

SPALDING A MAGAN

Ellen G. Whiteová

Obsah

Kopie prvních tří vidění.....	5	Vzdělání, které by měly poskytovat naše školy.....	105
Národy.....	6	Satanský program.....	109
Vidění z 24. srpna 1850.....	6	Vyučování Bible v našich školách.....	110
Modlitba za nemocné.....	8	Jak jednat s provinilými studenty.....	111
Potřeba poučení o zdravotních zásadách.....	8	Review a Herald a dluh školy.....	113
Bible ve státních školách.....	10	Vzdělávání studentů.....	115
Domácí vzdělávání.....	11	Dluh školy, atd.....	116
Autoři a předměty na našich školách.....	12	Pomoc, která má být věnována našim školám.....	118
Battle Creek a Jižní pole.....	14	Královská moc.....	119
Práce v neděli a způsob, jak vzdorovat bludu.....	18	Řádné vedení.....	126
Metody práce v Jižním poli.....	23	Zanedbání Jižního pole.....	129
Stravování pro pracovníky a pro nemocné.....	26	Dílo „Kristova podobenství“ a škola v Berrien Springs.....	132
Troufalost a splynutí.....	28	Církevní škola.....	134
Dílo v Battle Creeku.....	29	Instrukce učitelům a rodičům.....	134
Upevnění publikačního díla.....	29	Vedení správné a chybné.....	137
Střídmost ve stravování.....	31	Studenti učitelé.....	141
Jedení masa.....	36	Škola v Berrien Springs.....	142
Nezbytné vzdělání.....	39	Víra pod zastrašováním.....	144
Naše školní dílo.....	42	Pomoc pro Berrien Springs.....	146
Pravé vzdělání.....	44	Potřeba blízkého kráčení s Bohem.....	147
Řízení bratrů.....	47	Důsledky slabosti v jedení masa.....	150
Cvičení versus zábava.....	53	Jedení masa a život ve městech.....	151
Chování studentů.....	58	Výběr pracovníků sanatoria.....	152
Slova k mladým.....	60	Systematické dávání.....	153
Slyšení a činění.....	61	Použití desátku.....	154
Jedení masa.....	62	Práce v Nashvillu.....	155
Platy lékařů.....	62	Instrukce ohledně práce na Jihu.....	158
Přepych.....	63	Využití nadání.....	161
Poradci.....	64	Stromy Páně.....	165
Hnutí za střídmost.....	64	Plášť Krista.....	167
Veliká věda.....	65	Poradenství během reforem.....	169
Jednota v díle a v radě.....	67	Nemoudré změny.....	170
Pracovníkům v našich institucích.....	67	Práce v Berrien Springs.....	170
Reforma v oblékání.....	70	Povolání do služby.....	172
Studium pro současnost a věčnost.....	72	Domácí škola.....	173
Nedostatečná práce ve škole.....	74	Děti mají být chráněny od znečištěných zdrojů.....	175
Racionální vzdělání.....	75	Poučení od Izraele.....	175
Výchova armády misionářů.....	78	Potřeba církevní školy v Crystal Springs.....	176
Učitelům.....	81	Upevňování a kontrola.....	178
Adoptování nemluvnat.....	88	Vliv stravy na poradních shromážděních.....	180
Zásady financování.....	91	Zakládání škol na Jihu.....	183
Potřeba souladného jednání mezi učiteli.....	93	Instrukce ohledně sanatorií.....	186
Život v zdravotním misijním díle.....	95	Ohledně dlouhodobých kurzů.....	186
Praktické misijní dílo odvětvím vzdělání.....	97	Praktické instrukce.....	186
Finanční, společenské a duchovní vzdělání.....	100	Sanatoria mají být na venkově.....	186
Nízké školné.....	100		
Škola má být domovem.....	100		
Školní finance.....	103		

Jednoduchost v dietě a léčbě.....	187	Náš postoj k práci a pracovníkům na Jižním poli	199
Silné myslí a slabé žaludky.....	188	Principy pro vedení lidí na odpovědných místech.....	202
Poradenství ohledně zdravého životního stylu a Jižní pole.....	188	Práce na Jižním poli.....	205
Body, týkající se diety.....	189	Z Nashvillu se má stát centrum.....	205
Práce naší školy ve Fernandu.....	189	Projevy Ducha v průběhu První unijní konference, která se konala v Nashvillu.....	206
Poučení od Izraele.....	190	Zamýšlené změny.....	207
Zakládání křesťanských škol.....	190	Nesouhlas s tím, aby se z Nashvillu stalo centrum.....	208
Domácí škola.....	191	Volání k pokání.....	208
Škola ve Fernandu.....	191	Světlo, které má vyzařovat.....	210
Studijní předměty.....	191	Slova povzbuzení.....	210
Výcvik misionářů.....	193	Učitelům ve škole ve Fernardu.....	212
Profesionalita versus jednoduchost.....	194	K vedení školy ve Fernadu.....	213
Operace.....	194	Studentům školy ve Fernandu.....	215
Vydavatelská činnost na Jihu.....	194	Správné principy vedení.....	216
Práce na Jihu.....	195		
Jednota mezi věřícími.....	196		

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)
Název anglického originálu: *SPALDING AND MAGAN COLLECTION (1985) – SpM*

Kopie prvních tří vidění

Viděla jsem, že se musíme probudit, probudit a horlivě volat, aby se zjevilo rámě Hospodina. Spát je nyní osudné. Čas je téměř u konce. Viděla jsem, že je pro nás ostuda odkazovat na shromažďování jako na příklad, kterým se máme řídit nyní v době shromažďování, neboť jestliže pro nás Bůh nečiní nyní více, než činil, neshromažďujeme se nikdy. Při rozptylování byl Izrael roztrhán a potrestán, ale nyní je Bůh bude spojovat a uzdravovat. *SpM 1.1*

Viděla jsem, že Bůh podruhé natáhl svou ruku, aby uzdravil ostatek svého lidu. Jsou to ti, kteří byli ukryti ve „smetí“ od roku 1844. Viděla jsem, že by nyní měly jít kupředu snahy o rozšíření pravdy, jak tomu bylo v roce 1843 a 1844. Při rozptylování měly snahy o rozšiřování pravdy jen malý účinek – bylo dosaženo málo nebo nic – ale nyní v čase shromažďování, kdy Bůh nastavil svou ruku, aby shromáždil svůj lid, budou mít snahy o rozšíření pravdy svůj požadovaný účinek. Všichni by měli být v práci horliví a jednotní. Viděla jsem, že bude zapotřebí vydávat noviny a všichni by o ně měli projevit zájem. *SpM 1.2*

Viděla jsem, že pravda by měla být vyložena srozumitelně na stůl, že země a její plnost je Hospodinova a že by se nemělo šetřit nutnými prostředky, aby byla pravda učiněna srozumitelnou. Viděla jsem, že stará tabulka byla vedena Hospodinem a že ani jediný údaj z ní by neměl být nahrazen, snad pouze jediné Inspirací. Viděla jsem, že údaje na tabulce byly zachyceny tak, jak je Bůh chtěl mít, a že nad nimi byla jeho ruka a skryla chybu v některých údajích, aby ji nespatriř nikdo, dokud jeho ruka nebude odstraněna. *SpM 1.3*

Viděla jsem, že dvourohá šelma má dračí ústa, že její moc je v její hlavě a že z jejích úst vyjde dekret. Potom jsem viděla Máti smilstva, že matka nebyla s dcerami, ale byla od nich oddělená a odlišná. Má svůj den a ten je pryč a její dcery, protestantské sekty, byly dalšími, které mají přijít na scénu a předvádět stejné myšlení, jaké měla matka, když pronásledovala svaté. Viděla jsem, že s tím, jak matce ubývalo moci, dcery jí nabývaly. Brzy budou vládnout mocí, kterou kdysi disponovala matka. *SpM 1.4*

Viděla jsem, že formální církev a formální adventisté nás budou jako Jidáš zrazovat katolíkům, aby získali jejich vliv, aby šli proti pravdě. Svatí budou potom téměř neznámým lidem, málo známí katolíkům, ale církve a formální adventisté, kteří znají naši víru a zvyky (protože nás nenáviděli kvůli sobotě, protože ji nedokázali vyvrátit), budou zrazovat svaté a budou o nich katolíkům referovat jako o těch, kteří nedbají na lidská ustanovení, to je, že zachovávají sobotu a znevažují neděli. *SpM 1.5*

Potom katolíci vyzvou protestanty, aby šli vpřed a vydali dekret, že všichni, kteří nebudou zachovávat první den týdne namísto sedmého dne, budou popraveni. A katolíci, jejichž počet je veliký, budou stát po boku protestantů. Katolíci dají svou moc obrazu šelmy. A protestanti budou působit tak, jak působila jejich matka před nimi, aby zlikvidovali svaté. Ale dříve než jejich dekret přinese nebo vydá ovoce, budou svatí vykoupeni Božím hlasem. Potom jsem viděla, že Ježíšova práce ve svatyni se brzy ukončí. A až se ukončí jeho práce, přejde ke dveřím prvního oddělení a vyzná hříchy Izraele na hlavu kozla. Potom si oblékne roucho odplaty. Pak budou na bezbožné přicházet rány a oni nepřijdou, dokud si Ježíš toto roucho neoblékne a nezaujme své místo na velkém bílém oblaku. Potom, zatímco dopadají rány, je odváděn pryč Kozel. Silně bojuje, aby utekl, ale ruka, která ho vede, ho drží pevně. Kdyby se mu měl útěk podařit, ztratil by Izrael život. Viděla jsem, že to zabere čas, odvést Kozla do země zapomnění poté, co byly na jeho hlavu vloženy hříchy. *SpM 2.1*

Veliký bílý mrak, který jsem viděla, nebyl svatyní, ale byl úplně oddělený od svatyně a svatyně svatých, byl úplně oddělený od svatostánku. *SpM 2.2*

Potom anděl opakoval tato slova a řekl: „Toto je doba, o které se mluví v Izaiášovi. Viděl, že není člověk. Divil se, že není žádného Přímluvce. Neměl žádného Prostředníka mezi Bohem a člověkem a tyto rány už se nedaly déle snášet, protože Ježíš přestal lkát za Izrael a oni byli přikryti zastřením Všemohoucího Boha. Potom mohli žít před svatým Bohem, ale na ty, kteří neměli zastření, dopadaly rány, protože neměli nic, co by je zakrylo nebo ochránilo před Božím hněvem.“ *SpM 2.3*

Národy

Kdybys znal svou situaci, nechtěl bys po něm, aby vykročil. Tím přáním je sesadit ty krále, ale to se nemohlo stát, protože králové musí vládnout, dokud nezačne vládnout Kristus. *SpM 2A.1*

Viděla jsem v Evropě, jak se právě dávaly do pohybu věci, které mají uskutečnit jejich touhy, zřejmě dojde jednou nebo dvakrát k prodlevě, takže srdce bezbožných se uvolní a zatvrdí, ale dílo se neurovná, pouze zdánlivě, neboť mysl králů a vládců se zabývá tím, jak sesadit jeden druhého. Mysl lidu však přemýšlí o tom, jak se dostat k moci. *SpM 2A.2*

Viděla jsem, že všechny věci napjatě sledují a upínají svoje myšlenky k hrozící krizi před nimi. Předně musí přijít na soud hříchy Izraele. Každý hřích musí být vyznán ve svatyni, teprve potom se dílo pohne. To se musí učinit nyní. Ostatek bude v době soužení volat: „*Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?*“ (Mt 27,46) *SpM 2A.3*

Pozdní déšť přichází na ty, kteří jsou čisti – všichni ho potom přijmou tak jako dříve. *SpM 3.1*

Až ustoupí čtyři andělé, Kristus ustanoví své království. Pozdní déšť přijmou jen ti, kteří dělají všechno, co mohou. Kristus nám pomůže. Boží milostí mohou být všichni vítězi skrze Ježíšovu krev. O toto dílo se zajímá celé nebe. I andělé se zajímají. *SpM 3.2*

Domníváte se, že stáhne své ruce zpět k sobě, dokud neuskuteční záměr, kvůli kterému je napráhl? Ano, bude mít horší nenávisť proti těm, kteří zachovávají zákon, než proti katolíkům. Pravda, pravda ať září! Přidržíte je na straně pravdy. Na co jsou bohatí? Vyhledávají faleš, klam a úskočnost. Pohleďte, kde je jejich síla? Je v pravdě? Nikdy nezachrání pouhé poznání pravdy. *SpM 3.3*

Jak dlouho tedy, Boží anděli, než zazní poselství zvukným hlasem? Mají se uskutečnit další věci. Oni se musí ještě víc zohavit. Kdyby se Ježíš zjevil v jejich středu, pohrdli by jím. Chvíli obhajují své bludy, dokud tím nejsou lidé znechuceni, pak přidávají další. V noci se jich na lůžku zmocňuje hrůza. Cožpak to nevidíte? Žijte Bohu, má je bezpečně v pasti. Upřímní se plní rozhořčením. Satan pracuje právě na těch, kteří mu nejvíce uškodili. Bůh z nich může učinit zástup proti jejich nepřátelům. Příliš rychle se vzdáváte. Příliš brzo se pouštíte. Ta paže, Boží paže je mocná. Satan se různými způsoby snaží odvrátit mysl od Boha. *SpM 3.4*

Vítězství! Musíme zvítězit nad každou špatností. Slavnostní ponoření se do Boha. Připrav se! Dej si dům do pořádku! *SpM 3.5*

18. března 1852

Vidění z 24. srpna 1850

Anděl řekl: „Můžete obstát v bitvě v den Hospodinův? Potřebujete být umyti a žít Bohu v blízkosti života.“ *SpM 3.6*

Potom jsem viděla ty, jejichž ruce se zapojují do zahlazování trhlin a kteří stojí v mezeře. Původně po roce 1844 přestupovali příkázání a následovali papeže do té míry, že místo sedmého dne zachovávali první den týdne, ale jakmile vysvitlo světlo ze Svatyně svatých, změnili své chování, vzdali se papežského ustanovení a zachovávají Boží sobotu. Tito lidé budou muset sestoupit do vody a být pokřtěni ve víře ve svatyni, v zachovávání Božích příkázání a víry Ježíšovy. *SpM 3.7*

Viděla jsem ty, kteří se křtí jako dveře do sborů, že budou muset být pokřtěni znovu, a to jako dveře do víry. Ti, kteří po roce 1844 nebyli pokřtěni, budou muset být pokřtěni, než Ježíš přijde. A viděla jsem, že někteří neudělají pokrok, dokud nesplní tuto povinnost. *SpM 3.8*

Anděl řekl, že někteří se velmi pilně pokoušeli uvěřit. Víra je tak prostá, že se dívali nad ni. Satan některé klame a přivádí je k tomu, aby se dívali na svou nehodnost. Viděla jsem, že nesmí hledět na sebe, ale musí hledět na hodnost Ježíšovu a vrhnout se k němu takoví, jací jsou, potřební, závislí na jeho milosti, a vírou od něho čerpat sílu a výživu. *SpM 4.1*

Anděl řekl: „Dovršilo se zpuštění Siónu – čas rozptýlení je minulostí.“ Měli by se živí chodit ptát k mrtvým? Mrtví nevědí nic. Oddělují se od živého Boha, aby rozmlouvali s mrtvými. Viděla jsem, že naše mysl musí být ustálena v Bohu a nesmíme se bát strachem bezbožníků. Okolo nás jsou zlí andělé, kteří se snaží vymyslet nový způsob, jak nás zničit. Hospodin proti němu (d'áblovi) pozvedne prapor. Musíme si vzít štít víry. *SpM 4.2*

Washington, N. H., září 1852

Příchod Hospodina odkládáte příliš daleko. Viděla jsem, že pozdní déšť přichází jako půlnoční volání a s desetinásobnou mocí. *SpM 4.3*

Modlitba za nemocné

Potřeba poučení o zdravotních zásadách

Během své nemoci jsem hodně přemýšlela o modlitbě za nemocné a věřím, že pokud by měla být na jakémkoli místě přinášena modlitba za nemocné (a to by určitě měla být), měla by být přinášena v Sanatoriu, a to za úlevu a uzdravení trpících. *SpM 5.1*

Ale ve věci modlitby za nemocné bych nepostupovala přesně tak jako bratři. Zvažuji mnoho věcí, které mi byly v minulosti ukázány v souvislosti s tímto tématem. Předpokládejme, že na některém našem stanovém shromáždění by mohlo dvacet mužů a žen požádat, abychom se za ně modlili. To není nepravděpodobné, protože lidé, kteří trpí, udělají vše, co je v jejich silách, aby dosáhli úlevy a znovu nabyli zdraví. Z těchto dvaceti jen několik přemýšlelo o světle v otázce čistoty a zdravotní reformy. Zanedbávají uplatňování správných zásad v jídle a pití i v péči o své tělo. A ti, kteří se oženili, si vytvořili zlovyky a vyžívají se v nesvatých činnostech, zatímco ti, kteří se neoženili, na život a zdraví nedbají. Světlo na ně svítí jasnými paprsky, ale oni k tomuto světlu neměli úctu, ba ani nechodili obezřetně, přesto se dožadují modliteb Božího lidu a povolávají si starší církve. Kdyby znovu získali požehnání zdraví, mnozí z nich by se vydali stejným směrem a neopatrně by přestupovali zákony přírody, pokud by nebyli osvíceni a úplně se neobrátili. *SpM 5.2*

Vyprošují si modlitby Božího lidu a povolávají starší, církev, ale málo se ví o jejich soukromém životě. Tam, kde jsou, zavedl mnohé z nich hřích, zavedl je do stavu oslabené mysli a ochablého těla. Má se nebeskému Bohu předkládat modlitba, aby jeho uzdravující moc sestoupila na ně tam a tehdy, aniž by se upřesňovaly nějaké podmínky? Říkám: „Ne! Rozhodně ne!“ *SpM 5.3*

Co se tedy má dělat? Předložte jejich případy před Toho, kdo zná každého jednotlivce jménem. Předložte jejich případy Tomu, kdo tak miloval svět, že dal svého jednorozenného Syna, aby každý, kdo uvěří v Něho, nezahynul, ale měl věčný život. Předložte tyto myšlenky lidem, kteří přicházejí žádat o vaše modlitby. Jsme lidé, neumíme číst v mysli ani v srdci. Nemůžeme znát tajemství vašeho života. Ta jsou známa jenom vám a Bohu. Jestliže nyní lituješ svého hříchu, jestliže vidíš, že jsi v některém případě chodil v rozporu se světlem, které ti dal Bůh, a zapomínal jsi vzdávat čest tělu, chrámu Boha a zlovyky jsi degradoval tělo, které je Kristovým majetkem, vyznej tyto věci Bohu. *SpM 5.4*

Dokud na tebe zvláštním způsobem nezapůsobí Duch Boží, abys vyznal své hříchy osobního rázu člověku, nesmíš je sdělit žádné lidské duši. Kristus je tvůj Vykupitel, On nezneužije tvých pokořujících vyznání. Jestliže máš hřích osobního charakteru, vyznej ho Kristu, který je jediným Prostředníkem mezi Bohem a člověkem. „*Synáčkové moji, totoť vám píši, abyste nehřešili. Pakliť by kdo zhřešil, Přímluvce máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.*“ (1 J 2,1) Jestliže hřešíš tím, že zadržuješ Bohu to, co mu patří v desátkách a obětech, vyznej svou vinu Bohu a církvi a zaříd' se podle příkazu, který ti byl dán: „*Sneste všechny desátky do obilnice, aby byla potrava v domě mém, a zkuste mne nyní v tom, praví Hospodin zástupů, nezotvírám-liť vám průduchů nebeských, a nevy-leji-li na vás požehnání, tak že neodoláte.*“ (Mal 3,10) *SpM 5.5*

Modlitba za nemocného je nanejvýš závažnou věcí a neměli bychom se do ní pouštět žádným nedbalým, uspěchaným způsobem. Mělo by se prověřit, zda lidé, kteří by měli být požehnáni zdravím, se nevyžívali v pomluvách, rozdělování a rozbrojích. Nezasévají nesoulad mezi bratry a sestry ve sboru? Jestliže dochází k těmto věcem, měly by být vyznány před Bohem a před církví. Až bude zlo vyznáno, mohou být tyto lidé v modlitbě předloženi před Bohu v upřímnosti a ve víře tak, jak na vás bude moci Duch Boží zapůsobit. *SpM 6.1*

Není však vždycky bezpečné žádat o bezpodmínečné uzdravení. Ať vaše modlitba zahrnuje tuto myšlenku: „Pane, ty znáš každé tajemství duše. Ty důvěrně znáš tyto lidi, neboť Ježíš, jejich obhájce, za ně dal svůj život. Miloval je víc, než toho jsme schopni my. Proto jestliže je to pro tvoji slávu a dobro těchto postižených, abys je pozvedl ke zdraví, prosíme ve jménu Ježíše, aby jim tentokrát mohlo být dáno zdraví.“ *SpM 6.2*

V prosbě tohoto druhu se neprojevuje nedostatek víry. Existují případy, které jsou jasné a Hospodin pracuje svou božskou mocí na jejich obnově. Boží vůle je doložena natolik jasně, že nemůže být nepochopena. Hospodin rád nesouží ani nezarmucuje lidské děti. Podobně jako otec lituje svých dětí, tak Hospodin lituje ty, kteří se ho bojí. Protože zná naši tělesnou schránku, pamatuje, že jsme jen prach. Zná naše srdce, protože čte každé tajemství duše. Ví, zda lidé, za které stoupají prosby, budou či nebudou schopni vydržet zápasy a zkoušky, které na ně přijdou, jestliže budou žít. Zná konec od počátku. *SpM 6,3*

Mnozí budou uloženi ke spánku v Ježíši ještě předtím, než na náš svět přijde zkouška ohněm v čase soužení. To je další důvod, proč bychom po své upřímné prosbě měli říci: „*Ale však ne má vůle, ale tvá staň se.*“ (L 22,42) Taková modlitba nebude nikdy v nebi považována za modlitbu bez víry. Apoštol byl vyzván, aby napsal: „*Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví, kteříž v Pánu umírají. Duch zajisté dí jim, aby odpočinuli od prací svých, nebo skutkové jejich následují jich.*“ (Zj 14,13) Z toho můžeme vidět, že každý není posuzován, jako by nebyl hoden věčného života. Jestliže se Ježíš, Vykupitel světa, modlil: „*Otče můj, jest-li možné, nechť odejde ode mne kalich tento,*“ a potom dodal: „*Avšak ne jakž já chci, ale jakž ty chceš,*“ (Mt 26,39) tak je nanejvýš vhodné pro ubohé, omezené smrtelníky, aby se poddali Boží moudrosti a vůli. *SpM 6,4*

V modlitbě za nemocné se máme modlit, že pokud je to Boží vůle, mohou být uzdraveni, ale pokud ne, aby jim dal k útěše svou milost a přítomnost, aby je podpíral v jejich utrpení. Mnozí, kteří by si měli dát svůj dům do pořádku, to nedělají, když mají naději, že jim bude jako odpověď na modlitbu navraceno zdraví. Povznesení falešnou nadějí, necítí potřebu říci slova napomenutí svým dětem, rodičům nebo přátelům, a to je veliké neštěstí. Když přijmou ujištění, že by mohli být uzdraveni, pokud se za ně někdo pomodlí, neodvažují se učinit ani zmínku o tom, jak by se mělo naložit s jejich majetkem, jak by mělo být postaráno o jejich rodinu, ani nevyjádří žádné přání týkající se jejich záležitostí, o kterých by mluvili, kdyby si mysleli, že je smrt odstraní. Tímto způsobem na rodinu a přátele přichází pohromy. Protože o mnoha věcech se vůbec nepromluví, protože se bojí, že vyjádření těchto otázek by bylo zapřením jejich víry, která by měla být pochopena. Protože věří, že je modlitba povznese ke zdraví, nedbají na používání hygienických opatření, která jsou v jejich dosahu, bojí se, že by to bylo zapření jejich víry. Děkuji Hospodinu, že je naší výsadou spolupracovat s ním na díle obnovy, že můžeme využívat všech možných výhod při uzdravování. Když se uvedeme do stavu, který bude co možná nejpríznivější pro naše uzdravení, není to zapřením naší víry. *SpM 7,1*

Používání drog není označeno za léčbu podle Hospodinova nařízení, ale On dává zvláštní světlo ohledně našich zdravotních institucí a vede svůj lid k tomu, aby uplatňoval hygienické zásady a věnoval jim pozornost. Takoví lidé, kteří nevědí, jak mají žít v souladu s čistými zásadami, jak provádět tyto věci, které zachovávají tělo ve stavu zdraví, by se měli učit. Člověk má spolupracovat s Bohem danou schopností. Nemá zůstat v nevědomosti, pokud jde o správné zásady v jídle a pití a ve všech životních zvyklostech. Hospodin si přeje, aby jeho lidští činitelé jednali v každém směru jako rozumné, zodpovědné bytosti. *SpM 7,2*

Ačkoli však světlo o této věci září na cestu našeho lidu už téměř třicet let, přesto zaostává značný počet lidí za tímto světlem. Naše sbory neznají hygienické zásady a zvyky. Měli bychom být mnohem pokročilejší v moudrosti a pochopení, týkající se vůle Hospodinovy. Měli bychom vědět, jak si uchovávat svou mysl čistou a svá těla ve stavu zdraví. *SpM 7,3*

Ale i když hřešíme, můžeme v pokání přicházet ke Kristu a nacházet odpuštění. Nemůžeme si dovolit zanedbat ani jediný paprsek světla, který Bůh dává. Být liknavý v provádění těchto věcí, které si vyžadují píli, znamená dopouštět se hříchu. Lidský činitel má spolupracovat s Bohem a držet v područí ty vášně, které by se měly držet na uzdě. Aby to mohl činit, musí být neúnavný ve svých modlitbách k Bohu, musí stále získávat milost, aby ovládal svého ducha, povahu a činy. *SpM 7,4*

Ellen G. Whiteová – 5. července 1892

Bible ve státních školách

Battle Creek, Michigan,
17. května 1893

Milý Wille,
dnes jsem dostal od sestry Whiteové svědectví, a proto ti je opisuji a posílám:

Starší A. T. Jones *SpM 8.1*

Milý bratře,

existuje jedno téma, které velmi sužuje moji mysl. Ačkoli nevidím spravedlnost ani světlo v tom, že by byl přijat zákon, podle kterého by byla Bible přinesena do státních škol, kde by se četla, přesto některé věci tíží mou mysl v souvislosti s naším lidem, který se snaží své myšlenky na toto téma prosazovat. *SpM 8.2*

Jsem si jista, že tyto věci nás postaví před světem do špatného světla. K této otázce mi byla dána varování. Některé věci mi byly ukázány jako odkaz na Kristova slova „*Dejte tedy, co jest císařovo, císaři, a což jest Božího, Bohu*“ (Mk 12,17). To nám má připomenout, že církev nemá žádné právo vynucovat si na světě jakoukoli věc náboženského charakteru. Přesto byla v této souvislosti dána varovná slova. Kdyby takový zákon vstoupil v platnost, Hospodin by ho zvrátil k dobrému, aby se argumentace dostala do rukou těch, kteří zachovávají sobotu, v jejich prospěch, aby zákon stál na biblickém základě s odkazem na sobotu podle čtvrtého přikázání. Cožpak potom kniha, kterou si stát a křesťanský svět vynucuje a upozorňuje na ni, aby se četla ve školách, nepromluví a nebudou se její slova vykládat tak, jak jsou v ní zapsána? *SpM 8.3*

Bratře, tato námitka vůči přijetí zákona o tom, aby byla Bible přinesena do škol, bude působit proti nám. Proti těm našim věřícím, kteří tolik rozumějí Bibli. Před rokem mi bylo ukázáno něco ve vztahu k těmto věcem a my budeme muset používat Bible pro své důkazy, abychom ukázali základ své víry. Měli bychom být nesmírně obezřetní v každé maličkosti, abychom nezastínili jediný paprsek světla těm, kteří jsou v temnotě. *SpM 8.4*

Vzpomínám si zejména na tento bod: Vůbec by se nemělo bránit ničemu, co by poskytovalo poznání Boha a Ježíše Krista, kterého poslal. Některé věci nemohu zřetelně vyjádřit, ale mně je dostatečně jasné, že chci, abys byl velmi opatrný, na čí půdě se pohybuješ, neboť naši nepřátelé proti nám učiní rázný výpad, pokud jim to jenom zdánlivě umožníme. *SpM 8.5*

Myslím, že zákonodárné orgány provedou právě tento bod. Pokud ne teď, pak zanedlouho. A je velmi zásadní, abychom jako lid v budoucí krizi byli nanejvýš opatrní, aby nebyla proti našim nepřátelům učiněna žádná provokace, kterou by zveličili proti nám jako lidu, a to ve věci oponování tak dobrému dílu, jako je zavádění čtení Bible do veřejných škol. *SpM 8.6*

Kéž bych mohla položit ruku na něco z toho, co jsem o této věci napsala na poslední Generální konferenci, kterou jsem navštívila. Ale nemohu to vynášet na světlo. Doufám, že Hospodin nám pomůže, abychom neučinili chybný krok, ale prosím, buďte v této věci opatrní. *SpM 9.1*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Domácí vzdělávání

Bismark, Tasmánie, 22. dubna 1895

Milý bratře Olsene,

obšírně jsem už psala s odkazem na studenty, kteří tráví nerozumně dlouhou dobu získáváním vzdělání, ale doufám, že nebudu nepochopena ohledně toho, co je základním vzděláním. Nemyslím, že by se měla dělat povrchní práce, která by se dala ilustrovat tím způsobem, kterým se pracuje na některých částech země v Austrálii. Pluh byl vložen do půdy jenom do hloubky několika palců, země nebyla připravena pro semeno a sklizeň byla slabá, odpovídající povrchní přípravě, která byla zemi věnována. *SpM 9.2*

Bůh dává mládeži a dětem zvědavou mysl. Jejich rozumové schopnosti jsou jim svěřeny jako vzácné nadání. Je povinností rodičů, aby otázku jejich výchovy měli na paměti v jejím pravém významu, neboť zahrnuje mnoho oblastí. Měly by být použity v Kristově službě pro pozvednutí padlého lidstva. Naše školy jsou zvláštním nástrojem Hospodina k tomu, aby uschoptil děti a mládež k misijní práci. Rodiče by měli pochopit svou zodpovědnost a pomáhat dětem vážit si velikých požehnání a předností, které jim Bůh poskytuje v různých možnostech výhodného vzdělávání. *SpM 9.3*

Jejich domácí výchova by však měla držet krok s jejich školním vzděláváním. V dětství a mládí by se měla kombinovat výchova praktická a teoretická. Do mysli by se měly ukládat vědomosti. Rodiče by měli vnímat, že mají vykonat závažné dílo a měli by se ho horlivě držet. Mají cvičit a utvářet charaktery svých dětí. Neměli by se spokojovat s povrchní prací. Před každým dítětem se otevírá život zahrnující nejvyšší zájmy, neboť mají být učiněni dokonalými v Kristu skrze nástroje, které opatřuje Bůh. Půda v srdci by měla být cele obsazena. Semena pravdy by v ní měla být zasetá v nejranějších letech. Jestliže jsou rodiče v této věci nedbalí, budou voláni k zodpovědnosti za své nevěrné hospodaření. S dětmi by se mělo zacházet něžně a laskavě a měly by být vyučovány, že Kristus je jejich osobní Spasitel a že jeho učedníky se stávají jednoduchým postupem, a to tím, že mu odevzdávají své srdce a mysl. *SpM 9.4*

Děti by měly být učeny, že mají podíl na domácích povinnostech. Měly by být poučeny, jak pomáhat otci a matce v drobnostech, které mohou udělat. Jejich mysl by se měla cvičit v přemýšlení, jejich paměť by měla být zatěžována tím, že bude pamatovat na určenou práci. A při nácviku, jak být užitečný doma, se děti vychovávají v konání praktických povinností odpovídajících jejich věku. Jestliže mají řádnou domácí výchovu, nebudou nalezeni jako mnozí jiní, že zde přijímají svéráznou a nevhodnou „výchovu ulice“. Rodiče, kteří rozumně milují své děti, jim nedovolí, aby vyrůstaly s lenivými návyky a nevěděly, jak vykonávat domácí povinnosti. Neznalost je pro Boha nepřijatelná a je nežádoucí pro konání Jeho díla. Samotná existence nemá být považována za znamení lidství nebo něco, za co by se měli lidé chválit. Ale Bůh pracuje pro svůj lid bez ohledu na jeho neznalost. Ti, kteří neměli žádnou příležitost získat znalosti (nebo kteří měli příležitost, ale nepodařilo se jim ji využít) a obrátili se k Bohu, mohou být užiteční v Hospodinově službě skrze působení Jeho Ducha svatého. Ale ti, kteří mají vzdělání a kteří se posvěcují Boží službě, mohou sloužit mnoha rozmanitějšími způsoby a mohou uskutečnit mnohem rozsáhlejší dílo při přivádění duší k poznání pravdy než ti, kteří jsou nevzdělaní. Jsou ve výhodném postavení díky ukázněné mysli, kterou měli. *SpM 10.1*

Neměli bychom ani v nejmenším zlehčovat vzdělání, ale měli bychom se radit, aby bylo prováděno s plným vědomím krátkosti života a velikého díla, které se musí uskutečnit před příchodem Krista. Neměli bychom studenty nechávat, aby si mysleli, že mohou získáváním vzdělání trávit mnoho let. Ať využijí vzdělání, kterého mohou dosáhnout v přiměřeném čase při uskutečňování Božího díla. ... *SpM 10.2*

Ellen G. Whiteová

Autoři a předměty na našich školách

Granville, N. S. W., 12. června 1895

Mám jednu věc, kterou vám chci předložit ohledně vzdělávání. Učitelé na našich školách mají velkou úctu k autorům a knihám, které jsou v oběhu na většině našich vzdělávacích institucí. Celé nebe se dívá na naše vzdělávací instituce a ptá se vás, co je plevou vůči pšenici. Hospodin nám ve svém Slově dává ty nejcennější pokyny, učí nás, jaké charaktery musíme utvářet v tomto životě, aby nás připravil na budoucí věčný život. Je zvykem vyvyšovat knihy a autory, kteří nepředstavují správný základ pro opravdové vzdělání. Z jakého zdroje tito autoři berou svoji moudrost? Velká část z ní si nezaslouží naši úctu, i kdyby byli tito autoři považováni za mudrce. Berou si ponaučení od největšího Učitele, jakého kdy svět poznal? Pokud ne, pak rozhodně chybují. Těm, kteří se připravují pro nebeské příbytky, by mělo být doporučeno, aby si za hlavní knihu svého studia vzali Bibli. *SpM 10.3*

Tito populární autoři neukazují studentům cestu, která vede do věčného života. „*Neboť to jest život věčný, aby poznali tebe, samého pravého Boha, a kterého jsi poslal, Ježíše Krista.*“ (J 17,3) Autoři těchto knih, které kolují na našich školách, jsou doporučováni a vyvyšováni jako vzdělání lidé, jejich vzdělání je v každém směru nedostatečné, pokud se sami nevzdělávají v Kristově škole a poznáním uplatňovaným v praxi nenesou svědectví o Božím slovu jako o nejdůležitějším studiu pro děti a mládež. „*Počátek moudrosti jest bázeň Hospodinova.*“ (Př 9,10) Měly by se připravit knihy, které vložíme do rukou studentům. Tyto knihy by je měly vést k upřímné a uctivé lásce k pravdě a k neochvějné věrnosti. Předkládat by se jim měly předměty, které jsou zřetelně zásadní při formování charakteru, aby jim skýtaly přípravu pro budoucí život. Kristus by měl být vyvyšován jako první velký Učitel, jediný prvorozený Syn Boží, který byl s Otcem od věčných časů. ... *SpM 11.1*

Studovat se mají proroctví a Kristův život se má porovnávat se spisy proroků. On se ztotožňuje s proroctvími, to prohlašuje znovu a znovu. „*Psáno jest... o mně.*“ (podle L 24,44) „*Svědčí o mně.*“ (L 22,37) Bible je jedinou knihou dávající kladný popis Krista Ježíše a kdyby ji každá lidská bytost studovala jako svou učebnici a žila podle ní, nebyla by ztracena ani jedna duše. *SpM 12.2*

Všechny paprsky světla zářící z Písem ukazují na Ježíše Krista a svědčí o něm, propojují Písma Starého a Nového zákona. Kristus je představován jako Původce a Dokonavatel jejich víry, jako Jediný, v němž se soustředí jejich naděje na věčný život. „*Neboť tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdo uvěří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.*“ (J 3,16) *SpM 11.3*

Která kniha se může začít srovnávat s Bibli? Je důležitá pro každé dítě, pro mládež a pro dospělé, aby mu porozuměli, neboť je to Boží slovo. Slovo, které má dovést celou lidskou rodinu do nebe. Proč tedy Slovo od Boha neobsahuje hlavní prvky, které tvoří vzdělávání? Jako učebnice jsou do rukou dětí a mládeže na našich školách vkládány neinspirovaní spisovatelé – to jsou knihy, ze kterých se mají vzdělávat. Předkládají se mládeži, berou jim vzácný čas, když mají studovat tyto věci, které nebudou moci nikdy využít. Do našich škol bylo zavedeno mnoho knih, které se tam neměly nikdy dostat. Tyto knihy v žádném slova smyslu neprovolávají Janova slova: „*Aj, Beránek Boží, který snímá hřích světa.*“ (J 1,29) Celé studijní osnovy na našich školách by měly připravovat lid na budoucí nesmrtelný život. ... *SpM 11.4*

Je nezbytné, aby byl prozkoumáván tento důl pravdy a aby byly objeveny a zajištěny jako vzácné drahokamy vzácné poklady pravdy. Kristovo vtělení, jeho božství, jeho smíření, jeho podivuhodný život v nebi jako našeho Obhájce, působení Ducha svatého, všechna tato živá, životně důležitá témata křesťanství jsou zjevena od knihy Genesis až po Zjevení. Zlaté články pravdy tvoří řetězec evangelijní pravdy a první a hlavní spojovací článek se nachází ve velkém učení Krista Ježíše. Proč by tedy Písma neměla být povznesena a vyvýšena ve všech školách v naší zemi? ... *SpM 12.1*

Učení o milosti a pravdě ve skutečnosti nerozumí většina našich studentů a členů církve. Pro Izrael nastala zaslepenost mysli. Když lidští činitelé nesprávně vykládají Boží sdělení a přikládají jim vynucené, polopравdivé a mystické interpretace, je to čin, který ohrožuje jejich vlastní duše i duše ostatních. ... *SpM 12.2*

Kolik lidí dokáže pravdivě odpovědět na tuto otázku: Co je základním vzděláním pro tuto dobu? Vzdělání znamená mnohem více, než mnozí předpokládají. Právě vzdělání zahrnuje výchovu fyzickou, duševní a morální, aby byly všechny schopnosti uzpůsobeny pro nejlepší rozvoj ke konání služby pro Boha a k práci na povznesení lidstva. Usilovat o sebeuznání a sebezbožňování zbaví lidského činitele Ducha Božího, zbaví ho té milosti, která by z něj učinila užitečného, výkonného Kristova pracovníka. Ti, kteří touží oslavit pouze Boha, nebudou usilovat o to, aby si ostatní všímali jejich domnělých zásluh, nebudou usilovat o uznání ani o nejvyšší místa. Ti, kteří uslyší výzvu Vykupitele světa, a tohoto volání uposlechnou, budou uznáni za odlišný, sebeobětavý, svatý lid. ... *SpM 12.3*

Mládež potřebuje vychovatele, kteří před ní budou neustále udržovat Boží slovo v živých zásadách. Jestliže se budou neustále držet biblických nařízení jako své učebnice, budou mít na mládež větší vliv, neboť učitelé budou žáky, kteří jsou v živém spojení s Bohem. Neustále jim budou vštěpovat myšlenky a zásady, které povedou k většímu poznání Boha a k horlivé rostoucí víře v Ježíšovu krev, která se za ně prolévá, budou věřit v moc a účinnost milosti našeho Pána Ježíše Krista, která je pozdrží před pádem. Neboť stále vyhledávají opěrné body pro zdravou a vyváženou křesťanskou zkušenost, která jim umožňuje kvalifikaci pro to, aby byli v budoucnu užiteční, moudří a zbožní. Učitelé chápou a cítí, že nesmí pracovat tak, aby mysl lidí, s nimiž se stýkají, nechávali zakrňovat a poskvřňovat svou nanicovatou, polovičatou náboženskou službou. Je potřeba, aby z našich vzdělávacích institucí byla odstraněna zavádějící, znečištěná literatura, aby se zde nepřijímaly myšlenky jako semena hříchu. Ať se nikdo nedomnívá, že vzdělání znamená studium knih, které povedou k přijetí myšlenek spisovatelů. Ti zasévají semeno, které vyraší a přinese ovoce, jež je nutné svázat do snopků se světem. Musí se oddělit od zdroje vší moudrosti, vší účinnosti a síly a ponechat za zábavu satanské arcipodvodné moci. Jistým poblouzněním mládeže v našich školách, nenakažených pohanskou filozofií, je jakási přesvědčivá nutnost v literárních rádcích. ... *SpM 12.4*

Ellen G. Whiteová

Battle Creek a Jižní pole

Norfolk Villa, Granville, 24. července 1895

Bratrům na zodpovědných místech v Americe:

Jsem hluboce znepokojena nezájmem o varování a výzvy, které činí Duch Boží skrze pokorný nástroj. Mnoho času se věnuje velikým shromážděním, aby byli vyučováni lidé, kteří znají pravdu. Kdyby se však právě tito lidé se srdcem plným lítosti vzdali svého sobectví, horlivě a s modlitbou se pustili do díla a předávali světlo těm, kteří jsou v duchovní temnotě, obdrželi by sílu, která daleko přesahuje vše, čeho by mohli dosáhnout tím, že za sebe utrácují tolik peněz a námahy. Mohou čerpat ze stanových shromáždění a mnoha dalších příležitostí, kde se mohou poučit. Jestliže sami pro sebe nevykonají tuto práci, neuskuteční ji ani velké, nákladné instituce. Čas, který tito lidé tráví docházkou na shromáždění, mohl být lépe využit tím, že půjdou na některá temná, neopracovaná pole a budou hlásat pravdu lidem, kteří se chystají zahynout. *SpM 13.1*

Peníze utracené za rozšiřování ústavů v Battle Creeku mohly být mnohem lépe využity, kdyby se věnovaly na rozsévání pravdy ve velkoměstech a v místech, kde se ještě pravda neujala. Peníze jsou svěřovány lidským činitelům proto, aby byly investovány do Hospodinova díla, aby byly předloženy směnárníkům a aby jich tímto oběhem přibýlo. Znovu a znovu je před muže na zodpovědných místech kladena nutnost, aby Hospodinovu vinici obdělávali mnohem rovnoměrněji. Vinicí je svět, každá jeho část patří Hospodinu a zasloužila by si náležitou pozornost. Žádné místo by nemělo spolknout všechny zdroje, které lze získat k obohacení, zvětšení a rozmnožení svých zařízení, zatímco ty nejrozsáhlejší části pole zůstávají ležet ladem. Takový postup nepochází od Boha. Laskavá volání milosti se mají dostat ke všem částem světa. Božím polem je svět. ... *SpM 13.2*

V podobenství o milosrdném Samaritánovi se kněz a levita dívali na zoufalého muže, který byl okraden a poraněn, ale nezdálo se jim přitom vhodné, aby pomohli člověku, který nanejvýš potřeboval pomoc, přestože byl bezmocný a opuštěný. Tento kněz a Levita představují mnohé, mnohé z Battle Creeku. ... Hospodin mi ukazuje skutečnost, že tisíce duší touží po něčem lepším, než co mají. Mnozí by mohli být zachráněni, kdyby Jižní pole mělo prostě jen malou část z prostředků, které se tak štedře utrácují v Battle Creeku, aby bylo vše pohodlnější. ... Hospodinovo dědictví je neobvykle zanedbáváno a Bůh za to bude svůj lid soudit. Hromaděním výhod se uspokojuje pýcha a láska k okázalosti, zatímco nová pole zůstávají nedotčena. Boží výtka patří vedoucím za jejich předpojatost a sobecké přivlastňování si Jeho zboží. *SpM 13.3*

Něco se sice dělá v zahraničních misiích, něco zase v domácích misiích, ale celkově zůstává neobděláno příliš velké území. Dílo je přespříliš centralizováno. Zájmy v Battle Creeku se nadmíru rozrůstají, což znamená, že další části pole jsou okrádány o zařízení, která by zde měla být. Větší a ještě větší přípravy při budování a rozšiřování budov, které do sebe svolávají a zadržují v Battle Creeku velký počet lidí, nejsou v souladu s Božím plánem, ale jsou v přímém rozporu s Jeho plánem. Argumentuje se tím, že mít tolik institucí v těsné blízkosti představuje velké výhody. Mohly by posilovat jedna druhou, mohly by pomáhat těm, kteří hledají vzdělání a zaměstnání. To je ale lidská úvaha. Bude připuštěno, že z lidského pohledu se mnoho výhod získává shromážděním tolika zodpovědností v Battle Creeku, ale vidění musí být rozšířeno. Tyto zájmy by se měly rozštěpit do mnoha částí, aby mohlo začít dílo ve velkoměstech, z nichž bude nezbytné učinit centra zájmu. Na mnoha místech, která jsou nyní okrádána o živý duchovní zájem, by se měly vybudovat budovy a měly by se tam soustředit funkce, aby se tam přelil nadbytek, který již existuje v Battle Creeku. Hospodin není oslaven tímto řízením ze strany funkcionářů, kteří jsou v zodpovědných postaveních. *„Nebo naplněna bude země známostí slávy Hospodinovy, jako vody naplňují moře.“ (Abk 2,14) „Neboť toto jest věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“ (J 17,3) SpM 13.4*

Spasení pohanů se už dlouho považuje za otázku, o kterou by se měli křesťané zajímat, a je nanejvýš správné přinášet světlo k jejich temným hranicím, ale stejně tak je potřebná i domácí misijní práce. Pohané jsou přiváděni až k našim břehům. Modloslužebná nevědomost je v samotném

stínu našich domovů. Dělá se něco pro barevný lid, ale nedělá se téměř nic ve srovnání s ostatními, kteří mají poznání pravdy, kteří měli nesčetné příležitosti, ale kteří si ani z poloviny neváží svých předností. Ať je Ježíšova láska představována těm, kteří neznají pravdu. Bude to působit jako kvas k proměně charakteru. *SpM 14.1*

Co děláme pro Jižní pole? Nanejvýš zneklidněna sleduji, zda nebude někde uskutečněn nějaký plán, který by měl za cíl napravit toto hříšné zanedbávání tohoto pole, ale nevidím ani jeho návrh ani rozhodnutí udělat cokoli. Možná se plánuje něco, co jsem ještě neviděla. Doufám, že ano a chválím Hospodina, jestliže tomu tak je. Ale i když už mnoho let byla naše povinnost předkládána velmi rozhodným způsobem, přesto jsme se Jižního pole dotkli takřka jen konečky prstů. Cítím nyní opět hluboký zájem o to, abych vám předložila tuto zanedbávanou část Hospodinovy vinice. Opakovaně je mi tato záležitost předkládána. V noci se probouzím a dostávám příkaz: „Piš věci, které před tebou odkrývám, ať už lidé budou ochotni slyšet, nebo se odtáhnou.“ *SpM 14.2*

Muži a ženy jsou vysíláni do vzdálených zemí, aby tam pracovali za velké náklady. Často přitom obětují svůj život za záchranu pohanů, ale zde jsou pohané přímo za našimi dveřmi. Národ otroků, se kterými se zachází, jako by neměli duši, ale patřili svým pánům, byli zrovnoprávněni za nesmírnou cenu života na obou stranách, Sever se snaží otroctví omezit, Jih je chce zachovat a rozšířit. Kdyby si po válce Seveřané udělali z Jihu skutečné misijní pole, kdyby neponechali černochoy zkáze díky chudobě a nedbalosti, bylo by ke Kristu přivedeno tisíce duší. Ale nebylo to slibné pole. Katolíci se tam snažili více než kterákoli jiná skupina. *SpM 14.3*

Vysvětlí naši bratři, co znamená jejich chování? Vnímají lidé pověření funkcemi na Božím díle svoji lhostejnost? Ukáží lidé v Battle Creeku, kolik horlivosti, kolik pravého misijního ducha obdrželi? S velkými přednostmi, které jste měli, abyste se naučili verš po verši, přikázání za přikázáním. Se vzácným vylitím Ducha Božího, čemu jste se naučili? Kolik sebezapření projevů naše instituce tím, že omezí svoje domnělé potřeby? Budou pokračovat ve vlastním rozšiřování a budou dál usilovat o získání většího a ještě většího pohodlí pro své ubytování, zatímco prostředky, které by měly být využity pro utlačovanou barevnou rasu, jsou tak skromné a nepatrné? Zde jsou naši sousedé, chudí, bití, utlačovaní – tisíce lidských bytostí trpí nedostatkem vzdělávacích možností, mnozí, a je jich mnoho, potřebují slyšet evangelium kázané ve své čistotě. *SpM 15.1*

Obracím se na rodiny, které rozumějí pravdě. Co děláte? Můžete být Božími kazateli, chopit se díla v tomto zanedbaném poli, které potřebuje být zoráno a osázeno evangelijním semenem pravdy. Kdo se pro Krista odevzdá tomuto dílu? Mohli jste mít misionáře na tomto těžkém poli už před mnoha lety. Bůh vás vyzývá, abyste šli pracovat na jeho vinici, ale ty nejzbedovanější, nejbezdějnější části vinice jsou opomíjeny. Lidské bytosti, které patří Hospodinu stvořením i vykoupením, jsou ponechávány vlkům, aby je sežrali, zatímco vy si žijete v pohodlí a krmíte se z přebytečných zásob, které vám Bůh dal proto, abyste se o ně dělili s potřebnými. *SpM 15.2*

V minulosti bylo učiněno několik pokusů, jak představit pravdu barevnému lidu, ale ti mezi bílým lidem, kteří tvrdí, že věří pravdě, chtěli mezi sebou a barevnou rasou vybudovat vysokou rozdělující přepážku. Máme jednoho Spasitele, který zemřel za černé stejně jako za bílé. Ti, kteří mají Kristova Ducha, budou mít lásku a soucit ke všem, kteří neznají milého Spasitele. Budou pracovat až do konce svých sil, aby setřeli ostudu nevědomosti z bílých i z černých. *SpM 15.3*

Ze světla, které mi Bůh dává, se určitě nalezne krev duší na šatech těch, kteří podobně jako kněz a Levita přešli na druhou stranu a šli dál. Přesně to dělá náš lid. Jedí z velikého bochníku a nechávají trpící, usouzený lid z jižních krajů hladovět po vzdělání, hladovět po duchovních výhodách. Zatímco se krmí z dobře zásobeného stolu, nedovolují, aby ani drobky, které jim upadnou ze stolu, se dostaly k barevnému lidu. Svým chováním říkají: Cožpak jsem strážným svého bratra? Kde jsou ti, kteří mají tolik světla, tolik potravy, že už ztratili chuť a neváží si chleba života?

Tyto bohaté poklady, kdyby byly uděleny ostatním, by jim přinesly život, naději a spásu. *SpM 15.4*

Nejen běloši v Jižním poli mají přijmout poselství pravdy. Musí se vymyslet metody a plány, jak získat barevné lidi. Musí se k nim dostat božské osvětlení. Taková práce si vyžaduje dělníky a na našich funkcionářích spočívá povinnost, aby stanovili muže, kteří mají pracovat na tomto poli, a mají podporovat dílo částí prostředků, které pocházejí z desátků a darů, a to od věřících ze všech

částí světa. Bible, vzácná Bible nesmí být připoutána jen k jednomu místu. Má jít do všech částí našeho světa. Její posvátné pravdy se mají studovat všude. *SpM 16.1*

Nemůžete vysílat pracovníky do Jižního pole a jen tak jim říct: „Můžeš tam pracovat.“ Dalšímu zase: „Ty tam můžeš pracovat.“ Musí být k tomu vybaveni, musí tam být vysláni pracovníci, kteří vytvoří plán pro tyto státy. Naléhavě vás prosím, bratři, neberte tuto práci z rukou lidem, kteří by využili každé příležitosti, kterou by mohli mít, aby získávali prostředky k práci na Jižním poli. Není vaší výsadou osobovat si všechna práva zařizovat vše tak, jak se vám jeví za vhodné. Bůh mě učí a já nebudu odpočívat, neodvážím se zůstat v klidu. Naléhám na vás, abyste zásobovali lid z tohoto dlouho zanedbávaného pole potravou z vašich nadbytků. *SpM 16.2*

Pro Boha není přijatelné sobectví ve vašem plánování a řízení. Nejednejte tak, jako byste se báli některého jiného z jeho nástrojů, že by se mu dostalo několika drobků z Božího stolu. Ti, kteří bojují vši svou silou, aby pracovali pro tu nejztrápenější a nejzoufalejší skupinu lidí, potřebují povzbuzení. Jestliže muži a ženy svěřují své nadání a používají tyto dary na rozvoj Božího díla a považují peníze svého Pána za posvátnou důvěru, aby je používali k jeho slávě, potom konají dílo, které Bůh schvaluje. Ti, kteří jsou obráceni na jihu, budou pracovat se svými vlastními rodinami, se svými příbuznými, se svými přáteli, a tak můžeme doufat, že se zaseté semeno rozšíří. Kdybyste poslali mnoho pracovníků do nejopuštěnější části této vinice, ale přitom jim svázali ruce tím, že je nevybavíte nezbytnými prostředky pro opravdové dílo povznesení, myslíte si, že by se to líbilo Bohu? Nejsou Hospodinovy cesty rovnocenné? Měl by být Battle Creek vybaven všemi zařízeními a měly by se utrácet tisíce dolarů za to, aby zde bylo vše ještě pohodlnější? *SpM 16.3*

Vaše již přebytná zařízení v Battle Creeku, vaše budovy, vaše velké platy, ty budou svědčit proti vám toho dne, kdy každý bude souzen podle skutků učiněných v těle. Vedoucí školy a vydavatelství se nebudou s takovým pyšným uspokojením dívat na své doširoka rozprostřené výhody, až se bude Bůh ptát na duše, které byly ponechány bez povšimnutí, bez práce, bez světla. Ti, kterým jste mohli pomoci přijmout pravdu, by zase na oplátku pracovali pro další, kteří jsou v temnotě. Přestaňte už zneužívat Boha svou pohodlností, svou lhostejností, přecházením na druhou stranu. *SpM 16.4*

Barevnému lidu se dalo pomoci s mnohem lepšími vyhlídkami na úspěch již dříve než nyní. Práce je nyní desetkrát těžší, než byla tehdy. Ale prosím vás, nehleďte na obtížné pole, nenaříkejte, nechte na jednom místě pracovat dva nebo tři a další zase jinde, poskytněte jim dostatek základních životních potřeb. Ti, kteří pracují na Jižním poli, budou muset stát uprostřed zmalomyslnující, beznadějně bídy a budou potřebovat povzbuzení a pomoc. Vidí potřeby díla, a z přebytných zásob prostředků v Battle Creeku by měli být vybaveni tak, aby mohli lidem poskytnout výhody, které by jinak získat nemohli. *SpM 17.1*

Schopní lidé jsou ochotní pracovat za nepatrný výdělek, dva či tři dolary týdně, aby udrželi své rodiny. Mají duše stejně cenné jako ti, kteří díky svému sobectví a chamtivosti dostávají třicet dolarů týdně. Sáhnu ti, kteří mají nadbytek, do kapes a darují ze svých přebytků něco, aby poskytli svým sousedům zařízení? Učiní opatření, aby pomohli lidem konat práci, kterou mohou dělat jen za několik dolarů týdně? Nejhorlivější práce se měla dělat už před mnoha lety. Mohli jsme se předvést úplně jinak, než jak je to vidět nyní. *SpM 17.2*

Boží prostředky nemají být štědře udílány jen několika privilegovaným, aby se potom pyšně povyšovali, aby se šířili jako zelený vavřík, zatímco ti nejpotřebnější, nejusouzenější zůstávají bez pomoci. Ať funkcionáři na zodpovědných místech neodpočívají a neříkají spokojeně potřebným: „Zahřejte se, oblečte se a nakrmte se,“ když přitom nedělají nic pro to, aby ulevili časným a duchovním potřebám těchto trpících. *SpM 17.3*

Ostuda kvůli pohodlnosti nebude z církve setřena, dokud každý, kdo věří pravdě, nebude ochoten pracovat tak, jako sebeobětavý Vykupitel. Kristus nemůže prohlásit za dobré a věrné ty služebníky, kteří měli veliké přednosti, bohatá požehnání, a přesto dovolili, aby národ bezmocných, závislých bytostí zůstal ponížen a neosvícen. Bratři, až se budete snažit pomáhat těm, kteří potřebují vzdělání, aby mohli číst Boží slovo, až řeknete každému člověku, od toho posledního k největšímu: Poznávej Hospodina, poznávej ho sám osobně, potom bude vaše ostuda smyta. Duch Boží požehná použité prostředky, i teď. ... *SpM 17.4*

Představte si, že by náš lid uplatňoval sebezapření a lásku k duším, jakou ukazoval Ježíš, když byl tady na zemi. Představte si, že by se pokusili přinášet mnoho ovoce k Boží slávě namísto toho, aby přemýšleli, jak využít veškerého zisku z institucí (které byly založeny v bídě) na jejich rozšíření a obohacení sebe samých. Představte si, že by tyto instituce pokládali za Boží nástroje a poskytovali by zařízení, pomocí nichž by mohla být na opuštěných místech zajištěna místa ke shromažďování a v omezené míře by měli i tam výhody, kterými oplývá Battle Creek. Nebylo by takové jednání provázeno požehnáním Boha, s jehož prostředky zacházejí? Nebylo by mnohem bezpečnější experimentovat konáním dobra než sobeckým zadržováním tolika prostředků tam, kde jich není skutečně třeba, což je vlastně loupeží a potřebou jiných polí. *SpM 17.5*

Barevní lidé jsou zanedbáváni, protože se přetřásá sporná otázka, jak vybudovat dělicí zeď mezi bílými a černými. Někteří považují za nejlepší získat nejdříve bílé lidi, neboť kdybychom pracovali pro barevné, nemohli bychom udělat nic pro bílé obyvatelstvo. Tento postoj není správný. Kristovi následovníci se mají naučit všechno o strádání chudých v jejich bezprostřední blízkosti a v jejich vlastní zemi. Chudí, osamocení. Právě ty, kteří vedou temný, nepřijemný život, bychom měli vyzývat k naději, protože Kristus je jejich Spasitel. Bůh má drahokamy v surovém stavu. Jeho skuteční následovníci je však najdou. *SpM 18.1*

Všichni, kdo mají Kristova Ducha, budou mít něžné, soucitné srdce a otevřenou, štědrnou ruku. Nic nemůže být doopravdy sobecké, co si Kristus plně podmanil. Pravá víra působí láskou a očišťuje duši od veškerého morálního znečištění. Je to svatá víra, nadřazená smyslovým požitkům. Je to moc uschopňující duši, aby se cílevědomě věnovala nudným úkolům a sebeobětavosti pro Mistra. *SpM 18.2*

Ti, kteří se tlačí těsně ke krvácejícímu Kristovu Bohu, budou mít Kristova Ducha a jejich přirozenost bude pohotově reagovat na jeho volání. Budou pracovat na to, aby ulevili potřebám trpícího lidstva, tak jako pracoval Kristus před padlým světem, nepadlými světy a před všemi nebeskými zástupy, když představoval Boží chování a činy. V Kristově životě vidíme, co může dělat křesťan, aby přinášel úlevu nešťastným, aby sloužil jejich fyzickým i duchovním potřebám. Mezi barevnými lidmi, a to i mezi těmi, kteří vyznávají, že jsou křesťany, je smutná nevědomost, týkající se nejen biblického učení, ale i křesťanských zásad. Jejich náboženství je smícháno se světskostí a smyslností. Spravedlnost, milosrdenství a Boží láska požadují, aby ti, kteří se učí u Krista, se dělili s ostatními, s těmi, kteří to nejvíce potřebují. Světlo má zazářit uprostřed zkaženosti, kterou naleznou v Jižním poli. *SpM 18.3*

Pro většinu práce v tomto poli nejsou požadováni vysvěcení kazatelé. Další kazatel bude stejně tak úspěšný. Ti, kteří zde pracují, by měli důkladně znát stav tohoto pole. Příležitostná návštěva kazatele nezpůsobí téměř nic, pokud tam nebudou lidé, kteří na něj naváží a budou v jeho práci pokračovat. Je potřeba misionářů, jejichž prostřednictvím může Bůh pracovat způsobem, který určí On sám, podle jejich schopností. Jsou potřeba misionáři, kteří jsou plní něžného soucitu, kteří se srdcem obměkčeným a přemoženým Boží láskou, umějí s lidmi mluvit a modlit se, kteří dokáží projevit zájem o jejich blaho a poznávají jejich domácí i náboženský život. *SpM 18.4*

Je potřeba pastýřů, kteří pod vedením Hlavního Pastýře budou chodit na návštěvy a budou předkládat pravdu v Kristově prostotě. Představuje to fyzické nepohodlí a obětování klidu. Znamená to, že pracovníci mají představovat Velkého Pastýře, opouštějícího devadesát devět oveček a vyhledávajícího zbloudilé ovce a beránky. Znamená to něžnou péči o chybné, také Kristovu snášlivost, Boží soucit, protože lidský činitel je podílníkem Boží přirozenosti. Znamená to ucho, které umí naslouchat srdceryvnému líčení zla, ponížení, pádů při pokušení, zoufalství a bídy. Taková práce představuje sebeobětování. Cožpak právě proto je tak málo těch, kteří pracují pro černošskou rasu? *SpM 18.5*

E. G. Whiteová

Práce v neděli a způsob, jak vzdorovat bludu

20. listopadu 1895 ráno byla na stanovém shromáždění v Avondale svolána porada do velkého stanu, abychom zvážili některé otázky, které vyvstaly z diskusí našich bratrů ohledně náboženské svobody. Postoje donedávna zastávané některými z našich bratrů naznačovaly, že je nutné, abychom mnohem důkladněji rozuměli zásadám, které musí řídit naše dílo. *SpM 19.1*

Přítomní byli bratři W. W. Prescott, A. G. Daniells, W. C. White, H. C. Israel, L. J. Rousseau, W. A. Colcord, M. C. Kellogg, W. D. Salisbury, James Smith a sestry E. G. Whiteová a E. J. Burnhamová. *SpM 19.2*

V souvislosti s projednávanou otázkou bylo přečteno několik dopisů. Potom sestra Whiteová přečetla dopis, který napsala staršímu A. T. Jonesovi v květnu 1894, který byl až donedávna nevyhnutelně zadržován. *SpM 19.3*

V tomto dopise byl odkaz na to, že naši mluvčí by měli pravdu předkládat tak jednoduchým způsobem, aby ponaučení, kterému se měli naučit, mohly pochopit i malé děti. V souvislosti s tím sestra Whiteová poznamenala: „Podle světla, které mi bylo dáno, když nebeské bytosti vidí, že lidé už nepředkládají pravdu v takové jednoduchosti jako Ježíš, budou právě děti pohnuty Duchem Božím a vyjdou hlásat pravdu pro tuto dobu.“ *SpM 19.4*

Bratři byli vyzváni, aby diskutovali o otázkách, o nichž pojednávaly dopisy, ale všichni chtěli dál naslouchat sestře Whiteové. Proto řekla toto: *SpM 19.5*

„Těsně před námi je hrozná krize, kterou musí všichni projít. Zvláště přijde do ____ a bude tam prožívána. Moje mysl se velmi rmoutí nad postojem některých bratrů, který asi zaujmou k dílu, jež má být vykonáno mezi barevným lidem v jižních státech. Těm, kteří pracují na Jižním poli, chci zdůraznit jednu věc. Mezi barevnými lidmi budou muset pracovat jinými způsoby, než jakými se řídí na severu. Nemohou jít na jih a představovat reálná fakta s vysvětlením, že zachovávání neděle je znamením šelmy a vyzývat barevný lid, aby pracoval v neděli, neboť duch, který držel barevný lid v otroctví, není mrtev, ale žije a je připraven se náhle pustit do činnosti. V mysli mnoha bílých lidí na jihu je stále uchováván tentýž duch utlačování a projeví se v krutých činech, které jsou projevem jejich náboženské horlivosti. Někteří se budou všemi možnými způsoby protivit jakékoli činnosti, která nějak povede k pozdvižení barevné rasy a k jejímu vedení k soběstačnosti. *SpM 19.6*

Když se běloši budou snažit vzdělávat barevný lid v pravdě, vzbudí to žárlivost a kazatelé, jak barevní, tak bílí, se budou rozhořčeně protivit pravdě. Barevní kazatelé si myslí, že vědí lépe, jak mají kázat své vlastní rase, než jak to dovedou bílí kazatelé, a cítí, že jim bílí berou práci z rukou. Lži si vytvoří tu nejrozhodnější opozici. Ti z bělochů, kteří oponují pravdě, jim budou pomáhat a budou nesmírně ztěžovat práci, aby mohlo poselství pokročit dál. *SpM 20.1*

Až se bude na jihu hlásat pravda, lidé, kteří se protiví pravdě svou větší úctou k neděli, se budou vyznačovat značnými rozdíly. Tehdy musíme projevit velikou pozornost, abychom v nich ničím nevzbudili předsudky. Jinak bychom mohli úplně toto pole opustit, protože by pracovníci měli proti sobě všechny bělochy. Ti, kteří se protiví pravdě, nebudou pracovat otevřeně, ale prostřednictvím tajných organizací a budou se snažit dílu zabránit všemi možnými způsoby. Naši pracovníci se musí pohybovat tichým způsobem a snažit se přitom udělat vše možné, aby představovali lidem pravdu a pamatovali přitom, že Kristova láska rozpustí protivenství. *SpM 20.2*

Ze světla, které dostávám, vidím, že pokud chceme předložit pravdu jižanskému lidu, nesmíme barevný lid vést k tomu, aby pracovali v neděli. Tomu musí jasně porozumět, ale není třeba, aby se o tom psalo v našich novinách. Nemělo by být vyřčeno jediné slovo, které by vyvolalo předsudky, neboť jestliže se nějakým bezděčným nebo impulzivním projevem o běloších vyvolá v mysli barevného lidu předsudek proti bílým, nebo v mysli bělochů proti nim, potom bude v neposlušných dětech působit duch nepřitele. Tímto způsobem bude vyvoláno protivenství, které bude bránit v práci poselství a bude ohrožovat životy pracovníků a věřících. *SpM 20.3*

Nemáme vyvíjet snahu učit jižanský lid pracovat v neděli. To, co napsali někteří bratři na toto téma, není založeno na správných zásadách. Když se život lidí nedostane do rozporu s Božím záko-

nem, můžete se jim přizpůsobit. Jestliže se to pracovníkům nepodaří, nebudou pouze překážkou své další práci, ale budou klást překážky do cesty těm, pro které pracují a budou jim zabraňovat v přijetí pravdy. V neděli mají misionáři právě tu nejlepší příležitost pořádat nedělní školy a přicházet k lidem tím nejprostším možným způsobem, vyprávět jim o Ježíšově lásce k hříšníkům a vzdělávat je v Písmech. Existuje mnoho způsobů, jak získat všechny skupiny, jak barevné tak bílé. Máme je zaujmout Kristovým životem od jeho dětství až do dospělosti a celým jeho životem služby až ke kříži. Ve všech oblastech nemůžeme pracovat stejným způsobem. Musíme se nechat vést Duchem svatým, neboť muži a ženy nemohou ostatní usvědčit z nesprávných charakterových rysů. Když usilujeme o to, abychom přinášeli pravdu, musíme se v daném poli co možná nejvíce zabydlet a přizpůsobit se okolnostem lidí, pro které pracujeme.“ *SpM 20.4*

Otázka: Neměli by ti, co jsou v Jižním poli, pracovat v neděli? *SpM 21.1*

„Kdyby to dělali, byli by v nebezpečí, že jakmile dostane opozice jen nepatrnou příležitost, podnítlí jeden druhého, aby pronásledovali ty, kteří to dělají, a aby odstranili ty, které nenávidí. V současnosti není zachovávaní neděle zkouškou. Přejde doba, kdy lidé nebudou pouze zakazovat nedělní práci, ale budou se snažit přinutit lidi, aby pracovali v sobotu. A lidé budou žádáni, aby se zřekli soboty a souhlasili se zachovávaním neděle, nebo se vzdali svobody a svého života. Ale na to ještě nepřišel čas, neboť pravda musí být před lidmi předložena plněji jako svědek. To, co jsem o tom řekla, by nemělo být chápáno tak, jako bych vyprávěla o jednání těch, kteří již dlouho zachovávají sobotu a rozumějí pravdě. Ti musí postupovat tak, jak je usměrňuje Hospodin, ale ať zvažují, zda v neděli vykonávají tu nejlepší misijní práci.“ *SpM 21.2*

V jižanských státech bude znovu obnoveno otroctví, neboť duch otroctví stále žije. Proto nebude možné, aby ti, kteří pracují mezi barevným lidem, kázali pravdu tak odvážně a otevřeně, jako k tomu mají svobodu na jiných místech. Vždyť i Kristus odíval svá poučení do obrazů a podobenství, aby se vyhnul protivenství farizeů. Když barevní lidé pocítí, že mají Boží slovo v otázce soboty a podporu těch, kteří je přivedli k pravdě, potom se někteří vznětlivější chopí příležitosti vzepřít se nedělním zákonům a arogantním odporem ke svým utlačovatelům si sami způsobí hodně bolesti. Barevným lidem musí být velmi svědomitě vysvětlováno, že mají být jako Kristus, že mají trpělivě snášet zlo, aby mohli pomoci svým bližním, aby i oni uviděli světlo pravdy.“ *SpM 21.3*

Otevírá se před námi zajisté strašlivý stav. Podle světla, které je mi dáno o Jižním poli, musí být práce vykonána co možná nejmoudřeji a nejpečlivěji a musí být vykonána způsobem, jakým by pracoval Kristus. Lidé brzy zjistí, čemu věříte vzhledem k neděli a sobotě, neboť se budou ptát. Potom jim to můžete říct, ale ne takovým způsobem, abyste poutali jejich pozornost ke své práci. Nemusíte sami přerušovat svou práci prací v neděli. Bude lépe, když tento den využijete tak, že budete ostatním vyprávět o Ježíšově lásce a o pravém obrácení.“ *SpM 21.4*

Otázka: Měli bychom se při své práci a v našem postoji vůči nedělní otázce řídit stejnými zásadami v cizích polích, kde jsou tak silné předsudky lidí? *SpM 22.1*

„Ano, přesně tak. Podle světla, které mám, by měli Boží služebníci vycházet pracovat tiše, měli by kázat veliké, vzácné pravdy Bible a ukazovat, že důvodem, proč Kristus zemřel, bylo to, že Boží zákon je neměnný, nezměnitelný a věčný. Hospodinův Duch probudí svědomí a chápání těch, se kterými pracujete, připomene jim v paměti Boží přikázání. Jen stěží vám mohu popsat způsob, jakým mi to bylo představeno. Hospodin říká: *„Já, Ježíš, poslal jsem anděla svého, aby vám svědčil o těchto věcech v církvích.“* (Zj 22,16) Viděl někdo z vás tohoto anděla? Poslové z nebe jsou těsně po boku těm, kteří stojí před lidmi a předkládají Slovo života. Při kázání pravdy není vždy nejlepší předkládat ostré pravdy, které vzbudí předsudky, a to zvláště tam, kde jsou natolik silné pocity, jako je tomu v jižanských státech. Sobota musí být vyučována rozhodným způsobem, ale buďte opatrní na to, jak zacházíte s modlou, s nedělí. „Slovo moudrému postačí.“ *SpM 22.2*

Předávám vám světlo, které mi bylo předloženo. Jestliže je budeme následovat, změní život mnoha lidí a učiní je moudrými, obezřetnými učiteli. Když se v neděli zdržujeme od práce, nepřijímáme tím znamení šelmy, a pokud to podpoří zájmy díla, mělo by se to dělat. Neměli bychom vycházet v neděli za prací.“ *SpM 22.3*

Až bude sobota posvátně zachovávána, ať naši bratři na místech, kde existuje tak silné protivenství, že by mohlo vyvolat pronásledování, kdyby se pracovalo v neděli, učiní tento den příleži-

tostí konat skutečnou misijní práci. Ať navštěvují nemocné a chudé, uspokojují jejich potřeby a potom najdou příznivé okamžiky pro to, aby jednotlivcům i rodinám otevírali Písma. Tímto způsobem může být pro Mistra vykonáno nejužitečnější dílo. Když se ti, kteří slyší a vidí světlo o sobotě, postaví na stranu pravdy, aby zachovávali Boží svatý den, vyvstanou těžkosti, neboť se bude vyvíjet proti nim snaha, která má přimět muže a ženy, aby přestupovali Boží zákon. Zde musí stát pevně, aby neporušovali Boží zákon a jestliže opozice a pronásledování bude pokračovat, ať jednají podle Kristových slov: *„Když se pak vám budou protiviti v tom městě, utečte do jiného. Amen zajisté pravím vám, nezchodíte měst Izraelských, až přijde Syn člověka.“* (Mt 10,23) *SpM 22.4*

Ještě nepřišel čas, abychom pracovali tak, jako by nebylo žádných předsudků. Kristus řekl: *„Buďte opatrní jako hadové, a sprostní jako holubice.“* (Mt 10,16) Jestliže vidíte, že konáním určitých věcí, na které máte určité právo, je konat, bráníte dílu pravdy, přestaňte s nimi. Nedělejte nic, co uzavře mysl ostatních vůči pravdě. Máme zachránit svět, a proto nezískáme nic tím, že se budeme odtahovat od lidí, kterým se snažíme pomoci. Všechno musí být podle zákona, ale všechno není vhodné. Nemáme právo konat něco, co bude překážet světlu, které září z nebe, nesprávným jednáním můžeme dokonce ohrozit dílo a uzavřít dveře, které Bůh otevírá pro vstup pravdy. Nedošlo ještě k závěrečnému rozvíření sobotní otázky a nerozumným jednáním bychom mohli předčasně vyvolat krizi. Můžete mít celou pravdu, ale není třeba, abyste ji nechali do mysli lidí celou zazářit najednou, protože by se jim mohla proměnit v temnotu. Dokonce i Kristus řekl svým učedníkům: *„Ještě bych měl mnoho mluvit vám, ale nemůžete snést nyní.“* (J 16,12) Nesmíme přijít na nějaké místo, otevřít tašku a ukázat najednou všechno, co máme, a říkat všechno, co víme. Musíme pracovat opatrně, předkládat pravdu postupně tak, jak to naslouchající mohou snést, a přitom se těsně držet u Hospodina. *SpM 22.5*

Valdenští vstupovali do světských škol jako studenti. Bez jakýchkoli okázalostí. Zdánlivě nevěnovali nikomu pozornost, ale žili tím, čemu věřili. Nikdy neobětovali zásadu, ale zásady uváděné do života brzy poznávali ostatní studenti. Lišilo se to ode všeho, co ostatní studenti doposud viděli a začali se ptát sami mezi sebou, co to všechno znamená? Když o tom uvažovali, slyšeli je, jak se ve svých pokojích modlí, a to ne k Panně Marii, ale ke Spasiteli, kterého oslovovali pouze jako prostředníka mezi Bohem a člověkem. Světské studenty to přimělo, aby se vyptávali, a když jim byl vyprávěn jednoduchý příběh o pravdě, jaká je v Ježíši, jejich mysl se ho chopila. *SpM 23.1*

Tyto věci jsem se snažila vysvětlit v Harbor Heights. Ti, kteří mají Ducha Božího, kteří zapracovali pravdu do své samotné bytosti, rozvážní lidé, moudří při používání svých metod jak získat ostatní, by měli být povzbuzováni, aby vstupovali do škol a jako studenti prožívali pravdu tak jako Josef v Egyptě, Daniel a Pavel. Každý by měl prozkoumat situaci a pochopit, jakým nejlepším způsobem představovat pravdu v dané škole, aby světlo mohlo zazářit. Ať ukazují, že mají v úctě všechna pravidla a školní řády. Kvas začne působit, neboť se můžeme mnohem více spolehnout na moc Boží projevovanou v životě jeho dětí než na jakákoli slova, která mohou být vyřčena. Měli by však také odpovídat na dotazy týkající se biblického učení, a to co možná nejjednodušším jazykem. *SpM 23.2*

Ti, kteří poté, co se zabydleli, zakořenili a zakotvili v pravdě, by měli vstupovat na tyto vzdělávací instituce jako studenti. Mohou udržovat živé zásady pravdy a zachovávat sobotu, a přesto budou mít příležitost pracovat pro Mistra tím, že budou upouštět semena pravdy do mysli a do srdcí. Pod vlivem Ducha svatého tato semena vyraší, aby přinesla ovoce k Boží slávě a vyústí spasením duší. Studenti nepotřebují chodit na tyto vzdělávací instituce proto, aby se jim dostalo osvětlení v teologických předmětech, neboť sami učitelé těchto škol se potřebují stát studenty Bible. Nemělo by se vstupovat do žádných otevřených sporů, ale bude dána příležitost pro otázky o biblickém učení a do mnoha mysli probleskne světlo a probudí se duch zvědavosti. *SpM 23.3*

Sotva kdy se však odvážím navrhnout tuto pracovní metodu, protože existuje nebezpečí, že se do těchto škol postaví lidé, kteří nemají rozhodné spojení s Bohem a kteří místo toho, aby napravovali bludy a šířili světlo, budou sami svedeni na scestí. Ale tato práce musí být vykonána a bude vykonána těmi, kteří jsou vedeni a vyučováni Bohem. *SpM 23.4*

Ježíš byl učitelem, když mu bylo teprve dvanáct let. Šel před rabíny a doktory zákona jako žák, pokládal otázky, které udivovaly učené doktory, a projevoval dychtivost získat informace. Každou otázkou vléval světlo do jejich zatemněných mysli. Kdyby jim umožnil, aby ho podezírali, že se je

sám snaží poučovat, vykopli by ho. Tak tomu bylo po celý jeho život. Svou čistotou, svou pokorou, svou tichostí káral hřích. Lidé okolo něho nemohli najít jedinou věc, ze které by ho obvinili, a přesto byl neustále v práci. Pracoval ve svém vlastním domově, ačkoliv sám neměl žádný domov. Jeho úděl nebyl o nic příjemnější než úděl mladých lidí, kteří se dnes pokoušejí jít v jeho šlépějích.

SpM 24.1

Jaké by to bylo požehnání, kdyby všichni naši lidé pracovali Kristovým způsobem! Existuje mnoho způsobů, jakými lze šířit světlo a v mnoha směrech může být vykonáno veliké dílo, které se nyní nekoná. *„Tak svět’ světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, jenž jest v nebesích.“* (Mt 5,16) Tento duch podnítí ostatní, aby také konali vůli Hospodina s horlivým, sebeobětavým úsilím. *SpM 24.2*

Tento svět je Božím vlastnictvím. Bezbožným lidem je umožněno v něm žít pouze do té doby, dokud nenaplní pohár své nepravosti. Bylo to smluvně převedeno na Abrahama a jeho děti a zanedlouho ho bude vlastnit Boží lid. V našem díle za záchranu duší si nesmíme myslet, že můžeme přijímat pomoc od lidí okolo nás. Těsným spojením s Ježíšem musíme být na tom místě, kde můžeme pomáhat my jim. Napomáhejte pravdě! Dávejte příležitost těm, se kterými se můžete dostat do kontaktu, aby poznali, co je to pravda, a aby se obrátili. Ale nemyslete si, že vám vaše světlo dává oprávnění dělat nájezdy na ty, kteří jsou v bludu. *SpM 24.3*

Až začneme pracovat s parlamenty a s lidmi zastávajícími vysoká postavení ve vládách, nepříteli to probudí, aby proti nám využil veškerou svou sílu a bude práci ztěžovat. Nedovolte, aby byla vaše práce známa víc, než je nutné. Nejlepší bude jednat tak, abyste se vyhnuli opozici. Čím méně se řekne o bláznivých chybách druhých lidí, tím lépe. Nemluvte neuctivě o kazatelích. Satan a celé jeho zástupy pracují na tom, aby zbavili Boží zákon účinnosti. Když potom začneme práci ve sporných otázkách, povede lidi k přesvědčení, že znevažujeme jejich zákony a neposloucháme jejich nařízení. Tomu uvěří a těm, kteří nebudou uctívat jejich modlu – neděli, práci co možná nejvíc ztíží. *SpM 24.4*

Nemáme lidem odhalovat všechny své záměry a plány. Satan využije jakékoli neuváženosti v této otázce. Nepracuje otevřeně a čestně. Pracuje tajně a bude tak pracovat i dál. Dříve než jsou na to lidé připraveni, vede je, aby vytvořil mocné hnutí tím, že působí na jejich mysl.“ *SpM 24.5*

Otázka: Nemůžeme pravdu předkládat členům parlamentu nějakým tichým způsobem, poskytnutím materiálu ke čtení? *SpM 24.6*

„Ze světla, které mi bylo dáno, vidím, že bychom se měli bát, aby se vládci nepostavili proti našemu dílu. Pokud to udělají, budou jednat jako nepřítel všeho dobra. Měla by se využít každá příležitost seznámit se s těmito lidmi, ale neměli bychom dělat nic, co vyvolá záminku pro předsudek. Do značné míry to znamená být moudří jako hadi a nevinní jako holubice. Máme v sobě tolik odhodlání, že často věci děláme neopatrně a ukvapeně. Před těmito lidmi se musíme jevit tak, jako že se snažíme pomáhat ostatním, že pracujeme na principech křesťanské pomoci. Když vidí dobrou práci, kterou děláme na těchto principech, jejich předsudek se do určité míry odstraní, jejich srdce se otevrou pravdě. Nepředkládejte sobotu ukvapeně, předkládejte Krista. Jinak by vám začali opovnovat slovy: „Jé, to je adventista sedmého dne.“ Vyvyšuj Krista víc a ještě víc.“ *SpM 25.1*

Otázka: Nebylo by pro nás lépe, abychom spíše předkládali zásady, než lpěli na tom, co udělá vláda? *SpM 25.2*

„Neměli bychom mít nic společného s činností vlády. Naší povinností je poslouchat Boha. Až tě uvězní, vůbec nepřemýšlej o tom, co bys měl říkat nebo dělat. Máš následovat Krista krok za krokem. Nemusíš začínat týdný předem, aby sis otázku prověřil a naplánoval, co budeš dělat, až mocnosti udělají to či ono, ani nemusíš přemýšlet, co máš říkat. Studuj pravdu a Duch Hospodinův ti připomene, co máš říkat. Naše mysl by měla být pokladnicí plněnou Božím slovem. *SpM 25.3*

Až začne působit nepřítel, nesmíme dovolit, aby nás ovládly naše pocity, a nesmíme se uchýlit k cizímu ohni. Nesmíme se nechat strhnout k bojovnosti. Takovým způsobem můžeme zradit dílo právě v tom okamžiku, kdy by bylo vítězství naše. Jestliže se přestaneme držet Ježíše a budeme důvěřovat sobě, může to trvat měsíce, možná roky, abychom napravili jeden jediný chybný krok. Pokud se neobrátime a nestaneme se malými dětmi, nikdy neuzijeme Boží království. Toto jsou naučení, která potřebujeme vnášet do našich škol. Studenti nepotřebují tolik vědu jako právě tyto zásady. Vyučujte je, jak mají napomáhat pravdě takové, jaká je v Ježíši. *SpM 25.4*

Svět nemá být odsouzen do té doby, dokud nebude mít světlo. Musíme lidem vyprávět jednoduchý příběh o kříži. Mají být zasaženi lítostí, a proto musíme poselství, které jim přinášíme, zjemnit co možná nejvíce. To zjemní jejich srdce, takže Duch Hospodinův je může formovat. V celém svém uplynulém životě přijímali nesprávné myšlenky. Jestliže se jim přiblížíme a řekneme jim o Kristově lásce, můžeme pro ně udělat víc.“ *SpM 25.5*

Otázka: Je to špatné, aby si naši bratři odpracovávali své pokuty? *SpM 25.6*

„Kristus, Král Slávy, nesl kříž, na kterém měl být ukřižován. Lidé neměli ani to nejneopatrnější právo ho na něj uvalit, ale On neodporoval a podřídil se. Kristus za nás trpěl a zemřel za nás. Máme tedy odmítat, abychom byli podílíky na jeho utrpeních? Ať služebníci platí daně tak, jako to dělal Mistr, aby se to nedotklo ostatních. *SpM 25.7*

Až budeme předvedeni před soudní dvory, máme se vzdát svých práv, pokud se tím nedostaneme do konfliktu s Bohem. Nemáme prosit ze své právo, ale za Boží právo k naší službě. Místo abychom se vzpírali trestům, které na nás budou nespravedlivě uvrženy, bylo by lépe dbát na slovo Spasitele: *‘Když se pak vám budou protiviti v tom městě, utecte do jiného. Amen zajisté pravím vám, nezhodíte měst Izraelských, až přijde Syn člověka.’* (Mt 10,23)“ *SpM 26.1*

E. G. Whiteová

Metody práce v Jižním poli

Armadale, Melbourne, Victoria, 20. listopadu 1895

Starší A. O. Tait,
Battle Creek, Michigan, USA

Milý bratře,

dnes ráno jsem navštívila shromáždění, kde bylo několik vybraných lidí vyzváno, aby společně zvažovali některé otázky, které jim byly předloženy dopisem a vyžadovaly si úvahu a radu v těchto věcech. O některých těchto věcech bych mohla mluvit, protože v různých dobách a na rozličných místech mi bylo ukázáno hodně v souvislosti s některými otázkami, týkající se práce, když je třeba velké obezřetnosti v řeči, tak i ve vyjadřování myšlenek perem. Rady, které dostávali naši bratři v Jižním poli, byly rozdílné. Vnášel se tím zmatek. *SpM 26.2*

Když bratři čtou výběry z dopisů, vím, co jim mám říci, protože tato otázka mi byla opakovaně předkládána v souvislosti s jižním polem. Až doposud jsem nevnímala svolení, abych psala o této záležitosti. Tentokrát se odvážím učinit několik stručných poznámek a doufám, že budu mít brzy příležitost, abych promluvila jasněji a déle. *SpM 26.3*

Světlo, které mi Hospodin v různých dobách dává, se týká toho, že v Jižním poli, kde se nachází největší podíl obyvatelstva barevné rasy, nemůže být pracováno stejnými metodami jako v ostatních polích. Jsou popudliví. Vnější činnost vyjádřená tělesným cvičením je dováděna až do značného fanatismu. Cvičení pro ně znamenají vnitřní zbožnost, která tvoří jejich náboženství. Kdyby byli barevní lidé v jižních státech poučeni, jak mají přijímat pravdu a že by měli pracovat v neděli, vyvolalo by to nerozumný a nespravedlivý předsudek. Soudci a soudní porotci, právníci a občané by, pokud by k tomu měli příležitost, vynesli rozhodnutí, kterými by je spoutali do obřadů, které by jim způsobily mnoho utrpení, a to nejen těm, které obviňují z přestupování zákonů jejich státu. Tam všude by se všechen barevný lid dostal pod dohled a kruté zacházení ze strany bělochů, což by nebylo ničím jiným než otroctvím. Zachází se s nimi jako s majetkem, o nic lépe než s nýmým dobyt看kem, aby konali přesně to, co jim jejich páni poručí. To jim odebírá všechny jejich síly a musí se u nich používat jiných pracovních postupů než tam, kde mají barevní lidé větší výhody, které se týkají vzdělání a možnosti naučit se číst. *SpM 26.4*

Protože barevní lidé se neučí číst a nejsou povznášeni, jejich náboženstvím je spíše tělesné cvičení než vnitřní zbožnost. Vůči nim nelze používat stejný přístup jako k lidem, jejichž náboženstvím nejsou vnější skutky. Hospodin se bude na tuto chudou, zanedbanou, pošlapanou rasu dívat s velikým soucitem. Všechno, co je bude stavět do opozice vůči autoritám, jako je práce v neděli, způsobí barevným lidem velké utrpení a zbaví bělochy možnosti pracovat mezi nimi, neboť pracovníci, kteří pro ně zamýšleli jen dobré, budou obviněni z podněcování vzpour. *SpM 27.1*

Nechci, aby se cokoli takového objevilo, protože znám výsledek. Řekněte jim, že nemusí provokovat své sousedy tím, že budou v neděli pracovat, že jim to nezabrání, aby zachovávali sobotu. Se sobotou by neměli být seznámeni, dokud nepoznají hlavní zásady náboženství Ježíše Krista. Pravda, jaká je v Ježíši, má být poznávána kousek po kousku, řádek po řádku a zásada za zásadou. *SpM 27.2*

Jakýkoli přestupek barevného lidu se trestá nemilosrdně a nelítostivě. Právě zde je zanedbané pole, kde může být největším požehnáním zdravotní misijní práce. Tímto způsobem může být přinášena pravda, ale nejzákladnější zásady křesťanství se mají vyučovat ve škole pro negramotné. Je třeba zakládat školy, které nebudou mít pouze děti, ale kde se budou učit číst otcové i matky. Vyučování pravdě zahrnuje veliké povinnosti. Je tedy důležité, aby se na jihu usadily rodiny a jako misijní pracovníci mohou potom svými zásadami a příkladem být živou mocí. Tam se nemůže moc kázat. Co možná nejmenší pozornost by se měla věnovat tomu, co se dělá a co se má vykonat, neboť to vyvolá podezření a žárlivost v mysli lidí, kteří byli i se svými otci a praotci majiteli otroků. Pro jižní státy toho bylo vykonáno tak málo, že jsou v morálním úpadku a bílé obyvatelstvo na ně pohlíží stále jako na otroky, ačkoliv byli za hroznou cenu zrovnoprávněni. *SpM 27.3*

Musíme velmi pečlivě prozkoumat situaci, protože nás osvěcuje Hospodin. Hospodin dává lidem schopnosti, aby je používali, ale příliš málo se hluboce zamýšlíme a příliš málo se horlivě modlíme, aby nám dal Hospodin moudrost ve všech dobách a aby ukázal, jak pracovat v obtížných polích. Jsme zavázáni Bohu, a pokud Boha milujeme, jsme vázáni povinnostmi, nejenom nějakým všeobecným závazkem a poslušností, že budeme poslouchat rozkazy svého Duchovního vůdce, ale máme zachránit co možná nejvíce duší tím, že je budeme představovat jako otroky Ježíše Krista, který dal sám sebe jako živou oběť, aby je vykoupil a učinil z nich svobodné služebníky Ježíše Krista. Nesmí být vyřčeno jediné slovo, které by rozdmýchalo dřímající nepřátelství a nenávist otroků ke kázni a pořádku, ani se jim nesmí připomínat nespravedlnost, která je vůči nim páchána. Zpočátku se nesmí dělat nic, co by upřednostňovalo otázku soboty. Pokud se mají barevní lidé vůbec nějak vychovat, aby pracovali v neděli, dopadne na ně nemilosrdný a nelítostivý útlak. Bylo toho již vytištěno hodně o pronásledování světitelů soboty v jižních státech a lidé, kteří se hoře staví proti Božímu zákonu a pošlapávají ho pod svými nohama, stále horlivěji usilují o to, aby vstoupily v platnost lidské zákony. Jejich náboženské předsudky a pobožnůstkářství je povedou k vykonání jakýchkoli násilností. Přitom si budou myslet, že slouží Bohu, i když jsou ve velkém omylu. Slepá horlivost a zastávání falešných náboženských teorií je nanejvýš krutá a nelítostná. Mnozí lidé jsou vyburcováni výklady v našich tiskovinách, aby dělali totéž, co dělají sousední státy. Všechny tyto věci jim dávají zdání, že se jedná o popření zákona. Když byli v Kristově době pronásledováni v jednom městě, utekli do jiného. Může být povinností pronásledovaných, aby našli útočiště v jiném městě nebo jiné krajině. „*A budete v nenávisti všechněm pro jméno mé, ale kdož setrvá až do konce, ten spasen bude. Když se pak vám budou protiviti v tom městě, utecte do jiného. Amen zajisté pravím vám, nezchodíte měst Izraelských, ažť přijde Syn člověka.*“ „*Není učedník nad mistra, ani služebník nad pána svého.*“ (Mt 10,22.23) *SpM 27.4*

V současnosti není pronásledování všeobecné, ale ať se k jižanskému prvku dostane jen slovo o přirozenosti, která podněcuje jejich vznětlivou povahu, a bude trpět celá věc pravdy a velké misijní pole se uzavře. Ať jsou všichni varováni. Ať je tato velmi utlačovaná skupina poučena o tom, že zachovávaní soboty si nutně nevyžaduje, aby pracovali v neděli, neboť kdyby to dělali, poštváli by si proti sobě všechny mocné z bílého obyvatelstva, kteří jsou přestupníky Božího zákona. Členové církví, kněží a vládců se spojí, aby zorganizovali tajné společnosti, aby jim sloužily k bičování, věznění a odstraňování životů barevné rasy. Historie se bude opakovat. Ať se vyvíjí snaha co nejtišším způsobem, ale tomuto lidu není třeba říkat, že zachovávaní neděle je znamením šelmy, dokud tento čas nepřijde. Kdyby jižanský lid měl nějaké tušení o znamení šelmy, špatně by si ho vykládali a těmto otázkám by v upřímnosti přikládali nesprávný význam a dělali by podivné věci. Protože mnozí z nich neumějí sami číst, je tam spousta samozvaných vůdců, kteří budou číst Bibli nesprávně a svým výkladem pak osvědčovat lež. Tímto způsobem pracují mnozí mezi těmi, kteří mají mizerné vzdělání a neznají Písmo. Také naše publikace budou čteny nesprávně. Z knih se budou číst věci, které tam nikdy nebyly a kterými se budou obhajovat ty nejproblematictější věci. Snadno by se tím mohlo vyvolat zaujetí vůči adventistům sedmého dne. Nejúspěšnější metodou bude povzbuzovat rodiny, které mají misijního ducha, aby se usadily v jižanských státech a s tímto lidem pracovali, aniž by dělaly nějaký hluk. *SpM 28.1*

Na takových místech, jako je Jižní pole, by se měla zakládat sanatoria. Měli by tam být ti, kteří věří pravdě, barevní Boží služebníci, měli by se vychovávat pro práci zdravotních misionářů pod dohledem bílých správců, protože tato kombinace bude mnohem úspěšnější. Zdravotní misijní pracovníci spolupracující s rodinami, které se zabydlí na jihu, si nesmějí myslet, že je Bůh odsoudí, jestliže nebudou v neděli pracovat, protože Hospodin chápe, že má-li pravda najít své stálé místo na jihu, musí být využita veškerá snaha nevyvolat předsudek. Slova pravdy nemohou jít kupředu s velkou okázalostí, ale rodiny přicházející na jih by měly zakládat školy a pracovat v nich, a to ne s velkým počtem shromážděným v jedné škole, ale pokud je to možné, ve spojení s těmi, kteří již na jihu pracovali. Zejména setrvejte u Boží lásky, Kristovy spravedlnosti a u Boží pokladnice, předkládejte přitom pravdu v jasných zásadách založených na osobní zbožnosti. Běloši budou působit špatným vlivem na černé tak, jak tomu bylo v minulosti. Zlí andělé působí svým vlastním duchem na zlé lidi. Lidé spolupracující s ostatními, kteří pracují na jakémkoli místě, aby vyvyšovali

Ježíše a Boží zákon, zjistí u všech úmyslů a záměrů, že nebojují proti tělu a krvi, ale proti knížectvím, proti mocnostem, proti vládcům temnosti tohoto světa a proti duchovní ohavnosti na vysokých místech. „*A protože vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všechno vykonajíce, státi. Stůjtež tedy, majíce podpásaná bedra vaše pravdou, a oblečení jsouce v pancíř spravedlnosti. A obuté majíce nohy v hotovost k evangelium pokoje, zvláště pak vezmouce štít víry, kterýmž byste mohli všechny šípy ohnivé nešlechtníka toho uhasiti. A lebku spasení vezměte, i meč Du-cha, jenž jest slovo Boží.*“ (Ef 6,13-17) ... *SpM 28.2*

(Neradila bych, aby toto bylo publikováno v našich novinách, ale ať to mají naši pracovníci jen na letácích a nechají si tyto věci pro sebe.) *SpM 29.1*

Ellen G. Whiteová

Stravování pro pracovníky a pro nemocné

„Sunnyside,“ Cooranbong, 10. července 1896

Dr. J. H. Kellogg
Battle Creek, Michigan

Milý bratře,

...sdružují se s tebou lidé, kteří mají stále tendence a sklony používat jedovaté léky, které pokud neléčí, zabíjejí. Je třeba, abychom do velké míry setrvali u světla, které Bůh dal na téma nemoci a jejích příčin, protože lidi ovlivňuje nesprávný návyk uspokojování chuti a nedbalá a nezodpovědná nepozornost k tomu, aby řádně pečovali o tělo. Měli by se řídit návyky čistotnosti a starosti o to, co dávají do úst. *SpM 30.1*

Nemáš dávat recepty, že se nikdy nesmí používat maso, ale máš vychovávat mysl a nechat zazářit světlo. Ať se svědomí jednotlivců probudí v otázce sebezáchovy a vlastní čistoty ode vši převrácené chuti. Velká rozmanitost rozličného jídla při jednom denním jídle způsobuje podrážděnost a ničí dobro, které by celému organismu přinesla jedna potravina, kdyby byla sněдена sama. Tento způsob je příčinou neustálého utrpení a často i smrti. *SpM 31.1*

Příliš málo dbáš a příliš lehkomyšlně pocituješ břímě nad poskytováním spořádaného, hojného jídla pro své pracovníky. Právě oni potřebují dostatek čerstvých, zdravých potravin. Jsou neustále v napětí, jejich životní síly je potřeba udržovat. Měly by se vyučovat jejich zásady. Právě oni, ze všech v sanatoriu, by měli být dostatečně zásobováni tou nejlepší a nejzdravější potravou dodávající sílu. Stůl tvých pomocníků by neměl být zásoben masem, ale hojným množstvím dobrého ovoce, obilovin a zeleniny připravené vhodným, zdravým způsobem. Nedbáš na to a zvětšuješ svůj příjem na úkor síly a duši svých pracovníků. To se nelíbí Hospodinu. Vliv celkového stravování nedoporučuje tvé zásady lidem, kteří sedí u stolu pomocníků. Jestliže si zaslouží, aby tvořili tvoji rodinu, zaslouží si i nejlepší jídelniček dodávající nejvíce síly, aby se v jejich nitru neusadila semena, která vzklíčí a přinesou žeň, která zneuctí Boha. To se však už stalo a musí se tomu věnovat pozornost. Tak jako se rovnosti mluví, musí se i provádět. *SpM 31.2*

Bůh, který dal svého jednorozesného Syna, aby zemřel kvůli vykoupení hříšného pokolení, nebude schvalovat stolování pro pracovníky v sanatoriu. Peníze ušetřené tím, že se omezují zásoby jídla, že se nepodává čerstvá, zdravá potrava a že se nikdo nenamáhá správně připravovat jídlo, ale podávají se jen zbytky, jsou ztrátou. Lidé, kteří se starají a pečují o nemocné, jsou při své práci velmi vytíženi, a pokud mají být jejich srdce uchráněna před pokušením a zkažeností, musí mít větší přednosti, než jaké posud požívali. Tato část naší práce je zanedbávána. Měli bychom se vzdělávat řádek po řádku, naučení za naučením, že jsme všichni služebníky. Veškerá vykonaná práce je službou kazatelům evangelia. *SpM 31.3*

Všichni Boží služebníci by měli být uznáváni, milováni a mělo by se o ně pečovat. Existují služebníci, kteří pracují v oblasti péče o nemocné, kteří potřebují mít životadárnou sílu pracovat moudře a dokonale, a přitom s dobrou náladou v srdci. Stále by měli cítit, že je jejich práce oceňována a že musí být laskaví, radostní, plní naděje a víry, musí mít slova, která budou promlouvat k nebohým trpícím. ... *SpM 31.4*

Existuje mnoho věcí, které je třeba napravit, ozdravět a zkrásnit, aby Boží andělé nemohli dávat přednost jedné věci před druhou. Jedení masa mrtvých zvířat je pro zdraví těla zhoubné a všichni, kteří mají v jídelničku maso, zvětšují své zvířecí vášně a snižují vnímavost duše, aby si uvědomovala sílu pravdy a nutnost toho, aby byla uváděna do praktického života. Otázku jedení masa je třeba střežit. Když člověk přechází od dráždivé stravy založené na jedení masa k ovoci a zeleninové stravě, bude vždy pociťovat slabost a nedostatek vitality, což mnozí lidé pokládají za přesvědčivý argument o důležitosti jedení masa. ... *SpM 31.5*

Neměli bychom naléhat, aby ke změně došlo příliš ukvapeně, a to zvláště u těch, kteří se vyčerpávají nepřetržitou prací. Ať je vychováno svědomí, ať je zaktivizována vůle a ke změně může dojít mnohem pohotověji a ochotněji. *SpM 32.1*

Souchotináři, kteří se již blíží k hrobu, by v tomto směru neměli dělat nějaké zvláštní změny, ale mělo by se dbát na to, aby ze zdravých zvířat dostávali to nejlepší, co na nich lze nalézt. *SpM 32.2*

Lidé s nádory, které stravují jejich život, by neměli být zatěžováni otázkou, zda mají zanechat jedení masa, či ne. Buďte opatrní, abyste v této otázce nevydávali ostrá prohlášení. Celé věci nepomůže, když budeme vymáhat změny, ale ublíží to zásadám o nejedení masa. Pořádejte v ústavu přednášky. Vychovávejte mysl, ale nikoho nedonucujte, protože taková reformace, činěná pod tlakem, je bezcenná. Tito lidé se určitě vrátí zpět k jedení masa. Osvěcujte mysl, aby byl Bůh potěšen, že má tělo svobodné od nemocí. Největší příčina nemocí je v potravě přijímané do organismu při velkém jedení masa. Když odstraníte ze stolu maso, musíte potom nahradit potraviny chutným přitažlivým ovocem a obilninami. Na maso se brzy zapomene, když probudíme svědomí a uvedeme do činnosti rozhodnou vůli. Mysl se nesmí nutit, ale vychovávat, aby pochopila tuto otázku ze správného pohledu. *SpM 32.3*

Všem studentům, také lékařům i ostatním je jejich prostřednictvím třeba vysvětlovat, že celé zvířecí stvoření je více či méně nemocné. Nemocné maso není vzácné, ale běžné. Když se živíme masem mrtvých zvířat, dostává se do lidského organismu nemoc ve všech svých fázích. Ochablost a slabost jako následek přechodu od masité stravy brzy pomine a lékaři by měli pochopit, že by neměli dráždidlo, jakým je jedení masa, pokládat za důležité pro zdraví a sílu. Všichni, kteří ho sami moudře zanechají, budou mít poté, co si této změně přivyknou, zdravé šlachy i svaly. A o to jde. *SpM 32.4*

Ellen G. Whiteová

Troufalost a splynutí

Sunnyside, Cooranbong, N. S. W., 31. května 1896

Starší O. A. Olsen

Battle Creek, Michigan, USA

Můj milý bratře,

...

Jsou mi představovány scény, které jsou ostudou křesťanů a které se odehrávají na církevních shromážděních konaných po shromáždění v Minneapolis. Hlučné hádky, vznětlivý duch, ostrá slova připomínaly spíše politické shromáždění než místo, kde by se měli křesťané setkávat, aby se modlili a radili. Tato shromáždění by se měla rozpustit jako urážka nebi. Lidé na tomto poradním shromáždění neuctili Hospodina jako váženého hosta. Jak mohli potom čekat, že je osvíti Boží světlo, jak by mohli cítit, že Ježíšova přítomnost formuje a utváří jejich plány? Místo shromáždění nebylo považováno za svaté, ale nahlíželo se na ně jako na místo běžných obchodních setkání. Jak by potom mohli shromáždění obdržet vnuknutí, které by je přimělo k tomu, aby dosadili pravdu na trůn ve svých srdcích, aby pronášeli slova v něžném, milujícím duchu Mistra? *SpM 33.1*

Na vašich poradních a výborových shromážděních se rozhoduje, navrhuje se a dozrávají plány, které po uvedení do života zanechávají dojem o celé práci, a proto by se tam neměla objevit ani stopa hrubosti. Neměla by být slyšet žádná hlasitá, netrpělivá slova. Pamatujte, že na všech vašich poradních setkáních je nebeský Divák. Nedovolte, aby bylo vyřčeno jediné marnivé slovo, neboť vydáváte nařízení za Boha a On vám říká: „*Upokojtež se a vězte, že jsem já Bůh.*“ (Ž 46,11) *SpM 33.2*

Jestliže nejsou vaše výborová shromáždění a poradní setkání pod přímým dohledem Božího Ducha, vaše závěry budou přízemní a nezaslouží si dalších úvah více než vyjádření kteréhokoli člověka. Kristus říká: „*Beze mne nic nemůžete učiniti.*“ (J 15,5) Jestliže není ve vašich shromážděních počten On jako vrchní Rádce, nebudou vaše plány pocházet z vyššího zdroje než z lidské mysli. *SpM 33.3*

Bratře Olsene, mluvíš o mém návratu do Ameriky. Tři roky jsem v Battle Creeku svědčila pro pravdu. Lidé, kteří tehdy odmítali přijmout poselství dávané mi pro ně Bohem a zavrhovali důkazy, které provázely tato svědectví, by tím nic nezískali, kdybych se vrátila. *SpM 33.4*

Napišu ti to takto. Kdybych se vrátila do Battle Creeku a přinášela své svědectví těm, kteří nemilují pravdu, z nevěřících srdcí by vyvstala pohotová slova: „Někdo jí řekl, aby přijela.“ Dokonce i teď je nevěra vyjadřována slovy: „Kdo napsal ty věci sestře Whiteové?“ Neznám však nikoho, kdo by je znal tak, jak jsou, a nikdo by nedokázal napsat to, o čem nepředpokládá, že existuje. Někdo mi říká, že je to Ten, kdo nepřekrucuje, nemýlí se a nic nepřehání. Když jsem byla v Minneapolis, vyzval mě, abych šla za ním z pokoje do pokoje, abych mohla slyšet, co se povídalo v ložnicích. Nepřítel měl vše po svém. Neslyšela jsem jediné slovo modlitby, ale slyšela jsem svoje jméno vyslovované hanlivě a kriticky. *SpM 33.5*

Myslím, že nikdy nebudu povolána, abych stála pod vedením Ducha Svatého tak, jako jsem stála v Minneapolis. Ježíšova přítomnost byla se mnou. Všichni shromáždění na tomto setkání měli příležitost postavit se na stranu pravdy tím, že přijmou Ducha svatého, kterého seslal Bůh takovým bohatým proudem lásky a milosti. Ale v pokojích, kde bydleli někteří z našeho lidu, bylo slyšet posměch, kritiku, jízlivosti a smích. Projevy Ducha svatého byly připisovány fanatismu. Kdo zkoumal Svátá Písma tak, jako to činili vznešení Berienští, aby poznali, zdali věci, o kterých slyšeli, tak jsou? Kdo se modlil za Boží vedení? Scény, které se konaly na tomto setkání, zahanbovaly Boha nebe, aby nazýval ty, kteří se jich účastnili, svými bratry. Toho všeho si všímal nebeský Divák a je to zapsáno v Boží pamětné knize. *SpM 34.1*

Hospodin vymaže přestoupení těch, kteří se od té doby upřímnou lítostí káli, ale pokaždé, když se stejný duch probudí v duši, činy konané při této příležitosti se zaznamenávají a jejich činitelé jsou zodpovědní Bohu a musí se z nich zodpovídat u jeho soudcovského trůnu. Tentýž duch, který

podněcoval ty, kteří zavrhovali Krista, hryzal v jejich srdcích a kdyby žili v Kristově době, chovali by se k němu podobným způsobem jako bezbožní a nevěřící Židé. *SpM 34.2*

Boží služebníci nemají v této době přinášet nezajímavé svědectví, ať už lidé budou poslouchat nebo ne. Ten, kdo zavrhuje světlo a důkazy, které nám Bůh štědře udílí, zavrhuje Krista. A pro takového člověka není jiného Spasitele. *SpM 34.3*

Dílo v Battle Creeku

Duch Hospodinův nastínil stav věcí v kanceláři Review and Herald. Skrze Izaiáše Bůh říká: *„Nebuduť se zajistě na věky nesnadniti, aniž se budu věčně hněvati, neboť by duch před obličejem mým zmizel, i dchnutí, kteréž jsem já učinil. Pro nepravost lakomství jeho rozhněval jsem se, a ubil jsem jej; skryl jsem se a rozhněval proto, že odvrátiv se, odšel cestou srdce svého.“* (Iz 57,16.17) *SpM 34.4*

Přesně to se stalo v kanceláři nakladatelství v Battle Creeku. Chamtivost byla vetkána téměř do všech obchodních jednání této instituce, kde ji provozují jednotlivci. Tento vliv se rozšiřuje jako malomocenství, dokud nepošpiní a nezničí celek. Protože se nakladatelství zkazilo, zakročila Asociace Generální konference a navrhla, že převezme nemocné dítě a postará se o ně. Je to však léčka na Asociaci Generální konference, aby si vzala publikační dílo na svá ramena. Tím se dílu nedostane žádné zvláštní svatosti, ale na Asociaci Generální konference dolehne břemeno, které ji sklátí, ochromí a zeslabí její výkonnost, pokud nebudou obchodní záležitosti řídit lidé, kteří mají pevné zásady prostoupené láskou. *SpM 34.5*

V tomto stádiu došlo ke změně zodpovědnosti, ale nesprávné zásady zůstávají nezměněny. Totéž, co se dělalo v minulosti, se bude provádět dál pod dozorem Asociace Generální konference. Posvátný charakter této Asociace rychle mizí. Co bude potom uctíváno jako čisté, svaté a neposkvrněné? Bude nějaký hlas, který by mohl Boží lid pokládat za hlas, který mohou lidé respektovat? Nyní určitě neexistuje nic, co by neslo Boží pověření. Posvátné věci jsou pomíchány a smíšeny s pozemskými obchody, které nemají žádnou spojitost s Bohem. *SpM 35.1*

Asociace Generální konference ztratila do značné míry svůj posvátný charakter, protože někteří s ní spojení nezměnili ani trošku své postoje od konference konané v Minneapolis. Někteří v zodpovědných funkcích pokračují „vzpurně“ po cestě svého vlastního srdce. Někteří, kteří přišli z Jižní Afriky a z jiných míst, aby získali vzdělání, které je uschopní k dané práci, do sebe vstřebali tohoto ducha, zanesli si ho do svých domovů a jejich práce nepřináší to správné ovoce. Lidské názory, které přijímali, na nich stále lpí jako malomocenství. A je to velmi závažná otázka, zda duše, které se nakazily duchovním malomocenstvím v Battle Creeku, budou kdy schopny rozlišit postoje přijaté v Battle Creeku, vykonají mnoho ke zpomalení díla v Jižní Africe. *SpM 35.2*

Když je teď v Battle Creeku taková situace, Boží dílo nemůže jít kupředu na správném základě. Jak dlouho to tak bude? Kdy se vnímavost lidí zjasní a zostří za pomoci Ducha svatého? Někteří tam nerozeznávají škodlivé účinky plánů, které byly po léta uskutečňovány s nedostatečným počtem pracovních sil. Někteří z vedoucích v současnosti kráčejí ve světle, které přijali a dělají to nejlepší, co dovedou, ale jejich spolupracovníci dělají věci natolik deprimující, že mohou vykonat jen velmi málo. Zotročování lidských duší jejich bližními prohlubuje temnotu, která už je zastírá. Kdo může nyní cítit jistotu, že je v bezpečí, pokud jde o hlas pocházející z Asociace Generální konference? Jestliže lidé v našich sborech pochopí vedení lidí, kteří kráčejí ve světle z jisker jejich vlastního zápalu, budou respektovat jejich rozhodnutí? Odpovídám: Ne, ani na chvíli. Bylo mi ukázáno, že lidé většinou nevědí, že srdce díla v Battle Creeku je nemocné a zničené. Mnozí z našeho lidu jsou v otupělém, ochablém, apatickém stavu a schvalují plány, kterým nerozumějí. Kde je hlas, odkud přijde, koho mohou lidé poslouchat a vědět přitom, že pochází od pravého Pastýře? Duch Boží mě povolává k tomu, abych vám předkládala tyto věci a ty jsou správné pro život podle praxe v několik minulých letech. ... *SpM 35.3*

Upevnění publikačního díla

Hospodin mi předkládá záležitosti, které mě nutí strachovat se o instituce v Battle Creeku. Klade přede mne tyto věci a nebyla bych důsledná, kdybych se nesnažila potlačovat ducha v Battle

Creeku, který se rozpíná po větší moci, kdy po léta tam nebyli lidé, kteří by byli oprávněni spravovat záležitosti, které již mají, lidé s křesťanskou věrností. *SpM 36.1*

Představa splynutí je pro dílo přítomné pravdy škodlivá. Battle Creek má veškerou moc, kterou by měl mít. Někteří na tom místě podporují sobecké plány a všem odvětvím díla slibují značný úspěch. Neprojevují ducha, který k ničemu nepřihlíží, ale snaží se přičítat tyto zájmy velkému celku. Celkově bojovali za to, aby se dostali hodně k moci, a přesto by rádi získali víc. Kdyby mohli ukázat, že tyto plány činili pod vlivem Ducha svatého, potom by se mohli obnovit důvěra k nim. *SpM 36.2*

Před dvaceti lety jsem byla překvapena, když jsem dostávala výstrahy a varování vzhledem k Publikačnímu domu na tichomořském pobřeží – že měl totiž stále zůstat nezávislý na všech ostatních institucích. To znamená, že neměl být ovládán žádnou jinou institucí, ale měl konat Hospodinovo dílo pod jeho vedením a ochranou. Hospodin říká: „*Vy pak všichni bratří jste,*“ (Mt 23,8) a větší publikační dům v Battle Creeku by neměl závidět a neměl by Pacific Press sledovat s žárlivostí a podezříváním. Musí si zachovat svou vlastní individualitu a musí být přísně střežen před jakoukoli zkažeností. Nesmí se rozplynout do žádné jiné instituce. Mocná a vládnoucí ruka z Battle Creeku se nesmí natahovat napříč přes kontinent, aby ho řídila. *SpM 36.3*

Později, těsně před úmrtím mého manžela, znepokojovala mnohou mysl myšlenka umístit tyto instituce pod jednu nadřízenou moc. Opět mi Duch svatý připomenul, co mi oznámil Hospodin. Řekla jsem manželovi, aby na tento návrh odpověděl, že Hospodin neplánoval žádnou takovou činnost. Ten, který zná konec od začátku, rozumí celé věci lépe než chybní člověk. *SpM 36.4*

O něco později mi byla opět předložena situace publikačního domu v Oaklandu. Bylo mi ukázáno, že tato instituce by měla vykonávat dílo, které by bylo k Boží slávě, kdyby pracovníci měli stále na zřeteli jeho čest, ale že docházelo k chybě, když se pouštěli do práce, která vedla ke zkáze této instituce. Bylo mi také ukázáno, že si musí stát ve své vlastní nezávislosti a že nesmí uskutečňovat Boží plány pod nadvládou nikoho jiného než Boha. *SpM 36.5*

Hospodin mi ukazuje, že odvětví tohoto díla by se měla plánovat na jiných místech a měla by se provádět pod dohledem Pacific Press. Kdyby to však bylo úspěšné, vyvstala by žárlivost, podezřívavost a závist. Bylo by vyvíjeno úsilí zvrátit chod věcí a zahrnout toto dílo mezi ostatní zájmy Battle Creeku. Lidé se velmi horlivě snaží změnit chod věcí, ale Hospodin takové splývání zakazuje. Každému odvětví by mělo být umožněno žít a konat své vlastní dílo. *SpM 36.6*

Chyby se objeví ve všech institucích, ale pokud se vedoucí poučí z toho, co se musí naučit všichni – jednat obezřetně – nebudou se tyto chyby opakovat a nad celým dílem bude dozírat Bůh. Každý pracovník v našich institucích potřebuje vzít Boží Slovo za pravidlo své činnosti. Potom na něm spočine Boží požehnání. Nemůže se bezpečně obejít bez Boží pravdy jako svého průvodce a rádce. Kdyby se mohl člověk jednou nadechnout bez závislosti na Bohu, potom by mohl odložit Boží čisté, svaté Slovo jako svého průvodce. Pravda musí ovládnout svědomí a chápání v celé práci, kterou konáme. Duch svatý musí řídit myšlenky, slova i činy. Má řídit veškerou činnost dočasnou i duchovní. *SpM 37.1*

Bohu se velmi líbí, že ho chválíme, modlíme se a konáme náboženské obřady, ale biblické náboženství je třeba vnést do všeho, co děláme a je třeba dát posvátnost všem denním povinnostem. Hospodinova vůle se musí stát lidskou vůlí ve všem. Svatý Izraelský dává pravidla řízení všem a tato pravidla řízení se musí přísně zachovávat, neboť ona utvářejí měřítko charakteru. Nikdo se nemůže odchýlit od prvních zásad spravedlnosti, aby nezhřešil. Ale naše náboženství si (ne?) věřící špatně vykládají a pohrdají jím, protože mnoho lidí, kteří vyznávají, že se drží pravdy, neuplatňují její zásady při jednání se svými blízkými. *SpM 37.2*

Bratrům v Battle Creeku bych chtěla říct: „Nejste vůbec ve stavu, abyste se spojovali.“ To znamená nic méně než pověřit instituce v Battle Creeku vedením celého díla, vzdáleného i blízkého. Boží dílo nemohou úspěšně vést kupředu lidé, kteří se svým vzdorováním vůči světlu, staví tam, kde je nic nemůže ovlivnit, aby činili pokání nebo změnili způsob svého chování. V Battle Creeku jsou lidé spojení s dílem, jejichž srdce není posvěceno a ovládáno Bohem. *SpM 37.3*

Jestliže tito lidé spojení s Božím dílem neslyší jeho hlas a nečiní jeho vůli, měli by být od díla úplně odděleni. Bůh nepotřebuje vliv takových lidí. Hovořím jasně, neboť je čas, aby se věci nazývaly pravým jménem. Lidé, kteří Boha milují a bojí se ho celým srdcem, jsou těmi jedinými lid-

mi, kterým může Bůh důvěřovat. Ale ti, kteří své duše oddělili od Boha, by se měli sami oddělit od Božího díla, které je velmi závažné a velmi důležité. *SpM 37.4*

Střídmost ve stravování

Sunnyside, Cooranbong, N. S. W., 30. srpna

Milý bratře a sestro,

máte světlo, které Hospodin udílí našemu lidu a udržuje před ním již mnoho let. Hospodin svému lidu neříká *Ano* a *Ne*, ale *Ano* a *Amen*. Pošlu vám svědectví daná ostatním na téma zdravotní reformy. To je obrovské téma. Ted' právě reviduji knihu nazvanou Křesťanská střídmost. *SpM 38.1*

Poněkud mě překvapil váš argument o tom, že vás jedení masa udržuje při síle, protože kdybyste nebrali v úvahu sami sebe, váš vlastní rozum by vás naučil, že masitá strava není tak výhodná, jak se domníváte. Víte, jak byste měli odpovědět člověku závislému na tabáku, kdyby obhajoval používání tabáku pomocí argumentů, kterými jste zdůvodňovali, proč byste neměli přestat používat k jídlu maso mrtvých zvířat. *SpM 38.2*

V Kalifornii je dostatek toho, co dát na stůl v podobě čerstvého ovoce, zeleniny a obilovin a není vůbec třeba, aby se používalo maso. Slabost, kterou cítíte, když nejíte maso, je jedním z nej-mocnějších argumentů, které bych vám mohla předložit jako důvod, proč byste měli přestat ho používat. Lidé, kteří jedí maso, se po snědení této potraviny cítí povzbuzeni a domnívají se, že jsou posíleni. Když člověk přestane používat maso, může po nějakou dobu cítit slabost, ale až se jeho organismus očistí od účinků tohoto stravování, už nebude více cítit tuto slabost a přestane si přát to, co pokládal za nezbytné ke svému posílení. *SpM 38.3*

Mám velkou rodinu, která často čítá šestnáct lidí. Jsou v ní muži, kteří pracují u pluhu a kácení stromy. Mají hodně tělesného pohybu, ale není na našem stole ani jediný pokrm ze zvířecího masa. Maso nepoužíváme už od stanového shromáždění v Brightonu. Nechtěla jsem ho mít na stole nikdy, ale docházely ke mně naléhavé prosby, že kdosi nemůže jíst to či ono a že jeho žaludek by maso strávil mnohem lépe než cokoli jiného. Byla jsem tehdy zlákána, abych ho postavila na stůl. Začalo se vkrádat používání sýra, protože někdo měl rád sýr, ale brzy jsem to ovládla. Když mi však sobectví, při němž je zvířatům brán život kvůli uspokojování zvrácené chuti, vysvětlovala jedna katolička klečící u mých nohou, styděla jsem se a byla jsem nešťastná. Viděla jsem to v novém světle a řekla jsem: Už nikdy nebudu podporovat žádného řezníka, nebudu mít na stole žádné maso z mrtvol. *SpM 38.4*

Vyprávěli jste mi, jaké přednosti má pro vás masitá strava. Musím vám říct, co pro mne vykonala nemasitá strava. Od té doby, co mě do tváře udeřil kámen, když mi bylo devět let, měla jsem potíže. V té době jsem téměř ztratila život kvůli ztrátě krve. Potom nastala vodnatelnost a od té doby jsem velmi trpěla chorobou ledvin. *SpM 38.5*

Po dlouhé nemoci, kdy jsem měla jedenáct měsíců malárii a revmatismus, jsem nebyla schopna jezdit ani na tom nepohodlnějším pérovém sedadle. Dokonce i tehdy, když bylo sedadlo upraveno co nepohodlněji s měkkými polštáři, bylo cestování pro mé kyčle a spodní část páteře mučením. *SpM 39.1*

Hodně jsem se za to modlila. Vyhledávala jsem Hospodina během nočních hodin a On mě slyšel. Před několika měsíci pro mě bylo vyrobeno nové pérové sedadlo. Jednou jsem řekla: „Vezměte to pérové sedadlo a dejte je do skladu, já už žádné potřebovat nebudu.“ Bylo to vykonáno vírou. Nikdy poté jsem ho už nepotřebovala. Obtíž, která mi způsobovala utrpení, když jsem měla sedět na shromáždění nebo jet ve vlaku, byla pryč. Poté, co jsem roky trpěla, mě Hospodin uzdravil. Kyčel mě sice ještě trápí, ale myslím, že mé zdraví je lepší, než bylo po celý můj život. Hodně jsem se modlila za ledvinové potíže a jsem z nich také uzdravena. Asi čtyři roky jsem byla kvůli pohybu střev závislá na používání stříkačky, ale když byla uzdravena spodní část mé páteře, nepotřebuji sahat po umělých prostředcích. *SpM 39.2*

Jím pouze dvě jídla a nemohu jíst zeleninu ani obiloviny. Nepoužívám maso – nemohu se k němu vrátit. Když byla na stůl postavena rajčata vypěstovaná na mém pozemku, pokusila jsem se je sníst, nevařená, jen upravená s trochou soli a cukru. Zjistila jsem, že velmi vyhovují a od konce února až do června tvořila hlavní součást mého jídelníčku. K nim jsem jedla suchary, který se tady

říká trvanlivé pečivo. Nejím žádné moučníky, jen dýňový koláč. Do obyčejné domácí kávy si dávám trochu vařeného mléka, ale vypouštím smetanu a máslo a přísně dodržuji jen omezené množství jídla. Téměř nikdy nemám hlad a už vůbec nevím, co je to mít horečnatý, nepříjemný pocit v žaludku. Nemám nepříjemnou chuť v ústech. *SpM 39.3*

Všichni, kteří přicházejí k mému stolu, jsou vítáni, ale nestavím před ně žádné maso. Náš jídelníček tvoří zrniny, zelenina a čerstvé i konzervované ovoce. V současnosti máme spoustu těch nejlepších pomerančů a také citrónů. To je jediné čerstvé ovoce, které můžeme mít v tomto ročním období, což je zima. Pro toto ovoce si jezdíme pět mil na venkov, platíme tři pence za tučt (to je šest centů v americké měně). Líbí se nám sběr tohoto velkého zlatého ovoce ze stromů. Kdyby byly v Kalifornii citróny, měla bych je raději než pomeranče. Dokážu sama spotřebovat krabici jablek, ale nejsou tak kvalitní jako jablka, které dostáváme v Americe. V tomto ročním období platím za krabici jablek vážící méně než bušl (pozn.: podle druhu produktů to může být 15 až 25 kg) jeden dolar a sedmdesát pět centů. *SpM 39.4*

Píši vám to proto, abych vám přiblížila, jak žijeme. Nikdy jsem se netěšila lepšímu zdraví než v současnosti a nikdy jsem toho více nenapsala. Vstávám ve tři hodiny ráno a během dne vůbec nespím. Často jsem vzhůru v jednu hodinu a když mě mysl nějak obzvláště tíží, vstávám ve dvanáct hodin, abych vypsala všechno, co mě tíží. Chválím Hospodina srdcem, duší a hlasem za velké milosrdenství vůči mně. *SpM 39.5*

Cítila jsem, jak Duch Boží naléhá, abych některým nastínila skutečnost, že jejich utrpení a špatné zdraví je způsobeno tím, že nedbají o světlo, které jim bylo dáno ve zdravotní reformě. Ukazuji jim, že jejich masitá strava, která byla považována za nezbytnou, nebyla nutná a že když jsou složeni z toho, co jí, potom mozek, kosti a svaly jsou v nezdravém stavu proto, že žijí z masa mrtvých zvířat. Touto nevhodnou stravou byla zničena jejich krev. Maso, které jedli, bylo nemocné a celý jejich organismus tloustl a ničil se. A nejen to, předkládám jim skutečnost, že když při jednom jídle vloží do žaludku několik druhů potravin, způsobují si nemoci, které nebyly připisovány snědeným potravinám. Řekla jsem jim, že když budou jíst pouze dvě jídla denně, poznají, jakým je to přínosem. *SpM 40.1*

Ukazuje se alarmující otupělost vzhledem k podvědomé smyslnosti. Jíst maso mrtvých zvířat je zvykem. Lidská rodina je pod nadvládou zvyků a nesprávné výchovy, zděděných nebo vy-pěstovaných obyčejů. Chuť vládne nad myslí a rozumem jako král. Zvířecím sklonům je dovoleno, aby se stávaly řídicí mocí. A úměrně tomu, jak jsou přestupovány přírodní zákony, je vidět fyzické utrpení a nemoci všech druhů a typů, neboť každé přestoupení zákonů fyzického života je přestoupením Božích zákonů. *SpM 40.2*

Jestliže chuť, která by měla být přísně střežena a ovládána, je uspokojována ke škodě těla, určité se jako důsledek dostaví pokuta za přestupek. Když jsou přestupovány přírodní zákony, oslabuje se mysl a duše. *SpM 40.3*

Křesťané by přestupování těchto zákonů měli považovat za hřích vůči Bohu, ze kterého se budou zodpovídat v den Soudu, kdy bude před Boha předložen každý případ. *SpM 40.4*

Svět je dnes plný bolesti, utrpení a soužení. Je však Boží vůlí, aby takový stav existoval? – Ne. Bůh, Stvořitel našich těl, uspořádal každé vlákno a nerv, šlachy a sval a zaručil se, že bude toto soustrojí udržovat v chodu, pokud s ním lidský činitel bude spolupracovat a pokud odmítne působit v rozporu se zákony, které řídí jeho fyzický organismus. *SpM 40.5*

Boží zákon je napsán jeho vlastním prstem na každý nerv, na každý sval, na každou schopnost, která byla člověku svěřena. Tyto dary mu byly propůjčeny ne proto, aby je přepínal, poškozoval a ničil, ale aby je používal k jeho cti a slávě. Každé zneužití jakékoli části našeho organismu je porušením zákona, který nás má podle Božího záměru v těchto věcech řídit, a porušováním tohoto zákona ničí lidské bytosti samy sebe. Bolesti a nemoci všeho druhu, zničený tělesný stav, uspišený rozklad, předčasná úmrtí, to jsou důsledky přestupování přírodních zákonů. *SpM 40.6*

Živý organismus je Božím vlastnictvím. Patří mu, protože ho stvořil a vykoupil, a zneužíváním jakýchkoli svých schopností Boha okrádáme o čest, která mu patří. *SpM 40.7*

Potřeba zdravých návyků je součástí evangelia, které musí představovat lidem ti, kteří se přidržují slova Života. Jak je důležité mít zdravé tělo, má být vyučováno jako biblický požadavek. „Pro-

tož prosím vás, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou. A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá. Neboť pravím (skrze milost, kteráž dána jest mi), každému, kdož jest mezi vámi, aby nesmyslil více, než sluší smyslit, ale aby smyslil v středmosti, tak jakž komu Bůh udělil míru víry. Nebo jakož v jednom těle mnohé oudy máme, ale nemají všickni oudové jednostejného díla. Tak mnozí jedno tělo jsme v Kristu, a obzvláště jedni druhých oudové.“ (Ř 12,1-5) SpM 40.8

Toto je kázání, které je třeba předkládat lidu. O otázce zdravotní reformy se nediskutuje tak, jak je třeba a jak tomu bude. Jednoduchá strava a naprostá nepřítomnost drog, ponechání volnosti přírodě, aby zotavovala promarněnou energii těla, by našim sanatoriím pomohla být mnohem účinnější při navracení zdraví nemocným. Je třeba, aby se probudily rozumové a morální síly křesťanů. Na stůl by se dávalo mnohem méně peněz i času a více by patřilo pokroku misijního díla v naší zemi. Mělo by se myslet na kuchaře a měla by se co možná nevíce šetřit jejich síla, protože mají duše, které mají být zachráněny. Měli bychom upustit od mnoha chodů, které jsou obvykle připravovány jako moučník. SpM 41.1

Každý kazatel, která hlásá evangelium lidu, by měl studovat zákony fyzického zdraví. Měl by pečlivě zvažovat, jaký účinek má jídlo a pití na zdraví duše. Slovem a příkladem, poslušným životem vůči přírodním zákonům může představovat pravdu tím nejpříznivějším způsobem. Učitelé a pracovníci v našich sanatoriích by neměli pouze kázat, ale měli by také v praxi uplatňovat abstinenci od jídla, které dráždí tělesné žádosti, které bojují proti duši. SpM 41.2

„Nebo koupení jste za mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou.“ (1 K 6,20) Téměř celá lidská rodina jí víc, než organismus vyžaduje. Tato přemíra se rozkládá a stává se hnilou hmotou. Důsledkem nestřídmého jídla jsou střevní potíže, nemoci ledvin, bolesti hlavy a srdeční problémy. Dokonce i takzvaná zdravotní reforma potřebuje v tomto bodě opravit. Když muži a ženy přestanou uspokojovat svou chuť po jídle příliš velkým množstvím potravin pochybné kvality, když budou o svůj žaludek pečovat s takovou úctou, s jakou si zaslouží, aby o něj bylo pečováno, když ho zbaví jedné poloviny až dvou třetin namáhavých úkolů, které po něm vyžadují, když bude příroda respektována více než pocit a zvrácená chuť, potom dojde ke změně k lepšímu ve zdraví i v morálce. SpM 41.3

Jestliže se do žaludku dostává více potravy, a to i prosté a kvalitní, než vyžaduje živé soustrojí, stává se tento nadbytek břemenem. Organismus se zoufale snaží zbavit se ho a tato práce navíc způsobuje pocit únavy a vyčerpanosti. Lidé, kteří se neustále přejídají, tomu říkají neutuchající pocit hladu, ale je způsoben přepracovaností zneužívaných zažívacích orgánů. SpM 41.4

Na mnoho stolů se poté, co žaludek dostal vše, co vyžaduje k tomu, aby řádně plnil svůj úkol vyživovat celý organismus, dostává další chod skládající se z koláčů, pudinků a silně kořeněných omáček. Společnost vyhledává mnohé vynálezy a tvrdí, že jídlo se má podávat v různých chodech. Když člověk neví, co přijde potom, může z dostatečného množství jídla pojmout právě to, co pro něj není nejvhodnější. Potom je přinesen poslední chod. Může se skládat z potravin, které, kdyby se dostaly na stůl hned napoprvé, by velmi přispěly k potěšení z jídla. Mnozí lidé, ačkoliv se již dostatečně najedli, překročí své hranice a sní lákavý dezert, který jim však neprokáže nic dobrého. SpM 41.5

Bylo by lépe, kdyby nikdy nebyl vynalezen zvyk přinášet na stůl různé chody jídla. Ať se to, co má být k jednomu jídlu, postaví na stůl na začátku a ať každý jí to, co pro něj bude nejzdravější. Ať má každý příležitost vybrat si, z čeho se bude skládat jeho jídlo. Bylo by požehnáním, kdyby se různé přídatky, které jsou podávány jako dezerty, vynechaly úplně. SpM 42.1

Dalším zlozvykem, který byl zaveden, je, že se vyžaduje, aby všichni zůstávali sedět u stolu, dokud neskončí poslední. To se však pro lidi, kteří nejedí více, než kolik cítí, že by se jejich žaludek dokázal postarat, dělá z jídla břemeno. Zdravotní reformátoři nemusí zachovávat tyto módní vynálezy. Jestliže jste tam, kde se podává nadbytek jídla a kde stále přinášejí další lákavé chody, je správné, abyste porušili lidská pravidla a tiše odešli od stolu. SpM 42.2

Jedení jenom kvůli uspokojování chuti je přestupkem přírodních zákonů. Často je tato nestřídmost zpočátku pocíťována v podobě bolení hlavy, trávicích poruch a koliky. Žaludek dostává náklad, o který se nemůže postarat a dostavuje se pocit vyčerpanosti. Hlava je zmatená a žaludek se

bouří. Tyto následky však nenásledují přejídání pokaždé. V některých případech je žaludek ochromen. Bolest není vůbec vnímána, ale zaživací orgány ztrácejí svou životní sílu, základ lidského soustrojí se postupně podkopává a život se stává velmi nepříjemným. *SpM 42.3*

Tisíce po tisících si ničí zdraví tím, že pěstují nesprávné návyky v jídle a pití. A neničí se jenom zdraví, ale kazí se i jejich morálka, protože jejich žilami protéká nemocná krev. *SpM 42.4*

Mám návrh pro ty, kteří mají morální odvahu a dostatek sebeovládání, aby to mohli vyzkoušet. Jestliže máte sedavou práci, každý den si zacvičte a při každém jídle jezte pouze dva nebo tři druhy prosté potravy a neberte si jí více, než kolik utiší pocity hladu. Rozhodněte se, že to je veškeré jídlo, které dáte svému žaludku. Několik dní vytrvale uskutečňujte své rozhodnutí jíst méně, než jste jedli v minulosti. Sledujte, jak to bude působit. Silní, zdraví lidé, kteří mají aktivní fyzickou námahu, mohou jíst potraviny, které by bez ublížení na zdraví nemohli sníst ti, kteří mají sedavé návyky. Lidé zabývající se aktivní fyzickou námahou nejsou nuceni být tolik opatrní, pokud jde o množství a kvalitu jejich jídla. Ale dokonce i tato skupina lidí by mohla mít lepší zdraví, kdyby při jídle a pití uplatňovala větší sebekontrolu. Žaludek jednoho člověka se však nemůže učinit pravidlem, podle kterého se bude sestavovat jídelníček všech ostatních. *SpM 42.5*

Pozitivní povinností lékařů je vychovávat, vychovávat, vychovávat perem i hlasem všechny, kteří mají zodpovědnost za přípravu jídla na stůl. Vyučujte je, aby omezovali své ctižádostivé touhy postavit před rodinu nebo před návštěvy širokou paletu lákavých pokrmů. Mnohem lepší by bylo sníst při každém jídle pouze jeden nebo dva druhy jídla, než přetížít žaludek velkou rozmanitostí. *SpM 43.1*

V tomto světě existuje mnoho druhů nestřídmosti. Přejídání je nestřídmostí úplně stejně jako pití alkoholu. Nestřídmé jídlo ničí organismus, vytváří chorobnou chuť, která zotročuje muže i ženy. Žaludku je třeba věnovat starostlivou pozornost. Nesmí být neustále udržován v činnosti. Dejte tomuto tolik používanému a tolik přetěžovanému orgánu trochu pokoje, utišení a odpočinku. Poté, co vykonal svoji práci po jednom jídle, nepřítěžujte mu další práci, dříve než bude mít možnost si odpočinout a než se vytvoří dostatečné množství žaludeční šťávy. Mezi jednotlivými jídly by mělo být alespoň pět hodin a stále mějte na paměti, že pokud si to vyzkoušíte, zjistíte, že dvě jídla jsou lepší než tři. *SpM 43.2*

Hříchem Noémova světa byla nestřídmost a dnes je tento hřích, který se projevuje nestřídmostí v jídle a pití, natolik zřejmý, že Bůh ho nebude stále tolerovat. Jídlem a pitím udržujeme život a samo o sobě, pokud ho přijímáme v rámci střídmosti, není na škodu, ale je požehnáním. Ale když se jí a pije nadbytečně, dostávají se jídlo a pití pod nadvládu nestřídmosti. Člověk dotahuje do krajnosti to, co podléhá přírodním zákonům, a celá jeho bytost trpí následkem porušování zákonů, které ustanovil Hospodin. *SpM 43.3*

Nestřídmost v jídle a pití vzrůstá. Stoly jsou plné všech druhů potravin, kterými se má uspokojovat požitkářská chuť. Po takovém jednání musí následovat utrpení. Životní síly organismu nemohou snášet takovou daň, která se na ně nakládá, a nakonec se hroutí. *SpM 43.4*

Bůh je velmi zneuctíván způsobem, jak člověk nakládá se svými orgány a nebude činit žádný zázrak, aby neutralizoval zvrácené porušování zdravotních zákonů. Pán Ježíš vykoupil člověka, zaplatil za něj nekonečnou cenu svého vlastního života. Člověk by si měl cenit sám sebe podle ceny, která za něj byla zaplacená. Když se sám takto ohodnotí, nebude vědomě zneužívat ani jednu ze svých fyzických nebo duševních schopností. Je to urážkou nebeského Boha, když člověk zneužívá své vzácné schopnosti, když se vystavuje pod nadvládu satanských sil a ohlupuje se uspokojováním v tom, co je zkázonosné pro zdraví, pro zbožnost a duchovnost. „*Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží v vás přebývá? Jestližeť kdo chrámu Božího poškrvňuje, tohoť zatratí Bůh; nebo chrám Boží svatý jest, jenž jste vy.*“ (1 K 3,16.17) *SpM 43.5*

Když si člověk pěstuje chuť toužit po mase mrtvých zvířat a milovat víno a opojné nápoje, stává se zdegenerovaným tělem. Jak málo si tito lidé váží Boha, jak málo jim přichází na mysl! Obžerství a opojné nápoje degradují bytosti, které jsou podle stvoření Božím vlastnictvím, jsou jeho majetkem, protože On dal svého jednorozeného Syna za jejich vykoupení. Podívejte se na večírek soudců, právníků a ministrů, kteří tvrdí, že jsou služebníky Boha a spolupracovníky Ježíše Krista, jak se spojují u sváteční tabule. Uspokojováním zvrácené chuti dělají sami ze sebe spolek užvaně-

ných bláznů, zbavených rozumu. A to jsou lidé, za které Kristus zemřel, aby jim umožnil žít užitečným životem, nosit Kristovo jho a ukazovat svou věrnost Bohu. *SpM 43.6*

Satan je zhoubce. Bůh je obnovitel. Povolává nás, abychom s ním spolupracovali tím, že budeme dělat vše, co je v našich silách, že budeme slovy i příkladem obnovovat v člověku morální obraz Boha. Naši povinnosti je zapojit se do díla pomoci našim bližním, aby stáli ve své svobodě, kterou jim Bůh dává, aby se uměli ovládat a byli nádobami ke cti. Můžeme se ukázat jako mnohem hodnotnější spolupracovníci Boha tím, že pozvedneme prapor střídmosti, pokusíme se vyprostit své bratry z degradace, aby za ně Kristus neumíral zbytečně. Takto ukazujeme svou vznešenost jako Božích synů a spoludědiců s Ježíšem Kristem a projevujeme svou způsobilost pro nesmrtelné dědictví, které nám Kristus odešel připravit. Tím vším můžeme být a to vše můžeme dělat, pokud se poddáme Boží nadvládě. *SpM 44.1*

Avšak jak rychle se svět řítí ve svém šílenství a urychluje den odplaty. „*Ale jakož (bylo) za dnů Noé, takť bude i příchod Syna člověka.*“ (Mt 24,37) Každý den člověk utváří svůj vlastní osud. Každý den předává nebeský Pozorovatel jeho účet do záznamu nebeských knih. Přejde doba, kdy se bude muset každý setkat s historií svého života. Ale kolik peněz, které Bůh dává člověku, peněz, které by měly být použity na obnovu smazaného obrazu Ježíše, je používáno na uspokojování chuti a ctižádosti, na přípravu výstředních slavností a na výstavbu a zařizování impozantních domů. *SpM 44.2*

Jedna duše zachráněná pro Ježíše Krista má větší hodnotu než celý svět. Jak potom bude Bůh poctěn, jestliže uvidí, že fyzické, duševní i morální schopnosti mužů a žen byly uchovávány svobodně bez všech nepřirozených chutí, všech zlovyků, všech druhů nestřídmosti, bez používání tabáku, bez pití alkoholu či bez přejídání. Ať muži a ženy poslouchají Boží dílo a přivedou nebe velmi blízko zemi. *SpM 44.3*

Hluboce prožívám stávající stav věcí. Dnes je tomu, „*jakož bylo za dnů Noé*“. Tehdy jedli a pili, sázeli a stavěli, podněcování pozemským nadšením. Řídili se zlými představami svého vlastního srdce, popohánělo je to k intenzivní aktivitě, a to neustále. V zemi bylo násilí. Co vidíme nyní v roce 1896? Lidé pracují stejným způsobem, jako v době Noého, zapomínají na Boha, vychovávají v sobě návyky a zvyklosti, které ničí duši i tělo. Vidíme, jak na svět kvůli nepravosti přicházejí strašlivé pohromy. Tisíce lidí zabíjejí záplavy, hrozná tornáda, zemětřesení. Lodi, které se plaví po hlubinách, se potápějí v rozzuřených vlnách. Přesto přese všechno lidé neustále jednají v opozici vůči Bohu. *SpM 44.4*

Můj bratře, je třeba, abychom byli hospodární na všech úrovních našeho díla. Je třeba modlitby, horlivé, srdečné a upřímné modlitby. Je třeba, aby se prožívala střídmost v jídle, pití a stavění. Je třeba vzdělávat lid ve správných životních návycích. Nevkládejte důvěru v lékařství, založené na podávání léků. Kdyby byly všechny pohřbeny ve velkém oceánu, řekla bych: Amen. Naši lékaři nepracují na správném plánu. Je třeba reforma, která půjde hlouběji a bude důkladnější. Pojídání masa koná své dílo, protože maso je nemocné. Zřejmě nebudeme dlouho moci používat ani mléko. Samotná země sténá pod zkaženými obyvateli. Potřebujeme důkladně zvážit své zvyky a návyky a zbavit se svého hříšného, milovaného požitkářství. Na toto téma mám světlo od Boha a snažím se předat toto světlo našemu lidu v této zemi. Mohla bych vám o tom psát mnoho stran, ale prožívám tyto věci tak hluboce, že mám sotva odvahu vzít pero do rukou. *SpM 44.5*

Říkám vám, bratře a sestro, žijeme v laodicejském stavu církve. Pokud někdo kdy potřeboval padnout na skálu a rozbít se, pak je to lid Kalifornie a lid celé naší církve v Americe. Potřebujeme se probudit a jednat jako jeden muž. Potřebujeme být horliví a živí. Následuje hrůza za hrůzou ke zkáze lidského života. Přesto je těmto věcem věnováno jen několik poznámek. Svět nebude varován, ale den Hospodinův přijde nečekaně, jako zloděj v noci. *SpM 45.1*

(Podepsána) E. G. Whiteová

Jedení masa

Sunnyside, Coorangong, 5. listopadu 1896

Milý bratře a sestro Maxsonovi,

mám dopis z 12. srpna, který už mám pro vás napsaný dlouho, ale rozhodla jsem se poslat vám to, co už jsem posílala, a to, co jsem zatajila, posílám nyní. Nechápete, o co účinnější by mohla být vaše služba v zájmu náboženství a o co více by vás uspokojovala, kdybyste se řídili světlem, které vám bylo dáno. Ale je to stavem vašeho charakteru usilovně se držet svých vlastních myšlenek a pokud je to možné, také je uskutečňovat. Každá naše duše je v nebezpečí a jestliže odmítáme světlo, přijde na nás temnota. Nikdy jsme nenavrhovali zřizovat sanatoria tak, aby fungovala na téměř stejných zásadách jako ostatní instituce. Jestliže nemáme jediné sanatorium, které se v mnoha ohledech zásadně liší od ostatních institucí, nemůžeme vidět žádný přínos. Budou naše chuti, zvyky a návyky takové, že budeme lidi, kteří se s námi stýkají, vychovávat, aby se vymlouvali podobně jako vy, když jste obhajovali požitky z jedení zvířecího masa? *SpM 45.2*

Hospodin zamýšlí přivést svůj lid zpátky k tomu, aby žil z prostého ovoce, zeleniny a obilí. Vedl děti Izraele na poušť, kde nemohli dostat masitou stravu, a dával jim chléb z nebe. Člověk jedl potravu andělů. Ale zatoužili po egyptských hrncích masa, nařikali a volali po mase, bez ohledu na to, že jim Hospodin nabídl, že pokud se podvolí jeho vůli, dovede je do země kananejské a ustanoví je jako lid čistý, svatý a šťastný, a že mezi všemi jeho obyvateli nebude jediný slabý, neboť z jejich středu odejme všechny nemoci. Ale ačkoliv měli prosté – „*tak praví Hospodin*“, nařikali a plakali, reptali a stěžovali si, bylo to Hospodinu nepříjemné. A Hospodin hořel mezi nimi a zahltil ty, kteří byli v okrajové části tábora. A lidé volali na Mojžíše, a když se Mojžíš modlil k Hospodinu, oheň byl uhašen. A pojmenoval to místo Taberah, protože mezi nimi hořel oheň Hospodinův. A smíšený dav, který byl mezi nimi, pocítil neovladatelnou touhu a děti Izraele plakaly také a říkaly: „*I stalo se, že lid ztěžoval a stýskal sobě, což se nelíbilo Hospodinu. Protož, slyše to Hospodin, rozhněval se náramně, a rozničil se proti nim oheň Hospodinův, a spálil zadní díl vojska. Tedy volal lid k Mojžíšovi. I modlil se Mojžíš Hospodinu, a uhasl oheň. I nazval jméno místa toho Tabbera; nebo rozpálil se proti nim oheň Hospodinův. Lid pak k nim přimíšený napadla žádost náramná; a obrátivše se, plakali i synové Izraelští a řekli: Kdo nám to dá, abychom se masa najedli? Rozpomínáme se na ryby, jichž jsme dosti v Egyptě darmo jídali, na okurky a melouny, též na por, cibuli a česnek. A nyní duše naše vyprahlá, nic jiného nemá, kromě tu mannu před očima svýma.*“ (Nu 11,1-6) Když si natolik umínili, že musí mít maso z mrtvých zvířat, dal jim přesně tu stravu, kterou jim odpíral. *SpM 45.3*

Hospodin by jim dal maso, kdyby to bylo zásadně důležité pro jejich zdraví, ale On, který je stvořil a vykoupil, je vedl dlouhou cestou po poušti, aby je vychoval, ukáznil a vycvičil ve správných návycích. Hospodin chápal, jaký vliv bude mít jedení masa na lidský organismus. Chtěl, aby jeho lid nesl svým fyzickým vzhledem Božské doklady, bez ohledu na své dlouhé putování. *SpM 46.1*

Když jsem četla váš dopis, silně mi připomínal stížnosti dětí Izraele, protože nebyli obdařeni masitou stravou. Potravou zvířat je zelenina a obilí. Musí zelenina procházet zvířaty, musí být zabudovávána do zvířecích těl, než ji dostaneme? Musíme získávat svou zeleninovou stravu jedením těl mrtvých tvorů? Bůh poskytl našim prvním rodičům ovoce v jeho syrovém stavu. Dal Adamovi na starost zahradu, aby ji upravoval a pečoval o ni, řka: „*To bude vám za pokrm.*“ (Gn 1,29) Kvůli potravě nemělo jedno zvíře zabíjet jiné zvíře. Po pádu bylo jedení masa trpěno, aby se zkrátila doba existence dlouhověkého pokolení. Bylo to dovoleno kvůli tvrdosti lidského srdce. Jedním z největších bludů, na kterém mnozí trvají, je, že síla svalů závisí na zvířecí potravě. Ale prosté obilí, ovoce ze stromů a zelenina má veškerou výživu nezbytnou pro tvorbu dobré krve. To masitá strava nedokáže. *SpM 46.2*

Když se zlomí končetina, lékaři svým pacientům doporučují, aby nejedli maso, protože existuje nebezpečí, že se rána zanítí. Chuťové přísady a koření používané při přípravě jídla k podávání působí v zaživacím ústrojí stejným způsobem jako se předpokládá, že čaj, káva a alkohol pomáhají

člověku připravit se na jeho úkoly. Jakmile pominou bezprostřední účinky, upadají lidé úměrně tak nízko, jak je předtím tyto dráždivé látky pozvedly vysoko. Organismus je oslaben, krev je znečištěna a jistým důsledkem je zánět. *SpM 46.3*

Čím méně přísad a moučníků se podává na našem stole, tím lépe je to pro všechny, kteří z něho jedí. Všechna míchaná a komplikovaná jídla jsou pro zdraví lidských bytostí škodlivá. Němá zvířata by nikdy nesežrala takovou směs, jaká se vkládá do lidského žaludku. Horký chléb a sušenky přímo z trouby nejsou zdravé. Je třeba, aby se odpařily horké plyny. Horké sodové sušenky se často potírají máslem a jí se jako vybraná pochoutka. Ale oslabené zažívání cítí jen to, že je zneužíváno. Nesprávné stravovací návyky zabíjejí tisíce a deseti tisíce. Potrava by měla být důkladně uvařená, pěkně upravená a chutná. Můj bratře, poté, co bylo dáno veškeré světlo v otázce stravování, se tvé naříkání kvůli tomu, že nemůžeš projevovat svobodu v jedení masa, v uších Hospodina očividně podobá úzkostným nářkům a pláči dětí Izraele. Říkám ti, že ze světla, které se Hospodinu zalíbilo mi dát, vyplývá, že špatnou kvalitou potravy a také jejím příliš velikým množstvím je lidský žaludek neustále přetěžován. Žaludek je zatěžován a opotřebováván, i když by byl schopen vykonávat dobrou práci. Spousta vaření, které se dělá, není vůbec nutná. Ani strava by neměla být chudá, ať už do kvality či množství, ale zhoubná je rozmanitost potravy a komplikované směsi. Silně kořeněné maso a po něm bohaté moučníky opotřebovávají životně důležité zažívací orgány dětí. Kdyby byly zvyklé na prostou, zdravou potravu, jejich chuť by se nedožadovala nepřírozených požitků a kořeněných směsí. Výchova, zvyky a tradice ztěžují rodině přebudovat chod domácnosti. Maso dávané dětem není tím nejlepším, co jim zajistí úspěch. Z ovoce učíte hlavní součást jídelníčku na vašem stole. Velmi budou chutnat kousky ovoce spolu s chlebem. Věcí, za kterou bychom měli Bohu děkovat, protože je přínosná pro naše zdraví, je dobré, zralé, nezkažené ovoce. Vyzkoušejte ho. Vychovávat vaše děti, aby se živily masitou stravou, by pro ně bylo škodlivé. Je mnohem jednodušší vytvořit nezdravou chuť než napravovat a reformovat chuť poté, co už se stala druhou přirozeností. *SpM 46.4*

Naše sanatoria by se nikdy neměla řídit módou hotelů. Je mi velmi líto, že je to pro tebe tak obtížné zapřít svou chuť a napravit své zvyky v jídle a pití. Masitá strava mění povahu a posiluje živočišnost. Jsme složeni z toho, co jíme, a jedení velkého množství masa zmenšuje rozumovou činnost. Studentům by se na studiích dařilo mnohem lépe, kdyby nikdy neochutnali maso. Když se jedením masa posiluje zvířecí část člověka, úměrně tomu se zmenšuje část rozumová. Kdyby se vyřadilo maso, mohl by být úspěšněji získáván i zachováván náboženský život, neboť tato strava vydražďuje do intenzivní činnosti žádostivé vlastnosti a oslabuje morální a duchovní přirozenost. Tělo bojuje proti duchu a duch proti tělu. Potřebujeme hodně povzbuzovat a zušlechťovat spíše čisté, zdrženlivé myšlenky a posilovat morální schopnosti než nižší a tělesné síly. Bůh nám pomáhej probudit se z našich chutí, které si hýčkáme. *SpM 47.1*

Myšlenka jedení mrtvého masa se mi přičí. Když jedno živé zvíře pojídá tělo jiného zvířete, je to šokující. Není k tomu žádný důvod. Všechny vaše výmluvy v souvislosti se slabostí jsou důvodem, proč bys už žádné maso jíst neměl. Rakovina, nádory a všechna zánětlivá onemocnění jsou většinou způsobena jedením masa. Ze světla, které mi Bůh dává, vděčí rozšiřující se rakoviny a nádory hlavně životu z mrtvého masa. Upřímně a s modlitbou doufám, že jako lékař nezůstaneš navždy k tomuto tématu tak slepý, protože se slepota smísila s potřebou morální odvahy zapřít svou chuť, pozvednout kříž, což znamená chopit se právě těch povinností, které křížují přirozenou chuť a vášně. Potrava založená na mase, šťávy a tekutiny, které jíme, přecházejí do našeho krevního oběhu, a protože jsme složeni z toho, co jíme, měníme se ve zvířata. Takto se vytváří horečnatý stav, protože zvířata jsou nemocná, a když požíváme jejich maso, zasazujeme do svých tkání a do krve zárodky nemoci. Když jsou potom vystaveny změnám v malarické atmosféře, pocítíme je více. Také když jsme vystaveni převládajícím epidemiím a nakažlivým nemocem, není organismus schopen nemoci vzdorovat. Toto téma mi bylo vysvětleno z různých pohledů. Nevnímá se úmrtnost způsobená jedením masa. Pokud by tomu tak bylo, neslyšeli bychom už argumenty a výmluvy ve prospěch uspokojování chuti na mrtvé tělo. Máme spoustu dobrých věcí k uspokojení hladu, aniž bychom na svůj stůl přinášeli mrtvolu, které by měly tvořit náš jídelníček. Mohla bych jít na toto téma ještě dál, ale už toho nechám. *SpM 47.2*

Přesto doufám, že ty jako lékař přijdeš k rozumu a nebudeš se svými slovy i příkladem protivit tomu, co Hospodin dává k osvětlení mysli, a budeš přinášet důkladné reformy. Horlivě na těchto věcech pracuji a nikdy nepřestanu vystupovat proti zvyku jíst maso. Byly mi odhaleny překážky, kterými je otázka tohoto stravování pro tvůj duchovní pokrok. A vidím, jakou překážku stavíš do cesty ostatním, a to všechno proto, že byly tvé smysly oslepeny sobeckým uspokojováním chuti. Kvůli Kristu se podívej hlouběji, studuj do větší hloubky a jednej v souladu se světlem, které se Bohu zalíbilo dát tobě i ostatním na toto téma. Více už psát nebudu. Miluji vaše duše a chci, abyste oba přijali každý paprsek světla, které se Hospodinu zalíbilo udělit, a potom spolupracovali s Velkým Učitelem tím, že budete předávat toto světlo ostatním. *SpM 48.1*

S láskou
Ellen G. Whiteová

Nezbytné vzdělání

„Sunnyside“, Cooranbong, N. S. W., 20. prosince 1896

V noci byly přede mnou odhaleny některé věci v souvislosti s dílem a školou, která bude v této oblasti brzy otevřena. Světlem, které mi bylo dáno, bylo, že nesmíme napodobovat žádnou školu, která byla zavedena v minulosti. Musíme kriticky studovat Boží slovo jako velkou učebnici, abychom poznali, čím se škola může stát, budeme-li přijímat a konat Boží Slovo. Pokud nebudeme na stráži, budeme zakoušet ty překážky duchovnímu vzdělávání, které zpomalují dílo na našich školách v Americe tím, že se nesprávně používá a nesprávně odhaduje to, co je pro dílo nejzásadnější.

SpM 48.2

Když pracoval na našem světě Kristus, měl pouze několik následovníků a ti, které nazýval svými učedníky, byli zákonickými a farizejskými zásadami a tradicemi neustále drženi nazpět od pokroku, kterého by mohli dosáhnout, kdyby naplnili svou velkou potřebu a stali se užitečnými. Díky rabínům přecházely tradice z jedné generace na druhou a z nich se dělal základ všeho, a to dokonce s větší mocí než deset přikázání. Tak se vyučovala lidská nařízení a lpělo se na nich a přikládala se jim větší hodnota než prostému – „*tak praví Hospodin*“. *SpM 49.1*

Byla jsem varována, abych se nepouštěla na půdu, kterou ve své zkušenosti přešli mnozí učitelé z Battle Creeku. Zanesla se tam otázka zábavy v klamně podobě. Satan se přiblížil jako anděl světla a působil velmi aktivně. Kdyby mohl dosáhnout posvěcení od učitelů na škole v samotném srdci celého díla, všechny další založené školy by šly v jejích stopách. Kvas zla zavedený a posvěcený Battle Creekem by rozšířil své vlastnosti na všechny, s nimiž by měl nějaké spojení. *SpM 49.2*

Hospodin považoval za zásadní udělit výstrahu, nápravu a poučení ve spravedlnosti o mnoha věcech v souvislosti s vedením škol mezi adventisty sedmého dne. Musíme pečlivě dbát na veškeré světlo, které bylo dáno. S našimi školami by neměl být jako vychovatel spojován žádný muž ani žena, kteří nemají zkušenosti s poslušností Božího Slova. To, co říká Hospodin v poučení daném našim školám, má být přísně dodržováno, protože pokud v některých ohledech nebude na našich školách dodržována výchova úplně odlišného charakteru, než jaká probíhá v Battle Creeku, potom nemusíme mít další výdaje za nákup pozemků a stavění školních budov. *SpM 49.3*

V každé škole se satan snaží stát se vůdcem učitelů, kteří vzdělávají studenty. Právě on zavedl myšlenku, že jsou nutné sobecké zábavy. Studenti jsou posíláni do škol proto, aby získali vzdělání a stali se evangelisty, kazateli a misionáři v cizích zemích. Přijímají myšlenku, že zábava je důležitá pro udržení fyzického zdraví, zatímco Hospodin mi ukázal, že lepším způsobem je zahrnout do jejich výchovy místo zábav manuální práci. Otázka zábavy, pokud se uplatňuje, se brzy stane vášní, která vzbuzuje odpor k užitečnému, zdravému cvičení mysli a těla, které má učinit studenty užitečnými pro ně samé i pro ty ostatní. *SpM 49.4*

Každý z naší mládeže by se měl snažit získat takové vzdělání, aby dovedli porážet stromy, obdělávat půdu a stavět budovy stejně jako znát literaturu. Dále by měla být s naší školou spojena tiskárna, aby se mohli vzdělávat i v tomto směru. Měli by také umět dělat stany. Měly by se stavět budovy a měly by se učit zednické práce. Existuje také mnoho věcí, do kterých by se mohly zapojit studentky. Je třeba vařit, šít a starat se o zahradu. Měly by se pěstovat jahody, zušlechťovat rostliny a květiny. To by mohlo vytáhnout studentky ven. Takto by mohly být vychovávány k užitečné práci. Mohly by se chopit také různých řemesel a vázání knih. Tím by se cvičil nejen mozek, kosti a svaly, ale studenti by získali i poznání. Největším prokletím našeho světa je v této době lenost. Vede k zábavám, které mají pouze potěšit a uspokojit sama sebe. Studenti mají nadbytek času stráveného tímto způsobem, nyní musí mít jiné vzdělání, aby mohli být připraveni vyjít ze školy s všestranným vzděláním. *SpM 49.5*

Nejdůležitější dovedností je řádně uvařit jídlo, zvláště když maso není hlavní součástí jídelníčku. Musí se připravovat něco, co maso nahradí, a tyto potraviny musí být připraveny dobře, aby nikdo netoužil po mase. Pěstování všech stránek praktického života přivede naši mládež k užitečnosti poté, co opustí školu, aby odešla do cizích zemí. Nebudou potom muset být závislí na ji-

ných lidech, kteří by jim vařili, šili pro ně nebo jim stavěli obydlí. Budou mít mnohem větší vliv, jestliže ukáží, že dovedou vychovávat nevzdělané, jak pracovat těmi nejlepšími metodami a dosahovat nejlepších výsledků. To bude oceňováno především tam, kde lze těžko sehnat peníze. Budou odhalovat, že misionáři se mohou stát vychovateli a že mohou vyučovat, jak pracovat. Na podporu takových misionářů se bude požadovat mnohem menší rozpočet, protože oni budou co nejlépe využívat svých fyzických sil při užitečné a účelné práci spojené se studiem. Ať půjdou kamkoliv, všechno, co v tomto směru získali, najde své uplatnění. Kdyby se dbalo na světlo, které Bůh dává, studenti by opouštěli školy bez břemene zadluženosti. *SpM 50.1*

Zásadně důležité je také porozumět filozofii zdravotně misijního díla. Kamkoli studenti přijdou, budou potřebovat vzdělání v oboru, jak pečovat o nemocné, protože to jim umožní přístup na jakákoli místa, neboť utrpení všeho druhu je ve všech částech světa. *SpM 50.2*

Vzdělávání poskytované v našich školách je jednostranné. Studentům by mělo být poskytováno vzdělání, které je uzpůsobeno pro úspěšný obchodní život. Měla by se cele a důkladně vyučovat běžná vzdělávací odvětví. Na účetnictví by se mělo hledět se stejnou důležitostí jako na mluvnici. Tento studijní obor je jedním z nejdůležitějších pro využití v praktickém životě, ale málo studentů opouští školu se znalostí, jak správně vést účetnictví. Důvodem, proč se dnes v účtech dělá tolik chyb, není v tom, že by zodpovědní lidé byli nepoctiví, ale v tom, že se důkladně neseznámili s účetnictvím. Nejsou schopni činit správný denní odhad svých výdajů. Kvůli svým chybám se dostávají do řad nepoctivých lidí, i když úmyslně nepoctiví nejsou. Mnohý mladý člověk dělá kvůli neznalosti vedení účtů chyby, které mu způsobují vážné potíže. Ti, kteří mají na Boží věci a na jeho díle životní zájem, by se neměli spokojovat s myšlenkou, že se od nich nepožaduje znalost, správného vedení účetnictví. *SpM 50.3*

Vzdělání, pravé vzdělání znamená mnoho. Čas věnovaný ve škole učení se, jak jíst vidličkou namísto nožem, není nejdůležitější. Tyto formální a obřadní maličkosti by neměly zabírat čas a sílu. I studenti, kteří jsou zpočátku hrubí a nešikovní, je brzy zvládnou. Jestliže jsou sami učitelé zdvořilí, laskaví a pozorní, jestliže jsou spolehliví srdcem i duší, jestliže konají svou práci pod dohledem celého nebeského vesmíru, jestliže mají Kristovu mysl a jsou formováni a utvářeni Duchem svatým, nebudou se chovat samolibě a afektovaně, ale jako dámy a pánové. A jestliže mají studenti před sebou v učitelích správný příklad, budou se den za dnem učit správnému chování. *SpM 50.4*

Zdá se, že některé překvapuje, že naši školu zakládáme na tomto zapadlém místě. Začátek si vyžádal hodně tvrdé práce. Pokud se dílo správně začne, bude stát čas a peníze. Ale to, co se začne správně, je už z poloviny hotovo. To jsou první kroky, které se zhodnocují. Když se budeme držet toho, co jsme již získali, budeme neustále postupovat vpřed správným směrem. Všichni nejsou natolik moudří, aby to pochopili. *SpM 51.1*

Práce započala Hospodinovým požehnáním a nyní je potřeba, aby pomáhal každý. Studenti se musí naučit, jak mají začít. Vychovateli musí být muži a ženy, kteří mají zkušenosti a kteří povedou studenty správným způsobem na každém kroku kupředu. Vyučujte biblickému chování, vyučujte čistotě myšlení a nejpřísnější věrnosti. To je nejhodnotnější poučení, které mohou dostat. Svým příkladem udržujte Ježíše, náš vzor, stále před svými studenty. To bude tvořit významnou část obnovy morální podoby Boha v lidech, kteří vám jsou svěřeni. Učitelé, nemáte čas, abyste studenty učili zvyklostem a obřadům této zkažené doby. Všechno je zvráceno a hledí se jen na vnější vzhled a předvádění se. To v naší škole nikdy nesmí najít místo. Tato reforma by se ovšem neměla přinášet jako základní. *SpM 51.2*

Se všemi náboženskými cvičeními by se mělo zacházet s největší vážností a úctou. Dané učení by mělo být vyšší úrovně, posvátnější a náboženské povahy, ne takové, jaké se přináší běžně ve školách. Lidská přirozenost si zaslouží, aby se pro ni pracovalo a má být povyšována a zjemňována. Existuje práce, kterou může pro strádající vykonat jedině Bůh. Musí být uzpůsobeni vnitřní ozdobou, která má v Božích očích velikou cenu. Ale učitelé mohou spolupracovat s Bohem. Skrze Boží milost v Ježíši Kristu, která na světlo vynáší spasení a nesmrtelnost, mohou učitelé spolupracovat s Bohem a Boží dědictví se může vychovávat, a to ne v nicotnostech etikety, ale ve vědě o spasení a zbožnosti. To připraví Boží syny a dcery, aby mohli být nakonec proměněni konečným

dotykem nesmrtnosti, a v nebi budou dále důkladněji postupovat ve vzdělávání započatém ve školách zde dole. Po celou věčnost budeme žáky. *SpM 51.3*

Každý student by se měl snažit dosáhnout způsobilosti, a to vnitřní ozdobou pokorného a tichého ducha, který má v Božích očích velikou cenu. Proto by měl v tomto životě pilně využívat každé příležitosti a každé možnosti získat veškeré možné vzdělání pro kvalifikaci pro vyšší život v budoucím světě. Bůh od každého mladého člověka požaduje plný rozvoj a zušlechtění všech jeho schopností. Každá schopnost mysli, duše a těla má být vytížena do krajnosti, aby pochopil Boží Slovo a měl správné poznání lidí a jejich chování, aby věděl, kteří jsou vybráni za vyvolené Boží, kteří ze rtů svého Mistra obdrží „Dobře vykonáno“ a kteří budou tvořit Boží rodinu v nebi. To je práce, kterou může vykonat každý. Někteří nejsou schopni řídit a organizovat, ale mohou spolupracovat s lidmi, kteří k tomu mají nadání. *SpM 51.4*

Učitelé mají mládež vychovávat, aby si uvědomovala, že pokud přijme Krista a uvěří v něho, bude přivedena do užšího vztahu s Bohem. On jim dává sílu stát se syny Božími, dostat se do společnosti nejvyšších hodnostářů nebeského království, sjednotit se s Gabrielem, s cherubíny a serafíny, s anděly a s archandělem. „*Ukázal mi potok čistý vody živé, světlý jako křišťál, tekoucí z trůnu Božího a Beránkova. Uprostřed pak rynku jeho a s obou stran potoka bylo dřevo života, přinášející dvanáctero ovoce, na každý měsíc vydávající ovoce své, a listí své k zdraví národů. A ničeho zlořečeného již více nebude, ale trůn Boží a Beránkův bude v něm, a služebníci jeho sloužiti jemu budou. A tvář jeho viděti budou, a jméno jeho budeť na čelích jejich. A noci tam nebude, aniž budou potřebovati svíce, ani světla slunečního; nebo Pán Bůh je osvětluje, a kralovati budou na věky věků.*“ (Zj 22,1-5) *SpM 52.1*

Při svém vyučování náš Spasitel nikoho nevyzýval, aby navštěvoval rabínské školy jeho doby, protože jejich mysl by tam byla kažena neustále opakovaným „oni říkají“ nebo „říká se“. Hospodin může udělat více s myslí, která nemá žádné spojení se školami, kde se čtou díla nevěřících autorů. K těmto učebnicím natahuje svou ruku, aby je odstranil a na jejich místo dosadil Písmo Starého a Nového zákona. Ti, kteří budou samostatně pátrat v Písmu, protože je to Boží slovo, kteří jsou ochotní kopat pravdu jako skrytý poklad, přijmou za odměnu moudrost, která pochází od Boha. Pokud nebudou spoléhat na svou vlastní chytrost, nebudou důvěřovat svým vlastním výmyslům a rozumovým výplodům, pokud vloží práci své mysli do Hospodinových rukou a spřáhnou se s Ježíšem Kristem, nebudou podnikat kroky, kudy Ježíš nechodí. *SpM 52.2*

Cílem života by mělo být uposlechnout Kristovo volání: „*Následuj mne.*“ (Mt 19,21) Lidé, jejichž mysl je čistá a nepřehlnutá příliš velkým množstvím maličkostí, lidé, kteří dovolí své mysli, aby nabrala sílu k těm věcem, které nebudou přijaty z jejich stanoviska, ale ze světla, které dává Bůh, budou neustále získávat poznání. A toto poznání je povede přímými cestami. Svým prozíravým náhledem budou schopni vzdát Bohu díky, že je svědomitě vybral, aby poznali a pochopili, co říká Hospodin svému služebníkově. *SpM 52.3*

Boží slovo má být studováno a vyučováno. Hovořte s Bohem prostřednictvím jeho Slova. Tím se budou proměňovat naše charaktery. Myšlenky a zvyky kdysi považované za zásadní se změní. Naši učebnici má být Boží slovo. Právě prostřednictvím tohoto Slova se máme naučit všechno o té lepší zemi a máme projít přípravou zásadně důležitou pro každého, kdo má obdržet přístup do Božího království. Slovo poslouchané radostně a ochotně zušlechtí celou vaši bytost. ... *SpM 52.4*

Ellen G. Whiteová

Naše školní dílo

V naší škole v Cooranbongu by se měla uplatňovat hospodárnost v souvislosti s výdaji prostředků. Musí se to učinit, nebo se zde budou opakovat stejné chyby, k jakým došlo na našich školách v Americe. Ti, kteří tady stojí ve vedení škol, potřebují pečlivě střežit každou tečku a čárku o každém zbytečném vydání, aby na školu nedopadlo břímě zadluženosti. Jako spolupracovníci s Kristem by měli všichni studenti, kteří milují Boha nade všechno, pomáhat tímto způsobem nést zodpovědnost. ... SpM 53.1

Bylo vám dáno jasné světlo v souvislosti s chybami, které činí ve vzdělávání učitelé. Vzdělání, které by mohli učitelé získat, mohou považovat za nedůležité. Nezískávají poznání praktického života, poznání, jak pracovat a zároveň jak se učit. Nesmí se dopustit, aby tato chyba ovlivňovala mládež, která navštěvuje školu, kterou se snažíme založit. SpM 53.2

Mnozí pokládají studium knih za hlavní účel svého školního života. Velice málo toho vědí o praktickém obchodním jednání, a proto jsou jednostranní. Jejich schopnosti se nerozvíjejí souměrně. Nehloubají do hloubky, aby porozuměli slabostem při svém budování charakteru, a neuvědomují si své vlastní nedostatky. Chybně začínají. Domnívají se, že se jich netýká, když zabřednou do dluhů. Nedívají se kriticky, jak to skončí. Co je víra? Pravá víra se zmocňuje celého člověka. Umožňuje duši, aby povstala z nedokonalého, zaostalého stavu, aby pochopila, co je to moudrost. Viz Příslaví 8. SpM 53.3

Kdyby vzdělávání probíhalo v souladu s Boží myslí a vůlí, nevisel by nad našimi institucemi temný stín těžké zadluženosti. Kdyby studenti harmonicky rozvíjeli mozek, kosti a svaly, mohli by lépe studovat. Ale mnozí studenti se řídí svými vlastními nápady v otázce, co tvoří vzdělávání, a proto se nestaví tam, kde se rozhodují být muži a ženami, kteří se sami vypracovali. Mnozí byli neúspěšní, protože nehleděli od příčin k důsledkům. Spokojují se s tím, že jsou unášeni, místo toho, aby si sami razili cestu. A mnozí se řídí jejich příkladem. SpM 53.4

Když studenti procházejí svými školními roky za peníze ostatních, ztrácejí zkušenost praktického života, z níž se jim bude těžké uzdravit. Ten, kdo se tolikrát objevil jako můj instruktor, položil ruku na rameno jednoho mladíka a řekl: „Musíš vykopat jámu hlouběji, jestliže máš obdržet nebeský poklad. Musíš se naučit přilnout k pravdě vírou v Ježíše Krista. Setkávej se se zkušenými lidmi, které vyučuje Bůh a kteří z vlastní zkušenosti znají spásnou víru.“ SpM 53.5

Bez ohledu na to, co všechno bylo napsáno v souvislosti s Božím plánem pro vzdělávání na našich školách, nebyl tento předmět brán v úvahu. Dnes je to stejné jako v době Krista. Přednášely se tehdy často výroky kněží a rabínů, jako by právě tyto byly pravda a světlo. Jejich slova byla opakována s jistotou, protože se předávala z jednoho rabína na druhého. Lidé se oddělili od Božího Slova. Falešné teorie, které byly přijímány jako pravda, protože pocházely ze rtů rabínů, byly vyvyšovány nad Boží slova. Kristus těmto učitelům řekl: „*Neznáte Písem ani moci Boží.*“ (Mt 12,24) SpM 53.6

Tak je tomu i dnes. Temnota přikrývá zemi. Veliká temnota pak i lid. Studenti opouštějí naše školy s nedostatečným vzděláním. Někteří si myslí, že znají všechno, co je hodno vědění, a že jsou kvalifikováni, aby řídili instituce. Mají toho však hodně, co se musí odnaučit, a hodně, co se musí naučit. Musí se dozvědět více o Bohu. Musí si uvědomit své nedostatky. Musí poznat, co tvoří křesťanství. SpM 54.1

Člověka nemůže nic pozvednout. Nemůže ho očistit a zachovat v čistotě nic jiného než víra v pravdu a její uskutečňování v životě. Musí jíst tělo a pít krev Božího Syna. To je naučení, které by se měli všichni naučit. Měli by pochopit, že být posvěcený znamená více než jen mít teoretické poznání pravdy. Musí mít živou víru. Musí dělat více než odsuzovat nepravosti ostatních. Musí za ni bojovat sami v sobě. Musí být křesťany celou duší, musí vlastnit horlivost a živou energii čerpanou od Krista. SpM 54.2

Mládež by měla být učena chápat fyziologii jako jeden z hlavních oborů. Neměli by se spokojovat s pouhou teorií, měli by prakticky uplatňovat poznání získané na toto téma z knih. Tato otázka nebyla dosud trpělivě a vytrvale zpracovávána. Lidé zanedbávající toto studijní odvětví, kte-

ré tolik zahrnuje, budou při pokusech vyučovat mládež pracovat jen útržkovitě. Nejsou kvalifikováni pro řízení našich škol, protože se musí naučit Hospodinově cestě, aby ji mohli prožívat v praxi. *SpM 54.3*

Mnozí sice vycházejí z našich škol s nějakým poznáním, ale bez onoho všestranného harmonického charakteru, který by jim umožnil, aby se stali dobrými a zásadovými učiteli. *SpM 54.4*

Zásady pravého vzdělání, které uzpůsobí studenty, aby byli praktickými obchodníky, se uskutečňují jen velmi bídě. Tento druh vzdělání je potřebný ve všech našich misijních zařízeních. Kdyby učitelé v našich školách plnili svou povinnost podle toho, co „*je psáno*“, vysílali by ze školy lidi morálně hodnotné, lidi, kteří budou vědět, jak se chopit díla v novém poli a jak používat svůj rozum, kosti i svaly při vytváření harmonického celku. *SpM 54.5*

Mnozí, kteří se vzdělávali na našich školách, jsou neuvážliví. Postoupí o maličko kupředu, ale ukazují, že nejsou vychováni pro praktickou práci. Studenti by měli pamatovat, že první věcí, kterou musí dělat, je být praktickými, všestranně užitečnými muži a ženami, kteří v případě nutnosti mohou dělat práci, kterou je nutné vykonat. Když bude studentům poskytnuto takové všestranné vzdělání, nebude nutné utrácet peníze na přepravu lidí na tisíce mil, aby plánovali školy, shromažďovací domy a studijní koleje. Studenti by měli být povzbuzováni k tomu, aby střídali práci duševní s tělesnou. Fyzické síly by se měly rozvíjet úměrně schopnostem duševním. Základem je vytvořit všestranné vzdělávání. Potom budou doma na kterémkoli místě. Měli by být připraveni vyučovat ostatní, jak stavět, jak obdělávat půdu. Člověk může mít vynikající mysl, může rychle chápat, ale nemá to pro něj a pro ostatní žádnou hodnotu, jestliže nemá ponětí o praktické práci, jestliže neví, jak své myšlenky prakticky realizovat. Takový člověk je vzdělaný jen napůl. *SpM 54.6*

Učitel, který dobře zná nejlepší metody a který neumí vyučovat pouze teorie, ale umí příkladem ukázat, jak by se co mělo dělat, nezůstane nikdy bez uplatnění. Mladí lidé by neměli být stále jako otroci, kterým se musí říkat, co mají dělat, a kteří poté, co je jedna práce u konce, nejsou schopni rozhlédnout se kolem a vidět, co je ještě třeba udělat. Měli by se podívat situaci přímo do tváře a říct, že to nebude stačit. Dokud se nenaučím způsobu práce, jak zvládat obtížné problémy, jak zápasit s obtížnými problémy, nebudu mít žádnou praktickou hodnotu. Musím vstát a vstanu. Vystoupím z nejnižší až na tu nejvyšší příčku žebříku. Ten, kdo projevuje takové odhodlání, se stane důvěryhodným pracovníkem, protože jeho cílem je dosahovat vyššího poznání a růstu v porozumění. Na něj může být spolehnutí jako na uvážlivého správce. *SpM 55.1*

Existují lidé, kteří rychle chápou a již předem se chytají myšlenek, ale kteří nezvažují všechny detaily a aplikují své myšlenky způsobem, který nevede k nejlepším výsledkům. Jsou neopatrní, nepracují z přesvědčení, jinak by byli nuceni vybavovat si v duchu znovu své kroky. Pokud nebudou pečliví, bude jejich jednání nevyrovnané a nejisté. Nebude se jim dařit vytvářet přímé stezky svým nohám, aby odvraceli chromé z jejich cest. Určitě svedou stranou ty, kteří obdivují jejich nápady a brilantnost, pokud se nerozhodnou poznat, proč znají věci, o kterých tvrdí, že je znají. Měli by být opatrní na to, jak si uspořádají své kroky. Měli by se hodně modlit a bát se dělat chyby. Pokud nebudou chodit opatrně, prohrají. *SpM 55.2*

Svaté Slovo Boží nám dává zásady, které tvoří měřítko správného chápání obecných, tak i duchovních záležitostí. Boží vůle má být učiněna vůlí lidského činitele a tato vůle má být stále na prvním místě. Lidé nemají jednat tak, jako by platilo jedno pravidlo pro mistra a jiné pro služebníka. Kristus byl služebníkem. Nežil proto, aby se líbil sám sobě. Svým životem služby vyvýšil veškerou službu. *SpM 55.3*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Pravé vzdělání

Vzdělání tak, jak je prováděno v dnešních školách, je jednostranné, a proto chybné. Jako výdobytek Božího Syna jsme jeho majetkem a každý by měl projít výchovou v Kristových školách. Pro naše školy by se měli vybírat moudří učitelé. Učitelé mají zacházet s lidskou myslí a jsou zodpovědní Bohu za to, aby těmto myslím připomínali nutnost poznat Krista jako osobního Spasitele. Nikdo však nemůže opravdově vychovávat Boží vykoupené vlastnictví, pokud se sám v Kristově škole nenaučil umění vyučovat. *SpM 56.1*

Ze světla, které mi bylo dáno Bohem, vám musím říci, že vím, že mnoho času a peněz utrácení studenti za získání vzdělání, které je pro ně plevami, protože jim neumožňuje pomáhat jejich bližním formovat charakter, který je uschopní spojit se se svatými a anděly ve vyšší škole. Namísto přepřehování myslí mladistvých hromadou věcí, které jsou odporné a které jim v mnoha případech k ničemu nebudou, měli by dostávat praktické vzdělání. Čas a peníze se utrácení za získávání zbytečných znalostí. Mysl by měla být pečlivě a moudře vyučena setrvávat u biblické pravdy. Hlavním předmětem vzdělání by mělo být získat poznání, jak můžeme oslavit Boha, kterému patříme stvořením a vykoupením. *SpM 56.2*

Země je zkažená, temná a modlářská, ale uprostřed temnoty a zkaženosti září čisté světlo, Boží Slovo. Ačkoli však známe pravdu již mnoho let, udělali ti, kterým bylo dáno světlo, jen malý pokrok. Či to byl plán dělat takové knihy, které jsou obhajovány v našich školách? Byl to většinou plán lidí, kteří nemají zkušenost Mojžíše, Jozueho a Daniela, ostatních proroků a apoštolů, kteří vydrželi pohled na Toho, kdo je neviditelný. Viděli Boha vírou, byl jim dán obraz Božího charakteru, nebeské dokonalosti. Ale umístit do našich škol knihy, které se tam dostaly jako knihy udávající mravní úroveň, to je urážkou Boha. V tomto věku, jako nikdy předtím, když dvě velmoci Prince nebe a prince pekla se střetávají v rozhodujícím střetu, potřebuje naše mládež vysvětlení biblických zásad. Jako větve pravého vinného kmene představuje Slovo Boží jednotu v rozličnosti. V něm je dokonalá, nadlidská, tajuplná jednota. Obsahuje Boží moudrost, která je základem veškerého pravého vzdělání. S touto knihou se však zachází lhostejně. *SpM 56.3*

Nyní, jako nikdy předtím, potřebujeme porozumět právě vědě o vzdělání. Pokud se nám to nepodaří pochopit, nebudeme mít nikdy místo v Božím království. „*Totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.*“ (J 17,3) Jestliže je toto nebeskou cenou, nebude naše vzdělávání založeno na těchto základech? Kristus musí být pro nás vším. „*Nebo dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížetství na rameni jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje.*“ (Iz 9,6) Zde je přece základ položený pro víru těch, kteří budou žít ve všech věcích! Když Kristus vystoupil na nebe, vystoupil jako náš Obhájce. Stále máme u dvora Přitele. A z výšin sesílá Kristus svého zástupce ke všem národům, rodům, jazykům a lidem. Duch svatý udílí božské pomazání všem, kteří přijímají Krista. *SpM 56.4*

To je hlavním tématem, které podtrhuje všechnu pravou, posvěcenou výchovu. Až se toto téma stane námětem našich hovorů, nevyjde z našich rtů žádná prázdná obyčejná řeč. Je slyšet žertování a vtipkování, protože duše – chrám je neposvěcená a nesvatá. *SpM 57.1*

Bůh, věčný Otec, dal svého jednorozeného Syna světu, aby všichni, kteří přicházejí k němu, mohli mít věčný život. A v tomto daru nám otevřel řečiště nejbohatších a nikdy nevyčerpatelných pokladů. Toto posvátné téma by mělo být potravou naší mysli. Tímto chlebem života bychom měli utiřovat hlad naší duše. Jestliže to děláme, nemůžeme hladovět po světském vzrušení a nádheře. Naše náboženská zkušenost má přesně tutéž kvalitu jako potrava, kterou dáváme své mysli. *SpM 57.2*

Na Kristu bylo Hospodinovo pomazání. „*Duch Panovníka Hospodina jest nade mnou, proto že pomazal mne Hospodin, abych kázal evangelium tichým. Poslal mne, abych uvázal (rány) skroušených srdcem, abych vyhlásil jatým svobodu, a vězňům otevření žaláře, abych vyhlásil léto milostivé Hospodinovo, a den pomsty Boha našeho, abych těšil všechny kvílící, abych způsobil (radost) kvílícím Sionským, (a) dal jim okrasu místo popela, olej veselí místo smutku, oděv chvály místo du-*

cha sevřeného. I nazváni budou stromové spravedlnosti, štípení Hospodinovo, abych oslavován byl.

SpM 57.3

*Tedy vzdělají pustiny starodávni, pouště staré spravi, a obnoví města zpuštěná, pustá po mnohé národy. “ (Iz 61,1-4) Toto dílo je dáno všem, kteří se vrací ke své věrnosti dodržováním Božích přikázání. „Já zajisté Hospodin miluji soud, (a) nenávidím loupeže při oběti, a protož způsobím, aby skutkové jejich dáli se v pravdě, a smlouvu věčnou s nimi učiním. I vejdeť v známost mezi pohany símě jejich, a potomci jejich uprostřed národů. Všickni, kteříž je uzří, poznají je, že jsou símě, jemuž požehnal Hospodin. Velice se budu radovati v Hospodinu, a plésati bude duše má v Bohu mém; nebo mne oblékl v roucho spasení, a pláštěm spravedlnosti přioděl mne jako ženicha, kterýž se strojí ozdobně, a jako nevěstu okrašlující se ozdobami svými. Nebo jakož země vydává zrostlinu svou, a jakož zahrada símě své vyvodí, tak Panovník Hospodin vyvede spravedlnost a chválu přede všemi národy. “ (Iz 61,8-11) *SpM 57.4**

Tato slova Inspirace kladou před ty, kteří tvrdí, že věří přítomné pravdě, práci, která by měla být nyní vykonána na úrovni vzdělávání. Tato práce by měla mít stejnou povahu jako Kristova práce, neboť „*Boží jsme zajisté pomocníci*“ (1 K 3,9). Kristus pracoval způsobem naprosto odlišným od způsobů jakéhokoli jiného učitele. *SpM 57.5*

Pravdy obsažené v Písmech jsou velkolepé, vznešené, povznášející, zušlechťující. Jestliže se má na tomto světě obnovit Boží obraz, musí být tyto pravdy opatrovány. Jsou obdařeny takovou jednoduchostí, že není vůbec možné, aby měly svůj původ v nějaké lidské mysli. Rozséváč z vyššího světa vyšel tímto semenem osívat svět. Jedině tato vyšší úroveň vzdělání je schopná připravit studenty na vyšší školu, kde budou učiteli Kristus a Bůh a kde se budeme po celou věčnost učit, jak co nejlépe vyvýšit a oslavit Boží jméno. *SpM 58.1*

Lidé, kterým není uloženo, aby se učili řečtinu a latinu, mohou mít přesto tu nejvyšší horlivost připravit se v tomto životě na přijetí věčného života a vstoupit do vyšší školy a vzít si s sebou výsledky svých studií na tomto světě. Když dojdou do nebeské školy, jejich vzdělání bude úměrně navazovat na to, jaké poznání Boha a Vykupitele světa se jim podařilo dosáhnout na tomto světě. A přímo úměrně pokroku, který činili při hledání Boha a jeho spravedlnosti, budou odměněni v budoucím nesmrtelném životě. *SpM 58.2*

Plán vykoupení není obyčejným studiem. Kdyby to tak bylo, nebylo by Bohu tolik duší nevěrných. Když začneme odpadnutím a evangeliem, které bylo představeno Adamovi a Evě v ráji, když půjdeme po stopách dějin proroků, odhalí Boží Slovo plán vykoupení, shromáždí nové a přibývající důkazy, dokud nepříjde plnost času a Kristus neuskuteční svůj příchod na svět. V Kristu se představilo plné Božství. On byl velikým Instruktorem v božské filozofii. Přišel bez odivu, neměl vnější slávu, která by již sama o sobě vzbuzovala obdiv, a nevlastnil pozemská bohatství. *SpM 58.3*

Když Kristus přišel na tuto zemi, tradice, které se předávaly z jedné generace na druhou, a lidské výklady Písem, skrývaly před lidmi pravdu, jaká je v Ježiši. Pravda byla pohřbena pod nánosem tradice. Duchovní přínos posvátných svazků se ztrácel, neboť lidé ve své nevěře uzamkli dveře nebeského pokladu. Temnota pokryla zemi a veliká tma lid. Pravda shlížela z nebe na zem, ale nikde se nezjevovala Boží pečeť. Zemi zastřelo šero podobné příkrovu smrti. *SpM 58.4*

Ale Lev z kmene Juda zvítězil. Otevřel pečeť, která zavírala knihu božského vyučování. Světu bylo dovoleno pohlédnout na čistou, neposkvřněnou pravdu. Samotná pravda sestoupila, aby odhrnula temnotu a kladla odpor bludu. Z nebe byl poslán Učitel se světlem, které mělo osvětit každého člověka, který přichází na svět. Byli tu muži a ženy, kteří horlivě usilovali o poznání, o jisté slovo proroctví, a když přišlo, bylo světlem zářícím na temném místě. *SpM 58.5*

Jako zlatý poklad byla pravda svěřena židovskému národu. Židovské hospodářství, nesoucí nebeské znamení, bylo založeno velkým Učitelem, Ježíšem Kristem. V předobrazech a obrazech byly zastřeny důležité pravdy a tajemství, která potřebovala vykladače. Obraz ukazoval na podstatu, a když přišel Ježíš na náš svět, měl nechat zazářit duchovní světlo. Slyšte, ó, nebesa a užasni, ó, země! Vyvolený Instruktor byl neméně důležitou osobou než jednorozený Boží Syn. Bůh se zjevil v Kristu. On osvětlil poklady pravdy. On odstranil smetí, které se navršilo na sobotu čtvrtého přikázání, a prohlásil se za Pána soboty. Ten, který učinil svět a člověka, učinil také sobotu a dal ji člověku, aby ji světil. *SpM 58.6*

„Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: A však sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji. Protož ostříhati budete soboty, nebo svatá jest vám. Kdož by ji poškvrnil, smrtí umře; a kdo by koli dělal v ní dílo, vyhlazena bude ta duše z prostředku lidu svého. Šest dní děláno bude dílo, ale v den sedmý sobota odpočinutí jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dělal dílo v den sobotní, smrtí umře. Protož ostříhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou. Mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul.“ (Ex 31,12-17) SpM 59.1

Božím měřítkem charakteru je jeho Zákon. Satan řekl: Zbořím toto měřítko a na jeho místě vztyčím své vlastní měřítko. O to se pokoušel a stále se pokouší, aby mohlo být Boží měřítko zastíněno nebo viděno přes černá skla. Židé to nepochopili, a proto ukřižovali Krista. Nechápe to ani křesťanský svět, a proto odmítá uznat Boží Zákon. Takovým jednáním na sebe berou zodpovědnost za hříchy, které zničily obyvatele starého světa potopou, které přinesly oheň a síru na Sodomu a které zničily židovský národ. Půjdou ti, kterým Bůh dává obdivuhodné příležitosti a veliké světlo ve stopách lidí, kteří světlo zavrhlí, ke své zkáze? Zůstanou ti, kterým Bůh svěřuje podivuhodnou pravdu, na nízké úrovni učitelů této generace? SpM 59.2

(Podepsána) Ellen G. Whiteová
Opsáno 8. července 1897

Řízení bratrů

„Sunnyside,“ Cooranbong, N. W. W., 12. března 1897

Milí bratři Daniellsi, Palmere a Colcorde,

byla jsem hluboce pohnuta. V noci, když jsme byli na shromáždění, kde se setkala několik lidí, jsme zveřejnili, jak vypadá současná situace a jak málo je těch, kteří mají vykonat dílo natolik důležité a zásadní, aby bylo vykonáno. Jeden z vedoucích, který naslouchal popisu, v jakém stavu věci jsou, povstal a řekl: „Podívejte se, prosím, pozorně a dohlédněte, zda přijímáte lidi, kteří čekají, aby sloužili Mistrovi. Nespletli jste si své povolání? Víte, co v sobě zahrnuje být ve funkcích, které zaujímáte, vzhledem k člověku, který se přestěhoval na jiné pracovní pole? Co když toto stěhování nebylo podle vašich představ nebo podle vaší lidské moudrosti? Jste, podle svých zkušeností, bezchybní? Nikdy jste neučinili nesprávný krok ani neklopýtli? On má své silné povahové rysy a vy také. Všechny tyto nedokonalosti Bůh vidí. Vidí, že někteří se pohybují nezávisle, dokonce bez Boží rady.“ *SpM 60.1*

„*Vy všichni jste bratři.*“ Nikomu nedává Hospodin povolení vládnout nad bratrem. Všichni potřebují očistit svá srdce a zbavit je slabosti od vrozených i dědičných povahových rysů. Všichni podléhají Bohu. Jestliže nějaký bratr ve své kazatelské práci chybí, pamatujte, že všichni chybíte a ukazujete, jak moc potřebujete víru v Hospodina. Přesto vás Bůh nepropouští a nebere vám místo k práci. Kdyby to udělal, jednal by přesně tak citlivě, jako jste jednali vy v tomto případě. *SpM 60.2*

Dávejte si pozor na to, jakou moc si berete do svých smrtelných rukou. Dávejte si pozor na to, jak odsuzujete lidi, kterých byste měli spíše litovat, potěšit je a pomoci jim. Hospodin nevidí lidské skutky stejně, jako je vidí lidé. On musí jednat s mnoha typy lidí a přesně ví, jak má se všemi jednat. Ať ale každý člověk, v jakémkoli postavení, pamatuje, že nesmí vládnout nad svědomím jakéhokoli člověka ani nesmí sedět na soudcovské lavici proti jakémukoli člověku. Hospodin neprohlašuje soud, který jste vynesli, za spravedlivý. *SpM 60.3*

Satan je mistrný pracovník a nebude ztrácet možnost co nejvíce využít svých příležitostí pracovat pro ty, kteří jsou opuštěni ve velmi nepříjemné situaci. Existují lidé, kteří dělají závažné chyby, ale zřídka kdy chápou tíživou povahu svých vlastních nedostatků nebo jejich ještě nepříjemnější důsledky. Ale pokud někdo jiný přehlíží jejich pohnutky a nedělá nic horšího, snad nedělá ani nic zlého, potom bratr, který nejprve zhřešil, lehce svého bratra setře nelítostnou rukou. Existují lidé, kteří jsou vážně pokoušeni a souženi, kteří se střetávají se svým pokušením, občas se cítí zoufale, protože nevědí, co mají v nepředvídané chvíli dělat. Ježíš má s nimi soucit. Vidí, že se se svými pokušeními střetávají se vznešeným záměrem, že s ďáblem zápasí noha k noze, hrud' na hrud' a on jim říká stejně jako Petrovi: „*Jdiž za mnou, satane.*“ Nech mě přijít blíže k mému pokoušenému. „*Satan vyprosil vás, aby vás třibil jako pšenici. Ale jáť jsem prosil za tebe, aby nezhylnula víra tvá.*“ (Mk 8,33; L 22,31-32) *SpM 60.4*

Mluvte vlídně s kazateli, kteří hledají tak plně a upřímně jako vy sami, aby za obtížných podmínek konali svou povinnost. Jsou to jenom lidé, potýkající se s křikem satana, aby je zmalomyslněl. „*Protož opuštěných rukou a zemdlených kolen posilňte.*“ (Žd 12,12) Buďte opatrní, abyste jejich nohám uhlazovali cestu, jinak to, co je chromé, se z cesty odvrátí. Nechť je to raději uzdraveno. „*Pokoje následujte se všechněmi a svatosti, bez níž žádný neužrší Pána, prohlédající k tomu bedlivě, aby někdo neodpadl od milosti Boží, a aby nějaký kořen hořkosti nepodrostl, a neučinil překážky, skrze něž by poškození byli mnozí.*“ (Žd 12,14-15) *SpM 61.1*

Hospodin přijímá lidi a má s nimi trpělivost, když se k nim bratři chovají lhostejně. Dovolují, aby do nich vstupoval jejich mistrovský duch a aby jim vládl. Takovým počínáním se stavějí proti Božímu dílu. Tento případ jste zvládli od začátku až do konce, ale evidentně bez víry. On je v Boží službě. Je Božím vlastnictvím. Nemáte právo ho znevýhodňovat, jak to děláte. Měli byste s ním jednat přesně tak, jak byste si přáli, aby se jednalo s vámi za podobných okolností. Odchodem na jiné pole, aby tam pracoval, aniž by se radil se svými bratry, nerozumějte jen to, jak Bůh uskuteční

dílo, které by udělal. Právě toto stěhování do jiné části pole může být cele podle Hospodinova plánu. Ať jsou lidé citliví a cvičí se v obezřetnosti, když to nakonec hovoří pro Boží slávu. *SpM 61.2*

Ale tento bratr neměl být ve své činnosti tolik kritizován, neboť přímo vaše vlastní jednání odhalilo činy, které nevzbuzují důvěru ve vaši víru nebo ve váš úsudek. On byl ochoten podřídit se úsudku ostatních, celkem vzato až příliš moc. Hospodin není potěšen, když lidé chodí k lidem a vzdávají se své vlastní vůle a úsudku, aby se řídili jejich radou. Když člověk, který ji udílí, nemá více moudrosti a víry než oni sami, je to celé špatně. Bludná hnutí se budou utvářet podle současného stavu, nikoli podle Boží mysli a vůle. Všichni musí stát v Bohu. Kdyby na zeměkouli nebyl žádný jiný člověk než my sami, měli bychom být křesťany kvůli svému vlastnímu osobitému současnému i věčnému dobru. Život může být čistý, jediné když je pod Božím vedením. Žádný člověk nemá vládnout svým bližním. *SpM 61.3*

Bratři v té části pole, do které přišel tento bratr, neměli vzhlížet ke staršímu Daniellsovi, aby poznali svou povinnost, ale k Bohu. Měli ho poslat do práce, protože je ve službě, protože je zavázán Bohu. Nemá být nějakým propagátorem, jenom aby to bylo spojeno s jeho kazatelskou prací. On má přinášet Slovo. Mnoha věcem se musí naučit, stejně jako se to musí naučit všichni, kteří se oddali kazatelské službě. Mnozí se do věci pouštějí ve spěchu a dělají chyby. Někteří zapomínají, že jsou pouze lidmi s nedostatky lidství v sobě a že představují zásady, které nejsou křesťanské. Takto dávají příklad, který ostatní odvádí na scestí. *SpM 61.4*

Nečestné, egoistické, slabošské kritizování se stává falešnou vědou, která musí být ze životní zkušenosti odstraněna. Není divu, že mnozí, kteří mají citlivou povahu, kteří považovali křesťanskou práci za tu nejušlechtilejší, toužili po slovu, které by je nasměrovalo, nebo po povzbudivé radě, byli špatným vedením zahrnuti do ústraní a stali se z nich nepřátelé církve. *SpM 62.1*

Hospodinovi pracovníci potřebují Ježíšovu uklidňující lásku ve svých srdcích. Ať každý kazatel žije jako člověk mezi lidmi. Ať chodí podle správně usměrňovaných metod dům od domu a nosí stále kadidelnici nebeské voňavé atmosféry lásky. Předcházejte bolestem, nesnázím, problémům ostatních. Vstupujte do radostí a starostí vysoce i nízce postavených, bohatých i chudých. *SpM 62.2*

Ať se pastýři Boží pastvy nechovají ke svým spolupracovníkům chladně. „*Vy všichni jste bratři.*“ Pán Ježíš zemřel, aby spasil hříšníky. Touží vidět lidi se srdcem něžným a plným soucitu, ne plným sebeúcty. Ta musí být odložena do prachu. Svého bratra kazatele, který bojuje s obtížemi, jež vypadají nezdolatelně a neústupně, se musí kazatelé dotýkat laskavě a něžně. Ve svém rozhodnutí k tomuto případu jste však ukázali mnohem víc sebe, své přízemnosti než laskavosti, pokory, něžnosti nebo lásky. *SpM 62.3*

Všichni mají shromažďovat vzácné poklady lásky, a to nejen pro každou duši, která přiložila ruku a srdce k dílu kazatelské služby, neboť všichni, kdo konají tuto práci, patří Hospodinu. Skrze ně pracuje. Z Ježíšova života se vyučujte lásce. Ať si lidé dávají pozor, jak mluví se svými bližními. Nad Božím dědictvím nesmí být žádná samolibost ani panovačnost. Hořká odpověď by neměla vystat v žádné mysli ani v srdci. Ve hlase by neměl zaznít ani náznak pohrdání. Mluvte svá vlastní slova, chovejte se lhostejně, ukazujte podezřívání, předsudky, žárlivost – a špatným hospodařením se může vykonat dílo pro jednu duši. *SpM 62.4*

Kazatelé jsou pouze lidmi a Bůh říká, že mysl a úsudek jednoho člověka nemá ovládat myšlení jiného člověka. Ať jsou napodobovány ctnosti našeho Staršího Bratra. Srdcem a duchem a vší mocí, jakou mohou udělit zbožnost a umění, konejte pravé, věrné dílo. Ukažte se jako příklad tím, že budete horlivě pracovat pro Mistra a přitahovat všechny lidi ke Kristu. Tvou prací je jen hlásat, Božím dílem je obracet pustá lidská srdce. *SpM 62.5*

Když se zdá, že jde práce těžce, smáčejte slova a ducha v oleji Boží lásky a potom pod působením Ducha svatého se můžete se vší horlivostí modlit a kázat se vší mocí. A Bůh dává vzrůst. *SpM 62.6*

Nedovolte, aby vaše srdce vychladla a znecitlivěla. Váš náboženský život může být chvályhodný, jak je představen církvi v Efezu, ale může postrádat lásku k Bohu a k vašim sousedům. Nedovolte, aby se dostavila farizejská tvrdost a zraňovala vašeho bratra. „*Andělu Efezské církve piš: Totoť praví ten, kterýž drží těch sedm hvězd v pravici své, kterýž se prochází u prostřed těch sedmi svícňů zlatých: Známt' skutky tvé, a práci tvou, a zkusil jsi těch, kteříž se praví býti apoštolé, ale nejsou, a shledals je, že (jsou) lháři. A snášel jsi, a trpělivost máš, a pro jméno mé pracovals a neu-*

stal. Ale mámt' proti tobě to, že jsi tu první lásku svou opustil. Protož pomni, odkud jsi vypadl, a číň pokání, a první skutky. Pakliť toho nebude, přijdu na tebe rychle, a pohnut' svícнем tvým z místa jeho, nebudeš-li pokání činiti.“ (Zj 2,1-5) *SpM 62.7*

„Andělu pak církve Sardinské piš: Toto praví ten, kterýž má sedm duchů Božích a sedm těch hvězd: Vím skutky tvé, že máš jméno, že jsi živ, ale jsi mrtvý. Budiž bedlivý, a utvrzuj jiné umírající. Neboť jsem nenalezl skutků tvých plných před Bohem. Pomniž tedy, co jsi přijal a slyšel, a ostříhej, a číň pokání. Pakli bdíti nebudeš, přijdu na tě jako zloděj, a nezvíš, v kterou hodinu na tě přijdu. Máš některé osoby i v Sardis, kteréž nepoškodily roucha svého, protož budouť se se mnou procházeti v bílém rouše; nebo jsou hodni.“ (Zj 3,1-4) *SpM 63.1*

Volejte k Bohu Hospodinu: Odpusť naše slabosti a jejich slabosti, ale nevzdávejte se ani jediné hodiny služby. Udržujte všechny v práci na jejich vlastním místě a neznevýhodňujte žádného z Božích služebníků kvůli tomu, že k vám nechodí pro radu a nejedná podle vašich nařízení. Příliš mnoho nařizujete a usměrňujete. Boží kazatelé by se měli o své usměrnění obracet k Bohu. Vaše plány nebyly Božími plány. Kdyby šel bratr za vámi, abyste ho poučili, zmalomyslněli byste ho a poslali nesprávným směrem. Žádný člověk, kterého si Bůh vyvolil, aby konal jeho dílo, nemá být pod nadvládou mysli jiného člověka. Lidé spolu mohou hovořit jako sobě rovní, ale když dojde na stanovování pravidel a příkazů, přenechte Hospodinu, aby to udělal. To není oblast, ve které jste povoláni pracovat. *SpM 63.2*

Hospodin působí, aby přivedl určité věci k sobě pro slávu svého jména. Kdyby váš bratr dělal přesně to, co jste si mysleli, že by měl dělat, zmalomyslně by díky způsobu, jakým byste zacházeli s jeho starostí. Bůh by chtěl, abyste pracovali se svými bližními, a měli přitom na zřeteli, že jsou to lidé jako vy sami, poddáni pokušením, a že se s nimi máte setkávat na rovnoprávné půdě. Jednejte s nimi uctivě jako s lidmi, kteří jsou vyvoleni Bohem. Nemusejí být vždy moudří nebo dokonalí ve svém úsudku, ale lidství se musí potkávat s lidstvím tam, kde je, a pamatovat, že u Boha mají hodnotu všichni. Vaši bratři jsou v Božím pohledu stejně drazí jako vaše vlastní osoby. Pod tlakem okolností, protože necvičíte víru a neprojevíte víru v Boha, jste činili závažné omyly. Kdyby lidé chybovali ve stejných postupech, ve kterých chybujete vy, kdyby se chovali unáhleně tím, že by hleděli jen na zevnějšek, nejednejte s nimi tak, jako jste to udělali v případě onoho člověka, který pracuje pro Mistra. Nemůžete ho připoutat ke svému srdci nebo vlivu k dobrému takovým chováním, jakým se řídíte. Bezodkladně se sjednoťte a dohodněte. Vykonejte svůj díl vznešeně, neboť jste chybovali. Jednali jste s ním tak, jak by žádný kazatel neměl jednat se svým spolupracovníkem. Hospodin neschválí žádný takový příklad, aby se jím řídili vaši spolupracovníci. *SpM 63.3*

Člověku, který mohl působit na Novém Zélandu, to nebylo dovoleno. Jeho spolupracovníci na Novém Zélandu bezduše opakovali vaše názory, o kterých si mysleli, že je musí vyřizovat. Činili se ve spojení s vámi zodpovědnými Bohu za všechno, co člověk mohl udělat a neudělat. Hospodin si ho mohl použít, aby mluvil a modlil se, aby pomáhal duším, které trpí a nedostává se jim pomoci. *SpM 63.4*

Lidé mohou tím, že vzhlížejí k lidem, zeslábnout a vkládat důvěru v lidi. Chodí, když lidé řeknou, aby chodili. Měli by vzhlížet k Bohu a důvěřovat mu, že jim dá moudrost. ... *SpM 64.1*

Ptám se vás, moji bratři v Melbourne: Kdo dovolil vašim pocitům a okolnostem, aby uhasily vaši lásku k vašemu bratrovi, abyste zvažovali okolnosti spojené s jeho prací? Byl přesazován z místa na místo a byl poslán do pole propagátora, protože se zdálo, že pro něho není žádné místo ani peníze, z nichž by byl placen. Jestliže cítil jako svou naléhavou povinnost jít na Nový Zéland, bylo by správné, kdyby šel za vámi, moji bratři, řekl o svých obtížích a požádal o radu. Ale byl zadlužen, zahanben a zbaven síly. Ze srdce mu zmizela odvaha. *SpM 64.2*

Když šel na Nový Zéland, protože bratr Daniells vyjádřil názor, že jeho jednání bylo špatné, byl opuštěn a neměl co dělat. Měly však být názory lidí pokládány za neomylné? Musí se lidé řídit vyjádřeným názorem nějakého spolupracovníka, který prokazuje oddanost dílu? Poklekli jeho bratři a hledali jeho jménem Hospodina, aby mu předložili jeho případ jako svůj? Duše, které mají být spaseny, jsou všude, ale on neměl odvahu pracovat, protože upadl do dluhu. Potřeboval nějakého bratra, který by se dotkl se soucitem a lidstvím srdce Staršího Bratra jeho lidského srdce. Báli jste se, bratře Crowthersi, bratře Farnswortha a bratře Steede, vzít tohoto bratra za ruku a říci: „Všichni máme svoje zkoušky, bratře Hickoxi, a budeme ti pomáhat, jak jen můžeme, svou náklonností a

modlitbami. Jestliže jsi udělal nějakou chybu, vždyť je děláme všichni. Vzmuž se jako muž a jdi pracovat. Nedomnívej se, že stojíš mimo kruh. Buď věrný zásadám a my ti pomůžeme. Hospodin potřebuje sto pracovníků tam, kde je nyní jeden. Možná, že tě sem Hospodin posílá, aby ses s námi zapojil do díla.“ *SpM 64.3*

Nikdy neříkejte, že je čas si vzít z tohoto bratra ponaučení, i kdyby možná chyboval. Počkejte, dokud nebudete moci říci: „Je čas si vzít ponaučení ze mne a přestaňte mi věřit a odložte svou přízeň ke mně, protože jsem nepostupoval moudře.“ Existuje však mnoho těch, kteří jsou připraveni vystavit recept, aby ostatní užívali hořký lék, ale sami by si ho vzít nechtěli. Mnoho lidí dělá značný rozdíl, zda se jedná o mne, nebo o mého bratra. Apoštol správně řekl: „Máte mnoho učitelů, ale málo otců.“ V naší evangelijní práci jsou potřeba právě duchovní otcové. *SpM 64.4*

Od bratra Hickoxe a jeho ženy jsem nedostala ani řádku. Všechno, co jsem slyšela, pocházelo od těch, kteří nejednají podle Boží rady. Myslím, že by pro nás bylo nejlepší, abychom pokorili svá srdce před Bohem a získali střeva milosti, kadidlo posvěcené lásky a dívali se, jestli se tím nezmění recept daný bratru Hickoxovi. Nemluvím o něm jako o dokonalém muži, protože je stejný jako jeho bratři. Je stejně náchylný chybovat a stejně tak potřebuje učenlivého ducha. Ale pokud si myslíte, že způsob, jakým jste se k němu chovali, vám umožní získat si jeho důvěru a přivede ho k tomu, aby spoléhal na svoje bratry, že uvěří, že kdyby udělal chybu, budou mít moudrost mu pomoci, potom jste se přepočítali. *SpM 64.5*

Všichni potřebujeme zasívat rostliny trpělivosti, soucitu a lásky. Budeme sklízet, co zasíváme. Naše charaktery se nyní utvářejí pro věčnost. Zde na zemi se vychováváme pro nebe. Za všechno vděčíme milosti, milosti zdarma, absolutní milosti. Milosti, která podle smlouvy ustanovuje naši adopci za Boží syny. Milost ve Spasiteli uskutečnila naše vykoupení, naši obnovu a naše přijetí do dědictví s Ježíšem Kristem. Ať je tato milost odhalována ostatním. *SpM 65.1*

Ze světla, které mi bylo dáno v minulosti a v přítomnosti, nevidím Ducha, kterého Kristus vlastnil ve svém životě, jak se zjevuje ve vašem jednání s bratrem Hickoxem. Kdybych byla tam, kde bych se s ním mohla vidět, naléhala bych na něho, aby respektoval všechny, kterým byly svěřeny funkce, a aby se neopíral o tělo, ale vždy měl ve všem za svoji sílu a udatnost Krista. Hovořila bych s ním jako s člověkem, který pokud zhřešil, nezhřešil úmyslně. Jestliže zhřešil, je tu soucitný Bůh, který je shovívavý, něžný a trpělivý, ochotný smilovat se a odpouštět. *SpM 65.2*

Jsem tak vyčerpaná a unavená bezcitností, s jakou zachází pozemský, chybující člověk se svým bratrem, kterého Bůh možná miluje stejně tak jako jeho samého. Když se o někom předpokládá, že nepostupuje v souladu s přáním lidí, projevuje se v jejich postojích a slovech málo lásky. Jenže jak víte, že to dá zase Hospodin do pořádku a uvede bratra Hickoxe a jeho ženu tam, kde by mohli spolupracovat s Bohem, kde by se mohl zapojit do horlivé práce a předkládat pravdu lidem, kteří jsou v temnotě? Kdo je zodpovědný za všechno dobro, co mohli vykonat tito dva pracovníci, kdyby otvírali Písma ostatním v jednotě se svými bratry? Není žádné omluvy pro tento způsob jednání a ve jménu Hospodina proti němu protestuji. *SpM 65.3*

Přeji si, aby se občas mohla poodhrnout opona a všichni se mohli podívat, jakým způsobem pracuje Hospodin a jaká je obdivuhodná činnost na nebeských dvorech. Hospodin často pracuje způsobem, který není v souladu s názory lidí, kteří jsou v zodpovědných funkcích. Uvažování a kalkulace lidské mysli není vždy podle Boží moudrosti. Někteří postupují celkově příliš pomalu a jejich opatrnost je vadným paprskem, který brání kolu, aby se mohlo otáčet. Ostatní si možná zase vymýšlejí a plánují, jak má ten či onen pracovat, přestože má Hospodin pro tyto lidi jinou práci, jiná místa, kde je chce mít, aby obdělávali půdu jako jeho zástupci. Jeho plány nejsou postaveny na žádném základě, který položil člověk, ale jako Vyvýšený a Vznešený, který obývá věčnost, pokládá základ a buduje stavbu ve vznešené nezávislosti na těch, kteří jím budou opracováni. Pán Ježíš bere ty, které se podle jeho mínění dají tvarovat, a používá je pro slávu svého jména, aby naplnil svou vlastní duchovní představu. Vidí materiál, které by ostatní pominuli, a pracuje se všemi, kteří se dají zpracovat. Dveře v nebi se otevírají pomocí velmi prostých prostředků a Bůh si používá jednoduchost lidského činitele, aby zjevoval Boha člověku. *SpM 65.4*

Pán Ježíš se nikdy nesnaží dokazovat své učení nebo obhajovat sám sebe. Mluví jako ten, kdo má autoritu, jako Zdroj, ze kterého pramení veškerá moudrost. Jeho slovo je vyřčeno a dílem Ducha

svatého je najít pro toto slovo místo. On je světlo světa. Jeho myšlenky jsou světlem. On prostě svítí a lidi mají být osvětleni. Jeho práce na lidských srdcích se nemá křížit s prací lidí. Všichni lidé se mají držet svého místa a dovolit Bohu, aby působil na srdce a mysl a aby osvětloval chápání. On nechce, aby lidé chodili ve tmě. Dává lidem schopnosti a nadání, aby je mohli používat a zdokonalovat. *SpM 66.1*

Lidé nejsou ponecháni v úplné temnotě. Kristus oslovuje svět jako světlo světa. Jeho světlo není ani trochu smíšeno s temnotou. Je jasnější, zářivější a pronikavější než jakékoli jiné světlo. Jeho světlo svítí v temnotě, ale temnota ho nepohlcuje. „*Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho.*“ (J 1,12) Čeká a bdí, ujímá se nedokonalých lidských myšlenek, neumlčuje je, ale napravuje jejich bludy, doplňuje jejich nesprávné myšlenky správnými a vkládá svou vlastní pravdu na místo jejich chybných zásad. *SpM 66.2*

Kristus je světlo světa. Ó, jak blahosklonně vyjímá z myslí tradice, falešné teorie a výroky, autoritu a přikázání lidí, která působí v protikladu k Božím přikázáním. Avšak Božímu působení v lidské mysli se snaží zabránit nepřítel. *SpM 66.3*

Zraňuje mne, když vidím, jak malá hodnota se přikládá lidem, které si Hospodin používá a které bude používat. Bůh zakázal, aby se lidská mysl ubírala stejným tokem jako mysl jiného člověka. Mysl jednoho člověka mohou někteří vyvyšovat, jako by byla po všech stránkách lepší, ale každá mysl má svou konkrétní slabost a svou konkrétní sílu. Mysl jednoho člověka doplní nedostatečnost druhého člověka. Ale jestliže všichni táhnou za jeden provaz a jsou povzbuzováni, aby se nechtěli svou povinnost dozvědět od lidí, ale od Boha, budou se pod vedením Ducha svatého rozvíjet a budou pracovat v jednotě se svými bratry. Jeden vynahradí nedostatek druhého. *SpM 66.4*

Potřebujeme mladé, silné pracovníky, jako je bratr Hickox a jeho manželka. Hospodin je oba použije, jestliže budou chodit pokorně s Bohem. Čas, který strávili tím, že dělali málo, nebyl využit kvůli tomu, že by je Hospodin odmítl používat, ale kvůli farizejství, které projevovali lidé potřebující Kristovu proměňující moc – světlo světa, které by zazářilo do jejich zmatených lidských myslí a vyučilo je, že nejsou bohy a že musí ponechat na Bohu, aby jednal se svými dělníky. Existuje jenom jedna správná metoda, kterou může pracovat každý člověk. Musí se učit od toho, kdo je tichý a pokorný srdcem. Musíme chodit horlivěji a pokorněji, s duší více zkoušenou a žádat Boha o moudrost, jak to určil. Ze stejných důvodů, proč bratři nepřijímají bratra Hickoxe v jeho práci, mohou být za nezpůsobilé pro práci považováni další kazatelé. Chci vám předložit tuto záležitost ve světle, ve kterém byla předložena mně. Hospodin má na bratra a sestru Hickoxovi vysoké názory. Mají se ještě hodně naučit, stejně jako všichni, kteří jsou spojeni s velkým dílem Mistra. Naléhavě proto prosím muže, kteří by měli pomáhat lidem potřebujícím pomoc v mimořádných situacích, aby jim do cesty nestavěli zábrany a překážky. *SpM 66.5*

Je žádoucí konat službu pro Boha, ale není to vždycky jednoduchá věc. Svět je proti nám. Občas se zdá, že je cesta zahrazená, a vypadá to, že satan opanoval mysl. A příliš často, když by měli být bratři toho pokoušeného moudří, projeví se lidská stránka jejich charakterů, nikoli ta božská. To je politováníhodné. Kdyby tito se pokoušení v průběhu vyučování nenaučili vzhlížet k lidem, obrátili by svou tvář k Bohu a důvěřovali by Bohu. Potřebují větší sílu, než je lidská moc, větší sílu než svou vlastní. *SpM 67.1*

Když lidé musí plavat proti proudu, tlačí je nazpět tíha vln. Ať se potom natáhne jedna ruka, jako se natáhla ruka Staršího Bratra k tonoucímu Petrovi, a ať je udělena nadějná rada, která upevní důvěru a vzbudí lásku. Nedokážete vypovědět, jak se takové dílo zaznamenává v nebeských knihách. Ať takovému člověku, o kterém se domníváte, že postupuje špatně, nedá jeho bratr žádnou příležitost zmalomyslnět, ale ať pocítí silný stisk soucítící ruky, ať uslyší, jak zašeptáte: „Pomodleme se.“ Duch svatý dá oběma bohatou zkušenost. Vždyť srdce spojuje modlitba. Boží požehnání uzdravující duši přinese modlitba k Velkému Lékaři. Modlitba nás sjednocuje jednoho s druhým a s Bohem. Modlitba přivádí Ježíše na naši stranu a dává umdlévající a zmatené duši novou sílu a svěží milost, abyste přemohli svět, tělo a ďábla. Modlitba odvrací útoky satana. *SpM 67.2*

Pamatujte, že jsme jeho potomky, děti jedné rodiny: „*Vy všichni jste bratři.*“ Jeho něžné vlastnosti jsou nad všechny jeho skutky. Stále mějte na paměti, že ve srovnání s dušemi mají peníze jen malou hodnotu. Mnozí, když jsou ponecháni svému nutkání, představují Boha jako přísného,

sledujícího, aby soudil a odsuzoval, jako toho, kdo nepřijímá chybující duši, dokud se mu zákonnicky neomluví, že mu nepomáhala. Tím, kdo je takto představován, není Bůh, neboť ten je plný dobroty, milosti a pravdy. Kristus přišel, aby odstranil všechny takové pocity a myšlenky o Bohu. Chce, aby se každá chybující duše „dívala a žila“. Chtěl by, aby vnímali, že toužící, otcovská Boží láska je jim nakloněna. Odhaluje to, čemu nerozumíme. Kdyby lidé jedli z Kristova těla a pili jeho krev, což znamená, kdyby byli činiteli jeho Slova, vykazovali by Kristovy vlastnosti. Byl mužem bolesti a seznámil se se zármutkem. Byl zraněn pro naše přestoupení a poraněn našimi nepravostmi. Na něm ulpěl trest za náš pokoj a jeho ranami jsme uzdravováni. Kde je naše sebezapření, sebeobětování, shovívavost, milost, trpělivost a láska vynaložená k tomu, abychom přiváděli chybující nazpět k pokání a ke společenství s Bohem? Kdyby se to dělo, jaká by nastala reformace v jednotlivých duších, v rodinách a v církvi pod proměňující milostí Ducha svatého! Proč nejednáme jako křesťané, jak je ukázáno v naučeních, která nám Kristus dává? *SpM 67.3*

Bůh je tím, kdo nařizuje všechny věci. Cožpak jste neměli ani tušení, že tento pohyb, který učinil bratr Hickox, byl podle Božího rozkazu? Cožpak Hospodin neviděl, že jste s jeho služebníkem nedokázali moudře jednat? Nepochopili jste, že potřeboval konat službu v některé jiné části jeho vinnice, přesně tam, kde je? Ten, kdo nařizuje všechny věci, ten, kdo počítá vlasy na naší hlavě, pracoval skrze svého Ducha, aby ho převedl na pole, kde by vykonal větší dobro, přesně tak, jako by to udělal starostlivý, něžný pozemský otec v zájmu svých dětí. Náš Bůh pouze nekonečně více bdí nad zájmy svých synů a dcer. Je příliš moudrý, aby chyboval, a příliš dobrý, aby jim ubližoval. Má moudrou lásku, velikou a nespoutanou lásku. „*Cožpak nejste dražší mnohých vrabců?*“ „*Avšak Otec váš nebeský krmí je.*“ (podle Mt 10,31; 6,26) *SpM 68.1*

Hospodin prolomí tuto lhostejnost člověka vůči jeho bližnímu svými vlastními metodami. Bude své děti vzdělávat, vychovávat a cvičit, ovšem jak laskavě a láskyplně, pro jejich největší posvěcení, užitečnost v jeho díle a jejich uschopnění pro vyšší život. Vyučuje právě svým Slovem a zkušeností, čímž rozvíjí ctnosti a schopnosti. Chce, aby lidé v jeho službě došli k dědictví svatých ve světle. Jestliže se poddají Bohu a nebudou vzhlížet k člověku, ani nebudou závislí na smrtelném namísto Nesmrtelném, vykoná pro ně daleko převyšující a věčnou tíži slávy. Temnota a záhady zastírají cestu lidem, kteří nedovolují Hospodinu, aby uskutečňoval své skutky v jejich srdcích, a kteří nepoddali své myšlenky jemu do zajetí. Kdyby se jen tyto nebohé duše, které mi nyní vyvstávají na paměti, učily u Ježíše a nečerpaly rady ze svých vlastních neobrácených a nepoddajných duší, byly by nyní na cestě poslušnosti, byly by spolupracovnice Ježíše Krista. Ale vložili sami sebe do svých rukou a nedůvěřovali Hospodinu, a teď se netěší z jeho požehnání ani z víry, která působí láskou a čistí duši. *SpM 68.2*

Kéž by si každý uvědomil velikou lásku, sebeobětování, shovívavost a laskavost našeho nebeského Otce v tom, že dal svého Syna, aby za nás zemřel, abychom jestliže uvěříme jeho přikázáním a budeme je činit, mohli mít sladký pokoj, Otcovu radost, Otcovu lásku a spojili s ním srdce, duši, mysl a sílu, abychom si zachovali spravedlnost a po všech stránkách táhli s Kristem. Není to jenom Kristova oběť, je to také Otcova oběť. Otec v jednotě a milujícím soucitu se svým Synem se podvolil, aby trpěl se svým Synem. Neušetřil ani svého jednorozeného Syna, ale dobrovolně ho vydal za nás všechny. Tento dar Krista je nejvyšší pravdou Boží lásky a tohoto otcovství ve všech dobách a po celou věčnost. Zde je Boží láska v jeho otcovství. Napijme se z této lásky, abychom mohli prakticky poznat, jakou skutečnou, něžnou, radostnou zkušeností je uvědomění si Božího otcovství. Necht' bratrská láska přetrvává. Kristův zákon naplňujeme nošením břemen jeden druhého. „*Všecky stezky Hospodinovy jsou milosrdenství a pravda těm, kteříž ostříhají smlouvy jeho a svědectví jeho.*“ (Ž 25,10) „*Milosrdenství pak Hospodinovo od věků až na věky nad těmi, kteříž se ho bojí, a spravedlnost jeho nad syny synů, kteříž ostříhají smlouvy jeho, a pamatují na přikázání jeho, aby je činili.*“ (Ž 103,17-18) *SpM 68.3*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Cvičení versus zábava

Učitelům a studentům naší Koleje v Battle Creeku a ve všech našich vzdělávacích institucích:

Za vylití Ducha svatého již bylo přineseno mnoho modliteb a nedávno se v těch, kteří se napjatě a soustředěně dívali k Ježíši Kristu, Beránkovi zabitému od založení světa, projevila radost srdce. Ve vašem středu došlo k pokání a vyznávání hříchů, a to s opravdovými výčitkami duše. Vnímali jste plně dostačující obět' a uvědomovali jste si naplnění zaslíbení v odpuštění, v přenesení žhavého uhlí z oltáře smíření a dotknutí se rtů, což bylo znamením odpuštění. Rty znečištěné hříchem vyslovovaly nejvznešenější chválu. Hosana! Blahoslavený ten, který přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech! ... SpM 69.1

Ale jakým způsobem se mladí lidé navrátili k Hospodinu? Bylo to tak jako s izraelským lidem za té nejslavnější příležitosti popsané ve druhé knize Mojžíšově? Mojžíš odešel na Horu, aby obdržel pokyny od Hospodina, a celé shromáždění mělo zůstat v pokoře před Bohem, ale místo toho jedli a pili a začali si hrát. Nebyla podobná zkušenost v Battle Creeku? Nepřestali se tam mnozí držet Boha? Přivedlo cvičení při fotbalových hrách všechny zúčastněné do užšího vztahu s Bohem? SpM 69.2

Po nocích jsou mi dávána poselství, která mám dát vám v Battle Creeku a všem našim školám. I když podle Božího nařízení se mají fyzické síly trénovat stejně jako duševní, přesto by mělo být fyzické cvičení svou povahou v naprostém souladu s naučeními předávanými světu a mělo by být vidět v životech křesťanů, aby při vzdělávání a sebevzdělávání nemusely nebeské inteligentní bytosti zaznamenávat do knih, že studenti a učitelé na našich školách jsou „milovníci zábavy více než milovníci Boha“. Takto satan a jeho andělé kladou nástrahy pro vaše duše. Satan působí určitým směrem na učitele a žáky, aby je přinutil zapojit se do určitých cvičení a zábav, které je naprosto pohltí, ale jejichž vlastností je posilovat nižší schopnosti a vytvářet touhy a vášně, které se ujmou vedení a s největší rozhodností budou klást odpor činnosti a působení Božího Ducha svatého na lidská srdce. SpM 69.3

Co vám říká Duch svatý? Jaká byla jeho moc a vliv na vaše srdce během Generální konference a během konferencí v ostatních státech? Dávali jste si na sebe zvláštní pozor? Cítili učitelé ve škole, že si musí dát pozor? Jestliže je Bůh jmenoval za vzdělavatele mládeže, jsou také „dozorci nad stádem“. Ve škole nepracují proto, aby vymýšleli plány na cvičení a hry, kterými by vzdělávali žáky, ani proto, aby snižovali posvátné věci na úroveň těch všedních. SpM 70.1

Mluvila jsem s učiteli ve varovných poselstvích. Všichni učitelé potřebují cvičení, nějakou změnu zaměstnání. Bůh poukázal, co by to mělo být – užitečná, praktická práce, ale vy jste se odvrátili od Božího plánu, abyste se řídili lidskými výmysly, a to na úkor duchovna. Ani literka ani puntík toho pozdějšího vlivu vzdělání v tomto směru vás neuschopní k tomu, abyste čelili těžkým konfliktům v posledních dnech. Jakého vzdělání se dostává našim učitelům a studentům? Vymyslel a naplánoval Bůh pro vás takové cvičení, nebo se zrodilo z lidských výmyslů a lidské představitivosti? Jak se mysl připravuje na rozjímání a meditaci, na vážná zamyšlení a vroucí, kající modlitbu, vycházející ze srdce podmaněného Božím Duchem svatým? „*A jakož se dalo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka.*“ (Mt 17,26) „*Ale když viděl Hospodin, an se rozmnožuje zlost lidská na zemi, a že by všeliké myšlení srdce jejich nebylo než zlé po všecken čas.*“ (Gn 6,5) SpM 70.2

Hospodin přede mnou rozestřel nutnost založení školy v Battle Creeku, která by neměla kopírovat žádnou již existující školu. Měli jsme mít učitele, kteří by udržovali svou duši v lásce a bázni Boží. Učitelé měli vzdělávat v duchovních věcech, připravovat lid, aby obstál v obtížné krizi před námi, ale v mnoha směrech došlo k odklonu od Božího plánu. Zábavy zabraňují působení Ducha svatého víc než cokoliv jiného a Hospodin je zarmoucen. ... SpM 70.3

Jsem znepokojená kvůli vám v Battle Creeku. Učitelé jsou velmi přísní, když mají odsuzovat a trestat studenty, kteří přestupují nejmalichernější pravidla, a to ne z nějakého nemravného záměru, ale z nepozornosti. Nebo dojde k okolnostem, kdy nebude žádným hříchem, že se poruší stanovená pravidla, a přestože se nemělo neoblomně trvat na tom, aby se nepřestupovala, bude se s chybujícím člověkem zacházet tak, jako by vážně zhřešil. Chci tedy, učitelé, abyste zvážili, kde stojíte, abyste

se vypořádali sami se sebou a vynesli nad sebou soud, neboť jste nejenom přestoupili pravidla, ale byli jste na studenty tak ostří, tak krutí, že navíc je ještě rozpor mezi vámi a Bohem. Nečíníte přímé stezky svým nohám, abyste neodvrátili chromé z cesty. Sešli jste z bezpečných cest. Říkám: Učitelé, neuvádím konkrétní jména. Hospodin, Bůh Izraele, znovu a znovu působí ve vašem středu. Máte veliké důkazy o vznešených krocích Nejvyššího. Ale období velikého světla, podivuhodných zjevení Božího Ducha a moci je obdobím velikého nebezpečí, že světlo nebude zveleveno. Berete v úvahu Jeremiáš 17,5-10 a 18,12-15? Vždyť se s nejvyšší jistotou dostáváte pod Boží výtku. Světlo na vás svítí jasně a trvale. Co pro vás toto světlo udělalo? Kristus, hlavní Pastýř, se na vás dívá s ne-libostí a ptá se: „*Kdež jest to stádo, kteréžť dáno bylo, stádce ozdoby tvé?*“ (Jr 13,20) „*Protož osvědčujiť vám v dnešní den, žeť jsem čist od krve všech. Nebo jsem neobmeškal zvěstovati vám vše-liké rady Boží. Budťtež tedy sebe pilní i všeho stáda, v němž Duch svatý ustanovil vás biskupy, abys-te pásli církvev Boží, kteréž sobě dobyl svou vlastní krví.*“ (Sk 20,26-28) „*Paste stádo Boží, kteréž při vás jest, opatrujice je, ne bezděky, ale dobrovolně, ne pro mrzký zisk, ale ochotně.*“ (1 Pt 5,2) *SpM 70.4*

Tito učitelé, kteří nemají narůstající náboženskou zkušenost, kteří denně nepřijímají naučení v Kristově škole, aby mohli být příkladem stádu, ale kteří za nejdůležitější považují svůj plat, nejsou vhodní pro vážné, strašlivě vážné postavení, které zastávají, neboť se tato část Písma hodí na všechny naše školy vedené tak, jak si Bůh přeje, aby byly vedeny – podle příkladu škol proroků udílějících vyšší typ vzdělání, nesměšujících strusku se stříbrem a víno s vodou – které jsou znázorněním vzácných zásad. Lživé myšlenky a nesprávné návyky nakvašují to, co je čisté, a ničí to, co by mělo být navždy udržováno v čistotě, na co by hleděl svět, andělé i lidé jako na Hospodinovu instituci, na školy, kde je přední místo dáváno výchově k lásce a bázni před Bohem. „*Totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.*“ (J 17,3) „*Ani jako panujice nad dědictvím Páně, ale příkladem jsouce stádu.*“ (1 Pt 5,3) *SpM 71.1*

Ať se učitelé, kteří tvrdí, že jsou křesťany, denně učí v Kristově škole jeho naučením. „*Vezměte jho mé na se, a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým.*“ (Mt 11,29) Ptám se vás: Nosí všichni vychovatelé ve škole Kristovo jho, anebo vyrábějí svá vlastní jha, aby je nasazovali na krk ostatním? Jha, která sami nosit nebudou, ostrá, těžká, náročná, ale zároveň přitom vystupují velmi nevázaně vůči Bohu, dopouštějí se menších či větších přestupků a dokazují slovy, duchem i činy, že nejsou vhodným příkladem pro studenty a že nevnímají, že jsou pod kázní největšího Učitele, jakého kdy svět poznal. Škola v Battle Creeku musí být vyššího, svatějšího druhu, stejně jako jiné školy, které vznikly podle jejího vzoru. Zvyklosti a život na škole v Battle Creeku přechází dál na všechny sbory a tepovou frekvenci této školy pociťuje celé tělo věřících. *SpM 71.2*

Božím nařízením není, aby se utrácely tisíce dolarů za rozšiřování a doplňky institucí v Battle Creeku. Tam už je toho nyní příliš mnoho. Vezměte tyto peníze navíc a podpořte jimi dílo v trpících částech jiných polí, abyste dali dílu správnou pověst. V této otázce říkám Boží slovo. Existují důvody, které mnozí nechápou a které nemám dovoleny nyní před vámi odkrýt, ale říkám vám ve jménu Hospodinově, že uděláte chybu, když budete přidávat jednu budovu ke druhé, protože do Battle Creeku vstupují funkce, kterých je na jedno místo celkově příliš mnoho. *SpM 71.3*

(Poznámka: Soukromá z nařízení sestry Whiteové.) V některých ohledech by studenti vycházeli s lepším vzděláním a nejméně stejně věrní zásadám na některých školách, které nejsou naší víry. *SpM 72.1*

V této škole je příliš mnoho pánů, kteří chtějí vládnout nad Božím dědictvím. Celkově je příliš málo Krista a příliš mnoho sebe. Ale ti, kteří jsou pod diktátem Ducha Božího, kteří jsou pod nadvládou Krista, jsou příkladem stádu, a až se objeví hlavní Pastýř, přijmou korunu slávy, která neuvadá. *SpM 72.2*

„*Podobně i mládenci, buďte poddáni starším. A všickni poddanost jedni druhým ukazujte, pokorou se ozdobte. Bůh zajisté pyšným se protíví, ale pokorným dává milost. Pokořtež se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil časem svým.*“ (1 Pt 5,5-6) Všechno vaše sebevyvyšování vede k přirozenému důsledku a vytváří ve vás takovou povahu, jakou Bůh neschválí ani na okamžik. „*Beze mne,*“ říká Kristus, „*nic nemůžete učinit.*“ (J 15,5) Pracujte a vyučujte, pracujte podle Kristova plánu a potom nebudete nikdy pracovat podle svých vlastních slabých schopností, ale budou s

vámi spolupracovat božské schopnosti v kombinaci s Bohem danými lidskými schopnostmi. „*Všelikou péči vaši uvrhouce na něj. Nebo onť má péči o vás. Strážliví buďte, bděte.*“ (1 Pt 5,7-8) (Ne při hraní fotbalu a při vyučování problematických her. Při pomyslení na ně by se měl každý křesťan červenat hanbou.) „*Strážliví buďte, bděte; nebo protivník váš d'ábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral.*“ (1 Pt 5,8) *SpM 72.3*

Ano, on je na vašem hřišti a sleduje vaše zábavy, chytá každou duši, u které zjistí, že není na stráži, zasévá svá semena do lidských myslí a ovládá lidský rozum. Kvůli Kristu s tím udělejte v Battle Creeku konec a zvažte následky těchto zábav na srdce, povahu a zásady. Tyto zábavy se kopírují podle módy na jiných školách. Vytrvale postupujete kupředu po cestách pohanů, ale ne podle příkladu Ježíše Krista. Satan je na školní půdě, je přítomen každému cvičení ve školních třídách. Studenti, kteří svou mysl hluboce vzrušili při hrách, nejsou v tom nejlepším stavu, aby přijali poučení, radu, výtku, která má pro ně nejvyšší důležitost v tomto životě i v budoucím nesmrtelném životě. *SpM 72.4*

O Danielovi a jeho družích Písmo uvádí: „*Mládence pak ty čtyři obdařil Bůh povědomostí a rozumností ve všelikém literním umění a moudrostí; nadto Danielovi dal, aby rozuměl všelikému vidění a snům.*“ (Da 1,17) Jakým způsobem se připravujete, abyste mohli spolupracovat s Bohem? „*Přiblížte se k Bohu, a přiblížit se k vám, zepřetež se d'áblu, i utečte od vás.*“ (Jk 4,8.7) Necht' studenti pečlivě studují stravování, nestravují se zdravě. Různé drobné chody podávané jako dezerty jsou škodlivé, místo aby byly prospěšné a zdravé, a podle světla, které mi bylo dáno, by měla být učiněna rozhodná změna v přípravě potravy. Měla by zde být zručná a svědomitá kuchařka, která bude dávat hladovým studentům dostatečná množství výživných jídel. Vzdělání v této oblasti zásobování stolu není správné ani zdravé. Uspokojující a rozhodná reforma je zásadně nutná. Tito studenti jsou Božím dědictvím a do internátních škol by se měly v souvislosti se stravováním dostat ty nejrozumnější a nejzdravější zásady. Chody z měkkých potravin, polévky a tekuté potraviny ani neomezené požívání masa nejsou tím nejlepším, co utváří zdravé svaly, zdravé zažívací orgány ani čistý rozum. Jak se jen učíme pomalu! A ze všech institucí na našem světě je škola tou nejdůležitější. Zde se má otázka stravování studovat. Nemáme se řídit chutí žádného člověka, jeho zálibami, jeho fantazií ani jeho domněnkami, ale je potřeba velická reforma, neboť důsledkem současného způsobu vaření bude určitě celoživotní ztráta. Nejdůležitější ze všech funkcí na této koleji je funkce toho, kdo je zaměstnán, aby určoval, jaká jídla se mají připravovat, aby se pak předkládala hladovým studentům; neboť pokud se to bude zanedbávat, mysl nebude připravena konat svou práci, protože se nemoudře zachází se žaludkem, ten pak nemůže řádně vykonávat svoji práci. Jsou potřeba silné mozky. Lidský intelekt se musí rozpínat, sílit, musí získávat bystrost a výkonnost. Musí se zatěžovat tak, aby konal těžkou práci, jinak zeslábne a stane se neschopným. Síly mozku je třeba k co nejsoustředěnějšímu přemýšlení. Mozek se musí napínat, aby řešil těžké problémy a zvládal je, jinak mysl ztrácí na síle a schopnosti přemýšlet. Mysl musí vymýšlet práci a zápasit, aby dala rozumu tvrdost a energii. A pokud nejsou fyzické orgány udržovány v co nejzdravějším stavu vydatnou a výživnou potravou, mozek nedostává svůj díl výživy, aby pracoval. Tomu Daniel rozuměl a postaral se o jednoduchou, prostou, výživnou stravu a odmítl lahůdky z králova stolu. Dezerty, které zabírají tolik času na přípravu, jsou mnohé z nich škodlivé zdraví. Tuhé potraviny vyžadující žvýkání budou mnohem lepší než kašovitě nebo tekuté potraviny. Na to kladu hlavní důraz. Posílám své varování na kolej v Battle Creeku, aby se odtud dostala na všechny naše vzdělávací instituce. Prostudujte si tyto otázky a nechte studenty, aby získali řádné vzdělání v přípravě zdravých, chutných, tuhých jídel, která vyživují systém. Pokud jde o nejzdravější potravu, která vytváří zdravé šlachy a svaly a dodává výživu mozku a nervovým schopnostem, neměli a nemají studenti správnou výchovu ani výcvik. *SpM 72.5*

Rozum se má uchovávat dokonale probuzen novou, svědomitou, energickou prací. Jak se to má dělat? Moc Ducha svatého musí pročišťovat myšlenky a očišťovat duši od jejího morálního znečištění. Znečišťující návyky neponižují pouze duši, ale snižují rozum. Trpí paměť, položená na oltář podřadným, škodlivým zlovykům. „*Nebo kdož rozsívá tělu svému, z těla žítí bude porušení; ale kdož rozsívá Duchu, z Duchať žítí bude život věčný.*“ (Ga 6,8) Když posvětil učitelé a žáci duši, tělo a ducha Bohu, a očistí své myšlení poslušností Božích zákonů, budou neustále přijímat nový přísun

fyzické a duševní síly. Potom bude srdce toužit po Bohu a zazní vroucí modlitba o jasné vjemy, jak rozlišovat. Působení a dílo Ducha svatého není pro ně, aby ho používali, jak se mnozí domnívají, ale pro Ducha svatého, aby používal je, aby utvářel a posvěcoval každou schopnost. Oddávání schopností smyslným zvykům narušuje mozek a sílu nervů a ačkoliv vyznávají náboženství, nejsou a nikdy nebudou činiteli, které může Bůh používat, neboť On pohrdá nečistými zvyky, které snižují fyzickou svěžest a duševní nadání, takže všechno, co se podobá duševnímu přetížení, se po krátké době omrzí. Paměť je vrtošivá, a takto je Bohu předkládána ohavná oběť! *SpM 73.1*

Když se potom dívám na scény, které jsou mi předváděny, když uvažuji o školách založených na různých místech a vidím je, jak upadají na mnohem nižší úroveň než školy proroků, jsem nad míru znepokojena. Fyzickým cvičením, která určil Bůh Moudrosti, by se mělo každý den věnovat několik hodin užitečnému vzdělávání v pracovních oblastech, které by studentům pomohly naučit se povinností praktického života, které jsou důležité pro všechnu naši mládež. Ale to bylo vypuštěno a zavedly se zábavy, které skýtají prosté cvičení bez toho, aby byly nějakým zvláštním požehnáním při konání dobrých a spravedlivých činů, které jsou pro vzdělávání a výchovu zásadní.

SpM 74.1

Každý student jednotlivě potřebuje co nejdůkladnější vzdělání v praktických povinnostech. Čas vyplněný fyzickým cvičením, které krok za krokem vede ke zhýralosti, k přemíře ve hrách a cvičení dovedností, by měl být využit podle Kristových rad, potom by na nich spočívalo Boží požehnání. Každý by měl vycházet ze škol natolik vzdělán, aby když bude odkázán sám na sebe, měl znalosti, které by mohli použít jako zásadní v praktickém životě. Když vyhledáváte spousty výmyslů, jak naplno zaměstnat Bohem dané schopnosti při činnosti, která není k ničemu dobrá, nic si z ní nemůžete vzít s sebou do budoucího života – žádný záznam o dobrých skutečích ani o milosrdných činech, pak stojí v nebeských knihách zaznamenáno: „*Zvážen jsi na váze a nalezen lehký.*“ (Da 5,27) *SpM 74.2*

Hlavní je pilné studium a pilná těžká práce. Hra není důležitá. V jejich oddanosti zábavám přerostl vliv her až k okouzující, strhující moci, která působí proti vlivu pravdy na lidskou mysl a charakter. Správně vyrovnaná mysl se obvykle nevrhne kvůli nadšení z fyzických sil na zábavy. Fyzická ukázněnost v praktickém životě, vždy spojená s úvahou, že jde o uschopnění a vzdělání myslí a těla k tomu, aby lépe vykonávalo dílo, které Bůh plánuje, aby lidé vykonali v různých oblastech. Čím dokonaleji mládež chápe, jak má vykonávat povinnosti praktického života, tím silnější, užitečnější a nápomocnější bude den za dnem její radost z toho, že je užitečná pro ostatní. *SpM 74.3*

Mysl, která je vychovávána k radosti z fyzické zátěže, to pak se v praktickém životě rozšiřuje a dalším zušlechťováním a výchovou je správně ukázněná a bohatě vybavená k užitečnosti. Získává poznání nezbytné proto, aby byla pomocí a požehnáním sobě i ostatním. Ať každý student popřemýšlí a je schopen říci: „Studuji, pracuji pro věčnost.“ Mohou se naučit být trpělivě pracovitými a vytrvalými, když budou kombinovat námahu při tělesné a duševní práci. Kolik síly se vkládá do fotbalové hry a do vašich dalších výmyslů po způsobu pohanů, do cvičení, která nejsou nikomu k požehnání. Vložte přesně stejnou sílu do námahy při konání užitečné práce. Nebude potom mnohem příjemnější setkat se s vaším záznamem až přijde velký Boží den? *SpM 74.4*

Všechno, co se dělá z posvěcených pohnutek křesťanského závazku, protože jste správci, kterým byly svěřeny talenty, abyste je používali k požehnání vás samotných a ostatních, vám přináší opravdové uspokojení, neboť se vše koná ke slávě Boží. V Kristově životě nemohu najít příklad, kdy věnoval čas hře a zábavě. Byl velkým vychovatelem pro současný i budoucí život. Nejsem schopna najít jediný příklad, kdy učil své učedníky zapojovat se do zábavy při fotbalu nebo při boxerských hrách, aby se jim dostalo tělesného cvičení, nebo při divadelních představeních, a přesto byl Kristus naším vzorem ve všech věcech. Kristus, Vykupitel světa, dal každému člověku jeho práci a vyzval ho: „*Kupčtež, dokudž nepřijdu.*“ (L 19,13) Při konání své práce a při takové podnikavosti se srdce zahřívá a všechny schopnosti duše se zapojují do práce určené Hospodinem a Místrem. Je to vznešená a důležitá práce. Křesťanskému učiteli a studentovi je umožněno, aby se stal služebníkem Kristovy milosti a myslel to vždy vážně. *SpM 74.5*

Vším, co mohou udělat pro Ježíše, je myslet vážně, mít trýznivou touhu ukázat svou vděčnost Bohu co možná nejpilnějším zhoštěním se každé povinnosti, která je na ně vložena, aby svou věrností Bohu mohli odpovědět na veliký a podivuhodný dar jednorozeného Božího Syna, aby skrze víru v něho nezahynuli, ale měli věčný život. *SpM 75.1*

Je třeba, aby každý jednatel v každé škole a na každé instituci byl jako Daniel – v tak úzkém spojení se Zdrojem vší moudrosti, že jeho síly mu umožní dosáhnout nejvyšší úrovně jeho povinností ve všech směrech, aby mohl být schopen naplnit své studijní požadavky, a to nejenom za pomoci schopných učitelů, ale také pod dohledem nebeských inteligentních bytostí, při vědomí, že na něm spočívá vševidoucí a nikdy nespící Boží oko. Čtyři hebrejské děti by nedovolily, aby jim sobecké pohnutky a láska k zábavám zaplnily zlaté chvíle tohoto života. Pracovaly s ochotným srdcem a připravenou myslí. Není to vyšší úroveň, než jaké může dosáhnout každý křesťan. Po každém křesťanském učenci Bůh požaduje více, než mu dává. „*Učiněni jsme divadlo tomuto světu, i andělům, i lidem.*“ (1 K 4,9) *SpM 75.2*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Chování studentů

„Sunnyside“, Cooranbong, N. S. W., 7. července 1897

Mám brímě, které musím sdělit učitelům a studentům na naší škole. Hospodin přede mne předložil váš případ. ... Ředitel a učitelé naší školy odmítají výtku. Úzkostlivě se domnívají, že každý student by měl cítit svou vlastní zodpovědnost vůči Bohu a překonávat hřích bláznivého mluvení a bláznivého jednání. ... *SpM 75.3*

Na svých pokojích mají studenti sklon říkat slova, která jsou lehkovážná. Hodně se to dělá. Od dávají se nerozumnému povídání, žertování a vtipkování. Zaznívají povrchní poznámky, které vytvářejí ducha lhostejné nevšímavosti k pořádku. Tento povrchní nesmysl ukazuje, že neobsahuje žádný poklad, který je dobrý. Takto se mysl odvrací od důležitých předmětů, které jsou studentům předkládány. Tento povrchní materiál – dřevo, slámu, strniště – si někteří vybírají, aby ho vkládali do stavby svého charakteru. Pán Ježíš dal svůj život, aby tyto vzácné duše zachránil a dává jim schopnost učit se a sílu poslouchat jeho požadavky. Studentům není dána výsada moudře využívat svého času. Pravda je schopná učinit je moudrými ke spasení. *SpM 75.4*

Zatímco se může vynakládat zvláštní úsilí na to, aby byla škola taková, jaká má být, dva nebo tři studenti, kteří se chovají jako chuligáni, to mohou ostatním, kteří se snaží zachovávat pořádek, velmi ztížit. Studentům, kteří chtějí konat spravedlnosti, kteří chtějí přemýšlet střízlivě, velmi překáží společnost těch, kteří konají povrchní zavrženíhodné dílo. „Mnohé mluvení nebývá bez hříchu.“ Někteří se dokáží od takové společnosti oddělit a najít si nějaké místo, kde mohou žádat Pána Ježíše, aby je chránil přede vším znečištěním tím, že bude udržovat jejich mysl u sebe. Ale tato zkouška, které jsou vystaveni od svých společníků, není vůbec nutná. *SpM 76.1*

Ve škole se nemá tolerovat nic, co bude mařit právě ten záměr, proč byla škola založena. Tím, že věříme pravdě a přijímáme ji, můžeme být činiteli Kristových slov. Takto den za dnem přijímáme milost postačující pro povinnosti a zkoušky daného dne. Ale žádným studentům by se nemělo dovolovat zůstat ve spojení se školou, když dovolují, aby jim celou mysl ovládaly uličnické, povrchní, hrubé zvyky. Sami nepřijímají nic dobrého a zabraňují přijímat dobré i ostatním. Zmocňuje se jich satan a působí skrze ně, aby přivedl do zajetí nejen jejich vlastní duše, ale i duše ostatních mladých, kteří nemají dostatek morální síly, aby řekli: „Máme už dost tohoto malarického ovzduší, které otravuje naše myšlení.“ Svými činy mohou studenti Krista vyznávat nebo zapírat. *SpM 76.2*

Starší studenti musí pamatovat, že mají schopnost vychovávat ty mladší v jejich zvycích a návycích. Nesledujte, kde najdete něco, na co byste nadávali, ale využijte co nejlépe situace. Využívejte svých příležitostí, abyste pochytili všechno, co můžete, a potom si to upevnili ve své paměti. Neposlouchejte nic, co pro vás není správné, abyste věděli. *SpM 76.3*

Ti, kteří jsou zvyklí vyprávět všechno, co viděli a slyšeli, se potřebují v této otázce obrátit. Jestliže ti, kteří jsou ve spojení s domovem, vidí, že se udála nějaká změna, nežádá se po nich, aby si mysleli, že Hospodin z nich učinil deníkové zpravodaje. Nepovažujte za svou povinnost přinášet ostatním všechno, co vidíte a slyšíte. Oni to přinesou do svých domovů a komentují to, potom to předají zase někomu dalšímu. Jestliže po konzultaci s ostatními učiteli hospodárka učiní nějaké změny v domácích plánech, vyprávějí o těchto změnách ti, kteří nevidí nic špatného na tom, když vypovídají všechno, o čem si myslí, že vědí. Děti, které jsou vychovány, aby vyprávěly všechno, co vidí, co se děje u stolu a ve třídách, přijdou o důvěru svých učitelů tím, že budou ostatním sdělovat svůj díl nesmyslů. *SpM 76.4*

V těchto věcech je nejvýmluvnější mlčení. Ve škole jsi proto, aby sis svá pozorování nechal pro sebe, pokud nejsou takového povahy, že by měla být zvěčněna tím, že je někomu sdělíš. Ať si otcové a matky uvědomí, že taková výchova by se neměla dál udržovat. Ať se rozhodnou, že už toho mají dost: – „Referuj... a my budeme referovat.“ Ať si to studenti i učitelé nechají pro sebe. Tu a tam se již setkávám s drobnými incidenty a jednáními, ke kterým dochází ve škole. *SpM 77.1*

Studenti, pochopte, že Hospodin vás nejmenoval, abyste byli informátoři. Vaší prací je studovat svou Bibli a ostatní vzdělávací obory, jako pro svůj život. Neužívejte se funkce žalobníka.

Když se o něčem vypráví, každý si zprávu maličko pozmění a vysloví svůj názor, a tak mohou trapné rozpory způsobit, že mnozí dojdou k nesprávným závěrům. Proto dobře hlídejte svá slova, dejte si uzdu na jazyk. Jestliže si troufneš stát se žalobníkem, nebudeš vítán v žádné rodině, a to kvůli své vlastnosti referovat o každém jednání, ke kterému může dojít. Rozhodla jsem se, že je pro mě nebezpečné chodit na návštěvy, ne že bych se provinila nějakou špatností, o které vím, ale protože se řekne nebo někdo si domyslí něco, co bude špatně vykládáno, a proto raději zůstávám doma.

SpM 77.2

(Podepsána) Paní Ellen G. Whiteová

Slova k mladým

Budeme vidět lidi, kteří jdou špatným směrem ke své vlastní škodě a na úkor ostatních, a přesto jim nemáme co říct? Milujeme duše, a přesto je necháváme, aby pokračovaly ve zlém, lichotíme jim, že jsou v pořádku, a nikdy jim neřekneme, že práce, kterou konají, nikdy neobstojí na soudu? *SpM 77.3*

Bude věrný Boží služebník mlčet, i když si povšiml těch, kteří způsobem, jakým vykonávají své denní povinnosti, dokazují, že pokud se nezmění jejich zlozvyky, bude pracovat ve velké nevýhodě? Někteří mladí muži a ženy nemají při vykonávání své práce žádný systém. Ačkoliv jsou stále zaneprázdnění, mohou předložit jen nepatrné výsledky. Mají o práci nesprávné představy a myslí si, že tvrdě pracují, zatímco kdyby uplatnili při své práci systém a pilně se jí věnovali, udělali by více v kratším čase. Promrháním času nad méně důležitými záležitostmi zjistí, že jsou uspěchaní, popletení a zmatení, když jsou povoláni, aby konali ty povinnosti, které jsou důležitější. Neustále něco dělají a myslí si, že pracují velmi těžce, a přesto je toho málo, co by ukazovalo na jejich úsilí. Za podobných okolností, kdy mladí muži a ženy dělají takové chyby ve své životní ukázněnosti, by bylo hříchem ani slovem je neupozornit a neporadit jim. *SpM 77.4*

Říkat lidem o jejich chybách je nesmírně citlivá záležitost. Ten, kdo kárá, pravděpodobně najde v káraných pýchu a zatvrzelost trvat si na svém a vůle se postaví na odpor a do opozice. Ale navzdory tomu všemu by měla být udělena rada a chyby by měly být odhaleny. Ať si mládež pěstuje učenlivého ducha, aby jim mohlo být přínosem úsilí těch, kteří se snaží jim pomoci. Možná se domníváš, že děláš to nejlepší, co je ve tvých silách a že jsi byl napomenut za velmi nicotné maličkosti a možná jsi netrpělivý, že se někdo domnívá, že je jeho povinností kárat tě kvůli takovým malichernostem, ale toto je příkaz daný apoštolem: „*Povolni buďte správcům vašim a poslušni buďte jich; oniť zajisté bdějí nad dušemi vašimi, jako ti, kteříž počet mají vydati; ať by to činili s radostí, a ne se stýskáním. Neboť by vám to nebylo užitečné.*“ (Žd 13,17) Tyto konkrétní příkazy by nebyly dány, kdyby neexistovali lidé, kteří potřebují pokárání a radu. *SpM 78.1*

Existují lidé, kteří nikdy nepřijmou pokárání, kteří se utvářejí svým vlastním způsobem a trvají na tom, že lpějí na svých vlastních zlozvycích a návycích. Když jsou pokáráni, říkají: „Proč mi říkáte takové věci? Já nemůžu být jiný.“ Ale tím, že to říkají, klamou sami sebe. Mohli by učinit změny, kdyby chtěli, ale dávají přednost své vlastní cestě, než aby se s rozhodným úsilím snažili o lepší a dokonalejší cestu, kterou by se mohla značně zvýšit jejich užitečnost a jejich schopnosti by se rozvíjely, takže by mohli zaujmout důvěryhodné funkce. *SpM 78.2*

Ti, kteří nikdy nepřipustí, že se mýlí, se cítí zraněni, když jsou káráni, a aby se ospravedlnili, vymýšlejí důvody stejně početné jako zbytečné. Vždy si myslí, že mají pravdu, a proto pokračují dál ve svých zlozvycích, takže činí mnohem nepravděpodobnější možnost, že se napraví. Jsou příliš pohodlní na to, aby vynaložili rozhodné úsilí a učinili nápravu. Varování, rady, modlitby a prosby vyústí do drobné změny v jejich způsobu jednání. Nevidí, že jsou nedokonalí a jsou spokojeni se svým vlastním chybným způsobem jednání a myslí si, že každý také musí být s nimi spokojený, jako oni jsou spokojeni sami se sebou. Nevidí nutnost výtky a rady. Slovo Boží popisuje takové případy takovýmto jazykem: „*Spatřil-li bys člověka, an jest moudrý sám u sebe, naděje o bláznu lepší jest než o takovém.*“ (Př 26,12) *SpM 78.3*

Existují mladí muži a mladé ženy, kteří se velmi protiví pořádku a disciplíně. Ať se ve svém srdci rozhodnou, že se poddají disciplíně a budou dodržovat pravidla pořádku. Bůh je Bohem pořádku. Povinností mládeže je dodržovat přísná pravidla, neboť takové zvyky se pro ně ukáží jako výhodné. *SpM 78.4*

Pokud je to možné, je dobře uvážit, co se má za jeden den uskutečnit. Udělejte si seznam různých povinností, které si vyžadují vaši pozornost a na vykonání každé povinnosti si stanovte určitou dobu. Ať se všechno dělá důkladně, pořádkumilovně a rychle. Jestliže na tebe připadne úkol uklízet pokoje, potom dohlédni, aby byly pokoje dobře vyvětrány a aby byly příkrývky vystaveny na slunce. Stanov si několik minut na vykonání této práce a nezastavuj se, aby sis přečetl noviny nebo

knížky, které upoutají tvůj zrak, ale řekni si: „Ne, mám přesně tolik minut, během nichž mám udělat svou práci a v daném čase musím svůj úkol provést.“ Pokud je pokoj vyzdoben drobnými ozdobami a ty bys chtěl mít svůj zrak upřený jediné k Boží slávě, pak ať jsou tyto malé modly odklizeny, ale pokud se to nedá udělat a tyto ozdoby musí být vystaveny, abys je obdivoval, potom s nimi zacházej rychle. Když je oprašuješ, neber do ruky jednu po druhé, nesnívej nad každou, neváhej a neobdivuj je, nedrž je v ruce, jako by ses bál, že je posuneš z jejich místa. Ať si ti, kteří jsou od přirozenosti pohybově pomalejší, snaží stát se aktivními, rychlími, energickými, pamatujícími na slova apoštola: „*V pracech neleniví, duchem vroucí, příhodnosti času šetřící.*“ (Ř 12,11) *SpM 78.5*

Jestliže na tebe připadne úkol připravit jídla, udělej si pečlivý rozpočet a stanov si čas nutný pro přípravu jídla a podávej ho na stůl podle rozvrhu a v přesnou dobu. Mít jídlo hotové o pět minut dříve, než byl stanovený čas, je chvályhodnější, než je mít o pět minut později. Pokud tě však ovládají pomalé liknavé pohyby, jestliže je tvým zvykem zahálčivost, uděláš z krátké práce dlouhou, pak je povinností těch, kteří jsou pomalí, napravit se a stát se hbitějšími. Jestliže chtějí, mohou překonat své úzkostlivé, dlouho trvající zvyky. Při umývání nádobí mohou být pečliví, ale zároveň mohou dělat práci rychle. Vycvičte si vůli na tuto úroveň a ruce se budou hbitě pohybovat. *SpM 79.1*

Dalším nedostatkem, který mě přivádí k velikému neklidu a trápení, je zvyk některých děvčat nechávat jazyk mluvit. Plýtvají vzácným časem a říkají zbytečnosti. Zatímco dívky věnují pozornost povídání, jejich práce se vleče. Na tyto věci se hledí jako na maličkosti, nestojící za povšimnutí. Mnozí jsou oklamáni v otázce, co tvoří maličkost. Maličkosti mají důležitý vztah k velikému světu. Bůh nepřehlíží nekonečné maličkosti, které souvisejí s prosperitou lidské rodiny. On je vlastníkem celého člověka. Jeho jsou duše, tělo i duch. Bůh dal svého jednorozného Syna za tělo stejně jako za duši a celý náš život patří Bohu, aby byl posvěcen jeho službě, abychom ho mohli oslavovat používáním všech schopností, které nám dal. *SpM 79.2*

Ať nikdo neříká: „Nemohu překonat své charakterové nedostatky,“ protože pokud je to tvé rozhodnutí, potom nemůžeš mít věčný život. Nemožnost je cele ve tvé vůli. Jestliže *nechceš*, potom to znamená, že *nemůžeš*. Skutečnou obtíží je zkaženost neposvěceného srdce a neochota poddat se Boží vůli. Když se ve tvém srdci zrodí odhodlání a úmysl zvítězit, potom budeš mít sklon zvítězit a budeš pěstovat ty charakterové rysy, které jsou žádoucí, a do boje se pustíš s neoblomným, vytrvalým úsilím. Budeš projevovat nepřetržitou bdělost nad povahovými vadami a budeš pěstovat správné návyky v maličkostech. Obtížnost vítězství se bude zmenšovat úměrně tomu, jak se bude srdce posvěcovat Kristovou milostí. Svědomité, vytrvalé úsilí tě přivede na výhodné místo pro vítězství, neboť ten, kdo se snaží zvítězit v Kristově milosti a skrze ni, ten bude mít božské osvícení a porozumí, jak mohou být velké pravdy přeneseny do maličkostí a jak se může náboženství dostat do malých, stejně jako velkých životních otázek. *SpM 79.3*

Ellen G. Whiteová
Youth's Instructor, 31. srpna a 7. září 1893

Slyšení a činění

Nestřídým jídlem je žaludek nucen konat dvojí práci, čímž je ovlivněna mysl. Je neschopna vnímat a cele pochopit věčné skutečnosti. Ti, kteří uspokojují chuť na úkor mozku a neujmou se síly nervů se také nemohou ujmout poselství, která dává Hospodin, duchovního chleba z nebe, kterým je Boží slovo. Tisíce a tisíce lidí jsou nestřídmi v jídle a výsledkem je to, že záliba v mase bojuje proti Duchu a Duch proti tělu. *SpM 80.1*

Existují lidé, kteří mají veliké výsady a veliké světlo a předpokládají, že v příhodný čas vstoupí do služby. Řekla jsem jim, že bychom tím pouze poslali vlky mezi ovce, protože jejich svědomí bylo ocejchováno jakoby horkým železem. Postupem, jakým k tomu došlo, bylo přehlížení maličkostí, odklon v povaze od správných zásad v maličkostech. Tato jednání s těmito dvěma lidskými činiteli mě velmi vylekala. Nedaří se jim slyšet a pamatovat si slova, která jim říkám. A slova, která neslyší, jsou slova, která vyžadují nápravu v životním stylu. Měli by dělat tyto věci, o kterých si myslí, že pokoří jejich já, ale budou zapírat, že jim tato slova byla řečena. *SpM 80.2*

Bylo mi ukázáno, že všichni, kteří milují oddávání se hříchu, jsou lidmi, kteří neslyší, nevnímají vyřčená slova. Proč? Protože zlí andělé je vedli a ovládali jejich schopnosti tak dlouho, že slova, řečená proto, aby vzbudila vědomí hříchu, satan mění tak, aby znamenala něco jiného. To dokazuje moc satana nad lidskýma ušima, aby slyšely všechno překrouceně a nesrozumitelně, a právě ty věci, které Hospodin chce, aby slyšeli, nechápou. Říkají, že jste jim nikdy neříkali slova, o kterých víte, že jste je říkali. Ale satan rušil ta slova, aby je neslyšeli. *SpM 80.3*

Jedení masa

Nikdy jsem se nedomnívala, že je mou povinností říkat, že nikdo by neměl za žádných okolností ochutnat maso. Říkat něco takového, když jsou lidé do značné míry vychováni žít z masa, by znamenalo zavádět toto téma do extrémů. Nikdy jsem se nedomnívala, že je mou povinností vydávat zevšeobecnující tvrzení. Co jsem řekla, řekla jsem s vědomím odpovědnosti, ale jsem ve svých výrocích chráněna, protože jsem nechtěla dát někomu příležitost, aby se stal svědomím pro druhého člověka. *SpM 80.4*

Sestra Davisová upoutala moji pozornost ke článku otištěném v časopise *Youth's Instructor* 31. května 1894. Položila mi otázku: Plánovala jsi tuto větu tak, jak se objevila v Instruktorovi? Jsem překvapená, že ji tam vidím tak, jak vypadá – „Masitá strava není tou nejzdravější stravou, a přesto bych zastávala názor, že maso by neměli odkládat všichni.“ Nemohu vysvětlit, proč se to objevilo právě tak, jak to je. Od stanového shromáždění v Brightonu jsem absolutně odstranila maso ze svého stolu. Je dohodnuto, že ať jsem doma nebo v zahraničí, nemá moje rodina používat nic masitého, ba ani na můj stůl to nepřichází. V noci mi přišlo na mysl několik vysvětlení na toto téma, takže myslím, že jsem udělala dobře, když jsem odstranila maso ze svého stolu. Přála bych si, aby ta věta byla upravena změnou záporu – „A přesto bych nezastávala názor, že by měli maso odložit úplně všichni.“ – například ti, kteří umírají na souchotiny. *SpM 81.1*

V Kalifornii je dostatek jídla v podobě čerstvého ovoce, zeleniny a hroznů, není tedy vůbec potřeba používat maso. *SpM 81.2*

Mohou se najít souchotináři, kteří vyžadují maso, ale ať ho mají ve svých pokojích a nedráždí jím již zvrácenou chuť těch, kteří by ho jíst neměli. *SpM 81.3*

Horké pečivo a maso je v naprostém nesouladu se zásadami zdravotní reformy. *SpM 81.4*

Možná si myslíte, že bez masa nemůžete pracovat. Myslela jsem si to také, ale vím, že Bůh ve svém původním plánu neposkytoval maso mrtvých zvířat, aby tvořilo stravu pro člověka. Takovou potravu přijme otupělá, zvrácená chuť. Při přemýšlení o mrtvém mase zahrávajícím v žaludku se člověku dělá špatně. *SpM 81.5*

Za potravu, která má stát na vašem stole a která bude tvořit váš jídelníček, si vezměte ovoce. Z jeho šťáv smíšených s chlebem lze mít velký požitek. Dobré, zralé, nezkažené ovoce je něčím, za co bychom měli Hospodinu děkovat, protože je prospěšné zdraví. Vyzkoušejte ho. Vychovat děti, aby byly živы z masité stravy, je pro ně škodlivé. Mnohem jednodušší je nevytvořit nezdravou chuť, než ji upravovat a reformovat, když už se stala druhou přirozeností. Naše sanatoria by neměla být nikdy řízena po způsobu hotelů. Je mi líto, že je to pro vás tolik obtížné zapřít svou chuť a napravit své návyky v jídle a pití. Masitá strava mění povahu a posiluje smyslnost. Skládáme se z toho, co jíme a jedení velkého množství masa snižuje rozumovou činnost. Studenti by při svém studiu dosáhli mnohem víc, kdyby nikdy neochutnali maso. Když se jedením masa posiluje živočišná složka lidské přirozenosti, rozumové schopnosti se vůči tomu úměrně zmenšují. *SpM 81.6*

Platy lékařů

Existují zaměstnání, ve kterých není možné reformovat, protože jsou skrz naskrz špatná, a všechno, co lze těmto lidem, kteří lpějí na tom, aby se jimi zabývali, říci, je: „Oddělte se vy, vy zloději.“ Ale lékařská profese je vyvýšené, vznešené povolání a existuje lék na všechna zla, která se k tomuto odvětví díla připojila. Krista může charakterem a činností představovat každý lékař a všichni, kdo tvrdí, že očekávají, že se stanou lékaři, by měli očekávat, že budou pracovat nesobecky, jako pracoval On, že budou za svou službu požadovat přiměřenou cenu a nebudou vymáhat víc, ačkoliv

vidí, že by mohli dostávat víc, kdyby se řídili sobeckými zvyky světa. Je to stejně logické, jako kdyby kazatel evangelia požadoval nepřiměřený plat za navštěvování nemocných, utěšování zoufalých, přinášení pokoje a radosti utlačovaným, jako kdyby lékař účtoval vysoké částky za své odborné návštěvy. *SpM 82.1*

Prací křesťanského lékaře je ukazovat svou tvář nesobeckou povahu a nevyvolávat ani zdání podvodu a předražování. Mezi lékaři, kteří před sebou nemají Boží bázeň, se stalo všeobecným zvykem skrývat to, co je jednoduché a prosté, do pláštíku tajemství. Když Ježíš jednal s lidmi, zjednodušoval každou tajemnou věc tak, aby ji lidé pochopili, a zaslíbil, že při svém vyvýšení pošle Utěšitele, jehož posláním je odhalovat pravdu. *SpM 82.2*

Charakter a osud člověka určují zásady, které ovládají jeho činnost. Sobectví je satanovou vlastností, a jestliže sobectví ovládá lidský život, projeví se to v každém zaměstnání nebo povolání, bez ohledu na to, jak se představuje jako pokorné a dobročinné. Za lékařskou profesí se skrývá mnoho hříchů, ačkoliv existuje svědek každého nesvatého činu. Při rozhodování o každém případě bude vyneseno spravedlivý rozsudek. Mnoho věcí, které se v tomto povolání pokládají za legitimní, legitimní nejsou a je třeba bičů v Kristových rukou, aby mohly být vyhnány. Praktičtí lékaři konají mnoho dobrých a milosrdných činů, neboť mají široké pole, na kterém mají pracovat, ale bylo mi ukázáno, že všeobecně se lékařské povolání jako celek stalo doupětem zlodějů. Ve spojení s Božím dílem má být lékařské povolání okrášleno přítomností Krista, protože ten bude spolupracovat s lékařem, který vyznává jeho jméno, ale když se z lidí stanou vyděrači, pak nemůže udělat nic jiného, než je vyhnat ze svých dvorů. *SpM 82.3*

Ti, kteří vstupují do lékařského povolání, by se měli vzdělávat z vyššího pohledu, než jako tomu bývá na oblíbených školách v zemi. *SpM 82.4*

Přepych

Zdalo se mi, že jsem navštěvovala ty, kteří věří pravdě, a v jejich domech jsem viděla šperky a ozdoby. Ale chtělo se mi plakat jako malému dítěti nad budoucími vyhlídkami, a to kvůli nedostatku prostředků – v souvislosti s pokrokem ve věci přítomné pravdy. A tu na mne sestoupil Duch svatý a řekl: „V tomto domě je mnoho model.“ Kdyby se tyto věci, které vašim duším nemohou udělat nic dobrého, prodaly a peníze se vložily do Hospodinovy pokladnice, neměla bys žádné nedostatky ve svých potřebách a peníze by pomohly uspišit Boží dílo.“ Chodila jsem od domu k domu a ukazovala na zbytečnosti, které služebníci koupili za peníze, které jim svěřil Hospodin. Právě tyto peníze mohly být velikým požehnáním na pomoc výstavbě našich škol v této zemi, také našich shromažďovacích domů, které si musíme s přibývajícím počtem sborů pronajímat. Na nových místech se má konat mnoho stanových shromáždění a je problém na ně získat peníze. *SpM 82.5*

Kdyby se domácnosti mohly zbavit ozdob a peníze se vložily do práce a do Božího díla, vypadalo by to jako říčky slévající se do velkého proudu, který by unášel vpřed Boží dílo. Bolí mě srdce, když vidím, jak se dílo líně vleče, málo je uděláno a přitom se musí vykonat velké dílo. *SpM 83.1*

Úpěnlivě prosím všechny, kdo mají ozdoby a šperky, které by mohly vyměnit za peníze nebo za užitečné zboží, aby tak udělali na pomoc nám tady a na pomoc potřebám díla v Americe i v cizích zemích. Ať všichni členové církve jednotlivě uváží, co může každý z nich udělat nyní, dokud se přimlouvá hlas milosti, nyní, dokud jsou zadržovány čtyři větry, nyní, dokud jsou dveře do nebe otevřeny a připraveny přijmout každou kající se duši. *SpM 83.2*

Vzděláváme zde lidi, kteří nejsou ochotni přiložit ke své práci mozek, kosti a svaly, že musí být pevným přesvědčením v jejich duších, že náboženství, které pouze přebírají od svých otců, neodolá satanovým pokušením. Snažíme se jim ukazovat, že to není nějaká krása, kterou máme být zachráněni, ale že je důležité chránit se proti pokušení pracovitostí při podnikání. Pohodlnost a lenost, hry a večírky i prázdninové pikniky otevírají mnoho cest k pokušení. Když odložíme tato zbytečná shromáždění konaná pro zábavu a využijeme vzácný čas děláním něčeho užitečného v Kristově službě, přispěje to s větší silou k výchově všestranných studentů, než když si studenti plní mysl studiemi autorů, kteří se obvykle studují na našich školách. Žádného člověka neponižuje řemeslná práce ani obdělávání půdy. Schopnosti mozku neoslabuje těžká úmorná dřina, ta ani nevytváří choroby a nemoci. Tím, co oslabuje a způsobuje nemoci a předčasnou smrt, je malé využívání živé-

ho soustrojí. Nemoc orgánů, které dává Bůh živému lidskému činiteli, je příčinou nemoci a slabosti všech sil, včetně rozumu. Adam byl stvořen nevinný, a přesto mu dal Bůh zaměstnání, aby pečoval o zahradu. Nesnižovalo ho to. Zde byla jeho učebnice – Bůh v přírodě. Měl studovat Boha a poslouchat ho. Pavel musel těžce pracovat svými rukama a nestyděl se za to. Všichni, kteří chtějí odolávat pokušení, které na ně útočí zvenčí a zevnitř, se musí ujistit, že jsou na straně Hospodina, že je jeho pravda v jejich srdcích a že udržuje v pohotovosti hlídku v jejich duších, připravenou spustit poplach a povolat ji do boje proti zlu. Veškeré poznání, které si zaslouží pojmenování vědecké, se nalézá ve vyšším vzdělání, v Božím slově a měli by si ho osvojit všichni lidé. Právě vzdělání posiluje morální schopnosti, rozšiřuje mysl a mělo by být zušlechťováno. Avšak velkolepá učebnice nacházející se v přírodě, která slyší a vidí Boha, je značně zanedbávána. Bůh nás správně učí, co tvoří všestranné vzdělání. *SpM 83.3*

Poradci

Někteří lidé dovedou proniknout do podstaty věci, mají schopnost radit. Je to Boží dar a ve chvílích, kdy Boží dílo potřebuje slova – zdravá, vážná, pevná – mohou pronášet slova, která povedou zmatenou a zatemněnou mysl, aby spatřila jakoby v prudkém záblesku slunečního svitu cestu, kterou se má dát, pochopila, co ji plnilo zoufalstvím a co jí celé týdny a měsíce bránilo ve studiu. Cesta před nimi se rozplétá a rozjasňuje a Hospodin na ni nechává dopadat světlo. Oni vidí, že jejich modlitby jsou vyslyšeny, jejich cesta se zprůchodňuje. *SpM 84.1*

Božská moudrost drží svou ruku na živém soustrojí v lidských bytostech, lidé jsou vybíráni jako vhodné nástroje, které mají vykonat danou práci. Je to však vzácná schopnost, kterou dal Bůh člověku, aby poznali své bližní tak, aby si mohl prostřednictvím Boží milosti použít lidské činitele a zorganizovat pracovní skupinu, která by vykonávala tu nejlepší práci podle svých poznatých schopností. To je posvěcený dar, talent, je to moudrá strategie, která dovede používat člověka podle jeho schopností. *SpM 84.2*

Ať zazní mnoho modliteb, a to i s pústem, aby nikdo nechodil v temnotě, ale pohyboval se ve světle, jako je Bůh ve světle. Možná hledáme něco, co pronikne do našich řad zvenčí. Mysl neukázněná milostí Ducha svatého, která neprožívá Kristova slova a nerozumí činnosti Ducha Božího, bude jednat nesprávným způsobem, protože přesně nenásleduje Ježíše. Řídí se nutkáním a svou vlastní představivostí. Ať se nic nedělá nepořádně, aby nedošlo k velkým ztrátám nebo obětem na majetku kvůli fanatickým, impulsivním řečem, které podnítí nadšení, které není podle Božího nařízení, takže vítězství, kterého se mělo dosáhnout, se kvůli nedostatku chladně uvažující skromnosti a náležité rozvahy rozumných zásad a záměrů obrátí v porážku. Ať se v této věci projeví moudrá taktika a všichni ať jednají pod dohledem moudrého, nepozorovaného rádce, kterým je Bůh. O vůdcovství budou bojovat síly, které jsou lidské a může se dělat práce, která nenese Boží podpis. *SpM 84.3*

Nyní nemůžeme mít slabou víru, nemůžeme být bezpeční, když zastáváme lhotejný, pohodlný, líný přístup. Každá radost nebo schopnost se má používat a myšlení má být ostré, klidné a hluboké. Moudrost žádného lidského činitele v této době nepostačuje na plánování a vynalézání. Každý plán předložte Bohu s pústem, s pokorou duše před Pána Ježíše, a svěťte Hospodinu svoje cesty. Jisté zaslíbení zní: On bude řídit tvou cestu. On má nekonečné zdroje. Svatý Izraelský, který jménem nazývá nebeské zástupy a udržuje na svém místě nebeské hvězdy, má ve své péči vás jednotlivě. *SpM 84.4*

Hnutí za střídmost

Smutnou chybou je vyvyšovat tyto reformy, jako by byly před námi, kteří jsme mohli již mnoho let postupovat plynule vpřed, kdybychom následovali světlo, které Bůh dává. Jestliže se ostatní rozhodnou učinit nějaké kroky v reformě, podejte jim ruku, ale nesnižujte svou vysokou reformní úroveň na jejich úroveň, abyste pro ně pracovali. Je ostuda, když lidé, kteří mají velké světlo a pravdu o střídmosti, ji dokonaleji nepřijímají a neuskutečňují ve svém životě. Kdyby si vážili světla, které dostali, a žili podle něho, byli by už mnohem dál, než jsou nyní. Někteří jsou v otázce střídmosti v mnoha věcech pozadu za lidmi ze světa. *SpM 85.1*

Muži a ženy milující pohodlí si nepřejí, aby je něco zneklidňovalo a nutilo změnit své zvyky a tradice. Milují svůj vlastní styl a názory. Nechtějí, aby byly napadeny jejich touhy a žádosti. Milují nevázanost v jídle, pití a v předvádění se a žádosti po světském zisku. Čas v tomto ohledu nic nezmění k lepšímu, ale k horšímu. Opravdové reformy jsou vždy provázeny ztrátou, obětí a nebezpečím. Je také vzbuzena opozice, pomluvy a nenávisť, to lepší je zavrhováno kvůli horšímu. *SpM 85.2*

Nemůžeme připojit svá jména k prohlášení, které vydává společnost libující si v používání narkotik, jež ničí tělo i duši – tabáku. Jak se můžeme spojovat s touto skupinou, jak s nimi můžeme pracovat, jak s nimi utvářet společnost? Jak je možné jejich způsobem a podle jejich nařízení úspěšně pracovat? *SpM 85.3*

Pokud jde dílo střídmosti kupředu, měli bychom je posvěcovat, ale stále mějte na paměti vyšší úroveň. Nikdo, kdo se na reformy dívá z křesťanského stanoviska, by neměl bránit jakémukoli pokroku v tomto směru ze strany nevěřících. *SpM 85.4*

Měli bychom si položit otázku, zda se budeme ztotožňovat s určitými hnutími a organizacemi, které se dožadují přijetí ve prospěch společnosti. Jestliže jsou tyto strany tím, co o sobě prohlašují, zaslouží si náklonnost a podporu všech křesťanů. Jestliže na druhé straně nejsou založeny na zásadě, nepodněcuje je duch dobročinnosti, který charakterizuje reformu, nemusíme v naší povinnosti chybovat. Boží slovo je neomylným průvodcem. *SpM 85.5*

Otázku střídmosti by měl respektovat každý opravdový křesťan a zvláště by měla doznat posvěcení od všech, kteří vyznávají, že jsou reformátory. Ale v církvi budou takoví lidé, kteří nebudou prokazovat moudrost a nebudou si vážit žádných reforem, které vyvstávají mezi jinými lidmi, než mezi těmi, kteří jsou naší víry. V tom chybují, protože se chovají příliš povýšeně. Jiní se zase horlivě chytí každé novinky, která vzbuzuje zdání střídmosti, přitom však kvůli této jediné věci všechny ostatní zájmy dají stranou. Nevšímají si zvláštní, svaté povahy naší víry, chytají se názorů jiných lidí na střídmost a vytváří se spojenectví mezi lidem zachovávajícím Boží přikázání a všemi možnými lidmi. *SpM 85.6*

Před lety bylo dáno světlo o zdravotní reformě a střídmosti ve všech věcech. Společnosti a kluby střídmosti se vytvořily mezi těmi, kteří vůbec nevyznávají pravdu, zatímco náš lid, ačkoliv je daleko vpředu před všemi ostatními denominacemi v zemi, pokud jde o zásady a praktickou střídmost, velmi pomalu lid organizuje společnosti střídmosti. Z toho důvodu se jim nedaří působit svým vlivem, což by v opačném případě mohli. *SpM 85.7*

Veliká věda

Vím, že hodně hovorů o vědě je nástrahou. Lidé mají na vědu chybné názory. Měli by pilně zkoumat, aby viděli, zda přijímají Krista za svého osobního Spasitele. *SpM 86.1*

Mluvte méně, méně vyvyšujte vědu, ať je tím vyvyšovaným váš Vykupitel. Nebeská melodie je chválou Bohu a Beránkovi, zaznívá z deseti tisíckrát deseti tisíc hlasů. Proč chvála neplyne z našich rtů? Proč jsme tak němí? Hospodin je připraven odhalovat své církvi více a více ze své podivuhodné moci a odkrývat nové roviny myšlení ve vztahu k velkému plánu spasení, k lásce, nesrovnatelné lásce, která ho přiměla, aby dal svého jednorozného Syna, aby každý, kdo uvěří v něho, nezahynul, ale měl věčný život. *SpM 86.2*

Dovolte mi, abych vám řekla, že pro nás není bezpečné, když v našich institucích zaměstnáváme jako instruktory lidi, kteří nevěří přítomné pravdě. Zastávají myšlenky a teorie, které okouzluje mocí strhávají mysl, pohlcují myšlení, dělají ze světa atom a z atomu celý svět. Kdybychom dovedli méně mluvit o mikrobech a více o nesrovnatelné Boží lásce a moci, poctili bychom Boha daleko víc. Těmito věcmi se zabýváme příliš mnoho, ale věcmi, které bychom měli znát, které se týkají našeho věčného zájmu, upoutávají celkově příliš málo pozornosti. Přehod'te závoj přes zbídačenou chátrající zemi, která je zkažená vlivem zkaženosti jejích obyvatel, a ukažte k nebeskému světu. Je třeba daleko více učení o tom, že v tomto životě máme mít živé spojení s Bohem skrze Krista, abychom mohli být uschopněni radovat se z nebe a navždycky bydlet s naším Hospodinem. Abychom získali čistý, vyvýšený ideál charakteru, musíme vyvyšovat Ježíše, dokonalý příklad, vyvyšováním vědy se dílo nikdy neuskuteční. *SpM 86.3*

O Bohu svědčí každá kapka deště nebo sněhová vločka, každé stéblo trávy, list, květina a keř. Tyto maličkosti, které jsou běžně okolo nás, přinášejí naučení, že před nekonečným Bohem není nic, čeho by si nevšímal, nic není pro jeho pozornost příliš malé. *SpM 86.4*

Bůh nemá být uznáván pro to, co o sobě nezjevil, ale pro to, co odkryl našemu omezenému chápání. Kdyby lidé dokázali pochopit nevyzpytatelnou Boží moudrost a vysvětlit, co dělá nebo by mohl dělat, více by ho už neuctívali a nebáli se jeho moci. V Božím zjevení dává Bůh lidem tajemství, která jsou nevystižitelná, aby vyvolal jejich víru. Musí tomu tak být. Kdyby smrtelná mysl dokázala vysvětlit Boží cesty a skutky, nebyl by Nejvyšším. *SpM 86.5*

Ellen G. Whiteová

Jednota v díle a v radě

Pracovníkům v našich institucích

Duch Hospodinův mi ukazuje věci, které nyní předkládám vám. Je třeba, aby mezi Božími pracovníky bylo více hlubšího díla milosti. Jejich mysl, duch a povahy musí být ztvarovány a uzpůsobeny podle podoby jeho božského charakteru dříve, než v nich a skrze ně může působit. V jejich životě musí být vidět méně sebe a více Ježíše Krista. Na všechny přijdou přísné a namáhavé zkoušky a náboženství Bible musí být vetkáno do všeho, co děláme a říkáme. Všechna obchodní jednání se mají stát vůní jakoby od Boha, a to kvůli Boží přítomnosti, která má být smísená s každou činností. *SpM 87.1*

Jednotlivě byste si měli uvědomit, že jste v přítomnosti neviditelného Pozorovatele. Vaše postupy a vaše povahy musí být uzpůsobeny podle božského vzoru. Neustále byste si měli uchovávat myšlenku: Jsem v přítomnosti toho, koho miluji, koho se bojím a koho uctívám. Nesmím si myslet žádnou myšlenku a konat žádnou činnost ve svém vlastním duchu a podle svého sklonu. Dokud nemám Boží mysl a Božího ducha, nemohou mi být s jistotou svěřeny posvátné úkoly. Nesmí vládnout moje mysl, můj vlastní úsudek. Vládnout musí mysl a úsudek velikého JÁ JSEM. *SpM 87.2*

Pro pravdu a moudrost musíme orat hluboko, abychom získali všestrannou zkušenost. Musíme pěstovat víru v Boží slovo. Alfou a omegou naší zkušeností musí být: „*Tak praví Hospodin.*“ Jako bratři, rozmístění tam, kde musíte být více či méně spojeni ve své práci, se musíte těsněji semknout ve svých radách, ve svých společenstvích, v duchu a v celé své práci. Každý mezi vámi má stát vznešeně ve svém úřadu a na svém místě a konat práci, kterou mu Bůh svěřil. Každý jednotlivec mezi vámi musí pro tyto poslední dny vykonat dílo, které je velké, posvátné a velkolepé. Každý musí nést svou tíži zodpovědnosti před Bohem. Hospodin si každého připravuje, aby vykonal své určené dílo a každý má být ctěn a respektován jako bratr vyvolený Bohem a vzácný v jeho očích. Nikdo by neměl z žádného člověka mezi vámi dělat rádce pro všechny. Neměl by se určovat jeden člověk, kterému se bude referovat o všech plánech a metodách, zatímco ostatních se nikdo ptát nebude. Pokud k tomu dojde, objeví se chyby, budou se činit nesprávné kroky a bude tím způsobena spíše škoda než dobro. Nikdo by se neměl bát druhého, aby měl nejvyšší postavení. S každým se mám jednat bez zaujatosti a bez pokrytectví. *SpM 87.3*

Tatáž práce nesmí být svěřena každému, a proto se potřebujete spolu radit v takové svobodě a důvěře, jaká by měla existovat mezi Hospodinovými pracovníky. Všichni musí mít méně důvěry v sebe a daleko více v toho, kdo je mocný v radě, kdo zná konec od počátku. *SpM 87.4*

Tím, jak budete pěstovat úctu jednoho ke druhému, naučíte se uctívat Ježíše Krista. Nemáte nikomu dávat přednost, protože Hospodin nedává přednost svým vyvoleným. Říká: „*Již vás nebudu více nazývat služebníky, nebo služebník neví, co by činil pán jeho. Ale vás jsem nazval přáteli, nebo všechno, což jsem koli slyšel od Otce svého, oznámil jsem vám.*“ (J 15,15) To je důvěra, jakou si Hospodin přeje, abyste chovali jeden ke druhému. Pokud to nebudete dělat více, než jak jste to dělali v minulosti, nebudete chodit a pracovat pod diktátem Ducha svatého. Bůh chce, abyste byli sjednoceni příjemnými pouty společenství. Jako Hospodinovi pracovníci máte jeden druhému odkrývat své plány. Tyto plány se musí zvažovat pečlivě a na modlitbách, protože ty, kteří to dělat nebudou, Hospodin ponechá, aby zakopli o svou vlastní domnělou moudrost a nadřazovanou velikost. *SpM 88.1*

„*Ne vy jste mne vyvolili, ale já jsem vás vyvolil a postavil, abyste šli a ovoce přinesli, a ovoce vaše aby zůstalo, aby zač byste koli prosili Otce ve jménu mém, dal vám. To přikazuji vám, abyste se milovali vespolek.*“ (J 15,16-17) Nikdo se nesmí domnívat, že ho jeho moudrost ochrání před činností chyb. Bůh si přeje, aby si největší vyvolil takovou pokoru, která ho povede k tomu, aby byl služebníkem všech, pokud si to vyžaduje povinnost. *SpM 88.2*

Zatímco se však máte milovat jako bratři a přikládat mysl k mysli, duši k duši, srdce k srdci, život k životu, máte jednotlivě celé své břímě skládat na Boha. On bude vaší oporou. Netěší ho,

když jste závislí jeden na druhém, pokud jde o světlo, moudrost a nasměrování. Hospodin musí být vaší moudrostí. Jednotlivě musíme vědět, že on je naším posvěcením a vykoupením. K němu můžeme vzhlízet, v něho můžeme důvěřovat. On nám bude přítomnou pomocí v každé době, kdy to budeme potřebovat. *SpM 88.3*

Ať jsou vaše povinnosti v nejrůznějších oblastech díla jakékoli, vždy si pamatujte, že Bůh je generálem nad námi všemi. Nesmíte se od něj odtahovat, abyste se opírali o tělo. Máme příliš velký sklon poměřovat se mezi sebou a srovnávat se jeden s druhým a podle svého odhadu přikládat důležitost své práci. Ale tato srovnávání mohou být nepřesná. Hospodin nedělá odhad podle funkce či postavení. Dívá se, kolik máš Kristova Ducha a kolik z jeho podoby se zjevuje ve tvém životě. Ten, kdo Hospodina miluje nejvíc, naslouchá Božímu hlasu co nejsvědomitěji a nejsoustředěněji, a protože miluje nejvíce, je Otcem nejvíce milován. „*Učte se ode mne,*“ říká největší Učitel, jakého kdy svět poznal, „*neboť jsem tichý a pokorný srdcem svým, a naleznete odpočinutí dušem svým.*“ (Mt 11,29) *SpM 88.4*

Je třeba přinášet takovouto modlitbu: „Můj nejlepší Příteli, můj Učiniteli, můj Pane, vytvaruj a přetvoř mě do své Božské podoby. Udělej mě cele takového, jaký jsi ty sám. Zjemni, vyčisti, oživ mě, abychom mohl reprezentovat Boží charakter.“ Nesmíme si myslet, že náboženství a podnikání jsou dvě oddělené věci, je to jedna věc. Všichni, kdo bezvýhradně důvěřují v Hospodina, budou zkoušeni a třibeni, potom na nich spočine Boží nápis. *SpM 88.5*

Před námi je důležitá práce. A na tuto práci se musíme připravit tím, že připravíme svá vlastní srdce. Ve svých srdcích musíme chovat nebe a musíme vyloučit špinu sobectví, aby nás mohl Kristus změnit ke své podobě. Jak tato práce probíhá, když hledíme na Krista, měníme se od slávy ke slávě a utváříme charakter podle charakteru. Jeho síla se zdokonaluje v naší slabosti. *SpM 88.6*

Musíme se pokořovat – dnes, zítra a pořád. Spolupracovat s Bohem musíme ochotným, posvěceným srdcem. Žijeme v době, kdy satan sestupuje dolů ve veliké síle. Obchází kolem jako lev řvoucí a hledá, koho by sežral. Ale Hospodin je připraven odstranit hříchy, který nám překáží, abychom žili s Kristovým jhem. Pokud budeme nosit Kristovo jho, bude naším Immanuelem – „Bohem s námi“, který doplňuje každou slabost svou silou, každý nedostatek svou mocí a úspěchem. Ale jestliže si ponecháme slávu pro sebe, odejme od nás svou vznešenost a nebude se nám už dařit dobře. *SpM 89.1*

Vyzvedněte kameny, odstraňte ze svých srdcí smetlí. Hled'te na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Boží služebníci musí mít neustále jednu ruku duše připravenou zemřít, zatímco rukou víry se drží Božího trůnu. Budou se před námi předvádět duše ovládané zlými duchy. Musíme pěstovat ducha vroucí modlitby, smíšeného s pravou vírou, aby je zachránil před zkázou. Tím se potvrdí naše víra. *SpM 89.2*

Bůh si přeje, aby nemocní, nešťastní, lidé ovládaní zlými duchy slyšeli jeho hlas skrze nás. Skrze své lidské činitele touží být Utěшитelem, jakého svět ještě nikdy neviděl. K jeho následovníkům mají zaznít slova: „*Nermuť se srdce vaše. Věřte v Boha, i ve mne věřte.*“ (J 14,1) *SpM 89.3*

Hospodin bude pracovat prostřednictvím každé duše, která se vzdá sama sebe, aby byla opracována, a to nejen ke kázání, ale ke službě zoufalým a k probouzení naděje v beznadějných srdcích. Máme vykonat svůj podíl a ulevit jim a zmírnit bídy tohoto života. Bídy a tajemství tohoto života jsou stejně temné a pochmurné, jako byly před tisíci lety. Pro nás platí: „*Povstaniž, zastkvěj se, ponevadž přišlo světlo tvé, a sláva Hospodinova vzešla nad tebou.*“ (Iz 60,1) Blízko okolo nás jsou potřební lidé, trpící jsou těsně u nás. Musíme se pokusit jim pomoci. Kristovou milostí mají být odpečetěny zapečetěné prameny horlivé práce, jakou vykonával Kristus. V síle toho, kdo má všechnu sílu, máme pracovat, jak jsme nikdy dříve nepracovali. Čas potřeby a nutnosti jasně odhaluje naši velikou potřebu přítomného, všemohoucího Boha, v němž je věčná síla a v jeho moci můžeme pracovat. *SpM 89.4*

Tajemství úspěchu není v učení ani v našem postavení ani v našem množství ani ve velikosti našeho nadání, nespočívá ve vůli člověka. Naší silou je Hospodin, Bůh Izraele. Ochotní a poslušní budou získávat vítězství za vítězství. Hospodinovi pracovníci musí vnímat svou nedostatečnost, musí pozorovat Krista a vítězit skrze něho, který je myšlenkou všech myšlenek, silou veškeré síly. Chopte se Kristovy ruky a řekněte: Nepustím tě, leč mi požehnáš. On odpoví: „Drž se při mně blíz-

ko, budu držet tvoji ruku. Můj stisk nikdy nepovolí.“ Vládněte svými dušemi v trpělivosti, v mírnosti, v pokoře mysli a přitom „*povstaniž, zastkvěj se, poněvadž přišlo světlo tvé, a sláva Hospodinova vzešla nad tebou*“. *SpM 89.5*

Den po dni musí být Bůh s námi a připravovat nás, abychom se od něj učili, aby nás mohl vyučovat dokonalé poslušnosti, abychom potom mohli být navždy s ním. *SpM 90.1*

Ellen G. Whiteová

Reforma v oblékání

„Sunnyside“, Cooranbong, N. S. W., 4. července 1897

Můj bratře,

tvůj dopis byl přijat a přečten a toto je první pošta, která ti může přinést odpověď. *SpM 90.2*

Otázka, která se přede mne dostala, abych poradila, je otázkou, kterou je třeba pečlivě zvážit. Naše sestry, jejichž mysl opět zachvátila otázka návratu k reformě v oblékání, by měly být opatrné a modlit se na každém kroku, který dělají. Nyní máme tu nejzávažnější zkoušku, která je nám z Božího slova pro tento zvláštní časový úsek dána. Jeho zkouška je pro celý svět. Hospodin nepožaduje, abychom zaváděli nějaké zkoušky z lidských výmyslů, které by odvracely mysl lidu a vytvářely rozpory v některých otázkách. Možná že někteří určitým způsobem žijí po odlišnosti. Pokud touží po boji se satanskými silami, ať se nejprve ujistí, zda si oblékli všechny součásti Boží výstroje. Pokud ne, budou na tom nejhůře a připraví sami sobě bolestivé zkoušky a zklamání, se kterými nejsou připraveni se utkat. Ať všichni co nejhorlivěji hledají Hospodina, aby měli hlubokou a bohatou zkušenost, kterou je třeba najít ve věci připravenosti srdce na to, aby následovalo Krista tudy, kudy bude řídit cestu. „*Chce-li kdo za mnou přijíti,“ říká, „zapřiž sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne.*“ (Mt 16,24) Tato slova je třeba dobře zvážit. Člověk, který si přeje následovat Krista, který si vybere jít v jeho stopách, najde na této cestě sebeobětování a kříž. Všichni, kteří následují Krista, pochopí, co to zahrnuje. *SpM 90.3*

Nyní mají Boží zkoušky vyniknout jasně a neomylně. Před námi jsou bouře, konflikty, o kterých se zdá málokomu. Teď není třeba, abychom dělali nějakou zvláštní úpravu v našem oblékání. Nenápadný, jednoduchý styl v oblékání, jaký se nyní nosí, zhotovený co nejzdravějším způsobem, si nevyžaduje žádné krinolíny ani dlouhé vlečky a lze ho nosit kdekoli. Tyto věci by neměly přicházet, aby naši mysl odváděly od veliké zkoušky, která má rozhodnout věčný osud světa – Božích přikázání a víry Ježíšovy. *SpM 90.4*

Bližíme se závěru dějin tohoto světa. Nyní je třeba jednoduchého, přímého svědectví, jaké je dáno v Božím slově, vzhledem k jednoduchosti v oblékání. To by mělo být naším břemenem. Ale je příliš pozdě, abychom si nadšeně z této otázky dělali zkoušku. Touha následovat Krista ve vši pokore mysli, přípravě srdce, očišťování charakteru není vůbec jednoduchá. Naši kazatelé si mohou být jisti, že Hospodin jim nevnukl, aby dělali zkoušku z něčeho, co bylo jednou dáno jako požehnání, ale co mnozí nenáviděli a zavrhovali jako prokletí. *SpM 90.5*

Ukázalo se, že reforma v oblékání, kterou jsme kdysi obhajovali, byla bitvou na každém kroku. Členové církve, kteří odmítli přijmout tento zdravý styl v oblékání, vyvolali rozkol a nesoulad. Někteří byli proti jednotvárnosti a nechtěli si zhotovovat šaty tak, jak jim to bylo předloženo. To bylo téma k diskusi. Výsledkem bylo, že sporný bod, kalhoty, byl vynechán. Úkol obhajovat reformu v oblékání byl odstraněn, protože to, co bylo dáno jako požehnání, se změnilo v prokletí. Některé věci činily zdravotní reformu nepopíratelně požehnáním. Při ní by se vůbec nemohly nosit směšné krinolíny, které byly tehdy v módě. Nešlo obhajovat dlouhé sukně vláčené po zemi a zametající špínu z ulic. Rozumnější styl v oblékání, které se přijímá nyní, sporné otázky nezahrnuje. O módní stránku se starat nemusíme a neměli by se o ni starat všichni, kteří čtou Boží slovo. Čas strávený obhajováním reformy v oblékání by měl být věnován studiu Božího slova. *SpM 91.1*

Oblečení našeho lidu by mělo být vyrobeno co nejjednodušeji. Lze použít sukni a volný kabát, o kterých jsem se zmiňovala. Ne přesně stejného vzoru, že by nešlo zavést nic jiného, ale v jednoduchém stylu, jak to bylo na těch šatech ukázáno. Někteří se domnívali, že všichni by měli přijmout právě tento vzor. Není tomu tak. Ale něco tak jednoduchého jako toto by bylo nejlepší, co bychom mohli za daných okolností přijmout. Žádný přesný styl mi nebyl dán jako přesné měřítko, kterým se mají řídit v oblékání. Ale jedno vím, že dnes existují přesně tytéž námitky, pouze mnohem silnější, jaké existovaly, když byly zavrhovány krátké šaty. Nosit by se měly jednoduché šaty. Vyzkoušej, moje sestro, v této zásadní reformě své nadání. *SpM 91.2*

Boží lid prožije všechny zkoušky, které může unést. Otázka soboty je zkouškou, která přijde na celý svět. Nyní nepotřebujeme nic, aby přicházelo jako zkouška na Boží lid, čímž by se pro něj ještě ztížila zkouška, kterou právě má. Nepřítele by potěšilo, kdyby teď vyvolal problémy, které odvrátí mysl lidu a kdyby je dostal do sporu nad touto otázkou oblékání. Ať se naše sestry oblékají jedno-duše, jak to mnohé dělají, ať mají šaty z dobrého materiálu, trvanlivé, střídme, přiměřené této době a ať otázka oblékání nezaplňuje mysl... *SpM 91.3*

Hospodin na žádnou z našich sester nenaléhá, aby přijala reformu v oblékání. Nesnáze, se kterými jsme se museli kdysi potýkat, se nemají znovu obnovovat. Mezi našim lidem bylo tolik odporu, že to bylo od něho odstraněno. Potom se to ukázalo jako požehnání. Ale nesmí se to znovu rozšiřovat do jednotlivých forem oblékání. *SpM 91.4*

V Battle Creeku se děje spousta podivných věcí v souvislosti s šílenstvím týkajícím se jízdních kol. To značně uráží Hospodina a značně to zneuctívá věc přítomné pravdy. Zodpovědnými Bůh činí ty, kteří v tomto směru utráceli peníze. Značně poškodili vliv práce a Božího díla. Ať se už nyní nevytvářejí žádné zkoušky, které by pohlcovaly čas a myšlení, aby se zaváděly nové reformy. Nyní musíme čelit obrovským problémům a všechen náš čas a síla našich myšlenek je povolávána k životním otázkám před námi. Víím, že hlas pozvednutý k tomu, aby vytvořil něco nového v záležitosti oblékání, by měl být utišen. Vložte všechno, co ve vás je, do snahy dostat se co možná nejbližší k hynoucím duším. Sledujte, zda nemůžete vyrovnaným, harmonicky vyváženým charakterem, vykládáním pravdy jednotlivcům, kteří jsou bez Krista, zachránit některé duše před zkázou. *SpM 92.1*

Prosím náš lid, aby chodil před Bohem opatrně a obezřetně. Řiďte se zvyklostmi v oblékání podle zdravotní reformy, ale nezavádějte znovu krátké šaty a kalhoty, pokud k tomu nemáte Slovo Hospodinovo. Každý z mých bratrů a sester má bezpečnějšího průvodce než jakýkoli jiný člověk. Necht' pochopí, že před každým jednotlivě spočívá povinnost, kterou mají vykonat. Tomu ale většina členů sborů rozumí jen velmi nepatrně. V této době klamu a falešných tvrzení je mnohem naléhavější potřeba dbát na Janovo prohlášení „*Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.*“ (J 1,29) *SpM 92.2*

Existují lidé, kteří se vším světlem Božího slova neuposlechnou jeho nařízení. Řídí se svou vlastní chutí a dělají, co se jim líbí. Dávají špatný příklad mládeži a těm, kteří nově přicházejí k pravdě, kteří si zvykli napodobovat každý nový styl v oblékání. Zdobí své šaty, což bere čas a peníze a je jen malý rozdíl mezi jejich vzhledem a vzhledem světáků. Necht' naše sestry svědomitě dbají samy pro sebe na Boží slovo. Nezačínejte s reformním dílem pro ostatní, dokud je neuděláte sami, protože nebudete mít úspěch. Není možné, abyste změnili srdce. Působení Ducha Božího uvnitř ukáže změnu v oblékání navenek. Ti, kteří si odvažují neuposlechnout nejjednodušší inspirované výroky, nebudou slyšet a přijímat a žádné lidské úsilí, nepřiměje tyto modláře, aby přistoupili na jednoduché, nezdobené, prosté, čisté, vhodné oblečení, kterým se nebudou žádným způsobem odlišovat. Budou dál dávat světu své barvy jasně najevo. *SpM 92.3*

Zavedením odlišného stylu v oblékání se srdce nezmění. Problémem je, že církev se potřebuje obracet denně. Na tyto nešťastné, podvedené duše, které milují svět, přijde mnoho věcí, které je vy-zkouší a prověří; budou mít těžké zkoušky. Ať si lidé nedělají zkoušky sami sobě, neboť Bůh se připravuje, že je prověří a vyzkouší. *SpM 92.4*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Studium pro současnost a věčnost

Škola umístěná v Avondale má být spravována v souladu s Boží myslí a vůlí. Každý student by měl pracovat ze zásady. Jeho mottem by mělo být: Studuji pro časnost i věčnost. Používám své svaly, abych dělal právě ty věci, které někdo musí vykonat. Studenti by měli fyzicky pracovat brzy ráno a v době, kdy je chladno. Hodiny, kdy je během dne nejvíce teplo, by měli využívat ke studiu. Údy a svaly jsou Božími dary stejně tak jako bohatství a rozumové schopnosti. Každá část lidského soustrojí se musí používat přiměřeně, nebo jinak budou některé části odstaveny a zeslábnou. ... SpM 93.1

Je stejně důležité činit Boží vůli, když stavíme nějakou budovu, jako když přinášíme svědectví ve shromáždění. Při vztyčování každé budovy, pokud zapojili dělníci do budování svého charakteru správné zásady, jestliže pracují se zrakem upřeným k Boží slávě a snaží se všemi způsoby dělat vše, co je v jejich silách, porostou v milosti a poznání. Bude to vyžadovat opravdovou píli, častokrát to může být těžká práce, ale vyplatí se. Všechno, co děláte, se snažte dělat co možná nejlépe. SpM 93.2

Ledabylá, těžkopádná práce, není ani tak velikým pohoršením vůči lidem, jako vůči Bohu. Takovým způsobem utváříte svůj charakter pro nevěrnost. Jediným správným způsobem, jak něco dělat, je dělat všechno k Boží slávě. Neberte si za své měřítko žádnou lidskou bytost. Ať žádný lidský hlas nestanovuje hranice vaší povinnosti. Jeden člověk může mít podle zákona autoritu nad druhým a může právoplatně dohlížet na jeho práci. Ale každý pracovník má hledět na věci Boží, má hledět k tomu, kdo vládne v nebesích, jehož oči vidí veškeré dílo našich rukou. Hospodin nás povolává, abychom byli jeho služebníky ve všech věcech. Žádná nepoctivá práce neponese označení „Dobře vykonáno“. SpM 93.3

Dokud jsme na tomto světě, musíme si chléb, který jíme, zajišťovat potem své tváře. Mnozí mají tendenci oddělovat časné podnikání od duchovní služby. Mnozí si myslí, že čas věnovaný časným záležitostem je ztracený. Myslí si, že kdyby mohli věnovat svůj čas cele náboženským povinnostem, byli by v náboženských věcech mnohem vroucnější a svědomitější. Ale takový příklad nám Kristus nezanednal. Byl opravdovým dělníkem, v obyčejných věcech stejně jako v duchovních, a do všeho, co dělal, vnášel odhodlání činit vůli svého Otce. Božím záměrem není, aby životní starosti stály stranou, aby kromě služby a práce s ní související byly všechny povinnosti pokládány za nedůležité. Každému člověku Bůh dává jeho práci podle jeho schopností. ... SpM 93.4

Jako moudří učitelé by rodiče měli horlivě pracovat pro své děti, vést je, aby všichni spolupracovali s Bohem. Měli by pečlivě a s modlitbou studovat, jak mají projevovat laskavost, zdvořilost a lásku, ne však slepou náklonnost. Práví křesťanští rodiče jsou doma učiteli. Kristus řekl: „*Já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě.*“ (J 17,19) Bohabojní rodiče se budou bez přetvářky modlit, aby na ně mnohem hlouběji zapůsobila nesmírně veliká a vzácná zaslíbení Božího slova a skrze Krista dokonalá svatost v jeho bázni. SpM 93.5

Rodiče, jako učitelé vašich miláčků – nad vaším svědomím a rozumem by měla mít rozhodující moc pravda, měla by řídit každé slovo a každý čin. Ve svém domácím životě buďte stejně věrní, jako jste při uctívání Boha. Dávejte správný charakter všem uvnitř domova. Boží andělé jsou přítomni a zaznamenávají, jak se nakládá s mladšími členy Hospodinovy rodiny. Náboženství domova se určitě přeneso do církve. SpM 94.1

Nejdůležitější a nejzodpovědnější prací ze všech je formovat a usměrňovat děti ke správným řečovým návykům. Vzdělávání dětí by mělo začít doma, rodiče však nemohou řádně plnit svou povinnost, dokud neberou Boží slovo za pravidlo svého života, dokud si neuvědomují, že mají charakter svých drahých lidských pokladů vzdělávat a usměrňovat tak, aby se mohly chopit věčného života. SpM 94.2

Povinností rodičů je říkat správná slova. Děti by se měly učit mluvit ke svým rodičům uctivě a laskavě. Dennodenně by se rodiče měli v Kristově škole učit naučením od toho, kdo je miluje. Potom bude příběh o Boží nekonečné lásce opakován v domácí škole tohoto drahého stáda. Takto mohou děti pochytit od svých rodičů správného ducha ještě předtím, než se jim plně rozvine rozum.

SpM 94.3

Rodiče se musí naučit bezvýhradné poslušnosti vůči Božímu hlasu, který k nim promlouvá z jeho Slova, a až se naučí tuto lekci, mohou vyučovat své děti úctě a poslušnosti slovem a činem. To je dílo, které se má uskutečňovat v domově. Ti, kteří to dělají, budou přesahovat sami sebe, budou si uvědomovat, že musí své děti pozvedávat. Takové vzdělání znamená mnohem víc než jen poučování. *SpM 94,4*

Jak alarmující je přísloví: „Jak se proutek ohýbá, takový bude strom.“ Mělo by se aplikovat na výchovu našich dětí. Rodiče, pamatujte, že výchova vašich dětí od nejranějších let je vám svěřena jako posvátná důvěra. Tyto mladé stromy se mají něžně vychovávat, aby mohly být přesazeny do Hospodinovy zahrady. Žádným způsobem se nemá zanedbávat domácí výchova. Lidé, kteří ji zanedbávají, zanedbávají náboženskou povinnost. *SpM 94,5*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová
(Opsáno 30. července 1897)

Nedostatečná práce ve škole

Milý bratře Georgei A. Irwine,

tvůj dopis psaný ze stanového shromáždění v Oaklandu v Kalifornii 6. června 1897 jsem dostal 20. července 1897. ... SpM 95.1

Zmiňuješ se o škole. Modlím se, aby Hospodin stál v čele školy jako ředitel a aby všichni mohli pracovat pod jeho božským vedením. Jestliže se bude provádět Hospodinova vůle, studenti nebudou povzbuzováni k tomu, aby celá léta zůstávali ve škole. To je výmysl člověka, ale ne Boží plán. Ti, kteří přicházejí do této školy, dosáhnou pomocí modlitby a důkladného, hlubokého bádání vědomostí o biblickém vzdělání v mnohem kratším časovém období, pokud přiloží svou mysl ke studiu Knihy všech knih. Budou se učit od Ježíše v Kristově škole. Roky studia těchto knih, které by neměly být předkládány ke studiu, znemožňují studentům práci, která má být vykonána v tomto důležitém období dějin této země. Jeden mladý muž odešel po pěti letech studia ze školy neschopen vyučovat či kázat. Musí se odnaučit a odložit spoustu špíny, která ho bude zbavovat způsobilosti v jakékoli oblasti díla, které má být vykonáno pro tuto dobu. SpM 95.2

Bolí mě srdce, když zvažuji, kolik lidí by se radovalo z předností krátkého pobytu ve škole, kde by mohli být vychováni v některých studijních otázkách. Existují lidé, kteří by pokládali za přednost, kdyby jim byla Písma otvírána v jejich čisté, neznečištěné jednoduchosti, aby se naučili, jak se mohou vyhnout argumentačním, diskutačním metodám a dostat se blízko k srdci, jak by se mohli jednoduchými, přímými, čestnými postupy naučit, jak mají vyučovat pravdu, aby byla zřetelně rozeznatelná. Tyto roky studia vypěstují ve studentech mnoho návyků a metod, které ochromí jejich užitečnost. Potřebují projít jiným vzdělávacím procesem a odnaučit se mnoha věcem, které si osvojili. Byly mi představeny správné metody. Necht' studenti spolu s duševním studiem procvičují i své fyzické a morální schopnosti. Necht' přiměřeně zaměstnávají živé soustrojí. Je chybou neustále zaměstnávat mozek. Kéž bych dokázala slovem vyjádřit, co by tuto věc přesně vyjádřilo. Neustálým zatěžováním mozku dochází k onemocnění představivosti. To vede k rozptylování. Takto jednostranná pětiletá výchova nemá větší hodnotu než všestranné jednorozhodné vzdělání. SpM 95.3

Necht' se studenti chopí práce a využívají znalostí, které již získali. Necht' ostatním předávají to, co jim prospělo. Biblická studia by se měla pilně udržovat. Jestliže budou studenti pokorně hledat Pána nebe, otevře jim rozum. Vyhradí si čas, aby zhodnotili svá studia a poznání získané z knih, kriticky prověří pokrok, který učinili ve školní třídě. Ať zkombinují svá studia s fyzickým cvičením, které je při získávání všestranného vzdělání nejdůležitější. Jestliže mají muži a ženy dorůst do plné postavy Ježíše Krista, musí se sebou zacházet inteligentně. Svědomitost ve výchovných metodách je právě tak důležitá jako zvažování bodů naší víry. SpM 95.4

Student by měl chodit do školy, pokud si cestu, kterou jde, dokáže zaplatit svou vlastní prací. Měl by studovat jeden rok a potom by si měl sám pro sebe vyřešit otázku, co tvoří skutečné vzdělání. Neexistuje žádná dělicí čára. „*Protož buďto že jíte, nebo pijete, anebo cožkoli činíte, všechno k slávě Boží činite.*“ (1 K 10,31) Poznání nahromaděné léty neustálého studia škodí duchovním zájmům. Necht' se učitelé připravují tak, aby studentům přicházejícím do škol předávali dobré rady. Ať studentům neradí, aby věnovali studijní léta knihám. Ať se naučí a potom předávají dalším, co přijali a čeho si váží. Ať se student sám zapojí do manuální práce, aby tak získal vzdělání, které mu umožní, aby školu vyšel s pevnými zásadami, jako všestranný člověk. SpM 96.1

(Podepsána) Ellen G. Whiteová
„Sunnyside“, Cooranbong, N. S. W., 22. července 1897

Racionální vzdělání

„Sunnyside“, Cooranbong, N. S. W., 23. července 1897

Prof. E. W. Sutherland, Battle Creek

Milý bratře,

čím dál tím víc mě tíží, když vidím mladé muže vycházet ze školy v Battle Creeku bez vzdělání, které by měli mít. Bolí mě, když si uvědomuji, kolik těch, kteří by měli být vyučeni, nemá tuto přednost. Ze světla, které mi bylo dáno od Hospodina, vím, že je chybou věnovat čtyři nebo pět let za sebou studiu knih. Lidé, kteří propagují toto důkladné používání knih a práci mozku, zanedbávají vzdělání, které by měli získat používáním svalů úměrně s mozkem, a jsou prostě neschopni přestat vyučovat tak, jak se to naučili. Kdyby jedna třetina času, který dnes zabírá studium knih a používání duševního aparátu, byla zaplněna hodinami o tom, jak správně využívat vlastní fyzické schopnosti, bylo by to mnohem více podle Hospodinova nařízení, vyvýšila by se tím otázka práce, došlo by k tomu, že lenošení by bylo pokládáno za odklon od Božího slova a Božích plánů. Správné užívání sama sebe zahrnuje celý koloběh lidských závazků vůči sobě samému, vůči světu a vůči Bohu. Používejte tedy fyzickou sílu úměrně ke schopnostem duševním. *SpM 96.2*

Část času, který studenti věnují studiu spisovatelů a knih, by měli právě tak studovat lidské ústrojí a zároveň dokazovat tuto skutečnost tím, že budou své fyzické síly používat při manuální práci. Takovým způsobem by vyhověli záměrům svého Stvořitele. Stanou se z nich muži a ženy, kteří se vypracují vlastním úsilím. *SpM 97.1*

Kdyby se učitelé naučili to, co Hospodin chce, aby se naučili, byla by tu třída studentů, jejichž účty by musel někdo vyrovnávat, jinak by opouštěli kolej zatížení velkým dluhem. Vychovatelé nedělají ani polovinu své práce, pokud vědí, že nějaký mladý člověk věnuje celé roky důkladnému studiu knih a nesnaží se vydělat si peníze, aby si zaplatil své výdaje, a přesto v této věci nic nepodnikají. Každý případ by se měl prošetřit, měli by se laskavě a se zájmem informovat na každého mladíka a ověřit si jeho finanční situaci. Jedním studijním oborem, který by měl pokládat za nejpřínosnější, by mělo být procvičování jeho rozumu, který mu dal Bůh, v souladu s jeho fyzickými silami, hlavou, tělem, rukama a nohama. Správné používání sama sebe je nejhodnotnější lekcí, které se mohou naučit. Nemáme pracovat pouze mozkem a víc nic ani se namáhat fyzicky a víc nic. My však máme co možná nejvíce využít nejrůznějších součástí tvořících lidské ústrojí, mozků, kostí a svalů, těla, hlavy a srdce. Pro službu se nehodí žádný člověk, který neví, jak to má dělat. *SpM 97.2*

Studium latiny a řečtiny má pro nás, pro svět ale též pro Boha, mnohem menší význam než důkladné studium a využívání celého lidského organismu. Je hříchem studovat knihy na úkor důvěrného poznání různých odvětví, kde můžeme být užiteční v praktickém životě. Některým jednostranné zaměření na knihy škodí. Pokud není fyzické ústrojí zatěžováno, vede to k velkému množství aktivity v mozku. Ten se stává dílnou ďábla. Takový život, který nic neví o domě, ve kterém žije, nemůže být nikdy životem všestranným. *SpM 97.3*

Školy nejsou probuzeny ani z poloviny. Když mladí zanedbávají některé části živého organismu, zatímco další části jsou přetěžovány, unavovány a přepracovány, příliš je to oslabuje, aby potom mohli odolávat útokům zla. Mají malou schopnost sebeovládání. Krev je do mozku přiváděna příliš pomalu a nervový systém je přetížen. Cvičit by se mělo, a to ne při hře a zábavě, která má potěšit jen sama sebe, ale mělo by se cvičit při konání dobra. Používat ruce je věda. Mozek se musí cvičit při zušlechťování půdy, při stavbě domů, při studiu a plánování různých pracovních metod. A studenti se mohou potom mnohem lépe věnovat studiu, když část času vyhradí na fyzickou námahu unavující svaly. Spánek a sladký odpočinek se pak dostaví přirozeně. *SpM 97.4*

Ruka byla stvořena k tomu, aby vykonávala různé druhy práce a studenti, kteří si myslí, že vzdělávání se skládá pouze ze studia knih, se nikdy nenaučí správně používat prsty a ruce. Studenti by se měli dokonale naučit dělat právě tu práci, kterou nikdo nikdy tisíce rukou nenaučil. Takto rozvinuté a zušlechtěné schopnosti mohou být zaměstnány tím nejužitečnějším způsobem. *SpM 97.5*

Studenti, kteří se cele oddávají mozkové námaze ve školní třídě, zraňují vlastně celý svůj organismus tím, že se zavírají mezi zdi. Mozek je obtížen a satan přináší celý seznam pokušení lákajících je, aby se zapojili do zakázaných zábav, aby měli změnu, aby vypustili páru. Když se oddávají pokušením, dělají špatnosti, kterými zraňují sami sebe a škodí ostatním. To je možné dělat při sportu. Mozek je v činnosti a oni zatouží vyvádět nějaké nepřístojnosti. *SpM 97.6*

Vyučujte studenty, že jejich život je darem, kterého si mají vysoce vážit a který má být věnován Hospodinu. Vyučujte je, že mají pracovat podle Kristových metod. Studenti, váš život je Božím vlastnictvím. On vám ho svěčuje, abyste mohli pečlivě studovat, jak ho můžete nejlépe pocítit a oslavit. Skutečně jste Hospodinovi, protože vás stvořil. Jste jeho vykoupením, protože dal za vás svůj život. Kdo zaplatil cenu výkupného za to, aby vás vysvobodil od satana? Byl to jednorozený Boží Syn. On byl Majestátem nebe a kvůli němu byste si měli vážit každé schopnosti, každého orgánu, každé šlachy a svalu. Uchovávejte každou část svého živého těla, abyste ji mohli použít pro Boha. Uchovávejte ji pro něho. *SpM 98.1*

Vaše zdraví závisí na správném používání vašeho fyzického organismu. Nepřepínejte a nezneužívejte žádnou část fyzických, duševních nebo morálních schopností, které vám dal Bůh. Všechny vaše zvyky musí být přivedeny pod nadvládu mysli, která sama je pod nadvládou Boha. Nezdravé návyky všeho druhu, noční ponocování, pozdní vstávání z postele, uspěchané jídlo, to vše je třeba překonat. Zažívání začíná v ústech. Důkladně si jídlo rozžvýkejte. Nic nejezte ve spěchu. Svůj pokoj si dobře větrejte a vykonávejte užitečnou fyzickou práci. Nosit šněrovačku je hřích a určitě přinese své důsledky. Plíce, játra, srdce potřebují veškerý prostor, který pro ně Hospodin vyhradil. Váš Stvořitel rozuměl, kolik místa srdce a játra vyžadují, aby správně umístil tyto životně důležité části do lidského organismu. Ať vás satan nesvede, abyste stlačovali tyto jemné orgány, až by je to brzdilo v jejich činnosti. Nestlačujte kvůli tomu, že se móda tohoto zkaženého světa považuje za něco žádoucího, životní síly tak, aby nemají žádnou volnost. Veškerou takovou módu navrhuje satan, aby mohla lidská rodina trpět jistými důsledky zneužívání Božího stvořitelského díla. *SpM 98.2*

Život ohrožuje oddávání se intenzívním pocitům. Mnozí lidé umírají v návalu zuřivosti a vášni. Mnozí se učí mít záchvaty. Mohli by tomu zabránit, kdyby chtěli, ale vyžaduje si to sílu vůle překonávat nesprávné chování. To všechno musí být součástí vzdělávání získaného ve škole, neboť jsme Božím vlastnictvím. Posvátný chrám těla musí být uchováván čistý a nepošpiněný, aby v něm mohl přebývat Boží Duch svatý. *SpM 98.3*

Musíme věrně střežit Hospodinovo vlastnictví, protože jakékoli zneužívání našich sil zkracuje čas, kdy mohou být naše životy využity k Boží slávě. Mějte na mysli, že musíme posvěcovat všechno, duši, tělo a ducha Bohu. Je to jeho vykoupené vlastnictví a musí být užíváno rozumě k tomu účelu, abychom mohli prodloužit a uchovat si samotný dar života. Řádným užíváním svých schopností a darů v plném rozsahu při co možná nejužitečnějším zaměstnání, udržováním všech orgánů při zdraví, aby mohly co nejlépe pracovat a vykonávat co nejužitečnější službu Bohu, zachováváním všech orgánů tak, aby mohlo tělo i mysl, šlachy i svaly harmonicky pracovat, tím můžeme vykonávat tu nejlepší a nejceněnější službu pro Boha. V našem světě se rodí invalidi se slabou konstitucí. Netrpí svou vlastní vinou. Takoví lidé ať přemýšlejí o trpělivé snášenlivosti. Takovým způsobem mohou oslavit Boha. *SpM 98.4*

Studenti, studujte pro současnost i pro věčnost. Vnášejte do svého školního života dobrou, těžkou, opravdovou práci. Nedomnívejte se, že než vstoupíte do služby, musíte projít klasickým vzděláním. Hospodin dává světlo o tom, že největší počet těch, kteří jím prošli, ztratilo prodlouženým studiem knih schopnost uplatnit se v práci, kterou měli dělat především. K čemu nabádá Pavel Timotea? „*Protož všechno snáším pro vyvolené, aby i oni spasení došli, kteréž jest v Kristu Ježíši, s slávou věčnou. Věrná (jest) tato řeč. Nebo jestližeť jsme s ním zemřeli, tedy také spolu s ním živi budeme. A trpíme liť, budeme také spolu s ním kralovati; pakli ho zapíráme, i onť nás zapře. Pakliť jsme nevěrní, onť zůstává věrný; zapřítí sám sebe nemůže. Tyto věci připomínej, s osvědčováním před obličejem Páně, ať se o slova nevadí, což k ničemu není užitečné, [ale] ku podvrácení posluchačů. Pilně se snažuj vydati sebe Bohu milého dělníka, za něž by se nebylo proč stydět, kterýž by právě slovo pravdy rozdělaval.*“ (2 Tm 2,10-15) *SpM 99.1*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Výchova armády misionářů

„Sunnyside“, Cooranbong, N. S. W., 15. prosince 1897

Prof. E. A. Sutherland

Milý bratře,

ve svém dopise mi kladeš závažné otázky a předkládáš návrhy, které jsou rozumné a správné. Všude, kde je sbor a skupina věřících, by se měly zakládat školy. Měli by tam být zaměstnáni učitelé, kteří by vychovávali děti těch, kteří zachovávají sobotu. Tím by se zavřely dveře velkému počtu lidí, kteří utíkají do Battle Creeku – tedy přesně do místa, před kterým je Hospodin varuje, aby tam nechodili. Ve světle, které mi bylo dáno, mi bylo poukázáno na sbory, které jsou roztroušeny po nejrůznějších místech, a bylo mi ukázáno, že síla těchto sborů závisí na tom, jak budou růst v užitečnosti a prospěšnosti. *SpM 99.2*

Velké množství zodpovědnosti nakupené v Battle Creeku není v souladu se zásadami, které před nás staví Hospodin. V Battle Creeku se mělo stavět méně budov, aby se tam nepřivolávaly davy lidí. Všechny tyto velké budovy by neměly být přeplněny tolik, jak jsou. Měly být rozmístěny v různých lokalitách, a ne v samém středu jednoho velkoměsta. Různá města měla mít ve svém středu zástupce pravdy. Nemohu jednat v protikladu k Boží vůli a říkat: „Stavějte v Battle Creeku více budov,“ ale budu říkat: „Stavějte v jiných lokalitách.“ Do Battle Creeku by mělo být soustředěno méně zájmů a daleko více by se jich mělo soustředit do jiných míst, kde není nic, co by udávalo charakter Božímu dílu. *SpM 99.3*

Ve všech našich sborech by měly být školy a učitelé v těchto školách, kteří jsou misionáři. Je důležité, aby učitelé byli vychováni tak, aby sehráli svou důležitou roli při vzdělávání dětí těch, kteří světlí sobotu, a to nejen ve vědách, ale i v Písmu. Tyto školy zřízené na různých místech a spravované bohabojnými muži a ženami, jak je to potřeba, by měly být postaveny na stejných zásadách jako školy proroků. *SpM 100.1*

Zvláštní pozornost by měla být věnována vzdělávání mládeže. Děti mají být vychovány k tomu, aby se staly misionáři. Avšak pouze málokdo zřetelně chápe, co musí dělat, aby byl zachráněn. Málo jich bylo poučeno v náboženských otázkách, které jsou zásadní. Kdyby tito vychovatelé měli sami náboženskou zkušenost, byli by schopni předávat svým studentům poznání Boží lásky, které přijali. Tato naučení mohou udílet pouze ti, kteří jsou sami skutečně obrácení, a je to nejušlechtlejší misijní práce, jaké se může nějaký muž nebo žena chopit. *SpM 100.2*

Děti by se měly učit číst, psát, rozumět číslům, aby si vedly své vlastní účty, když jsou velmi mladé. Mohou jít kupředu, zlepšovat se v tomto poznání krok za krokem. Ale především by měly být vyučovány, že bázeň Hospodinova je počátek moudrosti. Mohou být učeny verš po verši, nařízení za nařízením, trošku odtud, trošku odjinud, ale jediným cílem, který by měl mít učitel stále před sebou, by mělo být vychovávat děti, aby znaly Boha a Ježíše Krista, kterého poslal. *SpM 100.3*

Vyučujte mládež, že hřích v jakékoli oblasti je v Písmech definován jako „**přestoupení Zákona**“ (1 J 3,4). Hřích začal u prvního velkého odpadlíka. On byl neposlušný. On vedl nebeskou rodinu do neposlušnosti a on a všichni, kteří s ním byli spojeni, byli vyvrženi z Božího ráje. Vyučujte děti jednoduchým jazykem, že musí být poslušné vůči svým rodičům a dávat svá srdce Bohu. Ježíš Kristus čeká, že je přijme a požehná jim, stačí když k němu přijdou a poprosí ho, aby jim odpustil všechna jejich přestoupení a odňal jejich hříchy. A když ho prosí, aby jim odpustil všechna jejich přestoupení, musí věřit, že to udělá. *SpM 100.4*

Bůh chce, aby každé malé dítě bylo jeho dítětem, aby bylo přijato do jeho rodiny. Ať jsou jakkoli mladí, mohou být členy rodiny z víry a mohou mít tu nejvzácnější zkušenost. Mohou mít srdce, která jsou jemná a ochotná přijmout dojmy, které budou trvalé. Mohou mít srdce přitahovaná v důvěře a lásce k Ježíši a mohou žít pro Spasitele. Kristus z nich učiní malé misionáře. Může se úplně změnit způsob jejich myšlení, aby se jim hřích nejevil jako něco, z čeho se mají radovat, ale aby ho nenáviděli a zavírali se před ním. *SpM 100.5*

Tímto poučením získají jak malé, tak i velké děti, tímto zjednodušením plánu spasení získají učitelé stejně velké požehnání jako ti, které vyučují. Boží Duch svatý zapůsobí při tomto vyučování na vnímavou mysl dětí, aby se mohly zmocnit myšlenek biblické pravdy v jejich jednoduchosti. A Hospodin dá těmto dětem zkušenost v misijní oblasti. On je podnítí k takovým myšlenkám, které nemají ani sami učitelé. *SpM 100.6*

Děti, které byly řádně vyučeny, budou svědčit pro pravdu. Učitelé, kteří jsou nervózní a snadno se dají podráždit, by neměli být postaveni před mládež. Musí děti milovat, neboť jsou mladšími členy Hospodinovy rodiny. Hospodin se jich jako rodičů zeptá: „Co jste udělali s mým stádem, s mým nádherným stádem?“ *SpM 101.1*

Je překvapující, jak málo dělají mnozí rodiče, aby zachránili své vlastní děti. Každá rodina v domácím životě by měla být sborem, nádherným symbolem Boží církve v nebi. Kdyby si rodiče uvědomovali svou zodpovědnost vůči dětem, za žádných okolností by jim nenadávali ani by se nerozčilovali. Takové vzdělání by nemělo mít žádné dítě. Mnoho, mnoho dětí se naučilo vyhledávat chyby, rozčilovat se, nadávat, být neovladatelnými, protože jim bylo dovoleno, aby byly neovladatelné doma. Rodiče mají mít na paměti, že pro své děti jsou na místě Boha, aby je povzbuzovali ke všem správným zásadám a potlačovali každou špatnou myšlenku. *SpM 101.2*

Jestliže je dětem u nich doma dovoleno, aby byly neuctivé, neposlušné, nevděčné a vzdorovité, leží jejich hříchy u dveří rodičů. Zvláštním úkolem otců a matek je vyučovat své děti s vlídností a láskou. Mají ukazovat, že jako rodiče jsou těmi, kdo drží oštěž, kdo vládne, a ne být ovládáni svými dětmi. Mají je učit, že se po nich vyžaduje poslušnost, a takto je vychovávat, aby se podřizovali Boží autoritě. *SpM 101.3*

Při výchově dětí a mládeže by učitelé neměli nikdy dovolit, aby ani jedno podrážděné slovo nebo gesto nezmařilo jejich práci, protože jinak nakazí studenty stejným duchem, jaký ovládá je samotné. Hospodin si přeje, aby naše základní stejně jako pokročilejší školy byly takové, aby se v jejich prostorách mohli procházet Boží andělé a mohli sledovat pořádek a vládnoucí zásady, nebeský pořádek a vládu. Mnozí to považují za nemožné, ale měla by tím začínat každá škola a měla by se co nejvíce snažit, aby byla vedena v Duchu Kristovy práce, v povaze, při komunikaci, při vyučování. Učitelé by se měli stavět do proudu světla, kde je Hospodin může používat jako své činitele, aby odráželi na studenty jeho vlastní charakterovou podobu. Možná vědí, že jako bohabojní vyučující mají neustále pomocníky, kteří působí na srdce dětí a udílejí jim hodnotná naučení. *SpM 101.4*

Hospodin pracuje s každým posvěceným učitelem a ve vlastním zájmu každého učitele je, aby si to uvědomoval. Instruktoři, kteří jsou pod Boží kázní, nic sami nevytvářejí. Přijímají milost a pravdu a světlo skrze Ducha svatého, aby je předávali dětem. Jsou pod největším Učitelem, jakého kdy svět poznal, a bylo by krajně nevhodné, kdyby měli nelaskavého ducha a ostrý, drsný hlas, plný podráždění. Tím by navěky zachovávali své nedostatky ve svých dětech. *SpM 101.5*

Předložte jasnou představu o tom, čeho bychom mohli dosáhnout, kdybychom se učili od Ježíše. Prameny nebeského pokoje a radosti odpečetěné v duši učitele kouzelnými slovy inspirace se stanou mohutným proudem vlivu, aby byl požehnáním pro všechny, kteří se s ním spojí. Nemyslete si, že Bible se stane pro děti únavnou knihou. Pod vedením moudrého instruktora budou po Slově toužit víc a víc. Bude pro ně chlebem života a nikdy nezestárne. V něm je svěžest a krása, která přitahuje a okouzluje děti a mládež. Je jako slunce svítící na zemi, předává svůj jas a teplo, a přesto se nikdy nevyčerpá. Pomocí naučení z biblických dějin a z jejího učení mohou děti a mládež poznat, že všechny ostatní knihy jsou vedle něho méněcenné. Mohou zde najít pramen milosti a lásky. *SpM 102.1*

Boží svatý a vychovávající duch je v jeho Slově. Z každé jeho stránky svítí světlo, nové a vzácné světlo. Zde je zjevována pravda a slova a věty jsou zde objasňovány a přizpůsobovány pro každou příležitost jako Boží hlas, který k nim promlouvá. *SpM 102.2*

Potřebujeme uznat Ducha svatého za toho, kdo nás osvěcuje. Tento duch s láskou oslovuje děti a odkrývá jim poklady a krásy Božího slova. Zaslíbení vyřčená velkým Učitelem se zmocní smyslu a oživí duši dítěte duchovní mocí, která je Boží. V úrodné mysli bude narůstat důvěrný vztah k božským věcem, který pak bude jako barikáda proti pokušením nepřítele. *SpM 102.3*

Práce učitelů je důležitá. Měli by rozjímat o Božích slovech. Bůh bude k duši promlouvat prostřednictvím svého vlastního Ducha. Modli se, když studuješ: Hospodine „*otevři oči mé, abych*

spatřoval divné věci z zákona tvého“ (Ž 119,18). Když bude učitel v modlitbě spoléhat na Boha, Duch naplní mysl a srdce čistými myšlenkami a skrze něho bude Bůh prostřednictvím Ducha svého působit na mysl studentů. Duch svatý plní mysl a srdce úžasnou nadějí, odvahou a biblickou představivostí a ta bude předávána studentům. Slova pravdy nabudou na důležitosti a dosáhnou takové šíře a plnosti významu, o které se ti nikdy nezdálo. Krása a bohatství Božího slova mají přetvářející vliv na mysl a charakter, jiskry nebeské lásky budou dopadat do srdcí dětí jako inspirace. Můžeme ke Kristu přivést stovky a tisíce dětí, jestliže pro ně budeme pracovat. *SpM 102.4*

At' všichni, ke kterým tato slova možná dojdou, roztají a zvítězí. Obsáhneme svou výchovnou činností mnohem více, než kolik pro děti a mládež děláme a k práci pro Boha bude vychována celá armáda misionářů. Znovu říkám: Zakládejte školy pro děti tam, kde jsou sbory. Tam at' jsou i školy. Pracujte, jako byste pracovali o život, abyste zachránili děti, dříve než budou zataženy do znečištěných, zkažených vlivů tohoto života. *SpM 102.5*

V Battle Creeku se toho soustředí příliš mnoho. Nemusím oznamovat, že v Battle Creeku je slyšet zvuk sekery a kladiva, jak se vztyčují nové budovy. Existují místa, kde měly naše školy fungovat již před léty. At' nyní tyto školy začnou pod vedením moudrých ředitelů. Mládež by měla být vychovávána ve vlastních sborech. V Americe můžete postavit tři školní budovy levněji než lze postavit jednu v této zemi. Je tragickou urážkou Boha, že dochází k tak velikým nedbalostem, aby byla učiněna opatření pro zdokonalení dětí a mládeže, když nám Prozřetelnost tak hojně poskytuje prostředky, se kterými můžeme pracovat. *SpM 102.6*

Můžeme se divit, že děti a mládež upadají do pokušení a dostává se jim nevhodného vzdělání tím, že se přáteli s ostatními zanedbanými dětmi? Tyto děti nejsou moudře vychovávány, aby používaly svou aktivní mysl a své údy ke konání prospěšné práce. Naše školy by měly děti učit všem druhům jednoduché práce. Můžeme se divit, když jsou natolik zanedbané, že se jejich energie oddává zábavám, které jim nepřinesou nic dobrého, a že jejich náboženské cíle chladnou a duchovní život se zatemňuje? „To je takový problém,“ říká matka, „raději si ty věci udělám sama. To je takový problém. Ty mě otravuješ.“ *SpM 103.1*

Cožpak si matka nepamatuje, že i ona sama se musela naučit každou literku a puntík, dříve než mohla být užitečná? Je chybou vůči dětem odmítat je učit po troškách. Mějte děti u sebe. Dovolte jim pokládat otázky a trpělivě jim odpovídejte. Dejte svým malým dětem něco udělat a nechte je radovat se z domněnky, že vám pomáhají. Nesmíte děti odstrkovat, když se snaží dělat správné věci. Jestliže dělají chyby, jestliže dochází k úrazům a něco se občas rozbije, neobviňujte je. Na vaší výchově, kterou jim dáte v dětství, záleží celý jejich budoucí život. Učte je, že všechny jejich schopnosti těla a mysli jim byly dány, aby je používaly, a že všechny patří Hospodinu, propůjčeny k jeho službě. Některým z těchto dětí Hospodin dává již rané poznání své vůle. Rodiče a učitelé, začněte tyto děti brzy vyučovat, aby zušlechťovaly své Bohem dané schopnosti. *SpM 103.2*

Můj bratře, hluboce vnímám chybu, jakou je soustředění tolika důležitých zájmů v Battle Creeku. Celý svět má přijmout světlo pravdy. Kdyby byly zájmy rozšířeny do měst, kde se nic nedělá, dostalo by se varovné poselství do dalších měst. Ptáš se mě na školy otevírané v našich sborech. Pokusila jsem se ti odpovědět. To světlo, které se soustřeďuje v Battle Creeku, už mělo zářit na jiných místech. Školy měly být otevřeny na místech, kde je jich tolik zapotřebí. Sloužily by dětem a mládeži, která proto odchází do Battle Creeku. Necht' břímě za beránky stáda nese na svém území sbor a at' vidí, kolik lidí může být vychováno a vycvičeno ke službě pro Boha. *SpM 103.3*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Učitelům

Několik posledních nocí jsem ve snech hovořila s učiteli ve škole nebo v modlitebně. Mluvila jsem k učitelům a říkala: „Mám pro vás poselství“, a v podstatě jsem jim vykládala to, co nyní píšu. Mluvila jsem k učitelům vzhledem k jejich povinnosti být neustále pod nadvládou Ducha Božího. Opakovala jsem tato slova: „*Zůstávejte ve mně a já ve vás. Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama od sebe, nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy, leč zůstanete ve mně.*“ „*Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti.*“ (J 15,4.5) *SpM 104.1*

Pán Ježíš je naším příkladem ve všech věcech. Existují lidé, kteří jednají podle schopností učitelů v _____. Ti způsobí věčnou škodu dětem, které jsou přiváděny do styku s nimi, protože se denně neučí v Kristově škole. Skutečně potřebují, aby je někdo učil, protože pokud není stálou zásadou v chrámu duše Kristova láska, potom bude duše znečištěna netrpělivostí, náladovými, vznětlivými činy, jenom kvůli tomu, že pocity, které je ovládají, tíhnou k takovým důsledkům. Ale každý, kdo má co do činění s výchovou mladších tříd studentů, by měl uvážit, že tyto děti ovlivňuje atmosféra, ať již příjemná, nebo nepříjemná, ale vždy na nich zanechává vliv. *SpM 104.2*

Jestliže je učitel spojen s Bohem, jestliže má Krista přebývajícího v srdci, potom ducha, kterého si pěstuje, pocítí i děti. Když učitel projevuje netrpělivost nebo podrážděnost vůči nějakému dítěti, nemusí být vina ani z poloviny v tomto dítěti, jako spíše v učiteli, který potřebuje být sám ukázně a vychován. On sám si zasluhuje těžší trest, než který ukládá dítěti, protože je dost starý na to, aby to znal lépe. Učitele jejich práce unavuje, proto potom něco, co děti řeknou nebo udělají, není v souladu s jejich pocity. Budou však dovolovat satanovu duchu, aby do nich vstupoval a vedl je k tomu, aby v dětech vytvářeli velmi nepříjemné a nepřátelské pocity tím, že sami postrádají cit a moudrost od Boha? Žádný učitel by neměl být zaměstnán, dokud nemáte důkaz o tom, že miluje Boha a bojí se ho urazit. Jestliže jsou učitelé vyučováni Bohem, jestliže chodí denně na vyučování v Kristově škole, budou pracovat Kristovým způsobem. Budou vítězit a táhnout s Kristem, protože vědí, že každé dítě i mladý člověk je vzácný. *SpM 104.3*

Každý učitel potřebuje, aby Kristus přebýval vírou v jeho srdci, potřebuje vlastnit pravého, sebezapíravého, sebeobětavého ducha v zájmu Krista. Někdo může mít dostatečné vzdělání a vědecké poznání, aby vyučoval, ale bylo ověřeno, zda má cit a moudrost, aby zacházel s lidskou myslí? Pokud instruktoři nemají Kristovu lásku přebývající v srdci, nejsou vhodní k tomu, aby se dostávali do kontaktu s dětmi a nesli závažnou zodpovědnost na ně vloženou, že budou tyto děti a mládež vychovávat. Sami postrádají vyšší vzdělání, také vedení, a nevědí, jak mají zacházet s lidskou myslí. Duch jejich vlastních vzpurných, lidských srdcí usiluje o nadvládu. Poddávat plastickou dětskou mysl a povahu takové kázni znamená zanechávat na mysli jizvy a šrámy, které nebudou nikdy odstraněny. Tato záležitost mi byla představena všemi možnými způsoby, byla mi odhalována od příčiny k důsledku. Když je tato věc znovu přede mne přinášena a Duch Hospodinův na mě naléhá, neodvažuji se tolik zla zatajit svým perem. *SpM 104.4*

Jestliže učitele nelze přimět k tomu, aby vnímal zodpovědnost a opatrnost, kterou by měl zjevovat vždy, když jedná s lidským myšlením, je jeho vzdělání v některých oblastech velmi závažné. V domácím životě výchova uškodila charakteru a je to smutné, když se přenáší tento závažný charakter a vedení na děti, které jsou mu svěřeny, aby je vedl. Před Bohem stojíme na zkoušku a důkaz, aby se poznalo, zda nám jednotlivě může být svěřena důvěra, abychom mohli být členem rodiny, kterou vytvoří vykoupení v nebi. „*I viděl jsem mrtvé, malé i velké, stojící před obličejem Božím, a knihy otevřeny jsou. A jiná kniha jest otevřena, to jest kniha života, i souzení jsou mrtví podlé toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podlé skutků svých.*“ (Zj 20,12) *SpM 105.1*

Zde je představen veliký bílý trůn a ten, kdo na něm sedí, před jehož tváří utekly země a nebe. Ať každý učitel zváží, zda koná svou práci před očima nebeského vesmíru. Každé dítě, se kterým se učitel dostane do kontaktu, bylo vykoupěno krví Božího jednorozeného Syna a ten, kdo zemřel za tyto děti, chce, aby se s nimi zacházelo jako s jeho vlastnictvím. Učitelé, dejte si pozor, aby váš

kontakt s každým z těchto dětí byl takový, že se za něj nebudete muset stydět, až se s nimi setkáte ve Velkém dni, kdy bude před Boha přineseno každé slovo a každý čin a s nimi se před vámi jednotlivě otevře i tíže všech důsledků. „*Za mzdu koupení jste.*“ (1 K 7,23) Takovou cenu odhalí jediné věčnost! Pán Ježíš Kristus je nekonečně soucitný k těm, které vykoupil za cenu svého vlastního utrpení v těle, aby nemuseli zahynout s ďáblem a jeho anděly, ale aby je mohl prohlásit za své vyvolené. Jsou právem jeho lásky, jeho vlastním majetkem a dívá se na ně s nevýslovnou náklonností. Jsou vůní jeho vlastní spravedlnosti, kterou udílí svým milovaným, kteří v něho věří. Vzácní beránci stáda si vyžadují cit, moudrost a lidskou lásku, posvěcenou náklonnost, která by je přivedla k tomu, aby pochopili a vážili si své přednosti v tom, že se odevzdají do něžného vedení věrných pastýřů. Boží děti budou uplatňovat něžnost Ježíše Krista. *SpM 105.2*

Učitelé! Ježíš je ve vaší škole každý den. Jeho veliké srdce nekonečné lásky je přitahováno nejen k těm nejlépe vychovaným dětem, které mají nejpríznivější podmínky, ale i k dětem, které dědičností získaly nežádoucí povahové rysy. Ani rodiče nechápou, jak dalece jsou zodpovědní za povahové rysy rozvíjené v jejich dětech, a nemají cit a moudrost k jednání s těmito nešťastnými dětmi, z nichž udělali to, co jsou. Nedokážou vystopovat příčinu tohoto znepokojujícího vývoje, který je pro ně zkouškou. Ale Ježíš se na tyto děti dívá s láskou, protože vidí od příčiny k důsledku, a velmi tomu rozumí. *SpM 105.3*

Učitel si může tyto děti přivázat ke svému srdci Kristovou láskou přebývající v chrámu duše jako sladká vůně, jako vůně života k životu. Učitelé mohou být živým lidským činitelem, skrze Kristovu milost jim udělenou. Být dělníky spolu s Bohem, aby osvěcovali, vyzdvihovali, povzbuzovali a pomáhali očišťovat duši od morálního znečištění. Potom se v duši dítěte zjeví obraz Boha a charakter se promění Kristovou milostí. *SpM 106.1*

Evangelium je Boží moc a moudrost, pokud ho správně představují ti, kteří tvrdí, že jsou křesťané. Kristus ukřižovaný za naše hříchy by měl pokořit každou duši v jejím sebehodnocení před Bohem. Kristus vzkříšený z mrtvých, který vystoupil na výšiny, náš živý Prostředník v Boží přítomnosti je vědou o spasení, kterou se musíme naučit a pak jí vyučovat děti a mládež. Kristus řekl: „*A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě.*“ (J 17,19) To je práce, která neustále připadá na každého učitele. V této záležitosti nesmí být žádná práce nahodilá, neboť i výchova dětí v obyčejných školách si vyžaduje spoustu Kristovy milosti a ovládání sama sebe. Lidé, kteří jsou od přirozenosti podráždění, se dají lehce vyprovokovat, a kteří jsou zvyklí kritizovat a špatně přemýšlet, by si měli najít nějakou jinou práci, která nebude přenášet jejich nepěkné povahové rysy na děti a mládež, protože ti stáli příliš mnoho. Nebe v dítěti vidí nedospělého muže nebo ženu se schopnostmi a silami, které, pokud budou správně vedeny a rozvíjeny s nebeskou moudrostí, se stanou lidskými činiteli, skrze něž mohou spolupracovat božské vlivy, aby byli spolupracovníky Boha. Ostrá slova a neustálé kritizování dítěte zarazí, ale nikdo ho nenapraví. Zdržujte se urážlivých slov. Udržujte svého vlastního ducha pod Kristovou kázní, potom se naučíte, jak projevovat soucit a lítost s lidmi, kteří se dostávají do vašeho vlivu. Neprojevujte netrpělivost ani hrubost, neboť pokud tyto děti nepotřebovaly vzdělání, nebudou potřebovat ani výhody školy. Mají být vychovávány trpělivě, vlídně a laskavě, aby stoupaly po žebříku nahoru, aby při získávání znalostí vystupovaly krok za krokem vzhůru. *SpM 106.2*

Denně je třeba uvádět do chodu pracovní činnost, víru, která působí láskou a očišťuje duši vychovatele. Stojí zjevená Boží vůle na místě vaší nejvyšší autority? Pokud se uvnitř utváří Kristus, naděje slávy, potom Boží pravda bude působit na vaši přirozenou povahu, aby se její přetvářející vliv projevil v proměněném charakteru a abyste svým vlivem, odhalováním neposvěceného srdce a povahy, nepřevraceli před žádným z vašich žáků Boží pravdu na lež, a to ani projevováním sobecké, netrpělivé, nekristovské povahy při jednání s lidskou myslí, abyste neodhalovali, že Kristova milost pro vás ve všech dobách a na všech místech nestačí. Takovým způsobem budete ukazovat, že Boží autorita nad vámi není pouze ve jménu, ale ve skutečnosti a v pravdě. Musí dojít k oddělení od všeho, co je pochybné nebo nekristovské, ať je to pro pravého věřícího jakkoli obtížné. *SpM 106.3*

Učitelé, vy, kteří konáte svou práci nejen pro současnost, ale i pro věčnost, informujte se. Pohánějí vaše srdce a vaši duši Kristova láska při jednání se vzácnými dušemi, za které dal Ježíš svůj vlastní život? Pod jeho svazující kázní mizí staré charakterové rysy, které nejsou v souladu s Boží

vůli a na jejich místo se dostávají rysy opačné. „*Nové srdce dám vám.*“ (Ez 36,26) Cožpak se všechny věci nestávají novými skrze vaše obrácení k Pánu Ježíši Kristu? Zaséváte slovy a pečlivým úsilím do těchto mladých srdcí takové semeno, že můžete Hospodina žádat, aby je zaléval, aby potom s jeho udělenou spravedlností dozrálo do bohaté sklizně? Zeptejte se sami sebe: „Neutvrzují tuto mládež svými neposvěcenými slovy, netrpělivostí a nedostatkem té moudrosti, která je shůry, v jejím zvráceném duchu, protože vidí, že jejich učitel má ducha nepodobného Kristu? Kdyby měli zemřít ve svých hříších, nebudu zodpovědný za jejich duše?“ Duše, která miluje Ježíše, která si váží spásné moci jeho milosti, bude cítit takovou přitažlivost ke Kristu, že bude toužit pracovat podle jeho vzoru. Takový člověk nemůže a neodvažuje se dovolit satanovi, aby ovládal jeho ducha a aby jeho duši obklopovalo otrávené, nakažlivé prostředí. Všechno co bude ničit jeho vliv, bude umístěno na jednu stranu, protože to protřečí Boží vůli a ohrožuje to duše drahých ovcí a beránek. Po něm se vyžaduje, aby bděl nad dušemi stejně jako ti, kteří musí vydat počet. Všude, kam nás Bůh ve své prozřetelnosti staví, nás bude zachovávat, dokud bude naše doba, dokud bude naše síla. *SpM 106.4*

Každý, kdo dává průchod svým přirozeným pocitům a podnětům, činí sebe slabým a nedůvěryhodným, protože je cestou, kterou může působit satan, aby poskvřnil a zničil mnoho duší. A tyto nesvaté záchvaty, které člověka ovládnou, ho odradí od jeho zásady. Určitě to skončí ostudou a zmatkem. Duch Ježíše Krista má vždy obnovující, uzdravující sílu na duši, která pocítila svou vlastní slabost a uprchla k Neměnnému, který může udělit milost a sílu k odolávání zlu. Náš Vykupitel měl otevřené, vnímavé lidství. Jeho srdce se vždy dotýkala poznaná bezmocnost malého dítěte, se kterým se hrubě zachází, a děti miloval. Nejslabší volání lidského utrpení nikdy nedojde k jeho uším zbytečně. A každý, kdo na sebe bere zodpovědnost za vyučování mládeže, se setká se zatvrze-lými srdci, se zvrácenou povahou. Jeho prací je spolupracovat s Bohem na obnově morálního obrazu Boha v každém dítěti. Ježíš, vzácný Ježíš! Celá studnice lásky byla v jeho duši. Ti, kteří vyučují děti, by měli být zásadovými muži a ženami. Náboženský život velkého počtu lidí, kteří vyznávají, že jsou křesťany, je takový, že ukazuje, že nejsou křesťany. Neustále Krista špatně vykládají, falšují jeho charakter. Nevnímají, jak je důležitá tato proměna charakteru a to, že se musí přizpůsobit jeho božské podobě. Občas předvádějí světu falešnou část křesťanství, které způsobí zkázu duším těch, kteří se s nimi dostanou do kontaktu, a to právě z toho důvodu, že zatímco vyznávají, že jsou křesťany, nejsou pod nadvládou Ježíše Krista. Své vlastní zděděné a vypěstované povahové rysy si dál pěstují jako vzácnou kvalifikaci, zatímco svým vlivem nad myšlením jiných vedou ke smrti. Prostě jednoduše řečeno chodí v jiskrách svého vlastního zápalu. Mají náboženství, které podléhá okolnostem a je jimi ovládáno. Jestliže se všechno odehrává tak, jak se jim líbí, a nedochází k žádným znervózňujícím okolnostem, které by vyvolaly na povrch jejich nepoddajnou, nekristovskou povahu, jsou blahosklonní a příjemní. A budou velmi přitažliví. Jestliže se něco stane v jejich rodině nebo ve vztazích k ostatním, co narušuje jejich klid a dráždí jejich povahu, rychle se změní i způsob jejich jednání. Předloží-li všechny okolnosti Bohu a budou-li pokračovat a přinášet svou žádost a prosbu o milost, dříve než se zapojí do své každodenní práce jako učitelé, a pokud sami poznají, že Kristova moc, milost a láska opět přebývá v jejich srdcích, dříve než se pustí do práce, pak budou Boží andělé s nimi přivedeni do školní třídy. Ale pokud jdou do třídy v nahněvaném, podrážděném duchu, zanechává morální atmosféra obklopující jejich duše tento dojem na dětech, které jsou v jejich péči, a namísto toho, aby byli schopni vyučovat děti, sami potřebují někoho, kdo by je vyučoval naučením Ježíše Krista. V denní práci se potřebují naučit, že v takový den postrádají trvalou Kristovu přítomnost a že namísto dětí by měli být napraveni a potrestáni za svou zvrácenost právě oni sami, neboť děti pouze pochytily ducha takového učitele – satanský duch obklopující jejich duše působí na děti a děti tyto vlivy zase odrážejí zpět. *SpM 107.1*

Ať každý učitel, který přijímá zodpovědnost za výchovu dětí a mládeže, prověřuje sám sebe a kriticky studuje závislost mezi příčinou a důsledkem. Zmocnila se Boží pravda mé duše? Byla do mé povahy zanesena moudrost, která pochází od Ježíše Krista, která je „*nejprve čistotná, potom pokojná, mírná, povolná, plná milosrdenství a ovoce dobrého, bez rozsuzování a bez pokrytství*“ (Jk 3,17)? Pravdy se nemáme držet proto, abychom ji uplatňovali tehdy, když se na ni cítíme, ale ve všech dobách a na všech místech. *SpM 108.1*

Po učitelích se požaduje po všech stránkách dobře vyvážená mysl a přímost jeho charakteru. Nevkládejte tuto práci do rukou těm mladým ženám a mladým mužům, kteří nevědí, jak mají jednat s lidskou myslí. To je chyba a přináší zlo dětem a mládeži, kterou mají na starosti. Vědí toho tak málo o ovládající moci milosti na své vlastní srdce a charakter, že se musí něco odnaučit a naučit se novým zásadám podle křesťanské zkušenosti. Nikdy se nenaučili udržovat svou duši a charakter pod kázní Ježíše Krista, a dokonce přivádět i myšlenky do poddanosti Ježíši Kristu. Kdybyste jen všichni, kdo máte nějaký hlas a vliv v těchto důležitých rozhodnutích při výběru učitelů, byli více bohabojní a měli větší jistotu, že se moudře rozhodujete pro dobro dětí a k Boží slávě, došlo by po všech stránkách ke zlepšení. V dětech a mládeži budete jednat se všemi druhy povah. Jejich mysl je vnímavá. Cokoliv – jako prudké, vznětlivé výstupy ze strany učitelky ji mohou zbavit jejího vlivu pro dobro studentů, které má podle svého titulu vychovávat. Bude tato výchova k současnému a budoucímu věčnému dobru dětí a mládeže? Pro jejich duchovní dobro na ně má působit správný vliv. Děti by měly neustále dostávat poučení, které je bude povzbuzovat k utváření správných návyků v řeči, v používání hlasu a v chování. *SpM 108.2*

Mnohé z těchto dětí neměly doma správnou výchovu. Byly smutně zanedbávány. Některé byly ponechány, aby si dělaly, co se jim zlíbí. Jiné byly obviňovány z chyb a pokořovány. Ale projevovalo se vůči nim málo veselosti a příjemné nálady, dostávalo se jim jen málo pochvalných slov. Zdědily nedobré vlastnosti rodičů a kázeň, kterou od nich dostávaly, jim překážela při utváření jejich povahy. Na stavbu charakteru nebyl přinášén kvalitní materiál. Žádná práce není důležitější než vzdělávání a výchova této mládeže a dětí. Učitelé, kteří pracují na této části Hospodinovy vinnice, se musí nejprve naučit, jak mají ovládat sami sebe, jak mít pod kontrolou svou vlastní povahu a pocity v poddanosti Božímu svatému Duchu. Měli by podávat důkaz o tom, že nemají jednostrannou zkušenost, ale že mají vyrovnanou mysl, přímý charakter, takže jim lze důvěřovat, protože jsou sami svědomitými křesťany pod vedením Učitele, který řekl: „*Učte se ode mne, neboť jsem ti-chý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým.*“ (Mt 11,29) Když se tedy budou denně učit v Kristově škole, mohou vychovávat děti a mládež. *SpM 108.3*

Pokud budou zušlechťovat sami sebe, ovládat se, pokud budou pod kázní v Kristově škole, a budou mít živé spojení s velkým Učitelem, budou mít rozumné poznání praktického náboženství a budou své duše udržovat v Boží lásce, budou vědět, jak uplatňovat dar trpělivosti a kristovou snášlivost. Do činnosti jsou povolávány trpělivost, láska, velká snášlivost a něžný soucit. Tito učitelé rozpoznají, že na Hospodinově vinnici mají obdělávat to nejdůležitější pole. Musí pozvedávat svá srdce k Bohu v upřímné modlitbě. „Bud' mým vzorem“, a potom pohledem na Ježíše budou konat skutky Ježíše Krista. Ježíš řekl: „*Nemůžeť Syn sám od sebe nic činiti, jedině což vidí, an Otec činí.*“ (J 5,19) Tak je tomu se syny a dcerami Božími – vytrvale a učenlivě hledí na Ježíše, nic nedělají sami podle sebe a podle své vlastní vůle a svých zájmů, ale to, co při Kristových hodinách viděli u něho, to dělají také. Takto představují studentům, kteří jsou jim svěřeni, ve všech dobách a za všech okolností charakter Ježíše Krista. Zachycují zářivé paprsky Slunce spravedlnosti a odrážejí tyto vzácné paprsky na děti a mládež, které vychovávají. Utváření správných návyků má zanechat svůj vliv na mysl a povahu dětí, aby mohly jít správnou cestou. Znamená to mnoho! Přivést tyto děti pod přímý vliv Ducha Božího, vycvičit je a ukázat je podle Hospodinovy výchovy a výstrah. Utváření správných návyků, projevoování správného ducha vyvolá horlivé úsilí ve jménu a v síle Ježíše. Vychovatel musí vytrvat a předávat řádek po řádku, přikázání za přikázáním, trochu odtud a trochu odjinud ve vši trpělivosti a shovívavosti, soucitu a lásce a připoutávat si tyto děti ke svému srdci Kristovou láskou, která se v něm zjevuje. *SpM 109.1*

Tato pravda může být před dětmi předváděna a dokládána příkladem. „*Kterýž by mohl, jakž sluší, lítost míti nad neznajícími a bloudícími, jsa i sám obklíčen nemocí. A pro ni povinen jest, jakož za lid, tak i za sebe samého obětovati za hříchy.*“ (Žd 5,2-3) Ať na to učitelé pamatují a nikdy to neztrácejí ze zřetele, když mají sklon nechat se svými pocity podnítit proti dětem a mládeži pro jejich špatné chování. Ať si pamatují, že Boží andělé se na ně zarmouceně dívají, neboť pokud děti chybují a špatně se chovají, potom je ještě mnohem důležitější, aby ti, kteří jsou jim nadřízeni jako učitelé, byli schopni je vyučovat slovem i příkladem. V žádném případě nemají ztrácet sebeovládání, projevoovat netrpělivost, tvrdost a nedostatek soucitu i lásky, neboť tyto děti jsou vlastnictvím

Ježíše Krista. Učitelé musí být velmi opatrní a bohabojní vzhledem k duchu, kterého pěstují, a slovům, která pronášejí, protože děti zachytí projeveného ducha, ať je dobrý či zlý. Je to závažná a posvátná zodpovědnost. *SpM 109.2*

Je třeba, aby zde byli učitelé, kteří jsou přemýšliví, vědomí si své vlastní slabosti, nedokonalostí a hříchů a kteří nebudou tvrdit a nebudou děti a mládež zmalomyslnovat. Je třeba se hodně modlit, je třeba hodně víry, hodně snášenlivosti a odvahy, kterou je Hospodin připraven udělit. Bůh totiž chápe každou zkoušku a učitelé mohou působit podivuhodným vlivem, jestliže budou praktikovat naučení, která jim udílí Kristus. Budou však tyto učitelé uvažovat o svém nepředvídatelném chování, o tom, že se velmi chabě snaží učit v Kristově škole a uplatňují Kristovou pokoru a mírnost srdce? Učitelé by sami měli žít v poslušnosti Ježíši Kristu a neustále uplatňovat jeho slova o tom, že mohou být pro studenty příkladem charakteru Ježíše Krista. Ať vaše světlo svítí v dobrých skutcích, ve věrné bdělosti a péči o beránky ve stádu s trpělivostí, s něžností a Ježíšovou láskou ve vašich srdcích. Nikdy, nikdy je neučte mluvit netrpělivě a rozčileně, protože takové věci dělá jejich učitel. Nikdy je neučte tím, že budete zveřejňovat chyby a zločiny nějakého žáka, neboť pak budou pokládat za ctnost zveřejňování chyb jiných lidí. Nikdy neponižujte nějakého žáka tím, že budete před školou zveřejňovat jeho bolesti, chyby a hříchy. Není lepší způsob, jakým byste mohli zatvrdit jejich srdce a utvrdit je ve zlu. Hovořte jenom s nimi jednotlivě a modlete se za ně i s nimi. Ukazujte stejnou něžnost, jakou dokazuje Kristus vám, kdo jste učitelé. Nikdy nepovzbuzujte žádného studenta k tomu, aby kritizoval anebo hovořil o chybách ostatních. Přikrývejte množství hříchů všemi možnými způsoby, a to tak, abyste šli po Kristově cestě a napravovali je. Takové vzdělání bude požehnáním, které vznikne, aby hovořilo v tomto životě a přesáhlo do budoucího věčného života. *SpM 110.1*

Postavit na takové pole mladé muže a mladé ženy, kteří si nerozvíjejí hlubokou, vroucí lásku k Bohu a k bližním, za které Kristus zemřel, je chybou, která bude mít důsledky ve ztrátě mnoha vzácných bytostí. Učitel musí být vnímavý na působení Ducha Božího. Ani jeden, kdo ztrácí trpělivost a dá se podráždit, by neměl být vychovatelem. Učitelé musí brát ohled na to, že jednají s dětmi, ne s muži a ženami. Jsou to děti, kdo se musí všechno naučit, a pro některé je to mnohem těžší než pro jiné. Nechápatý žák potřebuje mnohem více povzbuzení, než jakého se mu dostává. Jestliže jsou tyto rozdílné myslí svěřeny učitelům, kteří sami jiným rádi rozkazují, diktují a povyšují se ve své autoritě, kteří jednají zaujatě a mají své oblíbence, kterým dávají přednost, zatímco s ostatními zacházejí přísně a stroze, vznikne tím zmatek a nekázeň. Možná budou děti a mládež svěřeny učitelům, kteří nebyli požehnáni příjemnou a vyrovnanou zkušeností, ale na těch, které mají vyučovat, se páchá veliké zlo. Ti, kteří přijímají takové lidi jako učitele, jsou zodpovědní za zlo plynoucí z jejich způsobu vyučování i za to, že špatně formují myšlení mladého člověka. Lze to přirovnat k neobdělánému poli. Když je s pšenicí zaset i koukol, bude výsledkem tohoto závadného vzdělávání úroda bodláků, plevelů a trnů. *SpM 110.2*

Zanedbané pole představuje zanedbanou mysl. Rodiče se musí začít na tuto věc dívat v jiném světle. Musí cítit, že je jejich povinností spolupracovat s učitelem, podporovat moudrou kázeň, ale také se modlit hodně za toho, kdo vyučuje jejich děti. Dětem nepomůžete nadáváním ani kritizováním ani zmalomyslnováním; nesehrajete dobrou roli ani tehdy, když jim pomůžete, aby se bouřily, byly neposlušné, bezcitné a protivné díky duchu, kterého rozvíjejí. Jestliže jste skutečně křesťany, budete mít v sobě Krista a Ducha toho, kdo dal život za hříšníky, a Boží moudrost vás naučí, jakým směrem se v každé naléhavé situaci dát. Kristus se ztotožňuje se zájmy každé skupiny a části lidstva, které zápasí s pokušeními. Nemáte v žádném případě nečinně přihlížet konání zla a nemáte o proviněních mluvit tak, že vyženete byť i toho, kdo je zatvrzele dělá. Nikdy nekárejte takovým způsobem, který posiluje zatvrzelost (pokud si nepřejete, aby s vaší duší stejně zacházel Ježíš) a schvaluje studentovi jeho špatné chování. Děti potřebují, aby nad nimi vládla stálá, pevná, živá zásada spravedlnosti, ale aby byla před nimi také prožívána. Dávejte si pozor, abyste nechali před svými žáky svítit pravé světlo. Nebeské světlo je potřeba. Nikdy nedovolte, aby měl svět dojem, že váš duch, chutě a touhy nejsou vyššího a čistšího řádu než duch, chutě a touhy světáků. Jestliže svou činností na nich zanecháš tento dojem, dovoluješ, aby je klamné světlo vedlo do záhuby. Trubka musí vydat konkrétní zvuk. Věčný Bůh nakreslil širokou, jasnou a hlubokou dělicí čáru

mezi spravedlivými a nespravedlivými, zbožnými a bezbožnými, mezi těmi, kteří poslouchají Boží přikázání a těmi, kteří jsou neposlušní. *SpM 111.1*

Žebřík, který viděl Jákob v nočním vidění, jehož spodní část spočívala na zemi a horní příčka dosahovala až do nejvyšších nebes, nad nímž byl samotný Bůh a jeho sláva zářící na každou příčku, též andělé vystupující a sestupující po tomto žebříku zářivé jasnosti, je symbolem nepřetržitého spojení, které se udržuje mezi tímto světem a nebeskými místy. Bůh uskutečňuje svou vůli prostřednictvím služby nebeských andělů v neustálém styku s lidstvem. Žebřík zjevuje přímý a důležitý komunikační kanál s obyvateli této země. Žebřík představený Jákobovi byl Vykupitel světa, který spojuje zemi s nebem. Každý, kdo viděl důkaz a světlo pravdy a přijal pravdu, kdo vyznal svou víru v Ježíše Krista, je misionářem v nejvyšším smyslu toho slova. On přijímá nebeské poklady a jeho povinností je, aby je rozdával a šířil to, co přijal. *SpM 111.2*

Potom se těm, kteří jsou přijímáni jako učitelé na našich školách, otevírá pole k práci a k obdělávání, k zasévání semene a ke sklizni zralého obilí. Co může poskytnout větší uspokojení než spolupracovat s Bohem při výchově a výcviku dětí a mládež k tomu, aby milovali Boha a zachovávali jeho přikázání? Přivádějte děti, které učíte v denní škole i v sobotní škole, k Ježíši. Co vám může udělat větší radost, když vidí, že děti a mládež, jak následují Krista, velkého Pastýře, který volá a jeho ovce a jehňata slyší jeho hlas a jdou za ním? Co může přinést více svitu do duše oddaného pracovníka plného zájmu než ukazovat, že jeho vytrvalá, trpělivá práce v Hospodinu není zbytečná. Také vidět, jak jeho žáci mají ve svých srdcích sluneční svit radosti, protože jim Kristus odpustil jejich hříchy. Co může Božího spolupracovníka uspokojit více, než když vidí, že děti a mládež přijímají působení Ducha Božího ve skutečné vznešenosti charakteru a v obnově morálního obrazu Boha? Děti hledající pokoj, který přichází od Knížete pokoje! Je pravda omezující? Ano, v jednom smyslu svazuje ochotné duše do zajetí k Ježíši Kristu. Sklání jejich srdce před urozeností Ježíše Krista. Představuje při každém misijním úsilí Ježíše Krista. Jeho ukřižování znamená mnohem víc, než dovede smrtelná mysl pochopit. Ale on byl zraněn pro naše přestoupení. Byl poraněn za naše nepravosti, spočinul na něm trest našeho pokoje a jeho ranami jsme uzdraveni. Neboť on ho učinil hříchem za nás, toho, kdo nepoznal žádný hřích, abychom mohli být učiněni spravedlivými Božími v něm. To má být břemenem naší práce. Jestliže si někdo myslí, že je schopen vyučovat v sobotní škole nebo v denní škole vědu o výchově, potřebuje se nejprve naučit bázni Hospodinově, která je počátkem moudrosti, aby mohl vyučovat tuto nejvyšší ze všech věd. *SpM 111.3*

Velmi si přeji, aby Hospodin nebe otevřel mnoho očí, které jsou nyní slepé, aby mohly uvidět samy sebe tak, jak je vidí Bůh, a dal jim představu o práci, která má být vykonána na těchto polích. Ale nemám žádnou naději, že všechny výzvy, které činím, budou prospěšné, pokud Hospodin nepromluví do duše a nenapíše své požadavky na desky srdce. Každá lidská bytost nemůže mít vysokou a vznešenou představu o tom, co znamená mít široké a důležité pole domácí misijní práce, která je mu určena, aniž by bylo nutné odcházet do dalekých zemí? A zatímco někteří musí hlásat poselství těm, kteří jsou daleko odtud, jsou zase mnozí, kteří musí hlásat poselství těm, kteří jsou blízko. Naše školy mají být vzdělávacími školami, které mají uschopňovat mládež k tomu, aby se stala misionáři nejen slovem, ale i příkladem. Ať ten, kdo jedná ve funkci učitele, stále pamatuje, že tyto děti a mládež jsou vykoupeny krví Božího Syna. Musí být vedeni k tomu, aby věřili v Boha jako ve svého osobního Spasitele. Jméno každého jednotlivého věřícího je vyryto do dlaní jeho rukou. Hlavní Pastýř shlíží z nebeské svatyně na ovce své pastvy. Povolává své vlastní ovce jménem a vyvádí je. „*Pakliť by kdo zhřešil, příměluje máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.*“ (1 J 2,1) To je vzácná, požehnaná pravda! Ani k jednomu případu se nechová lhostejně. *SpM 112.1*

Jeho působivé podobenství o dobrém pastýři představuje zodpovědnost každého kazatele a každého křesťana, který přijal postavení učitele dětí a mládeže, též učitele starých i mladých, když jim otevírá Písma. Jestliže někdo zabloudí z ovčince, není mu umožněno vrátit se ostrými slovy a bičem, ale podmanivým pozváním. Devadesát devět ovcí, které nezabloudily, nevolá po soucitu a něžnosti soucité pastýřovy lásky. Ale pastýř jde za ovce a beránky, kteří mu způsobili největší úzkost a upoutali jeho přízeň. Tento nezištný, věrný pastýř opouští všechny ostatní ovce a celé jeho srdce, duše a energie se upíná k nalezení té, která se ztratila. A potom ten obraz – chvalte Boha – pastýř se vrací s ovcí, nese ji ve svém náručí a na každém kroku se raduje. Říká: „*Radujte se se*

mnou, našel jsem ovci, která byla ztracena.“ (L 15,6) Jsem tak vděčná, že se v tomto podobenství ovce našla. A právě toto podobenství je tím, které se musí naučit pastýř – úspěch při přivádění ovcí a beránků zpět. *SpM 112.2*

Před vaší představivost se nedostává obraz zarmouceného pastýře vracejícího se bez ovce. A Pán Ježíš vyhláší pastýřovo potěšení i jeho radost nad tím, že našel ovci. To vyvolává potěšení a radost v nebi mezi anděly. Když tedy děti a mládež zabloudí od stáda, nevzdávejte se jich, nevylučujte je ze školy. Neukazujte, že si přejete je pokořit, ale něžným hlasem a s toužebnou láskou je hledejte a pamatujte přitom, že máte podporu celého nebe, když je přivádíte nazpět do stáda. Hospodin předkládal tato naučení pro vás, kteří jste vychovatelé. Má takový živý zájem o každé jednotlivé dítě ze svých vykoupených, že je nenechává, aby byly vydány nepříteli a zahynuly na poušti pokušení, protože jste je zahnali tam, kde na nich satan může uplatňovat svou krutou vůli. Boží moudrost, jeho moc a jeho láska nemají srovnání. Je to božská záruka, že ani jediná ze zbloudilých ovcí a beránků není přehlížena a že ani jeden není ponechán bez pomoci. Zlatý řetěz milosrdenství a soucit Boží moci je rozestřen okolo každé z těchto hynoucích duší. Cožpak by potom lidský činitel nespolupracoval s Bohem? Bude hřešit, chybovat, sám bude mít závadný charakter bez ohledu na duši, které hrozí zahynutí? Kristus ho spojil se svým věčným trůnem tím, že obětoval svůj vlastní život. *SpM 113.1*

Pamatujte, všichni učitelé, kteří se ujímáte zodpovědnosti jednat s lidskou myslí, že každá duše, která má sklon chybovat a lehce podléhá pokušení, je zvláštním předmětem, kterého se Kristus zastává. Ti, kteří jsou zdraví, nepotřebují lékaře. Potřebují ho nemocní. Soucitný prostředník prosí a budou hříšní, smrtelní muži a ženy odstrkovat jedinou duši? *SpM 113.2*

Má být nějaký muž nebo žena lhostejný právě k těm duším, za které Kristus prosí na nebeských dvorech? Máte snad svým způsobem chování napodobovat farizeje, kteří byli bezcitní, a satana, který chce obviňovat a ničit? Pokoříte jednotlivě své vlastní duše před Bohem a dovolíte, aby se pevné nervy i železo poddaly a zlomily? *SpM 113.3*

Odejděte z dosahu satanova hlasu a přestaňte vykonávat jeho vůli. Postavte se po boku Ježíše, mějte jeho vlastnosti, buďte člověkem schopným něžného soucit, který si dokáže vzít případ postiženého trpícího člověka za svůj. Ten, komu bylo hodně odpuštěno, bude hodně milovat. Ježíš je soucitným Prostředníkem, milosrdným a věrným Veleknězem. On, Majestát nebes! Král slávy se umí dívat na smrtelného člověka, na předmět satanových pokušení; přitom ví, že sám pocítil moc satanových svodů. *„Pročež ve všem připodobněn býti měl bratřím (oděl své Božství lidstvím), aby milosrdný byl, a věrný nejvyšší kněz v tom, což se u Boha k očištění hříchů lidu díti mělo. Nebo že sám trpěl, pokoušín byv, může také pokušení trpícím spomáhati.*“ (Žd 2,17-18) *SpM 113.4*

Povolávám vás tedy, moji bratři, abyste v praxi pracovali takovým způsobem, jakým pracoval Kristus. Nesmíte si nikdy nasadit plášť upjatosti, rozsuzovat, odsuzovat a vyhánět ze stáda ubohé pokoušené smrtelníky. Ale jako spolupracovníci s Bohem uzdravujte duchovně nemocné. To budete dělat, pokud máte Kristovu mysl. *„Nebo nemáme nejvyššího kněze, kterýž by nemohl čitedlen býti mdlob našich, ale zkušeného ve všem nám podobně, kromě hříchu.*“ (Žd 4,15) *SpM 113.5*

Ellen G. Whiteová

Adoptování nemluvňat

Čas od času se mě lidé ptají na radu ohledně prospěšnosti adoptování nemluvňat. Mezi nimi bývá několik manželek kazatelů. Před odpověděním na tyto otázky jsem se snažila, jak dalece to jen bylo možné, zjistit všechny okolnosti případu. A netroufala jsem si poskytnout radu dokud jsem si nebyla jistá, že mě vede Pán. *SpM 114.1*

Jsou osoby, které nemají své vlastní maličky, které mohou udělat dobro, když si adoptují děti. Ti kdo nemají posvátnou zodpovědnost oznamování Slova, a přímé práce pro spasení duší, mají povinnosti v jiných odvětvích díla. Jestliže jsou zasvěceni Bohu a jsou uschopněni formovat a přetvářet lidské mysle, Pán jim požehná v péči o děti jiných. Ať máme však na prvním místě na paměti děti věřících. Mezi zachovávatelem soboty je velmi mnoho velkých rodin dětí, o které není řádně pečováno. Mnozí rodiče dosvědčují, že se od Krista nenaučili lekcím, které z nich učiní spolehlivé opatrovníky dětí. Jejich dětem se nedostává správné výchovy. A mezi námi jsou mnohé děti, jimž smrt odepřela péči rodičů. Jsou lidé, kteří by si mohli vzít některé z těchto dětí a snažit se přetvářet a formovat jejich charaktery podle biblických zásad. ... *SpM 114.2*

Netroufám si však radit našim kazatelům a misionářům, kteří se neustále stěhují z místa na místo, aby si přitížili adoptováním dětí, zvláště bezmocných nemluvňat. Ti, kdo mají své vlastní děti se musí podílet na zodpovědnosti vychovat je k službě pro Boha. Je povinností manželky starat se o manžela a o děti. Pán jí dá sílu konat toto dílo, jestliže v Něm složí svou důvěru a bude poslušná zákonům života a zdraví. Manžel a manželka se mají sjednotit v díle vychovávání dětí v lásce a bázní Boží. Dobře uspořádaná a dobře ukázněná rodina bude mít mocný vliv pro dobro. Ale jestliže nemáte své vlastní děti, je to možná proto, že Pán sleduje rozumný důvod, proč vám odepřel toto požehnání. Nemělo by to být bráno jako důkaz toho, že je vaší povinností si adoptovat dítě. V některých případech to může být vhodné. Když vám Pán prikazuje, abyste si osvojili nemluvně a vychovali je, potom je povinnost příliš jasná, než aby se dala špatně pochopit. Zpravidla však není Boží vůlí, aby si kazatelova manželka přitížila takovou zodpovědností. *SpM 114.3*

Dílo Boží vyžaduje největší námahy a Pán chce, aby se kazatelé a jejich manželky v tomto díle úzce sjednotili. Manžel a manželka se mohou ve svém díle tak prolínat, že manželka bude doplněním manžela. Pán chce, aby jednotně sledovali jeho hlas, aby Mu byli blíže a blíže, aby se sytili jeho Slovem a přijímali světlo a požehnání k udělování ostatním. Měli by být volní jak jen to jen možné, k navštěvování táborových shromáždění a ostatních veřejných setkání. A manželka může být ustavičně velkou pomocí svému manželovi při návštěvách a ostatní osobní práci. *SpM 114.4*

Jestliže se družka kazatele sjednotí se svým manželem v díle záchrany duší, je to to nejvyšší dílo, které může konat. Ale starost o malé dítě by upoutala její pozornost, takže by se nemohla účastnit shromáždění a pracovat úspěšně v navštěvování a osobním úsilí. I když doprovází svého manžela, dítě je příliš často břemenem myšlení a konverzace, a návštěvy potom nemají žádný účinek. Ti, které Bůh povolal za své spolupracovníky nemají mít žádné modly, které by zaměstnávaly jejich myšlení city, které by vedl směrem. ... *SpM 115.1*

Musíme pozorně zkoumat svá srdce a studovat naše pohnutky. Sobectví může podněcovat touhu vykonat to, co vypadá jako nesobecký a chvályhodný skutek. Důvod proč mnozí trvají na svém přání adoptovat si dítě – touha po něčem na co soustředit naše city – zjevuje skutečnost, že se srdce nesoustředí na Krista; není pohlceno v jeho díle. Když jsem slyšela manželku si stěžovat, že jí její manžel neprokazoval všechny náklonnosti, o kterých si myslela, že jí bude prokazovat, vyslala jsem tichou prosbu k Bohu, aby tato duše mohla být obcerstvena Slovem. Ze světla, které mi Bůh dal, jsem věděla, že se potřebovala napít z hlubokých chladných vod Libánu, namísto aby pila ze zakletých potoků z údolí. Když se budou ženy sytit Slovem Života, budou méně sentimentální a více duchovnější. Očistí své duše nasloucháním pravdě. Jestliže je život ženy spojený s tím, koho Bůh vyvolil, aby byl spolupracovníkem Božím, nechť si uvědomí, že může vyčerpat jeho srdce a učinit jeho duši smutnou, svým neposvěceným způsobem chování. Jestliže se její já dožaduje pozornosti a pokud jí není prokázána velká oddanost, stává se nešťastnou a může mu být velkou pře-

kázkou v jeho díle. Musí se učit od Krista, který nežil pro své potěšení. On je našim příkladem ve všech věcech. *SpM 115.2*

Jestliže je manželka spolupracovnicí Kristovou v díle spásy duší, bude držet krok se svým manželem v obdělávání duše a srdce. Bude se mu snažit vyrovnat v poznání Slova Božího a v poslušnosti všech jeho požadavků. Bude mít svou mysl občerstvenou sycením se Slovem a pitím vod ze zřídla života. Potom slova, která bude mluvit, nebudou ponoukána závistí nebo žárlivostí. Budou pocházet z posvěceného srdce, které se denně učí lekcím u nohách Ježíše. A tak místo aby byla bezmocným břemenem, předmětem manželovy starosti, vyžadujícím jeho pozornost, manželka může posilovat svého manžela, aby konal nejvyšší službu pro Boha. *SpM 115.3*

Světlo, které mi dal Bůh, co se týče žen kazatelů, je, že jestliže jsou blízce zasvěceny Bohu, což je povinností všech, kdo jsou jeho spolupracovníky, naleznou tolik duší, kterým mohou sloužit, že nebudou mít možnost být osamělé nebo si pěstovat sobectví v jakémkoliv směru. Ježíš praví: „*Vezměte jho mé na sebe a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný v srdci a naleznete odpočívání duším svým.*“ (Mt 11,29) Ti, kdo dbají tohoto pozvání nebudou mít žádné nespokojené myšlenky, nebudou se cítit osamělí. Jejich dílem je konat vůli Krista. Jakmile to začnou konat, budou mít v duši příjemný klid a pokoj. *SpM 115.4*

Otázka adoptování dítěte, zvláště pak nemluvněte, vyžaduje nejvážnější zodpovědnosti. Neměla by být brána na lehkou váhu. Ta, která si osvojila dítě, aby ho vychovala, může cítit, že pokud ostatní ženy kazatelů nenásledují jejího příkladu, nedbají své povinnosti. Ale to je omyl. Naše povinnost není určena tím, co pro nás mohou napláňovat ostatní. Otázka, která stojí před každým, zní, když to udělám, uspokojím své vlastní touhy, anebo je to povinnost, kterou mě určil Pán? Je to jeho cesta, nebo cesta mého vlastního rozhodnutí? Všichni mají být pracovníky pro Boha. Nikdo není omluven. Vaše nadání není vaše vlastní, jak se možná domníváte. Ptejte se, co by si Pán přál, abych činil se svěřeným nadáním? Mám pracovat pro spasení duší? Mám následovat pokynů Izaiáše 58,6-11? *SpM 116.1*

Jsou zde pro nás hluboké, opravdové lekce, abychom se jím naučili, jinak bude naším centrem, kontrolující mocí našeho života, naše já. Povinností je současná ostražitá činnost a opravdové vážné očekávání se zřetelem na závažnou událost příchodu Páně. Činnost, bdělost, modlitba – to tvoří ideální křesťanskou povinnost a zodpovědnost, činíce dokonalého muže v Kristu Ježíši. Náš život nemá tvořit jen čekání, jen chvat, činnost a vzrušení, abychom zanedbali osobní zbožnost. Dveře srdce musí být vždycky otevřené Ježíši, abychom neustále mohli slyšet jeho hlas a pozvání: „*Hle, stojím u dveří a tluku; jestliže by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejdu k němu a večeřeti s ním budu a on se mnou.*“ (Zj 3,20) Máme být „*v pracech neleniví, duchem vroucí, Pánu sloužící*“ (Ř 12,11). Je zde vždycky ale nebezpečí, že na sebe vezmeme dílo, které nám Pán nesvěřil, a zanedbáme to, co nám dal, abychom činili, a co by lépe oslavilo jeho jméno; to co se může v lidských očích zdát chvályhodné, může být přesně tou věcí, kterou nám Bůh nesvěřil. Zkoumejme osobně mnohá odvětví díla. Jsou různé druhy práce ke konání. Zvažte na modlitbě, co by nejlépe mluvilo pro věc Boží. Jestliže máme v hledání Boží vůle pokorné, nesobecké srdce a zkroušeného ducha, povede každého z nás po cestě, po níž chce, abychom kráčeli. *SpM 116.2*

Ať se však nikdo necítí odsouzen, že si neosvojil dítě, o které by se staral. Pán pro vás může mít větší dílo ve vyučování těch, kteří neznají Boha a jeho vůli. Takto praví Pán: „*Nechť tedy nemluví cizozemec, kterýž se připojuje k Hospodinu, říká: Jistě odloučil mne Hospodin od lidu svého. Též ať neříká kleštěnec: Aj, já jsem dřevo suché. Nebo toto praví Hospodin o kleštěncích, kteříž by ostříhali sobot mých, a zvolili to, což mi se líbí, a drželi smlouvu mou: Že dám jim v domě svém a mezi zdmi svými místo, a jméno lepší nežli synů a dcer. Jméno věčné dám jim, kteréž nebude vyhlazeno.*“ (Iz 56,3-5) *SpM 116.3*

Napsala jsem tyto věci, aby satan nesvedl žádného z mých bratrů kazatelů nebo jejich manželek do postavení, kde jim bude zabráněno konat právě to dílo, které jim Pán určil. Musíme bdít, modlit se, a když Pán řekne: Koho pošlu, kdo nám půjde, měli bychom být připraveni říci: „*Aj já, pošli mne.*“ (Iz 6,8) Musí být vykonáno závažné dílo. Čeká na nesobecké, posvěcené pracovníky. Bratři a sestry, otevřete svá srdce Duchu Božímu a zasvěťte své Bohem udělené schopnosti k práci, jako byste se snažili vytrhnout nějakou duši z ohně. Zůstávejte v průlivu světla, protože přijde pří-

mé sdělení z nebe na zem. Nemáme ztratit ani okamžik. Jsou zde nebesa k získání a peklo kterému se můžeme vyhnout. *SpM 116.4*

Vyzývám mé bratry, aby si přišli pro pomoc proti mocnému, k Pánu. Vyzývám své sestry, aby jim stály po boku a pomáhaly jim v jejich díle. „*Nejste sami svoji. Nebo koupeni jste za velikou mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem vaším i duchem vaším, kteréžto věci Boží jsou.*“ (1 K 6,19.20) *SpM 117.1*

Paní E. G. Whiteová

Zásady financování

Stanmore, Sydney, N. S. W., 21. dubna 1898

Drazí bratři Evansi, Smithe a Jonesi,

Dostala jsem váš dopis a napíšu vám nyní pár řádek. ... SpM 117.2

Jsou manželky kazatelů, sestry Starr, Haskell, Wilson a Robinson, které jsou zasvěcenými, opravdovými pracovníci, pracujícími celou duší a předávají biblické studie, modlí se s rodinami, pomáhají společně s osobním úsilím, stejně tak úspěšně jako jejich manželé. Tyto ženy obětují svůj celý čas a je jim řečeno, že za svou práci nedostanou nic, protože jejich manželé dostávají svou mzdu. Říkám jim, aby pokračovali dál a všechna tato rozhodnutí se změnila. Boží slovo praví: „*Hoden jest dělník své mzdy.*“ (L 10,7) S každým takovým rozhodnutím jako je toto, nebudu ve jménu Páně, souhlasit. Budu cítit jako svou povinnost vytvořit z mých desátků fond, abych zaplatila tyto ženy, které vykonávají stejně tak důležité dílo jaké konají kazatelé, a tyto desátky budu mít vyhrazené pro dílo ve stejném směru jako dílo kazatelů, hledající a zachraňující duše. Víím, že věrným ženám by měla být placena mzda úměrná mzdě, kterou získávají kazatelé. Nesou břemeno duší a nemělo by s nimi být zacházeno nespravedlivě. Tyto sestry věnují svůj čas, aby vychovávaly ty, kteří přišli nedávno k pravdě, a zjednávají si své vlastní dílo, aby bylo vykonáno a platí ty, kdo pro ně pracují. Všechny tyto věci musí být srovnány a dány do pořádku, spravedlnost musí být stejná pro všechny. Ti, kteří konají v úřadě korektury mají svůj plat, dva dolary a půl a tři dolary za týden. To jsem musela platit a i jiní musí platit. Ale manželky kazatelů, které mají úžasnou zodpovědnost, věnující celý svůj čas, nemají za svou práci nic. To vám dá představu o tom jak je tomu na tomto sdružení. Sedmdesát pět duší je organizováno do sboru, platí své desátky sdružení, a v úsporném plánu je považováno za důležité nechat pracovat tyto ubohé duše za nic! To mě však netrápí, protože nedovolím, aby to šlo takto dále. Co se týče provozu školy na dluh. Školné je v Americe naprosto velmi nízké. Nemohou ti, kdo vedou školy v Americe pochopit, že to je jediné východisko? Proč drží cenu tak nízko? Zvýšení ceny vzdělávacích výhod by zastavilo narůstající dluh. Studenti musí být živeni a potřebují dobré, výživné jídlo. Neměli by být omezováni ve zdravém ovoci a vegetariánské stravě; ale musí se vyřadit všechno takové jako jsou zákusky. Ať se při jídlech jí hojnost ovoce, ale pudinky a sladkosti se nemají používat v žádném případě – je to všechno nepotřebné. Nyní když se moudré hlavy úřadující v našich školách snaží o to, aby školy byly v provozu za sumu zcela nedostačující, rok po roce se zapojují do díla, které přinese dluhy; nemůže se tomu dát zabránit. Začali tuto politiku v Cooranbongu, ale budou následovat stejné důsledky. Není žádný požadavek nebo oprávnění ze strany Boží, aby prováděli takové kalkulace. Činí nezbytným, aby uplatňovali nejpřísnější ekonomiku, a není vždy moudré omezit jídlo jako prostředek způsobující dluh. Ekonomika musí být praktikována v každém směru, aby se držela nad vodou, a neutápěla se v dluzích; ale měla by se zvýšit suma zaplacená za školné. To mi bylo představeno zatímco jsem byla v Evropě a od té doby to představuji vám a našim školám; a problém: „Jak se naše školy nezadluží?“ zůstane pořád problémem pokud se neprojeví moudřejší kalkulování. Účtujte za studentské vzdělávací výhody vyšší ceny a potom nechte osoby, které ví jak ušetřit a dobře hospodařit, vést vaření. Ať se zajistí nejlepší talenty, i když se jim musí zaplatit dobré, rozumné mzdy. Spojení předností je důležité. Když se dbá těchto opatření nebudou se ve vašich školách zvyšovat dluhy. Necht' jsou učitelé zdravotními reformátory; ať vyučují Bibli jako základ studia; ať sami uplatňují Slovo. Ať jsou bezvěrecké knihy odloženy stranou a Slovo Boží zaujme své místo v každé škole. Někteří říkají: „Budeme mít málo studentů.“ To je možné; ale ti, které máte si budou cenit svého času a budou vidět nezbytnost pečlivého díla uschopňujícího je pro pozice, které zaujmou. Jestliže je Pán před studenty stále jako Ten, ke komu by měli vzhlížet pro radu, jako Daniel, přijmou od Něj poznání a moudrost. Všichni se potom stanou průlivy světla. Představte tuto věc před samotnými studenty. Zeptejte se, kdo z nich bude praktikovat sebezapření a učiní oběť, aby zabránil dluhu, který se už objevil. U několika studentů je potřebná pouze ochotná mysl. Necht' Bůh pomůže řídicím pracovníkům našich škol nikdy nepřipustit, aby výdaje přesáhly příjmy, a škola by musela být za-

vřena. T není talent, který je potřebný ve finančním vedení našich škol. Tyto věci bude Bůh vyžadovat od vedoucích. Každý zbytečný, drahý zvyk má být odložen stranou, každá nepotřebná záliba odstraněna. Když se všichni studenti chopí zásad očividně zjevných ve Slově Božím tak opravdově jak by měli, dluhy nebudou narůstat. *SpM 117.3*

Ať je množství prostředků přicházejících jakékoliv, má být dodržována nejpřísnější šetrnost. Šetrnost a pozornost musí být dodržována ve vynakládání prostředků, ne k uspokojení zábavy, ale k studiu omezených možností. Musíme být pečliví, šetrnost musí být praktikována z nejvyšších pohnutek, spojující všechny výdaje se samotným Bohem, protože to jsou Boží peníze se kterými zacházíme a můžeme omezit zásoby našim nedostatkem prozíravosti. Není nejlepší nakupovat nejlevnější věci, ale věci nejužitečnější, a ty, které nejvíce vydrží. Mohou být v té době dražší, ale jestli se s nimi zachází opatrně nebudou na konci nejdražšími. Ti, kdo si uvědomují, že všechny peníze jsou od Pána, si zvyknou žádat Pána, jak by měly být užívány, jaké věci by se měly kupovat ať už maličkosti nebo větší věci. To je správný princip, který by se měl uplatňovat. ... *SpM 118.1*

Ještě jedna poznámka. Každý ve spojení s věcí a dílem Božím musí držet talent svého rozumu v zajetí, abychom neučinili závažné omyly. To znamená postavit před sebe Pána. Ať nám Pán pomůže, je mojí modlitbou. Tvrdé zlepšování nadání a myšlení musí být kultivováno, aby nebyla vykonávána žádná náhodná práce. *SpM 119.1*

Bůh vám pomoz, posiluj vás a utěšuj vás, je mojí modlitbou. Vzhlížejte výš. Ježíš je vzkříšený Spasitel. Není v Josefově hrobce s velkým kamenem přivaleným ke dveřím. Máme žijícího, vzkříšeného Krista, který stojí jako hlava své církve. Věřím, že náš lid vloží své bezmocné duše na Boha. On může nést vaši tíhu; může táhnout všechna vaše břemena. Se soucitem ve vašich zmatcích uzavírám tento dlouhý dopis. *SpM 119.2*

(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

Potřeba souladného jednání mezi učiteli

Cooranbong, 27. dubna 1898

(Některé citáty v tomto Svědectví jsou obsaženy ve svazku VI „Překážky reformy“ na str. 141 a ve Svazku IX „Duch nezávislosti“, str. 257.)

...

Učitelé a studenti, jste sdruženi spolu ve školním postavení a musíte mít na mysli, že nově ustanovené školy musí mít úplně jiný řád než naše starší školy nebo fakulty. V našich školách obecně kopírujeme populární školy a semináře; ale Pán to ve své prozřetelnosti zařídil tak, aby byly založeny školy na které příklad těch, kteří si vzali za vzor špatné zásady, nebude mít žádný vliv. *SpM 119.3*

V Americe se do určité míry představila Bible, ale učitelé a studenti jsou příliš závislí na knihách autorů, jejichž názory a postoje jsou pomýlené. Když se světlo pravdy pro tyto poslední dny dostalo do světa ve vyhlášení prvního, druhého a třetího andělského poselství, bylo nám ukázáno, že se do škol musí dostat rozdílný druh předmětů; ale vzalo to hodně času, aby se pochopily změny, které by se měly vykonat v oborech studia a způsobu vyučování. Je velmi těžké následovat správné zásady, poté co jste si zvykli na praktiky světa; ale reformy se musí dostat do srdce, duše a vůle. Příliš dlouho jsme následovali staré zvyky a obyčeje. *SpM 119.4*

Slovo Boží se má stát naší studijní knihou. Ale jak se to má stát je otázkou tázanou znovu a znovu v našich už dlouho založených školách. Byly učiněny snahy toho dosáhnout; ale vyvstalo tolik otázek, proběhlo tolik setkání rady, tolik úsilí bylo vynaloženo, aby se postřehl každý problém, že reformátoři jsou znevýhodněni a někteří už ustali s vybízením k reformám. Nejsou schopni zastavit tendenci šetření a criticismu. Ale kdyby učitelé postupovali vpřed krok po kroku správným směrem jak světlo ozařuje jejich cestu, následující velkého Vůdce, těžkosti by zmizely. Schválení Boží by jim vnuklo naději. Služební andělé by spolupracovali s lidskými činiteli a obdrželi by světlo, milost, odvahu a štěstí. *SpM 120.1*

Je zde dílo, které Bůh chce, aby vykonali lidští činitelé. První snahy změnit staré zvyky přinesly mnohá trápení těm, kdo se snažili kráčet cestou, kterou vyznačil Bůh; ale učitelé by měli pochopit, že život vojáka je jedním směrlým bojem vytrvalosti a houževnatosti. Je to skutečný boj ve kterém jsme zapojeni. Apoštol praví: *„Dále pak, bratři moji, posilňte se v Pánu a v moci síly jeho. Oblect se v celé odění Boží, abyste mohli státí proti útokům d'ábelským. Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světu pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem, kteréž jsou vysoko.“* (Ef 6,10-12) *SpM 120.2*

To není žádný předstíraný spor. Máme čelit mocným nepřátelům a k tomuto dílu máme nalézt svou sílu přesně tam, kde ji našli dávní apoštolé. *„Byli všichni spolu na jednom místě“,* a jak *„trvajíce jednomyslně na modlitbě a pokorné prosbě.“* (podle Sk 1,14) *„I stal se rychle zvuk s nebe, jako přicházejícího větru prudkého, a naplnil všecken dům, kdež seděli. I ukázali se jim rozdělení jazykové jako oheň, kterýžto posadil se na každém z nich. I naplnění jsou všickni Duchem svatým, a počali mluvit jinými jazyky, jakž ten Duch dával jim vymlouvati.“* (Sk 2,2-4) *SpM 123*

Při další příležitost čteme: *„A když se oni modlili, zatřáslo se to místo, na kterémž byli shromážděni, a naplnění jsou všickni Duchem svatým, a mluvili slovo Boží směle a svobodně. Toho pak množství věřících bylo jedno srdce a jedna duše.“* (Sk 4,31.32) To je dílo, které je potřebné v našich školách. Když já splyne v Kristu, projeví se jeho moc, taková obměkčí vůli a podmaní si srdce. Opravdová modlitba kajících duší vystoupí ke trůnu Božímu. *SpM 120.4*

Od těch, kdo se přihlásili do armády Kristovy, se očekává nesnadné dílo, aby snášeli utrpení pro Kristovo jméno; a měli by nyní získat zkušenost, která soustředí celou jejich víru, naději a důvěru na Krista. Potom už se nebudou muset bát, když přijdou spory, které rvou duši. Budou mít útočiště. Jejich síla bude možná zkoušená do krajnosti, ale budou mít ujištění Kristovo. *„A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.“* (Mt 28,20) *SpM 120.5*

Kdyby armáda v bitvě nebyla ve shodě, zmatla by se a oslabila. Jestliže by vojáci jednali ze svých vlastních popudů, bez poukázání na dílo a postavení každého, stali by se skupinou nezávislých atomů; nemohli by konat dílo organizovaného sboru. Stejně tak vojáci Kristovi musí jednat ve shodě. Nesmí si pěstovat své já. Jestliže to tak budou činit, lid Boží místo toho aby byl v dokonalém souladu, jedné mysli, jednoho záměru a zasvěcení velké věci, naleznou své úsilí bezcenným, jejich čas a schopnosti marnými. Síla je v jednotě. Pár obrácených duší jednajících ve shodě, působících pro velký záměr, dosáhnou pod jedním vedením vítězství v každém sporu. *SpM 121.1*

Někdo si může říct: „Miluji Pána, ale nemohu milovat svého bratra jak bych měl.“ Bratr může mít způsoby, které nám velice vadí, může konat věci, které jsou nemoudré; ale pokud se jeho bratři, kteří mají větší zkušenosti a dokonce uváženou soudnost, odmítnou spojit s tím, kdo rmoutí a trápí jejich duše, zjevují, že nejsou následovníky Krista. Činí zřejmým, že nenásledují příklad Toho, kdo oděl své božství lidstvem, aby se tím, že odložil svou slávu a královský majestát, mohl dostat k lidstvu. Kristus mohl zůstat v nebi a udržet si svou vnější slávu a majestát; ale neudělal to. Aby byl požehnáním lidstvu svou přítomností a svým příkladem, přišel na zem jako člověk, přišel, aby mohl povolát lidstvo k tomu, aby se s Ním spojilo v jeho díle, aby se stalo členy týmu ve velkém plánu spasení. V tomto díle neexistuje nic takového, jako že je každý člověk nezávislý. Hvězdy nebeské jsou pod zákonem, navzájem se ovlivňují aby konaly vůli Boží, podřizují se v poslušnosti zákonu, který kontroluje jejich činnost. A aby mohlo dílo Páně postupovat úspěšně a spolehlivě kupředu, je ho lid se musí semknout dohromady. *SpM 121.2*

Nárazový nestálý postup těch, kteří o sobě prohlašují, že jsou křesťany, je dobře představen pohybem spřežení silných ale nevycvičených koní. Jestliže jeden táhne dopředu, druhý dozadu, na povel jejich pána se jeden žene dopředu a druhý stojí a nehýbe se. Jestliže lidé nebudou postupovat ve velkém a závažném díle pro tuto dobu v souladu, nastane zmatek. Není dobrým znamením když se lidé nesjednotí se svými bratry, ale dají přednost tomu, aby jednali sami, když nepřijmou své bratry v důvěře, protože nedělají přesně to co si oni myslí. Jestliže lidé ponесou jho Kristovo nemohou ho táhnout stranou. Potáhnou s Kristem. *SpM 121.3*

Někteří pracovníci táhnou celou svou silou, kterou jim Bůh udělil, ale neuvědomují si, že nesmí táhnout sami. Nesmí se izolovat, ale táhnout se svými spolupracovníky. Pokud tak neučiní, jejich činnost bude působit ve špatný čas a špatným způsobem, budou často působit v rozporu s tím, co chce Bůh a takto je jejich dílo horší než dílo bez užitku. *SpM 121.4*

Ježíš přišel na svět označený a zohyzděný prokletím a nesmírným sebeobětováním přijal padlého člověka se všemi jeho omyly a pozval jej aby nesl jeho břemeno. Má slova pozvání pro všechny a všichni kdo na sebe nechají vložít jho budou spolupracovat s Kristem a stanou se jedno ve velkém plánu vykoupení. Všichni, kdo věří velkým pravdám pro tuto dobu, jestliže jsou posvěceni pravdou, ponесou jho Kristovo. Pozvednou břemena zodpovědnosti. Žádný člověk nemůže být moudrým a dobrým vojákem pokud nenese jho Kristovo. Pokud ze své vlastní vůle a své příliš si ceněné moudrosti a svých vlastních metod a plánů chce pracovat svým vlastním směrem, nemůže být dobrým Kristovým vojákem. Křesťanský voják musí jednat v souladu, pochodovat v souladu s těmi, se kterými je ve spojení. Omezení vlastního já vždy potřeba, aby se udržovala jednotná činnost. Bůh není původcem zmatku, ale pokoje. ... *SpM 122.1*

Jestliže máme společenství s Kristem, budeme mít společenství se svými bratry a budeme se učit udržovat tu jednotu, která by měla stále existovat mezi věřícími. Musíme chovat lásku jeden k druhému pro posilování církve a abychom světu představili naši víru v nejlepším světle. „*Přikázání nové dávám vám,*“ řekl Kristus „*abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého. Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.*“ (J 13,34.35) *SpM 122.2*

(Podepsaná) E. G. Whiteová

Život v zdravotním misijním díle

„Sunnyside“ Cooranbong, 19. května 1898

Drahý bratře Irwine,

...

doufám, že nyní, jako nikdy předtím, přijdete vy všichni, kazatelé i církevní členové, pro pomoc k Pánu, aby vás vyzbrojil proti mocným silám temnoty. Napsala jsem toho už tolik, že už se Ti nemusím rozepisovat. Chtěla bych se zeptat, proč jsou někteří z našich vedoucích bratrů tak pozadu ve vyhlašování vznešeného tématu střídmosti? Jak je možné, že v otázce zdravotní reformy není proječován větší zájem? Jsou mnozí, kteří pěstují neustálé předsudky proti Dr. Kellogovi. Koná obrovské dílo. Proč nezaujímají svá místa ve službě stejně tak zaníceně jako on zaujímá své místo? Proč kazatelé našich sborů nekonají dílo, které mělo být vykonáno už před roky? Jsem šťastná, že se někdo ujal díla, které bylo tak zanedbáno. *SpM 122.3*

Přichází stížnost, Dr. Kellog sebral všechny mladé muže, které mohl, a proto nemáme žádné pracovníky. Ale to je ta nejlepší věc, která mohla být pro tyto mladé muže a dílo učiněna. Tobě, jako prezidentu Generální Konference a bratrovi Evansovi jako prezidentu sdružení Generální Konference a bratru Durlandovi, jako prezidentu Michiganské konference, bych doporučila, pokračujte v díle s taktem a schopností. Vezměte některé tyto mladé muže a mladé ženy, aby pracovali v našich sborech. Spojte lékařskou misijní práci s hlásáním třetího andělského poselství. Učiňte řádné organizované snahy pro pozdvižení církve z mrtvého bodu, ve kterém se už roky nachází. Pošlete do sborů pracovníky, kteří předloží principy zdravotní reformy ve spojení s třetím andělským poselstvím, před každým sborem v Michiganu. Podívejte se, zda se potom do těchto sborů nedostane dech života. *SpM 122.4*

Dnes je příliš mnoho mužů, kteří jsou pouhými lidskými moralisty. Do díla se musí dostat nový prvek, Boží lid musí přijmout varování a pracovat pro duše přesně tam, kde se nacházejí; protože lidé si neuvědomují svou velkou potřebu a ohrožení. Kristus vyhledával lidi, kde se nacházeli a stavěl před ně velké pravdy týkající se jeho království. Když chodil z místa na místo žehnal a utěšoval trpícím a uzdravoval nemocné. To je našim dílem. Bůh chce abychom ulevovali strádajícím v jejich potřebách. Důvod, proč Bůh nezjeví svou moc rozhodněji je, že mezi těmi, kdo prohlašují, že věří pravdě, je příliš málo duchovnosti. *SpM 123.1*

V našem světě je mnoho křesťanských pracovníků, kteří ještě neslyšeli velké a úžasné pravdy, které se k nám dostaly. Konají dobré dílo v souladu se světlem, které mají, a mnozí z nich jsou mnohem dále v poznání a praktickém díle než ti, kdo mají velké světlo a úžasné možnosti. *SpM 123.2*

Lhostejnost mezi našimi kazateli, co se týče zdravotní reformy a lékařsky misijního díla, je překvapující. Dokonce i ti, kdo se nehlásí za křesťany, mluví o této věci s větší úctou než náš vlastní lid, a předbíhají nás. Slovo mi dané pro vás zní: „Jděte kupředu.“ *„Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, Učíte je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.“* (Mt 28,18-20) *SpM 123.3*

Je zde poselství pro ty, kdo jsou v Battle Creeku, aby se odstěhovali na místa, kde by mohli konat toto dílo ve spojení s dočasným zaměstnáním. Kdyby se vystěhovali ve víře, získali by ve věcech Božích bohatou zkušenost. Ale oni se domnívají, že věci budou v Battle Creeku trochu lehčí než někde jinde. V Battle Creeku nekonají žádné dobro a pouze zvětšují počet těch, kdo potřebují obrácení. Nemají žádného ducha obětování se. Mají velmi mnoho svého já a málo Krista, malou víru a pár dobrých skutků, a myslí si, že mají náboženství. Všechno toto však nemá žádný význam. Co čteme ve sedmnácté kapitole Jana? *„Nebo slova, kteráž jsi mi dal, dal jsem jim; a oni přijali, a poznali vpravdě, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi ty mne poslal.“* (J 17,8) Prosím, přečtěte si tuto kapitolu; protože je plná bohatství. *„Jakož jsi mne poslal na svět“,* Kristus pokračuje, *„i já jsem je poslal na svět. A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě. Ne za*

tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne.“ (J 17,18-20) Nasloucháme slovům Kristovým? Posvěcujeme se skrze poslušnost pravdě? *SpM 123.5*

„Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne, Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal. A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jakož i my jedno jsme. Já v nich, a ty ve mně, aby dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, jakožs i mne miloval.“ (J 17,20-23) *SpM 124.1*

Aplikujte tato slova na členy církve a sledujte, jestli vyučují plán spasení jak ustanovil Kristus. Usilují o tu dokonalou jednotu o kterou se Kristus modlil aby měli? Drží se opravdu slov Božího prorocství? Říkám vám, mí bratři, že je kromě kázání i jiné dílo – dílo služby, které se překvapivě opomínají. *SpM 124.2*

Když bude někdo v Battle Creeku nebo na jakémkoliv jiném místě, mluvit slova, která zlehčují lékařské dílo, zeptejte se jich, co dělají pro to, aby konali dílo, které jim Bůh dal, aby dělali. Ať se chopí díla právě tam kde se nacházejí a upustí od kritizování. *SpM 124.3*

Bratře Irwine, chop se díla zdravotní reformy. Jestliže si někdo z kazatelů myslí, že zdravotní misijní dílo získává nepatřičnou převahu, nechť vezmou muže, kteří v těchto odvětvích působí s sebou do jejich pole působnosti, dva tu, dva tam. Ať kazatelé přijmou tyto lékařské misionáře jako by přijali Krista a uvidí, jaké dílo dokážou udělat. Nechť pozorují, zda tímto způsobem nepříjde do církve nebeský proud života. Podívejte se, zda není třída, která se chopí vzdělání, které tak potřebují a nevyslechne si svědectví: *„Ale Bůh, bohatý jsa v milosrdenství pro velikou lásku svou, kteroužto zamiloval nás, Když jsme my ještě mrtví byli v hříších, obživil nás spolu s Kristem (ne mimo Krista), jehož milostí jste spaseni, A spolu s ním vzkřísil, i posadil na nebesích (ne v nezávislých atomech) v Kristu Ježíši.“* (Ef 4,4-6) ... *SpM 124.4*

(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

Praktické misijní dílo odvětvím vzdělání

(Část tohoto poselství je obsažena v knize „Counsels to Teachers“ na str. 545.)

Biblické studium má stát jako základ veškerého pravého vzdělání: o co víc, je vyžadováno daleko více než pouhé teoretické poznání biblické pravdy. Nestačí naplnit mysle studentů drahými lekcemi nejhlubší důležitosti a potom ponechat lekci za lekcí nevyužitými. Misijní dílo by mělo být konáno vhodnými lidmi, aby se naučili udělovat to co získali. Ti, kterým bylo uděleno světlo nemají drahou mast uzavřít, ale mají rozbít láhev a nechat vůni, aby se rozšířila všude kolem. Mezi studenty jsou takoví, kteří mají vzácné schopnosti. Náš zástupce říká: --- *SpM 125.1*

--- Se vši pokorou usilují o poznání od Krista, modlí se, bdí na modlitbě, aby ostatním uvedli ve známost pravdy, které jsou na ně denně kladeny. *SpM 125.2*

Ti, kdo konají toto dílo, naleznou mnohé, jak staré tak mladé, kteří jsou plni vrozených předsudků, kteří nenávidí pravdu kvůli mylným představám o jejím charakteru. Když se seznámí s těmi, kdo znají a praktikují pravdu, budou vidět jejich vlastní chyby a zatímco se bude zdát, že budou v sobě chovat hněv a nenávistné vášně, přátelská rozmluva tyto pocity změní. Silný závoj předsudků zaslepuje mnohé mysle. Potřebují lásku, soucit a svatost pravdy. *SpM 125.3*

Učitelé a studenti v našich školách potřebují božský dotek. Bůh pro ně může učinit více než zatím učinil, ale v minulosti byly jeho cesty omezeny. Kdyby se podpořil misijní duch, i když by to zabralo několik hodin ze studijního programu, kdyby se projevovalo více víry a duchovního nadšení, více by si byli vědomi toho, co Bůh vykoná, bylo by jim uděleno mnohem více nebeského požehnání. Jsou svaté struny, kterých ještě musí být dotknuto. Učitelé stejně tak jako studenti musí prokazovat větší učenlivost. Právě takový jaký je poměr pravého misijního ducha, který proniká do vzdělání a vyučování mladých, takové bude udělené požehnání. Studenti by měli začít pracovat v misijních odvětvích, měli by se učit, jak se chopit Krista, zatímco jsou ve spojení s lidmi značných zkušeností, se kterými se mohou radit. Když to budou tak dělat, nepůjdou kupředu pouze v poznání a rozumových schopnostech, ale naučí se, jak mají pracovat, aby když skončí doba školy a budou odděleni od svých učitelů a zkušených rádců, byli připraveni se zapojit do upřímného misijního díla, pracující pod vedením největšího učitele, jakého kdy svět poznal. Je stejně tak důležité, aby věděli jak mají komunikovat, jako je důležité, aby obdrželi poznání pravdy. Postup vyprávění druhým o Kristu, čtení a vysvětlování jeho slova, vtiskne toto Slovo do mysli a učiní pravdu jejich vlastní. *SpM 125.4*

*„Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého... a bližního svého jako sebe samého.“ (L 10,27) To je Boží příkaz. Ježíš k tomu ještě dodal: „Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, tak abyste i vy milovali jeden druhého.“ (J 13,34) Člověk by nikdy nepochopil sílu této lásky pokud by Kristus nepřišel na tuto zem a neobětoval svůj život za hříšníky. „Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své.“ (J 15,13) Nemáme milovat našeho bližního pouze jako sebe; máme se navzájem milovat tak jako nás miloval Kristus. „Jakož miloval mne Otec, tak i já miloval jsem vás“, prohlásil, „zůstaňtež v milování mém. Budete-li zachovávat přikázání má, zůstanete v mém milování, jakož i já přikázání Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování Toto mluvil jsem vám, aby radost má zůstala v vás, a radost vaše aby byla plná. Totoť jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako i já miloval jsem vás.“ (J 15,9-12) *SpM 126.1**

Studenti a také učitelé v naší škole musí věnovat čas tomu, aby se seznámili se členy komunity ve které žijí. Lásku, kterou nám projevil Kristus musíme zušlechťovat pro ostatní. Pravda nezůstane dlouho v srdci pokud nebude působit skrze lásku k spáse duší, které jsou připraveny zahynout. *SpM 126.2*

Bůh nechce, aby naše školy byly řízeny stereotypními lidskými plány, jak jsou nyní mnohé řízeny. Chce abychom se vyvarovali lidské preciznosti, vyznačující čaru po které musí každý kráčet. Do našich škol musí být přinesen nový činitel. Jsou následovány špatné zásady a metody vyučování, na které se pohlíží jako na velmi nezbytné. Ti, kdo jsou spojeni s našimi školami musí proniknout hlouběji než jdou jejich vlastní zvyky nebo názory, kterých si cení jako dobré autority. Na

studenty nesmí být uloženo mnoho učení a povinností, aby nezanedbali promlouvat s Velkým Učitelem, Pánem Ježíšem Kristem, a vpustili do svých srdcí měkký podmaňující vliv, který v Něm přebývá. Je důležité, aby studenti byli učení jak konat misijní dílo, netoliko perem a hlasem, ale pracováním s nimi v rozličných misijních odvětvích. Všude kolem nás jsou lidé, kteří musí být vyučováni jak mají vařit a jak se starat o nemocné. Když se zapojíme do těchto odvětví díla praktikujeme pravdu jak je v Ježíši. Učitelé a studenti potřebují studovat, jak se zapojit do tohoto díla. Učitelé by měli vzít studenty na místa, kde je potřebná pomoc, poskytující jim praktické rady jak se starat o nemocné. *SpM 126.3*

Učitelé musí čerpat z hlubokého, ústředního pramene veškeré morální a intelektuální moci, žádající Pána, aby jim dal mysl, která byla v Kristu Ježíši, tak aby každý případ volající po soucitu a pomoci, ve fyzickém stejně tak jako v duchovním směru, získal jejich pozornost. Vyučujte studenty aby aplikovali v praxi lekce, které přijali. Když jsou svědky lidského utrpení a velké chudoby těch, kterým se snaží pomoci, budou pohnuti soucitem. Jejich srdce změkknou a zjemní se hlubokými, svatými principy Slova Božího. *SpM 126.4*

Velký Lékař spolupracuje s každým úsilím vykonaným ve prospěch trpícího lidstva, aby tělu poskytl světlo a duši život a obnovu. A proč to tak je? Satan přišel na náš svět a svedl člověka do pokušení. S hříchem přišly nemoci a utrpení, protože sklízíme to, co jsme zaseli. Satan potom přiměl člověka, aby Boha obvinil z utrpení, které je jenom jistým důsledkem přestoupení fyzického zákona. Bůh je tedy falešně obviněn a jeho charakter mylně představen. Je obviňován z věcí, které učinil sám satan. Bůh chce, aby jeho lid odhalil tento klam nepřítele. Dává jim světlo evangelia zdraví a jako jeho zástupci mají předávat světlo ostatním. Když pracují, aby ulevili trpícímu lidstvu, mají poukázat na původ všeho utrpení a nasměrovat mysl na Ježíše, velkého Léčitele jak těla tak duše. Jeho soucitné srdce vychází ke všem trpícím na světě a spolupracuje s každým, kdo působí k jejich úlevě. Když se s jeho požehnáním navrací zdraví, bude obhájen Boží zákon a lež se vrací zpátky k satanu, svému původci. *SpM 127.1*

Musíme dát Pánu šanci vykonat jeho dílo, jeho velké dílo pro duši. Kristus je naší postačitelností. Každý z nás musí pochopit, že to znamená mít Slovo Boží v nás plně. Stejně jako byl Kristus na tomto světě, máme být i my. Jestliže jsme v tomto životě v povaze takoví jak on, bude mít v nebi jeho podobu. Jestliže není na tomto světě mezi námi a Kristem žádná podoba, nemůže být mezi námi žádné přátelství, když přijde ve své slávě a všichni svatí andělé s Ním. Jako učitelé náboženství máme závazek učit naše studenty jak se zapojit do lékařsky misijního díla. Ti, kdo konají toto dílo mají mnoho možností, aby seli semeno pravdy způsobem, který bude úspěšný. Srdce plné vděčnosti k Bohu se může modlit: „*Vyuč mne, Hospodine, cestě své, a ved' mne po stezce přímé pro ty, jenž mne střehou.*“ (Ž 27,11) *SpM 127.2*

Je zde dílo, které musí být vykonáno všude v našich školách. Jestliže jsme nositelé světla světu, jsme zavázáni, abychom učili studenty jak nést světlo a dali jim možnost pracovat. Máme udělovat pozvání na večeri, protože toto je dobrá zpráva pro všechny lidi. Necht' všichni, kdo se připravují na toto dílo, stráví mnoho času na modlitbě. Ať přemýšlí o své povinnosti ve světle Slova Božího. Musíme nyní sledovat, co může být vykonáno ke vzdělání studentů v praktickém misijním díle, aby mohli předávat ostatním to, co přijali. Kdo věnuje část svého času tomuto dílu? Pamatujte, Kristus je cenou života, oprávněným panovníkem všech stezek a plotů, a On ví, co oni potřebují. *SpM 127.3*

Bůh na nás vložil břemeno zodpovědnosti, které si neuvědomujeme. Musíme se naučit hlubším lekcím ve škole Kristově. Můžeme vykonat mnoho v jeho síle. On si přeje, abychom vyučovali studenty, jak se mají chopit díla, které jim zanechal, aby konali, aby neztratili ducha díla příliš mlčenlivým uznáním teorie pravdy. Je to inteligentní poznání zdokonalené zkušeností, která vytváří účinného pracovníka. *SpM 127.4*

„*A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům, a tehdyž přijde skonání*“, prohlašuje Kristus (Mt 24,14). Tato moc je už připravena k předání těm, kdo s Ním budou spolupracovat v sebezapření a sebeobětování se. Bez prodlení musíme otevřít cestu, aby se mohlo toto odvětví výchovy rozvinout. Studentům musí být uděleny zvláštní možnosti ke konání misijního díla, aby se mohli postavit do cesty k přijímání a udělování světla. Musí uvést ve známost pravdu, která je učinila dětmi Božími. *SpM 128.1*

Jestliže věříme Slovu Božímu, našim největším cílem a záměrem by mělo být vychovávat a vzdělávat naše mladé muže a ženy, aby šli s misijním dílem kupředu. Takto mohou použít pravdu, která jim je tak věrně představována. Když navštěvují rodiny, vzácné pravdy, které slýchávali, výcvik týkající se biblických témat, který prodělali, se dostane do jejich myslí. Jak čtou a vysvětlují Slovo „*Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, onť vás naučí všemu a připomenet' vám všechno, což jsem koli mluvil vám*“ (J 14,26). Tímto způsobem nebudou povzbuzeni jen ti, kdo pravdu neznají, ale i ti, kdo vyprávějí o vzácném Kristovi a dobudou značného požehnání. *SpM 128,2*

Paní E. G. Whiteová

Finanční, společenské a duchovní vzdělání

Nízké školné

Nechceme, aby se nad námi stáhly temné mračna ve formě dluhu. Nechceme, aby náš dluh narůstal. V našich školách v Americe se položily ceny školného tak nízko, že hospodáři škol nabyli přesvědčení, že i s řádnou šetrností nemohou setrvat v těchto nízkých cenách. Po jednom nebo dvou školních semestrech jim pečlivé zkoumání odhalilo, že obnos ustanovený nebyl dostatečný, aby pokryl náklady, že by se školné mělo zvýšit a takto zabránit zhoubnému dluhu. Daleko lepší je, ať studenti sdílejí náklady, než aby škola nesla celou tíhu; protože to vrhá na hospodáře instituce nestálé podezírání ze špatného hospodaření, nedostatku spořivosti a špatného plánování. Tyto dluhy jsou pro učitele velmi srážející. *SpM 128.3*

Cena školného by měla být použita k zaplacení platu pro učitele. Učitelé by měli mít nějaké rezervy mimo svých skutečných potřeb, aby mohli věnovat dary, když je potřeba. Je pro ně velkým uspokojením mít něco s čím mohou pomoci v případě nutnosti. Jejich platy by neměly být ty nejnižší; proto by částka školného měla přinejmenším zaplatit učitelé a zásobit stůl vydatným zdravým jídlem. Dluhy nesmí být dovoleny, aby semestr za semestrem stoupaly. *SpM 128.4*

Během prázdnin by měly být dodány dostatečné zásoby k přípravě pro otevření školy na následující semestr. Během léta by měla být škola udržována každý den několik hodin jako podpora pro ty studenty, kteří nechtějí kvůli výdajům na cestování opustit Cooranbong. Všichni, kdo obhajují nízké školné, by měli dříve než vyjádří své rozhodnutí, zvážit obě strany, a po zhodnocení stravy, platu učitelů, a vybavení pokojů, přinést své propočty. *SpM 129.1*

Bylo mi dáno světlo, že nemáme napodobovat žádnou školu, která je v Americe. Musíme získat více trvalého vzdělání. Tím je poznání Slova. A s každým opatřením musíme mít na zřeteli hospodárnost. Učitelé musí spolupracovat ve vyžadování od studentů dostatečných prostředků k pokrytí průběžných nákladů anebo se sami musí rozhodnout konat svou práci za nižší platy. Musí se zvážit cena školních výdajů, a jestliže není žádná cesta jak se vyvarovat dluhu, všichni to mají svobodně mezi sebou zařídit tak, aby darovali určitou část ze svých platů. To může být nejlepší věc ke zvýšení školného; potom budou mít učitelé přednost použít své prostředky k pomoci tam, kde vidí, že je pomoc nejvíce potřebná. Když je žádost o prostředky, kde je ochota pomoci, učitelé by měli mít něco ze svých vlastních příjmů k použití, jak uvidí, že to bude vhodné. *SpM 129.2*

Ti, kdo mají pravdu ve svých srdcích mají vždy srdce otevřená, pomáhajíce tam, kde je to nutné. Vycházejí a ostatní napodobují jejich příklad. Jestliže tam jsou ti, kteří by měli ze školy užitek, ale kteří si nemohou dovolit zaplatit své školné v plné výši, ať sbory v našem sdružení ukáží svou štedrost v pomoci jim. To je důležitá věc a volá ne po úzkoprsých výpočtech, ale po pozorném zkoumání. Je potřebná rada Páně. Škola by měla mít dostatečný příjem, aby byla schopná poskytnout studentům během školního semestru některé věci, které jsou důležité, aby měli ve svém díle. *SpM 129.3*

Škola má být domovem

Škola v Avondale nemá stát na sobeckém plánu. Má být spíše domovem než školou jako jsou ostatní školy. Učitelé se mají chovat jako otcové a matky. Nechť učitelé projeví svůj zájem o studenty společně a nerozdílně, stejně jako otcové a matky projevují o své děti. Studenti nemají být vzdělávání, aby si mysleli, že jsou nezávislými atomy, ale že každý z nich je nití, která se má spojit s ostatními nitěmi ve tkanivu, ze kterého se skládá látka. *SpM 129.4*

Studenti jsou zde k zvláštnímu vzdělání, aby se seznámili se všemi odvětvími díla, aby mohli vyjít jako misionáři, aby byli v určitém slova smyslu morálně nezávislí a schopní se vybavit potřebnými věcmi, protože se naučili zručnosti. Ať už mužové či ženy, měli by se naučit zašívát, práť a udržovat si své oblečení v pořádku. Měli by být schopni si uvařit své vlastní jídlo. Měli by se naučit jednat vždy ze zásad a sledovat směr křesťanské zásadovosti. *SpM 129.5*

Pro mnohé to je těžké, je to možná proto, že nezískali svou výchovu doma. Dostatečně si neuvědomovali, že jsou součástí rodinného podniku. Nemysleli si, že je jejich povinností přinášet všechnu možnou pomoc do rodiny, stejně jako to činil Kristus. Nebyli učeni o důležitosti činění Kristova života našim životem a charakteru Kristova jejich charakterem. V mnoha případech jsou přirozené sklony dětí ponechány, aby svobodně plynuly. Je jim dovolováno, aby zanedbávali malé věci, které by měli konat bez řečí. Nejsou učeni k tomu, aby nesli břemena a bojovali proti svým přirozeným sklonům. *SpM 130.1*

Není to znamením dámy nebo gentlemana opovrhovat omezeními jak doma nebo ve škole. Mějte na mysli, že jestliže jste dětmi Božími, budete v podřízenosti ať už domovu nebo školní autoritě. Kristus počítá přízní všechny věci. Náboženství může požehnat pouze ten život, který ovlivňuje. Všichni, kteří se vylučují z jeho vlivu se také zavírají před požehnáním, které vždy následuje konání dobrých věcí. Jestliže zavíráme své pokoje před slunečním svitem a potom si stěžujeme na tmu, komu máme klást vinu? Jestliže toužíte po radosti a štěstí otevřete dveře svého srdce Slunci Spravedlnosti. Štěstí je vaše jestliže ho máte; protože štěstí se skládá z malých věcí, stejně tak jako z větších. *SpM 130.2*

Tato škola má být rodinnou školou. Něžnost, soucit, jednota a láska mají být pěstovány. Učitelé se mají starat o zdraví a štěstí studentů a snažit se je podpořit v každém důležitém odvětví poznání. Zvláštní starost má být věnována duším studentů. Studentům by v žádném případě nemělo být dovoleno věnovat tolik času učení, že by jim to bránilo shromažďovat se k modlitbě a náboženskému cvičení. Tato škola má být výchovnou školou, školou, kde se studentu dostane zvláštní pomoci od jeho učitelů, tak jak by měla získávat pomoc rodina doma. Jestliže množství učebního materiálu zabraňuje této zvláštní výchově v tomto směru, mějte méně učení a opatrně se snažte studenty přivést do školy Kristovy, kde se mohou učit od velkého Učitele. *SpM 130.3*

Pán má pro nás prostředky v rukou svých správců. Vyzýváme všechny, aby zvážili postup díla, které bylo vykonáno od té doby, co jsme přišli do Austrálie. My jsme to dílo nevykonali, ale Pán nás povolal, abychom byli jeho spolupracovníky a tím také toužíme být. Jestliže budou v této škole všichni hrát svou úlohu, aby ji podpořili, bude vykonáno misijní dílo, dalekosáhlého vliv, který si uvědomují pouze nemnozí. Myslím, že bychom se měli vděčně zamyslet nad tím, co Pán vykonal. Viděli jsme vykonáno dobré dílo v Melbourne, ale pokud se členové církve, kteří jsou už dlouho v pravdě probudí, aby konali Bohem jim dané zodpovědnosti a nově se obrátí a zasvěť, Bůh je učiní požehnáním těm, kteří nově přijdou k víře. *SpM 130.4*

Bible je našim Rádcem. Vzděláváme studenty v Písmu. Každý den hledáme Pána pro moudrost. Nesmí se dopustit, aby narůstaly dluhy. Musíme mít pomoc, se kterou budeme udržovat naši školu. Bude mnohem lepším přinést dary teď, snížit kapitál, takto snížit úrok, který musí být zaplacen. Musí být vykonáno velké dílo, musíme svěřit těmto drahým duším Boží dědictví a pravou výchovu, aby mohli dosáhnout vyššího stupně a nebeské rodiny v ráji Božím, a stali se syny a dcerami Krále. Činíme Slovo Boží našim studiem. Nemůže být závislí na učebnicích, které jsou prodchnuty duchem nevěry. Ach, kolik jsme ztratili tím, že jsme Slovo živého Boha postavili až na druhé místo! Spisy lidských názorů, lidských autorů, jejichž vnímání stojí proti Bohu, jsou jako koukol zasetý mezi pšenici. *SpM 130.5*

Studenti musí být vyučováni, aby porozuměli Knize, která by měla být vždy představována jako kniha ke studiu. Tvzení, že jsou ve Slově věci, které jsou temné, tajemné a nepochopitelné, věci těžké k porozumění, matoucí a nejisté, je falešné. Prosím, přečtěte si první, druhou a třetí kapitolu Efezským. ... *SpM 131.1*

Bůh nebude lidi volat k zodpovědnosti za to čemu nerozumějí. Písmo bylo dáno všem lidem, aby je učinilo moudřejšími ke spasení. Nic není ponecháno v temnotě nebo těžké k pochopení. Lekce, které se musíme naučit vyžadují štěstí, svatost, nesobectví člověka, aby mohl být dokonalým v Ježíši Kristu. Tajemstvím uváděným apoštolem jako těžké k pochopení je existence Boha. „Kdo může stížitelnosti Boží dosáhnout?“ *SpM 131.2*

Velká část toho, co je zjeveno, je pro lidské mysle tajemná, protože klenoty pravdy se nehledají jako ukrytý poklad. Pravda leží ukryta pod odpadem lidských nařízení, lidské moudrosti a filozofie. Nekonečná, věčná pravda, zjevení Boží, je vysvětlována ve světle lidských dohadů. Boží Slovo, oni

tvrdí, je pozměněno, předěláno, aby se hodilo měnícím se dobám, aby vyhovovalo jejich vlastním myslím a názorům. Jsou vychováni ze špatných knih a opouštějí prosté „Tak praví Pán“, což vyžaduje věčné zájmy, přizpůsobení se. Duchovní věci mohou být rozpoznávány jedinečnou mocí Ducha svatého. *SpM 131.3*

Pán dává najevo, že musí být učiněna reforma těmi, kdo postavili lidskou moudrost na místo živých proroctví. Lidská moudrost je bláznovstvím; protože postrádá celou Boží prozřetelnost, která pohlíží do budoucnosti. „*Nebo když v moudrosti Boží svět nepoznal skrze moudrost Boha, zalíbilo se Bohu skrze bláznové kázání spasiti věřící.*“ (1 K 1,21) Písmo musí být zkoumáno, ano, snědeno, aby očistilo a připravilo lidi, aby se stali členy královské rodiny, dětmi nebeského Krále. Od začátku by měly školy, které jsou řízeny adventisty sedmého dne, brát Slovo Boží jako svou učebnici a když to budou konat, učitelé a studenti naleznou vyšší vzdělání. V otevírání Slova Božího a zkoumání jeho stránek, naleznou ukryté poklady. *SpM 131.4*

E. G. Whiteová

Školní finance

Drahý bratře,

dostala jsem Tvé dopisy. Tvůj poslední týkající se Akademie přišel dnes ráno. Netušila jsem, že naše Akademie je zadlužená dvaceti tisíci dolary. Proto je nutné přijít s žádostmi o dary. *SpM 132.1*

Hříchy soustřeďující všechny zodpovědnosti do Battle Creeku nejsou malé. Nebezpečí jsou velká. Jsou zde neposvěcení činitelé čekající pouze na okolnosti, aby vsadili všechny své vlivy na stranu zla. Nikdy se nemohu cítit zcela bezpečně, co se týče Battle Creeku nebo Akademie Battle Creeku. Nyní nemohu uvést všechny své důvody. To, co mě vedlo k tomu, abych napsala to, co jsem napsala, byla velká potřeba obchodních hospodářů, bohabojných zasvěcených mužů, kteří se chopí díla a posunou ho směrem v bázni Boží. *SpM 132.2*

Ať byl záměr uložení tak nízkého školného studentům jakýkoliv, skutečnost, že je Akademie tak těžce pozadu je dostatečným důvodem ke změně ceny, aby se toto v budoucnosti neopakovalo. Nízká cena není ve přízni, i když při vyšších cenách nebude Akademie tak štědře podporována. Ti, kdo skutečně chtějí, aby se v Battle Creeku docílilo zisku vynaloží extra úsilí, aby dosáhli těchto předností a velká třída, která by byla ovlivněna, aby nastoupila kvůli nízkému školnému nebude k žádnému prospěchu ostatním studentům nebo církvi. Čím větší je počet tím více je potřeba ohleduplnosti, odbornosti a bdělosti držet je v řádu a uchovat je předtím aby morálně neupadli. *SpM 132.3*

Měla by být učiněná některá opatření ke vzniku fondu k půjčení chudým studentům, kteří si to zaslouží a touží po tom, aby se oddali misijnímu dílu, a v některých případech by měli dostat i dary. Potom by tito mladí měli mít před sebe jasně předloženo, že si musí razit svou cestu jak dalece jen to je možné a částečně uhradit své výlohy. *SpM 132.4*

Sbory v různých oblastech by měli vnímat, že na nich spočívá závažná zodpovědnost, aby vychovávali mladé a pěstovali schopnost se zapojit v misijním úsilí. Jestliže uvidí někoho v církvi, kdo slibuje, že získá schopné pracovníky, ale kteří se nejsou schopni se vycvičit, měli by se ujmout této zodpovědnosti a poslat je na Akademii, aby byli poučeni, zdokonaleni se zřetelem na cíl, aby se stalo pracovníky ve věci Boží. Je zde materiál, který musí být zpracován a který by byl dobrou službou na vinici Páně, ale oni jsou příliš chudí, než aby se jim dostalo výhod Akademie. Církev by měla cítit jako svou přednost převzít tuto zodpovědnost a uhradit jim jejich výdaje. *SpM 132.5*

Školné by mělo být zvýšeno a jestliže jsou zde někteří, kteří potřebují pomoci, nechť je jim pomůžeme jak je uvedeno výše. Když byla Akademie na začátku založena, byl v úřadě Review and Herald umístěn fond ve prospěch těch, kdo si přejí získat vzdělání, ale kteří neměli žádné prostředky. Ten byl využit několika studenty dokud nezískali dobrý začátek a nevydělali dost, aby vrátili to co získali, aby z něj mohli mít prospěch ostatní. To co stojí málo bude oceňováno málo, ale to co má skutečnou hodnotu bude oceňováno adekvátně. *SpM 132.6*

Kdyby bylo méně studentů a všichni by měli slibný charakter, bylo by to pro Battle Creek požehnáním. Jestliže jsou v Akademii jako učitelé muži, a jsou k této škole přidružení, kteří jsou rozvážní a mají silný morální vliv, kteří ví jak jednat s myslí a vlastní skutečného misijního ducha; tehdy pokud by Akademie byla přeplněná a bylo by nutné vystavět další stejně tak velkou, bylo by to nejlepším misijním polem na světě. Je to tato schopnost, která je velice v Akademii potřebná. *SpM 133.1*

Jestliže by se tyto vznešené kvality nacházely v mužích, kteří jsou ve spojení s úřadem v Battle Creeku, vyhlídky by byly nadějnější. Velké a důležité zájmy se nacházejí v nebezpečí, že budou zdeformovány a vyjdou z jejich rukou porušené. Kdyby si někteří více uvědomovali svou nevědomost a méně by záviseli sami na sobě, byli by méně soběstačnými, mohli by se učit od Velkého Učitele tichosti a poníženosti srdce. *SpM 133.2*

Co se týče Akademie řekla bych: Zvedněte ceny a mějte lepší třídu studentů. Ale měla by být učiněná opatření k vykonání toho nejlepšího pro ty, kdo přicházejí: zajistit jim všechny zdravé, rozumné a morální přednosti. Vidím potřebu ještě další budovy pro stravování a může být ještě potřeba další budovy pro studenty. Nedokážu vidět jak byste mohli udělat lépe než žádostí o prostředky, zatímco stojí před Akademií tento dluh. Neměl by zde být a jestliže by se dobře

plánovalo neexistoval by; což znamená, pokud by ti, kdo jsou zvláště zaměstnání v Akademii byli muži jasnějších názorů. Neustále by uplatňovali duchaplnost a takt navrhovali by prostředky, díky nimž by Akademie nebyla obtížena dluhem. *SpM 133.3*

Pokud bychom jenom měli zasvěcené duchovně smýšlející pracovníky spolupracující s našimi důležitými institucemi, kteří by se spoléhali na více než sami sebe, určitě bychom mohli očekávat větší úspěch než jsme měli dosud. Kde je však rozhodný nedostatek pokorné důvěry a úplné závislosti na Bohu, nejsme si jisti ničím. Naši velkou potřebou dnes jsou mužové, kteří jsou pokřtěni Svatým Božím Duchem, mužové, kteří krácejí s Bohem, jako krácel Enoch, mužové, kteří nejsou ve svých vyhlídkách tak omezení, aby dílo svázali místo aby ho rozšiřovali, mužové, kteří neřeknou „obchod je obchod, náboženství je náboženství“. Potřebujeme muže, kteří se dokážou vžít do situace, muže, kteří jsou prozíraví, muže, kteří dokážou usuzovat z příčiny k následku. ... *SpM 133.4*

Uveřejním zde některé výtažky z dopisu napsaném 8. listopadu 1880: „Důležitost každé části věci je mi tak drahá jako můj život. Každé odvětví díla je důležité. Bylo mi ukázáno, že bylo nyní velké nebezpečí v činění průběhu misijního díla tak pohlcujícím, že se stane matoucím a pohltí každý další zájem. Bylo přede mne představeno, že v misijním průběhu díla a v díle sobotní školy je příliš mnoho byrokratické složitosti. Je zde forma a řád, ale málo křesťanské jednoduchosti pocítované nebo uplatňované pracovníky. Chceme méně složitosti a mechanického řádu a více práce ze srdce, více skutečné zbožnosti a pravé svatosti, zvláště v misijním díle všude. Musí zde být zbožnost, čistota a moudré vedení a potom bude větší a lepší dílo vykonáno méně nákladnějšími prostředky. *SpM 133.5*

Je zde široké pole k pokrytí a postupující nad jednoduchost díla. Nyní je čas pracovat a pracovat podle moudré rady Boží. Jestliže s misijními poli a sobotními školami spojíte neposvěcené osoby, naše dílo na sebe vezme formální podobu a bude bez Krista. Pracovníci musí studovat pozorně na modlitbě v každé části pole, jak pracovat s jednoduchostí Kristovou a ekonomickým způsobem, jak naplánovat a navrhnout nejúspěšnější způsob jak zasáhnout srdce. *SpM 134.1*

Jsme v nebezpečí, že se rozšíříme na více oblastí a začneme více akcí než vůbec dokážeme řádně obstarávat. Je zde nebezpečí, že některé odvětví díla přeženeme a některé důležité části ponecháme zanedbané. Ujmout se velkého množství díla a neudělat nic dokonale, by bylo špatným plánem. Máme jít kupředu, ale nesmíme být tak dalece nad jednoduchostí díla, že bude nemožné starat se o činnosti do kterých se pouštíme bez toho aniž bychom neobětovali naše nejlepší pomocníky aby věci udržovali v pořádku. Musí být brán ohled na zdraví a život. Zatímco bychom měli být vždy připraveni následovat počáteční prozívatelnost Boží, neměli bychom pokládat žádné větší plány ani bychom neměli zaujímat více prostoru než jsou pomoc a prostředky k dobré práci k udržení se a zvýšení zájmu už vyvolaném. I když se pro pracovníky neustále otevírají širší pole a plány, naše názory a myšlenky se musí šířit s ohledem na pracovníky, kteří mají pracovat, aby duše přivedli k pravdě.“ *SpM 134.2*

E. G. Whiteová

Vzdělání, které by měly poskytovat naše školy

Když se chystáme uvést do provozu zařízení pro výrobu zdravých jídel, vyvstala otázka: Jak se k této věci postavíme? Kde umístíme dílo tak důležité pro nás a pro školu založenou v Cooranbongu? Budete toto odvětví obchodu založeno v Cooranbongu a takto otevře cesty a prostředky díky nimž by mohlo mnohem více studentů obdržet všestranné vzdělání? *SpM 134.3*

Ze světla mě uděleného co se týká oblasti a vybudování našich školních zájmů, vím, že je Božím záměrem, aby tato instituce byla založena v jisté vzdálenosti od města, které je plné pokušení a léček, zábav a rozptýlení, kterou nejsou prospěšné čistotě a zbožnosti náboženského zasvěcení se. On touží po tom, abychom spojili manuální práci se zdokonalováním duševních schopností. Bylo mi ukázáno, že studium zemědělství by mělo být abecedou výchovného působení našich škol. Tato instituce nesmí záviset na dovezeném produktu – na ovoci tak důležitém pro zdraví a na obilninách a zelenině. Toto je úplně první věc, které se musíme ujmout. Potom až budeme postupovat dále a přidávat k našim prostředkům, přijdou názorné lekce a postupující naučení. Nemáme ubírat z toho, čeho jsme se už chopili jako odvětví vzdělání. *SpM 134.4*

Ze světla mě uděleného mají být našim mladým otevřeny prostředky pomocí s nimiž by se mohli, zatímco chodí do školy, naučit jak používat nástroje. Budovy by měly být vztyčeny na školní půdě samotnými studenty. Pod vedením zkušených dělníků, tesařů, kteří jsou schopni učit, jsou trpěliví a laskaví, by se mladí měli učit jak ekonomicky stavět. Potom je důležité, aby se naše tiskařská činnost dělala tam kde je postavena naše hlavní škola a měli bychom mít tiskařský lis a sazečská písma, kde by se měla školit další třída studentů, aby se naučili zvládat všechno spojené se sázením a tiskem. *SpM 135.1*

Opět, naši mladí jak muži tak ženy, by měli být učeni jako vařit úsporně a obejít se bez masa. Toto je velmi závažná otázka pro svět. Tisíce lidských bytostí, které se živí těly mrtvých zvířat trpí a umírají z příčin o nichž nevědí. Usilovným snažením mohou být učeni jak rozlišovat mezi správnou zdravou stravou a použitím masa. Žádná podpora nemá být poskytnuta při vyučování našich mladých, aby připravovali jídla, které se skládají z jakéhokoliv množství masa; protože toto pokazuje na zaslepenost a neznalost Egypta spíše než na čistotu zdravotní reformy. Vyučujte studenty, aby připravovali zdravé nápoje z obilí vhodně připravené, aby nahradily čaj. Tento nápoj je nezdavý ve své naprosté přípravě a je tak zředěný, smíchaný s ostatními ingrediencemi, které připomínají čaj, že se stal nebezpečným nápojem. *SpM 135.2*

Všechny tyto dovednosti se mají dostat do výchovy studentů. I ve škole v Avondale si studenti berou tolik učení. Studenti by neměli být ponecháni aby si vzali tolik učení kolik si vyberou, protože mnozí budou mít tendenci k tomu, aby si vzali více než mohou snést, a jestliže to udělají, nemohou rozhodně vyjít ze školy s poznáním, které je důležité pro praktický život. Mladí se mají učit jak pracovat se zájmem a rozumně, aby ať se octnou kdekoliv, mohli být váženi, protože mají znalost těch dovedností, které jsou tak důležité pro praktický život. Na místo aby byli pracovníky pod dozorcem, se mají snažit být mistry svých řemesel, dostat se tam, kde mohou požadovat dobrý plat jako dobří tesaři, tiskaři nebo jako učitelé zemědělství. *SpM 135.3*

Jestliže je mozek přetížen množstvím učení, student je oloupen o fyzické zdraví. To mu může být zajištěno pouze cvičením svalů. Lidský stroj musí být namáhán úměrně, nebo si nebude moci udržet zdraví a energii. Pokud mozek a svaly pracují úměrně, mladí mohou přijít ke studiu Slova Božího se zdravým vnímáním a vyrovnanými nervy. Mohou mít zdravé přemýšlení a mohou zachytit drahé věci, které jsou jim ze Slova představeny. Stráví jeho pravdy a důsledkem toho bude mít mozek sílu rozlišit co je pravda. Potom až přijde příležitost mohou každému člověku, který o to požádá, s bázní a tichostí udat důvod pro svou naději, která je v nich. *SpM 135.4*

Byla mi položena otázka: Máš pro nás nějaké světlo? Jestliže ano, dej nám ho. Čas od času jsou přede mnou otevřeny věci a často přicházejí předtím než povstanou těžkosti. Tak tomu bylo když jsem byla před několika týdny v Stanmore. Celou noc jsme v mých snech konali změny. Někteří balili a stěhovali se na jiná místa. Když se zkoumaly záměry každého z nich, bylo toho hodně

řečeno. Někteří říkali, že jsou na cestě do Cooranbongu, kde se chtěli usadit v souvislosti se školou. Řekli, že chtějí konat jakoukoliv práci, jakou dostanou. Jestliže nezískají všechno učení, vezmou to co mohou a budou se učit jak pracovat. Toto, řekli, se jim bude hodit pro praktický život a pro dílo, které musí být vykonáno v misijním poli. Řekli, že vidí, že se v jejich myslích musí odehrát velké změny co se týká životních zásad, dříve než budou připraveni poučovat ostatní myslé. *SpM 136.1*

Byly objasněny Boží myšlenky co se týká střídmosti v jídle a pití. On řekl: Musíme se první sami učit; potom jak vyjdeme do misijního pole, abychom pracovali pro ostatní, jim můžeme předložit naši vlastní zkušenosti. V Cooranbongu budeme mít ty nejpriznivější možnosti, nejenom pro získání praktického poznání jak pracovat, ale budeme se také učit jak číst a studovat naše Bible. Potom ve svých vlastních zkušenostech poznáme slova Davidova: „*Jakým způsobem očistí mládenec stezku svou? Takovým, aby se choval vedle slova tvého. Celým srdcem svým hledám tebe, nedopouštěj mi bloudit od přikázání tvých. V srdci svém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.*“ (Ž 119,9.10) *SpM 136.2*

Celá řada lidí, jak mužů tak žen, si byli vědomi těchto záměrů. Potom byly pokládány otázky týkající se prospěšnosti výchovy ostatních v nahrazování masa, čaje a kávy zdravější stravou. Měli bychom uvést ve známost metody; a takto se zbavit výhod, které bychom mohli obdržet, když založíme obchod v koloniích? Měli bychom odhalit znalosti jak vyrábět tato zdravá jídla? Měli bychom učit chudé lidi jak mohou žít bez toho aniž by používali maso mrtvých zvířat? Měli bychom učit chudé, kteří přicházejí k pravdě jak pěstovat ořechy, jak pro sebe produkovat ty věci, které stojí příliš mnoho když si je koupí připravené jinými rukama? Měli bychom je naučit jak si připravit tato jídla sami pro sebe? *SpM 136.3*

Tyto otázky se zdály jako důležité, ale těžké k vyřešení. Potom byl slyšet hlas moudrosti: téma zdravotní reformy je velkým tématem a důležitým a toto misijní dílo má být přineseno na silnici i stezky života. Třetí andělské poselství je přítomnou pravdou pro rok 1898 a zdravotní otázka je úzce spojená s poselstvím, tak jak je rameno spojené s tělem. Proto musí být vrženo světlo na nejlepší metody v představování zdravotní reformy. Maso je největší nositelem nemoci, který se může dostat do lidského systému. Nemůžete však zapůsobit zdravotní reformou pokud nepředstavujete nejlevnější metody žití. Nepřítel nesmí mít přesilu v žádném směru. Pán může požehnat pouze těm, kdo zachovávají každé nařízení, které dal ve vztahu k tomuto životu. *SpM 136.4*

Mnoho lékařů nemá pro lidskou rodinu žádného užitku. Vyvyšuje se znalost léků, ale kdyby se každá lahvička, která pochází z každé takové instituce dala pryč, ve světě dnes by bylo méně nemocných. Předepisování léků by nikdy nemělo být v našich institucích zavedeno. Není žádná potřeba proč by tomu tak muselo být, a právě z toho důvodu nám Pán dovolil, abychom založili instituci, kde může přijít a kde může být zjevená jeho milost a moc. On prohlašuje: „*Já jsem vzkříšení i život.*“ (J 11,25) *SpM 137.1*

Pravou metodou léčení nemocných je jim povědět o bylinkách, které rostou ve prospěch člověka. Vědci těmto nejjednodušším přípravkům přidali velká jména, ale pravá výchova nás pověde, abychom učili nemocné, že nemusí volat doktora stejně jako nemusí volat právníka. Jestliže je to nutné mohou si pomoci jednoduchými bylinkami. Vzdělávat lidskou rodinu v tom, že jedině doktor zná všechny nemoci nemluvnat a osob každého věku je falešným učením a čím dříve se jako lid postavíme na zásadách zdravotní reformy, tím větší bude požehnání, které přijde na ty, kteří budou konat skutečné misijní dílo. Je zde dílo, které musí být vykonáno v léčení nemocných vodou společně s tím, že je naučíme přijímat hodně slunečního světla a vykonávat fyzické cvičení. Takto můžeme jednoduchým jazykem naučit lidi jak si uchovat zdraví, jak se vyvarovat nemoci. Toto je dílo ke kterému jsou povolána naše sanatoria. To je pravá věda. *SpM 137.2*

Jsme spolupracovníky Božími. Věříte tomu? Poznání, schopnosti, síly, které nám udělil Bůh nemají být hromaděny jako si lidé hromadí bohatství. Nemáme se chovat tak jak se chovají sobečtí lidé tohoto věku milující peníze. Touha hromadit si své majetky a udržet si moc vešla světským lidem do krve. Ve svém sobectví skupují pšenici a zboží, takže když je budou ostatní potřebovat, koupí je; a oni si potom naučtují jakékoliv ceny které budou chtít. Toto je duch, který převládá ve světě a činí z hrabivce peněz satanova spolupracovníka v okrádání chudých. To je horlivě pocíťováno chudšími třídami, a ďábel je vede, aby konali jeho dílo v tvrdohlavém odmítání věcí, kterým

nemohou pomoci. Takto člověk nad svým bližním používá násilí a sobectví. Ti, kterým je ublíženo a jsou okradeni se stávají rozhořčenými a ve světě se vytváří násilí, bezbožnost a krutost. *SpM 137.3*

Nenasytnost bohatých lidí se zvyšuje jak je uspokojována a tento duch bude ovládat církev pokud její členové nejsou následovníky Krista: „*Náboženství čisté a neposkvrněné před Bohem a Otcem totož jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v souženích jejich a ostříhati sebe neposkvrněného od světa.*“ (Jk 1,27) *SpM 137.4*

Světské metody bojují mezi adventisty sedmého dne o nadvládu. Zásady, které měly být zachovány čisté a neposkvrněné, jsou přemoženy a do všech dvorů Páně se dostalo sobectví. Pán dovolil těm, kdo nemilovali světlo, kdo odešli od jasného: „*Tak praví Pán*“, aby chodili v jiskrách ohně, který sami zapálili; ale On praví: „*V bolesti ležeti budete.*“ (Iz 50,11) *SpM 137.5*

Tento stav věcí se tvoří v našem sdružení a sborech pod náboženským pláštěm, který existuje ve světě. Vytvářejí se spolky, které ukazují jak vyčnívají a získali si jména za to, že vykonali velké dílo ve svých zodpovědných pozicích důvěry. Namlouvají si, že konali Boží službu když prokazovali zásady krádeže. Zbavili své bratry jejich práv, začali všechno shromažďovat do knih pod svou kontrolou a vytvořili své vlastní zákony a pravidla – pravidla, která vůbec nebyla podle Božího nařízení, ale která zjevovala pravé znaky satana. *SpM 138.1*

Toto byl duch, kterého projevovali kněží a chrámoví úředníci na svých shromážděních o Velikonocích. Dobytek si koupili církevní hodnostáři, bohatí mužové, kteří utiskovali ty, od kterých to kupovali. Byl vznesen protest, že tato zvířata měla být přinesena jako oběť Bohu o Velikonocích a takto nutil vlastníky, aby je prodali za levnou cenu. Potom tito intrikáři vzali své koupené zboží do chrámu – kup, který znamenal dvojité oloupení – oloupení člověka od kterého si to koupili a oloupení těch, kdo chtěli obětovat, kterým byl opět prodán za nadměrně vysokou cenu. *SpM 138.2*

Používali chrámová nádvoří jako kdyby zvířata zde přivedená je učinila cennějšími. Ach, jaké podvody a jaké pokrytectví se zde praktikovalo. Dvakrát jim Kristus prokázal svou nelibost. Božství problesklo lidstvem a On vyhnal kupce i kupující z chrámových dvorů, říkájice: „*Odneste tyto věci odsud.*“ „*Psánoť jest: Dům můj dům modlitby slouti bude, ale vy učinili jste jej peleší lotrovskou.*“ (J 2,16; Mt 21,13) Převrátil stoly penězoměnců a kněží a lidé před tímto mužem utíkali jako kdyby je pronásledovala armáda vojáků se vztaženými meči. *SpM 138.3*

Toto dílo se děje v Battle Creeku. Vydavatelství se odklonilo od svého původního záměru; lidé se dohadují s autory; byly vytvořeny rady; přistoupilo se na určité návrhy. Zatímco s jedním autorem bylo sjednáno, že své služby poskytne v setkání na odlehlém místě, náklady jednoho muže byly zaplacený aby šel, setkal se s tímto bratrem a přiměl ho k tomu aby si za tuto knihu započítal co nejméně peněz. Tvrdili, že chtějí dostat toto důležité téma před co nejvíce lidí to je možné a že kniha se bude lépe prodávat když bude prodána za levnou cenu. *SpM 138.4*

Honorář byl účtován tou nejnižší cenou. Potom toto sdružení považovalo tento příklad za pravidlo pro ostatní. Byla mi dána varování, že všechno toto bylo dopadem systému útlatu a zlodějství a že celá instituce byla skrze naskrz prodchnuta zkaženými zásadami, že světlo Boží odcházelo od všech, kdo se zapojili do tohoto sdružení. Bůh neschválil nic z tohoto ducha. Nemohl vložit svou pečeť na tyto vynálezy. Opustil by tyto muže, odňal by svého ducha od těch, kdo se dali tímto směrem a sláva jeho přítomnosti by je opustila. *SpM 138.5*

Věc Boží nemá postupovat takovýmto způsobem; protože tento způsob je zrozený ze satana a může mít pouze jeho vnuknutí. Všechny, kdo nečiní pokání a nesnaží se věci uvést do pořádku Bůh ponechá, aby klopýtali v temnotě. Nerozpoznali nespravedlnost v praxi. Zajistili si knihy a odchýlili je od jejich původního záměru, aby si sestavili cenu, které si přáli dosáhnout. Ale každá stránka temné historie je zapsaná v nebeských knihách k zodpovězení každé duše, která se zapojila do těchto intrik, pokud se nebudou kát tím pokáním, kterým se musí kát. Pán nemůže tolerovat žádné takové jednání jako například to, které bylo samozvaně vykonané v jeho jménu. Oškliví si všechny satanské principy. *SpM 139.1*

Co se stane v budoucnosti? Abyste neuráželi Boha, nepověřujte zodpovědností žádného člověka, který začal zapomínat na své spojení s tímto dílem, pokud se mu nedostane pochopení svých zlých praktik a neoddělí se od toho spolku, pokud nezavrhne všechno bezpráví, arogantnost

nebo panovačnost nad Božím dědictvím. Byla zde zrada posvátných pravd. Dílo Boží bylo uraženo a zahrnuto neposvěcenými lidskými vlastnostmi, a Bůh praví: Nebudou soudit pro tyto věci? *SpM 139.2*

Kvůli takovému jednání jako je toto Kristus praví: „*Nepřišel jsem přinést pokoj ale meč.*“ (Mt 10,34) Necht' Bůh dovolí, aby takováto politika už nikdy v našich ústavech neexistovala, aby žádné události nebo kombinace událostí nesvedly lidi k tomu, aby opakovali minulost. *SpM 139.3*

Je dílo, které musí být vykonáno, které ještě vykonáno nebylo. Chrámové nádvoří ještě není očištěno tak jak se musí stát dříve než může být vykonáno očištění chrámu. Potom k Němu byli přivedeni všichni nemocní, položil na ně své ruce a všechny je uzdravil. Zde se zjevila skutečná zbožnost, pravá spravedlnost a správné použití chrámu pro praktický záměr, které nezpůsobily žádné poskvrnění. *SpM 139.4*

Mezi lidem Božím se má projevit ta víra, která působí skrze lásku a očišťuje duši. Pán nemá žádného uznání pro ty, kdo se staví pánovitě vůči Božímu dědictví. Staví svou tvář proti každému takovému dílu. Stojí proti všem farizejským formám, modlitbám a ceremoniím. Co je to náboženství, pokud se zakoušené prvky zbožnosti neprojevují hluboko ve službě srdce díky přebývání Duha svatého! „*Náboženství čisté a neposkvrněné před Bohem a Otcem totoť jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v souženích jejich a ostříhati sebe neposkvrněného od světa.*“ (Jk 1,27) *SpM 139.5*

Vidím, že musí být vykonáno dílo, která se zdá že působí finančně proti našim vlastním zájmům. Je to poskytnout druhým tu informaci, kterou chceme, aby ostatní dali nám. Učte ty, které chceme uzdravit správným zásadám zdravotní reformy, jak si připravit jednoduché jídlo z ořechů. Jsou příliš chudí aby si je mohli dovolit, pokud si je nepřipraví sami. *SpM 139.6*

Je dílo, které musí být vykonáno našimi sbory, o kterém má ponětí pouze málo lidí. „*Nebo jsem lačněl,*“ praví Kristus, „*a dali jste mi jísti; žíznul jsem, a dali jste mi píti; hostem jsem byl, a přijímali jste mne; Nah, a přioděli jste mne; nemocen jsem byl, a navštívili jste mne; v žaláři jsem seděl, a přicházeli jste ke mně.*“ (Mt 25,35.36) Jsme povinni poskytovat své prostředky, abychom podpořili pracovníky na poli žní a budeme se radovat se shromážděných snopků. Ale i když toto je správné, je zde ještě nedotčené dílo, které musí být vykonáno. Posláním Kristovým bylo léčit nemocné, povzbuzovat beznadějně, obvazovat ty se zlomeným srdcem. Toto dílo obnovy má být prováděno mezi potřebnými trpícími. Bůh nevolá pouze po vaší laskavosti, ale vašem radostném vzezření, vašich nadějných skutcích, vašem sevření ruky. Ulevte některým Božím zarmouceným. Někteří jsou nemocní a opustila je naděje. Přineste jim zpátky sluneční jas. Jsou duše, které ztratily odvahu; mluvte s nimi, modlete se za ně. Jsou zde ti, kdo potřebují chléb života. Čtěte jim ze Slova Božího. Je zde nemoc duše, kterou nemůže utišit žádný balzám, vyléčit žádný lék. Modlete se za ně a přineste jim Ježíše Krista. A ve všem vašem díle bude přítomen Kristus, aby zapůsobil na lidská srdce. *SpM 140.1*

Toto je druh lékařsky misijního díla, které má být vykonáno. Vneste svit Slunce spravedlnosti do pokoje nemocného a trpícího. Učte obyvatele chudých domovů jak vařit. „*Jako pastýř stádo své pásiti bude*“ dočasným i duchovním jídlem (Iz 40,11). Kristus vás vyzývá: „*Vezměte jho mé na sebe a učte se od mně, nebo jsem tichý a pokorný srdcem a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé jest rozkošné a břímě mé lehké.*“ (Mt 11,29.30) *SpM 140.2*

E. G. Whiteová

Satanský program

...

Jestliže je uposlechnuto slova nejvyššího Boha, naučí věřícího spolupracovat s Bohem v přivádění padlých a zkažených na vyšší úroveň. Potom se neznalí dozví, že ustanovení Boží zamýšlejí pokoj a dobrotu, milosrdenství a lásku. Satan nechce aby byl Bůh takto představen. Chce, aby převládalo sobectví, aby se milování peněz stalo spoléhajícím činitelem v srdci. Chce, aby ve světě převládal podvod, zločin a bezpráví. Chce vidět chudé trpět z hladu, nedostatku jídla a oblečení a aby se svět dnes stal plným násilí tak jako byl svět před potopou. Potom může přijít se svými závěry, obviňující Boha ze všeho toho utrpení. *SpM 140.3*

Do velké míry satan svůj plán uskutečnil. Boží vlastnictví je zpronevěřeno; Bůh je oloupen. Prostředky, které byly propůjčeny člověku, aby ulehčoval potřebám chudých a pozdvihoval a udržoval padlé ve spravedlnosti a pravdě, jsou používány k uspokojení sebe sama. Od začátku do konce hřích používání tabáku, opia a léků, má svůj původ v převráceném poznání. Je to díky utrnutí a snědení jedovatého ovoce, díky složitosti názvů, kterým obyčejní lidé nerozumějí, že jsou ztraceny tisíce a deseti tisíce životů. Toto velké poznání, které člověk považuje za tak úžasné, Bůh nezamýšlel, aby člověk vlastnil. Užívají jedovatých produktů, které vypěstoval sám satan, aby nahradil strom života, jehož listy jsou ke zdraví národům. Lidé obchodují s lihovinami a narkotiky, které ničí lidskou rodinu. Používají se smrtelné směsi, které způsobují šílenost a všude převládají vraždy a násilí. *SpM 140.4*

Je blízko čas, kdy všechny tyto bezbožné vynálezy přijdou ke svému konci. Nakonec se zvýší touha po získání majetku podvodem. Budou převládat krádeže a zlodějství. Ovoce ze stromu poznání bude nenasytně jedeno. Satan sestoupí s velkou mocí, působíce podvodem a nespravedlností v těch, kdo hynou. Zvýší se zábavy všeho druhu, a peníze, Boží peníze, budou zneužívány a nesprávně používány, zatímco tisíce hynou v našich městech kvůli nedostatku jídla. Mrtví budou pocítiváni nákladnými hrobkami a drahými památníky a pozornost bude těmto věcem věnována, jako by byly hodny nějakého velebení. Hospodáři se odvrátí od skutečných potřeb lidských bytostí a budou oslavovat satana přikrašlováním hrobů mrtvých. *SpM 141.1*

K Bohu přichází volání lidstva z Indie, z Afriky, z Číny, a z mnoha míst. Bída, bolest a fyzické utrpení přicházejí před Něj a Pán brzy ze země odstraní morální zkaženost – ne mořem vody jako ve dnech Noeho, ale mořem ohně, který nemůže být uhašen lidskými vynálezy. Obyvatelům země jsou dána varování, těm kteří před Bohem kráčí zkaženými cestami, kteří trhají ze stromu poznání zla ke zkáze lidských bytostí. Bůh pomstí své vyvolené, kteří k Němu volají ve dne v noci. Ano, On je rychle pomstí. *SpM 141.2*

Ellen G. Whiteová
22. října 1898

Vyučování Bible v našich školách

V celém světě je potřebné oživení ve studiu Bible. Pozornost má být věnována ne výrokům lidí, ale Slovu Božímu. Když se tak stane, bude se dít velké dílo. Když Bůh prohlásil, že se jeho slovo k Němu nenavrátilo prázdné, myslel tím všechno, co řekl. Evangelium má být kázáno všem národům. Bible má být otevírána lidem. Poznání Boha je nejvyšším vzděláním a pokryje zemi svou úžasnou pravdou tak jak vody pokrývají moře. *SpM 141.3*

Bible má být velkou učebnicí výchovy; protože má na každé stránce důkaz pravdy. Studium Božího Slova má nahradit studium knih, které odvádějí duše od pravdy. *SpM 141.4*

V každé škole, kterou založil Bůh, bude, jako nikdy předtím, poptávka po vyučování Bible. Naši studenti mají být vzděláváni, aby se stali biblickými pracovníky a bibličtí učitelé mohou vykonat nejúžasnější dílo pokud se sami budou učit od velkého Učitele. *SpM 142.1*

Boží Slovo je pravou filozofií, pravou vědou. Lidské názory a vzrušující kázání mají velmi malý úspěch. Ti, kdo jsou prostoupeni Slovem Božím ho mohou vyučovat stejným jednoduchým způsobem, jakým ho vyučoval Kristus. Na otevírání Písma těm, kdo jsou v temnotě závisí velmi mnoho. S celým svým vzděláním, mnozí, kteří tvrdí, že vyučují vyšší vzdělání, neví, o čem mluví. Nejvyšší vzdělání je to, které učinil tak snadným k pochopení obyčejnými lidmi. Největší Učitel jakého kdy svět poznal používal nejjednodušší jazyk a nejjasnější symboly. *SpM 142.2*

Pán vyzývá své pastýře, aby sytili stádo Boží čistou potravou. Chce, abychom představovali pravdu v jednoduchosti jednu za druhou, poučku za poučkou, zde trochu a tam trochu. Když je toto dílo věrně konáno mnozí budou přesvědčeni a obráćeni Duchem svatým. Je zde potřeba pracovníků, kteří se přiblíží k nevěřícím, nebudou čekat až se nevěřící přiblíží k nim, pracovníků, kteří budou hledat ztracené ovce, kteří budou konat osobní práci a kteří budou předkládat jasná, pevná naučení. *SpM 142.3*

Cílem našich škol by mělo být poskytnout nejlepší vzdělanost a výchovu pro biblické pracovníky. Naše sdružení by mělo vidět, že školy jsou vybavené učiteli, kteří jsou důkladnými biblickými učiteli a kteří vlastní hlubokou křesťanskou zkušenost. Do školy by se měl dostat nejlepší výkonný talent a platy těchto učitelů by měly být placeny z desátku. Současně mají sbory určitý úkol. Měli by vidět, že ti, kterým by se mělo dostávat výhod, by měli navštěvovat školu. Měli by pomáhat lidem, kteří si to zaslouží, kteří nemají prostředky, aby získali vzdělání. *SpM 142.5*

Kdyby se naši církevní členové probudili, rozhojnili by své prostředky; posílali by muže a ženy na naše školy, ne aby procházeli dlouhým během studia, ale aby se rychle naučili a vyšli do pole. Skrze živé spojení s Bohem, mohou muži a ženy rychle získat poznání té velké učebnice, Slova Božího, a vyjít a přinášet to, co sami obdrželi. *SpM 142.6*

Nechť pracovníci vyjdou do pole beztoho aniž by procházeli mnohými přípravami. Naučte je, že mají pokorně kráčet s Bohem a začít se svou prací právě tam, kde vidí, že je potřebná. Takto se může zvýšit naše pracovní síla. *SpM 142.7*

V lékařsky misijních odvětvích se koná velké dílo a jeho potřeby jsou neustále pocíťovány; ale toto dílo nemusí pohltit všechny prostředky, které jsou potřebné i v jiných odvětvích. Zdravotní misijní dílo, pokud je správně vedeno, může být do velké míry samo podporující. Ať naše sdružení a naše sbory uvidí, že naše mládež je vychovávána v Písmu; protože evangelium je mocí Boží ke spasení. *SpM 142.8*

E. G. Whiteová

Jak jednat s provinilými studenty

Jednu věc bych chtěla, aby jste pochopili. Nesouhlasím s vylučováním studentů ze školy pokud to není nutné kvůli mravní zkaženosti a velké nevázanosti, aby se nezkazili ostatní. Jsou zde chyby v posílání studentů ze školy, jako v případě Connecticut a ostatních případech, což je velké zlo. Duše se kterými se takto zachází před sebou otevírají způsob jednání, který je zajišťuje do řad nepřítele jako ozbrojené a vyzbrojené nepřátele. *SpM 143.1*

Znovu, co se týče zveřejňování chyby studentů ve škole, byly mi ukázány a slyšela jsem některé z těchto odhalení a potom mi byly ukázány důsledky. Jsou zhoubné v každém ohledu a nemají žádný prospěšný význam pro školu. Kdyby ti, kdo měli účast v těchto věcech, měli ducha a moudrost Kristovu, uviděli by způsob jak vyléčit existující těžkosti více podle podoby Ježíše Krista. Studentu nikdy nepomůže, když bude ponížen před celou školou. Vytvoří to ránu, která se dotýká citů. Nevyrovná nic, nevyléčí nic. *SpM 143.2*

Jsou zde studenti, kteří jsou vyloučeni ze školy. Jsou v této činnosti namluveni satanovu válečnému poli, aby si poradili s mocemi a mocnostmi bez obranného brnění, aby se stali snadnou kořistí satanových záměrů. Chtěla bych vám říct slovo ve jménu Páně. Když se postupuje správně, v případech, kdy se zdá, že studenti lehko sejdou z cesty, nebude nalezena žádná potřeba vypovězení nebo vyloučení. Je to správná cesta a Duch Páně musí pohnout lidským činitelem nebo budou učiněny tragické omyly. Jednání s lidskou myslí je to nejkrásnější dílo, jakého se kdy lidský nástroj ujal. Učitelé si mají uvědomit, že nezacházejí s anděly, ale lidskými bytostmi, které mají stejné pohnutí mysli jaké mají oni. Charaktery se neutvářejí v jednu formu. Každá fáze charakteru je přijímána (rozdílnými) dětmi jako dědictví. Vady a ctnosti ve vlastnostech charakteru se tudíž zjeví. Necht' si to každý učitel uvědomí. Dědičnost a vypěstované znetvoření charakteru, stejně jako krása charakteru, budou muset být rozpoznány a učitel si bude muset vypěstovat hodně slitování, aby věděl jak jednat s chybujícími pro jejich přítomné i věčné dobro. Nátlak, netrpělivost, pýcha, sobectví domněnky, pokud se pěstují, vykonají mnoho zla, které může vypudit duši na satanovo bitevní pole bez moudrosti jak kormidlovat svou loď, ale bude se nacházet v nebezpečí, že bude převalen do hry satanových pokušení dokud neztroskotá. *SpM 143.3*

Každý učitel má své zvláštní rysy charakteru, před kterými musí být na stráži, aby ho satan nepoužil jako prostředníka k ničení duší svými vlastními neposvěcenými rysy charakteru. Jediným bezpečím pro učitele je se denně učit ve škole Kristově, jeho tichosti, jeho poníženosti srdce; potom se naše já skryje v Kristu a mírně ponese Kristovo jho a uvědomí si, že se zabývá svou dědičností. Musím vám oznámit, že mi bylo ukázáno, že nebyly vždy použity ty nejlepší metody v jednání s chybami a omyly studentů a důsledkem toho se mnohé duše dostaly do nebezpečí a některé jsou ztracené. Špatné nálady učitelů, nemoudré postupy, sebe vyvyšování, všechno to vykonalo zlé dílo. Není žádná forma neřesti, světskosti nebo opilství, která vykoná zhoubnější dílo na charakteru, ztrpčující duši a dávající do pohybu zla, která přemáhají dobro, než lidské vášně, které nejsou pod kontrolou Ducha Božího. Zlost, urážení, podráždění, se nikdy nevyplatí. Jak mnoho marnotratných synů nevstoupí do království Božího kvůli nelaskavému charakteru těch, kdo se prohlašují za křesťany. Žárlivost, závist, pýcha a nemilosrdné city, samo spravedlnost lehce rozdrážděná, přemýšlení o zlých věcech, drsnost, chladnost, nedostatek soucitu, to jsou satanovy vlastnosti. Učitelé se s těmito věcmi setkají v charakterech studentů. Je to hrozné se zabývat těmito věcmi; ale ve snaze vypudit tato zla projevuje pracovník v mnoha případech podobné vlastnosti, které zkazily duši toho, s kým jedná. *SpM 144.1*

Žijeme v tvrdém, nelaskavém, necitlivém světě. Satan a jeho společenství využívají všech dovedností, aby svedli duši za kterou Kristus dal svůj drahý život. Každý kdo miluje Boha v upřímnosti a pravdě bude milovat duše za které Kristus zemřel. Pokud chceme pro duše konat dobro, náš úspěch s těmito dušemi bude úměrný jejich víře v naši důvěru v ně a toho jak si je ceníme. Úcta projevená bojující lidské duši je jistým způsobem, skrze Ježíše Krista, obnovy sebeúcty, kterou člověk ztratil. Naše postupující názory na to čím se může stát jsou pomocníkem, kterého sami ne-

můžeme plně docenit. Máme potřebu bohaté milosti Boží každé hodiny, potom budeme vlastnit bohatou praktickou zkušenost, protože Bůh je láska. Ten, kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu. Dejte lásku těm, kdo ji nejvíce potřebují. Ti nejvíce nešťastní, ti, kdo mají nejprotivnější povahy, potřebují naši lásku, naši něžnost, náš soucit. Ti, kdo zkoušejí naši trpělivost potřebují nejvíce lásky. Světem procházíme jen jednou; jakoukoliv dobrou věc, kterou můžeme vykonat, bychom měli vykonat nejupřímněji, neúnavně, stejným duchem jakým je popsán duch Kristův v jeho díle. Tento duch nesele, ani se nenechá znechutit. Hrubé, tvrdohlavé, nevlídné dispozice jsou ty, které potřebují nejvíce pomoci. Jak se jim dá pomoci? Jedině tou láskou praktikovanou v jednání s nimi, kterou zjevil padlým lidem Kristus. Jednáte s nimi, říkáte, jak si zaslouží? Co kdyby Kristus takto zacházel s námi? S Ním, který si to nezasloužil, bylo zacházeno tak jak si zasluhujeme my. Přesto s námi Kristus jedná milostivě a s láskou, kterou jsme si nezasloužili, ale kterou si zasloužil On. Jednejte s některými povahami tak jak si myslíte, že si bohatě zaslouží a zbavíte je posledního paprsku naděje, zničíte svůj vliv a zruinujete duši. Bude to stát zato? Ne, říkám ne, stokrát ne. Spojte tyto duše, které potřebují všechnu lásku kterou jim dokážete dát, úzce s milujícím, soucitným, milosrdným srdcem, přetékaícím Kristovou láskou, a zachráníte duši před smrtí a přikryjete množství hříchů. Neměli bychom raději zvolit cestu lásky? *SpM 144.2*

Buďte opatrní ve věci vylučování studentů. Je to závažná věc. Měl by to být velice závažný přestupek, který vyžaduje takovouto disciplínu. Potom by se měly pečlivě zvážit všechny okolnosti související s tímto případem. Studenti posíláni z domovů z daleka nebo zblízka, tisíce a tisíce mil, jsou zbaveni předností domova a jestliže jsou vyloučeni, jsou jim zamítnuty výsady školy. Všechny jejich výdaje musí být vyrovnány někým, kdo měl naději a důvěru v tyto osoby, že jejich peníze nebudou investovány zbytečně. Student vstupuje nebo upadá do pokušení a má být potrestán za své špatné jednání. Silně pociťuje, že jeho záznam je pošpiněn že zklamal ty, kdo mu důvěrovali, že si vybuduje charakter pod vlivem svého vzdělání ve školním životě, což vynahradí všechno, co bylo investováno v jeho prospěch. Ale je vyloučen za své nerozumné jednání. Co bude dělat? Odvaha mu poklesla, neudrží v sobě odvahu ani statečnost. Je výdajem a drahý čas je ztracen. Kdo je něžný a laskavý a pociťuje břemeno těchto duší? Není se čemu divit, že satan využívá těchto okolností. Jsou vhozeni na satanovo válečné pole a jsou zaměstnány nejhorší pocity lidského srdce, jsou posilovány a utvrzeny. *SpM 145.1*

Uvádím příklad, který mě byl představen. Přála bych si, aby všichni mohli vidět to, co mi bylo v celém svém významu ukázáno. Myslím, že by byly vykonány radikální změny v mnoha pravidlech a zacházení s lidskými myslmi. Bylo by více lékařů k vyléčení lidských duší, kteří chápou jak jednat s lidskými myslmi. Praktikovalo by se více odpuštění, soucitu a lásky a uplatňovalo by se méně zrazujících, zničujících vlivů. *SpM 145.2*

Předpokládejme, že by Kristus jednal ze svými syny a dcerami, kteří se od Něj učí, tak jako lidský činitel – učitelé – jednají s těmi nad kterými mají dohled; že kdyby byl zákon Páně, jeho pravidla, jeho nařízení námi přehlížena, vinní by byli vyloučeni nebo zbaveni úřadu, bloudící by odvrátil od jeho spásných, povznášejících, vzdělávacích vlivů, ponechávaje je, aby si zvolili a vybrali svou vlastní cestu a způsob jednání bez Kristovy božské pomoci; co by se stalo z našich duší? Kristova neustálá odpouštějící láska svazuje zájmy našich duší s Ním samotným. Ach, ta ohromnost lásky Ježíšovy mě přemáhá, když si ji uvědomuji. Jeho Kristovo je snadné a jeho břemeno lehké. Když zcela vstoupíme skrze zkušenost do lásky Ježíšovy, uvidíme daleko jiné výsledky v našem vlastním pokroku křesťanů, a v přetváření charakterů těch, kteří s námi přijdou do styku. Nejtěžším úkolem jednotlivců je vzdát se toho, o čem si člověk myslí že je jeho právem. Láska nehledá svých věcí. Láska pocházející z nebe dopadá hlouběji pod povrch. Láska se nestaví na odiv, nenadýmá se. Posílněna milostí Kristovou, láska se nechová neslušně. Ten, kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu. Bůh je láska. My všichni potřebujeme lásku, něžnost, citlivost, soucit, shovívavost. Vyžente z duše každou známku sobectví lidské hodnosti. *SpM 145.3*

Když byli Adam a Eva zbaveni všeliké naděje, následkem přestoupení a hříchu, když spravedlnost vyžadovala hříšnickou smrt, Kristus daroval sám sebe, aby se stal obětí za hřích světa. Svět byl zavržen. Kristus se stal pro člověka zástupcem a jistotou. Chtěl dát svůj život za svět, který je představen jako ztracená ovce, která zbloudila od stáda, jehož vina stejně tak jako bezmocnost mu

byla přičítána způsobem, který zabraňoval jeho návratu. V tom je láska, ne že jsme my milovali Boha, ale že On miloval nás a že poslal svého Syna, aby byl usmířením za naše hříchy. Všichni my jako ovce zbloudili jsme; každý na svou cestu odvrátili jsme se; Hospodin na Něj uvalil nepravosti všech nás. Každý syn a dcera Boží, pokud mají nepomíjejícího Spasitele, budou jednat jako Kristus. Každá duše, která nemá nepomíjejícího Spasitele to projeví v nekřesťanskosti charakteru. Láska není pěstována a uvedena do praxe. „Vyvyšujte Jež, vzkříšeného Spasitele“, svými slovy, svou konverzací, ve svém jednání s bloudícími. *SpM 146.1*

Skrze břemeno, které je na mě vloženo vím, že mnozí, kdo úřadují v našich školách se musí učit ve škole Kristově jeho tichosti, jeho jemnému zacházení s bloudícími, jeho soucitu a lásce. Pokud neroztají a od charakteru se neoddelí struska, budou působit nedorozumění. Jsem hluboce zarmoucená ve svém srdci, protože následují závažné důsledky v nemoudrém jednání, mnohem závažnější než jsou mnozí ochotni přiznat svému svědomí nebo Bohu. Já zabírám v mnohých tolik místa, stále usilující o nadvládu. Jsou to ti, kdo tvrdí, že jsou následovníky Ježíše Krista, kdo nikdy nezemřeli sami sobě. Nikdy nepadli na Skálu a nezlomili se. Dokud se to nestane, budou žít svému já, a pokud zemřou taková já jsou, je navěky pozdě na to, aby se napravily jejich nedostatky. Miluji jejich duše. Ježíš miluje jejich duše a vykoná pro ně dobré dílo, pokud se pokoří pod jeho mocnou ruku, budou se kát a obrátí se, odevzdají každý den Bohu. Musí to být neustálé odevzdání se na každý den. Musíme být přesnými muži a ženami, stále na stráži před svým já a sledující, abychom zdokonalili každou možnost vykonat dobro a jediné dobro, pro duše za které Kristus dal svůj život, aby je učinil svými. Když lidští činitelé jednají s těmito dušemi tvrdě, zarmucují srdce Kristovo a zneuctují Jež, protože špatně představují svým vlastním charakterem charakter Krista. Někdo řekl: „*Dobrotivost tvá mne zvelebila.*“ (Ž 18,36) Modlím se k našemu nebeskému Otci, aby všichni kdo mají co společného s našimi školami byli v Kristu tak jako je ratolest spojená s vinným kmenem. *SpM 146.2*

Review a Herald a dluh školy

6. července 1899

Četla jsem v návrzích G. C. bulletinu, že Review a Herald promíjí zadluženost Battle Creek College. Tu noc mi bylo dáno poučení od Pána, že na Review a Herald spočívají dluhy, které by to učinily pro vydavatelství Review a Herald nespravedlivé. Generální konference a Review a Herald jednají za všechny lidi v řadách zachovávatelů soboty. Berou peníze lidí, které jsou zde investovány a používají je, aby ulehčili školnímu dluhu. Kdyby se věnovala pozornost slovu Páně, tyto dluhy by už nyní neexistovaly. Světlo, které Pán udělil před lety bylo, aby školní budova navržená naposledy nebyla postavena. Nemělo být vykonáno více nutností, žádné další podněty nabídnuty, které by přivedly lidi do Battle Creeku. *SpM 147.1*

Opět a opět k nám přichází slovo Páně, že zařízení jak sborů tak škol by měla být umístěna v dalších lokalitách. Ať lidé vyjdou z měst a založí obchody na jiných místech. Kdyby byly školy na jiných místech nemuselo by do Battle Creeku chodit tolik studentů. Na jednom místě je příliš mnoho závažné zodpovědnosti. To bylo dané poučení. Ale další budova byla postavena stejně. Tato budova měla být umístěna na některém příznivém místě mimo města, na některém místě, kde měla být obdělána spousta půdy. Takto by byla korouhev vyzdvížená na novém místě. Kdyby byl dvě třetiny studentů vzaty z Battle Creeku a bylo učiněno rozdělení, peníze vynaložené na dodatečné budově by hojně uhradily dvě nová zařízení na jiných místech a strom by nesl a vydával by ovoce. To se nestalo, protože se lidé rozhodli, že budou následovat svou vlastní moudrost. Shromažďování tolika studentů v jedné škole není moudré. Kdyby se dvě třetiny lidí v Battle Creeku staly rostlinkami Páně na jiných místech, dostali by šanci růst. Čas a energie věnované velké škole v Battle Creeku k jejímu vzrůstu by byly mnohem příznivější pro růst rostlin Páně na jiných místech, kde je místo pro provozování zemědělské činnosti jako součásti vzdělání. Kdyby zde byla ochota následovat cesty Páně a jeho plány, světlo by zazářilo i na jiných místech. Velký výdaj způsobený přidáním nových budov tam, kde už bylo všechno co tam mělo být si vyžaduje dodatečné náklady ve vybavení. Školné bylo položeno tak nízko, z toho důvodu musí být zajištěni studenti, aby naplnili budovu. Když se zjistí, že škole neustále narůstají dluhy, nechť se učitelský sbor sejde a přemýšlí

nad tím, jak se škola může sama udržovat. To by se mělo vykonat v každé škole, která bude založena. Ať učitelé sníží své platy tím, že vykonají osobní oběť. Ať se zvýší cena školného. Je mnohem lepší nechat celou školu se podílet na výdajích než aby upadla do dluhu. *SpM 147.2*

Nad školou visí jako hrozba dluh způsobený postavením další budovy, a takto to bude pořád, pokud se v našich sborech neprojeví hlubší zasvěcení se a sebeobětování. Každý pravý charakter, a žádný jiný, bude uschopněn zvládat těžkosti skrze následující „*Tak praví Pán*“. Lidé nejsou připraveni pochopit jejich povinnost vůči Bohu dokud se nenaučí v Kristově škole nést jeho břemeno zdrženlivosti a poslušnosti. Oběť byla samotným začátkem našeho díla v postupu pravdy a v zakládání institucí. Oběť se musí stát návykem ve všelikém našem budování v tomto životě, pokud chceme mít stavení Boží neučiněné rukama, věčné v nebesích. *SpM 148.1*

Jsou zde lekce, které se musíme denně učit, co se týká přinášení chval a dík činění Bohu. Chválit Boha a oslavovat Jej v plnosti a upřímnosti srdce je tak moc povinností těch kdo milují Boha, jako je modlitba. Máme dokazovat všem nebeským bytostem, že si vážíme jejich služby a že očekáváme a doufáme v dobrotu, milosrdenství a velká požehnání Boží. Nikdy bychom neměli ztratit ze zřetele jeho obdivuhodnou lásku k padlé lidské rodině. Je naší povinností Bohu přinášet dík činění. Kdo přináší chválu oslavuje Boha. Po zvláštním vylití jeho Svatého Ducha, se naše veselá mysl, naše prospěšnost, naše radost zvětší vyprávěním o jeho dobrotě a jeho úžasných skutcích pro lidské děti. To křesťana povzbudí a přesto zůstane důvěřivým a prostým jako malé dítě. Přečtěte si Matouše 18,1-6. Skutečná pokora bude prokázána vyprávěním o laskavostech Božích. Přemýšlejte nad jeho dobrotou a chvalte jeho jméno. Čím více vidíme a vyprávíme o lásce, dobrotě a soucitu Božím, tím více z našich srdcí vytryskne vděčnost. To zastaví reptání. Nedůvěra, kárání, žárlivost a zlé domněnky nejsou nikdy pěstovány v srdci, které je vděčné za milosrdenství Boží. Pravý křesťanský život je život vyšší a stále vyšší výchovy. Křesťané musí růst do plné postavy mužů a žen v Kristu Ježíši. To je charakter, který si musíme vytvořit pokud máme moudrost Páně. *SpM 148.2*

Ale téměř zapomínám na svou věc. Pán nevyžaduje, aby Generální konference nebo Review a Herald, který je nyní pod jhem dluhu, nesl břemeno dluhu školy. To by bylo nespravedlivé vůči hlavním potřebám věci na nových polích a v cizích zemích. Musí se vymyslet způsob jak zastavit toto neustálé narůstání dluhu. Celá věc nesmí trpět kvůli těmto dluhům, které nikdy nebudou pozvednuty pokud se neučiní naprostá změna a dílo nebude pokračovat na nějaké jiné bázi. Kvůli nynějším překážkám bych nemohla doporučit, aby úrok peněz, který škola dluží Review a Heraldu byl poukázán. Nemůže se to vykonat, jako kdyby Review a Herald byl osobou jednající s druhou osobou, anebo jako kdyby zacházel se svými vlastními majetky. Ti, kdo nesou zodpovědnost v úřadě Review a Heraldu anebo v nějakých jiných zájmech týkajících se Generální konference zacházejí s kapitálem, který není jejich vlastní, který přinesli lidé; a oni nemají žádné právo zacházet s tímto majetkem tak jak s ním zacházejí. Prostředky by neměly být ovládány sobeckými muži, kteří nepomáhají v budování díla, ale jejichž sobecká srdce, která ví jen málo o obětování se, se chopila všech platů, které mohla získat. Bůh je těmito muži, kteří pracují jako světáci, zneuctěn. S prostředky, které jsou rukách zodpovědných mužů by mělo být zacházeno věrně a opatrně. *SpM 148.3*

Vydavatelská instituce byla vybudována díky oběti, ale díky příkladu mužů na zodpovědných místech, který byl ukázán lidem, je tento duch pryč. Pán nepohnul srdci, aby obětovali pro rozvoj věci a sbory prokvasilo sobectví. Nevěrné správcovství se projevilo v placení velkých platů mužům, kteří učinili Boží dílo a věc předmětem obchodu, díky němuž zbohatnou. Tito lidé v samém srdci díla zarmoutili Pána a On se od svého lidu odvrátil. Na lidi přišla pokušení a důsledkem je postupování zpátky. Kdyby svolali muže ze sdružení a vyžadovali by prošetření všech věcí – což bylo jejich právem – byla by učiněna rozhodná opatření k zastavení existujícího zla. Ale to se nestalo. Kdyby změnili řád věcí a přišli by se stejnými zásadami, které se projevovaly v díle, kdy byla postavena první budova, duch sebeobětování by byl uchován a dílo by šlo vzhůru a kupředu. Lid Boží by pochopil, že způsob a dílo Páně nemůže vzkvétat, když jeho lid není ochoten obětovat sám sebe. Nebeské bytosti by jim pomohly vystupovat na vyšší úroveň, chápat pokusným poznáním, že jsou spolupracovníky Božími. Bůh chce, aby jeho lidé byli vítězi, postupující statečně přes všechny těžkosti. Bůh je věrný. Učiní svůj lid v Něm dokonalým. *SpM 149.1*

Je zde vykonávána velká chyba; a je velkým úkolem se vrátit z každé špatné cesty a zvolit si tu správnou. Pán si váží lidí tím, že jim dovoluje aby se spojili s jeho dílem; ale projevovat soucit s pokoušenými, povzbuzovat je v jejich špatném konání prokazováním své důvěry v ně činiteli zla nepomůže ani neobohatí zkušenost těch kdo se svým postupem stali spoluúčastníky jejich zlých skutků. Tito mužové, kteří měli stát vůči zásadám pevní jako skála, zmařili svůj vliv tím, že se poddali pokušení, když se dostali do úzkých. Spásná moc Kristova s nimi nebyla. Kristův soucit nebyl zmenšen jeho bezhříšností. Byla to jeho pevná oddanost k spravedlnosti a pravdě, která Ho učinila mocí milosti k vykoupení. Všechny naléhavosti volají věrně k činnosti. Všechny kombinace těžkostí, která nás burcuje abychom hledali Boží pomoc vážně spolupracují pro dobro těch kdo milují Boha a kteří si uchovávají svou bezúhonnost ve všech nebezpečích. Když nezbytnosti člověka tlačí k rozhodnutí a ti, kdo konají svůj úkol nesobecky, statečně, jsou povoláni aby čelili konání špatných lidí, získávají jasnější poznání sebe sama. Vidí, že je nutné aby stáli pevně vůči čistým, neposkvrněným zásadám, pokud chtějí zachraňovat duše, které jsou připraveny zahynout. Takový soucit vlastnil Kristus, když káral zlo. *SpM 149.2*

Když lidé přicházeli se špatnými zásadami a kritizovali ty, kteří nechtěli obhajovat jejich sobectví, pokud by ti, který byly svěřeny svaté zájmy odmítli každý přístup k sobectví, odmítli zakrývat sobectví v komkoliv kdo je ve spojení s dílem, stali by se spolupracovníky Krista, silnými v povznášející víře, rozhodnutí se pevně držet po boku Krista. Pochopili by ideál jeho Synovství, které Bůh zjevil v a skrze Krista. *SpM 150.1*

Tyto myšlenky nijak nemůžu vyjádřit v několika momentech kdy budu ještě psát. Řeknu toto: Škola nemá žádné právo čerpat z Generální konference nebo Review a Heraldů aby zaplatila své zadlužení. Necht' všichni, kdo hráli svou úlohu v tom, že dovolili, aby je zahalil tento mrak dluhu nyní pocítí, že je jejich povinností udělat všechno pro to, aby ho snížili, snižte náklady a zvedněte cenu školného. *SpM 150.2*

Vzdělávání studentů

Bratře Sutherlande, buď opatrný, abys se nedostal do opačných extrémů. Velice se nám nelíbí, když jsou představovány chyby, které mají být napraveny, pozor ale aby se nezaujal opačný extrém. Nesmíš dovolit, aby se studenti domnívali, že jejich vzdělání má být uvolněné nebo libovolné. Ať studenti, zvláště mládež, studují knihy které jsou prosty nevěry. Jak nejrychleji je to jen možné, ať studenti zdokonalí své poznání ve všeobecných odvětvích. Přijďte se Slovem Božím a jeho zásadami jako základem důkladného vzdělání. Ne všichni mladí mají získat medicínské vzdělání aby byli připraveni pro práci. Mladí chlapci a dívky musí projít řádným obdobím výcviku ve studiu všeobecných odvětví a biblických lekcí. Ale nepovzbuzujte je v tom, že se mohou zapojit do zdravotně misijního díla, pokud nepodají důkaz svého důkladného obrácení. *SpM 150.3*

Když jsou muži a ženy posíláni do našich škol, aby se učili jak pracovat pro Mistra, neučte je, že musí mít pětiletou drezúru v latině a řečtině. Mnozí, kdo berou tento kurz vycházejí ze školy s nedostatečným poznáním Bible. Skoro nic neví o důvodech pro naši víru. Učte studenty důkladně. Učte je jak se mají učit a jak si udržovat učení. Ať se stanou co nejúčinnějšími, aby ve své vlastní službě mohli být vychovateli. Kazatelé a ti, kdo se připravují na misijní dílo by neměli trávit roky v zdravotně misijních předmětech. Mladí chlapci a dívky potřebují řádný výcvik ve studiu, ale zde jsou ti, kterým stačí jen krátký čas ve škole. *SpM 150.4*

Připadá mi, že není nutné zabíhat do všech detailů, ale mám strach, že se někteří dostanou do extrémů, které dílo Boží oslabí místo aby jej posílily. Ať Bůh udělí posvěcení chápání, je mojí modlitbou. *SpM 150.5*

(Podepsaná) E. G. Whiteová

Dluh školy, atd.

Toowoomba, Queensland, 21. října 1899

Drahý bratře Magane,

W. C. White mi poslal kopii své odpovědi na Tvůj dopis. Myslím, že Ti odpověděl moudře. *SpM*

151.1

Jsem velmi ustaraná co se týče psaní napomenutí mým bratrům pokud jde o správu díla a přinášení reforem; protože oni prolínají své vlastní názory s uděleným světlem Přestanou už moji bratři vydávat udělené pokyny a závěry, které si odvozují z těchto pokynů, za jedno a to samé? *SpM 151.2*

Nesení zadlužení školy v Battle Creeku Generální Konferencí je jasně prohlášeno za špatné. Konference nemá žádné fondy se kterými to může vykonat a pomoc misii v cizích zemích, kterou nepřijímají. Toto je hra, kterou hraje satan, aby svázal dílo Boží. Díky přehlížení pozitivních směrnic daných Pánem v rozličných směrech se snaží zavést své vlastní metody. V důsledku lidských domněnek lidé učinili Boží pokyny neúčinnými. Vyložili jasné slova Páně, aby následovala lidskou moudrost a ne moudrost Boží. Potom šli přímo za svými domněnkami a plány. *SpM 151.3*

Bylo dáno jasné světlo, že ti, kdo slouží v našich školách, vyučující slovo Boží, vysvětlující Písmo, vzdělávající studenty ve věcech Božích, by měli být podporováni desátkou Poučení bylo dáno už dávno a nedávno bylo opakováno opět a opět. Před pouhými několika měsíci bylo jasně definováno. Použijí moji bratři to co jim bylo svěřeno Pánem tak jak to je, anebo svedou duše aby následovaly jejich vlastní výmysly, činíce to tím těžší pro ty, kdo byli pokáráni Pánem, když je pro ně dostatečně těžké přijmout pokárání? *SpM 151.4*

Bylo dáno světlo ohledně nepoctivého jednání, které se projevilo ve věci autorských honorářů. Tato věc měla být urovnána v tichosti, beztoho aniž by se zveřejnila pokáraná zla. Ale této věci byla dána velká publicita a to přivedlo požadavky, které pocházely výhradně ze sobectví. Vystoupili lidé, aby usilovali o práva, kteří se chápali šance si zajistit něco, co ve skutečnosti nebylo jejich, zatímco skutečně chyby, které měly být uvedeny do pořádku před lety, byly zcela opomenuty kvůli duchu hořkosti a předsudku za který by se měli aktivní účastníci stydět. *SpM 151.5*

Když těm se kterými bylo špatně zacházeno a kteří byli oloupeni o svou oprávněnou odměnu bylo doporučeno, aby to nechali plavat, bylo na nich zda to udělají. Bylo na nich zda odpustí křivdu na nich spáchanou, a nechají tu věc na Pánu. Nebylo to ponecháno na těch, kdo jsou u vedení, aby vzali houbu a smazali to. Ukázalo se, že to bylo také testem, který odhalí srdce. *SpM 151.6*

Jak už bylo uvedeno předtím, bylo učiněno špatné opatření co se týká knihy „The Gospel Primer“ (Slabikář evangelia – poznámka překladatele). Určití sobectví lidé na zodpovědných místech se dali špatným směrem a starší Olsen dovolil aby tento směr následovali. Takto bylo vykonáno dílo, které vyžadovalo nápravu. Toto dílo olupovalo Jižní pole o prostředky, které Bůh určil aby na ně šly; a tyto peníze jak kapitál tak úrok by měly být vráceny. Ani halěr z těchto peněz použitý při vydání „The Gospel Primer“ by k tomu neměl být přičítán. To by mělo být dáno jako dar. A další knihy, které budou připraveny pro Jižní pole by měly být vydány zdarma. *SpM 152.1*

Další nečestné intrikářské činy se udály skrytým vychytralým způsobem. Lidem byla zamítnuta jejich práva. Některé z těchto věcí nebyly nikdy uvedeny do pořádku. Lidé byli inspirováni podněty velkého nepřítele duší, aby se odvrátili od rad Božích k lidským výmyslům. Bůh prohlašuje: „*Ne-budut' více s vámi, leč vyhladíte prokletí to z prostředku svého.*“ (Joz 7,12) *SpM 152.2*

Na posledním sejítí Generální Konference bylo započato dílo o kterém si Bůh přeje, aby se dostalo do každého adventního sboru v Americe. Avšak satan přišel se syny Božími a každé dílo, ve kterém se mělo úspěšně pokračovat těmi, kdo měli být zpracováni Duchem Božím, selhalo v dokončení. Značná očekávání postrádala příhodné výsledky. Vliv, který začal působit na Konferenci byl opravdový, ale do toho se vložil nepřítel a zničil dílo podvodem, který připravil. Víra mnohých byla mrtva, protože byla osamocena. Bylo zde velké dílo, které bylo potřeba vykonat ve vyčištění chrámu a nádvoří, ale toto dílo nebylo vykonáno. Život a moc Boží se nemůže projevit pokud není vidět víra, která působí skrze lásku a posvěcuje duši. Tak daleko jak jen dílo postoupilo,

bylo konáno s upřímností, horlivostí a pravým zanícením. A tak dalece bylo uděleno Boží požehnání. Ale v případě četnosti, zvláště těch, kteří se nacházejí v zodpovědných pozicích na našich institucích, dílo Ducha bylo uhašeno svodem nepřítele. To byla sklizeň toho, co bylo zaseto. Tyto věci musí být studovány. *SpM 152.3*

Co se týká školního díla, Bůh nechce aby zaniklo, ale žilo. Ale byly zvoleny postupy, které jsou naprosto v rozporu s jasným „*Tak praví Pán*“. Zadluženost školního díla vzrostla postavením budov na místech, kde už bylo dost budov. Důvody udané pro vztyčení těchto budov nebyly zdravé. Peníze takto použité měly být použity pro postavení škol na jiných místech, takto rozšiřující světlo a shromažďující třídy studentů, kterých by jinak nebylo dosaženo. Poznání pravdy mělo být rozšířeno do míst, kde nejsou žádní památníky, které by mohly povědět, co je pravda. *SpM 152.4*

Bůh chce, aby se jeho Slovo a jeho moudrost projeví. Pravda je tak zakryta odpadem bludu, že nemůže zazářit ve své ryzí čistotě, aby osvětlila okolní temnotu. Bůh chce aby byly jeho požadavky následovány do písmene, aby pravda mohla být osvobozena ze zajetí bludu. Vyžaduje všechny schopnosti, které byly člověku uděleny. Vyzývá své služebníky, aby přijali od Ducha svatého jeho posvěcující moc, aby světlo mohlo zazářit jasnými zřetelnými paprsky uprostřed neustále se zvětšující temnoty, které se stává nad našim světem tak černou jako žíně. ... *SpM 152.5*

Co se týká dluhu Battle Creek College, myslím, že W. C. White napsal moudře. Je Tvoji výsadou představit tento případ sborům a požádat je o pomoc ve snížení dluhu. Potom vymysli metody pomocí kterých se škola může stát samo se podporující. To už se mohlo stát v minulých letech zvýšením ceny školného. Tady na Avondale bylo školné nejprve příliš nízké. Naše škola se dostala do potíží. *SpM 153.1*

Potřebujeme jednat inteligentněji a vážněji, pod posvěcením Ducha svatého. Bůh svůj lid neopustil; ale jeho lid nenásledoval světlo jim dané. Kdyby uposlechli nařízení, byly by viditelné jasné důsledky poslušnosti; neboť nebeské bytosti by spolupracovaly s lidskými nástroji. *SpM 153.2*

Dílo by se rozšířilo a zvětšilo a Bůh by byl oslaven. Náš lid spí na samém prahu věčného světa. V našich vydavatelstvích zvyšující se výdaje za publikování knih konzumují prostředky, které by měly být použity k přinášení a udělování vážného poučení a k rozhojnění vlivu pro rozšíření pravdy do míst, kde nejsou žádné památníky jeho pravdy. *SpM 153.3*

(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

Pomoc, která má být věnována našim školám

22. ledna 1900

Nemůžu spát už od jedné hodiny. Trápí mě dluh Battle Creek College. Nyní se ptám Review a Heraldů co učiní, aby ulehčil situaci. *SpM 161.1*

V noci se mi zdálo, že si několikrát prohlížím účetní knihy Review a Heraldů. V těchto knihách byly zaznamenány úroky peněz půjčených škole. *SpM 161.2*

Nehledě na světlo udělené Bohem, bylo vyžadováno deset tisíc dolarů a dvojnásobek této částky byl použit na stavění dodatku ke škole. Správci Review a Heraldů toho museli hodně v této věci vykonat. Tyto věci musí být zváženy. Review a Herald není povinen zaplatit dluh školy; protože kdyby se to stalo, další školy by začaly vyžadovat, aby se jim pomohlo stejným způsobem. Ale úrok z tohoto dluhu by měl být co nejnižší. Neměl by být účtován úrok na úrok. Ani ti, kdo půjčili peníze by neměli účtovat vyšší sazbu úroku než sami platí. Jedna instituce by měla se svou sesterskou institucí něžně a vlídně soucítit. Dílo konané v jedné je stejně tak dílem Páně jako dílo konané v druhé. *SpM 161.3*

Přišel čas, kdy chce Pán všechny schopnosti svého lidu uvést v používání, aby ulehčily situaci našich škol. Abych v této věci pomohla, nabídla jsem věnovat svou knihu podobenství. Jsem velmi nedočkavá, zda se Generální konference zachová ohledně této knihy, která má být vydána aby pomohla školám, nesobecky. Toto je doba, kdy by se mělo sdružení postavit před lidmi v lepším světle než tomu bylo doposud. Vyzveme lidi, aby pomohli právě nyní jak nejvíce mohou. Vyzveme je k dílu, které bude Bohu potěšením, k nákupu knihy. Požádáme, aby byly použity všechny dostupné prostředky, které pomohou uvedení knihy do oběhu. Požádáme, aby bylo celé pole zásobeno kolportéry. Vyzveme naše kazatelé, když navštěvují sbory, aby povzbudili muže a ženy aby vyšli jako kolportéři, aby učinili rozhodný postup vpřed na cestě sebezapření, když věnují část svého platu na pomoc našim školám, aby se zbavily dluhu. Jsem si jistá, že tuto pomoc mohou pro Mistra vykonat. *SpM 161.4*

Je potřebný všeobecný posun, ale toto musí zažít osobními posuny. Necht' každý člen každé rodiny v každém sboru učiní rozhodná úsilí k sebezapření. Spolupracujme ve všech našich řadách s celým svým srdcem. Pojdme všichni kupředu ochotně a rozumně, abychom vykonali to co můžeme a ulehčili těm našim školám, které se potýkají s dluhy. Necht' úředníci každého sboru zjistí kdo z nich byl poslán do školy a škola mu pomohla. Potom necht' sbor zaplatí školné. Necht' ti, kdo uspěli v kolportáži vyjdou k pomoci Páně. Když půjdou, aby prodávali tuto knihu, ať pracují ve víře ve jméno Páně. *SpM 161.5*

Posun, který doporučuji bude mít za následek usmíření. Sjednotí naše sbory. Jestliže všichni pomohou, aby ulehčili dluhům v našich školách, vydavatelský dům v Battle Creeku nabude přesvědčení aby vykonal svou část. Proto je v zájmu školy v Battle Creeku, aby se plně chopila úkolu v pomoci zaplacení peněz, které jí tak dlouho svazují. *SpM 162.1*

Škole musí být pomoheno. Necht' ji všichni souhlasně povznesou a pomohou jak nejvíce je to jen možné. Na ty, kdo se této věci chopí nyní přijde velké požehnání. Ať naši kazatelé nepronášejí žádné zastrašování, jako kdyby to nebyla správná věc. Měli by se chopit tohoto díla. Jestliže to učiní správně, s radostí a nadějně, naleznou v tom velké požehnání. Pán nenutí žádného člověka do díla, ale těm kdo se rozhodně postaví na jeho stranu dá ochotnou mysl. Požehná tomu, kdo vyjadřuje ducha, ve kterém pracuje. Bůh učiní posun pro pomoc našim školám úspěchem, jestliže bude vykonán ochotným dobrovolným duchem, jako pro Pána. Pouze takto může být vytlačena hana, která dopadla na naše školy po celé zemi. Jestliže se všichni chopí tohoto díla v duchu sebeobětování, pro věc Krista a pravdy, nebude to dlouho trvat, a ve všech našich krajích bude zpívána píseň jásání. ...

SpM 162.2

(Podepsaná) E. G. Whiteová

Královská moc

(Doslovný záznam poznámek E. G. Whiteová na setkání konaném v knihovně Battle Creek College, v dubnu ____, na Generální konferenci v roce 1901.) *SpM 162.3*

Nejradši bych dnes nemluvila, ale ne proto, že bych neměla co říct, protože mám; mám co říct. Stav věcí jak existuje na našem sdružení a nejdůležitější odpovědnosti téměř nejsou pochopeny ve svém vlivu ani těmi, kdo je používají v díle. Dílo se zvětšuje; roste, a ze světla, které jsem dostala pro každého a které vyjadřuji, vyjadřuji znovu a znovu, nejenom všem, kdo jsou tady, ale vyjadřuji jednotlivcům. A plány, ze kterých Bůh chce aby všichni vycházeli jsou, že by nikdy jeden názor nebo dva nebo tři ani čtyři názory, nebo bych měla říct několik názorů, nemělo být považováno za dostatečně moudré a mocné, aby kontrolovaly a vytyčovaly plány a nechaly je spočívat na myslích jednoho nebo dvou pokud jde o toto široké, široké pole, které máme; že nevycházíme, abychom dosáhli toho vysokého vzoru s velkými a důležitými pravdami, s kterými zacházíme, a kterého po nás Bůh očekává, že ho dosáhneme. Jsou mysle, které musí být přivedeny ke zcela živé činnosti než kterou konají v současnosti. A pokud jde o naše sdružení, je opakováno opět a opět, že jsou hlasem Božím, a proto všechno musí odkazovat na sdružení a mít vyjádření sdružení ohledně povolení nebo zamítnutí toho, co bude nebo nebude vykonáno v rozličných polích. *SpM 162.4*

Nyní ze světla, které mám, jak mě bylo představeno v symbolech: Je zde úzký prostor; a uvnitř této úžiny se nachází královská, královsky vládnoucí moc. Zde jsou východy blokovány. A dílo po celém našem poli vyžaduje rozdílný postup jednání, než jsme měli doposavad. Už jsme dost slyšeli o tom, že „všechno musí probíhat normálním postupem“. Když vidíme, že jsou normální postupy pozměněné, přečištěné a zušlechtěné a Bůh nebes tyto obvyklé postupy formuje, potom je naší povinností tyto obvyklé postupy potvrdit. Ale když vidíme, že je přijímáno poselství za poselstvím, které Bůh udělil, ale žádná změna, vše je tak jak to bylo předtím, potom je jasné, že do obvyklých postupů se musí dostat nová krev. Vůdcové obvyklých postupů musí projít úplnou změnou, úplně novou organizací. Musí zvolit výbor, který nebude mít pouze půl tuctu členů, což je kontrolující a panující moc, ale má mít zástupce z těch, kdo jsou umístěni v zodpovědnosti našich vzdělávacích zájmů, v našich sanatoriích, která pracují, a život v nich neustále působí, neustále přidávající a do-
dávající poli talenty, které z něj vycházejí. *SpM 163.1*

A potom přirovnání, které mě bylo představeno: kde jsou pole, která byla otevřena; kde jsou pole, která byla otevřena tady, nová pole v Americe? Kde je pole v Kalifornii? Kde je pole zde u velkého srdce díla? A zde se nacházejí dvě velká centra – kde je zápas o získání nových polí, ať už to něco stojí nebo ne, ať je způsob jakýkoliv? Bůh má své poklady, které dal dílu, má své poklady na kopcích; má své poklady na každém místě a v každé zemi a ve všech těchto zemích, dalekých i blízkých; chce být burcující, rozšiřující se, zvětšující se mocí. A správa, která se plete sama v sobě, ne že by někdo byl špatným nebo měl v úmyslu konat zlo, ale princip je špatný. A principy se tak smíchaly a odpadly od toho co jsou Boží principy, a poselství týkající se principů přichází stále, posvátné, svaté, povznášející, zušlechtující. V každé instituci, ve vydavatelstvích a ve všech důležitostech naší církve a ve všem co se týká díla, jsou potřebné mysle, které jsou zpracovávány Duchem Božím. Dokud zde není moc, která dokazuje, že jsou Bohem přijati, aby udělovali odpovědnosti, které mají být zpracovány, potom by měla být bez odkladu provedena obnova. Aby tato konference mohla jít dál a mohla být ukončena tak jsou konference ukončovány, se stejným tónem, a se stejným pořadím – Bůh uchovej! (Hlasy: „Amen“), Bůh uchovej, bratři (Hlasy: „Amen“). On chce, aby každá živá duše, která má poznání pravdy, přišla k rozumu. Chce, aby se každá živá duše probudila; a my jsme na tom skoro jako mrtví lidé. A toto je čas, kdy bychom měli povstat a zaskvěť se, protože naše světlo přišlo a sláva Páně nad námi vyvstala a teprve až toto přijde, tak můžeme uzavřít konferenci dnes tak jako předešle. *SpM 163.2*

Ale to co musíme dělat je, že musíme chápat mysle ostatních lidí. Tam jsou mysle, které jsou u díla, mysle které jsou u díla ve stejném tónu a ve stejném kanálu, které se staly zastrašenými a zmatenými. Správně, nyní nemáme důvěřovat takovým, kteří zacházejí s takovou obrovskou zodpo-

vědností. Proč by mělo být, podle světla které mi Bůh udělil, všechno co se týká jeho sdružení posvátné? Proč? Protože názory a plány musí být postaveny na svatém základu. A tato věc pokračuje a obnovuje se posledním patnáct let nebo déle a Bůh volá po změně. Bůh chce aby schopní a moudří mužové pochopili, že je zde žebřík, po kterém musí vylézt, příčku za příčkou a jestliže se vyšplhají po tomto žebříku, příčku za příčkou, hle, nakonec vstoupí do království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Chceme se ubírat směrem k nebi. A chceme, aby veškeré sobectví, každé jeho vlákno, které bylo vetkáno do charakteru, bylo odstraněno, a zde je dílo, které by ze světla, které mi Bůh udělil, mělo stát, ano, o sto procent výše než stojí dnes. *SpM 164.1*

Zde jsou naši nepřátelé. Zde jsou ti satanští činitelé, kteří jsou v činnosti. Každá pracovní činnost se probouzí. Chtěla bych vám říci, že nepřítel neustále vítězí. Bůh chce, abychom se probudili. Bůh chce, aby se každé lidské působení chopilo díla, a chce abychom pracovali pro čas a pro věčnost. A kráčení opět a opět tou samou cestou – zde jsou naše sbory, naše velké sbory a ty by měly produkovat muže, vzdělávat a vychovávat je a vycvičovat je. A zde by měli být ti, kdo budou s nimi ve spojení, kteří ponese zodpovědnost, kteří půjdou do terénu a ponese poselství na pustá místa – která jsou, ach tak pustá, zvláště Jižní pole, které je téměř nedotčené, ačkoliv poselství pochází od Boha posledních – mohla bych to tak říct – dobrých nevím už kolik let; je to už dost let. Ale tyto věci byly řečeny a tato nečinnost musí skončit. Přesto však každé sdružení následuje stejný vzor. Je to stejný stav, ve kterém to pokračuje a tedy bude nakonec k ničemu. *SpM 164.2*

Nyní Bůh chce změnu a je nejvyšší čas, nejvyšší čas, aby zde byla schopnost, která se spojí se sdružením, s Generální konferencí, právě zde v tomto městě; nebude čekat dokud se to stane a potom bude jednat – nebude čekat dokud všechno nebude vykonáno a potom shromáždí síly a bude zvažovat nad tím, co by mohlo být vykonáno. Chceme vědět, co může být vykonáno právě zde; chceme vědět, co může být vykonáno právě nyní a jaká moc a schopnost má být využita v díle, aby spojili své síly a chopili se toho moudře a aby s nimi mohl Bůh spolupracovat. *SpM 164.3*

Nyní to je to co chtějí a co chcete vy, aby každá instituce, která nese zodpovědnost nesla svůj hlas v této věci. Mají v tom rozhodný zájem a Bůh chce, abychom se každý z nás, dostali do postavení, kde budeme pracovat; že se nezbavíme břemena tak, že ho vložíme na dva nebo tři muže a necháme je, aby ho všechno nesli. Bratr Irwin se brzy octne tam, kde nebude moci vůbec pracovat. Chce stoupence a je v tomto díle bojování a srážení dokud nebude mít změnu. Někdo by měl přijít namísto něho, jinak se úplně zhroutí. To tak nejde. Musíme mít zodpovědné muže a chceme muže, kteří budou stát tak věrně jako je věrný kompas pólu a Bůh tyto muže vyzkouší a pokud neprokáží lepší představu o tom co je to zásada, co je to živý, posvěcený a Kristu podobný princip, potom budou muset být vyměněni a prověřeni zase další. *SpM 164.4*

Ale Bůh vykoná změnu. Chce abychom věděli, co to znamená působit v zásadách nebe. Chce, aby všichni z nás věděli co znamená stát ve svém losu a stát na svém místě. A každá duše, která má zodpovědnost by měla být pracovníkem, měla by vlastnit tyto zásady, měla by být trpělivá jak je znamenáno: „*A na to pak vy všecku snažnost svou vynaložíte, prokazujte u víře své ctnost, a v ctnosti umění, V umění pak zdrželivost, a v zdrželivosti trpělivost, v trpělivosti pak zbožnost, v zbožnosti pak bratrstva milování, a v milování bratrstva lásku.*“ (2 Pt 1,5-7) Bratři, my všichni potřebujeme aby tato slova byla zapsána a pověšena v komnatách naší mysle a pro toho, kdo tyto věci činí – jestliže žijete podle těchto zásad, nikdy nepadnete. „*Takť zajisté hojně způsobeno vám bude vjití k věčnému království Pána našeho a Spasitele Jezukrista.*“ (2 Pt 1,11) *SpM 165.1*

Nyní je Bůh opravdu s námi a On praví, On volá – ach, já nedokážu vypovědět jak to je. V Božích očích je to zavrženíhodné. Prodlévají, protože mají strach, že nezískají všechno co by měli mít a to zanechává člověka tam kde nemůže – jestliže to považuje za zásady nebe, tedy ponechává to člověka tam, kde se nikdy nedostane do nebe. Nemůže se tam dostat. Ušlechtilost, šlechtinnost, něžnost, soucit, láska Kristova – oni jsou toho tak zbaveni, jako jsou kopce Gelboe, kterým se nedostalo ani rosy ani deště – stejně tak to postrádají a nemůžeme je z toho pozdvihnout. Už toho bylo řečeno dost, opět a opět znovu, ale nezpůsobilo to žádnou změnu. Světlo na ně zářilo, přesně to stejné, tvrdili, že jej přijali, ale nevykonali žádnou změnu. To je to co mě děsí. Děsí mě to, protože jsem viděla, že dokud nebude více něžnosti, více soucitu, více Boží lásky – Pán věděl o čem mluvil, když mluvil k Efezské církvi: „*Ztratili jste svou první lásku*“ (Zj 2,4) a praví jim aby rychle činili

pokání, jinak že pohne jejich svícem ze svého místa. To po čem toužíme je, abychom všechno skrze Jana studovali a viděli, co je řečeno o lásce Boží a o lásce, kterou bychom měli projevovat, a že láska není pěstována a jestliže není pěstována, rozvíjejí se opačné vlastnosti. Tak se láska nepěstuje v našich vydavatelských institucích, a když malou ostrostí, kterou praktikují, skrze niž si myslí, že něčeho dosáhnou, ztrácejí čtyřikrát tolik, ano desetkrát tolik v této malé transakci, dokud nebude světlo ze svého místa brzy odstraněno. Oni neví, kdy je to pro zájmy instituce, ale Bůh to ví. Každý koho Bůh zná a měl by přijít pro pomoc přímo k Pánu jeho city by měly být znovu stvořeny. Nuže, Bůh nás nikdy nezproští viny, dokud se toto nebude vyučovat na našich institucích a na každé z nich a Bůh myslí to co říká: „Chci zde změnu.“ Bude to ta samá věc, opakující se stále dokola, stejné názory, stejné výbory? – a zde je malý trůn: je zde král a ti všichni ostatní jsou až druhořadí, tyto mysle jsou tak mnohem bystřejší, protože nepracují podle tohoto omezeného domýšlivého plánu. *SpM 165.2*

Cítím se v této věci napjatě. Nechci zde mluvit, ale nedovoluji si zůstat v klidu. Pociťuji tento stav. Myslím, že bychom se měli držet něžnosti Boží a zlomit před Ním svá srdce a jestliže se dostanete tam, kde uvidíte věci jasně, uvidíte, že Bůh nenávidí sobectví a když toto vnesete do věci, ach tím je přestupek stokrát horší. A když přijdeme s tímto sobectvím, jako kdybychom chtěli prospět věci, vůbec jí neprospějeme: Bůh se za vás stydí. *SpM 166.1*

Máme být zástupci Ježíše Krista; máme být představiteli jeho charakteru. Máme činit tak, abychom uskutečňovali živé zásady v každém směru činnosti všude, v každé zemi, všude, na každém místě, kde máme co do činění se službou Bohu. On nepřijme obyčejný oheň. On chce, abyste se chopili posvátného ohně, který On zapaluje na božském oltáři, a chce abyste pracovali a aby tento oheň strávil všechnu vaši nekultivovanost, všechnu vaši nezdrženlivost, všechno vaše sobectví, všechny vaše laciné představy, všechnu vaši nevázanost, všechny touhy. Chce aby toto bylo odstraněno od lidu, který se snaží být přetvořen, lidu, který stojí v posledním velkém sporu, který je těsně před námi. Naše já musí být ukryto v Bohu a když je já ukryto v Bohu, potom se Pán Bůh zjeví a ne naše já. Projeví se jako velký dělník a když si myslíte, že vylepšíte Boží plány svou omezeností, svými domýšlivými názory a svým plánováním a chamtivostí a domýšlením se, že něčeho dosáhnete – a jestliže jste se nyní nenaučili toho více než toto, budete se muset naučit. Bůh chce, aby tyto výbory, které se zabývají věcmi tak dlouho, byly svého vedení zproštěny a získaly šanci pro své životy, a uvidíme zda se dokážou dostat z toho běhu v kterém se nacházejí – o němž si myslím, že z něj nemají naději se dostat ven, protože Duch Boží působí a působí a přesto je zde stále král. *SpM 166.2*

Nyní Pán touží, aby přišel jeho Duch. Chce krále Ducha svatého. Chce aby veškerá ostrost nebyla praktikována jak vůči odpadlíkům tak vůči tomu, kdo se snaží sloužit Bohu a snaží se využít veškeré své síly aby mu sloužil, tomu, kdo zde přináší své desátky, aby podpořil službu. Bůh má pokladnici a tato pokladnice má být udržována desátkem a tento desátek má být posvátným desátkem a Božím desátkem a tento desátek má být tak šedřý, že bude do značné míry podporovat dílo. Každý má jednat podle svých možností takovým způsobem, aby důvěra všeho lidu v nich byla upevněna, a aby neměli strach, ale vše viděli tak jasné jako je jasný den dokud jsou ve spojení s dílem Boha a lidí. Já vím, že můj manžel takto pracoval. Sedl si s takovým člověkem o kterém si myslel že má správné mínění a s tímto mužem a s dalším mužem a s jiným mužem – to když ta věc byla ještě mladá. Necítil že je schopen zvládat sdružení když to bylo všechno ještě mladé. Ale měl tyto muže, tyto výbory, které byly přivedeny ze všech okolních míst. Nebylo to jenom v Battle Creeku, ale bylo to na různých místech, že ti, kteří pociťovali zodpovědnost za dílo šli domů a cítili se více zodpovědnými za dílo. Aby šlo správným směrem, nebeským směrem, v čistotě, ve svatosti, v povznesení, v řádnosti, ke slávě Boží, tak aby každý z nás byl šťastný a hrdý, že nám Bůh dal přednost být spolupracovníky s Ježíšem Kristem. *SpM 166.3*

Nyní zde máme veškerou moc, která nám byla zaslíbena, když jsme se zaslíbili Bohu. Ta moc, která je zaopatřena z nebe, všechny prostředky, všechna bohatství milosti Boží, budou uděleny každému pracovníku, který bude ve spojení se věcí; a každému z těch, kdo jsou zcela závislí na Bohu. A když Boha a Ježíše Krista z této záležitosti vynecháme a dovolíme aby se dostaly k moci naše dědičné a vypěstované sklony, chtěla bych vám říct, že se ocitáme na velmi nejisté cestě. Pro naše

nohy to není přímá cesta, ale křivolaká, takže chromý z této cesty sejde – a to si nemůžeme dovolit. Nebesa to stálo tolik, aby nám dala Ježíše; Krista to stálo tolik aby odložil své královské roucho, aby odložil svou královskou korunu a sestoupil ze svého vysokého postavení Knížete Života a Slávy, aby dosáhl lidství, aby mohl lépe sjednotit lidské s božským jako přestupní kámen, na který může vstoupit člověk. Nebylo to lidství, ale lidství a božství sjednocené a tak člověk mohl vstoupit na ten přestupní kámen a tak se mohl postavit do výhodného postavení s Bohem díky vůni – protože svatý posvěcený charakter Boží prostupuje život každé duše, která jí Chléb života a pije z vody spasení. A každý, který jí z Krista, který bere jeho slovo s praktikuje jej by měl mít věčný život. Je to v Něm, protože je to v Kristu a Kristus je v něm. Tu je způsob jak je tato věc představena. Ale když je tu: „Já se nestarám; jdu přesně proti zákonu, který Bůh dal ve svém Slovu, nežádám Jej aby mě bral za slovo, nežádám Jej, aby to vykonal.“ ... SpM 167.1

Odložte sestru Whiteovou na stranu; odložte ji bokem. Už nikdy necitujte znovu má slova tak dlouho dokud budete žít, dokud nebudete poslušni Bible. Když vezmete Bibli a učiníte ji svým pokrmem a svou stravou a svým nápojem a učiníte ji součástí svého charakteru, když toto budete moci učinit, budete lépe vědět jak přijímat radu od Boha. Ale zde je Slovo, drahé Slovo, dnes před vámi vyvýšené. A už více neříkejte: „Sestra Whiteová říkala“ a „sestra Whiteová říkala to“ a „sestra Whiteová říkala tamto“ a „sestra Whiteová říkala další věci“, ale říkejte „*Tak praví Hospodin Bůh Izraelský*“ a potom budete činit přesně to, co činí Pán Bůh Izraele a co praví. SpM 167.2

Kristus praví: „Činím skutky svého Otce. Činím skutky, které jsem Jej viděl činit.“ Nuže skutky a postoje a zásady, které vidíme, že je Bůh vyhlásil v jednání jedni s druhými, koupenými krví Kristovou – jen nad tím přemýšlejte. Zde jsem my, kopě našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jen nad tím přemýšlejte. Stálo Jej to život. Byl za nás ukřižován a je pravým prostředníkem, o kterém Bůh chce aby stál blízko nebe, kterého Bůh postaví tam aby na ně mohlo zářit světlo Jeho slávy jasnými paprsky a aby věděli, že je s nimi nebeské světlo. Není to žádný pocit, je to živá víra, která je založena na živém Slově a živé Bohu a Spasiteli, který prohlásil nad Josefovou hrobkou: „*Já jsem vzkříšení i život.*“ (J 11,25) SpM 167.3

On chce aby jste se živili jeho zásadami: aby jste žili jeho zásadami; – ale ti, kdo tam jsou nyní to nikdy nedocení. Už byli zkoušeni, prošli testem, obdrželi varování a nyní musí nastat změna. Dejte jim možnost, aby vyšli a viděli co to znamená zápasit v milosti Boží tak jak zápasí někteří pracovníci. Ať uvidí co to znamená něco budovat. Necht' vyjdou na pustá místa země; necht' pochopí co to znamená začít věci z ničeho. Když to udělají pochopí, že Bůh založil na zemi své služebníky, svou církev, která je složena z mnoha členů ale pouze jednoho těla. V každé části díla jedna část musí působit ve spojení s další částí a s jinou částí a s další částí a tyto jsou spojeny dohromady zlatými nebeskými články a uprostřed toho všeho nemá být žádný král. Nemá zde být žádný člověk, který má právo zvednout svou ruku a říci: Ne, tam nemůžete jít, nebudeme vás podporovat pokud tam půjdete. Proč, co máte co společného s podporováním? Vytvořili oni ty prostředky? Prostředky pocházejí od lidí a ti, kdo se nacházejí v opouštěných polích, mi hlas Boží řekl, abych je poučila, aby šli k lidem a pověděli jim o svých potřebách a aby přitahovali všechny lidi k dílu právě tam kde mohou najít místa k práci, aby upevnili dílo na každém místě kde mohou. SpM 168.1

Zde je dílo, které musí být vykonáno. A my chceme vědět zda toto dílo se svým výborem konáte. Zde jsou výbory: kde jsou památníky? Když se tak díváme na města, kde jsou památníky? Ptám se vás, kde jsou sbory, které mají oslavovat Boha? Kde jsou pracovníci? Děkuji Bohu, že dílo pokračuje dál a děkuji Bohu za lékařsky misijní dílo. Každou duši, která získá vzdělání ve spojení s evangeliem Pána Ježíše Krista si Bůh povolá. Bůh má pro vás své místo. A těm, kdo pracují pro mladé v našich školách, v našich sanatoriích a kdekoli jinde, nepoložte ani jediný kámen do cesty! Pán zjevil, že bude spolupracovat s těmi, kdo pracují. SpM 168.2

Jste spolupracovníky Božími. Kde jsou sbory? Bolelo mě srdce když jsem byla v Kalifornii. Jsou zde muži, kteří cestují po sborech, ale kde je ta moc, kde je ta moc, která pro ně otevře pole, aby řekli: Zde jsme, ne abychom stáli s lidmi, kteří znají pravdu, zde je pole, které o pravdě naprosto nic neví a toto pole má být obděláno a obráceno, pokud se podvolí pravdě. Ale semena pravdy musí být zaseta. Pozdvihněte své hlavy, protože pole jsou dozrálá na žně. Avšak On chtěl, aby se na to podívali a chtěl aby to viděli; a On chce, aby to viděl každý z vás a naplnil své ruce. Ale ti,

kdo cestují z místa na místo a z místa na místo, aby pečovali o sbory, Bůh vám pomáhej, aby vám udělil ducha poselství, aby vaše duše toužily po ostatních duších a vy byste je nenechali jít dokud se neobrátní. To je dílo, které chceme vidět vykonané a potom přijde duch a chopí se každé mysle v každém sdružení, o kterou se starají, kterou pozvedávají v tom pravém světle ve kterém by měla být pozdvížena – zdravotní reformě – kterou pozdvihují svým sebezapřením a svým sebeobětováním.

SpM 168.3

Ach, má duše, jak mě to bolí, že jsem vložila do cesty překážky ohledně mě samotné. Řeknou vám, že sestra Whiteová udělala toto anebo že sestra Whiteová udělala tamto, například: „Sestra Whiteová jedla sýr a tak my všichni můžeme svobodně jíst sýr.“ Kdo jim řekl, že jsem jedla sýr? Na mém stole jsem nikdy neměla sýr. Jednou, když jsem byla v Minneapolis, jednou nebo dvakrát jsem jej okusila, ale to je něco jiného, zcela jiného, když z toho uděláte svou stravu. Při zvláštních příležitostech jsem zkusila hořké byliny, ale neučinila bych z nich svou stravu. Ale byla zde zvláštní příležitost v Minneapolis kde jsem nemohla dostat nic jiného a na stole byly kousky sýra a byli tam moji bratři a jeden z nich se mě zeptal, že kdybych z něho kousek snědla, zda by to změnilo podmínky, a já jsem to udělala. Vzala jsem si kousek sýra a nemyslím, že bych ho už podruhé ochutnala. *SpM 169.1*

Další řekne: „Sestra Whiteová pije čaj a my můžeme pít čaj.“ Kdo z mých bratří toto řekl? Kdo to kdy ode mě slyšel? Nikdy jsem doma neměla čaj ani jsem jej nikomu nepředložila. Nyní už roky a roky nejím žádné maso. *SpM 169.2*

Tak vám může někdo například říci, že sestra Whiteová nejí maso. „Tak nechci, abyste jej jedli, protože jej nejí sestra Whiteová.“ Dobře, nevěnovala bych něčemu takovému ani halíř. Jestliže nemáte lepší důvody k tomu, že nebudete jíst maso než ty, že ho nejí sestra Whiteová, nedala bych ani halíř za vaši zdravotní reformu. Avšak já chci, aby každý z vás stál ve své osobní hodnosti, ve vašem osobním zasvěcení vůči Bohu, že má být duše zasvěcena Bohu. Kdokoliv znesvěcuje chrám Boží, toho Bůh zničí. Tak chci, abyste tyto věci chápali, a ne aby vašim měřítkem byla nějaká lidská bytost. *SpM 169.3*

To co chcete je toto: Máte zde tělo, úžasně učiněné a vy chcete aby se s tímto tělem zacházelo velmi opatrně. Vidím jak mi bylo představeno, že v tomto těle je nejlepší zařízení – a i s dobrou věcí můžeme zajít příliš daleko, jako například přílišné polykání a nadýmání. Bůh neučinil tyto vzácné orgány, aby byly nadmuté jako balón. Nikdy je k tomuto účelu neučinil a chce, aby každá živá duše s tímto zařízením zacházela jako s Božím zařízením, že musí být v dokonalém pořádku, aby schopnost mozku byla v pořádku. Mozek musí pracovat a každé břemeno, které vkládáte do svého žaludku, které by v něm nemělo být, jenom zakalí mozek. Přijďte takto na sdružení – sednete si a sníte zdravé jídlo a zanedbáte cvičení a potom půjdete na setkání sdružení a jste všichni unavení; vaše názory nejsou k ničemu dobré a ve skutečnosti ani nevíte k čemu dáváte souhlas. *SpM 169.4*

Bůh chce aby každá duše byla bystrá. Chce aby zde každá duše vlastnila tuto moc obracet. Nemusíte se ani jednou odvolat na sestru Whiteovou; nežádám vás o to. Bůh mi řekl, že toto svědectví musí být neseno přímo na toto sdružení a já se nemám snažit, aby duše tomu uvěřily; že mým dílem je ponechat pravdu v lidských myslích a ti, kdo našli ve Slově Božím pravdu ji ocení. Ocení na každý den paprsek světla, které Bůh udělil ubohým kulhajícím duším, aby neodešly z cesty a já chci, abyste pro své nohy vytvořili přímé stezky, aby se kulhající neodvrátili z cesty. *SpM 170.1*

Tak chceme, abychom měli na sdružení vlohy, které Bůh svěřil Dr. Kellogovi – nemyslím si, že je tady přítomen – nevím zda je do určité míry –

(Hlas: „Ano, je zde.“)

Nevidím bez svých sborových brýlí – ale chtěla bych říct, že Bůh chce abyste vytvořili co nejvíce schopností, které mohou být použity v každé části díla. Nezamýšlí, aby lékařsky misijní dílo bylo odděleno od díla evangelia ani aby dílo evangelia bylo odděleno od lékařsky misijního díla. Chce aby splynuly dohromady a chce aby tato vzdělávací moc misijního díla byla považována za průkopnické dílo, za pluh, který láme předsudky, které existují a že je nic tak dobře nezlomí jako toto a že Bůh chce, aby každá duše stála bok po boku Dr. Kellogovi. On je zcela zoufalý a téměř přišel o život kvůli postavení, které zaujal a každý házel kameny těsně pod auto aby nemohl pokračovat. Bůh nyní chce, aby zdravotní a misijní dílo šlo kupředu. Chce, aby Boží dílo pokračovalo. *SpM 170.2*

Opravdu, když jsem sem přišla, nevěděla jsem co dělat. Dr. Kellog mě zdvořile požádal abych přišla do jeho domu a dovolila jim, aby mě jeden nebo dva týdny před konferencí léčili, abych byla schopná se zúčastnit konference. Potom vyvstala otázka: No tak, co teď? Řeknou, že Dr. Kellog tě zmanipuloval. Nechte je ať to říkají jestli chtějí; už toho řekli dost když pro to byla vhodná půda. Ale chtěla jsem se zbavit všech těžkostí, tak jsem vzkázala: „Připrav pro mě místo.“ Dr. Kellog laskavě otevřel pro mě své místo, ale abych vyloučila všechny příležitosti k pomluvě, rozhodla jsem se, že tam nepůjdu. Nyní mi najdi místo. Jednoho pátečního večera jsem klečela na modlitbě a říkala: „Ó, Pane, řekni mi kde mám jít a co mám dělat.“ Byla jsem nemocná a stále nemocná – a důvod proč jsem se rozhodla, že nepojedu na konferenci do Battle Creeku, byl, že jsem věděla, že by to pro mě bylo obrovské utrpení. To už je třetí zima, kterou procházím. Zažila jsem jednu v Austrálii, jednu v Kalifornii a třetí prožívám zde. A nyní můžete posoudit co to všechno praví o mém systému. Potom ty vytápěné domy, kde nebyla větší potřeba topit než byla v bytu v Kalifornii; ale topili v nich, přinesli mě v tak strašném stavu, měla jsem malárii, a měla jsem ji už od Vánoc. A potom ta stejná krize přišla když jsem byla v Los Angeles, a potom jsem nevěděla nic – poté co jsem mluvila v neděli jsem o sobě nevěděla nic až do dvou hodin příštího rána, kdy jsem zjistila, že jsou všichni kolem mě – a nevěděla jsem co se děje anebo co se stalo a nic o tom a potom ta jadrnost kterou jsem měla v hlavě prošla celým kanálem těla. A to způsobilo úplavici a po celou tu dobu než jsem zde přišla jsem cestovala s touto strašnou nemocí, úplavicí. Nemohla jsem vůbec sedět, pouze jsem pořád jenom ležela – a přesto jsem nezklamala ani jediné místo od té doby co jsem opustila Los Angeles. Vstala jsem, postavila se na nohy a síla Boží mě pomáhala. Ve Vicksburgu jsem mluvila dvakrát, v Nashville dvakrát, v Memphis jednou a v Chicagu jsem mluvila dvakrát a Bůh mi pomáhal mluvit a potom jsem přišla zde a mluvím od té doby co jsem zde přišla. *SpM 170.3*

Nyní můžete vidět, že jsem se všeho toho bála a nechtěla jsem obětovat svůj život a tak jsem řekla, že tu nepřijdu. Nemohla jsem se dostat přes planiny. Měla jsem strach. Téměř se mi roztavily šlachy během chladného počasí, když jsem cestovala, kvůli zahřáté cívce, která byla právě pod místem, kde jsem ležela na cestě po Austrálii. Tak jsem řekla, že nemohu přijít. Potom řekli, že budou mít konferenci v Oaklandu. Ale v noci jsem s vámi mluvila přesně tak jak s vámi mluvím dnes. Doléhalo na mě poselství noc po noci a noc po noci a potom jsem vstala a napsala jsem ho a vstávala jsem ve 12 hodin a ve 2 hodiny a psala jsem poselství, která jsem obdržela. A bylo to tehdy, zatímco jsem přemýšlela nad těmito věcmi, kdy přišla poselství z Londýna, že doufají, že se mě uvidí a setkají se se mnou, ale že nemohli jet tak daleko a že to stojí mnoho peněz a slyšela jsem že by to stálo o pět až osm tisíc dolarů více a potom jsem řekla: „Nemáme tolik peněz abychom je mohli utrácet, a i kdybych měla obětovat svůj život, rozhodně to zkusím.“ *SpM 171.1*

Tedy, Dr. Kellog mě nikdy nenutil, abych tu přišla. Když jsem mluvila o podrobnostech, chladném počasí, on řekl: „Udělalo by to nějaký rozdíl“, jediná slova, která mi řekl, „udělalo by to nějaký rozdíl, kdyby se konference přesunula o pár týdnů později?“ Já jsem řekla: „Udělalo.“ Potom co odešel, jsem začala promýšlet plán. Nuže, klekli jsem si a ptala jsem se Pána, kde bych měla jít a co bych měla dělat. Začala jsem couvat, že nepůjdu. Sarah mi říká: „Nejsi způsobila k tomu, abys někde šla, nejsi způsobila nikde jít.“ *SpM 171.2*

Tedy, zatímco jsem se modlila a vysílala svou prosbu nahoru, tak jako už jednou – jsem uviděla světlo, kroužící pokojem a ucítila jsem vůni jako vůni květín a potom něžný hlas řekl, že jsem měla „přijmout pozvání Jeho služebníka Johna Kelloga a jeho domov učinit svým domovem“. Potom jsem slyšela slova: „Určil jsem jej za svého lékaře. Můžeš být pro něj povzbuzením.“ Proto jsem tady a proto jsem v tomto domě. *SpM 171.3*

A nyní chci každým možným způsobem jak budu moci, nechat Dr. Kelloga aby mě léčil jako Bohem ustanovený lékař, a udělám to tak. A chci, aby se mí bratři sjednotili. „Oni říkají, oni říkají, oni říkají.“ Přestaňte používat to „Oni říkají.“ Buďte na pozoru, praví Pán, aby jste slyšeli, co On řekne. Vzhlížejte k Pánu a nevzhlížejte k žádné lidské moci abyste přejali jejich myšlení, protože oni nejsou nic než lidé, nejsou nic než hříšní; avšak vzhlížejte jenom k Pánu Bohu Izraele a On vám dá porozumění a udělí vám poznání. Nemáte opírat svou bezmocnou duši o nějakou další lidskou bytost. Máte formovat svůj charakter pro sebe sama a ten charakter, který Bůh podporuje, by měl být podle Božího řádu. *SpM 171.4*

A kromě toho co vám říkám, příští noc – tu noc jsem spala šťastně, velmi šťastně. Celá rodina byla obměkčena a dojata. Nevěděli nic o tom, co jsem měla ve své mysli, docela nic co jsem viděla, ale Duch Boží byl přítomen. Všichni byli dojata a plakali a zmocnilo se nás požehnání Boží a sestra Druillardová chválila Boha a na nás všechny, kdo jsme tam byli, byl vylit Duch Boží. Také věci jsou pro mě dražší než zlato z Ofir. *SpM 172.1*

Nyní bych chtěla říct, pro Kristovu věc, sjednoťme se. Odstraňme pryč – nemůžeme se napravovat tak, že budeme vztahovat svůj prst na chyby někoho jiného a myslet si, že to přikryje naše vlastní. Bůh praví, že musíme milovat jeden druhého. Bůh praví: „Nenávidím vaše falešné míry a závaží.“ Říká nám však, že nás zná, říká to v každém svědectví, které udělil i v jiných případech. Je to Pán, který chce abychom s Ním přišli do těsnějšího spojení. Vy víte o čem mluvil ke Kornéliovi, kde se nachází Petr. Věděl přesně kde ho má hledat a řekl mu o všech těchto věcech – že je u toho, kdo je koželuhem – a zde bylo všechno vypracované. Anděl Boží mohl Kornéliovi povědět o celém tom poselství, ale ne, Boží církve musí být sjednocená a zákon Boží udělený Petrovi měl být udělený Kornéliovi a celé jeho rodině. To je to co chce Bůh a promlouvá ke každému z nás, abychom k Němu přišli i když jsem slabí tak jak jsme. Necht' nyní Pán Bůh Izraele přijde na naše místo. Udělejme Mu místo. Dejte Mu místo a začněme praktikovat v našich srdcích lásku Boží místo nenávisti. Jakmile začnete stavět sami na sobě, začnete nenávidět ostatní. Ať nám Bůh pomůže, abychom zaujali správná postavení, a já věřím tomu, že je zde dnes přítomen. Ale věřím také tomu, že si tyto věci můžete odnést domů ve svých srdcích. *SpM 172.2*

A zde musí být vykonané niterné dílo. Ne že neděláte nic, ale dílo podle Kristových principů, a když pracujete podle principů nebes uvidíte zjevené spasení Boží a Bůh chce abyste stáli připraveni udeřit. Chce, abyste otevřeli okna směřující k nebi a zavřeli je směrem k zemi. Chce, aby bylo zjeveno spasení Boží. Chce aby se lékařsky misijní síla a evangelium spojily a sjednotily tak pevně, aby byly neoddělitelné. A chce aby jeho dílo ladilo a aby se zcela sjednotilo s jeho lidem. Chce talent, který se nachází v Dr. Kellogovi; chce talent, který je ve škole; to co je v každé instituci aby se sjednotilo se správou jeho díla a jeho sborů. Nechce aby se dvě nebo tři mysle usadily jako králové a zbytek z nich byl těmito dvěma nebo třemi myslmi ovládán. Chce aby zde byly výbory, které mají v každé části díla svou úlohu. A věřte, že se potom zdravotní misijní dílo dostane na vyšší stupeň než bylo předtím. Bůh si to tak přeje. Vidím, že jsou lidé připraveni – „No přece“, někteří řeknou, „oni měli více než svůj podíl, více než měli ostatní v Austrálii.“ Neměli jsme toho nikterak přespříliš, pouze jsme měli mít desetkrát toho co jsme měli, abychom mohli s čím začít, abychom mohli založit něco, co by bylo vstupem, něčím co by bylo průkopnickým dílem. To se ujme všude. Není žádná potřeba abychom s tím skončili, dostane se to všude. Není místo, ale zdravotně misijní dílo se ujme a otevře cestu pro evangelium. Nyní nám Bůh nežehná tak jak by mohl, kdyby dílo, které On udržuje, bylo doceněno. Děkuji Bohu, že Dr. Kellog neklesl do malomyslnosti a nevěry. Mám z toho strach a napsala jsem mu některé velice vážné věci a je možné, Dr. Kellogu (jestliže jsi zde), že jsem napsala příliš silně, protože jsem cítila, že se tě musím chopit a držet tě veškerou silou, kterou vlastním. *SpM 172.3*

Ale vidím dílo, vidím dílo, které je udržováno a jak ho může někdo vidět a nevidět, že Bůh působí? To je pro mě záhada. Nerozumím tomu, nedokážu to vysvětlit. Tak ti, kteří nemají žádné poznání o díle zde konaném, by měli být lidmi, kteří jej budou představovat, že by se měli postavit a udělat reputaci dílu a vyšším třídám, aby mohly být dosaženy. A každá duše z vás by se měla cítit poctěna Bohem, že vám dal prostředky, aby mohly být zasaženy vyšší třídy a bohaté třídy. Měli byste se cítit povinni děkovat Bohu za poctu, kterou vám udělil. A chtěla bych říct, že se toho chci držet do posledních svých možností. Dobrá, učinila jsem to nejlepší co jsem mohla ve směru lékařsky misijním. Pomohli jsme – ale nebudu o tom mluvit. Nebudu o tom říkat nic více, ale chtěla bych vám říct, že jsme našli chudobu, které jsme museli pomoci odstranit ji, až do poslední chvíle, než jsme opustili Austrálii. Byla tam chudoba, chudoba, všude samá chudoba, setkávali jsme se s ní všude. Ale děkuji Bohu, že jeho požehnání to dokázalo odstranit. *SpM 173.1*

A nyní si myslím, že už jsem toho pro nyníšek řekla dost. Ale Boží kazatelé se musí dostat do úplně jiného postavení. Musí se stát evangelisty. Musí být lékařskými misionáři. Musí se chopit díla rozumně. Musí potlačit dílo do vzdálených míst – a není žádná potřeba aby si mysleli, že ho dělají,

když nám Bůh dal dílo ve spojení s evangeliem a oni se toho díla vzdají a chopí se evangelia. Potom neočekávejte, že budete naplněni horlivostí, protože nemáte více než polovinu schopností, které Bůh chce abyste měli. *SpM 173.2*

Ale Pán vás přesto miluje. Chvalme za to nyní Boha. Chopme se nyní díla jiným způsobem. Chopme se díla srdcem, myslí a duší. Nevyhledávejme už chyby. Když vidím hodně krkavců a supů, kteří bdí s čekají na mrtvá těla – a my nechceme nic takového. Nechceme na druhých vyhledávat chyby. Navštivte č. 1 a zjistíte vše, co můžete udělat. Jestliže navštívíte č. 1 a jestliže očistíte své duše poslušností pravdě, budete mít něco, co budete moci předávat dál. Budete mít moc, kterou budete moci předávat ostatním. Bůh vám pomáhej; prosím Jej, aby vám pomohl, každému z vás, a pomohl i mě. Toužím po pomoci; toužím po síle. *SpM 173.3*

Ale necitujte sestru Whiteovou. Nechci abyste kdy citovali sestru Whiteovou dokud se neocitnete ve výhodné pozici, kde budete vědět, kde se nacházíte. Citujte Bibli. Je plná pokrmu, plná plodnosti. Realizujte ji přímo ve svém životě a budete znát z Bible více než znáte nyní. Budete mít nové věci – ó, budete mít drahé věci, nepůjdete znovu po té stejné cestě a uvidíte svět spasený. Spatříte duše za které Kristus zemřel. A já vás žádám, abyste si oblékli výzbroj, každou její část a ujistěte se, zda jsou vaše nohy obuty v hotovost evangelia. *SpM 174.1*

Řádné vedení

28. června 1901

Drahý bratře Daniells,

posílám Ti některé věci, které jsem napsala před nějakým časem, ale neměla jsem dříve sílu po nich pátrat. *SpM 174.2*

Pokrytectví v křesťanském světě ještě nevymřelo. Pán touží, abychom zlomili postup preciznosti, který je tak pevně zaveden, který jeho dílu brání, místo aby šlo kupředu. Chce, aby si jeho lid uvědomil, že je zde velký prostor do kterého má zazářit světlo přítomné pravdy. Božské moudrosti musí být dán dostatek prostoru, aby mohla působit. Má postupovat bez toho aniž by se muselo žádat o povolení nebo o podporu těch, kdo se ujali královské moci. V minulosti se řada mužů snažila ve svých rukou držet kontrolu všech prostředků pocházejících ze sborů a používali tyto prostředky nepřiměřeným způsobem, vztyčující drahé budovy tam, kde takové velké budovy nebyly nutné a nebyly vyžadovány a ponechávajíce potřebná místa bez pomoci nebo povzbuzení. Vzáli na sebe velkou zodpovědnost zpomalování díla, kde mělo dílo postupovat vpřed. Bylo ponecháno na několika údajně laskavých osobách, aby řekly, která pole mají být opracována a která pole by měla být ponechána neopracována. Několik mužů drželo pravdu v omezených kanálech, protože otevřít nová pole by znamenalo požadovat peníze. Pouze na těch místech, která je zajímavá, byli ochotni investovat prostředky. A ve stejnou dobu, bylo na několika místech investováno do budování pětkrát více peněz než bylo potřeba. Stejně množství peněz použitých k založení ústavů na místech kde pravda nebyla nikdy představena by přivedlo mnoho duší ke spásnému poznání Krista. *SpM 174.3*

Roky se následuje stejná rutina, stejný postup práce, a Boží dílo je velmi zpomalováno. Omezené plány, které následovali ti, kdo nevlastní jasnou posvěcenou soudnost, vyústily v projev, který není Bohem schválen. *SpM 175.1*

Bůh volá po *oživení a reformaci*. „Řádné vedení“ nevykonalo dílo, které chce Bůh vidět dokončené. Necht' oživení a reformace vykoná stálé změny. V tomto směru bylo něco vykonáno, ale ať se tady dílo nezastaví. Ne! Ať je každé jho zlomeno. Necht' se lidé probudí k uvědomění si, že mají osobní zodpovědnost. *SpM 175.2*

Přítomný projev je dostačující, aby dokázal všem, kteří mají pravého misijního ducha, že „řádné vedení“ působí neúspěšně a je jako osidlo. Díky Boží pomoci jeho lidu, okruh králů, kteří se odvážili vzít na sebe takovou velkou zodpovědnost, už nikdy nepoužije svou neposvěcenou moc v takzvaném „řádném vedení“. Příliš mnoho energie bylo vloženo do neobnovených nenapravených lidských činitelů. Ať žádostivosti a sobectví není dovoleno, aby navrhovaly dílo, které musí být vykonáno, aby splnilo velké, vznešené pověření, které Kristus dal každému učedníku. On, náš Pán a

Mistr, nám dal svým životem sebeobětování příklad způsobu, jakým máme pracovat abychom vstoupili do království Božího. *SpM 175.3*

Bůh nevyzývá své misionáře, aby Mu svou oddanost prokazovali tím, že se ukryjí v kláštorech anebo že se vydají na dlouhé obtížné poutě. Není nutné vykonat takovéto věci, abychom dokázali svou ochotu se zapřít. Skutečnou lásku dokazujeme činností pro ty za které Kristus zemřel. Ponížením, utrpením a odmítnutím, Kristus koupil spasení lidské rasy. Svou smrtí člověku umožnil, aby se mohl těšit z domova v jeho věčném království. Ti, kdo milují Pána vzhlednou ke Golgotě a budou přemýšlet nad tím jak Pán života a slávy odložil své královské roucho a královskou korunu, a oděl své božství lidstvím, jak přišel na tento svět označený a zkažený prokletím, aby se postavil do čela padlé rasy, stal se jejich příkladem ve všech věcech, snášejíce zkoušky, které mají nést oni a podstupující všechna pokušení, která musí podstoupit oni. Žil životem nejchudšího a často strádal hladem. „*Lišky mají doupata a ptáci nebeští svá hnízda*“ řekl, „*ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil.*“ (Mt 8,20) *SpM 175.4*

Jak člověk patří na jeho božskou lásku, na jeho úžasnou obět', je naplněn touhou strávit svůj život ve službě Vykupiteli. *SpM 175.5*

Když je hříšník usvědčen a obrácen, Ježíš Mu řekne: „Následuj mne a nebudeš chodit v temnotě.“ Každé lidské bytosti Bůh určil zvláštní a odlišné dílo. Abraham byl povolán aby šel na nové místo. Měl být nositelem světla pohanům. Ti, kdo věří Pánu nemají žít pro své vlastní potěšení. Duše každého hříšníka je v očích Božích vzácná a vyžaduje péči těch, jejichž jména jsou v církevních knihách. *SpM 175.6*

Kristovo pověření zní: „*Běžte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.*“ (Mk 16,15) Ti, kdo jsou ovlivněni, aby se chopili díla v domácím poli nebo ve vzdálenějších oblastech, mají jít kupředu ve jménu Páně. Uspějí, jestliže podají důkaz, že závisejí na Bohu pro milost a sílu. Na počátku, může být jejich dílo velmi malé, ale rozšíří se, jestliže budou následovat plán Pána. Bůh žije a bude působit pro nesobeckého, sebeobětavého pracovníka, kdokoliv to je kdekoliv se nachází. *SpM 176.1*

Díváme se, zda jsou nová pole opracovávána, zda se neúrodným částem vinice Páně dostává pozornosti. Vidíme, že většina těch, kdo se snažili započít dílo v nových oblastech, jak to udělal bratr Shireman, jsou zmalomyslnění těmi, kdo jsou u srdce díla, ze strachu, že by potřebovali peníze z pokladnice. Přesto tyto stejné peníze jsou používány ke stavění impozantních a zbytečně drahých budov. Kdyby lidé přijali moudrost Boží, praktikovali by spravedlnost a poctivost, co se týká vydávání prostředků. Všem částem vinice Páně by se dostalo spravedlivé části pomoci. *SpM 176.2*

Jsou zde mnozí, kteří chtějí s náležitým povzbuzením začít na vzdálenějších místech vykonávat úsilí hledání a zachraňování toho, co je ztraceno. Pán žehná těmto sebeobětavým, kteří mají takový hlad po duších že jsou ochotni jít kdekoliv pracovat. Avšak, kolik povzbuzení bylo těmto pracovníkům v minulosti uděleno jejich bratry? Mnozí z nich čekali na něco, co by mohli dělat, ale nebyla jim věnována žádná pozornost. *SpM 176.3*

Kdyby kazatelé pomohli a povzbudili tyto muže a ženy, konali by dílo jim svěřené Pánem. Vidí duchovní chudobu neopracovaných polí a touží udělat něco, aby pomohli. Ale příliš dlouho to trvá, aby se jim dostalo povzbuzení, takže mnozí odcházejí do jiných linií díla. *SpM 176.4*

Bude „řádné vedení“, které říká, že každá mysl bude kontrolována dvěma nebo třemi lidmi v Battle Creeku, pokračovat ve vládě? Makedonské volání přichází z každé čtvrti. Půjdu lidé k „řádnému vedení“, aby viděli, zda jim bude dovoleno pracovat, anebo vyjdou a budou pracovat jak nejlépe dovedou, závisejíce na vlastních schopnostech a na pomoci Pána, začínající pokorným způsobem a působíce zájem o pravdu na místech na kterých nebylo nic vykonáno pro udělení varujícího poselství? *SpM 176.5*

Pán povzbuzuje ty, kdo započali ve své vlastní zodpovědnosti pro Něj pracovat, ze svými srdci naplněnými láskou k duším, které jsou připraveny zahynout. Pravý misijní duch bude udělen těm, kdo se opravdově snaží poznat Boha a Ježíše Krista, kterého poslal. Pán žije a vládne. Mladí mužové, vyjděte na místa, na která jste vedeni Duchem Páně. Pracujte rukama, abyste mohli být nezávislí a když budete mít možnost, vyhlašujte poselství varování. *SpM 176.6*

Pán požehnal dílu, které se J. E. White snažil konat na Jihu. Bůh dovolil, aby hlasy, které tak rychle povstaly aby řekly, že všechny peníze investované do díla musí projít stanoveným kanálem v Battle Creeku, nebylo slyšeno. Lidé, kterým Bůh svěřil prostředky jsou odpovědni toliko Jemu samotnému. Je jejich předností udělit přímou pomoc a podporu misiím. Je to kvůli zadržování prostředků, že se Jižní pole neosvědčuje lépe. *SpM 176.7*

Nedomnívám se, že je povinností Jižního odvětví díla, ve vydávání a rozšiřování knih, být pod vedením našich založených vydavatelství. A jestliže mohou být vynalezeny prostředky, které sníží výdaje vydávání a oběhu knih, ať se to vykoná. *SpM 177.1*

Musím říct, můj bratře, že netoužím po tom, abych viděla, že dílo na Jihu postupuje vpřed ve starých zaběhlých způsobech. Když vidím, jak silně převládá názor, že metody zacházení s knihami v minulosti budou ponechány, protože co je musí tak být, nemám to srdce, abych radila, aby se zůstalo u dřívějších zvyklostí. Necht' ti, kdo pracují v Nashville konají vůli Boží ve vši pokoře. Opravdově doufám, že budou vykonány změny, jaké nutnosti věci vyžadují. *SpM 177.2*

Měla bych toho ještě hodně co psát, ale už teď nemám čas. *SpM 177.3*

(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

Zanedbání Jižního pole

Oakland, Kalifornie, 8. července 1901

Drahý bratře Evansi,

nemohu spát, o půl druhé jsem se probudila s bolavým srdcem, protože jsem s Tebou mluvila, představovala jsem Ti nutnosti Jižního pole. Byla jsem na shromáždění rady. Duch Páně na mě sestoupil a obrátil se na Tebe, můj bratře, řka: „Co má být ještě více řečeno, aby Tě to ovlivnilo ve prospěch potřeb věci Boží? Proč máš sklon toho vykonat pro Jižní pole tak málo? Odkud si myslíš, že pochází jeho pomoc? *SpM 177.4*

Na různých místech, kde jsem se zastavila na mé cestě z Battle Creeku, jsem se snažila vzbudit zájem v dílo na Jihu, ale získala jsem jenom málo peněz; myslím, že tisíc dolarů bylo vše, co bylo darováno. Co to znamená? Naši lidé mají prostředky a dílo v Nashville bylo započato s doporučením Božím. On schvaluje dílo, které bylo vykonáno J. E. Whitem a jeho pomocníky. Jaký další důkaz mohou mí bratři chtít, že je jejich povinností pomoci? Skutečnost, že toto pole je nemravné, samotná skutečnost, že věc byla představena, by měla být dostačující k tomu, aby vedla lid Boží k tomu, aby vykonali vše co je v jejich moci, aby pomohli. *SpM 177.5*

Bylo mi dáno Bohem světlo, že pokud nebude ve prospěch Jižního pole vykonáno více než bylo vykonáno doposud, ti kdo by se měli starat o stav pole a být si vědomi jeho potřeb, budou nést zodpovědnost za prostředky, které odvrátili od účelu, pro který byly opatřeny. Selhání v tom, co mělo být vykonáno, aby postavilo dílo tam kde by mělo být dokazuje, že minulá nevěra je nevyčleněná. Něco bylo vykonáno aby se pomohlo, ale není to zdaleka to, co mělo být vykonáno. *SpM 178.1*

Postavení, které zaujali pracovníci v Nashville, co se týká plánování díla tam, je Bohem schválené. Pán není v nežádoucích návrzích, které byly představeny. Boží záměry jsou v protikladu s domněnkami lidí. Sleduji s intenzivním zájmem, co se děje na Jihu. Pokárání Boží spadá na ty, kdo v minulosti předkládali názory, které způsobily, že dílo na Jihu bylo velice pozdrženo, takže je daleko pozadu, než kde by mělo být. Toto dílo by bylo daleko vpředu, kdyby lidé v svatém úřadu byli ovládáni Duchem svatým. *SpM 178.2*

Je mi nyní nařízeno, abych řekla: Vykonej svou dlouho zanedbanou povinnost. Co se týká této věci, nemělo by být žádných otázek. Spravedlnost, milosrdenství a láska Boží jsou tak dlouho vylučovány z řídící moci u srdce díla, že oči osleply a duchovní vnímání se zkažilo. Nechť ti, kteří se nyní nacházejí na zkoušku v zodpovědných pozicích, nejsou nevěrní povinnosti, která jim byla oznámena. Jeho pokárání dopadá na jeho lid kvůli jejich zanedbání věci. Je jeho touhou, aby se něco stalo a stalo se to ihned. Ať ti, kdo jsou nyní v pozici důvěry, nekonají dílo, které je v rozporu s jeho záměrem. Nechť se chopí díla a pomoci tam, kde je pomoc potřebná. Rozhodněte co by mělo být vykonáno a potom to vykonejte. Nechť dobré dílo, které začalo na minulé Konferenci, kde byl Pán přítomen, vyučující nařízení za nařízením, linií za linií, jde úspěšně vpřed k slavnému dokončení. *SpM 178.3*

Jsem poučena, abych před Tebou hájila Jižní pole, že pro své vlastní dobro můžeš vykonat rozsáhlou obnovu tohoto pole. Dílo na Jihu bylo falešně vyličené. Lidé neměli dostatečný zájem o dílo, aby vyšli na pole a učinili nezaujaté šetření. Přemýšlel nad vytáčkami, které byly ukázány, návrhy, které byly započaty, aby se chopily toho, co Bůh ustanovil jako pomoc Jižnímu poli. Dřívější postup byl křivoláký. Následovalo se špatných metod. Ale chyby minulosti jsou nevyznané a nelitované. Lidé si ve svých vlastních myslích ospravedlnili postup, který zaujali. Pohlíželi na věci od začátku do konce, v úplně špatném světe; a z přítomného představení vyplývá, že stejný směr bude následován v budoucnosti. *SpM 178.4*

Pán nepřijme žádnou omluvu za minulé zanedbání Jižního pole. Obnovy nebyly v tomto poli ještě úplně vykonány. Výtky ještě dosud neskončily. Kristus byl zneuctěn v osobě svých svatých. Bůh je oloupen o příjem, kterým chtěl zahájit dílo na Jihu. A toto bídné sobecké dílo se bude opakovat, bezpochyby stejně tak jako v minulosti, pokud nebude rozpoznáno v pravém světle. *SpM 178.5*

Edson White a ostatní se dostali do nepříjemné pozice. Jsou přitlačeni ke stěně. Bůh vidí toto nespravedlivé počínání. Čím ti, kdo se účastnili této nespravedlnosti, milují Boha nadevše a svého bližního jako sebe sama? „*Poněvadž tedy v mamoně nepravé věrní jste nebyli, spravedlivého zboží kdo vám svěří?*“ (L 16,11) To proniká do samotného kořene věci. Nespravedlivé, nesvaté činy vyvolaly projev nelibosti nad Review a Heraldem. Zlé konání dostalo věc Boží do špatné reputace a zabránilo odpadlíkům, aby poslouchali jeho svatý zákon. *SpM 179.1*

Myslela jsem si, že nikdy nebudu povolána k tomu, abych psala o této věci znovu, ale netroufám si být potichu, když jsou mi tyto věci představeny. Minulou noc to bylo podruhé, kdy přede mě tato záležitost byla představena. *SpM 179.2*

Když mi mí bratři napsali o postavení další budovy v Battle Creeku, říkájíce, že se získají peníze, kterými se to postaví, bolelo mě srdce a od té doby mě bolet nepřestalo. Dílu na Jihu by měla být věnována pozornost, která mu měla být věnována už před dlouhým časem. Bylo oloupeno o svou spravedlivou odměnu. A přesto ti, kdo pro toto nové pole vykonali tak málo, nyní navrhuji, aby byla postavena další budova v Battle Creeku, se záměrem, aby tam bylo více místa a pohodlí. Jaký bude mít vliv takovýto čin, poté co bylo uděleno světlo Boží ohledně této záležitosti? Vezměte čtyři tisíce dolarů, které jsou potřebné na postavení této budovy a dejte je tam, kde patří, aby mohly nést ovoce k slávě Boží. *SpM 179.3*

Nashville má být učiněno centrem, ze kterého má zazářit světlo pravdy. Vložte peníze do díla tam. Učiňte obnovu v Jižním poli. Neustále se učte ve škole Kristově. Zachovejte si své zásady čisté a svaté. Bylo by špatné přidávat další budovu k budovám už postaveným v Battle Creeku. *SpM 179.4*

Pro pracovníky na Jihu mám slova povzbuzení. V jejich díle se prokázalo sebezapření a sebeobětování. Bůh je posilní v každém úsilí, které vykonají, aby urychlili příchod jeho království, pokud budou kráčet jeho cestami a konat jeho vůli. Dá jim skutečné štěstí. Pán je jejich pomocníkem. Připraví před nimi cestu. Překroucení a klamy vykonaly své neblahé dílo, ale Pán prohlašuje, že jestliže budou jeho pracovníci s Ním kráčet v pokoře, půjde před nimi a uschopní je, aby konali pravé dílo, dílo které jim zajistí štěstí, poctu a užitečnost. Až doposud jim Pán pomáhal. Jsou pod jeho vedením. Mají svou důvěru vložit v Boha, regulující své výdaje podle jeho směrnic. Cokoliv jí, cokoliv pijí, nebo cokoliv dělají, všechno mají konat k slávě Boží. *SpM 179.5*

Andělé Boží jim připraví cestu pokud jde o finanční věci; ale Pán chce dát těm, kdo Mu hodně uškodili tím, že zdržovali dílo na Jihu, možnost, aby toho litovali a věci učinili odškodnění. *SpM 179.6*

Vyvstává otázka: „Má být jméno Edsona Whitea umístěno na malém článku vydaném v Nashville ‚Hlasatel evangelia?‘“ Odpovídám: „Ano, samozřejmě. Edson White neudělal nic, co by mu zabraňovalo v tom, aby jeho jméno nebylo tam, kde by mělo být.“ *SpM 180.1*

Umožňme Pánu aby zvelebil své jméno. Talenty, doposavad nepoužité, by měly být zapojeny do činnosti. Používáním se rozvinou. Je zde velká potřeba vzdělání talentu. Toto vzdělání musí jít kupředu v církvi a z církve musí sahat do vzdálených oblastí. Rozšiřováním po mnoho let se klamy nemění na pravdu. Navzdory jejich věku, jsou stále klamy. *SpM 180.2*

Bůh vyzývá svůj lid, aby pomohl Jižnímu poli. Tato výzva s sebou nese závažnou, posvátnou zodpovědnost, které se nelze vyhnout. Pole mluví samo za sebe. Zanedbaní, ušlápnutí, sklíčení, neobeznámení, kdo potřebuje naši pomoc více než barvení lidé Jihu? Nechť je tomuto poli pomozeno beztoho aniž bychom čekali na to až bude vyslyšeno každé volání o pomoc. Bůh vyžaduje správné zacházení s jeho prostředky, aby se dílo mohlo rozšířit a zvětšit, kde takové rozšíření pomůže jiným pustým a opuštěným částem vinice. *SpM 180.3*

Všechno co může být vykonáno má být vykonáno, aby se rozšířila oblast křesťanského vlivu. Členové církve Kristovy mají upřímně pracovat pro ty, kdo hynou ve svých hříších. Nechť jsou sborová modlitební setkání zdrojem duchovního života, místem kde se členové církve mohou naučit pracovat v duchovních liniích. Nechť všichni vstoupí do díla Páně s posvěcenou upřímností. Ať ti, kdo byli v minulosti spíše konzumenty se nyní stanou tvůrci. Ať lid Páně přinese své dary a oběti pro podporu jeho díla. Takto se království Boží velmi rozšíří. *SpM 180.4*

Ať každý pracuje na principech sebeobětování. Pracujte dokud trvá den; protože přichází noc, ve které nikdo nemůže pracovat. Když bude Boží lid pracovat pokorně, upřímně, se sebeobětováním, získají bohatou odměnu o které mluví Job: „*Nebo ucho slyše, blahoslavilo mne, a oko vi-*

da, posvědčovalo mi.“ (Jb 29,11) Kristus bude uznán jako Stvořitel a Vykupitel. Ti kdo jsou spolupracovníky Božími budou uznání a ocenění. Uznání věrných služebníků Božích nezmenšuje ani oň vděčnost a chválu, kterou přinášíme Bohu a Beránkovi. *SpM 180.5*

Když vykoupení stojí okolo trůnu Božího, ti kdo jsou spaseni z hříchu a porušení přijdou k těm, kdo pro ně pracovali, se slovy pozdravení: „Byl jsem na tomto světě bez Boha a bez domova. Hynul jsem v porušení a v hříchu. Hladověl jsem po fyzickém a duchovním pokrmu. Ty jsi ke mně přišel s láskou a soucitem a nakrmil jsi mě a oděl jsi mě. Ukázal jsi mi na Beránka Božího, který snímá hříchy světa.“ *SpM 180.6*

(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

Dílo „Kristova podobenství“ a škola v Berrien Springs

St. Helena, Kalifornie, July 12, 1901

Správcům úřadu Review a Herald:

Drazí bratři,

mám něco, co bych chtěla v ohledně zájmu školy. *Kristova podobenství*, podle poučení Pána, byly darované našim školám se zvláštním záměrem zproštění je dluhů. A toto poskytlo Review a Herald možnost vykonat šlechetné dílo ve prospěch školy v Battle Creeku. Jestliže by se nepokračovalo v díle, prodávání knihy *Kristova podobenství*, stěží by byla naděje, že dluh Battle Creek College vůči úřadu Review a Herald bude kdy zaplacen. Ze světla mě uděleného Pánem vím, že bude zarmoucen, jestliže je Review a Herald nějakým způsobem náročný v jednání s těmi, kdo se snaží zbavit naše školy dluhu. Když lidé v Review a Herald vidí své bratry jak bojují o to, aby osvobodili školu od dluhu, mají s nimi spolupracovat. Ti, kdo mají na starosti toto dílo nesou těžké břemeno. Bez upřímného úsilí a odhodlané ostražitosti by nemohlo být nic vykonáno. A nic jiného by nemohlo vykonat to, co vykonala *Kristova podobenství*, aby ulehčila školám. *SpM 181.1*

Nechť lidé ocení Boží milostivé plány a jsou jeho spolupracovníky ve vykonávání většiny požehnání. Nic nemohlo Pána zarmoutit více než jak Review a Herald vyjádřil omezenost a přísné požadavky vůči škole, natahující ruku moci, aby konal dílo podobné dílu, které bylo vykonáno v minulosti, k hanbě některých ve službě Bohu. *SpM 181.2*

Bůh působil úžasným způsobem skrze *Kristova podobenství*. Nechť sobectví nenatahuje ruku, aby tuto věc zničilo. Review a Herald měl prospěch z díla, které bylo vykonáno, aby zvýšilo dluh školy v Battle Creeku. Ať ti, kdo jsou v Review a Herald pamatují na to, že jejich bratři, kteří pracovali tak upřímně ve prospěch škol zaslouží Boží uznání. Bůh zamýšlí, aby se snažili založit školu na příznivějším místě. Nechť si ti, kdo jsou v úřadě Review a Herald nemyslí, že vykonají službu Bohu, když se sváží se školními zájmy. *SpM 181.3*

Bůh viděl, že se jeho služebníci obětovali a snažili se získat peníze, aby zbavili školu dluhu. Potom tichý, slabý hlas promluvil k Božímu pokornému služebníku, pravíce mi, aby mi oznámil, že Bůh uslyšel modlitby a byl svědkem slz jeho lidu a že má plán pro pomoc školám, plán, kterým bude mnohým pomoheno, ale který měl obzvláště uvolnit školy z tlaku dluhu. V tomto plánu se úspěšně pokračovalo. Spojení víry a skutků přivedlo úspěch. A Bůh bude pokračovat v tom, že učiní dílo *Kristova podobenství* prostředkem k velkému dobru. *SpM 181.4*

Ať není ani nit sobectví vetkána do díla Páně. Ti, kdo se nacházejí v zodpovědných pozicích jsou testováni a zkoušeni. Bůh volá po větším množství milosrdenství, více něžnosti, více soucitu, více laskavosti, než se prokazuje. Mezi pracovníky by měla proběhnout reformace. Ti, kdo zacházejí s dílem Páně by se měli prokázat jako lidé jasné mysle, jako lidé, kteří oceňují to, co bylo vykonáno pro uvolnění školám. Nechť se to, co bylo určeno, aby ulehčilo školám, není na nic kvůli lakotnému duchu sobectví. *SpM 182.1*

Všechny naše instituce, sanatoria, školy a vydavatelství, mají stát bok po boku, aby sobě byly navzájem pomocí a požehnáním. Příchod Páně je těsně před námi. Ti, kdo jsou ve spojení se službou Bohu nemají usilovat o to, aby se chopili největších výhod pro svou linii díla, bez ohledu na okolnosti. Pán vymyslel plán pomocí něhož může být škole v Battle Creeku ulehčeno od dluhu a pomoc něhož může být založena na příznivějším místě. Má být škola, díky lidskému sobectví, ponechána tam, kde na tom bude poměrně hůře než předtím když bylo vykonáno nějaké úsilí? *SpM 182.2*

Pán chce, aby se jeho slovo přijalo. Chce, aby lidé ocenili dílo, které koná, aby sjednotil svůj lid. Vyzývá ty, kdo jsou ve spojení s institucemi, aby se důkladně obrátili. Je Kristovou touhou, aby jej lidé přijali a pracovali v dokonalé harmonii, sloužíce Bohu srdcí, duší, silou, ne jenom pro naději nebeskou, ale v nesobeckosti, čistotě, svatosti, aby mohli být požehnáním pro ostatní. Nemáme být pouhými stromy spravedlnosti. Kristus řekl: „*V tomť bývá oslaven Otec můj, když ovoce nesete hojné.*“ (J 15,8) *SpM 182.3*

Slyšela jsem, že se uvažuje nad tím, že by se škola umístila v Berrien Springs, v jihozápadním Michiganu. Jsem velmi potěšena popisem tohoto místa. Sto dvanáct akrů (1 akr asi 4000 m² – poznámka překladatele) neobděláné země bude velkým požehnáním pro školu v mnoha způsobech; také čtyřicet akrů lesa. Bude velkým požehnáním mít levnou přepravu vody. A nabídka budov je velmi cenná. Zdá se, že dobrá ruka Páně je vložena do tohoto počátku a doufám a modlím se, že jestliže to má být místo pro školu, aby se nenatáhla žádná, která by zabránila této věci, aby se setkala s úspěchem. Na takovém místě jako je Berrien Springs, může být škola názornou lekcí, a já doufám, že nikdo nezasáhne, aby zabránil pokračování tohoto díla. *SpM 182.4*

Review a Herald a sanatorium by měly v této věci pomoci. Vyzývám tyto instituce, aby vykonaly vše co je v jejich silách, aby pojistily tento příznivý začátek. Necht' je škola založena na takovém místě a jméno Páně bude velebeno. Doufám, že uvidím to, co bychom měli nyní vidět – založení důležitých zájmů mimo Battle Creek. Doufám, že mezi našim lidem bude oživení a reformace, přinášející do srdcí zpátky první lásku evangelia. *SpM 182.5*

(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

Církevní škola

Instrukce učitelům a rodičům

Založení a umístění církevních škol je věcí největší důležitosti a mělo by se jí dostat starostlivé pozornosti. Jedině po nejmoudřejších rozvážných plánech, které byly předloženy, by takový škola měla být založena. Přílišným úspěcháním umístění a založení církevních škol mohou být učiněny chyby. *SpM 183.1*

Velmi mnoho úspěchu církevní školy závisí na vybraném učiteli. Učitelé církevních škol by neměli být dětmi, které nevyspěly, které jsou schopny poskytnout pouze mizernou kvalitu díla. Ti, kdo jsou pověřeni aby vyučovali v církevní škole by měli být přiměřeného věku; a kde je množství studentů přiměřené, ze studentů by měli být vybráni asistenti. Tak mohou studenti získat zkušenost velké hodnoty. *SpM 183.2*

Učiteli církevních škol by měli být muži a ženy, kteří mají o sobě nízké smýšlení, kteří nejsou plni marné domýšlivosti. Měli by být pokornými věrnými dělníky, naplněni misijním duchem, pracovníky, kteří se naučili svou důvěru vkládat v Boha a konat své dílo v jeho jménu. Měli by vlastnit rysy Kristova charakteru – trpělivost, laskavost, milosrdenství a lásku; měli by do své denní zkušenosti přinášet Spasitelovu spravedlnost, pokoj a milost. Potom, působíce milým vlivem, podají důkaz toho, co dokáže vykonat milost skrze slabost lidských činitelů, kteří učiní Boha svou oporou a důvěrou. *SpM 183.3*

Pán mi ukázal co může být vykonáno pro mladší děti našeho lidu, jestliže jsou vychovávány v bázni a lásce Boží. Necht' je každá založená škola vedená takovým podle takového řádu, aby Kristus mohl poctit třídy svou přítomností. Je zde hodně díla, které má být pro Mistra vykonáno. „*Počátek moudrosti jest bázeň Hospodinova.*“ (Př 9,10) Ať se ten, kdo se připravuje na to, aby pracoval jako učitel církevní školy, naučí působit podle správných zásad. *SpM 183.4*

„Pravidlo za pravidlem, poučka za poučkou, čárka za čárkou, řádek za řádkem, tam trochu, tu trochu.“ Takto mají být vzdělávány děti navštěvující církevní školu. Ať učitelé projeví svůj soucit a něžnost v jednání s lidskými myslmi. Ať zjevují lásku Boží. Necht' slova, která mluví, jsou milá a povzbuzující. Potom, když budou pracovat pro své studenty, jaká změna se projeví v hrubých charakterech těch, kteří nebyli řádně vychováni doma. Milost Boží, zjevená v slovech a skutcích, se dotkne srdcí. *SpM 183.5*

Učitelé by neměli usilovat o to, aby konali úžasné věci ve své vlastní síle. V celé své službě musí zjevovat lásku Ježíšovu. Pravá sebeúcta musí prolínat všechnu jejich práci. Pán může učinit dokonce i mladé učitele kanály pro zjevení své milosti. *SpM 184.1*

Učitelé nesmí dovolit, aby byli vznětliví. Neměli by projevovat hněv. Neměli by krutě trestat děti, které potřebují reformu. Ať učitelé nejprve poznají a pochopí, že jejich já musí být podmaněno. Přemýšlejte nad nekonečnou láskou, kterou Kristus udělil lidským bytostem. Nikdy nezapomeňte na to, že je nad vámi božský Učitel, jehož jste služebníky a pod jehož kontrolou máte stále být. Pokořte svá srdce před Bohem. Zjemní se a zjihnou pomyšlením na bohatství, který Bůh udělil svým dětem. Pochopíte něco z významu slov: „*A vás také někdy odcizené a nepřátely, v mysli vaší obrácené k skutkům zlým, nyní již smířil, Tělem svým skrze smrt, aby vás postavil svaté, a neposkvrněné, a bez úhony před obličejem svým.*“ (Ko 1,21.22) *SpM 184.2*

Někdy se zjistí, že se škola založila při sboru, kde neukázněný činitel mezi dětmi činí dílo velmi těžkým. Dětem, kterým se nedostalo řádného vychování doma zapříčiní mnoho problémů ve škole a svou zkažeností budou skličovat srdce učitelů. Necht' se však učitelé nenechají znechutit. Zkoušky a testy přinášejí zkušenost. Jestliže jsou děti neposlušné a nezkrotné, je potřeba více vytrvalejšího úsilí. Skutečnost, že jsou zde děti s takovými charaktery, je jedním z důvodů proč by měly být zakládány církevní školy. Děti, jejichž rodiče je zanedbali vychovávat a ukázněvat musí být spaseny. *SpM 184.3*

Nikdy nevzdějte školní dílo na místě, kde byla založena církevní škola, pokud Bůh jasně neukáže, že by to mělo být učiněno. S Boží pomocí mohou učitelé vykonat obrovské spásné dílo ve změně řádu věcí. Jestliže učitelé pracují trpělivě, upřímně, vytrvale Kristovým směrem, reformní dílo vykonané ve škole se dostane do domovů dětí, vytvoříce čistší, jemnější, Kristu podobnou atmosféru. To je vskutku misijní dílo nejvyššího stupně. Učitelé, kteří konají toto dílo konají službu Bohu pro tento život i život věčný. *SpM 184.4*

Také rodiče mají svou úlohu v tomto díle. Necht' rodiče pamatují na to, že dílem školy se dosáhne mnohem více, jestliže si sami uvědomí přednosti, jaké mohou jejich děti obdržet v takové škole. Ať pochopí, že musí proběhnout změna ve vedení jejich dětí, předtím než oni i jejich děti zjeví pokoj a lásku, která přichází s Boží zušlechťující milostí. *SpM 184.5*

Kdyby si tak rodiče uvědomili, že jejich zanedbání povinnosti je závažný hřích, ze kterého by se měli kát, kdyby se jenom spojili s učitelem, který působí pro spasení jejich dětí, pro děti by mohlo být vykonáno nejužasnější dílo. Skrze modlitbu, odpuštění, mohou rodiče odčinit většinu zla zapříčiněného jejich netrpělivostí a nemoudrou shovívavostí. Necht' je církevní škola místem, kde rodiče stejně jako děti mohou být vzděláváni. Necht' se rodiče i učitelé společně chopí díla. Rodiče, pamatujte na to, že vy samotní budete mít prospěch z přítomnosti upřímného Boha se bojícího učitele na církevní škole. *SpM 184.6*

Pán touží, aby se sbory na každé místě snaživěji chopily díla církevní školy, svobodně dávajíce, aby podporovali učitele. Byla vznesena otázka: „Nemohl by být druhý desátek použit pro podporu díla církevní školy?“ Nemohl by být použit pro žádnou lepší věc. *SpM 185.1*

Rodiče by měli vymyslet cesty a způsoby jak své děti udržovat užitečně zaměstnané. Ať jsou dětem dány malé části pozemků k obdělávání, aby mohli něco dát jako dar ze svobodné vůle. Rodiče nesmí nikdy zapomenout, že musí upřímně pracovat pro sebe a své maličky, jestliže s nimi chtějí být zahrnuti do archy bezpečí. Jsme stále na území nepřítelů. Necht' se rodiče snaží dosáhnout vyššího stupně a vést s sebou i své děti. Necht' odloží skutky temnoty a oblečou si oděnění světla. *SpM 185.2*

Dokažte svou ochotu a udělejte vše co je ve vaší moci, aby jste své děti postavili do nejpriznivějšího postavení pro formování charakteru, který Bůh vyžaduje od svých služebníků. Využijte každou duchovní šlachu a sval, aby jste zachránili své malé stádečko. Moci pekla osnují vaši zkázu. Modlete se mnohem více než se modlíte. Něžně a s láskou uče své děti, aby k Bohu přicházely jako ke svému nebeskému Otci. Svým příkladem ve vedení domácnosti je uče sebeovládání. Uče je aby byly doma užitečnými. Řekněte jim, že Kristus nežil pro své vlastní potěšení. Jak budete působit pro své vlastní spasení a spasení svých dětí, Duch svatý naplní vaši mysl nejvzácnějšími myšlenkami. *SpM 185.3*

Rodiče, shromáždíte paprsky božského světla, které vám svítí na cestu. Kráčejte ve světle, protože Kristus je světlo. Když se chopíte díla záchrany svých dětí a budete si udržovat své postavení na cestě svatosti, přijdou nejvyzývavější zkoušky. Ale neztraťte svou oporu. Přilněte k Ježíši. On praví: „*Zdali sváže sílu mou, aby učinil se mnou pokoj, aby pravím, učinil se mnou pokoj?*“ (Iz 27,5) Přijdou těžkosti. Setkáte se překážkami. Neustále vzhlížejte k Ježíši. Když nastane krizová situace, ptejte se: „Pane, co mám teď činit?“ Jestliže se budete vzpírat tomu abyste zuřili, trápili se nebo spílali, Pán vám ukáže cestu skrz. Pomůže vám, abyste použili dar řeči takovým Kristu podobným způsobem, že drahé vlastnosti trpělivosti, útěchy a lásky se dostanou do domova. *SpM 185.4*

Rodiče, neobdrželi jste vítězství v používání daru řeči. Necht' vás Pán uchrání před tím abyste ztratili před svými dětmi úctu mluvením nerozumných, prudkých slova. Konejte vše co je ve vašich silách, abyste stáli před svými dětmi v převaze. Následováním Kristu podobného způsobu jednání, pevně se držíce zaslíbení Božích, můžete být evangelisty doma, služebníky milosti svým dětem. *SpM 185.5*

Naučte se lekci, kterou Kristus udělil po zázraku nasycení pěti tisíců. „*Zbeřte ty drobtý, kteříž zůstali, ať nezhynou.*“ (J 6,12) Pán neustále uplatňuje svou zázraky konající moc v pomáhání rodičům, když se snaží vést své děti k Němu. *SpM 185.6*

Otcové a matky, řekněte svým dětem o Boží moci konající zázraky. Vezměte je na zahrádku a vysvětlete jim jak On způsobí, aby zaseté semeno vzrostlo. Jak budou děti studovat velkou učebnici přírody, Bůh způsobí na jejich mysle. Farmář oře svůj pozemek a seje své semeno, ale nemůže způsobit, aby semeno vzrostlo. Musí záviset na Bohu, aby vykonal to, co nemůže vykonat lidská

moc. Pán vkládá svého vlastního životodárného ducha do semínka, způsobující, aby vytrysklo k životu. Pod jeho péčí zárodek života prolomí pevnou skořápku, která ho obklopuje a vypučí, aby přineslo ovoce. Nejprve se objeví stéblo, potom klas a potom plné zrna v klasu. Když je dětem vyprávěno o díle, které Bůh koná pro semeno, naučí se tajemství růstu v milosti. *SpM 186.1*

Příroda je plná lekcí lásky Boží. Správné chápání těchto lekcí vede ke Stvořiteli. Poukazují od přírody k Bohu přírody, vyučující tyto jednoduché svaté pravdy, které očišťují mysl, přivádějí ji do úzkého vztahu s Bohem. Tyto lekce zdůrazňují pravdu, že věda a náboženství nemohou být odděleny. *SpM 186.2*

Kristus přišel na tuto zem, aby člověka naučil tajemstvím království Božího. Ale lidé těmto lekcím nemohli lidským chápáním porozumět. Lidská moudrost nedokáže vymyslet vědu, která je božská. *SpM 186.3*

Velký Učitel přišel z nebe, aby na tomto světě vypěstoval stromy světla. Používá přírodu, aby odrážela lidským myslím světlo, které zaplavuje práh nebes, aby mužové ženy mohli naslouchat tomtu slovu. A příroda vykonává nařízení Stvořitele. Srdci, které je obměkčeno milostí Boží, slunce, měsíc, hvězdy, vysoké stromy, polní květiny, pronáší slova rad a napomenutí. Setí semene přenáší mysl k duchovnímu setí semene. Stromy vystupují, prohlašující, že dobrý strom nemůže nést špatné ovoce, ani špatný strom nemůže nést dobré ovoce. „*Po ovocích jejich poznáte je.*“ (Mt 7,16) Dokonce koukol nás má naučit lekcí. Je zasetý satanem, a kdyby byl ponechán nezkontrolován, zničil by pšenici svým přebujelým vzrůstem. *SpM 186.4*

Když je člověk smířen s Bohem, příroda k němu promlouvá slovy nebeské moudrosti, nesouce svědectví o věčné pravdě Božího Slova. Jak nám Kristus vykládá význam věcí v přírodě, věda pravého náboženství září vpřed, vysvětluje vztah zákona Božího ke světům přírodním a duchovním.

Připadá mi kruté zakládat naše školy ve městech, kde je studentům zabráněno se učit z drahých lekcí, které vyučuje příroda. Je mylné zvát rodiny do měst, kde děti a mládež dýchají atmosféru zkaženosti, hříchu, násilí, nestřídmosti a bezbožnosti. Ach, je strašnou chybou dovolit dětem, aby se dostaly do kontaktu s tím, co tak strašně působí na jejich smysly. Děti a mládež nemohou být zcela uchráněny (*původní rukopis přeskakuje na stranu 191*) od obeznámení se s bezbožnými obrazy, jak je to běžné ve všech velkých městech. *SpM 186.6*

Už před roky měly být školy zakládány na velké ploše země, kde by děti mohly být vzdělávány převážně z knihy přírody. Kdyby to tak bylo, jak rozdílný stav věcí by nyní existoval v našich sborech. Je potřeba, abychom byli povzneseni, očištěni, zušlechtěni. V naší konverzaci jsme vesměs příliš laciní a hrubí. Mezi koukolem roste pšenice a příliš často koukol převýší pšenici. *SpM 191.1*

Zaradovala jsem se, když jsem uslyšela, že škola v Battle Creeku má být založena ve farmářské oblasti. Víím, že tam bude méně pokušení pro studenty, než by bylo ve městech, které se rychle stávají Sodomou a Gomorou, připravující se na zkázu ohněm. Oblíbeným názorem je, že města by měla být vybrána jako místa pro naše školy. Ale Bůh touží, abychom opustili hříchem znečištěnou atmosféru měst. Je jeho záměrem, aby naše školy byly zakládány tam, kde je atmosféra čistší. *SpM 191.2*

(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

Vedení správné a chybné

(Ve spojení s dvěma následujícími Svědectvími, viz Svědectví 12. září, 1908.)

St. Helena, Kalifornie, 27. července 1901

Drahý bratře Johnstone,

Před několika týdny jsem poslala dopis staršímu Shiremanovi. Byl mě představen jak se v mysli trápí a dělá si starosti. Bylo mi dáno poučení ohledně postupu, který vůči němu zaujímáš, postupu, který Boží záměry nevyžadují. Zapřičiňuješ trápení bratra Shiremana. Není Tvým úkolem přijít do pole práce nějakého jiného člověka a převzít dílo, které velkým obětováním a úsilím zřídil. Jsou spousty působišť stejně tak neúrodných a potřebných jako bylo toto tehdy, když se ho ujal na začátku bratr Shireman. Proč by jsi neměl vyjít do těchto polí a zde podat důkaz své způsobilosti, taktosti a důmyslnosti? Naléhavě Tě žádám, nechovej se jako uchvatitel nebo jako žalobce bratří; protože Pán neomluví žádný takový způsob jednání. Toto není dílo, které Ti sdružení určilo abys konal. *SpM 191.3*

Co Tě vedlo k tomu, můj bratře, aby ses usadil na místě, kde jiný muž, díky trpělivé práci a těžkých zápasů, s velkým sebezapřením a sebeobětováním se, započal dobré dílo? Pánu se nelíbí, že jsi vstoupil na pole jiného člověka, poté co vykonal všechnu přípravu, abys kritizoval a odsuzoval, zanechávající dojem v myslech druhých, že dílo nebylo vykonáno správně. Dílem kazatele Kristova není vyjít do pole působnosti jiného člověka a ignorovat pracovníka, a neuznat jeho dílo. Jak je mnohem vznešenější jít do nějaké neopracované část vinice a ukázat co může být vykonáno aby se začalo. *SpM 191.4*

Ze světla, které mě Pán ráčil udělit, je mnoho příležitostí stejně tak slibných jako bylo místo, kde bratr Shireman započal své dílo. A Ty máš přednost, protože máš fyzickou sílu. Najdi si náročné místo a jdi tam pracovat. Pracuj pokorně a upřímně stejně jako bratr Shireman. Nauč se jak uskutečnil své dílo a potom začni tak jak začal on, prokazující svou horlivost konáním svědomitého úsilí něco vykonat. Obděluj část vinice Páně, kde nebylo nic vykonáno. Tak můžeš neustále prokazovat jako přednosti vlastníš. Takto můžeš dokázat že Tvé dílo je opravdové. *SpM 192.1*

Bratr Shireman přetěžoval své síly po mnoho let způsobem před kterým by mnozí z našich mladých kazatelů couvli. Otevíral lidem Písmo a stavěl budovy a Pán mu požehnal a předcházal jej. Některým se jeho dílo může zdát primitivní, ne dost uhlazené jejich vkusu, ale on pracoval podle schopností mu udělených od Pána. Bůh požehná každému člověku kdo takto jedná. Měl by jsi být opatrný, aby jsi nezneuctil Boha v osobě jeho svatých. Necht' letitý kazatel Boží působí na místě, kde toho tolik vykonal dokud ho Pán svým Duchem svatým neposune aby působil na jiném místě. *SpM 192.2*

Sdružení by mělo pochopit, že nemá žádné právo, aby poslalo člověka, aby vzal dílo z rukou toho, kdo vykonal těžkou práci, dosahující svého směru krůček za krůčkem, usilovným snažením, spolupracující s Pánem, který ho zaměstnal dušemi. *SpM 192.3*

Studuj jednání Kristovo jak je zaznamenáno v Janovi 4,1-3. Co se týká objektu, který bratr Shireman vybudoval, ať žádná sobecká chamtivost jej nedonutí aby to převedl na sdružení. Mohou být další místa kde by mohl působit a měl by mít něco s čím by mohl operovat. Kdyby byl náhle odvolán mohl by přenechat nemovitost někomu komu důvěřuje. Mělo mu být dovoleno aby dohlížel na svou vlastní nemovitost, výsledky své těžké práce a nikdy by se neměl cítit v nouzi. *SpM 192.4*

Bratr Shireman bude vždycky potřebovat pomocníky, ale ne lidi, kteří se ho budou snažit odstranit a zaujmout jeho místo. Jeho pomocníci by měli být muži jemného vnímání a citlivého mínění, kteří dají uznání tam kde je potřeba, kteří nebudou ignorovat toho, kdo byl použit Bohem aby vykonal těžké průkopnické dílo. *SpM 192.5*

Jak si někdo opovažuje, kazatel nebo laický člen, bránit cestě Božích služebníků nespravedlivými bezcitnými řečmi? Toto však bylo vykonáno a takto byli někteří pracovníci znechuceni a mnohé duše, které mohly být spaseny, ztraceny. Ti, kdo konají toto dílo nejsou inspirováni Duchem Božím, ale jiným duchem. Opovrhlivá kritika a nezdvořilé poznámky pocházejí od satana. Abraham

byl zdvořilým mužem. Jestliže budou kazatelé a lid praktikovat biblickou zdvořilost, naleznou srdce, která jsou nyní uzavřená, přístupná k přijetí pravdy a Pán bude oslaven. *SpM 192.6*

Ten, kdo přichází na pracovní pole druhého člověka aby se vysmíval jeho dílu, není vhodný pro kazatelskou práci. Mohl by lépe, mnohem lépe, využít svou schopnost v nějaké jiné práci. Ti, kdo hledají něco, na čem by mohli najít chyby, se postavili na stranu nepřítele. Může o nich Kristus říci: „*To dobře služebníče dobrý a věrný.*“ (Mt 25,21)? Troubí na troubu jasným hlasem? Vyhlašují hynoucímu světu poslední poselství milosti? *SpM 193.1*

Roky mě Pán ukazuje, že používá mnohé dary v díle záchrany duší. Všichni kdo mohou by měli konat osobní práci. Když chodí dům od domu vysvětlující Písmo lidem jasným, jednoduchým způsobem, Bůh činí pravdu mocnou ke spasení. Spasitel žehná těm, kdo toto dílo konají. *SpM 193.2*

Po mnoho let koná bratr Shireman dobré a nesobecké dílo. Zatímco ostatní vyhledávají odpočinek a pohodlí, on se trmácí v chudobě, vydělávající prostředky, aby šlo dílo Boží kupředu. Nyní namáhavě pracuje a Bůh chce, aby byl podporován a ne znechucován. Měl by si odpočinout od některých svých břemen, ale věc Boží potřebuje jeho zkušenost. Potřebuje jeho slova, která mají utěšující, uklidňující vliv na hříchem nemocné duše. *SpM 193.3*

Bratr Shireman by neměl dovolit svému duchu, aby byl zarmoucen postupem, který vůči němu někteří zaujímají. Neměl by dovolit aby ho ovládl bojovný duch. Neměl by cítit potřebu se obhajovat. Ti se kterými spolupracuje Bůh by se neměli vůbec nechat zastrašit kritikou mužů, kteří musí pochopit, co to znamená něco vybudovat na novém neúrodném poli, kteří by mohli dar řeči mnohem lépe využít ve varování těch, kteří pravdu neznají, než v kritizování těch, kdo konají své nejlepší co mohou. *SpM 193.4*

Jednejte s bratrem Shiremanem s jemností s jakou byste si přáli aby byli jednáno s vámi, kdybyste byli na jeho místě. Pamatujte na to, že pracovníci pro Boha se objeví na mnoha místech. Ten kdo opustí všechno co musí, aby uspíšil Boží dílo, koná to, co má být vykonáno. Každé břemeno, každý zakořeněný hřích, musí být opuštěn. Boží strážníci mají pozdvihnout hlas volající: Přišlo ráno a také i noc. „*A protož vyjdětež z prostředku jejich, a oddělte se... a nečistého se nedotýkejte.*“ „*Očistěte se vy, kteříž nosíte nádoby Hospodinovo.*“ (2 K 6,17; Iz 52,11) *SpM 193.5*

Církev se nemůže porovnávat se světem, ne s názory lidí, ani s tím jaká kdysi byla. Její postavení v tomto světě se má srovnávat s tím jaká by mohla být kdyby kráčela kupředu a vzhůru, od vítězství k vítězství. *SpM 193.6*

(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

St. Helena, Kalifornie, 6. srpna, 1901

Bratře Johnstone,

Jsem velmi ustaraná ohledně bratra Shiremana, o němž vím, že ho Pán miluje. Bůh bude jeho přítelem a pomocníkem a jeho nesmírně velkou odplatou. *SpM 194.1*

Pán mi přestavil situaci. Byl mi ukázán bratr Shireman ve velkém žalu, trpíce kritikou těch, kdo neudělali nic pro to aby upevnili jeho dílo. Okamžitě jsem napsala povzbuzující dopis bratru Shiremanovi a také jsem napsala dopis Tobě, a myslela jsem si, že jsem jej poslala, ale zjistila jsem, že jsem jej neposlala. Napíšu teď trochu více a přidám to k tomu. *SpM 194.2*

Pán není přijímač osob. Ten, kdo zraňuje city starého bratra potřebuje zakusit zušlechtující moc Boží. Jak by se měl stydět, ve své mladé síle, že si neváží toho, kterému v službě Bohu zbělely vlasy. Jak by se jinak choval kdyby mohl vidět jak vysoce si Kristus cení svého pokorného, upřímného dělníka. *SpM 194.3*

Kristus přijímá a důvěrně rozmlouvá s těmi nejprostšími. Nepřijímá lidi díky jejich schopnostem nebo díky jejich výmluvnosti, ale protože hledají jeho tvář, touží po jeho pomoci. Jeho duch působící na srdce povzbuzuje každou schopnost k rázné činnosti. V těchto nejskromnějších Pán vidí nejdražší materiál, který odolá bouři a vichřici, žáru i tlaku. Bůh nevidí tak jak vidí člověk. Nesoudí podle zdání. Zpytuje srdce a soudí spravedlivě. *SpM 194.4*

Bůh je zneuctěn duchem, kterého jsi projevil. Tvoje pomluvy a kritizování jsou velmi neslušné. Když bys měl být učitelem, potřeboval bys ho aby tě vyučoval. Víš o tom, že kritizuješ dílo muže,

který byl navštíven anděly Páně? Kdo tě vyslal do pole kde je dobré dílo na postupu, abys projevilsvou horlivost v rozervání ho na kousky? Pokud toto je působení „Řádného vedení“, pak je nejvyšší čas, abych pracovali v nezávazném vedení. *SpM 194.5*

Žádný kazatel by neměl potupit své postavení jako křesťanského pracovníka tím, že bude krutý, kritický a pánovitý, nelidský vůči lidem, které Bůh používá, lidem, které miluje, protože si cení jeho milosti a nezneužívají jeho milosrdenství. Ti, kdo chtějí aby s nimi bylo jednáno milostivě a soucitně, musí prokazovat milost a soucit, když jednají se svými bratry. *SpM 194.6*

Je to jednání zloděje a lupiče vstoupit do pracovního pole působnosti jiného člověka a zničit jeho úrodu. Pavel, největší kazatel mezi věřícími, nechtěl vstoupit na území někoho jiného. Jeho touhou bylo kázat evangelium těm, kdo jej nikdy neslyšeli. Píše: „*A to tak byv žádostiv kázati evangelium, kdež ani jmenován nebyl Kristus, abych na cizí základ nestavěl, Ale jakož psáno jest: Kterýmž není zvěstováno o něm, uzří, a ti, kteříž neslychali, srozumějí.*“ (Ř 15,20.21) A o Kristu je psáno: „*Tak zase skropí národy mnohé, i králové před ním zacpají ústa svá, proto že což jim nebylo vypravováno, to uzří, a tomu, o čemž neslychali, porozumějí.*“ (Iz 52,15) *SpM 194.7*

Mezi těmi kdo ve svých srdcích milují Boha se projevuje pravá čest. Naším cílem v práci pro Mistra by mělo být aby jeho jméno mohlo být oslaveno v obrácení hříšníků. Ti kdo pracují, aby se jim dostalo uznání nejsou Bohem schváleni. Pán očekává že jeho služebníci budou pracovat z jiných pohnutek. *SpM 195.1*

Jsou mnozí, kteří budou vynakládat čas a budou vyčerpáni získáváním duší pro Krista. V poslušnosti velkému pověření půjdou vpřed za Mistrem. S pomocí andělů budou obyčejní lidé pohnuti Duchem Božím, aby varovali lidi na cestách a cestičkách. Pokorní mužové, kteří nevěří ve své vlohy, ale kteří působí prostě, důvěřující neustále Bohu, budou mít podíl na radosti Spasitelově, když jejich vytrvalé modlitby přivedou duše ke kříži. Měli bychom jim říci: „Běžte kupředu, bratři; konejte své nejlepší pokorně a upřímně a Bůh bude s vámi spolupracovat.“ Měli by být posílněni a povzbuzeni a tak rychle jak je to jen možné uschopnění pro práci, aby jejich úsilí mohl korunovat úspěch. Jsou v souladu s neviditelnými nebeskými prostředníky. Jsou Božími spolupracovníky a jejich bratři by jim měli popřát Bůh tě provázej a modlit se za ně jak pracují v Kristově jménu. Nikdo není oprávněn, aby takovým pracovníkům byl překážkou. Mělo by s nimi být jednáno s velkým respektem. Nikdo by neměl mluvit o nich pohrdavá slova když na drsných místech země rozsévají semena evangelia. *SpM 195.2*

Kristus bude s těmito pokornými pracovníky. Nebeští andělé s nimi budou spolupracovat v jejich sebezapíravém úsilí. Mocí Ducha svatého bude Ježíš působit na tato srdce. Bůh bude konat zázraky v obrácení hříšníků. Mužové a ženy budou shromažďováni do církevního společenství. Budou vystavěny domy pro shromažďování a budou založeny vzdělávací instituce. *SpM 195.3*

Tito pracovníci jsou stromy setby Páně. Ve zvláštním slova smyslu nesou ovoce úměrné ovoci, které nesli apoštolé. Získají odměnu v tomto životě a slavná odměna je očekává v budoucnosti. *SpM 195.4*

Je čas, aby členové pochopili, že všude je dílo, které musí být vykonáno na vinici Páně. Nikdo nemá čekat na řádný proces dříve než začne vykonávat nějaké úsilí. Měli by se chopit díla přesně tam kde se nacházejí. Mnoho lidí by mělo působit v „řádném vedení“ a měli by se chopit sebezapíravého díla, stejně jako to koná bratr Shireman, duše by byly získány pro Pána. A pracovníci by zkušeností pochopili co to znamená být spolupracovníky Božími. *SpM 195.5*

Je možné, aby si naši bratři mysleli, že jejich kritika je dílem Ducha svatého? Zjistí se, že ti kdo jsou kritizováni toho mají více co předvést ze svého úsilí než ti, kdo kritizují. Jména pokorných jsou zaznamenána v nebeských knihách se slovy: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný; vejdi v radost svého Pána.*“ Naopak, jména kritiků nesou slova: „*Zvážen jsi na vahách a nalezen jsi lehkým.*“ (Da 5,27) *SpM 195.6*

Dostalo se ti přednosti vzdělání. Bůh ti však své dary neudělil, abys podceňoval dílo jiného člověka. Pán ti neřekl, abys vstoupil na pole druhého člověka, abys jej okradl o vliv, který mu Bůh udělil, abys dával najevo jak jsi proti němu moudrý. Modlím se, aby jsi se obrátil. Pokud se nezměníš v povaze a v duchu, budou před tebou nebeské brány uzavřené. *SpM 196.1*

Nejlepší věci života – jednoduchost, poctivost, pravdivost, čistota, nepošpiněná bezúhonnost – se nedají koupit ani prodat; jsou zdarma jak pro vzdělané tak pro nevzdělané, jak pro bělocha tak pro černocho, pro chudého stejně tak jako pro krále na jeho trůně. *SpM 196.2*

Čti a studuj první kapitulu 1. Korintským a uvaž zda se nemůžeš vrátit zpět do správných linií díla. *SpM 196.3*

Bůh si vyvádí lid a připravuje je na proměnění. Stojíme my, kteří působíme v jeho díle, jako strážci pro Boha? Snažíme se pracovat jednotně? Jsme ochotni být služebníky všech? Následujeme šlépěje Ježíše, našeho velkého příkladu? *SpM 196.4*

Na poli života všichni zaséváme semena. Tak jak je zaséváme tak je budeme i sklízet. Ti kdo zasévají sebelásku, hořkost, žárlivost, sklídí stejnou úrodu. Ti, kdo zasévají nesobeckou lásku, dobrotu, něžnou pozornost s pocity druhých, sklídí vzácnou úrodu. *SpM 196.5*

(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

Studenti učitelé

Drahý bratře Sutherlande,

Jsme vděční našemu nebeskému Otcí, že se bratr Magan uzdravil. Vím, že se za něj mnozí modlí. ... SpM 196.6

Doufám, že Pán udělí staršímu Brunsonovi jasné světlo ohledně jeho služby. Je předností člověka vědět, zda se nachází na správném místě, aniž by byl závislý na výběru dalšího člověka nebo na rozhodnutích kam by měl zasvětit své schopnosti. SpM 196.7

Všechno má být pozorně zváženo. Bratr Brunson by měl věc předložit Pánu a potom se sám rozhodnout, co Pán praví svému služebníku. Protože bratr Brunson může doplnit místo v Berrien Springs, není to žádný důkaz toho, že není potřebnější na nějakém jiném místě. SpM 196.8

Způsob jakým mě tuto věc představil Pán je, že není nejlepší pro školu, aby měla dlouhý seznam placených učitelů. Má to být jako ve školách proroků. Má mít dostatečný počet učitelů, ale ne příliš mnoho. Extra učitel ve škole může být velmi potřebný na nějakém jiném místě, kde jeho zvláštní schopnosti mohou být využity k velkému užitku. SpM 197.1

Není to moudrou diplomacií, že naši bratři v Berrien Springs oslovují a odebírají muže z díla stejně tak důležitého jako je dílo školy, díla, kde jsou jejich schopnosti velmi potřebné. Musíme Bohu předkládat nejupřímnější modlitbu, aby byli správní lidé dosazeni na správná místa. Člověk může navrhnout, ale Bůh musí vykonat uspořádání. ... SpM 197.2

Učitel musí cele záviset na Kristu. K převzetí vedení nad biblickými studii by měl být zaopatřen učitel co nejvíce schopný. SpM 197.3

Jsou zde ti, kdo jsou studenty, kteří jsou zcela schopni převzít některou část v díle vyučování. Jestliže učitelé zaměstnají pomoc takto poskytnutou, ušetří si mnoho práce a starostí. Jsou studenti, kteří mohou být požádáni, aby strávili část svého času vyučováním. Studenti nemají být jako ti, kteří jsou představeni ve Slově Božím jako stále se učící, neschopni nikdy dojít k poznání pravdy. Mají přijímat, aby dávali dál. SpM 197.4

Student by si neměl myslet, že i když je požádán, aby vedl třídu ve čtení nebo hláskování nebo nějaké jiné studii, je připraven o čas, který si žádá vyučování. Neměl by pociťovat, že ztrácí čas, protože jej neztrácí. Když předává ostatním to, co sám přijal, připravuje svou mysl, aby přijala více. Může pamatovat na to, že když se snaží konat své nejlepší, jsou vysláni andělé, aby sloužili těm, kdo budou dědici spasení, kteří rozumějí situaci a povedou jeho mysl, urychlí jeho chápání a doveďou ho k myšlenkám, které vrhnou světlo na předmět úvah, činíce jej jasným a srozumitelným. SpM 197.5

Mladý učitel, který se bojí Boha, bude vyučován zatímco sám vyučuje. A když myšlenky skutečné hodnoty zazáří do jeho mysle, nechť vzdá díky Bohu, chválice Jej jako Toho, od Něhož pochází všechna požehnání, uznávající Jej za pramen všech pravých, vznešených myšlenek. ... SpM 197.6

Je zde taková věc, která těžce spočívá na lidech a lehce na Bohu. Ti, kdo mají na starosti naše školy by měli aktivně zaměstnat každý talent, který studenti vlastní, který může být použit pro pomoc škole. Když se to bude konat tak jak má, zjistí se, že studenti nebudou toužit po fotbale, tenise a další zábavě. To co by měli být studenti učeni je jak být užitečnými jak jen to je možné, ať se octnou kdekoliv. Měli by se učit, jak se přizpůsobit dílu v přípravě. Kristus praví: „*Neprosímť, abys je vzal z světa, ale abys je zachoval od toho zlého.*“ (J 17,15) ... SpM 197.7

Víš, že se hluboce zajímám o školu v Berrien Springs. Je to škola Páně a posílám Ti jeho názory k přemýšlení. Nechť Ti On pomůže, posilní Tě a žehná Ti. Pohleď a žij. Připraví cestu před Tebou. Toliko věř. Bůh je naší pomocí, naším obhájcem. Jednejme v souladu s Písmem. Jsme vyzváni, abychom byli nalezeni „*všelikou modlitbou a prosbou modléce se každého času*“ (Ef 6,18). Opět čteme: „*A protož buďte střední a bedliví k modlitbám.*“ (1 Pt 4,8) Máme cítit jako svou přednost se modlit, hledat moudrost od Boha, vzhlížet k Němu pro povzbuzení a duchovní sílu. Jestliže je nám dovoleno vědět o polovině nebezpečí, které nás obklopuje, měli bychom se modlit o to více. SpM 198.1

(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

Škola v Berrien Springs

St. Helena, Kalifornie, 5. listopadu 1901

Drahý bratře Magane a Sutherlande,

jsem velmi zarmoucená, bratře Magane, že jsem slyšela o Tvé indispozici a vážné nemoci. Děkujeme Pánu, že vyslýchá mnohá naše modlitby ve Tvůj prospěch. *SpM 198.2*

Asi Tě brzy uvidím, po týdnů přesvědčování jsem se rozhodla odejít na Východ. Po mém bývalém rozhodnutí neopouštět domov jsem ve své zkušenosti dospěla ke krizi a *odjedu* do města New York zítra ráno, jestli to Pán dovolí. A mě připadá, že to je jeho vůle. *SpM 198.3*

Jsem překvapena, že se má projednávat vyloučení bratra a sestry Salisburyových z učitelského sboru školy Berrien Springs. Nerozeznal Pán co by mělo být vykonáno ohledně této školní otázky, když Ti tak milostivě nařídil, abys nedovolil, aby se Tvůj učitelský sbor rozpadl? *SpM 198.4*

Byla vznesena otázka, jestliže bratr a sestra Salisburyovi nejsou ve škole zvláště potřební a jsou potřební někde jinde, nemělo by jim být dovoleno odejít? Řekla jsem jim, že okolnosti mohou věci změnit; ale všechno světlo, které mi je dáno je, že je chyba, když se plánuje, aby členové Tvého učitelského sboru odešli do Evropy, aby se zapojili do školního díla. *SpM 198.5*

Pán chce mít stejný učitelský sbor, jestliže jsou připraveni věnovat celou svou bytost dílu, držíce se ve víře a s velkou odvahou. Jestliže spoléhají na Pána bude jejich silou a jejich účinností. Ale musí postupovat kupředu, dosahující vítězství za vítězství ve svém postupu vpřed. Kvůli protikladným teoriím nemusí být zmalomyslnění. Nemuseli jsme čelit odporu už od počátku v jakémkoliv pohybu kupředu a vzhůru? *SpM 198.6*

Bratři, běžte kupředu, říkajíce: Nepadnu ani nebudu zmalomyslněn. Bratře Magane, řekni bratru Sutherlandovi: Mluv vírou, modli se vírou a jdi kupředu. Ti kdo pořád kráčeji v nevíře vám vrhnou svou minulou zkušenost a poznání jako kameny urážky do cesty. Ale ve slovech „Psáno jest“ máte oporu o kterou se můžete opřít. *SpM 198.7*

Čerpejte od Boha, doufajíce, modlíce se, věříce. Neustále buďte milí v duchu. Mluvte příjemně. Když vidím ostatní tak nepříjemné ve vyjadřování svých pocitů, tak se mi ta duchovní atmosféra tak nelíbí, že bych chtěla otevřít nebeské průduchy a nechat vůni přítomnosti Páně zazářit, takto rozptylující nepříjemnou mlhu. *SpM 199.1*

Nebudte ukvapení v projevování ducha nevěry. Zavřete průduchy zemské a potom zpívejte písně síónské. Dokonalá důvěra v Boha je důležitá. Nebudte nevěřící, ale věřící. Až potud vám pomáhal Hospodin. I když jeho přepracovaný služebník je sklíčen, ve svém velkém milosrdenství Pán ušetřil jeho život. Potom se radujte v Pánu vždycky; a opět pravím mějte víru Boží a radujte se.

Musí toho být hodně vykonáno. Musíte být nyní vychovávaní, vzdělávaní. Nechť vám nikdo nevezme váš potřebný učitelský sbor. Máte výbavu pro tisknutí? Tu musíte mít, jestliže ji nemáte; protože bude chtít hodně sami tisknout, vydávat knihy a ostatní publikace, které potřebujete ve vašem díle. Potřebujete toho nejlepšího učitele, aby naučil sázení a lisování studenty, poskytující jim vzdělání důležité pro toto odvětví díla. *SpM 199.3*

Také potřebujete nejlepšího a nejzkušenějšího účetního, kterého můžete zajistit. Nechť je účetnictví jedním z řádných oborů. Udělejte jej specializací. *SpM 199.4*

Ve vaší škole by měla být vyučována hlasová výchova. Neberte tuto věc na lehkou váhu; protože jestliže je vyjadřování nedokonalé, všechno poznání kterého bude dosaženo, bude jen velmi malého užitku. Kultivace hlasu je velice důležitá, aby se pravda sdělovala důstojně a půvabně. *SpM 199.5*

Správným učením používání hlasu v mluvení mnozí kdo mají slabý hrudník mohou zachránit své životy. Ať studenti stojí vzpřímeně s prohnutými rameny. Obzvláště dámy potřebují pěstovat hlas. *SpM 199.6*

Při každém čtení vyžadujte, aby studenti slova vyslovovali zřetelně, vyslovující jasně i poslední slabiky. Učte studenty, aby jim hlas neslábl na konci věty. Vyžadujte sytý, jasný plný tón hlasu až do úplně poslední slabiky. *SpM 199.7*

Mnozí, kdo používají své hlasové orgány tak nedbale, že se těžko dají vůbec hlasovými orgány, kdyby jim bylo dovoleno mluvit chybně, by zemřely opotřebením. Pro nedostatek cvičení plic přestanou zdravě pracovat. Při dýchání není dokonalého vdechování čistého životně důležitého vzduchu, který vyživuje plic, a ty nakonec onemocní. *SpM 199.8*

Učte všechny aby mluvili pomalu. Nedovolte žádné uspěchané čtení nebo rychlý přednes. Učte studenty, aby vdechovali důležitý, Bohem darovaný vzduch a potom při výdechu jasně vyslovovali svá slova. Takto se využijí životně důležité schopnosti vzduchu. *SpM 199.9*

Nikdy nedovolte aby nesrozumitelný projev prošel bez povšimnutí. Nechť je řeč tak dokonalá jak jen může být. Nepřijímejte nic jiného. Kultivováním hlasu bude vykonáno velké dílo, nejenom v naučení se jak dýchat, vdechující čistý, životodárný vzduch a vydechující mluvením hlasitých jasných tónů, ale také v uchování si života. *SpM 200.1*

V mluvení nesmí být žádné napětí v hrdle nebo v plicích. Břicho je mocný stroj, ze kterého orgány řeči mají přijímat sílu, která je udržuje v dokonalém tónu a výrazu. Musí se šetřit se silou nervů, aby hlas mohl být zdokonalen, takto znemožňující pracovníkům, aby mluvili způsobem, kterým pravda neztratí nic ze své moci a krásy, kdyby byla představena nesprávně. *SpM 200.2*

Tento předmět řeči si vyžaduje zvláštní pozornosti. Nechť vám Pán jako učitelům pomůže aby jste viděli, jaký má tato věc vliv na nesení pravdy. Pracovníci by měli vědět jak používat hlas takovým způsobem aby svým mluvením řádně představili velké předměty přítomné pravdy. Jestliže mysl a vůle se věnují tomu aby dosáhly pokroku a zdokonalení, zdokonalení se také projeví v přesvědčivých prezentacích Písma. *SpM 200.3*

Měli byste se snažit vychovat nejlepší třídu pracovníků, kteří jako učitelé a kazatelé evangelia budou schopni vychovávat ostatní. Myslím si, že pokud je to možné, měl by se starší Prescott spojit s Tvým učitelským sborem během prvního semestru. Ten první semestr musí být úspěšný. Pán touží, aby se bratr Prescott naučil mnoho věcí ohledně vzdělávání. Jeho názory ohledně vzdělání musí být rozdílné od těch, které měl dříve. A já děkuji Pánu, že mu uděluje světlo které studenti, kteří vyjdou jako učitelé, tak potřebují. *SpM 200.4*

Všichni, kdo jsou nyní ve spojení s dílem vzdělávání nemají následovat ty *stejně, stejné* staré metody. Naše školy by měly více napodobovat školy proroků. *SpM 200.5*

Bud'te zmužilí v Pánu. Nemluvte s pochybnostmi. Bratři, nedívejte se na temnou stránku. Pán má pro vás dílo, které máte vykonat. Potřebujete více víry, více naděje. Odevzdejte své duše Bohu, jako věrnému Stvořiteli. *SpM 200.6*

Jestliže by měl bratr Magan jít načas do Nashville, Los Angeles nebo St. Heleny, tato naprostá změna by pro bude požehnáním. Potřebuje, aby s ním bylo načas starostlivě a jemně nakládáno a potřebuje být umístěn tam, kde si jeho mysl nejlépe odpočine. *SpM 200.7*

Nedovolte nyní bratru a sestře Salisburyovým aby vás opustili. Pozdrzte je do té doby dokud nebudete vědět, že je jejich povinností aby odešli. *SpM 200.8*

S velkou láskou
(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

Víra pod zastrašováním

South Lancaster, Mass., 7. prosince 1901

P.T.Magan,
Dr. F. B. Moran,
315 West Third Street,
Los Angeles, Kalifornia

Drahý bratře Magane,

Tvůj dopis z Chicaga jsem dostala včera. Je mi velice líto, že události se tak vykristalizovaly, ale proč jsi tak bez víry? Děkuji Pánu, že máš několik studentů, protože nejsi připravený na velký počet. Bratr Sutherland a Ty si počínáte statečně a správně a proč se vyprošťuješ z náručí našeho drahého Spasitele? Zklamala nebeská banka? Vyčerpal si zdroje? Je Kristus, Světlo Světa, v Josefově hrobce? Nečteme: „*A protože i dokonale spasiti může všechny přistupující skrze něj k Bohu, vždycky jsa živ k orodování za ně.*“ (Žd 7,25)? *SpM 201.1*

Nyní pohlédni pryč od každé zastrašující věci, protože máme živého Krista, který spasí až do krajnosti ty, kdo skrze Něj přistupují k Bohu. Banka nebes nezklamala, nevyčerpal jsi zdroje: „*Ta-
kovéhoť zajisté nám slušelo míti nejvyššího kněze biskupa, svatého, nevinného, nepoškvrněného, od-
děleného od hříšníků, a kterýž by vyšší nad nebesa učiněn byl.*“ (Žd 7,26) „*Kterýž by nepotřeboval
na každý den, jako onino kněží, nejprv za své vlastní hříchy oběti obětovati, potom za lid. Nebo uči-
nil to jednou, samého sebe obětovav. Zákon zajisté lidi mající nedostatky ustavoval za nejvyšší kně-
ží biskupy, ale slovo přísěžné, kteréž se stalo po zákonu, ustanovilo Syna dokonalého na věky.*“ (Žd
7,27.28) „*Nebo jednou obětí dokonalé učinil na věky ty, kteříž posvěcení bývají. Svědčití pak nám to
i sám Duch svatý. Nebo prvé pověděv: Tatoť jest smlouva, kterouž učiním s nimi po těch dnech,
praví Pán: Dám zákony své v srdce jejich, a na myslech jejich napíši je, A na hříchy jejich, i na ne-
pravosti jejich nikoli nezpomenu více.*“ (Žd 10,14-17) Nechť je Tvá víra silná v Bohu. Nedívej se
na zdání této doby. Kapitola 2,16-18. Bratři Sutherlande a Magane, Bůh zkouší vaši víru, nechť
vaše víra nezklame. Držte se zaslíbení plnou vírou v Tom zaslíbeném. SpM 201.2

Moje víra byla několikrát zkoušena. Přepracovávání není prospěšné. Ztratila jsem sílu, byla jsem docela slabá, téměř bez hlasu, příliš slabá abych mohla s někým komunikovat jedině když to bylo nutně důležité. Netroufala jsem si vycházet z pokojů mě určených v sanatoriu, netroufala jsem si jít domů do Kalifornie, po čemž jsem ve své slabosti moc toužila. Mnoho modliteb bylo Bohu v můj prospěch přineseno. Hodně pozornosti mi bylo věnováno v důkladné léčbě. Včera byl první den zotavení, a i když jsem velmi zmatená co se týká cestování, nejsem zastrašená. ... SpM 201.3

Moji bratři, mějte víru v soucitného a milujícího Spasitele. Mám slova, která mi byla dáno pro Tebe a bratra Sutherlanda: „*Nebojž se, nebo jsem já s tebou; nestrachujž se, nebo já jsem Bůh tvůj. Posilním tě, a pomáhati budu tobě, a podpírati tě budu pravici spravedlnosti své. Aj, zastydí se, a zahanbeni budou všickni, kteříž se zlobí proti tobě; v nic obrácení budou, a zahynou ti, kteříž tobě odporují. Hledal-li bys jich, nenalezneš jich. Ti, kteříž se s tebou nesnadní, v nic obrácení budou, a na nic přijdou ti, jenž s tebou válčí. Nebo já, Hospodin Bůh tvůj, ujal jsem tě za tvou pravici, a pravímť: Neboj se, já tobě pomáhati budu. Neboj se, červíčku Jákobův, hrstko Izraelova, já spomáhati budu tobě, praví Hospodin, a vykupitel tvůj, Svátý Izraelský.*“ (Iz 41,10-14) *SpM 202.1*

Tvou povinností je prostě důvěřovat Pánu. Ve Tvé horlivé upřímnosti Tvé úsilí být úspěšný v dobrém díle je pro Tvou lidskou postavu přílišné, ale vlož svou důvěru v Pána, můj bratře, neboj se.

... SpM 202.2

Nyní, co se týká školy, zdá se že se domníváš, že květina musí přinést dokonalé květy, lilie, růže a karafiáty, dříve než je kořen dokonale a hluboce zakořeněn v tomto velkém díle. Musíš začít s malým a nemyslet si, že můžeš svou celou sílu prokázat v založení školy pokročilého stupně, zabývající se vyšším studiem a nestarat se o vedoucí učitele anebo nižší učitele dříve než máš vhodné studenty, kteří Tě oprávnějí ke krokům, které podnikneš. Nechť lidská pýcha nepoškodí Tvou pověst. Nepripouštíš si, že Pán vidí a je obeznámen s prospěšnými a neprospěšnými představeními? Nemá

snad Pán přehled nad svým vlastním dílem? Možná se domníváte, moji bratři, že máte vykonat všechny plány, všechnu práci, všechnu organizaci; a já se vás ptám: Není nejlepší prokázat, že máte důvěru v Boha? Nesmíte být nedočkaví v příliš rychlém zdokonalování. Ruka prozřetelnosti drží mašinérii. Když tato ruka odstartuje kolo, potom se všechny věci začnou hýbat. *SpM 202.3*

Jak může nést smrtelný člověk břemeno zodpovědnosti pro tuto dobu? Jeho lid je hodně pozadu. Lidské nástroje pod božským plánováním mohou znovu nabýt něčeho co ztratili, protože lidé, kteří měli velké světlo neměli odpovídající zbožnost, posvěcení a snahu v uskutečňování Božích stanovených plánů. Ztratili pro své vlastní újmy to co mohli získat pro pokrok pravdy, kdyby vykonávali plány a vůli Boží. Lidé se nijak nemohou natáhnout před propast, který byla učiněna pracovníky, kteří nenásledují božského Vůdce. Možná že budeme muset zůstat na tomto světě kvůli neposlušnosti ještě mnoho let, stejně jako dítky Izraele, ale pro věc Kristovu by jeho lid neměl přidávat hřích k hříchu obviňováním Boha z důsledků jejich vlastního špatného způsobu jednání. Nuže, naučili se lidé, kteří tvrdí, že věří Slovu Božímu svou lekci, že poslušnost je lepší než oběti? „*Oznámiltě tobě, ó člověče, co jest dobrého, i čehož Hospodin vyhledává od tebe, jediné, abys činil soud, a miloval milosrdenství, a pokorně chodil s Bohem svým.*“ (Mi 6,8) *SpM 202.4*

Tedy, Pán nebude potěšen těmi muži, které ustanovil k vykonání určitého díla, kteří na sebe vezmou mnoho věcí a budou je vykonávat do té doby dokud se tak nevyčerpají, že jim to zlomí sílu. Ty, ani žádný jiný činitel, nemůžeš vyléčit ránu, která byla způsobena Božímu lidu zanedbáním vyzvednutí jeho korouhve a obsazením nové oblasti. Sbory by měly nyní jednat ve své síle, se schopnostmi, talenty, a prostředky, vykonávající dílo, dosahující výše a šíře v způsoblosti stát před světem v síle neviditelné pravdy. Kdyby tak nyní všichni viděli a vyznali a káli se ze svého vlastního způsobu jednání v opouštění pravdy Boží, a následující lidské výmysly, potom by jim Pán odpustil. Přicházejí varování, není jim však věnována pozornost, ale těch několik kdo se teď snaží překročit tu propast, která stojí tak urážlivě před Bohem musí pospíchat pomalu, jinak nositelé korouhve padnou a kdo je nahradí? *SpM 203.1*

Tedy, můj bratře, hluboce lituji Tebe a Tvou rodinu. Nevytýkám Ti Tvé úsilí, protože kdyby ostatní měli spoluúčast na břemenech tak jak by měli mít, dílo by bylo daleko vpředu, ale ne, právě nyní musíš na chvíli poodejít pryč a odpočinout si. Nestarej se o svůj plat, Bůh Tě neponechá bez pomoci a útěchy pro Tebe, Tvou ženu a Tvé maličké. Buď odvážný v Pánu. Důvěřuj Mu plně. Necht' Pán nese břemeno školy. Neměl by jsi být naložen břemeny, které vykonají toliko dílo, které může vykonat smrtelný člověk. Když svou důvěru cele vložíš na Boha, potom uzříš v každé části své zkušenosti Toho, kdo kráčí před Tebou a připravuje Ti cestu. *SpM 203.2*

Nemohu Ti říct, co by jsi měl dělat, ale mohu Ti říct co by jsi dělat neměl; nestrachuj se, nebuď nevěřící, a nemysli si, že můžeš vykvést v dokonalou školu při jejím samotném založení na nové půdě. Musíš pamatovat na to, že to trvá nějaký čas zasadit a zasadit dokonalou rostlinu. Jenom se pevně drž každé maličkosti, kterou máš. *SpM 203.3*

Nyní je už úplný den – píšu už od půl třetí. Mnoho pozdravů Tvé rodině; buď statečný *SpM 203.4*

(Podepsaná) Ellen G. Whiteová

Pomoc pro Berrien Springs

Nashville, Tenn., 27. prosince 1901

Kazatelům a dalším přátelům školy v Berrien Springs,

Jsou časy, kdy věci nevypadají tak jasně a radostně jak bychom si přáli, protože těžkosti stojí v cestě rychlému pokroku; ale doufáme, moji bratři a sestry, že budete povzbuzeni k tomu, abyste se začali důkladně zajímat o školu v Berrien Springs a napomohli ji prodáváním *Kristových podobenství* a jinými způsoby. Chopte se se zájmem prodeje *Kristových podobenství* převážně ve velkých městech a v menších osadách. Bratři, probud'te se. Ruka Páně je s našim lidem ve výběru dobrého místa pro umístění školy. Toto místo odpovídá údajům mi daných, kde by škola měla být postavena. Je to mimo města a je tam dostatek půdy pro zemědělské účely a místa, aby domy nemusely být postaveny jeden vedle druhého. Je tam spousta místa, kde budou studenti učení jak obdělávat zemi. „*Boží roli, Boží vzdělání jste.*“ (1 K 3,9) *SpM 203.5*

Měli bychom všichni pochopit, že když rozšiřujeme *Kristova podobenství* konáme dílo, které je důležité pro školu, která jde nyní kupředu. Pán pomůže každému, kdo se bude modlit a pracovat a pracovat a modlit se. Světlo, které jsem se snažila představit našemu lidu je, že se musíme probudit ze spánku a projevit zájem o školu, která má být vybudována v Berrien Springs. Neztraťte tuto věc, postavení vhodné budovy, ze zřetele. Z tohoto důvodu by měl prodej *Kristových podobenství* úspěšně pokračovat. Necht' naše pohotovité jednání překazí těm, kdo mají zájem o to, aby se škola vystěhovala z Battle Creek, jejich plány. *SpM 204.1*

Je zajištěn pozemek a nyní se máme dát bez otálení do díla přípravy vhodných budov. Ať jsou položeny všechny plány a je vybráno vhodné místo. Ať všichni, kdo jsou věrnými pracovníky se toho chopí správným způsobem a vykonají své nejlepší. Necht' toto dílo nezklame. Necht' se studenti chopí tohoto problému s upřímností. Necht' správci, učitelé ani pomocníci nezajedou zpět do svých starých navykých způsobů a nedovolí aby jejich vliv popřel samotné plány, které Pán připravil jako nejlepší plány pro fyzické, duševní a morální vzdělání naší mládeže. *SpM 204.2*

Pán volá po postupu. Protože učitelé možná nikdy nebyli vedeni k fyzické ani manuální práci, není je lehké přesvědčit ohledně nejlepších metod díky kterým se může mládeži dostat všestranného vzdělání, a dokonce i ti, kteří se této věci nejvíce brání, kdyby obdrželi ve svém mládí fyzické, duševní a morální vzdělání, by mohli být uchráněni od mnohých nemocí a jejich mozek, kosti a svaly by teď byly zdravé, protože Boží stroj by byl úměrně namáhán. Měly by být zajištěny drahocenné lekce od nejlepších učitelů v duchovním směru, v zemědělských činnostech a také v tesařském oboru a v tiskařství. Pán chce, aby tyto mechanické obory byly přestaveny a vyučovali je vhodní lidé. *SpM 204.3*

Každý kdo se chopí díla prodeje *Kristových podobenství* by měl mít povzbuzení a podporu od svých bratří. *SpM 204.4*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Potřeba blízkého kráčení s Bohem

Sunnyside, Corranbong, N. S. W., 11. srpna, 1898

Dílo před Božími správci vyžaduje víru, odvahu a naději. Musíme projít přes morální nebezpečí a v Kristu je naše jediná naděje. On nezkłame žádného ze svých pracovníků. Každá duše musí shromažďovat sílu a duchovní zkušenost. Pán zasáhne ve prospěch svého lidu když oni odpoví na Kristovu modlitbu. *SpM 205.1*

Nedostatkem víry a úcty, kterou si navzájem prokazujeme, je Bůh velice zneuctěn. Musíme v sobě udržovat Kristův obraz. Bůh nemůže použít k chvále svého jména ty, kdo jsou spokojeni sami se sebou. Musíme postupovat vpřed ale velmi uvážlivě. Boží dílo nemůže nést lidské nedostatky. Musíme postupovat s vážností a prospěšností, konajíce dílo, které nebude muset být rozmotáváno kvůli vynechaným stehům. *SpM 205.2*

V tomto díle bude Boží slovo nalezeno jako jistý a užitečný vůdce. Toto dílo bude možná omezovat nedostatek, protože se řídíme Boží prostou pravdou; ale musíme se stále věrně držet pravdy. Budete možná muset propustit nějaké lidi, ale neustupte ani od nejmenší nitě pravdy. Velký Učitel řekl: „*Ne samým chlebem žít bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.*“ (Mt 4,4) Pravda, věčná pravda, má být prožívána v každodenním životě. Mravní zásady, které dal Původce našeho spasení musí být přísně dodržovány. Živé principy jsou jako listy ze stromu života, ke zdraví lidských strastí. *SpM 205.3*

Ve slovech „*Tak praví Pán*“ je věčná moudrost. Ačkoliv je Boží slovo tak málo praktikováno, je jediným lékem pro vyléčení osobních i národních strastí. Člověk si nemůže kleknout na kolena na ulicích a na tržišti, aby přednesl své prosby Bohu, ale nikdy nezapomeňte, že ať se nacházíte kdekoliv, je zde Bůh, kterého můžete prosit o moudrost. Pán řekl Janovi: „*Aj, postavil jsem před tebou dveře otevřené, a žádnýť jich nemůže zavřítí. Nebo máš ač nevelikou moc, a ostríhal jsi slova mého, a nezapřels jména mého.*“ (Zj 3,8) *SpM 205.4*

Enoch chodil s neviditelným Bohem. Na nejvíce neklidných místech země byl s ním jeho Společník. Necht' všichni, kdo se drží pravdy v prostotě a lásce, toto mají na mysli. Lidé, kteří toho mají hodně na starosti mají největší potřebu mít neustále před sebou Boha. Když satan jejich myslím vnucuje své nápady, mohou být, pokud v sobě chovají „*Tak praví Pán*“, přenesení do tajného stanu Nejvyššího. Jeho zaslíbení budou jejich záštitou. Uprostřed všeho zmatku a spěchu naleznou tiché místo pokoje. Pokud vloží svou důvěru v Boha, bude jejich místem pokoje. *SpM 205.5*

Berte s sebou Boha na každé místo. Pro každého syna a dceru Boží jsou dveře otevřené. Pán není vzdálen od duše, která Jej hledá. Důvod proč je tolik lidí ponecháno na místech pokušení je, že nepostavili Pána před sebou. Je to na místech kde je na Boha nejméně pomýšleno, kde potřebujete nést lampu života. Jestliže Pána ztrácíme z dohledu, jestliže naše víra a naše společenství s Ním je přerušeno, duše se nachází v jasném nebezpečí. *SpM 206.1*

Pán je našim pomocníkem, naší ochranou. Bůh zajistil, aby žádná duše, která Mu důvěřuje, nebyla přemožena nepřítelem. Kristus je stejně tak se svými věřícími, když jsou přinuceni se spojit se světem, jako když se scházejí doma, aby jej uctívali. Přemýšlejte nad těmito slovy: „*Ale máš některé osoby i v Sardis, kteréž neposkvrnily roucha svého, protož budouť se procházeti se mnou v bílém rouše; nebo jsou hodni. Kdo zvítězí, tent' bude odín rouchem bílým; a nevymažít jména jeho z knih života, ale vyznámt' jméno jeho před obličejem Otce svého i před anděly jeho.*“ (Zj 3,4.5) *SpM 206.2*

Tato slova jsou adresována lidem když jsou ve spojení se světem a jsou vystaveni pokušením a vlivům, které jsou klamné a svůdné. Když bude jejich mysl udržována Tím, kdo je jejich sluncem a štítem, temnota a zkaženost, které je obklopují, nezanechají ani skvrnu ani vadu na jejich rouchách. Budou kráčet s Kristem. Budou se modlit a pracovat a budou se snažit zachraňovat duše, které jsou připraveny k zahynutí. Tito lidé se snaží zlomit okovy, kterými je satan svázal, a nebudou zahanbeni jestliže skrze víru učiní Krista svým společníkem. Pokušení a svody budou velkým podvodníkem neustále předkládány, aby zničily dílo lidského nástroje, ale jestliže důvěřuje Bohu,

jestliže je pokorný a tichý a chudý v duchu, držíce se cesty Páně, nebesa budou jásat, protože získá vítězství. Bůh praví: „*Budouť se procházeti se mnou v bílém rouše; nebo jsou hodni.*“ SpM 206.3

Hospodin izraelský je jedinou nadějí a útočištěm svému lidu. Lid Boží, který bude používat jeho slovo, který bude věřit jeho zaslíbením, uzří jeho spasení. Protože uplatňujeme tak málo víry, je málo hlubokých, upřímných, trvalých zkušeností. Je zde potřeba ustavičné závislosti na Bohu, stejně tak jako neustálé víry a upřímné horlivosti ducha. Celé nebesa se zajímají o ty, kteří přijali Krista, ať se octnou v životě v jakémkoliv postavení. SpM 206.4

Někteří, kteří patří mezi význačné obchodníky zaujmou své postavení v poslušnosti pravdě. Oko Boží je na těchto lidech, když jednají podle světla, kterého se jim dostalo, uchovávající si svou bezúhonnost. Kornélius, muž vysokého postavení, se držel své náboženské zkušenosti, přísně kráčející podle světla, které přijal. Bůh měl své oko nad ním a poslal k němu svého anděla s poselstvím. Nebeský anděl pominul ty samospravedlivé a přišel ke Kornéliovi a zavolal na něj jménem. A on řekl: „*Co chceš, Pane? I řekl jemu: Modlitby tvé a almužny tvé vstoupily na paměť před tváří Boží.*“ (Sk 10,4) Potom mu byly dány instrukce co by měl dělat, aby mohl získat větší poznání. Měl se seznámit s učedníky Kristovými. SpM 206.5

Tento záznam je učiněn zvláště k užítku těch, kdo žijí v těchto posledních dnech. Mnozí, kdo vlastnili velké světlo, jej neuznali ani nevyužili jak bylo jejich předností. Neuplatnili pravdu v praxi. A kvůli tomu Pán přivede ty, kteří žijí podle celé pravdy, které se jim dostalo. Ti, kteří byli poctěni možnostmi rozumět pravdě, a kteří neuposlechli jejích principů, budou zmítáni satanovými pokušeními navzdory vlastními pokroky. Popřou principy pravdy v praxi a budou tupit věc Boží. Kristus praví, že takové lidi vyvrhne ze svých úst, a ponechá je, aby následovali svůj vlastní způsob jednání, aby se ukázali. Tento způsob jednání je opravdu odlišuje jako lidi, kteří jsou nevěrnými správci. Pán dá své poselství těm, kteří chodí podle světla, kterého se jim dostalo a rozpozná je jako věrné a pravé, podle Božího měřítka. Tito lidé zaujmou místo těch, kteří majíce světlo a poznání, nekráčí Hospodinovými cestami, ale podle představ svých vlastních neposvěcených srdcí. SpM 207.1

Nyní žijeme v posledních dnech, kdy pravda musí být hlášána: kdy ve výtkách a varováních musí být dána světu, bez ohledu na důsledky. Jestliže jsou zde takoví, kteří se urazí a od pravdy se odvrátí, musíme mít na mysli, že v Kristových dnech byli lidé, kteří dělali to samé. Když největší Učitel, kterého svět kdy poznal, mluvil pravdu, mnozí z jeho učedníků se urazili a už s Ním déle nechodili. SpM 207.2

Avšak pravda neustále ponese vítězství. Ti, kdo budou hájit pravdu, nehledě na důsledky, se dotknou těch, jejichž srdce nejsou v souladu s pravdou tak jak se nachází v Ježíši. Tyto osoby se drží svých vlastních teorií, které nejsou pravdou. Pravda se neshoduje s jejich názory; a než aby se vzdali svých vlastních postojů, odchází od těch, kdo se pravdou řídí. Jsou zde však lidé, kteří přijmou pravdu, a tito zaujmou místo uvolněné těmi, kdo se urazili a opustili pravdu. SpM 207.3

Kristus prohlásil: „*Z násť vyšli, ale nebyli z nás.*“ (1 J 2,19) Lidé pravých křesťanských zásad zaujmou jejich místa a stanou se věrnými, důvěryhodnými správci, aby obhajovali slovo svými správnými postoji a v jeho prostotě. Pán bude působit tak, aby se ti nevěrní oddělili od těch pravých a věrných. Ti, kdo se jako Kornélius budou bát Boha a ctít Je, zaujmou jejich místa. Řady nebudou zmenšeny. Ti, kdo jsou pevní a věrní zacelí mezery, které byly učiněny těmi, kdo se urazili a odpadli. SpM 207.4

Díky úžasným skutkům Božím byl Kornélius přiveden k tomu, aby spojil svůj činorodý, věrný život s Kristovými učedníky. Tak to bude v posledních dnech. Mnozí si budou cenit moudrosti Boží nade všechny světské výhody a budou se řídit slovem Božím jako nejvyšším měřítkem. Ti budou dovedeni k velkému světlu. Přijdou k poznání pravdy a budou se snažit představit toto světlo těm, s kterými se znají, kteří jsou, stejně jako oni, dychtiví po pravdě. Takto se stanou svědomitými nositeli světla světu. Sami vázání láskou Boží, budou vázat druhé a využijí každou příležitost, aby zvali a vyzývali ostatní aby přišli a uzřeli krásu pravdy a dali své schopnosti k pokroku díla Božího. SpM 208.1

Musí být vykonáno dílo nejvznešenějšího druhu. Jasně chápání obchodních záležitostí uschopní muže, aby vedli obchod pro dílo a věc Boží, aby jej udržovali na vysokém a svatém základu. Misijní dílo, ve všech svých odvětvích, potřebuje moudré, opatrné, rozvážné lidi, kteří mají schopnosti a zkušenosti, jednat v postavení hospodářů – lidí, kteří budou důvěryhodní v přinášení

pravdy lidem na cestách, a kteří zapojí všechnu prospěch ze své zkušenosti, poctivost zásady, neochvějnou bezúhonnost a upřímnost do díla, ke kterému jsou určeni. Právě nyní je potřebná opravdová víra ve své plnosti a velikosti. *SpM 208.2*

(Podepsaná) E. G. Whiteová

Důsledky slabosti v jedení masa

Z MS 1, 1888 (P)

Stane se maso základní částí jídla, protože ti, kdo se nacházejí v zodpovědných pozicích se naučili mít požitky z masité stravy? Budou lékaři svobodně uspokojovat své zvrácené zvyky, aby uspokojili své chutě, jak se jim zachce a takto utvářeli postoje instituce? Uvidí ti, kterým se dostalo velkého světla, a kteří vyznávají, že se snaží v tomto světle kráčet a toto světlo odráží, své úsilí mařeno jak pravidly tak příkladem v našich sanatoriích? Ve jménu Páně jsem povinna svědčit, že ti, kdo se zastávají slabostí chutě v jedení masa jsou právě ti, kdo potřebují reformu a musí začít spolupracovat. Nebudou dávat nařízení pacientům, aby jedli maso mrtvých zvířat, protože jejich vlastní chutě dychtí po mase. Když se zvyky a chutě přizpůsobí správnému, bude vidět, že světlo a pravda řídí ty, kdo jednají jako rádci chudých, slabých, požitkářských, nestřidných duší. *SpM 208.3*

Lékaři by měli učit pacienty aby upouštěli od užívání škodlivých věcí, a měli by poukázat na bezpečné cesty, po kterých by měly jejich nohy kráčet. Jestliže jsou mysle pacientů ponechány aby šly jejich vlastním směrem, mnozí si samozřejmě zvolí odpornou masitou stravu raději než plodiny země a stromů. Když ti kdo působí jako lékaři odvádějí od zdravých zásad, Bůh není poctěn. Když je to tento případ, ať je pro to zbožný pokyn jakýkoliv, je zde mrtvá vada na kráse. *SpM 208.4*

Jak se můžete obhajovat, že jste v díle zásadoví? Nevíte, že existuje dobré svědomí a špatné svědomí? Které je čisté, povznášející a ušlechtilé? Když se někdo dá směrem, který je v souladu s jeho vlastní zvrácenou, zděděnou a vypěstovanou chutí v požitkářství chuti, bude jeho tvrzení, že je zásadový nebeského původu? Je pro něj bezpečné, aby následoval své vlastní lidské popudy? Má se stát sám sobě zákonem a pravidlem i příkladem povzbuzovat ostatní v požitkářství chuti, zcela protikladné vůči světlu, které se Bůh ze své milosti ráčil udělit? Rozvoj zla v tomto světovém období je převážně důsledkem toho a upevňován tím, co se do žaludku dostane za jídlo. Lékaři by měli studovat od příčiny k důsledku. Zvířecí sklony by neměly být učeny a upevňovány, aby ovládaly celou bytost. *SpM 209.1*

„Zdaliž nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého, jenž přebývá v vás, kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji? Nebo koupiti jste za velikou mzdu. Oslavujte tedy Boha tělem vaším i duchem vaším, kteréžto věci Boží jsou.“ (1 K 6,19.20) Výraz „*koupiti jste za velikou mzdu*“ pro nás znamená vše. Se zřetelem na cenu za nás zaplacenou nevydáme svá těla a duše Tomu, kdo nás koupil svou krví? Nemá být to co On vykoupil udržováno v co nejzdravějším, nejčistším a nejsvatějším stavu jak jen to je možné? Kristus nás vykoupil; naše samotné tělo zachránil za nesmírnou cenu, dal své vlastní tělo za život světa. Nízké vášně mají své místo v těle a působí skrze něj. Slova „tělo“, „tělesné žádosti“ nebo „tělesné touhy“ zahrnují nízkou porušenou přirozenost: nám je přikázáno, abychom ukřižovali tělo s touhami a žádostmi. Jak to uděláme? Způsobíme tělu bolest? Ne; ale zabijeme pokušení k hříchu. Zkažená myšlenka má být vypuzena. Každá myšlenka má být podrobena Ježíši Kristu. Všechny zvířecí sklony mají být podřízeny vyšším silám božského trůnu. Naše těla mají být považována za Kristovo koupené vlastnictví. Tělesné orgány se mají stát nástroji spravedlnosti. *SpM 209.2*

Co je důsledkem toho, když pustíme otěže nízkých vášní? Jemné ženské orgány se opotřebí. ... Ohavné praktiky vedou k ohavným nemocem. To co Bůh dal jako požehnání se stává kletbou. ... Nejhorší nemoci jsou jistým důsledkem pěstované bezuzdnosti. A zvířecí sklony jsou rozněcovány odporným způsobem života – praktikami povzbuzovanými zvláště masitou stravou. ... *SpM 209.3*

Co je tím zvláštním dílem ke kterému jsme povoláni abychom jej konali v našich zdravotních institucích? Místo udělování školení, jak poučením tak příkladem, v oddávání se zvrácené chuti, odnaučujte tyto věci. Pozdvihněte korouhev reformy v každém směru. A apoštol Pavel pozvedá svůj hlas: *„Protož prosím vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v obět živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu vaši. A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňtež se obnovením mysli vaší, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá.“* (Ř 12,1.2) *SpM 210.1*

Naše zdravotní instituce jsou ustanoveny aby představovaly pevné zásady čisté, zdravé stravy. Musí být udělováno poznání ohledně sebezapření a sebeovládání. Ježíš, který učinil člověka, který člověka vykoupil, má být vyvýšen přede všemi, kdo přicházejí do našich institucí. Poznání cesty života, pokoje, zdraví a posvěcení duše a těla, musí být udělovány řádek za řádkem, poučení za poučením, aby mužové a ženy uviděli potřebu reformy. Musí být dovedeni k tomu aby se vzdali zkažených zvyků a praktik, které existovaly v Sodomě a předpotopním světě, který Bůh zničil kvůli jejich bezbožnosti. Kristus řekl: „*Ale jakož bylo za dnů Noé, takť bude i příchod Syna člověka. Nebo jakož jsou za dnů těch před potopou žrali a pili, ženili se a vdávaly se, až do toho dne, když Noé všel do korábu, A nezvěděli, až přišla potopa, a zachvátila všechny, takť bude i příští Syna člověka.*“ (Mt 24,37-39) *SpM 210.2*

Všichni, kdo navštěvují naše instituce mají být poučení. Plán vykoupení by měl být představen všem, vysoce postaveným, nízce postaveným, bohatým i chudým. Má být uděleno pečlivě připravené poučení, že požitkářství v elegantní nestřídmosti, v jedení, pití může být viděno jako příčina nemoci a utrpení, a odporných praktik, které následují jako důsledek. *SpM 210.3*

Budou tyto věci pokračovat dál a oběti budou neinformovány nevarovány? Má mládež následovat šlépěje milovníků zábavy více než milovníků Boha? Bude očisťující zřídlo ukázáno všem? Bude přineseno světu poslední poselství milosti? Nemají být žádní věrní strážci, kteří budou pracovat, se všemi jim Bohem danými silami, aby reformovali ty, kdo jsou zkaženi a obnovili v člověku morální obraz Boží? V Battle Creeku někteří konají dobré dílo, ale ani ne polovinu toho co by mohli vykonat. Věrní pracovníci musí být rozmnoženi. Misionáři v každém směru jsou potřební aby dosahovali na srdce a svědomí všech, kdo přijdou do kontaktu s těmi, kterým se dostalo velkého světla, kteří ví, že konec všech věcí je blízko. Necht' všichni, kdo zaujímají důležité postavení mají na paměti, že Pán na ně vložil závažné dílo, aby jejich světlo zářilo jasnými, silnými paprsky světu, který hyne ve svých hříších. *SpM 210.4*

Jedení masa a život ve městech

Z MS 133, 1902 (P)

Kdy se ti, kdo znají pravdu, postaví na stranu správných zásad pro život i věčnost? Kdy začnou být věrní zásadám zdravotní reformy? Kdy zjistí, že je nebezpečné užívat maso? Je mi nařízeno, abych řekla, že pokud kdy bylo jedení masa bezpečné, nyní bezpečné není. Nemocná zvířata se dostávají do měst a vesnic a prodávají se k jídlu. Mnohá z těchto ubohých stvoření by nemocná velice brzy zemřela, kdyby nebyla poražena; avšak mrtvolý těchto nemocných zvířat jsou připraveny pro trh a lidé volně jedí toto nakažené jídlo. Taková strava znečišťuje krev a povzbuzuje nízké vášně. *SpM 211.1*

Mnozí rodiče jednají jako kdyby přišli o rozum. Jsou ve stavu letargie, ochromeni holdováním zkažené chuti a zkažené žádosti. Naši kazatelé, kteří znají pravdu, by měli zburcovat lidu z tohoto jejich omráčeného stavu, měli by je vést k tomu, aby se zbavili těch věcí, které vytvářejí chuť na maso. Jestliže zanedbají reformu ztratí duchovní moc a stanou se hříšnou slabostí zkaženějšími a zkaženějšími. V mnoha domovech. jsou praktikovány zvyky, které vzbuzují v nebeském vesmíru odpor, zvyky, které snižují lidské bytosti pod úroveň zvířat. Necht' všichni kdo znají pravdu řeknou: „*Utečte tělesným žádostem, které bojují proti duši.*“ (podle 1 Pt 2,11) *SpM 211.2*

Necht' žádný z našich kazatelů není špatným příkladem v jedení masa. Ať oni i jejich rodiny žijí podle světla zdravotní reformy. Necht' naši kazatelé jejich vlastní přirozenost a přirozenost svých dětí neproměňují v přirozenost zvířecí. Děti, jejichž touhy nejsou utlumovány nejsou pokoušeny pouze k tomu aby holdovaly běžným zvykům nestřídmosti, ale aby pustily otěže nízkých vášní a aby pohrdly čistotou a ctností. Tito jsou satanem vedeni k tomu aby netoliko kazili svá těla, ale aby své zkažené zprávy našeptávali ostatním. Jestliže jsou rodiče zaslepeni hříchem často selžou v postřehnutí těchto věcí. *SpM 211.3*

Rodičům, kteří žijí ve městech Pán posílá varující volání. Shromáždíte své děti do svých vlastních domů; odstraňte je z dosahu těch, kdo pohrdají příkázáními Božími, kteří vyučují a praktikují špatnosti. Vyjděte z měst jak nejrychleji to je možné. *SpM 211.4*

Rodiče mohou zajistit malé domovy na venkově, s pozemkem k obdělání, kde mohou mít sady a kde mohou pěstovat zeleninu a drobné ovoce, aby nahradili maso, které je pro životodárnou krev kolující žilami tak zkažené. Na takových místech děti nebudou obklopeny zkaženými vlivy městského života. Bůh pomůže svému lidu, aby našel takovéto domovy mimo města. *SpM 211.5*

Výběr pracovníků sanatoria

Od K. 200, '02 (P)

Ohledně tvého sdělení, že dr. ____ vám za určitých podmínek přijde pomoci do sanatoria ve Wahroongu, včetně té výsady, že by se podávalo jakékoliv jídlo, jaké bude chtít, ti doporučuji, abyste služby těch, kteří si kladou podobné podmínky, raději vůbec nepřijímali. To už je samo o sobě důkazem toho, že o ně vlastně nemáte zájem. Spíše, než pomoc by pro vás znamenali problém. Obávám se, že každý, kdo přichází s takovýmto návrhem, vám způsobí více problémů a starostí, než si můžete dovolit. ... *SpM 212.1*

Pokud by dr. ____ začal v sanatoriu ve Wahroongu působit, jeho vliv by se mohl rozšířit a propuknout natolik, že se dostanete do takových finančních potíží, ze kterých se těžko hledá cesta ven. Jeho vzdělání a praxe je na takové úrovni, že extravagantní způsob chování je pro něj asi stejně přirozený jako dýchání. Rád bere věci do svých rukou a obávám se, že tomu byste asi stěží zabránili. Účinek principů, jež nám Kristus dal ve Svém životě sebezapření a jeho učení, by pak byl nulový a bylo by velmi obtížné tento stav překonat. *SpM 212.2*

Nezapojujeme do činnosti tohoto ústavu nikoho, kdo by pro vás znamenal břemeno. Čekejte na Pána. Do doby, dokud se nepřesvědčíte, že se dr. ____ obrátil k Bohu, s ním neuzavírejte žádnou dohodu. *SpM 212.3*

Co se týče otázky jedení masa, vím, že pokud by se muži jako dr. ____ měli zapojit do činnosti tohoto ústavu, nemohli byste řešit tuto otázku bez obav a zmatků. *SpM 212.4*

Byla jsem informována, že byla doba, kdy Pán pohlížel díval na dr. ____ laskavě, ale tvůj bratr toužil po tom uskutečnit svoje vlastní plány a tím se mohl obtížně dostat do souladu s cestou Páně. Domnívám se, že pokud by se posvětil a pokořil před Bohem, má profesi, která by byla pro ostatní požehnáním. Pokud se obrátí k Bohu a bude ochoten se učit od Ježíše a poradit se s Bohem, bude moci posilovat své bratry a účastnit se velkého podniku, jehož jsme se ujali, aniž by přitom působil škodu. *SpM 212.5*

Můj bratře a má sestro, měli byste pracovat rozvážně, takovým způsobem, aby ti, se kterými budete v kontaktu v sanatoriu poznali, že jste posvěcení Bohu. To může být a mělo by být. Je zapotřebí pravdy – pravdy, která se nedá spoutat. To, co vaši klienti nezbytně potřebují, je srdce ochotné přijmout pravdu. Někteří se rozhodnou přijít do sanatoria tak, jako se marnotratný syn rozhodl vrátit se ke svému otci. Pro tyto duše se může rozumně pracovat a mohou být zachráněny. Osobně prožitá pravda je zachraňující mocí. *SpM 212.6*

Pokud by v tomto ústavu působil někdo, jehož principy a slova by neměly vliv na záchranu těchto lidí, svědčil by proti posvěcující moci pravdy. Pokud by však v srdci takového člověka působil Duch Svatý, pozvedl by se na vyšší, svatější úroveň, díky čemuž by mohl mít na nevěřící klienty výrazný vliv. *SpM 213.1*

Dokud dr. ____ neuvěří v Boha, pokud bude pracovat ve vašem zdravotním ústavu, bude práci, kterou si Pán přál, aby zde probíhala ničit. V sanatoriu je zapotřebí sloužit Slovem. Vliv dr. ____ bude tento vliv mařit. To Bůh zakazuje. Byla bych šťastná, kdyby přivolil, aby jeho srdce, mysl a charakter byly přivedeny do poddanství k vůli Ježíše Krista. ... *SpM 213.2*

Prosím, čtete a studujte třetí kapitolu Koloským. Jasně říká, jak se máme chovat, abychom nechali v myslích nevěřících příznivý dojem ohledně pravdy. *SpM 213.3*

Ještě několik slov ohledně toho, jak byste měli postupovat ve věci ochrany lékařů a dalších pracovníků nového sanatoria. Jděte k Pánu a Jeho psanému slovu. Nespolečujte se s nikým, kdo se ukáže jako překážka v duchovních věcech. Vážně toužím po tom a také jsem se za to modlila, aby byl dr. ____ osvícen Duchem Svatým a mohl uvidět, v čem s Bohem nespolupracuje. *SpM 213.4*

Doufala jsem, že bratr a sestra ____ uvidí ještě před touto dobou, že neposlouchají Slovo Boží. Byla jsem upozorněna na to, že pokud by působili v sanatoriu v takovém stavu, jako jsou teď, ne-zanechalo by to na ty, s kterými se setkají příznivý dojem. Jejich představa křesťanského chování není správná. Nectí Pána. Oba potřebují být sjednoceni s Kristem. Dokud k tomuto sjednocení nedojde, neznamenal by pro sanatorium nic jiného, než další zátěž. Mezi ostatní pracovníky se nemohou zapojit, dokud neporozumějí tomu, co to znamená být vyvoleným Božím. *SpM 213.5*

Toto vám píšu, protože se neodvažuji tuto skutečnost zatajit. Věřím, že mě pochopíte. Miluji tyto lidi, ale vím, že dokud nebudou náležitě připraveni, aby reprezentovali zdravotní reformu, aby se stali správným příkladem, neměli by být do činnosti sanatoria zapojeni, byli by stinnou stránkou úspěchu jeho práce. Až budou připraveni splnit Boží požadavky, poznáte to. Potřebují se znovu obrátit k Bohu. *SpM 213.6*

Žijeme v závažné a důležité době. Vyvinuli jsme obrovské úsilí, abychom toto sanatorium vybudovali a nemůžeme si dovolit do jeho činnosti zapojit lidi, kteří by jeho práci brzdili a poškodili jeho pověst. *SpM 214.1*

Co se týče masa, nenoste ho do sanatoria. Nebude se podávat ani káva nebo čaj. Namísto těchto zdraví škodlivých nápojů se budou podávat vhodně připravené karamelové vločky. Co se týče třetího jídla, nenuťte nikoho jíst víc, než dvě jídla. Naopak, někteří lidé jsou zvyklí na tři lehká jídla a pokud by měli dostat pouze dvě, znamenalo by to pro ně citelnou změnu. *SpM 214.2*

Systematické dávání

Z „Testu vděčnosti a věrnosti“, Review and Herald, 4. února 1902

Povinnost a výsada systematického dávání na Boží věci je záležitost, kterou by naši služebníci neměli žádným způsobem zanedbávat. Bůh je povolal, aby střežili duše, protože z nich budou vydávat počet. Pověřil je, aby nesli Jeho poselství církvím. Měli se ubezpečit, že nezůstane nikdo, kdo by o tomto principu nevěděl. Na lidi mají působit jako ti, kteří jsou na Bohu naprosto závislí a kteří Mu budou ze všeho, co dostali, vydávat počet. *SpM 214.3*

Bůh určil, na jaký účel by se měly věnovat desátky. Jeho plánem nebylo, aby Jeho práce byla ochromena nedostatkem prostředků. Aby se nejednalo o čirou náhodu a nedocházelo k chybám, určil naši povinnost zcela jasně. Ta část, kterou si Bůh rezervoval pro sebe, nemá být rozptýlena do žádné jiné činnosti, než kterou On stanovil. Ať nikdo necítí svobodu ponechat si svůj desátek, použít jej podle svého vlastního uvážení. Nemá se používat jako prostředek pro případ nouze ani k jiným účelům, kde by se to mohlo zdát vhodné, a to ani v případě, že by se daný účel považoval za práci Páně. Bůh lidem prokázal úctu tím, že je vzal jako své partnery ve velkém díle vykoupení. Aby mohl poskytnout Své poklady, očekává od svých spolupracovníků, že nebudou pracovat proti Němu, ale ve spojení s Ním. *SpM 214.4*

Služebník by měl vyučovat lidi o posvátnosti desátků, s tím, že se jedná o nařízení a sám by měl být pro ostatní příkladem. Neměl by k této věci přistupovat s pocitem, že z pozice služebníka si desátek může ponechat nebo s ním naložit podle vlastního uvážení. Není jeho. Nemá svobodu si pro sebe oddělit to, co si myslí, že jeho příslušná odměna. Ať žádným způsobem neovlivňuje plány na legitimní použití desátek a obětí, věnovaných Bohu. Necht' jsou uloženy v Pánově pokladnici a užívány pro bohoslužbu, jak On stanovil. *SpM 214.5*

Ellen G. Whiteová

Použití desátku

Mountain View, Kalifornie, 22. ledna 1905

Staršímu Watsonovi:

Můj bratře, chci ti říct, dávej si pozor na to, jak jednáš. Není v tom moudrost. Čím méně budeš muset mluvit o desátku, který byl vyhrazen pro ty nejpotřebnější a nejméně vyhledávané oblasti světa, tím budeš citlivější. *SpM 215.1*

Po řadu let mi bylo předkládáno, že bych měla svůj desátek vyhradit na pomoc služebníkům bílé i tmavé pleti, kteří byli zanedbáváni a nedostávali dostatečné prostředky na zabezpečení svých rodin. Když jsem svou pozornost zaměřila na starší služebníky, bylo mojí povinností zjistit, co jim nejvíce chybí a na základě toho zabezpečit jejich potřeby. To měla být moje práce a já jsem to také v mnoha případech udělala. To, že se v některých specifických případech použije desátek tímto způsobem, by nikdo neměl považovat za okázalost. *SpM 215.2*

Co se týče práce s černochy na Jihu, peníze, které měly přijít k lidem pracujícím v této oblasti, se kradly a stále kradou. Pokud zde došlo k případům, kdy naše sestry vyhradily svůj desátek na podporu služebníkům, kteří se věnují službě černochům na Jihu, nemělo by to pro nikoho znamenat žádný problém. *SpM 215.3*

Své desátky jsem určila pro ty nejnaléhavější případy, které se ke mně dostaly. Takto jsem byla instruována a protože tyto peníze byly poskytnuty z Pánovy pokladnice, není to něco, co bych chtěla komentovat – musím totiž vědět, jak se s těmito prostředky nakládá, což nechci, protože to není to nejlepší. *SpM 215.4*

Případy některých lidí jsem měla stále před očima a o jejich potřeby jsem se, podle Božího nařízení, postarala z mého desátku. Pokud mi někdo řekne, sestro Whiteová, přidělíš můj desátek na to místo, kde je to nejvíc zapotřebí, odpovím: „Ano“ a udělám to a už jsem tak udělala. Chválím ty sestry, které darovaly svůj desátek na místa, kde to bylo nejvíc zapotřebí, na místa, kde zůstala nedodělaná práce. Nemám zájem na tom, aby se této práci, ke které Bůh mě a ostatní ustanovil, dělala nějaká publicita. *SpM 215.5*

Posílám vám tuto záležitost, abyste se nedopouštěli chyb. Každý případ je jiný. Nedoporučuji, aby někdo vybrané desátky shromažďoval. Ale už řadu let existují lidé, kteří ztratili důvěru v to, jak bude naloženo s jejich desátky, ti, kteří svěřili svůj desátek do mých rukou a řekli, že pokud jej nepřijmu, oni sami je přidělí rodinám těch nejpotřebnějších služebníků, které najdou. Přijala jsem od nich tyto peníze, vystavila potvrzení a řekla jim, jakým způsobem byly rozděleny. *SpM 215.6*

Píšu ti proto, aby sis zanechal chladnou hlavu a nijak tyto informace nešířil dál, aby ještě další nenásledovali jejich příkladu. *SpM 216.1*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Práce v Nashvillu

Svatá Helena, Kalifornie, květen 1902

Ze světla, které jsem přijala, vím, že Pán použil Edsona Whitea a W. O. Palmera k misijní práci na Jihu. Tato oblast mi byla ukázána jako ta, kterou ti, co věří v pravdu, hříšně zanedbali. Boží lid zde neodvedl práci, jakou měl. Pán přijal tyto dvě duše, přivedl je z tmy do světla a položil jim na srdce, aby pracovali na Jihu. Minulost těchto dvou pracovníků odhalila mnohé, co se na tomto místě nedá opakovat. Ale Pán mi ukázal, že práci Edsona Whitea přijal a v několika velmi nebezpečných situacích mu zachránil život. Vložil na něho Svého Ducha, otevřel mu cestu a obdařil ho úspěchem.

SpM 216.2

Ustanovení práce v Nashvillu bylo v Boží režii. V Nashvillu a jeho okolí jsou velké univerzity, určené pro vzdělávání černochů. Tyto velkolepé budovy představují rozsáhlou a dobrou práci, která se pro tuto rasu vykonala. Pán těm, kteří se vydali této práci, věnoval přízeň a poželal. To, že Adventisté sedmého dne přišli do Nashvillu, bylo z Božího nařízení. Dostala jsem instrukce, aby se toto místo stalo tím, kde bude vzdána čest Bohu, a to nejenom přímo ve městě, ale také v jeho blízkém okolí. Pokusili jsme se vztáhnout jak k bělochům, tak i k černochům. Jako pravá ruka evangelia zde měla být zřízena misiónářská nemocnice. Práce však, kvůli nedostatku prostředků, pokračovala pomalu. Nemělo se jednat o záležitost jednotlivců, ale o podnik konference. *SpM 216.3*

Práci v Nashvillu a jeho okolí by se měla věnovat velká pozornost. Mělo by se zde zřídit sanatorium. K tomuto účelu by se pokud možno měla použít již postavená budova ve vhodné lokalitě. K započetí tohoto projektu by se mělo přistoupit co nejdříve. Ústav bude mít po svém zprovoznění na lidi, žijící v této oblasti, velký vliv. Žádejme Pána, aby pro tuto práci otevřel cestu a aby nás po ní postupně vedl. Máme Boha, jenž slyší a odpovídá na modlitby. *SpM 216.4*

Tuto práci nemá mít pod kontrolou jeden člověk. Práce má probíhat v Pánově bázni. Co se týče konečného rozhodnutí, právo mluvit do této záležitosti mají všichni bratři. *SpM 216.5*

Pán bude ve svém zaopatření pracovat v myslích příslušných úředníků jako v minulosti, díky jeho přízni budou našim lidem nabídnuty nemovitosti za nízké ceny. *SpM 217.1*

V práci v Nashvillu se staly chyby, ale ti, kteří se do ní žádným způsobem nezapojili, by se měli zdržet jakékoliv kritiky. Jestliže se zamyslí nad svými chybami a pochybeními, odmítnou, aby byli těmi prvními, co hodí kamenem. *SpM 217.2*

Do práce v Nashvillu se investovaly prostředky, které se měly pravděpodobně vložit, až poté, co se celkový plán bude rýsovat jasněji. Určité prostředky, určené pro investice do nemovitostí, se měly pozdržet do doby, kdy budou potřebné k výrobě tiskovin. *SpM 217.3*

Rozpočet celého projektu vyžadoval člověka, který nebyl nezodpovědný za tolik různých věcí jako Edson White. Protože byl Bohem vybrán a přijat k práci na Jihu, měl zasedat v Radě s vedoucími, ale finanční vedení tohoto podniku měl předat někomu jinému, kdo bude pro tuto práci vhodný a nebude tak zavalen ostatními záležitostmi. Zatímco ostatní muži mají stát jako vedoucí na úsecích své práce, on má zaujmout svoji specifickou pozici. *SpM 217.4*

Všichni tito muži, kteří byli ustanoveni jako vedoucí, se mají jeden druhému podřízovat. Při řešení důležitých otázek nemá hlas jednoho převyšovat hlasy ostatních. *SpM 217.5*

Měla bych mnoho co říct ohledně toho, jak v této práci úspěšně pokračovat, ale ne teď. Cítila jsem velmi silně, že Edson by měl pokročit v práci, kterou mu Pán dal, ve službě Slova. Pokud se jí oddá, a pokorí se svému srdci jako malé dítě, pokud bude záviset na svém nebeském Otci, Bůh mu požehná a posílí jej. *SpM 217.6*

Se svými bratry, s některými z nichž již spolupracuje, by se měl sjednotit. Prezidentem Jižní unijní konference je starší Butler je a věřím, že takto je to správně. Lidé, kteří byli ustanoveni do úřadu, mají pokračovat ve vykonávání jim svěřené práce. Tím, že budou pokorně chodit s Bohem, se mají naučit dovést oblast, ve které působí k dokonalosti. Mezi pracovníky má být dokonalá jednota. Je třeba, aby se navzájem respektovali a podporovali, považovali druhé za přednější, než sebe a zůstávali na místech, kam byli přiděleni. *SpM 217.7*

Bratr Palmer je velmi zmožený a vyčerpaný. Nemůže už dál nést všechno to, co doposud vykonával. Některá ze svých břemen musí odložit. Co se týče vytváření a realizace finančního plánu pro práci na Jihu, jedná se o velmi závažné skutečnosti a Edson White nemá mít při jejich odsouhlasování rozhodující hlas. Práce musí postupovat přímo. Edson a bratr Palmer nemají být odstaveni na vedlejší kolej, ale měli by se k nim připojit další, kteří mají potřebnou inteligenci a moudrost. *SpM 217.8*

Edsonovi Whiteovi mám říct následující: „Omez svou práci na tu, které rozumíš nejlépe. Vzal sis toho na sebe tolik, že jsi na pokraji duševního i fyzického zhroucení. Nesnaž se štvát, jako jsi to dělal doposud. Aby ses pohnul dopředu ve své práci, nemůžeš si dovolit obětovat potřebný odpočinek a spánek. Vyčerpáváš se příliš rychle. Tím, že jsi nervově přetížený, bolí tě hlava a celé noci nespíš, ztrácíš půdu pod nohama a to fyzicky, duševně i duchovně. *SpM 218.1*

Pán způsobí, že napřímíš svoje cesty, aby to, co je chromé, bylo odstraněno z cesty. On touží po tom, abyste ty i bratr Palmer, povstali v celé zbroji a díky posvěcení, kterým jste prošli, viděli, že jste uvnitř silní. Chce, abyste byli ve své práci úspěšní. Jsou ti, kteří budou vaše motivy překrucovat, jako to dělají znovu a znovu. Jednejte proto s mírností a buďte velmi opatrní. *SpM 218.2*

Zdalo se vám, že zkoušky, kterými procházíte, se skoro nedají vydržet. Ale nezrodil Kristus vše, co jste povoláni nést? Může dát, že i uprostřed pokoření té nejhlubší chudoby budete bohatí. Možná máte pocit, že vás neprávem obviňují. Nebyla toto denní zkušenost vašeho Mistra? Neste trpělivě vše, co přichází. V poslední velký den budou ti, kteří byli připraveni tak pohotově soudit velmi překvapeni tím, jak bude Kristus posuzovat charakter. Ti, kteří upřímně následovali principy spravedlnosti, dostanou velkou odměnu. Nebylo kdy myšlenky, řečeného slova nebo skutku, které by unikly Pánově pozornosti. On zná motivy, které podněcují člověka k činu. Proto mějte odvahu v Něm. *SpM 218.3*

Naši pozornost vyžaduje především práce v Nashvillu. Nejdříve mě trochu překvapilo, když jsem se dozvěděla, že pět set dolarů z fondu Jižní unijní konference bylo vyhrazeno na práci v Graysvillu, když přitom tyto prostředky byly tak potřebné právě v Nashvillu. Nicméně, potom jsem přijala, že takto to bylo správně. Bratr Kilgore pomohl práci na misijních polích. Nedá se říct, že by byl zrovna štědrý a pokud teď na práci v Graysvillu poslal mimořádně peníze, neměl by tuto záležitost nikdo zpochybňovat. Všichni pracovníci by měli být mít touhu být prospěšní a být ochotni použít Pánovy peníze tam, kde je to nejvíce potřebné. Město Graysville v době, kdy tam bylo posláno 500 dolarů, peníze nutně potřebovalo a až zde bude vše řádně fungovat, v době, kdy bude nedaleko Nashvillu postavena škola a sanatorium, mohou se zdejší pracovníci s důvěrou obrátit s žádostí o pomoc na Graysville. *SpM 218.4*

Na tomto světě jsme proto, abychom si navzájem pomáhali. V Kristově práci nebylo nic takového jako rozdělení na území a ti, kteří by se snad pokoušeli něco podobného v Kristově díle v dnešní době zavádět, by se měli spíše modlit: „Pane, stvoř mi nové srdce.“ Pokud mají mysl Kristovu, uvidí na Pánově vinici mnoho území, kde se stále nepracuje. Nikdy neřeknou: „Naše prostředky potřebujeme k tomu, abychom pokračovali v prosazování našich zájmů. Nemá smysl, aby od nás někdo tyto prostředky vyžadoval.“ *SpM 218.5*

K tomu, aby byli použitelní a úspěšní, jsou Pánovi služebníci zcela závislí na Kristu. On čte jejich srdce. Zná jejich motivy a záměry a volá je, aby se oddělili od všeho, co by bránilo jejich úspěchu předkládání pravdy pro tuto dobu. Především tuto práci je zapotřebí dělat. Pokud se jí vydají, budou nepochybně korunováni úspěchem. Boží andělé budou působit na srdce lidí a mnozí budou přivedeni do světla pravdy. *SpM 219.1*

*„Prosímť tedy vás já vězeň v Pánu, abyste chodili tak, jakž hodné jest na to povolání, kterýmž povolání jste, Se vši pokorou, tichostí, i s snášelivostí, snášejíce se vespolek v lásce, Usilující zachovávat jednotu Ducha v svazku pokoje. Jedno jest tělo, a jeden Duch, jakož i povolání jste v jedné naději povolání svého. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest, Jeden Bůh a Otec všech, kterýž jest nade všechno, a skrze všechno, i ve všech vás. Ale jednomu každému z nás dána jest milost podle míry obdarování Kristova.“ (Ef 4,1-7) *SpM 219.2**

Ze svých minulých zkušeností se máme se učit tomu, jak se vyvarovat chyb. Modlíme se k našemu nebeskému Otci „*I neuvod' nás v pokušení*“ (Mt 6,13) a potom se nám příliš často nedaří uhlídat naše nohy, aby do pokušení nevešly. Pokušení, které nás lehce přemůže, se máme držet stranou.

Náš úspěch vynese Kristova milost. Z cesty máme odvalit kámen úrazu, který způsobil nám a rovněž i ostatním tak mnoho bolesti. *SpM 219.3*

Když budeme naslouchat slovům Krista, budeme v bezpečí. Ať už máš jakékoliv povolání, jakoukoliv naději, poslouvej: „*Chce-li kdo za mnou přijíti*“ říká, „*zapřiž sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne.*“ (Mt 16,24) Poslušni těmto slovům, v naprosté závislosti na Spasiteli, dáme světu příklad toho, co to znamená být křesťanem. Zapřáhněte se do jha s Kristem. To je jediné poučto evangelia. Učte se denně, jak přijatelněji naplnit Kristovy příkazy. Žijte jako poddaní v Jeho království. Naplnění těchto slov „*Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi*“ je naší celoživotní prací (Mt 6,10). *SpM 219.4*

Ellen G. Whiteová

Instrukce ohledně práce na Jihu

Elmshaven, 28. května 1902

V průběhu noci jsem přijala instrukce ohledně práce na Jihu. Před několika dny mě přicházely věci, kterým jsem sotva rozuměla, které jsem nebyla s to dát na papír nebo o nich mluvit. Pak přišly další den znovu. Byla jsem hodně rozrušená. Neustále jsem přemítala o zjevení, které jsem dostala v souvislosti s prací mého syna J. E. Whitea na Jižním poli. *SpM 219.5*

Minulou noc to vypadalo, že se ve společnosti vybraných mužů, kteří se shromáždili k poradě, diskutovalo o závažných věcech. V rámci práce v oblasti Jižního pole se zvažovaly možnosti podnikání. Ve výborech, které měly na starosti různé aspekty zdejší práce, nastaly změny. Mluvílo se o potížích spojených s finanční stránkou práce. Nejvíce zarážející problémy se bratři snažili dát do pořádku. K některým změnám došlo také v obchodních případech. *SpM 220.1*

Jeden ze společníků povstal, šel až do poslední řady v místnosti, položil ruku na rameno J. E. Whitea a vedl ho dopředu. Zopakoval fakta, týkající se práce na Jihu. Mluvil o tom, jaké úsilí vyvinuli s bratrem Palmerem, když do této oblasti poprvé přišli. Poté se dotkl okolností, které provázely vydání knížky „Gospel Primer“. Tuto knihu, jejíž prezentace se zdála být jedinou nadějí pro zdejší nevěřící, vyhledávali také další lidé, kteří jinak pro tuto oblast žádné břemeno necítili. Její autor, který se dostal do extrémní situace, měl pocit, že bude donucen autorská práva na svou knihu prodat. *SpM 220.2*

Mluvíč poukázal na pokračující úsilí Edsona Whitea a také na úsilí protistrany, která chce zdejší práci zmařit; sem se dá zařadit odvolání bratra Palmera z jeho působení, jehož skutečným záměrem bylo odradit Edsona Whitea od toho co dělá, oslabit jeho ruce a donutit také jeho, aby toto pole opustil. *SpM 220.3*

Trvalým záměrem Edsona Whitea bylo pracovat pro Pána v oblasti Jižního pole. Čas od času mu Pán dával slova povzbuzení a také plány a nápady, jak řešit různé situace, aby on ani jeho spolupracovníci nemuseli pro nedostatek prostředků z tohoto pole, které bylo nejtvrďší ze všech odejít. *SpM 220.4*

Pán se se smutkem díval na scénu, jednu z nejubožejších – černochoy v otroctví. V práci, kterou pro ně děláme si přeje, abychom pamatovali na to, že z otroctví byli vysvobozeni díky božské prozřetelnosti, že díky jejich vykoupení a stvoření máme společný vztah, a také na jejich právo na svobodu. *SpM 220.5*

Pán přijal všechny, kteří se beze sobectví nasadili, aby tyto lidi, jedny z nejubožejších pozvedli. Bůh si přeje, aby pro ně muži a ženy pracovali a přitom měli na paměti jejich základní dobro. Nepřednostňuje ty, kteří jsou nejvíce podporováni, aby opomněl ty černé i bílé, kteří se octli na nižším stupni lidské hierarchie. Ty, kteří to potřebují, nenechává bez pomoci nebo povšimnutí. *SpM 220.6*

Díky kříži Kalvárie měly vymizet společenské rozdíly a stát se nicotnými. Jestliže je Pán tak milostivý, že přijme hříšníky z bílé rasy a odpustí jim hříchy, přičemž jim nabízí jistotu vyššího života, naději, že až přijde v oblacích a a mrtví spravedliví vstanou z hrobu, aby se s Ním setkali, budou součástí jedné vykoupené rodiny, nepřijme snad hříšníky z černé rasy a neodpustí jim jejich hříchy? Nenabídne jim tu samou naději, kterou nabízí bílé rase? Pokud v Něho uvěří, nepřijme je za syny a dcery? Nepozvedne je tím, že skuteční svůj plán a vyvede je z nevědomosti a ponížení? Ne-použije si bílou rasu, které se dostalo větší přízně a která o sobě prohlašuje, že je dětmi toho samého Otce, k tomu, aby je pozvedla a povznesla? *SpM 220.7*

Všichni lidé, ať už jsou jakékoliv národnosti, podléhají stejnému zákonu. Všichni budou souzeni podle svých skutků. Všichni, jak bílí tak černí, mají stejnou nabídku spásy. Bůh dal všem, za stejných podmínek zaslíbení toho samého nebe. Jaké tedy máme právo je míjet, aniž bychom udělali své nejlepší pro jejich spásu? *SpM 221.1*

A když Bůh dává mužům a ženám touhu pomoci těmto chudým, zanedbaným a nevědomým, přinést jim vzdělání, založit školy a učit je soběstačnosti, neměli bychom tyto pracovníky podpo-

rovat? Neměli bychom dělat vše, co můžeme, abychom pomohli těm, kteří pracují pro lid Jihu, jak bělochy tak černochoy a usilují o to je přivést k víře v Ježíše? *SpM 221.2*

Adventisté sedmého dne už na tomto poli něco vykonali. Navzdory zdejší chudobě, těžkým a obtížným podmínkám se práce i nadále rozvíjela. *SpM 221.3*

Nemohu nyní psát o všem, co bylo řečeno. Mluvčí objal Edsona Whitea a řekl: „Pán položil na tohoto muže břemeno pracovat pro lid v Jižních státech amerických a on tuto povinnost přijal. Po léta, ve snaze dělat svou práci, zápasil s nespočetnými obtížemi a zastrašováním. Ve své práci pokračoval na malém parníku, kde pořádal svoje shromáždění. Mnozí tak mohli slyšet pravdu v její jednoduchosti. Setkával se s lidmi na místě, tam, kde byli a Pán byl s ním. Byl Pánův misijní pracovník a jemu a jeho dalším spolupracovníkům se podařilo, že uvěřila i posádka lodi. Lidé, tvořící tuto posádku se po svém obrácení sami se stali misionáři a tato shromáždění vedli spolu s ním. Pokud jedna duše je cennější než celý svět, jakou hodnotu potom musely mít tyto duše? *SpM 221.4*

Pán Ježíš Kristus vzal Edsona Whitea a nařídil mu, aby ve své práci pokračoval. Byly mu odpuštěny hříchy, poté začala jeho práce. Začala v hluboké chudobě. Mezi černochoy v oblasti Jižního pole začalo pracovat už několik lidí, práce je nicméně odradila, pole opustili a šli jinam, kde to vypadalo slibněji. *SpM 221.5*

Občas mu Pán seslal slovo: „Nejsi tu proto, abys selhal nebo byl od další práce odrazen. Připravuješ cestu Páně. Učíš se, jak zdolávat těžkosti a jak v práci úspěšně pokračovat.“ *SpM 221.6* Práce nebyla vždy příjemná a nešla hladce. Často vše probíhalo za velmi neradostných podmínek, protože mnozí, kteří mi měli pomáhat se stáhli a nedělali nic. Během naší práce, kdy jsme chodili z místa na místo, jsme vedli jsme těžký boj a znovu a znovu se pokoušeli vzbudit v lidech zájem o pravdu. Bůh nás však vedl a udával směr, podařilo se mnoho dobrého a to i přesto, že se vše odehrávalo za nepříliš příznivých podmínek. *SpM 221.7*

Nyní tedy práce v Nashvillu začala. Bylo to na příkaz Pána. Nashville se měl stát místem, kde začne vydavatelská činnost. Na tomto místě se daly pořídit budovy za mnohem menší cenu, než jaká byla původní. Podařilo se, ve velmi nízkém kurzu, zakoupit vyhovující budovu a vydavatelská činnost mohla být zahájena. Pán zaopatřil výborné pomocníky. Někteří sami cítili, že by sem měli přijít a do této práce se zapojit. Kdo způsobil, aby to udělali? Pán Ježíš Kristus. Dal jim do srdce touhu se tímto způsobem angažovat a také je na to připravil. *SpM 222.1*

Tito pracovníci byli pevně odhodláni svou práci dále rozvíjet a dosáhli opravdu výtečných výsledků. Práce se rychle rozrůstala. J. E. White a jeho společníci ve své práci nepolevovali.

Plánovali, vymýšleli a zápasili. Výsledky jsou vidět v dosažené práci. Téměř nadlidské úsilí vynaložené k tomu, aby se práce dál rozvíjela, Bůh požehnal. *SpM 222.2*

Díky nepředvídatelným okolnostem však přišly zkoušky, které sebou přinesly takové situace, které se nedají snadno popsat. Současný stav vydavatelské činnosti není na takové úrovni, na jaké by měl být a mohl být. Na začátku byla pozoruhodná snaha a šlechetné ambice. Pracovníci se do tohoto projektu zcela nasadili, své tělo, mysl i duši. Na jiných místech se však u některých objevilo reptání, zpochybňování a duch sobectví. To práci velmi znesnadnilo a z tohoto důvodu se dosáhlo menšího pokroku, než by jinak bylo možné. ...“ *SpM 222.3*

Byla řečena následující slova: „Bůh zná problematická místa v charakteru všech lidí, kteří se zde sešli a Pán Ježíš zahaluje Svě služebníky pláštěm spravedlnosti. Bůh soudí motivy pracovníků, které si spravedlivě vybírá. Člověk nedokáže číst v srdci člověka a mnozí proto soudí špatně. Nakonec však bude člověk souzen podle toho, jak obstál v pohledu Božím a ne jak se jevil lidem v jeho okolí. *SpM 222.4*

Tento člověk pracoval s největší vážností na tom, aby práci mezi černošským obyvatelstvem posunul dál. Prosazoval triumf kříže s větší rozhodností, než kdokoliv jiný z jeho spolupracovníků. Není podvodník. Nebyl sobecký, nepůsobil záměrně a vědomě zlo. Pán je velmi horlivý ohledně těch, kteří se spojili s tímto služebníkem a až se naskytne vhodná příležitost, bude pro ně mocně pracovat. Staly se chyby: ale Pán, Stvořitel má na starosti ty, kteří se snaží odvést požadovanou práci co nejlépe. Nejsou chráněni před svými chybami, ale Pán se nad nimi, ve Svě litoosti, laskavosti a lásce smilovává. O každém z nich ví všechno. Musejí projít ohněm soužení. Veškerou svou energii vynaložili na to, aby způsobili průlom, na pionýrskou práci, kterou by ostatní nedělali. Jsou jako

zlato, přezkušované ohněm. Bůh se v těch, kteří s Ním spolupracovali na prolomení půdy na polích, na kterých předtím nikdo nepracoval, oslaví. *SpM 222.5*

Pán rozhodí na Svého služebníka svůj prapor lásky. Neoddělil ho od Jeho práce. I když nechá jít i toho posledního, kdo by ho podporoval, nedovolí, aby vešel do Satanových rukou. Nedovolí, aby nepřítel triumfoval. Uchvátil pochodeň z ohně, aby ji použil jako světlo, které zazáří uprostřed morální temnoty. Tento muž je pochodní, která byla před lety zázrakem milosti sebrána z ohně.“ *SpM 223.1*

Mluvčí se obrátil k Edsonovi Whiteovi a řekl: „Stůj mezi svými bratry jako ten, kdo umí poradit a také si umí nechat poradit. Spoj se s nimi pouty bratrské lásky a vaše práce ať drží pohromadě nezměrným úsilím vás všech.“ *„Takto praví Hospodin zástupů: Jestliže po cestách mých choditi budeš, a jestliže stráž mou držeti budeš, budeš-li také souditi dům můj, a budeš-li ostříhati síni mých: dámť zajisté to, abys chodil mezi těmito přistojícími.“ (Za 3,7) SpM 223.2*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Využití nadání

Petaluma, Kalifornie, 12. června 1902

Můj milý synu Edsone,

přeji si, abyste nás s Emmou navštívili v našem domě, blízko Svaté Heleny. Od doby konání Konference jste s bratrem Palmerem pracovali s nadměrným úsilím, abyste vznikající práci v Nashvillu upevnili. Snažili jste se o maximálně reprezentativní práci. Tím jste chtěli těm, kteří o nic téměř nic nevěděli, ukázat, čeho se podařilo za poměrně krátkou dobu s tak málo vynaloženými prostředky dosáhnout. Všichni jste toužili vidět, že peníze se na tuto práci nesháněly zbytečně a že také přijaté peníze nebyly použity vniveč. Vaším dalším přáním bylo, aby práce v Nashvillu byla příkladem toho, co by se dalo dělat i v jiných městech. *SpM 223.3*

Zjistili jste však, že jste utratili víc, než jste původně zamýšleli. Ve snaze dělat věci, které jste chtěli vidět realizovatelné, jste se přetížili a došla vám síla pokračovat. Když se měla konat členská schůze pracovníků pro Jižní oblast v Graysvillu, mysleli jste si, že by bylo přece jen lepší ji uspořádat v Nashvillu. S touto změnou se souhlasilo, ale zbývalo velmi málo času na to, zabezpečit pro bratry ubytování. Opět jste tvrdě pracovali, ve dnech plných starostí a bezesných nocí jste plánovali a pracovali na dostavbě budovy, kterou právě stavíte. *SpM 223.4*

Ještě jste se nevzpamatovali z následků napětí, ve kterém jste neustále pracovali, ale nemysli si, můj synu, že pokud jsi nějak pochybil při této stavbě, máš důvod ke zklamání. Ostatní ví málo o tom, s jakou opravdovostí a téměř nadlidským úsilím se ti podařilo tuto budovu dostavět. Díky své horlivosti jsi překonával svoje fyzické možnosti a tak sis způsobil újmu. Ve svých dopisech jsem ti psala mnoho o tom, co se týkalo práce v Nashvillu. Ta byla v minulosti v převážné míře pod tvoji pravomocí a proto jsi byl veden k tomu jednat s větší mírou nezávislosti a následkem toho přesáhl svoje možnosti. Ale, i když jsi utratil více peněz, než bylo povoleno, byla to pro tebe určitá lekce co se týče obezřetnosti a svým způsobem větší požehnání, než kdybys měl hojnost prostředků. *SpM 224.1*

Můj synu, přijdeš na to, že se nikdy nezavděláš všem. I když se budeš snažit sebevíc, vždycky se najde někdo, koho svým způsobem urazíš. Ale buď velmi opatrný a dávej si pozor, abys nezadal příležitost k tomu, aby se o tom dobrém, co děláš, mluvilo špatně. Ani nevíš, jakou prožívám úzkost, z toho, že ses postavil do této pozice, je totiž mnoho těch, kteří po léta práci na Jihu zanedbávali a omlouvali to tím, že hledali chybu v neschopnosti těch, kteří na tomto poli pracovali. Místo toho, aby prokázali svůj takt a schopnosti, tím že udělají své nejlepší pro to, aby zahájili práci na nových místech, přistoupili k tomu, že práci Edsona Whitea a jeho spolupracovníků začali kritizovat. Ti, kteří „neodložili starého člověka s jeho skutky“, zde stojí jako žalobci svých bratrů. Před anděly a lidmi Satan horlivě obviňuje pracovníky, ty, kteří se ujali Boží práce na nových místech. Muže, kteří na sebe nevložili břímě Boží práce, bude nepřítel velmi zaměstnávat tím, že bude jejich prostřednictvím obviňovat a působit trhliny v práci těch, kteří se rozhodli v práci na misijním poli vytrvat. *SpM 224.2*

Nevidím žádný důvod, proč bys neměl být ve výboru Jižní unijní konference jako poradce, víc o práci, která by se na Jihu měla vykonat víc, než jiní s méně zkušenostmi. V případě, že tvůj hlas a zkušenosti budou mít ve výboru velkou váhu, si však musíš dát pozor, aby tvé názory nebyly přijímány jako rozhodující vůči těm, s kterými spolupracuješ. Pamatuj, že poradci mají být spojeni s různými aspekty naší práce. Všichni se mají modlit, bdít na modlitbách a uchovávat moudrost, přicházející shůry. *SpM 224.3*

Je dobře, že se podařilo určitým způsobem pomoci bratru Shiremanovi. Hrozilo, že se dopustí určitých chyb a v jeho případě se udělalo to nejlepší, co se udělat dalo. Pokud, po příslušném zvážení situace dospěješ k tomu, že by nebylo nejvhodnější, aby ses vzdal odpovědnosti, kterou máš v souvislosti se školou v Hildebranu, ať se tohoto podniku ujmou jiní. *SpM 224.4*

Bratr a sestra Shiremanovi se podvolili velkému pokušení, které přinesl nepřítel, totiž to, že se cítili dotčeni. Mají za to, že byli zneužití. To je stálo ztrátu pokoje s Bohem a víru a důvěru ve své bratry. *SpM 224.5*

Edsone, zaujmi takový postoj, kdy bratr Shireman nebude mít žádný důvod k tomu, aby si myslel, že ho chceš zranit. Zaříd' to tak, aby se nevyskytl ani stín podezření, že ho chceš nějakým způsobem využít. Vím, že jsi jeho opravdový, nestranný, benevolentní a soucitný přítel a bratr. Vědomě bys ho v žádném případě nezneužil, on má však asi jinou představu. Je mi to tak moc líto, že on a jeho žena jsou ve své duši zarmoucení. *SpM 225.1*

Bratr a sestra Shiremanovi mají svou přidělenou práci. V tom, jak začínají práci na nových polích a a připravují cestu k tomu, aby na nich došlo k nastolení Božího království, jsou opravdu výteční, nemají však schopnost provozovat školy. Co se týče zakládání škol, jsou schopni odvést dobrou práci, musejí však přijít jiní, kteří tam přinesou kázeňský řád a vzdělávací program na vyšší úrovni, než by byli oni schopni zabezpečit. *SpM 225.2*

Bůh byl potěšen z práce bratra Shiremana, z toho, že probudil zájem o vzdělávání a v Hildebranu postavil kostel a školy. Pán přijal jeho úsilí, aby zúročil jeho talent. Při stavbě prostých, neokázalých budov, mu pomáhali nebeští andělé. Pokud jde o schopnosti našeho bratra, má právě takovýto druh práce dobrý vliv na myšlení nevěřících. „*Tak svět' světlo vaše před lidmi, „ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.*“ (Mt 5,16) *SpM 225.3*

Bratr Shireman má vyžadaná doporučení od vlivných lidí – od služebníků a lidí na vysokých postech, ve kterých je jeho práce velmi dobře hodnocena. Tím, že mu však tento úspěch přešel do hlavy, dospěl k názoru, že má talent k tomu, aby šel na místa, na kterých však nikdy nemohl uspět. Nechci, aby bratr a sestra Shiremanovi nějak uškodili pověsti, jakou mají, obávám se však, že to nastane, pokud si neuvedomí, že je nutné, aby se spojili s lidmi, kteří mají rozličné obdarování pracovat ve školství. *SpM 225.4*

Bůh miluje bratra Shiremana a pokud neodstoupí od Zdroje své síly, bude s ním. Ať bratr naslouchá radě svých bratří a co se týče zásadovosti zůstane neoblomný. Nepřítel ho tvrdě pokoušel a málem se mu podařilo poškodit jeho pověst. Pokoušel ho, aby dělal zvláštní věci, které Bůh nemůže schválit. Ale Pán Ježíš žije a kraluje a vysvobodí Svého služebníka z pokušení. *SpM 225.5*

Když mluvíme o nadaných lidech, často myslíme na ty, kteří mají pozoruhodné obdarování, které jim umožňuje dělat velké věci. Často se domníváme, že existuje pouze několik málo jednotlivců, které lze nazvat jako talentované – jímž se dostalo přízně, těm, kteří vynikají abnormálními schopnostmi. Ale v Kristově podobenství o hřívnách jsou zahrnuti všichni, od těch nejpokornějších a nejchudších, co se týče světského majetku až po ty, kterým byl svěřeny prostředky a také dar intelektu. I ti, kteří budou věrně hospodařit s tím, nejmenším, co jim bylo svěřeno, uslyší z úst Spasitele slova chvály: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný.*“ Hodnota, kterou Bůh klade právě na to nejmenší obdarování, se ukazuje na odměně, kterou Bůh dává za jeho správné použití – věčný život. Každému věrnému služebníku řekne: „*Vejdiž v radost pána svého.*“ (Mt 25,23) *SpM 225.6*

Pán dává hřívný úměrně k schopnostem svých dětí. Každý člověk dostane svou práci. Ti, kteří konají svou povinnost a naplno přitom využijí svých schopností, používají svou hřívnu správně. Odvádějí přitom velmi potřebnou práci, práci, kterou by, pokud by se k tomu pouze odhodlali, mohly dělat i stovky jiných lidí, *SpM 226.1*

Tím, že bratr Shireman věrně konal svou práci a dobře tak zúročil minci, kterou dostal, si zaručil uznání nebe. Ten, kdo pilně používá svůj talent k tomu, aby dělal práci, kterou je potřeba udělat, tak jako to dělal bratr Shireman, nebude mít nikdy pocit, že proto, aby byl oceněn, bude muset konat náročnější práci, pro kterou není tak dobře vybaven. *SpM 226.2*

Boží církev tvoří mnoho nádob, malých i velkých. Pán pracuje skrze ty, kteří jsou ochotni k tomu nechat se použít. Našeho bratra Shiremana požeň v práci, ve které mu žehnal v minulosti – v práci zachraňovat duše, které jdou do zahynutí. *SpM 226.3*

Ve celém Božím uspořádání není nic krásnějšího, než Jeho plán dát mužům a ženám rozličné obdarování. Církev je Jeho zahradou, kterou zdobí celá plejáda stromů, rostlin a květů. Neočekává od yzopu, že nabude rozměrů cedru ani od olivy, že dosáhne výšky statné palmy. Mnohým se dostalo pouze omezeného náboženského a intelektuálního vzdělání, pokud však budou pracovat v pokoře a důvěře v Něho, použije si Bůh i je. *SpM 226.4*

Pán milostivě obdařil bratra Shiremana k určité práci. Tuto práci, kterou je on, díky své křesťanské zkušenosti schopen zvládnout, by však nemohl dělat každý. Vyniká schopností otevírat

nová pole, při počátečním kontaktu s lidmi je pokorný a setkává se s lidmi na místě, kde jsou, ať jsou jakkoliv hrubí a tvrdí. Spolupracuje s Kristem, dokáže se přizpůsobit dané situaci a získat srdce mnohých. Dokáže sáhnout po duších a do pole je vtáhnout. Na mnoha místech si najde vhodnou příležitost, aby dětem a starým lidem četl Bibli a také o ní vyprávěl. Se svou ženou mohou pracovat na obrácení duší. Pán si přeje, aby lidem v předmětných lekcích předkládal důležité body pravdy, řádek za řádkou, pravidlo za pravidlem, od každého trochu. Je na něm, aby si pamatoval, že je to Pán Ježíš, který jedná v srdci člověka. Pokud bude pokorně chodit s Bohem, bude ho Pán i nadále používat a k práci, kterou má vykonat mu dá potřebné zdraví a sílu. *SpM 226.5*

Náš bratr má připravit na nových polích cestu pro další, kteří přijdou po něm. Jeho bratři od něho nemají očekávat, to, co doposud dělal, totiž aby získával prostředky na nové projekty a pomáhal při jejich výstavbě. To je na jednoho člověka příliš mnoho práce. Ale měl by být v co největší míře povzbuzován, aby svou věrnost zásadovosti a bezúhonnosti vůči Bohu projevoval svoji pokorou i nadále. Ať z jeho úst vychází pravda a to v prostých modlitbách a rozhovorech. Svým prostým jednáním může zasáhnout skupinu obyvatelstva, které je obecně pro služebníky velmi těžko dosažitelná. *SpM 226.6*

Nebezpečí u bratra a sestry Shiremanových tkví v tom, že se domnívají, že jejich obdarování je dostatečné k veškeré práci, kterou je nutno v našich školách udělat. Neměli by si myslet, že mohou působit jako učitelé při vzdělávání mládeže. Tu musí dělat ti, kteří k tomu mají patřičné vlohy a kvalifikaci a tudíž mohou zabezpečit jejich úplné vzdělání. Místo toho, aby na sebe brali odpovědnost, pro kterou je Pán nevybavil, by měli jít na další místa, aby vzbudili zájem o evangelium a začali s podobnou prací jako v Hildebranu. Měli by si sebou vzít několik mladých pomocníků, kteří s nimi budou spolupracovat. Při této práci ať použijí pluh, který naruší tvrdou zeminu, připraví půdu na nových polích a nově zasejí. Bůh potom dá vzrůst. *SpM 227.1*

Odměnu, kterou bude úspěch, přinese jak úsilí jednotlivce, tak i celku. Ti, kteří touží po tom, udělat v našem světě mnoho dobra, musejí být ochotni provést to Božím způsobem, totiž děláním malých věcí. Ti, kteří touží po dosažení nejvyšších úspěchů tím, že udělají něco velkého a oslnivého, skončí tak, že neudělají nic. *SpM 227.2*

To, že člověk trvale odvádí dobrou práci, to, že je neustále věrný jedné službě – má v Božích očích větší cenu, než vykonání jednoho velkého díla a získání reputace. Ti, kteří jsou pravdiví a věrní svým shůry svěřeným povinnostem, nejsou v křeči, ale zůstávají oddáni svému záměru a svou cestu si prošlapávají, ať se o nich mluví dobře nebo špatně. Jsou přímí, ať už se zrovna hodí nebo nehodí. Bratr Shireman by si neměl myslet, že má schopnost vykonávat tu nejtěžší práci, nejtěžší službu. Nechme ho dělat něco malého a uvidíme, jak pod jeho rukama práce pokvete. Pán mu žehnal v minulosti v práci, kterou mu dal a pokud bude stejným způsobem pokračovat, bude mu žehnat i nadále. Ať tedy dále pokračuje v práci, ve které díky své věrnosti dosáhl úspěchu. *SpM 227.4*

Ať nikdo nepohrdá těmi nejprostšími pracemi. Kristus, Majestát nebe, přijmul lidskou přirozenost a mnoho let pracoval s Josefem v truhlářské dílně. Domnívám se, že při práci na stavbách v Hildebranu, si bratr Shireman často uvědomoval, že spolupracuje se svým velkým stavebním Mistrem a snažil se svou práci dělat nejlépe, jak uměl, s vědomím toho, že to je vše, co Kristus požaduje. Pán Ježíš je tím, kdo vzdělává, bude neustále pomáhat bratru a sestře Shiremanovým a více a více je uschopňovat k práci, ke které je povolal. *SpM 227.5*

Řekněte bratru Shiremanovi, aby důvěřoval pouze Bohu, který mu bude dávat vítězství za vítězství. Jestliže bude konat jemu svěřenou práci a používat nadání, které k tomu dostal, budou ho předcházet Boží andělé. Povzbudme také ostatní, aby se připojili k jeho pionýrské práci, aby s ním plánovali, jak úspěšně zahájit práci na nových polích a postavit skromné kostely a školy. Tím, že bude učit jiné to, co sám dělal, se bude podílet na vzdělávací práci nejvyššího stupně. *SpM 227.6*

Každý, kdo má co do činění s Jižním nakladatelstvím, potřebuje, aby jeho oči byly pomazány nebeskou masťou a mohl tak věci vidět jasně. Ať se ti, kteří jsou v Božích službách, kteří musí čelit těžkostem, které se vždy vyskytují v souvislosti s prací na nových polích, přiblíží k Bohu a On se přiblíží k nim. To je náš nebeský Otec „*u něhož není proměnění, ani pro obrácení se jinam zastínění*“ (Jk 1,17). *SpM 228.1*

Hlavním břemenem každého člověka je záchrana těla, duše a ducha. Každý křesťan usiluje o to, aby nashromáždil opravdové bohatství, jelikož právě to přináší pocit bezpečí a útěchy. Místo toho, aby rozhazoval peníze investicemi do nejistých podniků, ukládá si každý rok svůj poklad ve nebeské bance, ve svém domově. Při práci na Božím díle zanechává v oběhu každou hřivnu, která mu byla svěřena a jejím investováním zvětšuje svoje obdarování. Ví, že co se týče nebeského pokladu nemůže zbohatnout tím, že své hřivny, ať už jich je hodně nebo málo sváže, před čímž ho Bůh varoval. Neukrývá své dary ve světském podnikání a v nejistých projektech. Investuje Pánovy peníze do Božích věcí, přičemž s nimi obchoduje, aby pomohl Spasiteli zabezpečit jeho koupené vlastnictví. Je si vědom toho, že mu byly svěřeny prostředky, aby je použil na vzestup a slávu Kristova království tím, že bude zachraňovat duše, za které Spasitel zemřel. *SpM 228.2*

(Podepsána) Elen G. Whiteová

Stromy Páně

Sanatorium „Elmshaven“, Kalifornie,
26. června 1902

Milý bratře Kilgore a Jacobs,

Pán mi dal vhled do mnoha věcí. Ukázal mi, že naše sanatorium by se kvůli dosažení nejlepších výsledků mělo postavit na co možná nejvyšším místě, měly by jej obklopovat rozsáhlé pozemky a v jeho zahradách by se měly vysázet květiny a okrasné stromy. *SpM 228.3*

Na určitém místě se započalo s přípravou pozemku na postavení sanatoria. Další věcí, která se mi ozřejmila, je, že je to příjemná vůně borovic, cedru a jedlí, která bude mít na pacienty blahodárné účinky. Kromě toho jsou zde také další stromy, které zároveň léčí. Tyto stromy by se neměly nemilosrdně kácet. To ať se raději pro stavbu najde jiný pozemek. Z těchto stromů se můžeme poučít. Boží slovo prohlašuje: *„Spravedlivý jako palma kvěsti bude, a jako cedr na Libánu rozloží se.“* (Ž 92,13) David říká: *„Já pak budu jako oliva zelenající se v domě Božím; neboť jsem naději složil v milosrdenství Božím na věky věků.“* (Ž 52,10) *SpM 228.4*

Křesťan je připodobněn k libanonskému cedru. Četla jsem, že tento strom dělá víc, než že by zapustil do poddajné půdy několik kořenů. Kořeny zapouští naopak hluboko do země a ve snaze pevněji se zachytit, je sráží více a více dolů. Při náporu silné vichřice potom díky svému stabilnímu kořenovému systému stojí pevně. *SpM 229.1*

Tímto způsobem také křesťan zapouští hluboko své kořeny v Kristu. Má víru ve svého Vysvoboditele. Zná toho, v koho uvěřil. Je naprosto přesvědčen, že Ježíš je Božím Synem a Spasitelem hříšníků. Dobře znějící zprávu evangelia přijímá, aniž by o jejím obsahu nějakým způsobem pochyboval. Kořeny své víry posunuje stále hlouběji, ryzí křesťan neroste na povrchu, v mělké půdě, ale je zakořeněn v Bohu, přikován do rozsedliny skalního útesu. *SpM 229.2*

Učte se od stromů. Mohla bych o tomto tématu mluvit ještě dlouho, ale ne teď. Žádám vás, abyste nevykáceli zdejší borovice. Budou požehnáním pro mnohé. Nechte je žít. *SpM 229.3*

Chci vám říct, moji bratři, že vás mám na modlitbách a vaše práce mě těší. Pamatujte, že jste stromy v Boží zahradě a že jste obklopeni nadpřirozenou ochranou. Čím zřetelnější bude rozhraní mezi Božími květinami a Satanovým hlozím a trny, tím víc bude Pán oslaven. *SpM 229.4*

V našem sanatoriu by se měly pěstovat vybrané květiny, které by svým vzrůstem a krásou toto místo ještě více zútulnily. Učí nás, že máme tu výsadu prostředí kolem nás vylepšovat a zdokonalovat. Bůh chce do naší celoživotní práce vnést vůni. Máme být Pánovými rostlinkami, ochotné Mu sloužit jakýmkoliv způsobem, jak si On přeje. Udělejme vše, co je v našich silách, abychom zkrášlili svůj charakter. *SpM 229.5*

Pán svěřil Svoji zahradu zkušeným zahradníkům, jejichž úkolem je pečovat o Jeho krásné rostliny. Tyto choulostivé rostliny vyžadují něžnou péči. Přebytké výhony se musí odstraňovat. Otlučené části se musí opatrně svázat. Tak ti, kteří jsou slabí ve víře, musí mít pěstounskou péči. Podporováním těch nejslabších v Pánově zahradě docílíme toho, že se budou chtít podílet na velkých záměrech, které jsme si stanovili. *SpM 229.6*

Z nekonečné řady rostlin a květin se můžeme naučit důležitou lekci. Všechny květy nemají stejný tvar ani barvu. Některé z nich jsou léčivé. Některé vždy voní. Jsou křesťané, kteří si myslí, že jejich povinností je dělat z každého křesťana jako jsou oni. To je lidský plán, ne Boží. V Kristově církvi je prostor pro nejrůznější lidské charaktery, je stejně pestrá jako rozkvetlá zahrada. *SpM 229.7*

Bratře Kilgore, pokud máš potíže s určením lokality pro nové budovy a s plánem na jejich výstavbu, modli se a Pán ti a tvým bratrům dá moudrost v tom, kde by měly stát. Pokud budete Pána žádat celým srdcem, určitě vám dá ve výběru místa jednotu. Radte se spolu. To je při takto velkém podniku absolutně nezbytné. *SpM 230.1*

Pozornost k Božím slovu nás povede k tomu, že budeme žít každým slovem, které vychází z Božích úst. Potom budeme dbát na všechna jeho přikázání. *SpM 230.2*

Dělejte práci, která se ukáže nezbytná jako první. Než začnete dělat něco jiného, udělejte tu první. Dokončená práce připravuje cestu pro Pánovo požehnání. A pokud je první práce věrně dokončena, ta následující jde potom už snadněji. Duše se zbaví břemene. Srdce naplní pokoj a a radost Kristova. *SpM 230.3*

V dopise W. C. Whiteovi mluvíš o prodeji části pozemku, který jsi nedávno koupil. Nezabavuj se ani pídě. *SpM 230.4*

Mějte odvahu v Pánu. *SpM 230.5*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Plášť Krista

Elmshaven, sanatorium, 27. června 1902

Staršímu G. I. Butlerovi:

Milý bratře,

dnes jsem psala dopis bratru Palmerovi, když tu jsem náhle uviděla scénu, kterou se ti pokusím co nejstručněji popsat. Před tímto viděním jsem už napsala několik stránek dopisu. Bylo to právě před večerí. *SpM 230.6*

Zdalo se, že se dívám na shromážděnou společnost, ve které se právě diskutovalo o tom, zda by měl bratr Stone převzít místo hospodáře Jižního vydavatelství. Někteří s tímto návrhem patrně souhlasili, jiní však měli pochybnosti. *SpM 230.7*

Jeden člen vedení vyšel dopředu a položil svou ruku na rameno bratra Palmera a druhou na rameno bratra Whitea. Řekl bratřím, mluvil jasným a rozhodným hlasem: „Nejste připraveni na změnu pracovníků v tomto úřadě. Nechte tyto muže na místě, kde pracovali. Změna v této chvíli by byla vůči nim nespravedlivá a ani by ke zlepšení situace nepřispěla. Nebylo by to moudré. Existující potíže by to stejně nezmenšilo.“ *SpM 231.1*

V každém věku přichází někdo, kdo odpoví na volání dané hodiny. Pán je milostivý. Ví, jaká je situace. Jeho vůlí pro dnešek je, aby laskavost Elizea, který byl jako beránek, převýšila přísnost Eliášovu. *SpM 231.2*

Člověk, který umí budovat a vytvářet příjemnou atmosféru, ještě nemusí představovat Boží vůli. Ať už bude současná práce znamenat boření nebo stavění, renovaci staré budovy nebo výstavbu nové, prosazování požadavků na spravedlivost a soudnost nebo povzbuzování k naději, odvaze a víře, Pán ví, co je potřebné. On přihlíží. On, velký stavební Mistr má jistotu, že pokud ti, kteří jsou do práce zapojeni, budou připraveni na změnu, bude mít každého člověka připraveného pracovat na místě, kde ho potřebuje. *SpM 231.3*

Ať se pěstuje víra, která pracuje láskou a o očisťuje duši. Ukvapené jednání situaci nepomůže, ale přinese množství problémů, které nebudou k Boží slávě. *SpM 231.4*

Ať Edson White a bratr Palmer stojí na vlastních nohou, ne ve vlastní síle, ale v síle Hospodina, Boha Izraele, připraveni postavit se každému problému, který se vyskytne. Edson White má stát s Williamem Palmerem a William Palmer má stát s Edsonem Whitem. Ať se před začátkem práce znovu očistí a prokáží se jako muži, kteří jsou připraveni zastat úkol stanovený pro danou hodinu se všemi hříbnami, které jim Bůh dal. Povzbuzujte víru. Vytrvejte. Pracujte s pokorou. Budoucnost je v Božích rukách. *SpM 231.5*

Boží slovo se má vyučovat. Život člověka, jemuž bylo uloženo vyučovat Boží slovo má být ilustrací moci a spravedlnosti principů, které nabízí druhým. Ten, který vyniká ve vzdělávání ostatních, prokáže svoje schopnosti tím, že bude v daných oblastech sám úspěšný. *SpM 231.6*

Ten, kdo nosí plášť, ne Eliášův, nýbrž Kristův, bude důkazem toho, že má své oči upřené na Spasitele. Prostoupen Kristovým Duchem je vybaven k tomu, aby učil. Neustále je pod vlivem vznešených a svatých dojmů, které vytváří Bůh. *SpM 231.7*

Elizeus dostal dvojnásobnou dávku ducha, který spočinul na Eliášovi. V něm se spojila moc Eliášova ducha s jemností, milosrdenstvím a vlídným soucitem ducha Kristova.“ *SpM 231.8*

Edson White a bratr Palmer se mají spojit a být nástroji v Božích rukách, mají se vztáhnout k bohaté vrstvě obyvatel, ale zároveň také pozvedat utlačované, poskytovat úlevu těm, kteří to potřebují a pomáhat chudým, aby byli schopni se o sebe postarat. Pokud se ve své štedrosti a v tom, že v určité věci doufali, dopustí chyb, ať převládne duch odpuštění. *SpM 232.1*

Moji bratři, sami nejste schopni být příliš opravdoví, příliš oddaní vůli Páně. Proto se neustále modlete: „Drž mé kroky na Tvé cestě, nedovol, aby uklouzla má noha.“ Pán vidí, kde vám hrozí nebezpečí. Každá přirozená i pěstovaná inklinace srdce se pozvedá proti opravdovému pokoření sama sebe. *SpM 232.2*

Nemůže tomu být jinak, než že to jak budou bratři W. O. Palmer a J. E. White nakládat s prostředky, které darovali a zapůjčili naši lidé pro práci na Jihu, nebude snadná záležitost. I pokud se budou snažit pracovat co nejlépe, jakoukoliv chybu, které se dopustí, budou mnozí kritizovat. Bratři, co se týče nákladů, oba dva jste hospodařili příliš volně. Ve snaze čelit tlaku okolností, jste se zavázali k určitým věcem a doufali, že na ně přijdou peníze a někdy jste byli ovšem zklamáni. Vaše jediné bezpečí je v Bohu. Pokud budete cele záviset na NĚm, budete hospodařit s větší jistotou. Ale předtím, než této jistoty v pozici, na které tolik záleží dosáhnete, budou muset ve vašem charakteru ještě nastat změny. *SpM 232.3*

Z vidění, které jsem dnes dostala ohledně této záležitosti, si jsem naprosto jistá, že starší Stone není ten, koho Bůh vybral na místo hospodáře a ekonoma Jižní nakladatelské asociace. Některé úkoly by asi zvládl dobře, jinde však hrozí nebezpečí velkých chyb. Nikdy nemůžeme počítat s tím, že při jednání s věřícími nebo i nevěřícími se k nim můžeme dostat dostatečně blízko. *SpM 232.4*

Byl to Bůh, který mi přikázal, abych napsala tento dopis a co se týče situace v Nashvillu, teď cítím velkou úlevu. Pojdme prosit Pána, aby vedl svůj lid po Jeho vlastní cestě. Ať má možnost vykonat jeho vůli. Potom bude jeho jméno poctěno a oslaveno. *SpM 232.5*

Ellen G. Whiteová

Poradenství během reformem

10. července 1902

Po mnoho let se projevoval nedostatek moudrosti v jednání s těmi, kteří přijali a konali Pánovu práci na obtížných místech. Tito muži často pracují za hranicemi svých přirozených sil. Na to, aby investovali do zvýšení efektivity své práce mají málo peněz a aby mohli v práci pokračovat, jsou nuceni k velkým obětem. Pracují za nízkou mzdu a žijí co nejúsporněji. *SpM 232.6*

Obracejí se na lidi, se žádostí o prostředky a přitom jsou příkladem štědrosti. Vzdávají Bohu chválu za to, co udělal a jsou si vědomi toho, že autorem a dokonavatelem jejich víry je On a že je to Jeho moc, díky níž jsou schopni ve své práci postupovat. *SpM 233.1*

Někdy se stává, že poté, co tito pracovníci ukončili za úmorného vedra svou práci a s velkým úsilím se jim podařilo postavit školu nebo sanatorium, se bratři rozhodnou, že na tuto práci by možná byli vhodnější někteří jiní a ti ji tohoto důvodu také napříště převezmou.

V některých případech se toto rozhodnutí učiní, aniž by se dostalo náležitého uznání a zásluh těm, kteří byli bezpochyby součástí této práce. Těm, co pracovali, modlili se a zápasili, do této práce vložili veškerou svou sílu a energii, těm co neselhali ani neztratili odvahu. *SpM 233.2*

Bohu se takovéto zacházení s Jeho pracovníky nelíbí. Volá na svůj lid, aby promlouváním slov útěchy a povzbuzení podpírali ruce těch, kteří pracují na nových, těžkých místech. *SpM 233.3*

Ve svém zápalu a horlivosti věci zlepšovat se tito pracovníci mohou dopustit chyb. Ve snaze získat prostředky na podporu potřebných podniků, se pustí do projektů, které v rámci jejich práce nejsou tím nejlepším. Pán vidí, že tyto projekty by je odvedly od toho, aby dělali to, co chce On. Rozbitím jejich bláhových nadějí dopustí, že zažijí zklamání. Oběti se staly peníze a to způsobí těm, kteří důvěřivě očekávali přísun prostředků na podporu svého projektu, velký zármutek. *SpM 233.4*

Zatímco někteří pracovníci všemožně usilovali o získání prostředků, které by jim pomohly překlenout nynější situaci, někteří z jejich bratrů stáli opodál, kritizovali a s předpojatostí konstruovali z jejich pohledu špatné motivy těchto velmi zatížených pracovníků a tím jejich práci ještě znesnadňovali. Tito lidé, zaslepeni sobeckostí, kteří na druhých hledali chyby, nedokázali rozlišit, že jejich bratři trpí už dost tím, že jim to vytýkají ti, co žádné břemeno nebo odpovědnost nenesou. Zklamání je velmi těžká záležitost, ale křesťanská láska může obrátit porážku ve vítězství. Obraty budou učit obezřetnosti. Prožitým utrpením se učíme. Tím získáváme svoji zkušenost. *SpM 233.5*

Prokažme péči a moudrost v jednání s pracovníky, kteří ačkoliv se dopustili nějakých chyb, dokázali, že o tuto práci mají vážný zájem a dokáží se pro ni obětovat. Ať jejich bratři řeknou: „Nedopustíme, aby se tato práce ještě zhoršila tím, že na vaše místo dáme někoho jiného, aniž bychom vám dali příležitost napravit vaši chybu a postavit se na místo, odkud se budete moci rozhlédnout, aniž by vás tížilo břemeno nespravedlivé kritiky. Ať dostanou čas k tomu, aby se mohli dané situaci přizpůsobit, překonat problémy, které je obklopují a postavit se před anděly a lidi jako ti, co jsou hodni. Někteří udělali chyby, ale ti, kteří je zpochybňovali a kritizovali by to snad byli zvládli lépe? Obviňujícím farizeům Kristus řekl: „*Kdo jest z vás bez hříchu, nejprv hod' na ni kamenem.*“ (J 8,7)

SpM 233.6

Jsou ti, kteří chtějí předčasně napravovat věci, které jsou podle jejich názoru chybné. Myslí si, že by měli být vybráni na místa těch, kteří se dopustili některých chyb. Podceňují to, co tito lidé udělali, zatímco ostatní se na ně dívali a kritizovali. Svým chováním říkají: „Můžu dělat velké věci. Jsem schopen tuto práci úspěšně zvládnout.“ Těm, kteří si o sobě myslí, že dobře vědí, jak se vyvarovat chyb mám říct: „*Nesud'te, a nebudete souzeni.*“ (L 6,37) Možná, že v jedné věci se dokážete vyvarovat se chyb, ale jiné byste zpackali natolik, že by bylo velmi obtížné je napravit a do práce by se vnesl velký zmatek. To by možná tuto práci poškodilo víc, než pochybení vašich bratrů. *SpM 234.1*

Pokyn, který jsem dostala, je následující. Muži, kteří začínají určitou práci a kteří se navzdory předsudkům derou o to, aby v započaté práci pokračovali, se nemají dostat do nepříznivého světla tím, že budou nahrazeni někým jiným. Jsou to poctiví pracovníci, kteří i přes kritiku některých svých bratrů pokročili v práci, o které Bůh řekl, že se má udělat. Pokud by teď byli ze svého posta-

vení odvolání, vzbudili by dojem, který by vůči nim byl velmi nespravedlivý a zároveň nepříznivý pro celý projekt. Změny, které by takto nastaly, by svým způsobem byly ospravedlněním nespravedlivé kritiky a existujících předsudků. Pán si přeje, aby nedošlo k žádnému jednání, které by vůči těm, kteří dlouho a poctivě pracovali na tom, co jim bylo svěřeno, bylo nespravedlivé. *SpM 234.2*

Nemoudré změny

Mnohokrát se dělají změny, které se raději nikdy neměly stát. Často, když jsou pracovníci nespokojení, místo toho, aby byli povzbuzeni, aby zůstali na místě, kde jsou, jsou posláni někam jinam. Nicméně povahové rysy, s kterými se potýkali již v minulosti, si berou sebou.

Ty se pak projeví v tom samém nekristově duchu; nenaučili se totiž lekci trpělivé, pokorné služby. Tímto způsobem bývá naše pracovní síla často oslabena. *SpM 234.3*

Požadují jiný řád věcí. O změnách se musí rozhodovat ve skupinách pracovníků na našich konferencích a v našich institucích. Je třeba pilně hledat zdatné muže, kteří se posvětili a povzbuzovat je, aby se spojili s těmi, kteří jsou obtíženi, byli jim nápomocni a spolupracovali s nimi. Ať, v duchu bratrské lásky, panuje soulad mezi novým a starým. Nicméně, ke změnám by nemělo docházet neočekávaně, aby nenastaly problémy těm, kteří seriózně a úspěšně dovedli práci do té fáze, ve které dnes je. Bůh neposvěti nic, co by vedlo k odrazení Jeho věrných služebníků. Ať tedy ti, jejichž povinností je zabezpečit co nejefektivnější řízení našeho vydavatelství, sanatoria a škol jednají podle principů spravedlnosti. *SpM 234.4*

Práce v Berrien Springs

Jsou tací, kteří mají Bibli jako svůj životní standard a v Boží bázni se snaží zapracovat její principy do vzdělávacího systému. Nejsou staří, nicméně jsou to lidé na místě, kde je Pán chce mít. Do svého vyučování se snažili vnést principy, které povedou studenty k tomu, aby se stali biblickými pracovníky. Pokorně chodili s Bohem. Na různých místech bojovali s nesčetnými obtížemi. V jejich práci se objevilo mnoho překážek a nesnází, které museli překonat. Docházelo také k tvrdým konfliktům a nelítným bitvám. Tito muži mají dostat příležitost, aby prokázali svou naprostou důvěryhodnost. *SpM 235.1*

Při snaze rozvíjet svou práci, byly však jejich úspěchy vystaveny ostré kritice a vyvstala otázka: Neměli bychom přivést starší učitele, kteří by převzali břemeno této práce? Někteří mají zato, že starší učitelé by odvedli úplnější práci. Ale je to pravda? Nejsou to ti, kteří jsou spojeni s prací od samého začátku, co vědí, jak pomoci začátečníkům? Nebyla to právě jejich zkušenost s prací, kterou od počátku rozvíjeli, díky které se mohou přizpůsobit takovým způsobem, aby co nejefektivněji naplnily potřeby studentů? *SpM 235.2*

Pán tyto bratry povzbudil, dal jim vítězství, která je naučila důležité lekce a posílila jejich důvěru. Není v souladu s Jeho plánem, aby přišel nějaký pracovník, naložil si břemeno práce na svá ramena a přitom si myslel, že je schopen dělat něco lepšího a většího. To není správné. Ať nikdo nezakazuje druhému, aby ve své práci pokračoval nebo přešel na méně odpovědnou pozici a na jeho místo vzal lidi, kteří jsou vzdělanější a mají větší zkušenosti. *SpM 235.3*

Vysoce ceněnou a svatou prací, která je stanovena pro Boží pracovníky, je milovat svoje spolupracovníky, kteří jsou stejně upřímní a spravedliví jako oni, i když mohou být přezkoušeni ohněm. Vyžaduje od nich, aby odložili ze zřetele sami sebe a s ryzím srdcem a čistými rukama pomáhali těm, kteří pracují na těžkých místech a kteří jsou pomoci hodni. To je křesťanská služba, která nám byla svěřena. Tím, že to děláme, ukazujeme světu, který nezná pravdu, bohatství Boží dobroty a milosrdenství. *SpM 235.4*

Velký Učitel chce, aby tito lidé, kteří už díky své práci nabyli určitých zkušeností, v ní pod Jeho vedením dále pokračovali. Pokud budou důvěřovat Bohu, bude i jejich práce, díky charakteru, který si vybudovali, nadále korunována úspěchem. *SpM 235.5*

Pán jim vzkázal, že bude vypracován plán na jejich rozdělení, kdy budou posláni na různá místa, nicméně do té doby, dokud prozřetelnost nenaznačí, že je potřeba, aby se určitý počet z nich ujmul škol na dalších důležitých místech, se mají držet v jednotě a společně v práci pokračovat. Ne-

smí se stát, aby jejich společná síla oslabila, než by se menšila, musí se zvětšovat. Tím, že zůstanou v jednotě, ukážou, že neexistuje nic úspěšnějšího, než úspěch. *SpM 235.6*

Tu a tam promluvená slova kritiky mají velmi odrazující účinek. Bůh jim však znovu a znovu posílal slovo, aby šli přímo dopředu a následovali svého vůdce. Dostala jsem pokyn, abych zvedala svěšené ruce, posilovala slabá kolena a povzbuzovala pracovníky slovy Pána. *SpM 236.1*

V dobách nejtěžších zkoušek stáli pevně rozhodnutí postavit se všem obtížím, oddlužit univerzitu v Battle Creeku a pokud možno ji z tohoto města přestěhovat. Dostala jsem od Pána slovo, že universita by v Battle Creeku neměla zůstat, protože je zde mnoho pokušení, jak pro žáky, tak učitele. Těsně před Konferencí se zdálo, že se naskytla výborná příležitost k prodeji školních budov. Přišlo mi Hospodinovo slovo pro bratry: „Příliš pospícháte. Počkejte, dokud Bůh neotevře cestu. Povede vás. Pracujte na prodeji knih Kristovy předmětné lekce. Vzbudte u lidí zájem o práci, kterou se snažíte dělat. Zjistíte, že vám budou pomáhat věřící i nevěřící.“ *SpM 236.2*

Během Konference se otevřela cesta, jak školu z Battle Creeku přestěhovat. Tento způsob se setkal s plným souhlasem našich lidí. *SpM 236.3*

Bratr Magan a Sutherland byli upozorněni na to, že svoje vyučování vedou na mnohem vyšší duchovní úrovni, než byli studenti zvyklí. Bylo jim řečeno, že tito mladí lidé nebyli připraveni okamžitě pochopit a reagovat na novou metodu, užívanou při výuce do biblických pasáží. Podle pokynů, které jsem dostala, mají v práci vytrvale pokračovat a vyvarovat se jakýchkoliv extrémů a vyjadřování vlastních myšlenek způsobem, který by byl pro studenty jen matoucí. Je potřeba požívat prostý, jednoduchý jazyk. Je třeba vyučovat řádek za řádkem, pravidlo za pravidlem, po malých kouscích, mysl proměňovat pomalu a s inteligencí. Každou vyjádřenou myšlenku je třeba jasně definovat. *SpM 236.4*

Bylo jim řečeno, že pokud nebudou dbát tohoto pokynu, výsledkem jejich výuky bude skupina bizarních věřících, kteří si nebudou vytvářet přímou cestu, po které by šli a kteří se budou považovat za ty, kteří jsou před ostatními křesťany daleko vpředu. V jejich vyučování pravdy by neměli jít tak daleko, aby jim studenti nemohli stačit. Kristus řekl svým učedníkům: *„Ještěť bych měl mnoho mluvit vám, ale nemůžete snést nyní.“* (J 16,12) *SpM 236.5*

Děkuji Pánu, že bratři tomuto pokynu věnovali pozornost a Jeho práci vykonávali dál v prostotě a vřidnosti, a přesto inteligentně. Pán je vede způsobem, aby lekce, které jim dal ve Svém slově učili podle toho, co odpozorují v běžném životě. To je ten nejlepší a nejužitečnější způsob vzdělání, jakého se může mladým lidem dostat. Kultivace půdy, sázení, péče o stromy, zasévání semen a pozorování jejich růstu – tyto práce učí důležitému poznání. Příroda je vykladač slova živého Boha. Ale stvoření odpoví nejvyšším záměrům Stvořitele jenom skrze Krista. Spasitel má báječná zjevení pro všechny, kteří budou chodit pokorně s Bohem. Díky tomu, že se budou podrobovat vyššímu učení, užíří úžasné věci Jeho zákona. *SpM 236.6*

V nově zřizovaných školách by mělo být dost pozemků, kde by studenti mohli získat znalost zemědělské praxe. Pokud se někde mají krátit výdaje, ať se to promítne do budov. Co se týče zajištění pozemků, nemělo by dojít k žádné chybě, neboť je to právě kultivace půdy, ilustrující pravdu Božího slova, ze které se mají studenti poučit; pravdy, které jim pomohou porozumět práci Stvořitele. *SpM 237.1*

Ti, kteří měli na starosti školu v Berrien Springs, byli žáky ve škole Kristově, On s nimi pracoval a připravoval je na to, aby se stali přijatelnými učiteli. Je správné, že pokračují v práci, kterou začali. Pokud budou bdít na modlitbách a vážně prosit Boha, aby je zahrnul Svou milostí, porostou v moudrosti a poznání. *SpM 237.2*

Pokračovat, i přes velké finanční potíže, pro ně znamenalo obrovský boj. Se sebezapřením a obětováním svého času plánovali, vymýšleli a navrhovali nejrůznější řešení, jak školu vyvést z nesnází a osvobodit od dluhů. Teď začínají vidět, že ukázaná cesta byla cesta Pánova vedení. To je lekce, kterou si Pán přeje, aby se naučili i mnozí další. *SpM 237.3*

Není Pánovou vůlí, aby v této době na místo těchto bratří, nastoupili jiní lidé, ať už jakéhokoliv věku nebo zkušeností. Nepotěší Jej, pokud je odložíme stranou a na jejich místo přijmeme jiné. Pokud budou před Ním dál chodit v pokoře, bude skrze ně projevovat Svou vůli. Počátkem moudrosti je bázeň před Hospodinem. Když budou pracovat v pokoře, nabudou jistoty, že to, že rostou v

milosti, se projevuje zvýšenou schopností zachytit pravdy evangelia a tyto pravdy vyučovat. Když se lidé postaví do pozice, kde mohou uskutečňovat Boží záměry, On stojí na jejich pravici, aby jim otvíral dveře příležitostí. *SpM 237.4*

Povolání do služby

Bůh povolává pracovníky. Potřebuje lidi, kteří se vypracovali, kteří se vložili do Boží ruky a jako pokorní studenti se prokázali jako Jeho spolupracovníci. Takoví jsou potřební pro službu a práci ve škole. Ať ti, kteří prokázali, že jsou muži, se odstěhují a dělají vše, co mohou v Pánově službě. Ať se zařadí mezi pracovníky a soustavným úsilím prokáží svoji hodnotu. Je to voda, ne země, kde se učíme plavat. Ať se na místě, na které byli povoláni, na ně dá ve všem spolehnout a díky tomu mohou být kvalifikováni pro odpovědnější pozice. Bůh dává k tomu, aby se zdokonalili v Jeho službě všechny možnosti. *SpM 237.5*

Ten, kdo si oblékne válečnou zbroj, aby bojoval dobrý boj, bude ve své snaze zdokonalovat své poznání Boha, více a více uschopňován. Bude pracovat v souladu s plánem, který Bůh stanovil pro dokonalý rozvoj fyzických, duševních i duchovních sil. *SpM 238.1*

Mladí muži a ženy, začněte s poznáváním. Nečekejte, až složíte nějakou zkoušku, díky které budete moci začít oficiálně pracovat, ale vyjděte na cesty a k ohradám a začněte pro Boha pracovat. Používejte moudře to, co znáte. Procvičujte věrně své schopnosti a ať vaši práci prostupuje v hojné míře světlo, které vám Bůh dává. Studujte, abyste ostatním mohli co nejlépe předat pokoj, světlo pravdu a mnoho dalších bohatých požehnání nebes. Neustále se zdokonalujte. Vztahujte se výše a výše. Je to umění zatížit naší mysl a tělo s tím, že máme neustále na zřeteli věčné skutečnosti, které teď mají hodnotu. Hledejte Pána s co největší opravdovostí, abyste mohli být více a více přечиštění a stanout na vyšší duchovní úrovni. Pak budete mít ten nejlepší diplom, jaký by kdo mohl mít – Boží schválení. *SpM 238.2*

Jakkoliv velké nebo malé hřivny máte, pamatujte na to, že to, co máte, je vaše pouze v zástavě. Tím vás Bůh zkouší a dává vám příležitost, abyste se pravdivě osvědčili. Jemu vděčíte za všechny vaše schopnosti. Jemu patří síla vašeho těla, vaši mysli a duše a pro Něho má být tato síla použita. Váš čas, vliv, nadání a schopnosti budete muset zúčtovat Tomu, který dává vše. Nejlépe své dary používá takový člověk, který se snaží uskutečnit Hospodinův plán na pozvednutí lidstva co nejsvědomitěji, přičemž má neustále na paměti, že musí být zároveň žákem i učitelem. *SpM 238.3*

Když mladí lidé vyjdou a začnou konat tuto práci a mají v ní i přes různé potíže úspěch, ať nedochází k takovým návrhům jako je poslat někam jinam a práci, kterou začali, předat mužům starším a zkušenějším. To není způsob, jak naše mladé lidi povzbudit. Mohou se potýkat s problémy i se dopustit chyb, ale pokud ve svém snažení vytrvají, se jejich porážky obrátí ve vítězství. *SpM 238.4*

Moji spolupracovníci, vytrvejte v práci, kterou jste začali. Dělejte ji tak dlouho, dokud nebudete dosahovat vítězství za vítězstvím a mějte na paměti, že pravost vašeho úspěchu můžete dokázat pouze v případě, že budete úspěšní. Vzdělávejte se s určitým záměrem. Mějte neustále na zřeteli nejvyšší standard, abyste mohli dosahovat stále většího dobra a tím odráželi Boží slávu. *SpM 238.5*

Ellen G. Whiteová

Domácí škola

Hovoří paní E. G. Whiteová, ve Svaté Heleně (Kalifornie)

Modlitebna sanatoria, 6.00 hod, 14. července 1902

Slíbila jsem, že dnes ráno budu mluvit ohledně nutnosti vzít naše děti z veřejných škol a zajistit vhodné místo, kde by se jim dostalo správného vzdělání. Překvapil mě postoj některých rodičů, kterým je tento problém očividně lhostejný, a to i přes často opakovaná upozornění, že rodiče se musí postarat o svoje rodiny ne pouze s ohledem na jejich současné zájmy, ale obzvláště pokud jde o jejich budoucnost, věčné zájmy. Charakter, který utváříme v tomto životě, rozhodne o našem osudu. Pokud se rozhodneme, můžeme prožít život, který se měří životem Božím. *SpM 239.1*

Každá křesťanská rodina je sama o sobě církví. Rodinní příslušníci mají být ve všem, co dělají jako Kristus. Otec má udržovat tak blízký vztah s Bohem, že si bude vědom toho, že jeho povinností je zabezpečit pro členy své rodiny takové vzdělání, které je vybaví pro budoucnost, pro věčný život. Jeho děti se mají učit nebeským principům. On je knězem domácnosti a za vliv, který měl na každého člena své rodiny, se bude odpovídat Bohu. Má pro svoji rodinu vytvořit takové podmínky, aby nebyla pokoušena přizpůsobovat se zvykům, zlým praktikám a laxnosti tohoto světa. *SpM 239.2*

Rodiče, kteří jsou dobrým příkladem doma, potom mají možnost přenést tento vliv i do církve. Nebudou sem vnášet ducha ukvapenosti, který způsobuje pouze rozkol a neschopnost dvou lidí se dohodnout, dokud jeden druhému neustoupí. Členové církve by si měli pamatovat, že ani dva listy na stromě nejsou nikdy stejné. Měli by si uvědomit skutečnost, že jako bratři a sestry v Ježíši Kristu jsou spojeni jedni s druhými a s Kristem, stejně jako jsou spojeny listy stromu se svými větvemi a kmenem, přesto však nejsou stříženi podle stejného vzoru. Každý rodič má svou vlastní jedinečnost, osobitost. Má stejné právo na svou nezávislost jako každý vládce; jeho povinností je, aby v Boží bázni, vládl své vlastní domácnosti. Domů se musí vnést nebeská vláda. To nás uzpůsobí k tomu, abychom v církvi pracovali společně s Bohem a byli příkladem světu. *SpM 239.3*

Pán touží po tom, abychom pochopili, že musíme své děti postavit do správného vztahu vůči světu, církvi a rodině. Jako první se musí se musí vzít v potaz chování v rodině. Učme, je aby byli uctívají k sobě navzájem a také k Bohu. Možná se zeptáte: „Co tím myslíš, být uctívající k Bohu?“ Myslí tím, že je máme učit, aby ctili našeho nebeského Otce a vážili si té obrovské a neskonale oběti, kterou za nás Kristus podstoupil. Kristus se postavil do čela lidstva, aby mohl příkladem dokázat, jak se dá lidství spojit s božstvím. Učte je, že společně, jako rodiče a děti máte výsadu být členy Boží církve – živých kamenů v Jeho nádherném chrámu. Rodiče a děti mají udržovat tak blízký vztah s Bohem, aby s nimi mohli komunikovat nebeští andělé. Do domovů, kde přebývá nepravost a neúcta k Bohu, nejsou tito poslové vpouštěni. Zachyťme z Jeho slova ducha nebe a vezmeme jej do našeho života zde dole. *SpM 239.4*

Někteří z vás mohou namítnout: „Pokud věříme v Bibli, proč pro nás Bůh nedělá zázraky?“ Bude je dělat, pokud Mu to dovolíme. Pokud lidské mysli dovolíme, aby přešla pod Boží kontrolu, potom bude zjevovat Boží moc k činění zázraků, moc mysli v akci je jako Boží moc k činění zázraků. *SpM 240.1*

V našich modlitbách se máme držet víry ohledně našich dětí, a věrně vykonávat povinnosti, které nám přísluší. Od Boha se mi dostalo poznání, že manžel se svou ženou mají doma působit jako služebník, lékař, zdravotní sestra a učitel. Mají své děti připoutat k sobě a k Bohu a učit je, aby se vyvarovali všeho, co by nějakým negativním způsobem ovlivňovalo jejich zdraví a správně pečovat o své tělo. Rodiče mají obrovskou odpovědnost udržovat se v dobré fyzické kondici a v duchovním zdraví, aby do jejich mysli mohlo proniknout nebeské světlo a osvětit chrám duše. Takoví rodiče mohou vychovávat své děti od nejútlejšího dětství k tomu, aby dělali to, co po nich chce Bůh. Tím, že si jako rádce vezmou Jeho Slovo, je budou vychovávat ve výživě a napomínání Pána. *SpM 240.2*

Mnozí rodiče nechají své děti pobíhat sem a tam. To však není správné. Rodiče se budou Bohu za spásu svých dětí odpovídat. Kromě toho jsou také odpovědní za jejich fyzické zdraví. Měli by

usilovat o to, aby se dobře fyzicky vyvíjeli. Měli by je učit, aby nedávali volný průchod svým chutím a osvojením špatných návyků neuváděli v nebezpečí své fyzické a duševní schopnosti, protože Bůh si je chce cele použít. *SpM 240.3*

Každé slovo, které promluví otec nebo matka, bude mít na život dítěte vliv, jak k dobrému tak ke zlému. Pokud rodiče mluví v afektu a tím prokazují ducha dětí tohoto světa, považuje je Bůh za děti tohoto světa, ne za Svě syny a dcery. *SpM 240.4*

Rodiče, od okamžiku, kde jsme se znovu narodili do Božího království, jsme v Božích službách. Máme žít takové životy, pod které se On může podepsat. Do vedení naší domácnosti máme vnést principy nebes. Každé dítě máme učit tomu, aby bylo uctivé, slitovné, milující, soucitné a jemného srdce. O těchto povahových rysech křesťana mluví Petr, který nás také nabádá k tomu, abychom se zbavili veškerého zla tím, že budeme žít podle následujícího plánu. „*Na to tedy samo všecku snažnost vynaložíte*“, říká „*příčinějte k víře své ctnost, a k ctnosti umění, K umění pak zdrželivost, a k zdrželivosti trpělivost, k trpělivosti pak pobožnost, Ku pobožnosti pak bratrstva milování, a k milování bratrstva lásku.*“ (2 Pt 1,5-7) *SpM 240.5*

Chceme znalost našeho Spasitele. Nebylo by tedy pro nás nejlepší učit své děti, aby se chovali uctivě doma a vůči Bohu? Není to ta práce, ke které jsme jako „spolupracovníci s Bohem“ zavázáni? *SpM 241.1*

Už řadu let mi Pán ukazuje, že mnoho domácností Jeho lidu potřebuje být očištěno. Konec je blíže, než jsme si mysleli. Jako otcové a matky se máme očistit, abychom byli čistí jako Kristus, abychom byli dokonalí jako je dokonalý Bůh. Místo toho, abychom od Boha odpadali, bychom měli vědět, jaká je vůle nebes, dokonalosti nebes. Odložme ducha reptání a stěžování si a mějme na paměti, že povzbuzováním takového ducha znevažujeme Boha. Žijeme v místě jeho přebývání, jsme členové Jeho rodiny, kterou vytvořil a vykoupil. Každý má respektovat a chovat se citlivě k těm, s kterými je spojen. V našich vzájemných vztazích bychom nikdy neměli mařit a jizvit život a ducha druhých. Když příkladem svého života a charakteru ukazujeme Boží zázračnou moc, svět pozná, že jsme byli s Ježíšem a učili se od něho. *SpM 241.2*

Tyto věci se mi jeví jako velmi závažné. Minulou noc jsem od dvou hodin ráno nemohla usnout. Proto jsem se pustila do psaní těchto myšlenek, přičemž jsem se snažila být maximálně srozumitelná. Nemáme mít pocit, že jsme dosáhli dokonalosti. Máme být přetaveni, abychom mohli být zbaveni veškeré strusky. Potřebujeme, aby na nás sestoupila všechna požehnání nebes, která jsou zaslíbena každému věřícímu. *SpM 241.3*

Pán nám nezadržuje nic dobrého. Prohlašuje: „*Což byste koli chtěli, prostě, a stanet' se vám.*“ (J 15,7) Neříká nám, abychom se v žádostech omezovali na určité věci, ale ujišťuje nás, že nás požehná podle bohatství Své milosti. Je ochotnější, než rodiče, kteří dávají svým dětem dobré dary, dát Ducha Svatého těm, kteří jej požádají. Aby ukázal svou ochotu, ukazuje na něžný vztah otce ke svému synovi. „*An který z vás jest člověk,*“ říká „*jehož kdyby prosil syn jeho za chléb, dal by jemu kámen? A prosil-li by za rybu, zdali dá jemu hada? Poněvadž tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávatí dětem svým, čím více Otec váš, kterýž jest v nebesích, dá dobré věci těm, kteříž ho, prosí?*“ (Mt 7,9-11) *SpM 241.4*

Z tohoto biblického principu se mohou rodiče mnohé naučit. Děti, kteří se dožadují něčeho, co pro ně není nejlepší, nemáme napomínat, ale jemně jim říct: „To by pro tebe nebylo dobré. Nemůžeš to mít, protože by ti to ublížilo. Ale i když ti to nemůžeme dát, uděláme všechno pro to, aby byl šťastný.“ *SpM 241.5*

Otec by měl být ke svým dětem vždy přátelsky nakloněn. Je tak smutné, že se otec nechová ke svým dětem tak, jak by měl! Otec chlapců má vstoupit do blízkého vztahu se svými syny, předávat jim své bohaté zkušenosti a mluvit s nimi prostě a citlivě, tak, aby je připoutal ke svému srdci. Mají na něm vidět, že to, na čem mu nejvíc záleží, je jejich štěstí. *SpM 242.1*

Rodiče, udržujme neustále se svými dětmi takový vztah, jaký máme se svým nebeským Otcem. Řekněme jim, že jsme Jeho děti, a že se k nim chceme chovat takovým způsobem, jakým se k nám chová On. Nedovolí, abychom si libovali ve škodlivých věcech. Dává nám pouze to, co je pro naše nejlepší dobro. Říká: „*Proste, a dánoť bude vám; hledejte, a naleznete; tlucte, a bude vám otevřeno. Nebo každý, kdož prosí, bere; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tluče, bude otevřeno.*“ (Mt 7,7.8)

SpM 242.2

Všichni jsme Bohu odpovědní. Vezmeme-li v úvahu, že se Mu budeme zodpovídat ze všeho, co jsme udělali, s vědomím toho, že „*učinění jsme divadlo tomuto světu, i andělům, i lidem*“ (1 K 4,9) budeme toužit po tom, abychom byli očištěni od své rozmrzelosti a tvrdosti, nedostatku sympatií a citlivosti k druhým. Toto zlo je koukolem mezi pšenicí a musí být zničeno. SpM 242.3

Děti mají být chráněny od znečištěných zdrojů

Na otce a matky připadla odpovědnost poskytnout dětem, které jim byly svěřeny křesťanské vzdělání. Nikdy nemají zanedbávat své děti. Nikdy by neměli připustit, aby je jakékoliv podnikání pohltilo natolik, aby děti, které by měly být vedeny do souladu s Bohem, nechali samovolně jednat do té míry, že by se od Něj oddělily. Neměli by dopustit, aby jim vyklouzli ze sevření a dostali se do rukou nevěřících. Mají dělat vše, co je v jejich silách, aby se nenapájeli duchem tohoto světa. Mají je učit, jak se stát pomocníky Boha. Jsou Boží lidskou rukou, která připravuje je a jejich děti na nekonečný život v nebeském domově. SpM 242.4

Vzdělání našich dětí začíná doma. Jejich prvním učitelem je matka. Když dospějí do věku, kdy by mohli začít chodit do školy, máme dovolit, aby chodili do světské školy? SpM 242.5

Před mnoha lety jsme s mým manželem mluvili se jedním učitelem v Oaklandu ohledně veřejných škol ve městě. Řekl nám: „Kdyby rodiče věděli o nepravosti, která se, jak s určitostí víme, na těchto školách děje, způsobilo by to takový rozruch, jaký si vy ani já neumíme představit. Mladí lidé jsou zkažení a domovy, ve kterých žijí, jsou v natolik zoufalém stavu, že pro to učitelé nemají slov.“ SpM 242.6

Tento rozhovor proběhl před více než dvaceti lety. Změnil se od té doby stav našich škol? SpM 243.1

Někteří otcové a matky jsou tak lhostejní a bez zájmu, že je podle jejich názoru jedno, zda jejich děti chodí do církevní nebo veřejné školy. Říkají: „Jsme ve světě a nemůžeme z něj odejít.“ Ale, rodiče, od světa se můžeme oddělit dobrým způsobem a vyhnout se tak mnohému zlu, které se v těchto posledních dnech tak rychle rozrůstá. Můžeme se vyhnout tomu, že nebudeme tolik slyšet o existujícím zlu a kriminalitě. SpM 243.2

Měli bychom udělat vše, co můžeme, abychom se i svými dětmi dostali na místo, kde nebudeme vidět nepravost, která se ve světě děje. Měli bychom si dávat pozor, na co se díváme a co posloucháme, aby tyto hrůzné věci nevstupovali do našich myslí. Když nám donesou noviny, mám pocit, že bych je chtěla zakrýt, aby ty směšné a senzační věci nebyly vidět. Vypadá to, jako by za mnohými věcmi, které vycházejí v novinách, stál nepřítel. Tak je odkryt a obnažen každý hřích. SpM 243.3

Rozhraní mezi těmi, kdo Bohu slouží a kdo neslouží by vždy mělo zůstat zřetelné. Rozdíl mezi věřícími a nevěřícími by měl být stejně velký, jako rozdíl mezi světlem a tmou. Když Boží lid zaujme pozici chrámu Božího Ducha a v něm bude skrze něj přebývat Sám Kristus, budou Jej zjevovat v duchu, slovech a činech takovým způsobem, že rozdíl mezi nimi a následovníky Satana bude naprosto zřejmý. SpM 243.4

Někteří možná namítnou: „Pokud máme zůstat odlišní, na co máme sanatorium, do kterého budeme všechny zvát?“ Moje odpověď zní – pokud do našeho zařízení přivedeme muže a ženy ostatních denominací, řekneme jim, že jsme nedominační? Pokud ano, popíráme Boží zákon. Jsme denominací, ale hledáme a otvíráme dokořán dveře všem, kteří by potenciálně mohli přijít. „*Tak svět světlo vaše před lidmi,*“ praví Spasitel „*ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.*“ (Mt 5,16) Máme se snažit obnovit fyzické zdraví nemocných a ulehčit jejich utrpení. Mnozí muži a ženy si osvojili nezdravý způsob života. Mnohé děti jsou nemocné, protože se nikdy neučily, jakým způsobem funguje lidský organismus – systém, ohledně kterého David zvolal: „*Po-divuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky.*“ (Ž 139,14 – KJV) SpM 243.5

Poučení od Izraele

Zatímco na Egypt dopadaly Boží soudy, Hospodin prikázal Izraelitům nejen, aby zůstali se svými dětmi, ale také aby domů přivedli všechna stáda. Předtím, než byli zabiti prvorození, řekl Hospodin skrze Mojžíše Svému lidu: „*Vyberte a vezměte sobě beránka po čeledech svých, a zabíte*

Fáze. Vezmete také svazček yzopu, a omočíte v krvi, kteráž bude v medenici, a pomažete nade dveřmi a na obou veřejích tou krví, kteráž bude v nádobě; z vás pak žádný nevycházej ze dveří domu svého až do jitra. Neboť půjde Hospodin, aby bil Egypt, a kde uzří krev nade dveřmi a na obou veřejích, přeskóčí Hospodin ty dveře, aniž dopustí zhoubci vjíti do domů vašich k hubení.“ (Ex 12,21-23) *SpM 243.6*

Stejně jako Izraelité drželi v průběhu Božích soudů na egyptskou zemi své děti doma, tak v této nebezpečné době máme držet naše děti oddělené a odloučené od světa. Máme je učit, že Boží přikázání znamenají mnohem víc, než si uvědomujeme. Ti, kteří je dodržují, nebudou napodobovat praktiky přestupníků Božího zákona. *SpM 244.1*

Rodiče musí přistupovat k Božímu slovu s úctou a být poslušni jeho vyučování. Rodičům dnes, stejně jako kdysi Izraelitům Bůh říká: „*A budou slova tato, kteráž já přikazuji tobě dnes, v srdci tvém. A budeš je často opětovat synům svým, a mluvit o nich, když sedneš v domě svém, když půjdeš cestou, a léhaje i vstávaje. Uvážeš je za znamení na ruce své, a jako náčelník mezi očima svýma. Napíšeš je také na veřejích domu svého a na branách svých.*“ (Dt 6,6-9) *SpM 244.2*

Bez ohledu na toto jasné nařízení někteří lidé dovolí svým dětem, aby navštěvovali veřejné školy, kde se promíchají s těmi, jejich morální standardy nejsou příliš valné. V těchto školách děti nemohou studovat Bibli ani její principy. Křesťanští rodiče, musíte zabezpečit, že se vaše děti budou učit biblickým principům. A nekojte se nadějí, že k tomu bude stačit studium Slova v církevní škole. Vyučujte děti Písmo, když sedíte, když vycházíte, když vcházíte, když jdete po cestě. Chodte s dětmi častěji, než to děláte. Mluvte s nimi. Ať je jejich myšlení nasměrováno správně. Když to budete dělat, zjistíte, že do vašeho domova přijde Boží světlo a Jeho sláva. Jak ale můžete očekávat Jeho požehnání, když nevyučujete správným způsobem své děti? *SpM 244.3*

Dotýkám se pouze několika bodů v řadě oblastí, týkajících se výcviku a vzdělávání dětí. Doufám, že někdy se tomuto tématu budu moci věnovat hlouběji, jsem i totiž naprosto přesvědčena o tom, že se tato problematika musí představit našim lidem. Pokud Adventisté sedmého dne očekávají, že se jim jejich domovech dostane Boží pochvaly, musí nabrat naprosto jiný kurz, než doposud. *SpM 244.4*

Každý věrný rodič uslyší ze rtů Mistra slova: „*Dobře uděláno, dobrý a věrný služebník... vstup do radosti svého Pána.*“ (Mt 25,21) Kéž nám Bůh pomůže, abychom byli dobrými a věrnými služebníky v jednání s druhými lidmi. Říká nám, abychom se navzájem rozněcovali „*v lásce a dobrých skutcích*“ (Žd 10,24), pomáhali si a povzbuzovali jeden druhého. *SpM 244.5*

Potřeba církevní školy v Crystal Springs

Už jsme skoro doma. Stojíme na hranicích věčnosti. Ti, kteří se prokáží jako hodni, budou brzy uvedeni do Božího království. Nemáme čas, který bychom si mohli dovolit ztratit. Měli bychom zahájit práci zde v Crystal Springs. Jsou zde naše děti. Máme je nechat, aby se znečistily světem, jeho nepravostí, znevažováním Božích přikázání? Ptám se těch, kteří mají v úmyslu poslat své děti do veřejné školy, kde budou náchylní k tomuto znečištění? Jak se odvažujete podstoupit takové riziko? *SpM 245.1*

Máme v úmyslu pro naše děti postavit školu. Díky mnoha žádostem na uvolnění prostředků do různých oblastí se zdá, že bude problém na tento projekt sehnat dostatečné množství peněz nebo o výstavbu malé, vyhovující školní budovy vzbudit dostatečně velký zájem. Řekla jsem školnímu výboru, že jim pronajmu určitý pozemek a to na tak dlouho, dokud jej budou používat k záměrům školy. Doufám, že nastane takový zájem, který nám umožní postavit budovu, kde se naše děti budou moct učit Boží Slovo, které je krví života a tělem Božího Syna. „*Kdo jí mé tělo*“ prohlašuje „*a pije mou krev, má věčný život. ... Co dává život je Duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život.*“ (J 6,56-63) Máme jíst a pít Slovo života a žít podle něj mnohem důsledněji, než kdykoliv předtím. *SpM 245.2*

Nemáte zájem na tom, aby se postavila škola, ve které se bude vyučovat Boží Slovo? Jeden muž, když se ho ptali, nakolik by byl ochoten pro školu pracovat, řekl, že nám pomůže, pokud dostane tři dolary denně, byt a stravu. Ale nabídky tohoto typu nechceme. Pomoc k nám přijde. Očekáváme, že budeme mít školu, ve které se bude vyučovat Bible, kde se budou předkládat mod-

litby Bohu a ve které děti budou moci být poučeni o biblických principech. Očekáváme, že všichni, kdo se budou chtít s námi chopit tohoto projektu, se budou chtít na stavbě této školy podílet. Očekáváme, že na tomto kopci vycvičíme malou armádu pracovníků. *SpM 245.3*

Víme, že všichni mají zájem na tom, aby byl tento podnik úspěšný. Ať ti, kteří mají volný čas, věnují na stavbu této budovy několik dní. Zatím nebylo upsáno dost peněz, pouze na zaplacení nezbytného materiálu. Za tuto částku jsme rádi a žádáme každého, aby se se zájmem zapojil do této činnosti, abychom již brzy měli místo, kde naše děti budou moct studovat Bibli, která je základem všeho pravého vzdělání. Bázeň před Hospodinem – úplně první lekce, která se má vyučovat – je začátkem moudrosti. *SpM 245.4*

Neexistuje žádný důvod k tomu, aby tato věc vázla. Ať se každý chopí pomoci a ve svém zápalu nepřestane, dokud nebude budova postavena. Ať každý dělá něco. Někteří, aby mohli pomoci, budou muset třeba vstávat ve čtyři hodiny ráno. Já začínám obvykle svou práci ještě dříve. Jakmile se rozední, hodinu nebo dvě před snídaní by už někteří mohli s prací na té budově začít. Všichni, zajisté, takto pracovat nemohou, ale každý může nějakým způsobem projevit svůj zájem o to, aby děti mohli získávat vzdělání ve škole, kde mohou být kázněni a školeni pro službu Bohu. Na každé podobné snaze zcela jistě spočine Jeho požehnání. *SpM 245.5*

Když jsme stavěli naši církevní budovu v Coorabongu, procházeli jsme se sestrou McEnterferovou oblastí, kde žili tesaři a ptali se jich, kolik by si účtovali za den práce. Mnozí z nich přislíbili, že by pracovali za méně, než je obvyklá mzda. Někteří z nich slíbili, že nám věnují čas; jiní, ti kteří měli rodiny a byli příliš chudí na to, aby pracovali za nic, nabídli práci za šest šilinků – jeden a půl dolaru za den. Tuto budovu jsme postavili a dnes stojí jako připomínka Boha, zázraku, vytepaného jeho mocí. Mnozí věřící právě začali světít šabat. Někteří z nich jsou velmi chudí a zpočátku jsme jim museli pomoci. Teď už jsou všichni soběstační. Udržují v dobrém stavu církevní výdaje a platí věrně desátek. Tímto způsobem jsme postavili naše budovy, ve kterých se scházíme na mnoha místech v Austrálii. *SpM 246.1*

Bratři a sestry, co uděláte, abyste pomohli při stavbě církevní školy? Věříme, že všichni to budou považovat za výsadu a požehnání mít takovou školní budovu. Ať se nás zmocní duch práce a řekneme si: Povstaneme a budeme stavět. Pokud se pustíme do práce všichni společně, brzy budeme mít školu, kde se den co den budou učit naše děti cestě Páně. Když uděláme naše nejlepší, spočine na nás Boží požehnání. Nepovstaneme a nezačneme stavět? *SpM 246.2*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Upevňování a kontrola

Sanatorium, Elmhaven, Kalifornie

2. září 1902

Den za dnem mě ohromuje Duch Svatý tím, že mi říká že by naši lidé v této chvíli měli dostat poslední varování. *SpM 246.3*

Ohledně postavení zařízení, která mohu označit jako malá sanatoria, se dá říci mnoho. V žádném případě by se nemělo postavit jedno gigantické sanatorium, tato zařízení by měla být na mnoha místech. Plánování nových objektů by naši bratři měli důkladně zvažovat a měli by se zdržet přání překvapit svět postavením něčeho velkého na jednom nebo dvou místech. *SpM 246.4*

Ve všech našich velkých městech bude v rámci tvořících se konfederací a unií docházet ke spojování. Lidé budou vládnout nad jinými a hodně od nich požadovat. Životy těch, kteří se odmítnou připojit do těchto unií, budou v nebezpečí. Všechno je připravováno na poslední velkou práci, kterou provede Ten, který je mocný zachránit i zničit. *SpM 246.5*

Někteří mají téměř nekontrolovatelnou touhu spojit všechna naše lékařská zařízení pod dozor jedné instituce. Mám vám sdělit, že tuto touhu podněcuje ten samý duch, který se projevuje ve světě jako snaha různých unií stát se řídící mocností. Práce, kterou dal Bůh svému lidu, spočívá v upevnění svědectví a zpečetění zákona mezi Jeho učedníky. *SpM 247.1*

Ve všech našich sanatoriích musí dojít k nápravě mnoha věcí. Má zde převládat spravedlnost, milosrdenství a Boží láska. Práce v těchto zařízeních probíhala více či méně podle existujících okolností. Ať nikdo neříká: „K vykonání té nebo oné práce se musíte zavázat určitou smlouvou, jinak vás nebudeme podporovat.“ Podepisování takovýchto smluv musí ustát. Tento druh práce je už minulostí. Způsobil už mnoho rozbrojů. Naším Průvodcem a Panovníkem je Hospodin. Zavažme se Jemu. Bůh si nepřeje, aby se lidé zavazovali k určitým smlouvám, protože chce jednat Svým způsobem. Každé jho má být zlomeno. Pravda, která je v Ježíši, je sama o sobě dostatečným závazkem, aby upoutala každou mysl, řídila každý impuls a pohyb. Ty, které by v případě jejich ochotě se podvolit by vedl Bůh, kteří se však rozhodli, že s Ním nebudou pokorně chodit, nemají stanovovat podmínky pro jiné. Ať každý člověk vzhlíží k Bohu, ne k lidem. Hospodin, Bůh nebes je tím, kdo vládne. *SpM 247.2*

Tato slova jsem měla napsat, pokud možno jednoduše. Dostala jsem zjevení situace, která byla před potopou. To samé spojování v rámci unií, kterého jsme dnes svědky, existovalo i ve dnech Noe. Nikdy předtím však nedocházelo k takovému jednání jako dnes, kdy se vybírají úředníci, aby vládli nad lidem. Ti, kteří zastávají nejvyšší vládní funkce ukazují, jak malou důvěru může Bůh do jejich vládnutí vložit. *SpM 247.3*

Žijeme v úžasné době. Bůh vidí politováníhodný stav naší společnosti. Žádá ty, kteří uvěřili Jeho evangeliu, aby vyšli ze světa. „*Oddělte se*,“ praví Hospodin „*a nedotýkejte se nečistého*.“ (2 K 6,17). *SpM 247.4*

Člověk, který je královskou mocí mezi Božím lidem v kterékoliv oblasti Jeho zájmu, pokud jej reprezentují smlouvy, které k podpisu připravili lidé, nebyl ustaven Bohem. Ať ti, kteří věří Bibli, studují principy, které mají určovat jejich jednání s myšlením lidí. Bůh není autorem zmatku, ale pokoje. Sobectví, které pozvedne jednoho člověka, aby ovládal myšlení ostatních, není inspirováno Bohem, neboť Pán pracuje v těch a skrze ty, ve kterých může působit a kteří budou v každé křesťanské službě jednat v souladu s božským osvícením. *SpM 247.5*

Bůh je původcem všeho dobrého. Žehná lidem blahobytem a dává hojně tím, že působí, že země vydává své poklady. Co však vidí na těch několika málo vzdělaných a určitým způsobem nadaných lidech? Nemnozí pracují podle Božího příkazu. Poddání pokušení, ovládají trhy a kontrolují obchod v souladu s principy Satana. Disponují penězi, které patří lidu, penězi, které by jim daly rovnou šanci. Boží chudí byli zanecháni na pospas, aby trpěli a umírali a lidská chamtivost přitom nezná mezí. *SpM 247.6*

3. září

Minulou noc jsem dobře spala. Víím, že Pán slyší mé modlitby. Toužím po tom se k Němu přiblížit, protože Slovo říká „*Přiblížte se k Bohu a On se přiblíží k vám.*“ Tohoto zaslíbení si velmi cením. Dokázala jsem, že je pravdivé. *SpM 248.1*

Mám upozornit na několik věcí. Je potřeba nápravy v jednání s pracovníky našich sanatorií, mužů a žen, kteří nesou břemeno péče o nemocné. To je velmi delikátní záležitost. Je potřeba, aby se učitelé sami stali studenty toho největšího zdravotního Misionáře, který kdy chodil a působil na tomto světě, aby neztratili své spojení s Bohem a nestali se nadřazenou entitou. *SpM 248.2*

Není to prázdný pohár, jehož přenesení by nám činilo potíže, ale pohár naplněný až po okraj, kdy je potřeba rovnováhy. Soužení a protivenství mohou způsobit mnoho nepohodlí a přinést spoustu deprese, ale prosperita je pro duchovní život nebezpečná. Pokud člověk nežije v neustálé podřízenosti Boží vůli, není posvěcen pravdou a nemá víru, která pracuje láskou a očišťuje duši, pak prosperita zcela jistě podnítí přirozenou inklinaci k domýšlivosti. *SpM 248.3*

Často se od nás vyžadují modlitby za obrácení duší, když procházíme různým protivenstvím a nemocemi. Ale ti, kteří takto trpí, představují keř, který i když hořel, oheň nestrávil. Když Mojžíš pásal stádo ovcí svého tchána Jitra v Madianské zemi, „*tedy ukázal se mu anděl Hospodinův v plameni ohně z prostředku kře. I viděl, a aj, keř hořel ohněm, a však neshořel*“ (Ex 3,2). Mojžíš se přiblíží, aby viděl zvláštní věc. Oheň, který se v keřích rozhořel, je nestráví. Dozvídá se, že uprostřed toho keře je Hospodin. A tak je to i v životě. Není to strádání a protivenství, čehož bychom se měli nejvíce děsit, protože Bůh je v tom všem, pomáhá nám a udržuje nás. Naše modlitby mají být především za ty postavené v autoritě. Byla jim svěřena prosperita a vliv a proto potřebují, aby se za ně modlila celá církev. *SpM 248.4*

Svým způsobem srovnatelného bezpečí dosáhneme tehdy, když sestoupíme do údolí ponížení, tam kde se spolehne na Boha, že nás bude učit a povede každý náš krok. Ať se každý člověk, který má živý vztah s Bohem, modlí za ty, kteří jsou na odpovědných místech – za ty, kteří stojí na vrcholu a kteří mají mít díky svému vysokému postavení mnoho moudrosti. Pokud takoví lidé nepocítí potřebu opřít se o Paži, která je silnější, než jakékoliv lidské zřízení, pokud nebudou záviset na Bohu, získají na věci zkreslený pohled a padnou. *SpM 248.5*

Pán mě pověřil, abych naléhala na to, aby si lidé uvědomili, že jsou pouze lidé. Je zapotřebí, aby Kristova církev úzce komunikovala s Pánem Ježíšem. Ti, kteří jsou ve velké míře závislí na Bohu jsou obvykle ti, kteří mají minimum pozemského bohatství, na kterém by byli závislí. *SpM 249.1*

Skotská jedle je jedním z nejlepších příkladů, ze kterých se mohou křesťané poučit a inspirovat. Tento strom vyžaduje pro své kořeny méně půdy, než jiné stromy. V suché a neúrodné půdě si dokáže najít dostatečnou výživu a díky tomu je zelená jak v létě, tak v zimě. I když sou její kořeny pokryty jen nepatrným množstvím zeminy, tyčí se nad ostatní stromy v lese a téměř se dotýká nebe. Bylo by dobré zasadit a pěstovat tento druh stromu, je názorným příkladem toho, jak by měl život křesťana vypadat. *SpM 249.2*

Chci mluvit o významu tohoto symbolu co možná nejvíce. Členové církve, kteří stojí v půdě, kam byli přiděleni a na svém místě, jsou stromy spravedlnosti, Hospodinova sadba. I když mohou procházet protivenstvím, se stejně jako jedle, jejíž kořeny pokrývá jen málo zeminy, neustále vztahují k nebi a získávají výživu shůry. Podobní jejím vonným větvím, propůjčují milost, kterou sami přijali. Skrytá výživa, která přichází od Boha, se k Němu vrací ve formě nejčistší služby. *SpM 249.3*

Za každou duši tohoto světa se platí cena. Každý člověk dostal určitou práci. „Služebníci,“ tento pojem zahrnuje všechny, kteří vykonávají jim svěřenou práci a tím prokazují Bohu úctu. Nikdo se i před Bohem nebude moci obhájit tím, že na místě, kam byl přidělen, pouze stál. Bůh vyžaduje, aby člověk do úkolu, jenž mu byl přidělen, vložil veškerou svoji energii. Nikdo v sobě nenajde sílu, která by mu umožnila sloužit Bohu naplno. Musí být účastník božské přirozenosti. Teď je zapotřebí v poměrně krátké době potřeba udělat velké množství práce a je podstatné, aby muži a ženy v Božích službách v každém okamžiku vzhlíželi k Ježíši. Bratři a sestry, zlomte každé jho, které by na vás vložil člověk. Vezměte na sebe jho Kristovo. Učte se od Něj, který je poddajného a mírného srdce. *SpM 249.4*

Ve spojení s lékařskou misionářskou prací, které nás učil Kristus během Svého života zde na zemi, existují dvě skupiny lidí, které si žádají náš nejhlubší zájem a pozornost – jsou to hříšníci, kteří potřebují Spasitele, ač si tuto svou potřebu zatím neuvědomují a ti, kteří se v Božích službách neustále posunují vpřed. Ať už mají jakékoliv postavení, jakékoliv schopnosti a nadání, jedná se o ty, kteří „pracují společně s Bohem“. Obnovování Boží milostí jsou Božími věrnými pracovníky, kteří skrze milost, která jim byla dána, přispívají k obnově ostatních. *SpM 249.5*

Pokud bude toto náležitě uznáno, nebude se zde projevovat snaha vykonávat moc. Boží pracovníci budou v jednotě v lásce a nebudou se smluvně zavazovat v rámci různých sdružení. Mám vám říci: „Vyhněte se podpisu smluv, které vznikly díky nepochopení významu pravého posvěcení.“ *SpM 249.6*

Vliv stravy na poradních shromážděních

Ze „záznamu z Pacifiku“ 9. října 1902

Předtím, než se bratři shromáždí v radě nebo na shromáždění výboru, měli by sami sebe předložit Bohu, pečlivě zkoumat své srdce a kriticky se podívat na své motivy. Modlete se, aby vám Pán zjevil to, jací ve skutečnosti jste, abyste se pak následně nepustili do nemoudré kritiky nebo neodsuzovali předkládané návrhy. *SpM 250.1*

U štědrě prostřených stolů se lidé často přejídají. Svoje zažívací ústrojí zatíží natolik, že nemůže správně fungovat. Výsledkem je nepříjemný pocit otupělosti. Mysl nereaguje pohotově. Když se během jednoho jídla jedí různé druhy potravin, často je výsledkem špatné trávení. Některé druhy potravin se špatně snášejí s jinými. K poruše trávení dochází díky nesprávné kombinaci jídla, nastane fermentace, kontaminace krve a zmatek v mozku. *SpM 250.2*

Zvyk se přejídat nebo kombinace různých pokrmů v rámci jednoho jídla vede často k dyspepsii. Dochází k poškození choulolistivých orgánů trávicího ústrojí. Žaludek marně protestuje a vysílá signál do mozku, kdy žádá o správnou reakci. Takto negativně působí nadměrné množství jídla nebo jeho nesprávná kombinace. Naš organismus nás před těmito nezdravými stravovacími návyky neustále, ale přitom často zbytečně předem varuje. Důsledkem toho sami trpíme. Namísto zdraví nastoupí nemoc. *SpM 250.3*

Někteří možná namítnou: „A jakou to má souvislost se schůzemi výboru?“ Velkou. Jak se může účinek špatného stravování projevit na činnosti rady a na schůzích? Činnost mozku je ovlivněna stavem zažívacího ústrojí. Pokud není v pořádku, odrazí se to na neschopnosti se soustředit a správně uvažovat. Často to vede k případům, že lidé v tomto stavu, tvrdošíjně trvají na svých mylných názorech. Údajná moudrost takovýchto lidí je však pro Boha bláznovstvím. *SpM 250.4*

Mluvím o těchto věcech právě kvůli situaci v mnoha radách a při mnoha schůzích výboru, kde se otázkám, které vyžadují důkladné prostudování, věnuje jen ta nejmenší pozornost a důležitá rozhodnutí se tudíž často dělají ukvapeně. Často, když mělo, co se týče pozitivních názorů dojít k jednomyslnosti, padla rozhodnutí ve prospěch těch negativních a celá atmosféra schůze se změnila. Takovéto výsledky mi byly prezentovány znovu a znovu. *SpM 250.5*

Předkládám vám nyní tuto záležitost, a svým bratřím ve službě evangelia mám říci: Nestřídmostí v jídle se diskvalifikujete k tomu, abyste byli schopni jasně vidět rozdíl mezi svatým a obyčejným. Touto nestřídmostí také dáváte najevo, že znevažujete varování, která vám Pán dal. Jeho slovo k vám je: „*Kdo jest mezi vámi, ješto se bojí Hospodina, poslouchej hlasu služebníka jeho. Kdo jest, ješto chodí v temnostech, a nemá žádného světla, doufej ve jméno Hospodinovo, a zpolehni na Boha svého. Aj, vy všickni, kteříž zaněcujete oheň, a jiskrami se přepasujete, chod'tež v blesku ohně svého, a v jiskrách, kteréž jste roznítili. Od ruky mé toto se vám stane, že v bolesti ležeti budete.*“ (Iz 50,10.11) *SpM 250.6*

Neměli bychom se přiblížit k Pánu, aby nás zachránil od vší nestřídmosti jak v jídle tak v pití, všech nesvatých, chlípných žádostí, vší zloby? Nemáme se pokorit před Bohem, odložit všechno, co znečišťuje tělo a ducha, abychom mohli v Boží bázni dosáhnout dokonalosti svatosti svého charakteru? *SpM 251.1*

„Cokoliv jíte nebo pijete, čiňte ke slávě Boží.“ Všichni jsou nyní zkoušeni a přezkušováni. Mnozí, kterým bylo dáno vzácné světlo, se touží vrátit k egyptským hrncům masa. Mnozí, kteří jsou podporováni desátky z Boží pokladnice vlastní bezuzdností způsobují otravu života, který proudí jejich žilami. Znevažují světlo a varování, které jim Bůh v průběhu posledních dvaceti pěti nebo třiceti let dával, někteří dále ukájejí svou vášeň pro jedení masa. *SpM 251.2*

Nemáme používat problematiku jedení masa jako zkoušku. Ale můžeme a měli bychom zvážit vliv věřících, kteří jedli maso v jiných církvích. Ti, kteří jedí maso, znevažují varování, která Bůh v této v této otázce dal. Nemají žádný důkaz toho, že chodí po bezpečných stezkách. Pro to, aby mohli jíst maso mrtvých zvířat, nemají nejmenší výmluvu. Na stvoření zvířat spočívá Boží kletba. Maso se často v žaludku rozkládá a způsobuje nemoci. Rakovina, nádory a plicní choroby jsou často způsobeny jedením masa. *SpM 251.3*

Neměli bychom jako Boží poslové nést nesporné svědectví proti bezuzdnosti zvrhlých choutek? Udělají si ti, kteří o sobě prohlašují, že jsou služebníky evangelia, a prohlašují nejdůležitější pravdu, kdy danou smrtelníkům, ze svého žaludku žumpu? Bůh zaopatřil velké množství nejrůznějšího ovoce a obilovin, které se dají zdravě připravit a v rozumném množství konzumovat. Proč tedy lidé dál jedí maso? Je možné, abychom měli důvěru ve služebníky, kteří se připojí k ostatním tam, kde se jí maso? *SpM 251.4*

Rodiče, kteří znají pravdu ohledně těchto požitků, by neměli dovolit svým dětem, aby se přejídali, jedli maso nebo jiná jídla, podněcující jejich vášně. Člověk se buduje tím, co jí. Jedení masa posiluje naše nižší sklony a povzbuzuje je k aktivitě. Rodiče by měli vyřadit vše, co ohrožuje morální a fyzické zdraví jejich dětí. Neměli by podávat maso. Pokud dovolí svým dětem, aby jedli maso a dále do jídelníčku zařadí také máslo a vejce, zcela jistě u nich propukne v určité formě nemoc, která bude mít nepříznivý dopad na jejich mysl a tělo. Tímto se oslabuje duchovní stav člověka a často dochází k jeho úplnému zániku. *SpM 251.5*

Otcové a matky, bděte na modlitbách. Chraňte se proti nestřídmosti v každé podobě. Učte své děti zásadám správné životosprávy. Boží hněv už začal navštěvovat děti neposlušnosti. Jaké zločiny, hříchy a nepravost jsou odhalovány na všech místech! Jako lidé máme své děti střežit v maximální možné míře před těmito zvrácenými existencemi. *SpM 252.1*

Kdybychom věděli, jakých ohavných praktik se dopouštějí členové mnoha rodin, kteří o sobě tvrdí, že jsou křesťané, měli bychom si dávat větší pozor na duchovní atmosféru, která obklopuje naše děti, a to nejenom ve veřejných školách, ale i ve školách Adventistů sedmého dne. Pokud děti, těch, co zachovávají šabat, nejsou s opatrností vedeny řádek za řádkem, pravidlem za pravidlem, pokud je jim dovoleno být ve společnosti zkažených dětí, hrozí jim nebezpečí, že se také zkaží. *SpM 252.2*

Aby Adventisté sedmého dne zůstali ryzí a čistí, musejí mít ve svých srdcích a domovech Duha Svatého. Pán mi dal poznání toho, že když se dnešní Izrael před Ním pokoří a očistí chrám své duše od vši nečistoty, vyslyší modlitby za nemocné a pro uzdravení z nemocí požehná použití Jeho léků. Pokud člověk udělá ve víře vše pro to, aby s nemocí bojoval a bude při tom používat jednoduché léčebné metody, které Bůh poskytl, bude mít jeho úsilí zdar. *„Tvát jsou nebesa, tvá také i země, okršlek i plnost jeho ty jsi založil.“* (Ž 89,12) *SpM 252.3*

Jestliže i přes tato mnohá varování, bude Boží lid nadále pokračovat ve svých špatných návycích, lidé si budou dopřávat a odmítnou jakoukoliv nápravu, zcela jistě budou trpět následky svých přestoupení. Pokud jsou rozhodnutí žít tímto způsobem života za každou cenu, Bůh nezpůsobí zážrak, aby je zachránil. Ulehnou v bolesti. *SpM 252.4*

„Nebudtež mnozí mistři, bratři moji, vědouce, že bychom těžší odsouzení vzali. V mnohém za jisté klesáme všickni. Kdožť neklesá v slovu, tenť jest dokonalý muž, mohoucí jako uzdou spravovati všecko tělo. An my koně v uzdu pojímáme, aby nám povolní byli, a vším tělem jejich vládneme. An i lodí tak veliké jsouce a prudkými větry hnány bývajíce, však i nejmenším veslem bývají sem i tam obráceny, kamžkoli líbí se tomu, kdož je spravuje. Tak i jazyk malý úd jest, avšak veliké věci provodí. Aj, maličký oheň, kterak veliký les zapálí! A jestiž jazyk jako oheň a svět nepravosti. Takť jest, pravím, postaven jazyk mezi údy našimi, nanečišťující celé tělo, a rozpalující kolo narození našeho, jsa rozněcován od ohně pekelného. Všelík zajisté přirození i zvěři, i ptactva, i hadů, i mořských tvorů bývá zkroceno, a jest okroceno od lidí; Ale jazyka žádný z lidí zkrotiti nemůže; tak jest nezko-

titelné zlé, pln jsa jedu smrtelného. Jím dobrořečíme Bohu Otci a jím zlořečíme lidem, ku podobnosti Božímu stvořeným. Z jedněch a týchž úst pochází dobrořečení i zlořečení. Ne takt' býti má, bratří moji.“ (Jk 3,1-10) *SpM 252.5*

Budeš pečlivě dodržovat přikázání Hospodina, tvého Boha! Kdokoliv poruší zákony, týkající se zdraví, v tom nebude mít Bůh zalíbení. Kolik Ducha Svatého bychom mohli mít každý dne, pokud bychom chodili v moudrosti, zapřeli sama sebe a žili ctnosti Kristova charakteru! *SpM 253.1*

„Nyní tedy, Izraeli, čeho žádá Hospodin Bůh tvůj od tebe? Jediné abys se bál Hospodina Boha svého, a chodil po všech cestách jeho, a abys miloval ho, a sloužil Hospodinu Bohu svému v celém srdci svém, a ve vsí duši své. Ostříhaje přikázání Hospodinových a ustanovení jeho, kteráž já přikazuji tobě dnes k tvému dobrému.“ (Dt 10,12.13) *SpM 253.2*

Ellen G. Whiteová

Zakládání škol na Jihu

16. listopadu 1902

Jsem ráda, že kniha „Kristova podobenství“ byla pro práci na Jižním poli přínosem. V jejím prodeji by se mělo pokračovat a tímto způsobem získané peníze by se měly vynaložit na zakládání škol v této oblasti. Vyzývám vedení Jižní unijní konference a Jižní misijní společnosti, aby využili možností, které se v rámci těchto publikací nabízejí ke vzdělávací práci. *SpM 253.3*

Na mnoha místech v oblasti Jihu by měly být zřízeny malé školy pro černošské obyvatelstvo. Také k tomuto účelu by se měly věnovat prostředky získané z prodeje jmenované knihy. Ať se tyto prostředky také použijí na nesení výloh v již zřízených školách. Děti by se také měly učit víc, než pouze číst. V této oblasti by mělo také dojít k rozvoji řemeslné výroby. Proto je potřeba, aby zde existovala zařízení, která by umožnila dětem a mladým lidem možnost naučit se řemeslu, které by jim pak zajistilo obživu. *SpM 253.4*

Tato práce bude vyžadovat talent a nade všechno Boží milost. Co se týče černošské mládeže, bude to mnohem obtížnější pracovat s ní, než s bílou. Ti totiž nebyli od dětství vedeni k tomu, jak co nejefektivněji využívat svůj čas. Jsou mezi ní mnozí, kteří nikdy neměli možnost naučit se, jak se sami o sebe postarat. Pro zakládání těchto škol nejvhodnější ti, kteří s černochoy už léta pracují a znají jejich potřeby. *SpM 253.5*

Tyto školy by měly zřizovat pokud možno mimo města. Protože je však ve městech mnoho dětí, které nemají možnost do těchto škol dojíždět, měly by být také ve městech. *SpM 254.1*

Moji bratři a sestry na Jihu, usilujte o co nejefektivnější prodej knihy „Kristova podobenství“, aby se prostředky z tohoto prodeje mohly vyčlenit na zřizování těchto škol. Žádná práce v oblasti Jižního pole nebude vypovídat víc, než právě zřizování škol. Lidé na Jihu by měli procitnout a uvědomit si, jak je tato věc důležitá. Tento problém se nad církvemi spíš vznášel, ve skutečnosti se však udělalo velmi málo práce. *SpM 254.2*

Zcela jistě by se měla postavit škola blízko Nashvillu. Pokud práci v Nashvillu, která se již poměrně rozvinula ukončíme, bude tím Bůh oslaven? Neudělalo se již dost v minulosti? Ať se rovněž v tomto městě prodává zmiňovaná publikace. Zkuste pro tento prodej získat obchodníky. Řekněte jim, že výtěžek z tohoto prodeje bude použit k misijním záměrům. Jděte do velkých škol v Nashvillu a jeho okolí a informujte učitele o práci, kterou děláte. Řekněte jim, že kniha, kterou prodáváte, obsahuje pravdu, kterou oni ve svých školách potřebují. *SpM 254.3*

Tímto úsilím zabijete dvě mouchy jednou ranou – pravda bude přinesena těm, kteří ji potřebují slyšet a získají se prostředky na postavení škol. *SpM 254.4*

Nemáme se držet stranou těchto vzdělávacích zařízení. Jsou ti, kteří jsou k jednání s učiteli těchto zařízení speciálně vybaveni. Tito lidé by měli chodit do škol a mluvit zde pochvalně o práci pro černošské obyvatelstvo, která se na nich dělá. Měli by vyhledávat příležitosti, jak představit naši knihu a také práci, kterou se pokoušíme dělat. Ať však nezapomínají na pokyn, který dal Kristus svým učedníkům, když je vysílal: „*Buďte obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.*“ (Mt 10,16) *SpM 254.5*

Mým bratrům a sestrám v církvích po celé Americe bych chtěla říct: „Jsem velmi vděčná svému nebeskému Otci za zájem, který jste o prodej knihy „Kristova podobenství“ projevíli. Tato kniha obsahuje vzácnou pravdu. Ukazuje jak Kristus používal věci a přírodu, které nás obklopují, k tomu, aby na nich ilustroval nesmrtelnou pravdu.“ *SpM 254.6*

Snažně vás prosím, abyste tímto dnem počínaje a až do konce roku udělali pro prodej této knihy maximum. Studujte pokyny, které jsou zde uvedeny. To vám pomůže žít pravdu, která je v ní obsažena. Potom ji vezměte svým přátelům a sousedům a jemným způsobem je seznámte s tématem knihy a požádejte je, aby si výtisk koupili. Věřte, že nebude odmítnuti. Dovolte lásce, která naplňuje vaše srdce, aby vyzařovala z vašich tváří. Prozáří vás Kristova milost, uchovaná ve vašem srdci. Naučte se věty z této knihy nazpaměť a jak se naskytne příležitost, je opakujte. *SpM 254.7*

Konáním této práce, budete Mistrovi prokazovat dobrou službu. Zasejete semena, která rychle vyrazí ze země a ponесou ovoce Boží slávy. Pokračováním v této činnosti získáte zkušenosti, díky kterým prodáte ještě větší množství knih a Pán vám bude žehnat. Tyto knihy, sepsané Pánem a plné vzácných rad, by se měly prodávat a také mohou; Pán otevře cestu, aby lidé přijali vzácné světlo, které obsahují. *SpM 255.1*

Když budete prodávat tuto knihu, nepřidáte k ní také prospekty knih „Touha věků“ a „Velký spor věků“ a nebudete na ně lidi upozorňovat? Mnoho těchto knih leží na policích našich nakladatelství v Americe. Pán si přeje, aby lidé měli světlo, které obsahují. Agitací za tyto knihy přinesete lidem světlo a pomůžete mi vydat další knihy. Protože obsahují poznání, které jsem pro lidi přijala od Pána, velmi toužím po tom, aby obíhaly mezi lidmi. Nechť se v této práci horlivě pokračuje. *SpM 255.2*

„Kristova podobenství“ byly vydány za účelem rozvoje vzdělávací práce na Jihu, stejně jako kdekoli jinde na světě. Bratři a sestry, nechcete prodejem těchto knih pomoci práci na Jihu? Udělejme vše, co je v našich silách, abychom této práci na Jihu přispěli. Škol je zde zapotřebí. Malé školy, které byly zřízeny pro černošské obyvatelstvo, potřebují pomoci. Ať každý přinese do pokladnice něco, co naše školy pozvedne na vyšší úroveň. *SpM 255.3*

Má duše touží vidět, jak se práce na Jihu rozvíjí podle Pánova plánu. Velká potřeba škol ve městech i mimo ně od nás vyžaduje, abychom pro to udělali vše, co je v našich silách. Toto neúrodné pole vysílá do nebe naléhavou prosbu o pomoc. Kde najdete pole, jehož potřeby jsou tak obrovské? *SpM 255.4*

Pán určil Nashville jako centrum současného dění. Je v jeho zájmu, aby byl vybudován do takové podoby, aby se stal památkou Jeho pravdy. Pracovníci v nashvillském nakladatelství se musejí podřídit Boží vůli. Potom jejich srdce roztají a budou poddajná. Tehdy budou naplněni nezdolnou vírou. Budou se snažit tuto věc prosazovat společně a pracovat v zájmu ostatních. *SpM 255.5*

Tento svět je místem přípravy pro vyšší školu, tento život je přípravou na život, který přijde. Zde se máme připravovat na to, že vstoupíme do horních nádvoří, kam nemůže vstoupit žádný hřích. Zde máme přijímat pravdu, věřit ji a žít ji, dokud nebudeme připraveni na domov, kde budeme žít se svatými ve světle. *SpM 255.6*

Pravé náboženství je napodobování Krista. Pravdivý křesťan je následovníkem Krista. Následování vyžaduje poslušnost. Žádný voják nemůže následovat svého velitele, aniž by poslouchal jeho rozkazy. Náš vůdce nám říká: „*Následuj mě.*“ *SpM 255.7*

Nejlepší občané této veliké republiky jsou ti, kteří se naučili učení, které Kristus přišel vyučovat, ti, kteří milují a zachovávají vyšší zákon, který Bůh napsal ve Svém Slově, jejich příklad je mocí ve prospěch pravdy. Ať každý křesťan ukáže své narození shůry tím, že lidé poznají změnu v jeho chování a skromnost. Ať jsou Boží pracovníci svědectvím pro Něj, každým slovem a skutkem nechť dosvědčují, že jsou občany nebe. Ať jejich práci pro Boha nezmaří nějaké neopatrně pronesené slovo nebo nelaskavý skutek. Tak jak je vysoko nebe nad zemí, tak vysoko by měly být cesty a práce křesťana nad těmi, kteří jsou ve světě. *SpM 256.1*

Udržujte si ve svém srdci Boží pravdu. Ať se vaše rty vždy drží zákona laskavosti. Tak budete vskutku dělat pravou misionářskou práci. Tím, že budete žít svatě a důsledně, vzdáte čest a slávu Bohu. Modlete se hodně a bděte na modlitbách. Bůh požehná všem, kdo budou před Ním chodit v bázni. *SpM 256.2*

Zanechávám vám tato slova. Naléhavě vás prosím, abyste pracovali do krajnosti na všem, co je před vámi. Ať se prostředky získané z prodeje knihy „Kristova podobenství“ použijí na rozvoj práce ve školství na tomto poli. *SpM 256.3*

Od velkého učitele jsem dostala pokyn, abych vám řekla, že ti, kteří nyní pracují na Jižním poli, procházejí velkou zkouškou. Bděte, modlete se a věřte. Pracujte co nejlépe. Protivenství, kterými v současné době procházíte, se budou měnit, tak jako i vy, tím, že se budete stávat jedním s Kristem, se budete měnit ve slově, duchu i jednání. Zkuste to. Potom budete s radostí podávat svědectví o tom, že Kristovo jho netlačí a břemeno netíží. *SpM 256.4*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Instrukce ohledně sanatorií

Z MC. 115, 1903 (P)

Ohledně dlouhodobých kurzů.

Vyskytly se otázky ohledně řízení sanatorií a plánů na vzdělávání lékařů a zdravotních sester. Dostáváme dotazy, zda pouze několik z nich nebo naopak mnozí by měli absolvovat pětileté kurzy.

SpM 256.5

Všichni mají mít naprostou svobodu v tom, aby následovali hlas svého svědomí. Jsou tací, kteří jsou schopni pracovat jako zdravotní misionáři po absolvování několika měsíčního kurzu. Někteří necítí, že by jejich povinností bylo obětovat studiu tolik let. ... *SpM 256.6*

Praktické instrukce

Školení a výuce mladých lidí pro zdravotní misijní práci by se měla věnovat velká pozornost. Jejich mysl se totiž utváří tím, co přijímá a co si udržuje. V poskytovaném vzdělání se udělalo mnoho práce, která však nebyla úplná. Nejužitečnější vzdělání je to, které se dá prakticky uplatnit.

SpM 256.7

Naše vzdělávací zařízení nemají být tak přerostlé, aby se těm nejdůležitějším věcem nedostalo potřebného prostoru a pozornosti. Pro zdravotní misionářskou práci by se měly vydat příslušné pokyny. Výuka zdravotní péče by měla jít ruku v ruce se studiem Bible. Také tělovýchova by se neměla zanedbávat. *SpM 257.1*

Velká pozornost by se měla věnovat zdejšímu prostředí. Vlivy, kterým zde budou zdravotní sestry vystaveny, budou utvářet jejich charakter pro věčnost... *SpM 257.2*

Mladí lidé, se ve své rozmarnosti a nezkušenosti, potřebují spojit s učiteli, kteří budou mít nezměrný zájem na tom, aby těmto členům Pánovy rodiny, poskytl vzdělání a vyškolil je. Učitelé nemají mít mezi studenty žádné oblíbence. Svoji největší pozornost nemají věnovat těm bystrým a nadaným. *SpM 257.3*

Nemělo by se dát na první dojem. Jsou to právě ti, od kterých si očividně nic neslibujeme, kteří potřebují největší takt a nejlaskavější zacházení. Takové chování pak může připoutat jejich srdce k srdci učitele. Boží andělé přicházejí do každé třídy. Pokud zde budou vítáni, budou naplňovat mysl studentů čerstvou Boží láskou. Budou také pomáhat učitelům zachovávat pořádek a disciplínu. *SpM 257.4*

Studenti, kteří se na první pohled zdají, že jsou hloupí a pomalí, mohou na konci dosáhnout většího pokroku, než ti, co jsou přirozeně rychlejší. Pokud jsou ve své práci důkladní a systematictí, získají víc, než ostatní. Ti, kteří si navyknou pracovat trpělivě a jsou vytrvalí dosáhnou více, než ti, kteří jsou rychlí, vitální a kterým to zapaluje, kteří se však stejně rychle něčeho chytí, stejně rychle to zase pustí. Ti trpěliví, třebaže jsou v učení pomalejší, předstihnou ty, kteří se učí tak rychle, že ani nemají potřebu studovat. *SpM 257.5*

Sanatoria mají být na venkově

Ohledně umístění sanatorií jsem přijala řadu pokynů. Je třeba, aby byly vzdáleny několik mil od velkých měst a na jejich výstavbu se mají zajistit pozemky. V jejich areálu by se mělo pěstovat ovoce a zelenina a u pacientů by se měl vzbuzovat zájem o práci venku. Mnoho těch, kteří trpí plicními chorobami, by se mohlo uzdravit tím, kdyby mohli žít v klimatických podmínkách, které by jim umožňovaly trávit většinu roku venku. Mnozí, kteří zemřeli na souchotiny, mohli žít, kdyby mohli být na čistším vzduchu. Pobyť na čerstvém vzduchu je sám o sobě lékem a nezanechává žádné vedlejší účinky. *SpM 257.6*

Pro mladé a silné je sice někdy, než klid venkova přitažlivější ruch města, nemocní nicméně touží po klidu venkova. *SpM 257.7*

Jak jsou mi tyto věci předkládány a když přemýšlím o tom, jak moc se ztrácí životem v místnosti, stěží se mohu vyrovnat s myšlenkou, že naše sanatoria jsou situována na takových místech, kde pacienti musejí přečkat tuhé zimy, kde během zimních měsíců musí být po většinu času uvnitř a místnosti jsou vytápěny parním topením a kde je tím pádem špatný vzduch. V zimě jsou méně příznivé podmínky pro pobyt pacientů na všech místech, někde je to však lepší. Máme lokality, kde lze vidět celoročně plodící ovocné stromy a k udržení tepla je zapotřebí jen málo dřeva. V sanatoriích zřízených na takovýchto místech mohou pacienti užívat pohybu na čerstvém vzduchu po celý rok. Co se týče topení, měly by se zde instalovat pokud možno otevřené krby, ve kterých se dá topit dřívím. *SpM 258.1*

Proč naši lékaři nevidí a nedochází jim, že by se pacienti měli léčit mimo město? A nejen pacienti, také lékaři a zdravotní sestry potřebují přívětivé, sluncem prozářené prostředí. Překvapuje vás, že v ponuré atmosféře by pracovníci byli skleslí a v depresi, přičemž by vedli nevěřící k názoru, že je do této sklíčenosti přivedlo jejich náboženství? Ať zde místo této ponuré nálady převládá světlo, láska a radostná píseň – jak obrovská změna nastane? ... *SpM 258.2*

Jednoduchost v dietě a léčbě

Bylo by lepší, kdyby se z našich sanatorií odstranily všechny léky a k léčbě se používaly takové jednoduché léčebné prostředky jako čistá voda, čistý vzduch, sluneční světlo a několik léčivých bylin, rostoucích na poli. Ty jsou stejně účinné jako používané léky tajemných názvů, které namíchala lidská věda. Také pro organismus neznamenaají žádné vedlejší účinky. *SpM 258.3*

Tisíce postižených by se mohlo uzdravit, kdyby místo toho, aby celý život záviseli na prodáváném sortimentu v lékárnách, všechny léky vyřadili a žili prostě. Nepili by čaj, kávu, alkohol a nepoužívali koření, všechny tyto potraviny dráždí žaludek a ten je pak oslaben a bez určitých podnětů není schopen strávit ani jednoduché jídlo. Pán je ochoten nechat své světlo zářit v jasných a zřetelných paprscích všem slabým a ochablým. *SpM 258.4*

Naše strava by měla obsahovat zeleninu, ovoce a obiloviny. Neměli bychom pozřít ani kousek masa. Jedení masa je proti přírodě. Máme se navrátit k Božímu původnímu záměru při stvoření člověka. ... *SpM 258.5*

Ve spojení mládí a stáří je požehnání. Mladí můžou přinést do srdcí a myslí starých lidí světlo. Bělovlasí starci potřebují vitalitu a energii mladých. Ti zase naopak potřebují moudrost a zkušenost zralosti těch starých. Tyto dvě věkové skupiny by se měly smíchat. V péči o staré a nemocné přinese moudrost a trpělivost své ovoce. ... *SpM 258.6*

Pán má spor s obyvateli země. Už neslouží světu tím, že by se zasazovali o napomáhání šíření pravdy a spravedlnosti. Budou sebráni do otýpek a připraveni k spálení. Jsou jako otýpky připravené ke vhození do ohně. *SpM 258.7*

Ellen G. Whiteová

Silné mysli a slabé žaludky

Z B. 44, 1903 (P).

Je dobré, aby bratr a sestra A spolu s bratrem a sestrou B byli silné mysli. Všichni si mají zachovat svou individualitu. Každý si má zachovat svou osobitost, nemá se pokoušet ponořovat do osobitosti druhého. Žádný člověk nebyl stvořen k tomu, aby byl stínem někoho jiného. Boží služebníci však mají pracovat společně v jednotě, ve které se má prolínat myšlení všech. Myslíte že, pokud nezaujmete spravedlivý a posvěcený postoj, může mezi pracovníky sanatoria taková jednota existovat? *SpM 259.1*

„A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jakož i my jedno jsme.“ (J 17,22) Jsi kvůli odpovědi na tuto modlitbu ochoten učinit oběti? Nebo podle tvého názoru spolupráce není možná a to z důvodu existence různých názorů na jednotlivá jídla, zda by se to nebo ono mělo nebo nemělo podávat nebo na dobu servírování jídel. Je toto biblické posvěcení? ... *SpM 259.2*

Můj bratře, pevná vůle je dobrá věc, pokud je posvěcena. Ale z osvícení, které jsem přijala od Boha vím, že se svou ženou máte nechat zapřáhnout do Kristova jha a učit se, že v určitých oblastech vašeho života by došlo k zlepšení, kdybyste některé věci začali dělat jinak. *SpM 259.3*

Sanatorium bylo postaveno tak, aby se pravda mohla dostat ke všem vrstvám společnosti. Žádám vás a bratra a sestru B, abyste udělali vše, co je ve vaší moci, abyste do sanatoria vnesli jednotu, za kterou se Kristus modlil. *SpM 259.4*

Zjevujte Jeho lásku. Dovolte pravdě, aby vládla ve vašem srdci a budete v Bohu jedno s Kristem. *SpM 259.5*

Ríkáte, že máte problémy se zažíváním. Váš jídelníček asi nebude tím nejlepším. Mám vám říct, že potřebujete učinit určité změny, jinak budete dále poškozovat své zažívací ústrojí. Neříkám, co máte nebo nemáte jíst. Ale, díky tomu, že trpíte tímto problémem, si myslím, že byste měli určitě ve svém stravování nastolit změnu. ... *SpM 259.6*

Pokud bych já měla podobné problémy s trávením, sestavovala bych jídelníček tak dlouho, dokud bych si nebyla jistá, že jím jídlo, které není pro moje zažívání zátěží. Možná se budete muset vzdát určitých věcí, které máte velmi rádi. Naše vlastní já se proti takovýmto omezením bouří, proto na něj musíme být přísní. *SpM 259.7*

Jezte pravidelně a nepřetěžujte svůj žaludek tím, že byste jedli více druhů jídel najednou. Přestaňte jíst předtím, než máte pocit sytosti. Žaludek je nejvíce zneužívaným orgánem v celém těle. Často se opotřebovává úsilím zpracovat jídlo, které se nemělo jíst najednou. Při konzumaci různých druhů potravin dochází k poruše trávení. Brzy přijde pocit toho, že bychom si zase něco dali a mnozí to považují za hlad. Ale nejde o hlad. Problémem je, že žaludek má plno práce. Dopřávejme mu tedy menší dávky a bude zase fungovat tak, jak má. Čím jednodušší jídlo jíme a čím méně je kombinujeme, tím méně žaludek zatěžujeme. *SpM 259.8*

Stejná pravidla stravování nelze určit pro všechny. Například já jsem si jako jedno pravidlo stanovila nejíst vaječný krém. Kdykoliv jej jím, nedělá mi dobře. V mojí rodině jsou nicméně tací, kteří s tímto pokrmem žádné problémy nemají, a protože já toto jídlo nejím, tím ještě neříkám, že by jej neměli jíst ani oni. Musíme zkoušet a sami vědět, co nám prospívá a co ne. Možná, že se budeme muset zdržet mnoha věcí, které ostatním žádné problémy nezpůsobují. ... *SpM 260.1*

Polovičatí křesťané jsou horší než nevěřící, jejich klamná slova a neschopnost se k něčemu zavázat může svést z cesty mnohé. Nevěřící ukáže svoji barvu. Vlažný křesťan podvádí obě strany. Není ani ve světě, ani dobrý křesťan. Satan si ho používá k práci, kterou by nikdo jiný nemohl dělat. *SpM 260.2*

Poradenství ohledně zdravého životního stylu a Jižní pole

Z B. 200, 1903 (P).

Pokud by doma fungovaly věci tak, jako v církvi, prokázali bychom Pánu dvojí službu. Přijala jsem od Pána, že nejdůležitější rozhodnutí se musí učinit ohledně životního stylu. Ti, kteří jedí ma-

so, posilují své nižší sklony a připravují cestu k tomu, aby je navštívila nemoc. V církvi Adventistů sedmého dne jsou tací, kteří tomuto varování nebudou věnovat pozornost. Stanovili si maso jako součást své diety. Potom na ně přijde nemoc. Poté, co si sami, svou volbou, zapříčinili tento stav bolesti a utrpení, žádají Boží služebníky o modlitby. Jak však může Pán pracovat v jejich prospěch, když oni tím, že odmítnou dbát na Jeho instrukce ohledně zdravé životosprávy dávají najevo, že nejsou ochotni podřídit se Jeho vůli? *SpM 260.3*

Toto naléhání na změnu životosprávy přichází k Božímu lidu už po více než třicet let, mnozí si z toho však dělají legraci. Dále používají čaj, kávu, koření a maso. Jejich těla jsou plná nemocí. Jak můžeme, mohu předkládat takové lidi před Pána s prosbou za uzdravení? ... *SpM 260.4*

Bratře B, ať tvé srdce zůstane upřené na Pána. On žije a vládne. On je náš generál. Nevzhlížejte k člověku. Nevěřte každé zprávě, která k vám přijde. Buďte jako člověk, který má uši, ale neslyší, má oči a nevidí. David říká: „*Ale já jako hluchý neslyším, a jako němý, kterýž neotvírá úst svých; Tak jsem, jako člověk, kterýž neslyší, a v jehož ústech není žádného odporu.*“ (Ž 38,14.15) „Ať se Boží strážci drží své vlastní rady. Při nesení tohoto poselství se budou setkávat s protivenstvím, ale Pán jim pomůže.“ *SpM 260.5*

Pokud Pán nezakročí, Satan uzavře pravdě Jižní pole. A obchodní unie bude jeden z činitelů, které přinesou na tuto zemi čas takového soužení, které zde nebylo od počátku světa. ... *SpM 260.6*

Nemám moc velkou důvěru v to, že udělám spoustu práce mezi těmi, kteří již znají pravdu. S Jihem nepohne nic tak, jako když se na nových místech začne s prací. Je třeba vstoupit do měst. Ale o pokusu přivést sem ty, kteří znají pravdu a přesto nejsou ochotni ze sebe vydat to nejlepší a sáhnout si až na dno, musím říct, že tato práce je téměř zbytečná a skutečně iniciativní práci zdržuje. Ať se pracovníci vrhnou do měst, která jsou ještě v nevědomosti. Ať se muži a ženy proškolují, aby byli schopni vést školy a sanatoria pro běloch. Černí pracovníci zase k tomu, aby uměli pracovat s vlastními lidmi. A všichni pracovníci ať mají neustále na paměti, že se na otroctví a tvrdé zacházení se nikdy nemá nereagovat útokem. *SpM 261.1*

Bůh neočekává, že se Jeho služebníci budou zabývat niternými záležitostmi. Jsou od toho, aby kázali evangelium. Přijdou na to, že krátká kázání jsou ta nejúčinnější. Na každém místě, kde se s prací začne, se má pozvedat korouhev výše a výše. Je zapotřebí prohlašovat brzký Kristův příchod. A všichni pracovníci, ať už kážou z kazatelny nebo předčítají z Bible mají mluvit jasně a srozumitelně.“ *SpM 261.2*

Body, týkající se diety

Z B 62, 1903 (P).

Dávejte si pozor, aby se nezdravá příprava jídel neprezentovala jako vzorek zdravého životního stylu. *SpM 261.3*

Řekli jste, že trpíte dispepsií. Pokud jídlo připravujete zdravě a jíte ve správných hodinách, nevidím žádný důvod k tomu, proč byste touto poruchou zažívání měli trpět. Žádám vás, abyste se nad těmito věcmi vážně zamysleli. Velmi si vás, můj bratře a sestro, vážím. Ale musím vás říct, že ohledně svého stravování se musíte ještě mnoho věcí naučit. Radím vás, abyste si toto důkladně prostudovali a potom dali svému žaludku tu nejlepší péči. *SpM 261.4*

Už třicet pět let jsem si navykla jíst pouze dvě jídla denně. Příležitostně, když jsem na cestách jím nepravidelně, protože nemohu dodržet svůj denní režim. Je mi sedmdesát pět let, ale píšu tolik, jako jsem psávala dříve. Moje zažívání je dobré a myšlení jasné. *SpM 261.5*

Naše jídlo je jednoduché a zdravé prospěšné. Na stole nenajdete máslo, maso, sýr, nic tučného. *SpM 261.6*

Práce naší školy ve Fernandu

Poznámky paní E. G. Whitové, v Los Angeles

Setkání dne 17. září 1902

Čtu z druhé Petrovy epištoly: „*Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteříž spolu s námi zároveň drahé dosáhli víry, pro spravedlnost Boha našeho a spasitele Jezukrista: Milost*

vám a pokoj rozmnožen bud' skrze známost Boha a Ježíše Pána našeho. Jakož nám od jeho Božské moci všechno, což k životu a ku pobožnosti náleželo, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti; Pročež veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, abyste skrze ně Božského přirození účastní učinění byli, utekše porušení toho, kteráž jest na světě v žádostech.“ (2 Pt 1,1-4)

SpM 262.1

Toto písmo je plné pokynů pro ty, kteří se budou věnovat vyučování naší mládeže. Naši bratři, kteří zastávají zodpovědná místa, by měli v souvislosti se zakládáním nových škol vypracovat pro naše vedení speciální studii ohledně výchovy dětí, aby naše mládež vyrůstala v prostředí, které bude co možná nejpríznivěji formovat její charakter, aby byla silná a mohla odolávat zlu tohoto světa. *SpM 262.2*

Poučení od Izraele

Poté, co Abrahamovi potomci strávili mnoho let v egyptském otroctví, pozvedl Bůh Mojžíše, aby je vysvobodil od jejich utlačovatelů. Aby přiměl Egyptany, aby věnovali pozornost poselství, které jim chce dát skrze Mojžíše, přivedl na ně Bůh řadu ran. Oni však dále zatvrzovali svá srdce. Kvůli jejich tvrdohlavému odporu byl Mojžíš nakonec poslán k faraonovi: *„Protož díš Faraonovi: Toto praví Hospodin: Syn můj, prvorozený můj jest Izrael. I řekl jsem tobě: Propust' syna mého, ať slouží mi; a nechtěl jsi ho propustiti. Aj, já zabiji syna tvého, prvorozeného tvého.“ (Ex 4,22.23)* *SpM 262.3*

Předtím, než Egypt postihl tento hrozný soud, stalo se slovo Hospodinovo k otcům a matkám mezi Izraelity, kdy jim nařídil, aby shromáždili své děti doma a zůstali tam, dokud anděl zhouby nepřejde zemi. Tedy svolal Mojžíš všechny starší Izraelské, a řekl jim: *„Vyberte a vezměte sobě beránka po čeledech svých, a zabíte Fáze. Vezmete také svazček yzopu, a omočíte v krvi, kteráž bude v medenici, a pomažete nade dveřmi a na obou veřejích tou krví, kteráž bude v nádobě; z vás pak žádný nevycházej ze dveří domu svého až do jitra. Neboť půjde Hospodin, aby bil Egypt, a kde uzří krev nade dveřmi a na obou veřejích, přeskočí Hospodin ty dvěře, aniž dopustí zhoubci vjíti do domů vašich k hubení.“ (Ex 12,21-23)* *SpM 262.4*

„A rozšedše se synové Izraelští, ... učinili, jakž byl Hospodin přikázal Mojžíšovi a Aronovi...“ *SpM 262.5*

Stalo se pak o půlnoci, pobil Hospodin všechno prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného Faraonova, kterýž seděti měl na stoličce jeho, až do prvorozeného vězně, kterýž byl v žaláři, i všechno prvorozené hověd.“ (Ex 12,28.29) Bůh přešel domy Izraelitů. Na děti rodičů, kteří byli věrní a shromáždili své maličky v rodinném kruhu, soud nepřišel. *SpM 263.1*

Tato zkušenost Izraelitů je pro nás dnes výborným ponaučením. V dnešní nebezpečné době by bohabojní rodiče, jako otcové a matky dávného Izraele, měli rozumět Pánově vůli, co se týče jich a jejich dětí. Pokud plánují poslat své děti do škol mimo domov, měli by si uvědomit, že posílat je v současné době do veřejných škol není bezpečné. Rodiče by měli vyvinout snahu, aby děti poslali do škol, kde děti získají vzdělání založené na biblickém základě... vzdělání, které mají dostávat po malých troškách, postupně, řádek za řádkem, pravidlo za pravidlem. *SpM 263.2*

Zakládání křesťanských škol

Někteří se možná zeptají: „Jak se takové školy zakládají?“ Nejsme bohatí lidé, ale jestliže se budeme modlit ve víře a necháme Pána, aby za nás pracoval, bude před námi otvírat dveře, abychom mohli zakládat malé školy v odlehlých místech, kde se bude naše mládež moct učit nejen Písmu a teorii, ale také mnoha praktickým oborům. *SpM 263.3*

Cítím velkou potřebu této práce, hlavním důvodem k tomu je skutečnost, jak mnoho rodičů si lně zanedbává učení dětí v domácí škole. Zdá se, že se mnohé matky a otcové domnívali, že pokud dají ve studiu svým dětem volnost, sami se vypracují a stanou se z nich užiteční mladí muži a mladé ženy, ale Pán mi v této věci dal poznání. Při nočním vidění jsem viděla, jak vedle těchto zanedbaných dětí stojí ten, který byl svržen z nebeských nádvoří kvůli tomu, že dal vznik hříchu. On, nepřítel duší, stál vedle nich a hledal příležitost, jak získat mysl každého z dětí, jehož rodiče nepoučili ohledně Satanových nástrah. *SpM 263.4*

Domácí škola

Na každém křesťanském rodičovi leží velká odpovědnost zabezpečit svým dětem vzdělání, které je povede k poznání Pána a k tomu, aby se skrze poslušnost Boží vůli a cestám staly účastníky božské přirozenosti. První školou dítěte by měl být jeho domov. Jeho prvními instruktory jeho by měli být jeho otec a matka. První školní hodiny by měly být hodiny respektu, poslušnosti, úcty a sebekontroly. Pokud není veden správně svými rodiči, Satan ho bude učit zlu a bude k tomu používat ty nejpochybnější nástroje. Jak důležitá je tedy domácí škola! Je to domov, kde se nejdříve utváří charakter. Zde se také z velké míry ovlivňuje další osud člověka. I rodiče, kteří se snaží dělat své nejlepší, si ne úplně uvědomují hodnotu lidské duše. *SpM 263.5*

Domácí škola by měla být místem, kde se děti učí, že se na ně Bůh dívá a pozoruje všechno, co dělají. Pokud by tato myšlenka v dětech hluboce zakořenila, jejich výchova by byla mnohem snažnější. V domácí škole děti připravujeme na to, aby až dosáhnou přiměřeného věku, kdy jsou schopné důvěrnějšího společenství s ostatními dětmi, začali chodit do církve. Rodiče by na to měli dbát a uvědomovat si, že jejich děti jsou Boží koupení maličci, kteří mají být vedeni k tomu, aby svými životy sloužily v Mistrových službách a pro budoucí domov, věčný svět. Aby naplnili své vysoké a svaté povolání, mají otec a matka jako učitelé v domácí škole posvěcovat své ruce, jazyk, mozek a vše, čím patří Bohu. *SpM 264.1*

Aby ochránili děti od všech znečišťujících vlivů, měly by je rodiče učit principům čistoty. Ti, kteří si doma osvojí poslušnost a sebekontrolu, budou pak mít méně problémů ve škole života a pokud budou obklopeni křesťanským vlivem, utečou mnoha pokušením, které obvykle mladé lidi sužují. Učme svoje děti, aby zůstávali pravdiví k Bohu všude a za všech okolností. V křehkých letech jejich dětství je obklopte takovým vlivem, který povede k posílení jejich charakteru. *SpM 264.2*

Škola ve Fernanduu

Rodiče, kteří doma děti vedou řádně, je budou učit, aby své učitele ve škole poslouchali. Pokud se nestane něco mimořádného, v určité době si uvědomí, že je nutné dítě poslat někam do školy mimo domov. Může se jednat o církevní školu, střední nebo učiliště. Uvítala jsem zprávu, že jste v jižní Kalifornii založili školu ve Fernanduu, která se má asi za týden otevřít. Jsem ráda, že Pán pro vás zaopatřil místo, kde můžete vychovávat své děti. *SpM 264.3*

Před několika dny jsem měla výsadu si tuto školu a její okolí prohlédnout. Měla jsem velmi málo času, ale za možnost navštívit tyto prostory jsem byla vděčná. Jsem ráda, že jste několik mil od Los Angeles. Škola na mě udělala velmi dobrý dojem a je i na vhodném místě. Přeji vám šťastný začátek. Co se týče plánu na postavení domků pro naše bratry a sestry, kteří by se tam mohli eventuálně přestěhovat, dbejte, prosím, na to, aby se nestavěly v přílišné blízkosti školy. Pokuste se zabezpečit pozemky blízko školy tak, aby se blízko kolejí nestavěly domy. Tato půda se může použít k zemědělským účelům. Později možná uznáte jako žádoucí zavést v rámci zemědělské praxe pro studenty různé učební obory pro přípravu na jejich další zaměstnání, ale v současné době jediné, co můžete dělat je učit je, jak obdělávat půdu, aby vydala úrodu. *SpM 264.4*

Studijní předměty

Na otázku: „Co máme učit ve škole ve Fernanduu?“ je následující odpověď. Učte co nejjednodušší. Není třeba se stavět celému světu na odiv a ukazovat mu, co hodláte dělat, jako byste plánovali něco velkolepého. To opravdu není třeba. Ujměte se této školy s pokorou. Povězte svým bratrům a přátelům, že máte v plánu provozovat školu, ve které se bude vyučovat práce v zemědělství a různá řemesla a tato praktická výuka se bude kombinovat s výukou teorie. Nechlubte se ani obory, které očekáváte, že se budou na škole vyučovat ani výrobou, v kterou doufáte, že bude zavedena. Každému, kdo se o tento projekt bude zajímat řekněte, že máte v plánu udělat vše, abyste svým studentům předali v maximální víře dovednosti, týkající se jejich fyzické kondice, duševního i duchovního rozvoje, které je dobře vybaví na tento život a připraví je i na život budoucí, život věčný. *SpM 265.1*

Co myslíte, jaký by to asi mělo ohlas, pokud byste v oznámení své školy uvedli, že se výukou, kterou poskytnete studentům, budete snažit je připravovat na budoucí život, na nesmrtelný život, protože vaší touhou je vidět je žít po nekonečnou dobu věčnosti? Věřím, že takové prohlášení by mělo na bratry a sestry této konference a na komunitu, uprostřed které se škola nachází, daleko větší vliv, než jakkoliv pestrá nabídka studia dávných nebo moderních jazyků nebo jiných vědních odvětví. *SpM 265.2*

Ať škola prokáže sama sebe. Potom její patroni nebudou zklamaní a studenti nebudou tvrdit, že jim byla slíbena výuka určitých předmětů, které však poté, co do školy nastoupili, do výuky zařazeny nebyly. Ať je jasné hned od začátku, že základem všeho vzdělání je Bible. *SpM 265.3*

Vážné studium Božího slova, jehož výsledkem bude přeměna charakteru a způsobilost ke službě učiní ze školy ve Fernandu nástroj k prosazování dobra. Moji bratři, kteří hodláte na této škole působit, vaše síla nespočívá v množství jazyků, které budete učit nebo v tom jak velkou „univerzitu“ budete mít. Zdržte se mluvení na toto téma. Pokud budete v prosazování velkých plánů, které se školu máte zdrženliví, pomůže vám to víc, než její velkolepá propagace. Nic takového nemusíte dělat. Svou věrností ve škole byste měli demonstrovat, že stavíte na základních principech, principech, které připraví studenty, aby vstoupili branami z perel do nebeského města. Záchrana duší má mnohem vyšší hodnotu, než jakékoliv intelektuální studium. Okázalé předvádění lidského učení, projev pýchy jednotlivce, je bezcenné. Pán si cení poslušnosti Jeho vůle, neboť pouze chozením v pokoře a poslušnosti před Bohem, Jej může člověk oslavit. *SpM 265.4*

Tím, že nám dal výsadu studovat Jeho Slovo, nám Pán předložil bohatou hostinu. Mnoho získáváme tím, když hodujeme z Jeho slova, které Jej představuje jako Jeho tělo a krev – Jeho duch a život. Účastí na tomto Slově se zvětšuje naše duchovní síla, rosteme v milosti a poznání pravdy, učíme se sebekontrolě a díky ní se utváříme a posilujeme; vady dětství – podrážděnost, svévole, sobectví, vznětlivá slova, prudké jednání – mizí a na jejich místě se rozvíjí milost křesťanského mužství a ženství. *SpM 265.5*

Pokud se vaši studenti kromě studia Božího Slova nebudou učit nic víc, než správně používat anglický jazyk při čtení, psaní, hláskování a mluvení, velké práce pro lidstvo bude dosaženo. Ti, kteří jsou vedeni k tomu, aby pracovali pro Pána, by se měli učit správnému mluvení obecně i tomu, jak vystupovat před shromážděním. Mnozí dělníci nemohou být použiti a to jen kvůli jejich nevědomosti ohledně správného dýchání a díky tomu neschopnosti jasného a výrazného projevu. Mnozí se ještě nenaučili na slova, která čtou a mluví, klást správně důraz. Artikulace je často nezřetelná. Co se týče studia užití anglického jazyka, je to pro mladé lidi mnohem hodnotnější, než aby svou mateřštinu zanedbali a pouze povrchně studovali cizí jazyky. *SpM 266.1*

Ať je škola ve Fernandu řízena ve stejném duchu jako dávné prorocké školy, kde je základem všeho Boží Slovo. Ať se žádní studenti nepokoušejí studovat jiné obory, než které jim škola nabízí. Jsou tací, kteří kvůli dosažení vyššího vzdělání navštěvovali i jiné školy, ale těmto studentům jde tak moc o to, aby získali své tituly, že nikdy nebudou dostatečně pokorní k tomu, aby se učili od Krista. Pokud by byli zůstali na té nižší úrovni, mohli se učit více a více od Velkého Učitele a tím neustále růst. *SpM 266.2*

Učitelé zjistí, jak mohou využít zájem o studentů o manuální práci, kterou jim budou názorně předvádět. Tím, že budou s mládeží tímto praktickým způsobem spolupracovat, mohou získat jejich náklonnost. Křesťanská laskavost a družnost jsou při ovlivňování vývoje mladých lidí mocnými faktory. *SpM 266.3*

Učitelé, ujměte se práce ve škole s pílí a trpělivostí. Uvědomte si, že se nejedná o běžnou práci. Pracujete pro čas a pro věčnost, utváříte myslí studentů, aby mohli vstoupit do vyšší školy, do školy, která je nahoře. Každý správný princip, každá pravda, která se naučí v pozemské škole nás posune vpřed, stejně jako ve škole nebeské. Stejně jako Kristus chodil a mluvil se Svými učedníky během Své služby na této zemi, tak nás bude učit ve škole, která je nahoře. Povede nás kolem řeky živých vod a bude nám odhalovat pravdy, které kvůli omezení lidské mysli, která je tak poničena hříchem, musejí v tomto životě zůstat skrytým tajemstvím. V nebeské škole budeme mít příležitost dospět, krok za krokem k nejvyšším výšinám učení. Tam, jako děti nebeského Krále budeme

navěky přebývat s členy královské rodiny, uvidíme Krále v jeho Kráse a a budeme patřit na jeho šarm, jemuž není rovno. *SpM 266.4*

Výcvik misionářů

Je důležité, abychom měli takové školy, jako je ta, která bude brzy otevřena ve Fernardu. Byli jsme pověřeni velkou prací – prohlašování poselství třetího anděla každému národu, rase, jazyku a lidu. Nemáme víc, než několik misionářů. Z domova i ciziny přichází mnoho urgentních požadavků na pracovníky. Mladí muži a ženy, ti, co jsou středního věku a ve skutečnosti všichni, kteří jsou schopni zapojit se do Mistrovy služby by měli horentně uvažovat o tom, co by měli udělat, aby těmto požadavkům vyhověli. Přišlo mi od Pána, že k tomu, abychom mohli být použiti, nepoužíváme schopností naší mysli ani z poloviny. Jestliže posvětíme svou mysl a tělo k Boží službě, budeme poslušni Jeho zákonu, dá nám posvěcenou morální sílu ke každému dílu. *SpM 266.5*

Každý muž a každá žena v našich řadách, ať už se jedná o rodiče či nikoliv, by se měli intenzivně zajímat o výchovu naší mládeže k aktivní práci na Pánově vinici. Nemůžeme dovolit, aby se naše děti rozutekly do světa a spadly pod vládu nepřítele. Pojdme k Pánově pomoci, k Jeho pomoci proti mocným tohoto světa. Udělejme vše, co je v naší moci, aby škola ve Fernardu byla pro mladé lidi požehnáním. Učitelé a studenti, k tomu, abyste tohoto dosáhli, můžete udělat hodně. Tím, že na sebe vezmete Kristovo jho a budete se učit od Něj, Jeho pokoře a způsobu služebníka. Ti, kteří nejsou přímo spojeni s touto školou, mohou pomoci k tomu, aby se stala požehnáním, tím, že ji ze srdce podpoří. Tak budeme všichni „spolupracovníci s Bohem“ a obdržíme odměnu, která je zaslíbená věrným, totiž vstup do školy, která je nahoře. *SpM 267.1*

Profesionalita versus jednoduchost

„Elmshaven“, Svatá Helena, Kalifornie
20. října 1902

Operace

Drazí bratři,

minulou noc jsem se jakoby ocitla na operačním sále ve velké nemocnici, kam přiváželi pacienty a kde se spěšně připravovali nástroje k amputaci. Tu přišel někdo, kdo vypadal, že má autoritu a řekl lékařům: „Je opravdu nutné, aby sem tyto lidi přiváželi?“ Podíval se soucitem na trpící a řekl: „Nikdy neamputujte končetinu, dokud neuděláte vše, abyste se ji pokusili zachránit.“ Pak ty končetiny, které se lékaři chystali amputovat prozkoumal a prohlásil o nich: „Ty se ještě dají zachránit. Jako první krok je nutno použít všech dostupných prostředků k pokusu končetinu uzdravit. Jak velké chyby bychom se dopustili, kdybychom amputovali končetinu, která se ještě dala zachránit. Vaše závěry byly unáhlené. Odveďte tyto pacienty do nejlepšího pokoje v nemocnici a poskytněte jim co možná nejlepší a nejkvalitnější péči. Použijte všechno, co je vaší moci, abyste je ušetřili toho, aby životem procházeli jako mrzáci a mohli se v něm minimálně uplatnit.“ *SpM 267.2*

Tito trpící byli převezeni do příjemného pokoje, kde jim byla poskytnuta ta nejlepší péče, přesně tak, jak o ní mluvil vrchní lékař a nemusela se amputovat jediná končetina. *SpM 268.1*

Vydavatelská činnost na Jihu

Pak jsem viděla další obrazy. Byla jsem v místnosti, kde se shromáždil určitý počet členů Rady. Bratr E. R. Palmer vystoupil s myšlenkou, že malá, místní nakladatelství nejsou nutná a že jejich provoz je velmi drahý. Řekl, že podle jeho názoru by veškerá naše vydavatelská činnost měla být soustředěna pod jednou střechou a tím by se ušetřily náklady. *SpM 268.2*

Také zde byl někdo z vedení a po určitém šetření řekl: „Tato malá nakladatelství se, pokud se jim bude věnovat potřebná pozornost, dají řídit způsobem, aby napomáhala Boží práci. V minulosti se v řízení naší práce s knihami vyskytovalo mnoho nedostatků a toto se bude opakovat, dokud se lidská srdce úplně neobrátní a nezmění.“ Jsou tací, kteří se k Bohu obrátili, ale práce, kterou chce Bůh vidět v jejich srdcích, ještě není hotová. Ti, kteří vytvářejí jho okolo krku svých bližních, pokud nebudou činit pokání, budou přivedeni na místo, kde sami pochopí, jak takové jho svazuje a tíží. *SpM 268.3*

Ať má Jižní pole své vlastní vydané knihy. Vybrané knihy ze Starého a Nového zákona mohou být vydány v oddělených svazcích, s jednoduchým vysvětlením a nenákladnou ilustrací. Mimoto se mohou ještě vydávat ilustrované knihy pro děti. Tyto knihy budou pro práci na Jihu velkou pomocí. Vydavatelská činnost může probíhat pod záštitou úřadu v Nashvillu. Práce této instituce by se neměla omezovat na publikaci „Hlasatel evangelia“ a několika knih pro děti. Ať toho však pracovníci na sebe nenakládají příliš mnoho. *SpM 268.4*

Knihy, které jsou speciálně určené pro Jižní pole by se neměly nijak zvlášť prosazovat na Severu, pokud by tam po nich očividně nebyla poptávka. *SpM 268.5*

Je potřeba lepšího porozumění procesu, který musí proběhnout v srdcích, myslích a charakteru pracovníků v našich zařízeních, jak na Severu, tak i na Jihu. Ať ti, kteří pracují na Severu, odloží svoje předsudky a ti, kteří jsou na Jihu pokoří před Bohem své srdce a potom budou posazeni na nebeských místech v Kristu Ježíši. *SpM 268.6*

Pracovníci si potřebují obléknout jho Kristovo a promístit se v lásce a jednotě. Pokud tak budou činit, bude jim Pán bude žehnat a posilovat je. Lidé mají záviset jen na Něm samotném, chodit před Ním ve vši pokoře myslí. *SpM 268.7*

V Jižním poli je potřeba nakladatelství, které bude vydávat pravdu pro tuto generaci. Tato práce se však nedá dělat, pokud zde existují rozdílné názory a zájmy. Aby nakladatelství v Nashvillu bylo úspěšné, musí si pracovníci neustále uvědomovat skutečnost, že na jejich práci dohlíží Bůh a

podřizovat se jeden druhému. Je potřeba Boží proměňující moci. „*Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží.*“ (1 Pt 5,6) *SpM 269.1*

Buďte velmi opatrní v tom, jak nakládáte s Pánovým dědictvím. Necht' je každý pracovník přitahován k ostatním poutem Kristovy lásky. Neexistuje žádný důvod, aby si byli navzájem odcizeni. Všichni jsou zahrnuti v Kristově modlitbě, kde prosí, aby učedníci mohli být Jedno s Ním, jako je On jedno s Otcem. *SpM 269.2*

„*Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne, Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal. A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jakož i my jedno jsme. Já v nich, a ty ve mně, aby dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, jakožs i mne miloval.*“ (J 17,20-23) *SpM 269.3*

Uděláme bratři v odpověď na tuto modlitbu, vše co je v naší moci? V práci v Nashvillu došlo k odklonu od zjevných Božích principů a plánů. To způsobilo velké zlo. Pán by nás toho býval ušetřil, kdyby se pracovníci více modlili a chodili pokorně se svým Bohem. Tyto chyby by se nikdy neměly opakovat. Musí stát jako varovné ukazatele, abychom nesešli z cesty, kterou pro nás Bůh vyznačil. Jak máme jednat s těmi, kteří chybovali? Ať ti, kteří mají zkušenosti a tímto prošli, prokáží těm, kteří se této nerozvážnosti dopustili sympatie. *SpM 269.4*

Práce na Jihu

Sanatorium „Elmshaven“, Kalifornie,
7. listopadu 1902

Po jedné hodině ráno už nemohu usnout. Už mám jasno ve věcech, ve kterých jsem si naprosto jistá nebyla. Prosila jsem mého nebeského Otce o prominutí, že jsem vzhlížela k lidem, protože jsem předpokládala že musí být moudří. Pán mě upozorňoval, nejprve v číslech, ale teď se přede mnou celý obraz jasně otevřel. Bůh mi dal pokyny ohledně práce v Nashvillu. *SpM 269.5*

V minulosti jsem dostala mnoho instrukcí ohledně práce na Jižním poli a po léta tam sledovala probíhající práci s velkým zájmem. Toto pole, ve stavu v jakém je dnes, je ostudou pro ty, kteří o sobě tvrdí, že naplňují velké poslání, které Kristus dal Svým učedníkům před Svým nanebevstoupením. *SpM 269.6*

Nedávno se mě Pán zeptal: „Budeš dělat to, co by mnozí bratří, kteří jsou ve službě rádi viděli, abys dělala? Nebude už slyšet tvůj hlas, kdy jasně a zřetelně hovoříš o potřebách tohoto pole, které se tak dlouho zanedbávalo? Pokud ano, sama poneseš ostudu, která lpí na služebnících a lidech, kteří v této oblasti neudělali práci, kterou jsem jim dal, kteří bez povšimnutí míjeli ty, kteří jsou jejich bližní, chovali se k nim lhostejně a necitlivě je přehlíželi.“ *SpM 270.1*

Prezidenti naší konference by měli povzbudit členy sboru, aby se o práci na Jihu aktivně zajímali a udělali vše, co je v jejich moci, aby smazali tuto hanu, která lpí na Adventistech sedmého dne a to díky jejich působení v této oblasti. Naši lidé jsou biblicky věřící, ale vydali se směrem, který na ně a Boží věci uvalí hanu. *SpM 270.2*

Jsou služebníci, kteří se v této otázce postavili na Satanovu stranu, jako lidé, kteří si nepřejí zapojovat se nijak do práce na Jihu. Ty, kteří se klonili názoru poslat pro práci v Nashvillu pomoc, natolik odradili, že toto místo, o kterém Bůh jasně řekl, že by mělo mít zvláštní výhody, nedostalo pomoc, jakou mělo dostat. Peníze, které se vybraly na toto pole, se znovu a znovu převáděly na jiné účely. Tak se znovu opakovalo to, co se již dělo v minulosti – došlo k zpronevěření prostředků. Jsou tací, kteří místo toho, aby práci v Nashvillu podporovali, se jí pokusili rozbít svou nespravedlivou kritikou a nesprávnými domněnkami rozbít. Měli před očima závoj a tato situace se pro ně stala horrou. Kdyby nemohli nic jiného, než vidět. Kdyby si tento závoj sundali, což by mohli, kdyby bývali chtěli, uviděli by slávu. Ale udělají to, což by pro ně samotné bylo milosrdenstvím? Způsob, jakým Pán hodnotí jejich současný postoj, nemohou vidět. Nemusejí být takoví, jací jsou. To, v jakém jsou stavu, závisí na nich samotných. Musejí se však podřídít Boží vůli. Pokud to neudělají, budou se na ně vztahovat slova, promluvená k Moábu. „*Moáb... aniž býval přelíván z nádoby do nádoby, protože zůstala v něm chuť jeho, a vůně jeho není proměněna.*“ (Jr 48,11) *SpM 270.3*

Je mnoho takových, kteří rádi shromáždí klepy, kteří z krtinců postavili hory. Kristus jim řekl jasně, co si o takové práci myslí. Ale ani na Jeho svatý pokyn nedbají. Proč? Protože nemají vůli činit Boží vůli. Chtějí dělat pouze to, co je pro ně zajímavé a myslí si, že peníze, které mají k dispozici, můžou na tuto práci použít. *SpM 270.4*

Otázka zněla: „Jak ovlivňuješ Pánovu práci, když také následuješ tento proud? Používáš čas a peníze na to, abys již započatou práci zdržoval. Nemohl by se tento čas a tyto peníze lépe využít?“ Pokud jsi zápasil, abys naplnil poslání dané Kristem, kdyby ses choval citlivě, tak jak by se na tvém místě choval Kristus, práce oslavující Boha už mohla začít a rozvíjet se na mnoha místech. Ale ty ses od nařízení, které dal Kristus, odvrátil. *SpM 270.5*

Spasitelovým přáním je, aby mezi Jeho následovníky převládala jednota, láska a společenství. To, co se snažil naučit Svoje učedníky v páté kapitole Matoušova evangelia, je něco, čemu by měli dnešní učedníci věnovat veškerý svůj čas. Pokud selžeme a tuto lekci se nenaučíme, musí přijít odsouzení. Bůh nespolupracuje s těmi, kdo nejsou poslušni Jeho učení, kteří považují svoje cesty za lepší, než jsou ty Jeho. Příklad takovýchto lidí je v naprostém rozporu s poučením, které dal Bůh jako pomoc Svému lidu při utváření charakteru, jaký má Kristus. *SpM 271.1*

Ti, kteří přijmou Krista jako osobního Spasitele, dělají Jeho práci a následují Jeho cestu, se stanou členy královské rodiny. Nicméně jsou mnozí, kteří přesto, že mají před sebou jasný důkaz, chodí v přímém rozporu s Jeho nařízeními a následují cestu hříšníků. Obviňují tím samym způsobem jako hříšníci. Místo toho, aby pracovali společně s Bohem, vyprali si pláště svého charakteru a ponořením do Beránkovy krve z nich udělali pláště bílé, aby byli zástupci Spasitele a ve slovu a skutku následovali Kristův příklad, svůj um, dovednosti a sílu používají takovým způsobem jako Satan. Myslí na zlo a zlo také promlouvají. Čas a peníze věnují tomu, aby shromáždili všelijaké poznámky a označení, týkající se zla, ústa, která měla vzdávat díky Bohu, rozhlašují zlo. Na této Satanově práci se podílejí mnozí – obávají se a proto se snaží najít vinu a obvinít ty, kteří se pokouší dělat práci, kterou by oni sami měli dělat. Nadání mluvit bylo použito ke zničení důvěry věřících ve své bratry. Mnoho Adventistů sedmého dne stojí před světem jako ti, co vyhledávají sváry a chyby, místo toho, aby byli spojeni jednotou s Kristem. *SpM 271.2*

Jednota mezi věřícími

Kristus řekl: „*Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, tak abyste i vy milovali jeden druhého. Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.*“ (J 13,34.35) *SpM 271.3*

„*Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on činiti bude, a větší nad ty činiti bude. Nebo já jdu k Otci svému. A jestliže byste co prosili ve jménu mém, toť učiním, aby oslaven byl Otec v Synu. Budete-li zač prositi ve jménu mém, jáť učiním. Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte. A jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky, Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, nebť u vás přebývá a v vás bude.*“ (J 14,12-17) *SpM 271.4*

Chopí se naše víra tohoto zaslíbení? Nevidíme, jak obrovská výhoda se nám zde nabízí v ujištění o příchodu takového Utěšitele? *SpM 271.5*

„*Kdož by měl přikázání má a ostříhal jich, onť jest ten, kterýž mne miluje. A kdož mne miluje, milován bude od Otce mého, a jáť jej budu milovati a zjevím jemu samého sebe... Miluje-li mne kdo, slova mého ostříhati bude, a Otec můj bude jej milovati, a k němu přijdeme, a příbytek u něho učiníme.*“ (J 14,21-23) *SpM 272.1*

Takto praví Hospodin: Když můj lid uslyší poselství od mého služebníka, nebudou poslušni mému slovu? Neposlušnost, neschopnost k tomu žít moje učení, je důvodem toho, proč je mezi mým lidem tolik hlasů a rozdílností. Protože následují impulzy svého tvrdohlavého, vzdorného srdce, nemají sklon konat mou vůli. Ustanovili si svou vlastní vůli a zvolili si vlastní cestu, ale jejich cesta není mojí cestou a jejich myšlenky nejsou mými myšlenkami. „*Nejsouť zajisté myšlení má jako myšlení vaše, ani cesty vaše jako cesty mé, praví Hospodin. Ale jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše, a myšlení má myšlení vaše.*“ (Iz 55,8.9) *SpM 272.2*

Láska ke Kristu vede k poslušnosti. Ti, kteří znevažují slovo Kristovo, nemají Jeho moudrost, pokoj ani světlo. Ať mají jakoukoliv kvalifikaci, nakolik mohou důvěřovat ve svou vlastní moudrost, jejich plány skončí v pošetilosti, přičemž oni sami budou naduti myšlenkami o vlastní velikosti. Neposlouchají Krista, nemají Jeho lásku ve svých srdcích a proto nemají mysl Kristovu. Jejich lidská přirozenost odmítá, aby se podřídili Jeho vůli a cestám. *SpM 272.3*

Úspěch každého pracovníka závisí na tom, zda má mysl Kristovu. Nezpochybnitelná víra v Otce a Syna je skvělou zárukou proti rozmrzelosti a trápení. Ti, kteří mají tuto víru si uvědomují, že vše dostačující podporu mají vždy pod sebou. *SpM 272.4*

Nestudovali jsme a neposlouchali Kristovým slovům, jak jsme měli. Kristus připodobňuje Svě slovo k tělu a krvi. Při jedné příležitosti řekl: „*Hledáte mne, ne protože jste divy viděli, ale že jste jedli chleby a nasycení jste. Pracujte ne o pokrm, kterýž hyne, ale o ten pokrm, kterýž zůstává k životu věčnému, kterýž Syn člověka dá vám. Nebo tohoť jest potvrdil Bůh Otec.*“ *SpM 272.5*

Tedy řekli jemu: Co budeme činiti, abychom dělali dílo Boží? Odpověděl Ježíš a řekl jim: To-toť jest to dílo Boží, abyste věřili v toho, kteréhož on poslal.“ *SpM 272.6*

Jakéž pak ty znamení činiš, abychom viděli a věřili tobě? Co děláš? otcové naši jedli mannu na poušti, jakož psáno jest: Chléb s nebe dal jim jísti.“ (J 6,26-31) *SpM 272.7*

Naléhali na Něj, aby převedl podobný zázrak, jaký se stal pro děti Izraele na poušti. *SpM 272.8*

„*Tedy řekl Ježíš: Amen, amen pravím vám: Ne Mojžíš dal vám chléb s nebe, ale Otec můj vám dává ten chléb s nebe pravý. Nebo chléb Boží ten jest, kterýž sstupuje s nebe a dává život světu. A oni řekli jemu: Pane, dávej nám chléb ten vždycky. I řekl jim Ježíš: Jáť jsem ten chléb života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniti nikdy. Ale pověděl jsem vám, anobřž viděli jste mne, a nevěříte.*“ (J 6,32-36) *SpM 273.1*

Takovýto postoj dnes zastávají mnozí, kteří o sobě tvrdí, že jsou Božími dětmi. Nerozumějí tomu, co to znamená přijmout Krista jako osobního Spasitele. Nikdy neukřížovali sami sebe. *SpM 273.2*

Mám říci těm, kteří slouží ve slově a v doktríně, moji bratři, potřebujete praktickou znalost opravdové víry v Boha. Mezi naší lidem je strašný nedostatek takového víry. Pochyba a nevíra získávají takovou moc, že Pán nemá možnost nijak ovlivnit naše svévolná a zatvrzelá srdce. On, který je nekonečný, věčný, vševědoucí nemůže pohnout srdci, protože muži a ženy odmítli vyhodit sami sebe. Bude tento nedostatek víry, lásky a jednoty narůstat takovým způsobem, že i ti, kteří konají svatou službu se znesvěti, přestanou být laskaví a budou ubozí? Což Kristův dech života neoživí jiskřičku lásky k Bohu a člověku? Nevíra je krutá. Myšlení o zlu a promlouvání zla je ovoce zlého stromu. Láska, víra a důvěra rozvíjejí jemnost. Ať se srdce zlomí před Bohem v touze po opravdové svatosti. *SpM 273.3*

Naše já se pěstuje natolik, že Kristův život v naší duši uhasíná. Předkládaná pravda chutná po jídle. Nádobu potřebují být očištěny. Potřebujeme orat hlouběji v srdci, aby v nich mohla zakořenit semena věčných slov Kristových, vzklíčit a nést ovoce ke slávě Boží. Víra mnohých musí být v Božích očích mělká a bezcenná, jinak by ovoce mělo jinou kvalitu. Je potřeba hluboko zkoumat své srdce. *SpM 273.4*

Přečtěte si Kristovu modlitbu za Svě učedníky, kterou předložil těsně předtím, než byl ukřížován. „*Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne, Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal.*“ (J 17,20.21) *SpM 273.5*

Učedníci měli dosvědčovat Kristovu moc svojí láskou a jednotou. Tak měl být svět veden k tomu, aby uviděl, že Bůh opravdu poslal Svěho Syna, aby zachránil hříšníky. Protože tato slova jsou pravdivá, neměli bychom udělat vše proto, abychom takového slavného výsledku dosáhli? Neměli bychom v sobě pěstovat takové vlastnosti, které by nám umožnily na Kristovu modlitbu za nás odpovédět? Boží požehnání spočine na všech, kteří zjevováním lásky jeden k druhému a usilováním o jednotu, za kterou se modlil, dokazují, že si Krista váží a ctí jej. *SpM 273.6*

Jak může být Boží lid spokojen s rozmrškami mezi sebou? Jistě vidí ve světě, jaké důsledky přináší odcizení a spory. Satan se snaží vnést do řad Božích následovníků rozdělení, aby zranil Kristovo srdce. Ať se ti, kteří slouží Pánu, ujistí, že svoji službu nepředstírají. Když mluví proti sobě, uvolňují cestu duchu závisti a nacházení chyb. *SpM 273.7*

„A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jakož i my jedno jsme. Já v nich, a ty ve mně, aby dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, jakož i mne miloval. Otče, kteréž jsi mi dal, chciť, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kteroužs mi dal; nebo jsi mne miloval před ustanovením světa. Otče spravedlivý, tebeť jest svět nepoznal, ale já jsem tebe poznal, a i tito poznali, že jsi ty mne poslal. A známět' jsem jim učinil jméno tvé, a ještě známo učiním, aby to milování, kterýmž jsi mne miloval, bylo v nich, a i já v nich.“ (J 17,22-26) SpM 274.1

Paní Ellen G. Whiteová

Náš postoj k práci a pracovníkům na Jižním poli

17. listopadu 1902

Když jsem jsem účastnila setkání ve Fresnu, v Kalifornii, které se konalo 1.-10. října, měla jsem v noci vidění, že jsem na nějaké schůzi. Chtěla jsem vědět, jaké téma je na programu, byla tam však tma. Seděla jsem na místě, které jak se zdálo, bylo oddělené od toho, kde se shromáždili lidé. Co se dělo na této schůzi, jsem si někde zapsala a myslím, že z tohoto rukopisu se udělaly i kopie.

SpM 274.2

Bratři se na této schůzi radili ohledně práce v Nashvillu. Věci se prezentovaly v silném světle. Jeden ze zúčastněných bratrů shromáždil svědectví těch, kteří k nakladatelství v Nashvillu zaujali nepříznivé stanovisko. Pokud by se mělo jednat na základě těchto zkreslených prezentací, práce na Jihu by byla nespravedlivě oceněna. Učinila by se taková rozhodnutí, která by pravděpodobně většímu lidí od tohoto projektu naprosto odradila a podpořila jako správné všechno, co Pán ohledně Jižního pole odsoudil. *SpM 274.3*

Směr, jaký chtěli bratři E. R. Palmer a A. G. Daniells nastínit, přinesl pouze nespravedlnost a jeho výsledkem byl nesprávný obraz o dané situaci. Jednání na základě špatných dojmů způsobilo něco, co Pán v žádném případě nemohl podpořit. Tito bratři si musí uvědomit, že na to, aby se ustanovila práce v Nashvillu, dali lidé svobodně své peníze. Kdyby oni sami byli spojeni s touto prací, prožívali úzkosti a nesli břemena, jako to činili jiní, kdyby museli rozhodovat a dělat spoustu věcí, kdy bylo potřeba zcela se věci obětovat, dosáhli by za těchto obtíží lepších výsledků, než lidé, kteří byli zapojeni do této práce od začátku? Cítila jsem se kvůli těmto věcem nadmíru rozrušená.

SpM 274.4

5. listopadu 1902. Tato záležitost je pro mě nadmíru bolestivá. Nikdy jsem si neměla myslet, že bylo mojí povinností zůstat zticha, ustoupit ze svého vlivu a dovolit bratrům, kteří na sebe vzali břímě toho, že budou muset ukázat James Edsonovi Whiteovi místo, kam patří a a celou práci na Jižním poli přeorganizovat. *SpM 275.1*

Když ke mně bratři přišli pro radu, řekla jsem jim, že nebudu jejich plánu na reorganizaci toho, co považovali za nutné stát v cestě. Nicméně potom jsem se účastnila jedné schůze, která se konala v nočních hodinách a kde se právě probírala zmíněná problematika. Průběh tohoto jednání byl však natolik sporný, že jsem nemohla zůstat zticha. Potom jsem se však cítila vedena Božím Duchem, abych řekla, že Pánův posel mi dal třikrát pokyn, že tento tlak proti Edsonovi Whiteovi, je neodůvodněný a že bude přeřazen na podřadné místo. Nebeský Posel vzal Edsona kolem ramen a vedl jej dopředu, nebude stát na konci, ale přímo uprostřed. *SpM 275.2*

7. listopadu 1902. Dění v Nashvillu se přede mnou opět otevřelo a jsem povzbuzena. *SpM 275.3*

Pán mi dal varování jak pro staršího Daniellse, tak pro bratra E. R. Palmera. Nebyl to Bůh, kdo by inspiroval jejich rozhodnutí o převratných změnách, které na Jihu nastanou. Bůh Nashville v žádném případě neopustil. Mnohé věci budou ve stanovený čas fungovat a dají se do pořádku. *SpM 275.4*

Když mi Pán poprvé ukázal schůzi, kde se bude práce na Jihu zvažovat, nebyla jsem schopna rozpoznat řečníky. Později Pán odstranil z mojí mysli přetěžké břemeno tím, že mi ukázal, že na každém místě, kde se má začít stavět, nastanou takové obtíže, k jejichž překonání bude potřeba více, než moudrost smrtelníků. Pracovníci musí cele záviset na Bohu. Neustále mají být podněcováni ryzími, čistými a vyššími principy. Ale ať ti, kteří nezažili tlak boje, nejednají tak, jako by po tom, co se ohlédnou zpět, věděli všechno, když nemají ani tušení to tom, co přijde. *SpM 275.5*

Bylo by velmi divné, kdyby nedošlo k žádným chybám. V historii této práce jsou věci, jejichž význam není lidská mysl schopna pochopit. Ať nikdo, kdo jedná s těmi, kterým se něco nepodařilo v domněnku, že oni by to za podobných okolností zvládli mnohem lépe. Ať nemají přílišnou sebejistotu, každý bude zkoušen. Ať se nedopouštějí toho, co dělají mnozí – zveličují chyby a podávají zprávy, které se nezakládají na pravdě. Jestliže si myslí, že by se vyhnuli zmatkům a obtížím, které vždy přicházejí k těm, kteří se účastní útočné války, předtím, než budou obviňovat druhé, ať si sami tuto práci vyzkouší a otevrou na Jihu nová pole. Ať jdou do měst a začnou se zakládáním nových

pracovních center a všemi procedurami, které s tím souvisí. Je špatné, aby ti, kteří se žádným způsobem nepodíli na tom, aby zažívali nepohodlí, těžkosti a nesnáze, které jsou spojeny se zakládáním nových podniků spojené, kritizovali ty, kteří s těmito mnoha nepříjemnostmi dnes a denně zápasí.

SpM 275.6

Pán mi znovu a znovu ukazoval pionýrskou práci, která se musí na nových polích udělat. V minulých letech jsem s druhými sdílela břemeno toho, že v důležitých centrech musí dojít k ustanovení Jeho práce. Celá léta jsme trpěli tím, že jsem dostávali nepravdivé zprávy a byli pod tlakem opozice, zápasili s tím, abychom překonali překážky, které před nás postavili naši bratři. Vždy jsme šli dopředu a klestili si cestu všemi možnými předsudky, které nás obklopovaly. Od počátku veškeré úsilí směřovalo k tomu, aby se nacházely a zveřejňovaly chyby, kterých se Boží služebníci na nejvypjatějších pozicích dopouštěli – chyby se zveličovaly takovým způsobem, že někteří povstali a začali od této práce pracovníky odrazovat a celý proces práce tak zpomalovat, když v jejich zájmu bylo, aby soustředili všechnu pozornost na to, aby pomohli tento náklad zvednout. *SpM 276.1*

Pokud naši drazí bratři Palmer a Daniels budou následovat svůj vlastní úsudek a uskuteční to, co mají ve věci Jižního pole nyní v úmyslu, Bůh je nepodpoří. Viditelný úspěch by byl pouze krátkodobý. Bratři, Pán vám nepřikazuje, abyste ve svých bratrích pěstovali ducha obvinění a odsouzení tím, že budou poslouchat jejich zkreslené zprávy. Neposlouchejte ty, kteří jsou roztrpčení kvůli tomu, že se jim nepodařilo všechno tak, jak si představovali. *SpM 276.2*

Moji bratři, nemáte slepě důvěřovat v nejasnosti, vždyť nevíte, zda vyjde to či ono. Zdržte se tendence soudit motivy. Nevíte nebo nerozumíte vidění, které jsem ohledně této věci dostala. Nemohu se intenzivně zajímat o všechno, co se na Jižním poli děje. O této práci vím mnoho, protože jsem s ní držela krok, vím vše o tom, jakým způsobem se plánovalo a určovali pracovníci, o bojích a provizoriích, sebezapření a velkých obětech, které se zde statečně rodily. Pomáhala jsem pracovníkům, jak jsem mohla, sdílela s nimi jejich práci a povzbuzovala je tím, že jsem jim posílala peněžní dary a knihy. Víím něco o tom, jak je tyto knihy ovlivnily a nadále budou ovlivňovat. *SpM 276.3*

Když jsem byla v Austrálii, dále jsem sledovala, jak se vyvíjí práce na Jihu a jak malého povzbuzení se dostává od sloužících bratří těm, kteří pracují s černošským obyvatelstvem. Bratři na Severu je přestali v práci povzbuzovat, protože bylo jasné, že tato podpora pro ně bude dříve či později znamenat nutnost získávat pro tyto pracovníky na nových polích nové finanční prostředky. Naléhala jsem na to, aby se na tuto práci na Jižním poli uvolňovaly prostředky, předtím, než zde vůbec něco bylo vidět. Věděla jsem, že pokud by peníze nepřišly, nemohla se přidat nová území. *SpM 276.4*

Práce, která v Nahsvillu začala, začala na dobrém místě. Kvůli tomu, že si někteří lidé stěžují a kritizují, mělo by to odradit ostatní? Moje odpověď zní: Ne! *SpM 276.5*

V Austrálii jsme neměli žádné běžné zkušenosti. Získat prostředky na zahájení práce na tomto novém poli nebylo snadné. Bylo nutné zkyprít půdu, řádně ji připravit a zasít semena pravdy. Na nás bylo vší silou se vrhnout do práce a v ní nadále pokračovat, reptalové se nás však od ní snažili neustále odradit. Nicméně, bez ohledu na hlasy opozice, poselství, které jsem přijala od Pána, znělo „Přidejte nové území a na rozrušení nové půdy použijte příslušný pluh.“ *SpM 277.1*

A toto je poselství, které jsem poslala přes oceán svému synovi, Edsonovi Whiteovi, který pracoval mezi černochoy na Jihu. „Bůh ti říká,“ psala jsem mu: „Neselhávej a nebuď od další práce odrazen.“ *SpM 277.2*

Můj syn mi napsal zpět: „Co mám dělat? Černoši přijímají pravdu, ale na návštěvu shromáždění nemají žádné decentní šaty.“ Já sama jsem žila na misijním poli, kde převládala chudoba a potřebovala jsem každé penny, abych pomohla strádajícím a při vytváření nových živností. Požádala jsem však vydavatelství aby určitou částku z peněz, které jsem odsud dostávala, posílali mému synovi a stejným způsobem zatížili na můj účet – peníze, které měly být použity na zakoupení oblečení pro tyto lidi bez prostředků, aby, když chodí do shromáždění, aby uctívali Boha, mohli být slušně oblečení. Kdo měl odlehčit tuto situaci? *SpM 277.3*

Kdyby se naši bratři a sestry v Americe po mnoha žádostech o to udělat něco pro černošské obyvatele v Jižních státech, které už dávno dostali, bývali probudili, nemusela by léta, která mezi tím uplynula, být tak málo plodná. Co vidíte teď? Mimo jiné to, že práce v Nahvillu začala. Ale z vize, kterou jsem v noci přijala a během níž jsem opět mohla vidět situaci, která na Jižním poli

momentálně je, vím, že je zde pořád velká chudoba. Naši bratři, kteří se zabývají přidělováním prostředků, by toto pole neměli opomíjet a posílat všechny získané finance na rozvoj práce do zahraničí. Jižní pole vyžaduje neustálou práci. *SpM 277.4*

I když se staly určité chyby, přijala jsem, že místo kritiky a odsuzování by se všichni měli učit, jak se takovému chování do budoucna vyhnout. Kdo si přisvojuje poselství pravdy pro tuto dobu. Kníže života nabídl Sám sebe, dobrovolnou oběť, aby zachránil hříšníky v Jižních státech, stejně jako hříšníky, žijící ve vzdálených končinách země. Pracovníci musejí být povoláni na toto pole, stejně jako do vzdálených zemí. A čím méně budou mluvit o chybách, které se staly, tím větší to bude mít přínos pro jejich vlastní duše a pro budoucí úspěchy v této práci. Bůh se dívá na věci správně. On, nekonečný, je natolik moudrý, aby posoudil odvedenou práci. Pán povolává pracovníky a on je tím Jediným, kdo může pracovat skrze lidské mysli a ruce na tom, aby se Jeho plány, které s tímto polem má, plně rozvinuly. *SpM 277.5*

Jak málo vstupujeme do sympatií s Bohem v bodě, který by měl být tím nejsilnějším poutem jednoty mezi Ním a námi – v soucitu pro neřestné, trpící duše, mrtvé v přestoupeních a hříších! *SpM 277.6*

Kdyby lidé sdíleli Kristovy sympatie, měli by neustálou bolest v srdci nad tím, jak to vypadá na Jižním poli, kde je tak zoufale málo pracovníků. Toto pole naléhavě volá po stovkách lékařů – misionářů. *SpM 278.1*

Ježíš plakal nad Jeruzalémem, kvůli vině a zatvrdlosti jeho vyvoleného lidu. Pláče také nad tvrdostí srdce těch, kteří sice o sobě prohlašují, že jsou Jeho spolupracovníky, ale spokojí se s tím, že nedělají nic. Existují tací, kteří si cení hodnoty duší a nesou, spolu s Kristem, za města zloby na zemi břemeno těžkosti a neustálého zármutku, smíchaného se slzami? Zničení takových měst, která se často cele vydala modlářství, se blíží. Ptáme se, jestli ti, kteří znají pravdu pro tuto dobu, se spokojí s tím, že v městech na Jihu nedělají naprosto nic. Jakou odpovíme v ten hrozný den, kdy nastane konečné zúčtování, na to, že jsme zanedbali vstoupit těchto měst? ... *SpM 278.2*

Vstup našich dělníků do Nashvillu způsobila božská prozřetelnost. Když jsem toto místo navštívila, bylo mi řečeno, že se stane centrem práce na Jihu. Graysville a Huntsville jsou natolik blízko, že mohou zařízením v Nashvillu podat pomocnou ruku. Někteří naši bratři chtěli začít vydavatelskou práci kdekoli v rámci jejich území, ale to však nebyl Boží plán. V městech se mají postavit památníky Bohu. Jeho práce není od toho, aby se dělala někde v koutě, nebo na jednom nebo dvou místech jako v Graysville a Huntsville, ale na mnoha místech a nejrůznějšími způsoby. *SpM 278.3*

Naši bratři na Jihu teď mají příležitost odhalit, jak silná je jejich víra, ať už mají nebo nemají víru dostatečnou na to, aby na různých místech začali zakládat centra, která budou mít vliv na celé jejich okolí. Pokud budou dál podporovat ducha rozdělení, závisti a obviňování proti každému, kdo bude chtít v práci pokračovat, touto zkouškou neprojdou. *SpM 278.4*

Doufala jsem, že naši bratři na Jihu rozpoznají Pánovu ruku ve vedení našich bratří, aby s prací na Jihu začali a vytvořili toto centrum. V tomto městě se zakoupily budovy, nabízené za nízkou cenu a vhodně se upravily. K zahájení tohoto projektu se využilo příznivých okolností. Sešla se skvělá skupina lidí, kteří začali v nakladatelství pracovat. Pán Bůh se na toto všechno díval láskyplně a vyjádřil s tímto dílem souhlas. Kdyby si bratři na Jižním poli vážili této situace a byli obrázceni Svatým Božím Duchem, byly by díky jejich vlivu zachraňovány životy na věčnost. Kdyby se byli více modlili a méně spolu mluvili, a přitom všichni vyčkávali, zažívala by tato společnost pracovníků ve vydavatelsví pokoj, spokojenost a odpočinutí duše. Ale slovní kolize přinesla zlo. To je ostatně jeden z důvodů, proč se na Jihu udělalo tak málo. Pán povolával své lidi, aby se obrátili a místo toho, aby práci zdržovali, napomáhali jejímu růstu. *SpM 278.5*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Principy pro vedení lidí na odpovědných místech

Když jsem byla ve Fresně, zažila jsem zvláštní zkušenost. Zdálo se, že jsem byla na schůzi, kde se právě probíhala porada. Celou skupinu jakoby zahaloval oblak. Nebyla jsem schopna rozpoznat tváře, ale slyšela jsem hlasy. Myslím, že v jednom z těch, co hovořili, jsem rozpoznala hlas staršího Daniellse, ale způsob řeči a používaná slova ukazoval zase spíš na bratra E. R. Palmerse. Nejdřív jsem nerozuměla tomu, co bylo řečeno. Potom jsem slyšela něco ohledně způsobu, jakým si myslí, by se měla práce v nakladatelství dále vyvíjet. Byla prosazena myšlenka, že tato práce by se měla zakládat na jistějším a výše položeném základě. *SpM 279.1*

Když jsem slyšela tato slova, pomyslela jsem si, Co mají tyto výroky znamenat? Bylo mi řečeno, že arbitrární orgán, který jednu dobu působil v Battle Creeku, a jehož činnost spočívala v kontrole všech nakladatelství, už nikdy nepřijde k moci. Činění takovýchto návrhů bylo spíš návratem do Egypta, než cestou do Kanaánu. *SpM 279.2*

Dostalo se mi poznání, že pokud by se prosadil tento předkládaný návrh, na naší vydavatelskou práci by dohlížel vyšší orgán, který by měl zároveň soudní pravomoc nad celým polem. To není Boží plán. Žádná lidská inteligence se nemá stát mocí, kde by byl u moci jeden člověk, který by měl svrchovanou autoritu a to ať už v Battle Creeku nebo kdekoli jinde. V žádném odvětví nemá být nikdo, kdo by měl absolutní moc. Chraň Bůh. *SpM 279.3*

Bylo toho řečeno mnohem více a zažívala jsem stále větší nepokoj, protože jsem věděla, že tyto velké navrhované změny nás vrátí zpět, kde budeme muset zápasit se stejnými obtížemi, s kterými jsme se potýkali už v minulých letech. Věděla jsem, že ti, kteří prosazovali tyto návrhy, byli co se týče výsledků slepí. *SpM 279.4*

Mimo jiné zde zazněla věta, že má dojít k velkým změnám – tj. plány, které bratři v minulých letech formulovali k rozvoji vydavatelské činnosti se musí přepracovat. *SpM 279.5*

Potom vystoupil Ten, který měl autoritu a řekl: „Plány, které byly vyhotoveny, nejsou k tomu, aby se roztrhaly. Místo toho, lidé, kteří jednají se svatými věcmi, mají přestat vyhledávat moudré a začít hledat Toho, od kterého může kdokoli – velký nebo malý, učený nebo neučený přijmout moudrost. Změna musí nastat v srdcích všech, kteří jsou jakkoliv spojeni s Boží prací. V této fázi vydavatelské práce není třeba, aby přišel člověk, který by vzal celou věc do svých rukou a úplně práci ovládl. V minulost Pánova práce probíhala vesměs pod diktátem lidmi ustanovených orgánů.

Návrhy, které vyšly z tohoto setkání, byly navrženy v slepotě a nevrhají na danou situaci žádné světlo. Doba velkých zmatků a stresu není tou, kdy by se měl unáhleně rozseknout svazek obtíží. V takové době jsou zapotřebí lidé, kterým Bůh dal důvtip, takt a trpělivost. Mají pracovat takovým způsobem, aby ‚nepoškodili‘ ani olej ani víno. *SpM 279.6*

Na jednoho člověka se nemá vkládat příliš mnoho odpovědnosti. Při získávání dalších lidí bude Pán vykonávat Svou moc a milost skrze nejružnější lidi ve všech částech Jeho vinice.

Použije si ty, kteří mají křesťanskou zkušenost, denně rostou v milosti a poznávání pravdy, ty, kteří jsou schopni na základě toho, že jsou zapřaženi do jha s Kristem. *SpM 280.1*

Ať ti, kteří jsou na odpovědných místech, přijmou Spasitelovo pozvání vzít na sebe Jeho jho. *„Podtež ke mně všickni“* prosí, *„kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem vašim. Jho mé zajistí jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.“* (Mt 11,28-30) *SpM 280.2*

Rada, daná Mojžíšovi v době, kdy byl přetížen starostmi a zmatky, má pro ty, kteří jsou dnes na odpovědných pozicích, co se týče Božího díla, nesmírnou hodnotu. Měli by ji pečlivě studovat ti, jimž bylo řízení práce na Pánově vinici svěřeno. Žádný člověk nebo skupina lidí nemá mít svrchovanou autoritu, aby utvářela a ovládala činnost dělníků na celém poli a to i s ohledem na nábor dalších pracovníků. Každý úsek naší země, obzvlášť Jižní pole, které bylo tak dlouho opomíjeno, má svoji svébytnost a podle toho se musí také jednat. Lidé by měli být ochotni porozumět těmto místním specifikům a připravit se na práci na těchto polích, tím, že si obléknou celou křesťanskou zbroj a nezapomenou si obut boty evangelia.“

Apoštol říká: (Citace, Efezským 6,11-18.) *SpM 280.3*

Bratři, toto jsou přikázání, která vám dává Bůh. Ať se nikdo nesnaží komplikovat nebo hledat v nařízeních, která vydala nejvyšší Autorita a která jsou jasná, jiný význam. Každé Slovo podle „*Tak praví Hospodin*“, v celé vážnosti Ducha Svatého. Nikdy si nezouvejte boty evangelia. Ujistěte se, že je máte pořád obuté. Vaše nohy mají vždy být obuty a připraveny nést „*evangelium pokoje*“ (Ef 6,15). *SpM 280.4*

Pokud budete pečlivě zachovávat všechna přikázání, která Pán určil ohledně křesťanské zbroje, budete před Ním chodit zlehka a pracovat diskrétně. Neponesete žádné jho, kdybyste museli ke svým plánům zavazovat člověka, ani se nebudete pokoušet docílit toho, aby se Pánovi dělníci poddávali myslí smrtelníků. Lidské zásady a nařízení nemají ovládat Jeho pracovníky. Ať se nikdo nestaví do pozice, kde může panovat nad Božím dědictvím, neboť toto uvádí v nebezpečí duši toho, kdo vládne, stejně jako duše těch, kteří jsou pod jeho vládou. *SpM 280.5*

Žádný člověk nemá takovou moc a autoritu, aby na něj Satan nezaútočil se svým pokušením.

Čím odpovědnější pozici člověk zastává, tím zuřivější a rozhodnější jsou útoky nepřítele. Ať Boží služebníci na každém místě studují jeho Slovo a neustále vzhlíží k Ježíši, aby mohli být proměněni do Jeho podoby. Pokud budeme chodit před Bohem v pokoře a kajícínosti, bude nám nepřeborná plnost a vše dostatečnost Krista k dispozici. *SpM 281.1*

Kristus položil ten jediný základ, na kterém můžeme bezpečně stavět. „*Nebo základu jiného žádný položit nemůž, mimo ten, kterýž položen jest, jenž jest Ježíš Kristus*.“ (1 K 3,11) Stavte na tomto základě. Na tom závisí váš současný pokoj, štěstí a vaše blaho v budoucnosti. Dávejte si pozor, jak stavíte. Nepřinášejte do základů materiál, který Boží Slovo označuje za dřevo, seno a strniště. Do budování vašeho charakteru nevnašejte svoje vlastní invence. Ty jsou pomíjivé a stráví je oheň. Nevkládejte lidskou moudrost na místo Toho, který je Světlem světa, Sluncem spravedlnosti, naším pokojem a jistotou navěky. *SpM 281.2*

Mezi Pánovými služebníky nemá být žádné rozdílení rozkazů. Na šíje Bohem vykoupeného dědictví se nemá vkládat žádné jho. Každé jho má být zlomeno. Muži a ženy jsou mnohem vzácnější v Božích očích, než si lidská mysl dovede představit. Kristus rozumí tomu, jakou mají hodnotu, vždyť kvůli jejich vykoupení obětoval Sám sebe. My jsme jeho majetek, koupený krví jeho života. Neupisujte se žádné lidské jurisdikci nebo moci. „*Nejste sami svoji, nebo koupeni jste za velikou mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem vaším i duchem vaším, kteréžto věci Boží jsou*.“ (1 K 6,19.20) *SpM 281.3*

Oblečte si celou Boží zbroj a nikdy nezapomínejte na boty evangelia pokoje. Nepřistupujte k nikomu s těžkostí a s hněvem v hlase. Ať všichni Boží služebníci, od těch, co jsou na nejvyšších místech po ty, co jsou v té nejnižší službě, před Ním chodí pokorně. *SpM 281.4*

Učte se od Krista a pokoj, co převyšuje veškeré porozumění, přijde do vašich srdcí. V Něm je nevyčerpatelná zásoba Milosti. Denně jezte chléb nebe a pijte vodu života. Pečlivě a s modlitbou studujte Spasitelova slova a budete silnější v Jeho síle. Ať je Písmo služebníkem vašeho evangelia. Uctívejte Boha, ne člověka. Vaši nadějí a korunou vašeho radování je Kristus, vnešte do svého každodenního života Jeho pokoru a postoj služebníka. To přidá vaši zkušenosti na hodnotě. Tím také získáte připravenost na službu. *SpM 281.5*

Těsně před ukřižováním Kristus řekl Svým učedníkům: „*Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, tak abyste i vy milovali jeden druhého*.“ (J 13,34) *SpM 281.6*

Pro učedníky bylo toto přikázání nové, protože se nemilovali navzájem tak, jak Kristus miloval je. Viděl, že do jejich životů musejí přijít nové impulzy a nové myšlenky, že musí začít uplatňovat nové principy; skrze Jeho život a smrt měli přijmout novou koncepci lásky.

Příkaz milovat jeden druhého dosáhl dalšího významu ve světle Jeho oběti. Během každé hodiny Kristova pobytu na zemi z něj proudila Boží láska v nezadržitelných proudech. Všichni, kteří jsou napojeni Jeho Duchem, budou milovat tak, jak miloval On. Ty samé principy, které podněcovaly Krista, budou podněcovat i je ve veškerém jednání s druhými. *SpM 281.7*

„*Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým*,“ (J 13,35) prohlásil Kristus. Následujme Spasitelův příklad. Ať se nikdo neváže k tomu, aby nějakým způso-

bem ovládal svědomí svého bližního. To Bůh zakazuje. Všichni jsme Božími malými dětmi. Nemá se vykonávat žádná svrchovaná moc. *SpM 282.1*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Práce na Jižním poli

26. prosince 1902

Mým bratrům, kteří jsou na odpovědných místech:

Během noci, která následovala po našem rozhovoru ohledně práce na Jižním poli, který se odehrával v mém domě a také venku na trávníku, pod stromy, bylo to 19. října 1902, mě Pán poučil, že jsem zaujala špatný postoj. *SpM 282.2*

Na naší ranní poradě zazněly výroky, které nemusím opakovat, výroky, které objasnily příčinu toho, proč práce v Nashvillu nemohla být úspěšná – bylo to kvůli tomu, že Edsona Whitea podporovala jeho matka. To byl smysl toho, co zde bylo řečeno. Ohledně stavu zařízení v Nashvillu padla tvrdá slova. Také bylo řečeno, že pokud bych já podporovala Edsona Whitea v jeho metodách práce, nedalo by se dělat nic, co by přispělo ke zlepšení situace. Bratři mi kladli otázky a já jim odpovídala v tom smyslu, že mají svobodu dělat v Nashvillu všechno, co by mohli dělat za podobných okolností kdekoliv jinde. Byla jsem zasažena v srdci. Pomyslela jsem si: „Proč bych jim neměla dát tuto svobodu? Pokud, jsou věci v tak špatném stavu, jak říkají, mělo by se udělat vše pro to, aby došlo k nápravě.“ *SpM 282.3*

Ale potom, co jsem vešla do místnosti, jsem měla neobvyklý zážitek. Následující tři noci mi Pán říkal, že jsem jednala nerozvázně, že mi věci nebyly předloženy správně a určité konkrétní věci nebyly řečeny vůbec. A protože Edson White je můj syn, tím spíš jsem jim neměla dovolit, aby ho odsuzovali nebo dovolit, aby se práce, kterou mu Bůh dal, zdržovala nebo zhoršovala, jak tomu zcela jistě bylo a bude i nadále, dokud poznání, které mi Pán ohledně práce na Jižním poli dal, nepoužiji zcela jiným způsobem, než se jej chystali použít bratři. Byla jsem informována, že tito lidé nerozuměli tomu, co říkali a to kvůli převrácenosti slov těch, kteří byli pod vlivem ducha překrucování. Pokud by tito bratři prodělali tu samou zkušenost, jako bratři v Nashvillu, nikdo z nich by nebyl dosáhl takových úspěchů jako zdejší pracovníci. Vzdali by to. *SpM 282.4*

V souvislosti s prací do Jihu došlo k transakcím, které nikdy neměly být povoleny. Peníze, které byly určeny na narušení tvrdé půdy na místech, kde se nikdy nepracovalo, se nakonec přidělily na místa, kde už práce po nějakou dobu pokračovala. To, že se neumožnilo investovat prostředky na otevírání nových polí, jak si to lidé přáli, bylo špatné. Lidem, jež Bůh ustanovil a uzpůsobil k zahájení práce na nových územích, se měl začátek jejich práce v maximální možné míře usnadnit. Měli dostat k dispozici ty, kteří díky svým zkušenostem už uměli plánovat a rozvíjet metody práce, která se už předtím dělala na více místech. Lidé měli tyto průkopníky všemi způsoby podporovat a připravovat před nimi cestu. A to včetně štědré finanční podpory. *SpM 283.1*

Z Nashvillu se má stát centrum

Před lety Pánův Duch dal lidem na srdce, aby v Nashvillu založili vzdělávací zařízení, určené pro černošské obyvatele Jihu. Pán si nyní přeje, aby v tomto centru, kde už se odvedlo poměrně dost dobré práce, zřídila další zařízení. Na tomto místě se příliš často nesetkáme s předsudky. Měly by se zabezpečit budovy, které lze pro začátek s výhodou využít, aby lidé, kteří budou s těmito černochoy pracovat, měli k vykonávání své práce dobré zázemí a ochranu. Budovy, ve kterých bude práce probíhat, jsou v poměrně dobrém stavu. *SpM 283.2*

Někteří naši bratři viděli tyto výhody a rozhodli se, že z tohoto města udělají centrum pro práci v Jižních státech. A Pán dal k tomuto kroku svůj souhlas. Ale mnozí z nich byli nespokojení. Rozhodnutí o zřízení nakladatelství v tomto městě se neshodovalo s jejich představami a sobecky usilovali o to převést prostředky, které věnovali naši bratři na Severu, prostředky, jejichž dárci domnívali, že jsou používány v Nashville, na jiná místa. Naším pracovníkům házely klacky pod nohy naši vlastní lidé a ztěžovali jim práci, jak mohli. O kolik mohla být tato práce snazší, kdyby lidé, které Bůh tak osvětlil, nevnašeli do práce svoje vlastní myšlenky a tím jí nezdržovali. *SpM 283.3*

Nehledě na protivenství, Pán zapracoval a práce mohla začít. Budovu, ve které se dala zřídit tiskárna, se podařilo pořídit za velmi výhodnou cenu a také ji vybavit. V době, kdy se měla otevírat,

se zde sešla skupina velmi kvalifikovaných lidí. Pán mi ukázal, že někteří z nich budou potřebovat určitou péči a že je máme držet ve víře, aby nepodlehli nepřátelským vlivům a nechtěli s prací přestat. *SpM 283.4*

Brzy se však na tomto místě objevil kvas kritiky a obviňování. Z toho byli ti, kteří zde s prací začínali smutní, v práci však pokračovali dál. Ti, kteří mluvili pohrdavě o tom, čeho tito pionýři dosáhli, nemluvili v souladu s Boží vůlí. Víím totiž, že Ten, který čte pod povrchem, vidí, že ti, kteří předložili zprávy proti této práci, by s tak málo prostředky, jako měli na přestavbu již postavených budov ti, kteří s touto prací začínali, práci neodvedli stejně dobře. *SpM 283.5*

Bez ohledu na hlasy, které volaly po tom, aby se vydavatelská práce zřídila v nějakém jiném městě, Pán pokynul a povzbudil bratry, aby s touto prací začali v Nashvillu. Hlasy z druhé strany, které bylo tak často slyšet, teď díky Pánově výtce musely umlknout, Jeho ruka byla totiž na místě této práce od samého začátku. Tyto nepříznivé vlivy se však v žádném případě neprozkoumaly do takové hloubky, jak Pán chtěl. Někteří bratři byli jako lidé přesvědčení proti své vůli a tento názor dosud zastávají. *SpM 284.1*

Bůh zapracoval na Jižním poli, přesto, kdyby ti, co přijali světlo, v něm také chodili, mohlo se dosáhnout mnohem více. Nakolik se mohla práce rozvinout, kdyby využili svých předpokládaných schopností a v práci na polích, kde se nikdy předtím nepracovalo, ukázali své maximum. K věcem, o kterých se na tomto poli jednalo, mám ještě mnoho co říci. Časem budou tyto věci zjevné, tak jak jsou a ti, kteří jim nerozumí, poté pochopí jejich příčinu i důsledek. *SpM 284.2*

Pán nemá zalíbení v hnutích, za kterými jsou ti, kteří se staví proti práci v Nashvillu. Čte srdce každého člověka. Ti, kteří se vzepřeli jasnému pokynu udělat z tohoto místa centrum, by se měli probrat a uvědomit si svou povinnost taková centra, skrze která bude Bůh působit, zakládat. Pokud by dali najevo svou touhu pomoci a plně se nasadili, práce nemusela být pro pracovníky tak těžká a namáhavá. Někteří z nich byli pod takovým náparem kritiky a obviňování, že následkem přepracování a vyčerpání málem málem zemřeli. *SpM 284.3*

Projevy Ducha v průběhu První unijní konference, která se konala v Nashvillu

Ve snaze dokončit v čas jednu budovu, ve které měli být ubytováni účastníci Jižní unijní konference, která se konala před rokem v Nashvillu, se stala chyba. V úsilí mít všechno perfektně připravené pro ty, co přijedou, ti, kteří to měli na starosti, pracovali pod velkým tlakem, přetěžovali své fyzické i psychické síly a tím ohrožovali své životy. Mysleli si, že pokud se jim budovy podaří dokončit, bratři, kteří přijedou, budou tím, jak dobře začali natolik ohromení, že to, že se jejich výčitky změní v uznání. *SpM 284.4*

Pro jednu kancelář se koupil koberec, za cenu 75 centů za yard. Kromě toho také kancelářský nábytek. Tyto věci se mohly pořídit později, ale jistě se nejedná o hříchy. Nicméně takovéto malé transakce byly trnem v oku některých delegátů a také je odsoudili. Byli otevření k tomu, aby si udělali nesprávný dojem, naplnil je duch kritiky a tím zneuctili Pána. Zaslepení předsudky neviděli to, že motivy pracovníků k pořízení těchto věcí byly dobré. Pracovníci v Nashvillu se tak nadřeli, pracovali i po nocích a to jen proto, aby k tomuto setkání mohlo dojít. Doufali, že jejich práce bude uznána. Udělali všechno, co mohli, aby nabídli svým hostům útulné ubytování. Ale co viděl Ten, který vidí v skrytu? Skupinku mužů tady a tam zase skupinku žen, ve kterých začal pracovat kvas kritičnosti. Kdyby měli Ducha Kristova, místo kritizování by chválili. *SpM 285.1*

Velmi mě potěšilo, že v budově, kde byl můj pokoj, byly kusy nábytku, které jsem kdysi měla ve svém domě v Battle Creeku. Byla to pohovka a židle, které dříve patřily mému manželovi. Také další kusy nábytku a příslušenství, které jsem věnovala na to, aby se použily na místech, kde budou nejpotřebnější. Ale mnozí z těch, o které bylo na tomto shromáždění tak dobře postaráno, zneuctili Boha tím, že kritizovali. Těm, kteří pracovali téměř za hranicí lidských možností jen proto, aby měli jejich bratři co největší pohodlí, vyjádřili jen nepatrnou podporu. Byla jsem na tom místě. Mluvím o věcech, které znám. Odsouzení, které zde zaznělo, nebylo od Pána. Duch obviňování a představování zla tam, kde žádné nebylo, Jej netěší. *SpM 285.2*

Zamýšlené změny

Na členských schůzích, které se od té doby konaly, padla rozhodnutí, která se nikdy neměla stát. Lidé, kteří pracovali v úmorném vedru, byli zklamaní a zmatení. Došlo ke změnám, které v očích Toho, který vidí konec už od začátku, ke zlepšení situace nepřispěly. *SpM 285.3*

Někteří měli za to, že nejlepší bude, když řízení nakladatelství bude svěřeno novým lidem. Kdyby v této době Pán nemluvil a neukázal věci v poněkud jiném světle, zavládl by zde pořádný zmatek. Protože tyto věci byly napsány, vím, že myšlenky Pána jsou o dobro, ne o zlo. Neudělalo se vše, co se mělo a mohlo udělat. Kdyby více bratrů v Jižním poli chodilo v Duchu Svatém, ochotně s Ním spolupracovalo, vybudováním práce ve městě, které Bůh určil jako centrum, by byli naplnili své poslání. Nicméně i tak se práce podařila, žádný z těch, kteří jen hledají chyby, by to nezvládli lépe. *SpM 285.4*

Nebylo zrovna nejlepší pracovat s vypůjčeným kapitálem a kdyby všichni věřící pracovali jednotně na jednom cíli, nemuseli bratři k takovému kroku vůbec přistoupit. Výsledky této práce, které se v současné době prezentují, nejsou příliš příznivé a dávají nepříteli výhodu. Nicméně z budovy, kterou jsme postavili, potřebujeme každý čtvereční metr, bude využit buď teď anebo v blízké budoucnosti. Současné finanční problémy se nadměrně zveličovaly, aby práci ještě více ztížily a ze v lidech zanechaly nepříjemný dojem současné situace. Nebylo by překvapující, kdyby to mnozí, na základě těchto dojmů vzdali. Co můžou způsobit špatné dohady a žárlivost? Jsou kruté jako hrob. Nepravdivá zpráva, šířená nepřítelem, přinese jen rozdělení a snahu práci ukončit. Pán touží po tom, aby Jeho pracovníci pracovali v souladu a měli na této věci zájem. *SpM 285.5*

V souvislosti s našimi zařízeními na různých místech se mezi bratry občas vyskytují skupinky, kde se o něčem šušká. To způsobí nedorozumění, které se rychle šíří. Z toho se pak vyvozují nesprávné závěry, mluví se o tom, že ne všichni jednají čestně. Konečným produktem těchto úvah je domněnka nebo zpráva, která se zdá být plně podložena o tom, že lidé jsou vedeni k tomu, aby věřili lži a mysleli si, že musí urychleně domnělé zlo napravit. Pán Ježíš to všechno vidí. On sám zakročí a plány, navržené k napravení tohoto představovaného zla změní. *SpM 286.1*

Tak to vypadalo v Nashvillu. Bůh zakázal bratrům, kteří byli na odpovědných místech, aby ukvapeně učinili to, pro co se rozhodli. Řekl, že se tímto směrem v žádném případě nemají vydávat, protože špatný dojem, který by v ostatních zanechali, by se jim nikdy nepodařilo smazat. Kdyby došlo ke změnám v nakladatelství tak, jak bratři očekávali, kdyby ti, co věrně pracovali byli zkoušeni, posuzováni a odsuzováni podle lidské moudrosti, stala by se jim velká křivda. *SpM 286.2*

Stalo se příliš mnoho nedorozumění. Lidé nejsou bozi. Naši bratři, kteří tak touží po změnách, by si měli pamatovat nařízení, které se stalo k dětem Izraele skrze proroka Zachariáše. „*Ruce Zorobábelovy založily dům tento, a ruce jeho dokonají. I zviš, že Hospodin zástupů poslal mne k vám. Nebo kdož by pohrdal dnem malých začátků, poněvadž se veselí, hledíce na ten kámen, totiž na závaží v ruce Zorobábelově, těch sedm očí Hospodinových, procházejících všecku zemi?*“ (Za 4,9.10) *SpM 286.3*

Ve vidění, které jsem měla v noci, jsem byla na setkání bratrů Jižního pole, seděl J. E. White v místnosti daleko vzadu. V té společnosti byl někdo, pověřený nebem, kdo mu položil ruku na rameno a vedl ho do předních řad. Řekl mu: „Toto je tvoje místo. Ve vlivu, jaký máš, máš stát se svými bratry. Na poradách máš právo hlasovat. Zasloužíš si takové uznání, jaké náleží tomu, kdo dřel za úmorného vedra.“ Posel se obrátil ke společnosti a pokračoval: „Ve svém úsilí pomoci rozvoji práci na Jihu přinesl nesčetné oběti a téměř přišel o život. Ted' si zaslouhuje plnou důvěru celého tohoto shromáždění. Nebylo to tak, že by se nedopustil žádných chyb, ale ti, kteří jej soudí a odsuzují, by si za daných okolností nevedli lépe. *„Kdo jest z vás bez hříchu, nejprv hod' na ni kamenem.“* (J 8,7)“ *SpM 286.4*

I když J. E. White rezignoval na svou pozici, nebylo to proto, že by byl usvědčen z nevěrnosti. Něco by sice mohlo nasvědčovat tomu, že právě to bylo důvodem jeho odstoupení. Rozhodl se tak kvůli Duchu, slovům a chování druhých. Byli zde lidé, kteří byli více než ochotní zaujmout jeho úřad, ale přitom prokázali, že nejsou schopni jej vykonávat. *SpM 287.1*

Věci, které se dostaly do takového zmatku, srovná Pán. Moji bratři, není na vás, abyste z úřadu vyhnali ty, jejichž práci Bůh přijal, i když se podle vašeho mínění dopustili chyb. Neplet' se do vě-

cí, kterým nerozumíte, protože jste ještě nepřešli nad zemí. Někteří z vás máte špatnou koncepci, týkající se mnoha věcí. Nevidíte, že přestáváte následovat Pánovu cestu? Uchylujete se od povinnosti, která vám byla svěřena. Střežte dobře vlastní duše. Dělejte práci, kterou vám Bůh dal. Dovolte Jeho ustanoveným pracovníkům, aby byli s Ním. K mnoha jiným problémům jste ještě přidali svoje neposvěcené jednání, což si vyžádalo vynaložení dalšího času a peněz na urovnání věcí, které by se bývaly urovnaly samy, kdyby ovšem si někdo nedal tu práci a nepřišel s vykonstruovanými tvrzeními ohledně těchto transakcí, tak že se jejich provedení jevílo v tom nejhorším světle. *SpM 287.2*

Lidé nerozumějí, jak vážné jsou věci, které se nějakým způsobem vztahují k Božím záměrům.

Jestliže lidé dělají věci pokřiveně, Pán je volá k tomu, aby je narovnali. Moji bratři, jděte přímo rovně. Pokud zanedbáte svou práci, abyste mohli kritizovat a odsuzovat práci, která byla dána někomu jinému, k tomu abyste obnovili, co jste ztratili, budete potřebovat hodně času a úsilí. Tak se vytvářejí zkoušky, které nikdy nemusely přijít. Máme jednoduše následovat svého vůdce. Pokud se odkloníme od toho, co máme dělat, přijdou zkoušky. Nikdo nemůže opustit svoje místo, aniž by později neprocházel určitým zmatkem. *SpM 287.3*

Nesouhlas s tím, aby se z Nashvillu stalo centrum

Během mého pobytu ve Fresně jsem po tři následující noci měla vidění, ve kterém jsem se octla na shromáždění. Bylo zde sdružení lidí z Nashville, které jakoby spojovala určitá nostalgie a kteří přijímali útěchu od bratří z Graysville. Najednou se před mnou práce tohoto sdružení otevřela, to, co jsem viděla bylo zlé. Bylo zde několik lidí, kteří se nikdy nesmířili s tím, že by se z Nashvillu mělo stát centrum. Mohla bych jmenovat, ale to teď neudělám. Pán zná jejich jména a to, co dělají, neschvaluje. *SpM 287.4*

Toto sdružení nemělo žádné dobré nebo ospravedlnitelné důvody proti tomu, aby se práce v Nashvillu začala. Pán mi poručil, abych se proti tomuto hnutí postavila. Nikdo z těchto lidí v opozici nevěděl, co dělá. Mají jenom velmi malou zkušenost z práce na Jihu. Před lety mohli vstoupit na nová pole. Tak by byli získali zkušenost, která jim teď chybí. Pán jim přikazuje, aby, pokud s pokorným srdcem nebudou spolupracovat a nepřiznají, jak špatné bylo, že se tak moc snažili zabránit tomu, aby se práce soustředila právě v Nashvillu, stáli stranou. Kdo se mohl odvážit stát se terčem kritiky a odsuzování těmi, kteří přijali zkreslené informace od lidí, kteří se rozhodli, že se postaví proti Boží práci v tomto městě? Pokud ti, co se spojili proti práci v Nashvillu, odmítnou činit pokání, čím dříve se oddělí od práce od Jihu, tím lépe pro toto pole. Pán označil každý impuls, vedoucí od příčiny k výsledku. Nikdo nemohl udělat lepší práci, než dělníci v Nashvillu. *SpM 287.5*

Je opravdu neuvěřitelné, jaké zkreslení situace lze vykouzlit a také jaké jsou výsledky takového zkreslení. Podporovat pocity hořkosti a nenávisti, jen kvůli tomu, že se nepřijaly určité návrhy a plány, není v souladu s principy jasného úsudku nebo křesťanství. Jak pošetilé je ohradit se proti práci, kterou nám Bůh přikázal, abychom ji dělali a podporovali. Tato nepravdivá prohlášení odvedla svou zlou práci. Ti, kteří používají své nadání mluvit k tomu, aby bořili práci, kterou Bůh chválí, tím dali najevo, že zakládání misionářských center jim nemůže být svěřeno. *SpM 288.1*

Prvek napadání je silný, ale nemůže vítězit. Pokud by převládal, znamenalo by to nejhorší kapitolu ve zkušenosti našeho lidu. Bez ohledu na opozici se z Nashvillu stává centrum. Nejsem schopna říct, jak moc úsilí to bude stát ty, které Bůh k této práci povolal. Tento záznam je v nebeské knize a slova, jež sledují andělé, se nemohou obrátit v lež. *SpM 288.2*

Volání k pokání

Co je reálná síla církve? – Ani její členové, ani ti, kteří mají mít znalosti a zkušenosti. Pouze kulturní intelekt, bez posvěcení, je k ničemu. Proč by neměla v Nashvillu vítězit pravda? Má být pravda bezmocná jen kvůli tomu, že neposvěcená srdce touží po nadřazenosti? Kvůli tomu, že neposvěcené jazyky podávají nepravdivý výklad? Bůh povolává pracovníky, kteří na sebe vzali Kristovo jho. „*Vezměte jho mé na se,*“ říká Spasitel „*a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočnutí dušem vašim. Jho mé zajisté jesti' rozkošné, a břímě mé lehké.*“ (Mt11,29.30) *SpM 288.3*

Pro všechny dělníky na Jižním poli mám poselství. Sobectví si hledá uznání a podporu. Mimo Nashvillu budou vytvořena i další centra, vy se však nyní pokuste uzdravit toto centrum. Nejezděte na příští setkání rady do Graysvillu, jeďte přímo do centra dění. Pokud se potom všichni pokoří ve svých srdcích, budou činit pokání a vyznávat své hříchy před Bohem, On odpustí. *SpM 288.4*

Ti, kteří se snaží vykořenit práci v Nashvillu, nejsou vedeni Božím Duchem, ale jiným duchem. *SpM 288.4*

Nechte opozici volný průběh, takové věci totiž budou v těchto posledních dnech zjevné. Uprostřed toho však bude Boží práce postupovat a za sebou bude zanechávat to, co by jí stálo v cestě. Pravda je pravda a klam je klam. Lež není pravda. Kolem nás koluje tolik zkreslených zpráv, proč by se měla zakrývat pravda? Odstraňte tu pokrývku. Proč by neměla vítězit pravda? Můžeme pochybovat o Božím slově? Řekl někdy něco, co neudělal? Není snad psáno: „*Tak bude slovo mé... Nenavrátil se ke mně prázdňé, ale učinil to, což mi se líbí, a prospěšně to vykoná, k čemuž je posílán.*“ (Iz 55,11) *SpM 289.1*

Čas je příliš krátký, naše práce příliš důležitá, na to, aby se někdo snažil ničit práci těch, jež Bůh ustanovil ke službě. Moji bratři, plány, které vypadají tak hodnověrně, nejsou od Boha. Satan udělá všechno pro to, aby odradil ty, kteří k tomu mají talent od toho, aby kázali Slovo, prohlašovali pravdu a všude možně rozdávali naše publikace. Nemáte čas, abyste nepříteli, v jeho úsilí vyhnat Boží pracovníky z Jižního pole, ještě pomáhali. To není práce, kterou vám Bůh uložil. *SpM 289.2*

Ve jménu Pána hovořím k těm, kteří touží dělat velké věci. V zájmu vašeho duchovního života, držte ruce stranou od Boží archy. On stále pracuje. On se také postará o Svou svatou práci. *SpM 289.3*

V čem spočívá síla církve? V jednotě, pokoře a naprosté oddanosti Božímu Slovu. Člověk se v sobecké nadřazenosti se posadil na trůn, jakoby žádný Bůh, který by řídil a zmocňoval Svoje pracovníky, neexistoval. Ať ti, kteří jsou nějakým způsobem zapojeni do našich nakladatelství, práce ve školách nebo lékařských zařízeních jsou těmi, jež byli vyvolení Bohem a obnoveni Jeho Svatým Duchem. Ať hledají pravdu jako skrytý poklad. *SpM 289.4*

Moji bratři, mnozí z vás opustili svou první lásku. „*Protož pomni, odkud jsi vypadl, a číň pokání a první skutky číň.*“ Těm, kteří nečiní pokání, Kristus říká: „*Pakliť toho nebude, přijdu na tebe rychle a pohnuť svícem tvým z místa jeho, nebudeš-li pokání činiti.*“ (Zj 2,5) Odložte výmysly a teorie lidí. Už dál nenásledujte světlo jisker, které jste sami vznítili. Pamatujte na slova „*nebudeš-li činit pokání*“ „*přijdu na tebe rychle a pohnuť svícem tvým z místa jeho*“. *SpM 289.5*

Pán mi přikazuje, abych těm, kteří se staví proti vzniku centra v Nashvillu: Rozpoznejte svůj duchovní stav. Vraťte se ke své první lásce, kterou jste opustili. Satan láká všechny, aby opustili svou první lásku a darovali své Bohem darované talenty do služeb nepříteli a strhávali všechno, co Pán touží stavět. Žádám ty v Nashvillu a v Graysvillu. Jež jsem nejmenovala, aby hledali Pána, dokud ještě může být nalezen. „*Hledejte Hospodina, pokudž může nalezen býti; vzývejte ho, pokudž blízko jest. Opusť bezbožný cestu svou, a člověk nepravý myšlení svá, a nechť se navrátí k Hospodinu, i slitujeť se nad ním, a k Bohu našemu, nebť jest hojný k odpuštění. Nejsouť zajisté myšlení má jako myšlení vaše, ani cesty vaše jako cesty mé, praví Hospodin. Ale jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše, a myšlení má myšlení vaše.*“ (Iz 55,6-9) *SpM 289.6*

Moji bratři, jestliže nerozumíte tomu, že jste opustili svoji první lásku, přečtete si sedmnáctou kapitolu Janova evangelia. Kristus se modlil, aby jeho učedníci byli jedním, stejně jako on je jedno s Otcem. „*Jakož jsi mne poslal na svět,*“ říká otcí, „*i já jsem je poslal na svět. A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě. Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne, Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal. A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jakož i my jedno jsme. Já v nich, a ty ve mně, aby dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, jakožs i mne miloval.*“ (J 17,18-23) *SpM 290.1*

Světlo, které má vyzařovat

Světlo zazáří nad pracovníky v Nashville. Z tohoto středu světlo prozáří službu Slova a to skrze vydávání velkých i malých knih. Jižního pole jsme se doposud dotkli pouze konečky prstů. „*Nebo naplněna bude země známostí slávy Hospodinovy, jako vody naplňují moře.*“ (Abk 2,14) Ten samý

hlas, který na počátku řekl: „*Budiž světlo*,“ v těchto dnech prohlašuje, že znalost Božího slova nebude omezena pouze na několik míst. *SpM 290.2*

Dělníci, kteří v sobě mají misionářského ducha, půjdou jako ti, co zvěstují svítání. Kristus, nebeský Přemožitel je ve vašem středu. Ze zkušeností, které jste získali na Jihu, se mohli poučit všichni. Pravda a život ve spravedlnosti budou nadále zářit uprostřed temnoty tohoto zkaženého věku. *SpM 290.3*

Moji bratři v Nashvillu, při jakémkoliv pokusu odvrátit vaši pozornost od práce, kterou vám Pán určil dělat, ať vaše hlasy zazní jasně a zřetelně. S nezpochybnitelnou jistotou řekněte: „Dělám důležitou práci a nemohu od toho upustit. Proč by měla tato práce přestat, jakože by přestala, pokud bych s ní měl skoncovat?“ Nikdy, nikdy, i když jste v přítomnosti těch, kteří touží po tom, aby udušili poslední jiskřičku života, kterou Bůh udržuje naživu, s takovým návrhem nesouhlaste. *SpM 290.4*

Ty, které pravda osvobodí, jsou opravdu svobodní. Nemáme být v područí žádného člověka nebo lidského sdružení. Potřebujeme vedení Ducha svatého. Už dlouho jsme následovali lidskou moudrost. A následkům tohoto následování se můžeme vyhnout v případě, že se teď rozhodneme, že budeme právě teď následovat Pána. Potřebujeme víc, než lidskou moudrost, abychom posílili věci, které jsou na umření, aby zůstaly. *SpM 290.5*

Slova povzbuzení

Pro bratra W. O. Palmera: Nebud' odrazen. Když se bude projevovat duch nepřítele skrze tvoje spolupracovníky tím, že budou říkat a dělat to, co tě zraňuje, zůstaň v tichosti, neboť to je tvoje síla. Pokud tě budou nesprávně posuzovat a trápit, pamatuj na to, že nejsi jediný, kdo je zraněn. Je to Kristus, na koho skrze osoby svatých dopadají urážky, které jsou zamýšleny pro nás. Podívej se na Ježíše, podívej se na jeho ruce a nohy, které byly kvůli tobě probodeny, řekni si ve svém srdci: Jenže on byl proklán pro moji nevěrnost, umučen pro moji nepravost. Trestání snášel pro můj pokoj, jeho jizvami jsem uzdraven. *SpM 291.1*

Jsou období, kdy nevidíš, že by se věci uklidnily a daly do pořádku, kdy se pod tlakem naznačované viny cítíš bezmocný. Cítíš se zmatený a nevíš, jakou cestou se vydat. Ani ty, ani Edson White byste nikdy neměli ani náznakem dát najevo svou odplatu. Modlete se spolu. Vzpomeňte si na bouři na Galilejském jezeře. Učedníci dělali, co mohli, aby sebe a loď zachránili, ale jejich síla a schopnosti jim nebyly co platné. Bezmocní ve vzniklé bouři se dívali jeden na druhého a viděli jen beznaděj a zoufalství. Jejich loď se potápěla. *SpM 291.2*

Pohlčení snahou se zachránit, zapomněli, že na palubě byl také Ježíš. Najednou se probrali. Vzpomněli si, na čí příkaz vyjeli na moře. V Ježíši byla jejich jediná naděje. Volali: „*Mistře, Mistře!*“ (L 8,23) Nepřišla žádná odpověď. Volali znovu, a opět žádná odpověď. Loď náhle osvítilo světlo blesku a oni viděli, že spí. Probudili ho a křičeli: „*Pane, zachovej nás, hynemeť. I dí jim: Proč se bojíte, ó malé víry? Tedy vstav, přimluvil větrům a moři, i stalo se utišení veliké. Lidé pak divili se, řkouce: Kteraký jest tento, že ho i větrové i moře poslouchají?*“ (Mt 8,25-27) *SpM 291.3*

Někdy procházíme takovou bouří života, kdy nám žádný člověk nemůže pomoci. Právě do takové situace se dostali učedníci, když tu si náhled uvědomil, že na palubě jejich lodi je Ježíš. *SpM 291.4*

Kdyby se naše oči otevřely, viděli bychom, že Satan hledá příležitosti k tomu, aby probouzel lidské vášně, podněcoval muže a ženy, aby promlouvali slova, jejichž výsledkem bude to, že ti, co jsou pokoušeni, ztratí svou pozici u Boha a přesunou se na půdu nepřítele, kde budou přemoženi Satanovými nástrahami. Vzájemná důvěra bratří bude tedy podlomena a nakonec zemře. Ať každý vzhlíží k Ježíši a zdržuje svůj jazyk od promlouvání jakýchkoliv slov, až na ta, která promlouval Ježíš, když byl pokoušen ve všem, jako jsme pokoušeni my. Ten vždy pokušitele odrazil slovy: „*Je psáno*.“ Pokud takto budeme reagovat, budeme v bezpečí. Když dojde k rozjitření pocitů, neměli bychom raději reagovat vůbec, neodpovídat ani na provokující otázku. *SpM 291.5*

Někdy se stane, že ti, co o sobě tvrdí, že jsou Božími dětmi, se mohou rozčílit. Inspirováni Satanem se skrze ně projevuje duch zvrácenosti a zatvrzelosti a to způsobuje těm, kteří chtějí jednat správně velké problémy. Ale ať každý, kdo je zkoušen a pokoušen si je vědom toho, že ve všem stejně jako příslušníci lidské rodiny, byl pokoušen i sám Majestát nebe a on ví, jak pomoci těm, kteří jsou sužováni mocnostmi temnoty. *SpM 292.1*

Pavel ve své epištole Židům píše: „*Všeliký zajisté nejvyšší kněz z lidu vzatý za lidi bývá postaven v těch věcech, kteréž u Boha mají jednány býti, totiž aby obětoval i dary i oběti za hříchy, Kterýž by mohl, jakž sluší, lítost míti nad neznajícími a bloudícími, jsa i sám obklíčen nemocí. A pro ni povinen jest, jakož za lid, tak i za sebe samého obětovati oběti za hříchy. A aniž kdo sobě sám té cti osobuje, ale ten, kterýž by byl povolán od Boha, jako i Aron. Tak i Kristus ne sám sobě té cti osobil, aby byl nejvyšším knězem, ale ten, kterýž řekl jemu: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe. Jakž i jinde praví: Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Kterýž za dnů těla svého modlitby a ponížené prosby k tomu, kterýž ho mohl zachovati od smrti, s křikem velikým a slzami obětoval, a uslyšán jest i vysvobozen z toho, čehož se strašil. A ačkoli byl Syn Boží, z toho však, což strpěl, naučil se poslušenství. A tak dokonalý jsa, učiněn jest všechněm sebe poslušným původem spasení věčného.*“ (Žd 5,1-9) *SpM 292.2*

„*Protož majíce nejvyššího kněze velikého, kterýžto pronikl nebesa, Ježíše Syna Božího, držmež vyznání naše. Nebo nemáme nejvyššího kněze, kterýž by nemohl čitedlen býti mdlob našich, ale zkušného ve všem nám podobně, kromě hříchu. Přístupmež tedy směle s doufáním k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství, a milost našli ku pomoci v čas příhodný.*“ (Žd 4,14-16) *SpM 292.3*

Moji bratři, musíte mít na paměti, že jste v přítomnosti Toho, kdo má soucit s nevědomými a s těmi, kteří sešli z cesty, protože on sám se nekonečně slitovává. Ať si toto všichni pracovníci neustále uvědomují. Nikdo nemůže od Krista oddělit od toho, kdo do Něj vložil svou důvěru. „*Přiblížte se k Bohu a on se přiblíží k vám.*“ (Jk 4,8) Budete tomu věřit, i když vás bude Satan pokoušet k tomu, abyste mluvili neuváženě? Nemělo by zaznít ani slovo, které by vzbudilo v druhém člověku pocity, jež jej vyvedou z rovnováhy, aby tak v osobě jednoho z členů jeho rodiny nebyl zraněn sám Kristus. *SpM 292.4*

S jakou jemností dokáže Satan nastolit mezi bratry odcizení a sváry! Ti, co jsou tak pohotově kritizovat a odsuzovat, by měli studovat své Bible. Kristus říká: „*Kdož jí mé tělo a pije mou krev, máť život věčný...*“ „*Duch jest, jenž obživuje, těloť nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch a život jsou.*“ (J 6,54.63) *SpM 292.5*

Pracovníkům v Nashvillu mám poslat následující varování: Vzhlížejte k Ježíši, ne k člověku. Musíme si uvědomit nicotnost lidské moudrosti. Kristus říká vám osobně: Váš případ je v mých rukách. Dokud budete spolupracovat se Mnou, budete naprosto v bezpečí. Vaše útěcha nebo váš pokoj nespočívá v lidech nebo ve sdruženích, která si můžete vytvořit. Ti, kteří jsou ochotni na sebe vzít mé jho a učit se od mně pokory a stavu poníženosti, najdou odpočinek, protože já jsem se stal tím, komu důvěřují a na kom závisejí. „*Přestaňtež doufati v člověku, jehož dýchání v chrápech jeho jest. Nebo zač má jmín býti?*“ (Iz 2,22) Vaše útěcha a pokoj nespočívají ve snaze o dokonalost nebo ve zápasení o to, mít nějaké sobecké výhody. *SpM 292.6*

Jsou pracovníci, kteří jsou pod vedením Toho, který je nad všemi silami a mocnostmi. Ti mají pokoj a odpočinek v Ježíši Kristu. Na svých spolupracovnících nehledají chyby. Při vzniklém sporu nestojí na Satanově straně jako ti, co své bratry obviňují, a tím oslabují a ničí vliv Božích dětí. *SpM 293.1*

Práce, která se má vykonat, je Boží a On ji svěřil lidem. Naše povolání ke službě jsme nepřijali od lidí. Bůh dal práci každému člověku. Jak opatrní bychom měli být, abychom nezanedbali, to, co nám bylo svěřeno, tím, že bychom tomuto úkolu plně nepodali svou mysl, jazyk, vliv; abychom neodrazovali další od toho, k čemu je Bůh ustanovil a nesnažili se narušit to dobré, co bylo vykonáno. Takto se chovat znamená bojovat proti Bohu. *SpM 293.2*

Když z tváří jeho pracovníků bude vyzařovat Kristus, když se budou chovat a jednat jako On, bude zcela ostatním zcela jasné, že tito lidé byli s Ježíšem a učili se od Něho. *SpM 293.3*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Učitelům ve škole ve Fernardu

Svatá Helena, Kalifornie, 17. května 1903

Ohledně školy ve Fernardu musím něco říci. Včera večer jsem měla vážnou debatu se učitelským sborem této školy. Šla jsem k nim s jasným rozhodnutím. SpM 293.4

Jsme velmi vděční za to, že ve škole dochází k obrácení. Škola však v mnoha směrech nedosahuje úrovně, jaké by mohla. Chyba nastala ve výběru jména a v oznámení předmětů, jež se měly vyučovat. Není zrovna moudré, aby nově vznikající škola slibovala vysokou úroveň výuky předtím, než prokáže, že je plně schopna přípravné práce. Cílem každé střední školy by měla být důkladné seznámení s prací v běžných odvětvích. SpM 293.5

V každé nově zřizované škole by učitelé měli začínat s pokorou, neusilovat o to dosáhnout vyšších příček pomyslného žebříku předtím, než stanou na těch nižších. Mají šplhat příčku po příčce a začít na té nejspodnější. I když sami učí, mají se sami dále vzdělávat v oboru. Když se budou snažit studentům podávat výklad co nejjednodušeji, porozumějí lépe tomu, jak připravit studenty na další studium. Učitelé se při tom, když učí, mají sami dále vzdělávat. Při tomto zdokonalování mají nabývat dalších zkušeností. SpM 293.6

Učitelé by se neměli domnívat, že jejich práce končí tím, že jim řeknou teorii z knih. Měli by věnovat několik hodin denně praktické výuce toho, co se naučili. To by se v žádném případě nemělo opomíjet. SpM 293.6

Na každé škole by měli být ti, kteří mají mnoho trpělivosti a smyslu pro pořádek. Takové vlastnosti by měli mít ti, kteří touží dovést svou práci až na tu nejvyšší úroveň. Studenti by se měli učit úhlednosti, pořádku a důkladnosti. Měli by se učit ve škole a na hřištích udržovat vše v absolutním pořádku. SpM 294.2

Předtím, než se učitel pokusí věnovat mládeži, by se měl učit sebekontroly. Pokud není vytrvalým žákem ve škole Kristově, pokud nemá schopnost rozlišení a bystrý úsudek, jež mu umožní používat v práci účinné metody, pokud není schopen pevně a přesto příjemným způsobem a s laskavostí vést ty, za které je odpovědný, jak může být ve svém vyučování úspěšný? Učitel, který není pod Boží vládou, má zapotřebí věnovat pozornost pozvání: „*Vezměte jho mé na se, a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým.*“ (Mt 11,29) SpM 294.3

Každý, kdo vykonává učitelské povolání, by se měl denně učit od Ježíše, nést jeho jho zdrženlivosti, sedět v jeho škole jako student a být poslušen pravidlům principů křesťanství. Učitel, který není pod vlivem velkého Učitele nebude schopen úspěšně zvládat různé projevy dětí a mládeže, které bude mít na starosti, které vzniknou jako důsledek jejich zkaženosti. SpM 294.4

Ať učitel vnese do své práce lásku, pokoj a radostného ducha. Ať nedopustí, aby se nechal rozhněvat nebo vyprovokovat. Pán jej pozoruje se zvýšeným zájmem, chce vidět, zda se učí od velkého Učitele. Mnohem lépe, než učitel, který se neovládne, rozčílí a je netrpělivý, se dá omluvit dítě, které ztratí sebekontrolu. Pokud už učitel vytkne, má to udělat jemně a zdvořile. Ať si dá pozor na to, aby tím, že bude k dítěti hrubý, nezatvrdil jeho srdce. Ať každou nápravu dítěte provází kapky oleje laskavosti. Jeho srdce by mělo změkknout láskou a laskavostí. Nikdy by neměl zapomenout, že v jednání v osobě jednoho z těchto Kristových maličkých, jedná se samotným Kristem. SpM 294.5

Při vší školní disciplíně by zde měla vládnout věrnost a láska. Když je student napomenut takovým způsobem, že nezíská dojem, že se ho učitel snaží pokořit, k učitelů přilne. SpM 294.6

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

K vedení školy ve Fernadu

Svatá Helena, Kalifornie, 17. května 1903

Moji milí bratři,

dostala jsem dopis od bratra Santeeho ohledně školy ve Fernandu. Píše tam: „Bůh požehnal naši školu ve Fernando v mnoha věcech a je předpoklad, že v příštím roce bude návštěvnost ještě vyšší. Ve své práci se studenty jsme byli věrní a téměř všichni vydali své životy Pánu.“ *SpM 295.1*

Za tuto povzbudivou zprávu jsem velmi vděčná. Je to to, v co jsme doufali a za co jsme se modlili. Každý student, který navštěvuje naši školu, by si měl na sebe obléci Krista, aby co nevidět mohl s Ním a anděly sedět na nebeských místech. *SpM 295.2*

Dostala jsem poznání toho, že vzdělávací část naší práce bude velmi důležitá. Co je to, co udělá školu silnou? Není to její velikost. Ani počet vyučovaných předmětů. Ale věrná práce učitelů a studentů, kteří začnou kdesi dole a krok za krokem stoupají vzhůru. *SpM 295.3*

Střední školy jsou nepostradatelné. Mnozí rodiče nevědí, jak naučit děti, aby pracovali společně s Bohem. Ještě nevyrostli ve všem ze své dětinskosti a proto nevědí, jak se o církev, kterou mají ve svých domovech, správně starat. Otcové a matky se stali vůči svým závazkům vůči Bohu lhostejní a své povinnosti vůči svým dětem zanedbali. Proto musíme zřídit školy, které budou takové, jaké byly školy proroků. *SpM 295.4*

Nedávno mi bylo jasně řečeno, že díky trvalému prodeji knihy „Kristova podobenství“ bychom mohli získat další prostředky potřebné ke zřizování těchto škol a ty, které už provozujeme pomohli oddlužit. *SpM 295.5*

Základem veškeré práce, která se bude v těchto školách vykonávat, musí být Boží Slovo. Všichni studenti by se měli učit opravdové píli při práci. Má se jim ukázat, že Bůh neustále pracuje. Ať se každý učitel ujme jedné skupiny studentů, věnuje se jim a učí je, jak pracovat. Pokud to budou učitelé dělat, získají cennou zkušenost. Jejich studenti k nim přimknou a tím se otevře cesta k úspěšnému vyučování. *SpM 295.6*

V těchto školách musí probíhat důkladná příprava, protože mnozí studenti půjdou přímo odsud na velká pole, která jsou už připravena ke žni. Půjdou, aby používali, co se naučili, jako agitátoři a pomocníci v nejrůznějších oblastech evangelizační práce. Mnozí pracovníci, poté, co budou prakticky uplatňovat to, co se naučili na konkrétním poli, zjistí, že by měli ještě dále studovat a s touto nově nabytou zkušeností budou připraveni ocenit to, co škola nabízí a rychle ve svém rozvoji postupovat. Někteří budou toužit po vyšším vzdělání. Pro ty byly zřízeny univerzity. *SpM 295.7*

Bylo by smutnou chybou, kdybychom nezávažili důkladně záměr, s kterým každou z našich škol zakládáme. V rámci každé unijní konference by se tím měli věrně zabývat ti, kteří jsou na odpovědných místech. Měla by se věnovat pozornost všem rozdílným zájmům v oblasti vzdělávání a každá škola by pak mohla stavět na řádném základě. *SpM 296.1*

Mám obavu, že moji bratři nesprávně pochopili má slova ohledně školy ve Fernandu. Nepředpokládala jsem, že ji budou považovat za univerzitu nebo se zavážou k univerzitní práci. Potěšilo mě, kolik studentů bylo přítomno během jejího otevření a také to, jak vypadali. Přála jsem si je povzbudit k tomu, aby dosahovali co nejlepších výsledků. Byla jsem si však vědoma toho, že škola není připravena na to, aby na ní probíhala práce srovnatelná s univerzitou v Healdsburgu nebo vydat pokyny, jež by jí opravňovaly k názvu univerzita. *SpM 296.2*

Naše školy dělají tu chybu, že vydávají květnatá oznámení o tom, co mají v úmyslu dělat. Bylo by vhodnější, kdybyste toto na začátku, víceméně svobodně, konzultovali s bratry unijní konference, kteří již mají v oblasti vzdělávání zkušenosti. *SpM 296.3*

Někteří se možná domnívají, že ve Fernandu bychom měli provozovat stejnou výuku jako na univerzitě v Healdsburgu. Musíme si však uvědomit, že tato univerzita byla koncipována jako vyšší studia pro naše studenty na mnoha konferencích a že trvalo roky, než dosáhla současné úrovně. K tomu je zapotřebí pevného základu. Nikdy jsem se nezabývala myšlenkou, že na současné škole ve Fernando by mohla probíhat výuka na stejné úrovni jako v Healdsburgu. *SpM 296.4*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Studentům školy ve Fernandu

Svatá Helena, Kalifornie, 17. května 1903

Jsem velmi potěšena skutečností, že během prvního semestru naší školy se mnoho lidí obrátilo. Doufám, že si budete navždy pamatovat, že je vašem věčným zájmu, abyste využili své schopnosti a příležitosti. Buďte si vědomi toho, že ve škole života zde dole se můžete, v případě, že se tak rozhodnete, připravit na vstup do školy, která je nahoře. *SpM 296.5*

Ti, kteří jsou skuteční křesťané, budou ve svých životech zjevovat příjemnou vůni charakteru, která získá další pro Krista. Během vašeho pobytu ve škole pomáhejte svým učitelům, jak můžete. Nezarmucujte je a nekomplikujte jim jejich práci. Jsou lidé, jako vy a Kristovu milost potřebují stejně jistě jako vy. Usnadňujte jim práci co možná nejvíce. Chovejte se příjemně a dejte jim najevo svou podporu. Dávejte si pozor na to, co děláte a co říkáte. Nenuťte učitele, aby vás kvůli vašemu chování museli znovu a znovu napomínat. *SpM 296.6*

V tom, co říkáte a co děláte, buďte přímí. Nepodceňujte to. Ať jste kdekoliv, všude udržujte pořádek. Ať se ve vašem okolí nehromadí nepořádek, „aby Pán neprošel kolem a neviděl vaši nečistotu.“ Kristus je svatý, čistý a neposkvrněný. Nezarmucujte nebeské anděly tím, že budete žít život, v němž nebude žádný řád. Na vás je rozhodnutí, zda vás Pán přijme jako nádoby cti, které si může použít. *SpM 297.1*

Pán touží vidět, jak každý den rostete. Vaši rodiče vás posílají do školy s nadějí, že tam dostanete vzdělání, díky němuž budete prospěšnější doma, budete více poslušní, laskaví a přemýšliví. Semestr brzy skončí a vy se vrátíte domů, ať rodiče vidí, že škola splnila svůj účel a že jste se stali i díky jejímu přispění požehnáním doma a v Pánově práci. *SpM 297.2*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

Správné principy vedení

Svatá Helena, Kalifornie, 15. dubna 1903

Lékařům a vedoucím pracovníkům naší zdravotnické péče:

Obracím se k vám jako k lidem, jež Pán obdařil svým požehnáním. Musím říct, že některé vaše obchodní transakce Pána netěší. S určitými způsoby vaší práce nemůže souhlasit. Kvůli tomu, aby se dosáhlo určitých výhod, jste se uchýlili k neposvěceným, ambiciozním projektům. Nicméně provedení těchto projektů, se těm, kteří jsou za ně odpovědní tvrdě vymstí. *SpM 297.3*

Pán vás povolává k práci, která je svatá a přímá. K práci, při níž při každé transakci jednáte podle ryzích principů Božího Slova. Žádný obchod, při němž bude zkreslen obraz Boha a který poškodí jeho lid, nepřinese vám nebo věci, o kterou vám tak jde, ani trochu slávy. Čím méně budete mít společného s plány a dokumenty, které sestavili právníci, tím lépe pro vás. *SpM 297.3*

V obchodních transakcích jste se řídili pokyny právníků, které jste zaměstnávali, pokoušeli jste se zařídit věci tak, abyste měli kontrolu nad prací, kterou vykonáváte a nad vším, co by se mohlo v dané záležitosti vyskytnout. Nemělo by vás ale překvapit, že ti, které Bůh ustanovil na hradbách Siónu jako svoje strážce, by také měli usilovat o to, aby naplnili svou Bohem danou odpovědnost, totiž zabezpečit vše, co se týče ochrany našich zařízení? Od mého Instruktora mi přišlo následující slovo: „Boží strážci na hradbách, kteří by měli být po celou dobu bdělí, kteří by měli vědět, v jakém stavu jsou naše zařízení, byli vůči tomu, co sedělo mezi našimi lékaři – misionáři na odpovědných místech slepí.“ *SpM 297.5*

Bůh povolává naše pastory a učitele, aby byli bdělí a nebyli slepými strážci. Ať jim Kristus protře oči mastí, aby mohli prohlédnout a vidět věci jasně. Ať provedou kontrolu stavu dříví na našich zařízeních. Ne ve všem, co se týče naší práce, se postupuje správně. Bůh chce, aby jeho lid měl jasno ohledně všech obchodních transakcích, vztahujících se k této záležitosti, a byli si jisti, že jdou správným směrem, ke kterému on může dát souhlas. *SpM 298.1*

Obchodní transakce by neměly být zahlceny takovými technickými podrobnostmi a termíny, aby skutečnému znění smlouvy bylo těžko pochopitelné. Už léta se do Zdravotnické misionářské asociace dostávala jedna věc za druhou – jednalo se o obchodní návrhy, které se měly za poctivé a spravedlivé, ale nebyly. Tyto návrhy se však staly jámou zklamání pro ty, kteří si jimi byli naprosto jistí a nevěděli, že skýtají největší nebezpečí. *SpM 298.2*

Musí se provést šetření ohledně hospodaření nadace našich zařízení, a to hlavně Sanatoria. Nesmíme se účastnit žádných nečestných návrhů nebo dopustit, aby peníze, které jsme dostali od našich dárců, byly zneužity. Bylo by daleko lepší, kdybychom neuspěli v uskutečnění některých z našich plánů, než abychom s těmito prostředky nakládali, jak se nám zachce a přišli o korunu vítěze. Daleko lepší je kříž a zborcené naděje, než sedět s mocnými tohoto světa a ztratit nebe. *„Nebo co jest platno člověku, by pak všecken svět získal, a své duši uškodil? Aneb kterou dá člověk odměnu za duši svou?“* (Mt 16,26) *SpM 298.3*

Zdálo se, že jsme na schůzi. Náš Instruktor se podíval na přítomné lékaře a řekl jim: „Ne všichni jste dobrými správci, jinak byste do této zdravotní misijní práce nevnašeli nic jiného, než to, co přispěje k její dobré pověsti, pouze to, co bude v souladu s jejím vyšším posláním.“ Ti, jejichž srdce jsou naplněna pravdou, nebudou s některými dokumenty, které jste přijali souhlasit. Sáhodlouhé spisy, plné technických specifikací a podmínek, se dají lehce zneužít a tím pádem s nimi Bůh nemůže souhlasit. Znění těchto dokumentů může být natolik obtížné, že jim lidé nebudou schopni porozumět a budou podvedeni. Zdá se, že byla přijata opatření, aby se zajistily prostředky od méně sponzorů, než kolik jich bylo požádáno, a zároveň se na tyto prostředky uvalila taková opatření, že bylo velmi obtížné je získat. *SpM 298.4*

Měli byste být velmi pečliví, abyste měli věci pod kontrolou a funkce tohoto zařízení by se neměla zneužívat. Není správné, aby ti, kteří v dobré víře vloží do jeho činnosti své peníze, by měli mít jistotu toho, že nebudou nesprávně použity? *SpM 298.5*

Boží slovo je naším průvodcem za všech okolností. Ukazuje na naši povinnost k Bohu a svěmu bližnímu. Je standardem pro všechny. *SpM 298.6*

Je perfektně uzpůsobené ke všemu, co potřebujeme. Je to světlo, které nám bylo dáno do rukou, aby nás dovedlo do nebeského domova. Říká nám, že abychom se stali Božími dědici a Kristovými spoludědici, musíme poslouchat Boží přikázání. Pokud se jakákoliv skupina lidí, ať už je v jakémkoliv postavení, která o sobě může jakkoliv tvrdit, že je zbožná, chová způsobem, jež Bůh neschvaluje, nemůže dostat souhlas nebes. Pán nemůže přijmout službu těch, kteří jsou ziskuchtiví a sobečtí, stejně jako lidé ve světě, kteří nejsou nijak obeznámeni s Božími věcmi. *SpM 299.1*

Boží lid nemá následovat světské metody, využívat okolnosti k tomu, aby pro sebe nebo práci, kterou zastupují, získali nějaké výhody. Taktéž nemají následovat nespravedlivý průběh věcí. Kristus řekl: „*I vám zákoníkům běda, nebo obtěžujete lidi břemeny nesnesitelnými, a sami se těch břemen jedním prstem nedotýkáte. ... Běda vám zákoníkům, nebo jste vzali klíč umění; sami jste nevěšeli, a těm, kteříž vcházeli, zbránili jste.*“ (Mt 11,46.52) *SpM 299.2*

Bůh říká každému služebníku evangelia, každému zdravotnímu misionáři i všem dalším: Postavte se na platformu pravdy a spravedlnosti. Bohu nebude sloužit nikdo, kdo by do tkaniva spřádal nitky sobectví a nečestnosti a svým jednáním sváděl ostatní z cesty. Naši služebníci a doktoři si mají obléct plášť Kristovy spravedlnosti. Mají si umýt pláště svého charakteru a vybělit je v krvi beránka. *SpM 299.3*

Ten, co ztratil citlivost vůči charakteru je v nebezpečí toho, že ztratí svou duši a věčnou radost. S Bohem si nikdo nebude zahrávat. Na podporu jakékoliv oblasti Svě práce neposvětit ani ten nejmenší náznak jakéhokoliv podvodu. Skutky našich zdravotních misionářů mají být jasné jako den. Tito pracovníci mají vynaložit veškeré úsilí k tomu, aby zvěštovali evangelium. Nemají podle zaběhnutých schémat ujišťovat lidi ve světě, že nečestné a nespravedlivé jednání je za určitých okolností ospravedlnitelné a dá se doporučit. Každý z nich by se měl vyhýbat zaběhnutým praktikám, které však stojí na nesprávném základě. *SpM 299.4*

Připravujeme se na život, který se bude měřit Božím životem. Adventisté sedmého dne by se nikdy neměli dopustit ničeho, čímž by zneuctili jméno, které nosí. Každý zdravotní misionář má ukázat světu, právníkům, církvi i službě evangelia, že je křesťan, zavázaný posvátnou smlouvou k tomu, že ve světě a ve svém jednání bude bezúhonný, bude žít bez podvodů a vytáček. Jeho život má být svatý. K nadání, které od Boha dostal, má mít úctu, používat jej způsobem, jímž vzdá úctu Tomu, kdo dal svůj život, aby vykoupil lidstvo od vši nepravosti a očistil si zvláštní lid, horlivý k dobrým skutkům. V jeho životě nesmí být ani skvrnka nečestnosti, žádným způsobem nesmí převracet svaté principy pravdy. *SpM 299.5*

Ve světě se hodnotí to, jakého bohatství a postavení člověk dosáhne. Lidé uctívají ty, kterým se to podaří. Ale je to opravdový standard charakteru? Ne, není. Není to bohatství, ale čistota srdce a života, jež zajistí lidem vstup do Božího města. *SpM 299.6*

Všem našim misijním zdravotním pracovníkům Pán říká: „Pozvedejte prapor pravdy výše a výše.“ Dbejte nato, abyste byli za všech okolností bezúhonní. Ať je váš život dobrým svědectvím o moci vašeho Spasitele vás zachovat. Nedělejte nic, co by se přičilo vašemu svědomí. Neusmívejte se na klam. Nebud'te svolní k žádným nečestným praktikám. Řekněte pokušiteli: „Odstup ode mne, Satane“ a to o s takovým významem a rozhodností, že uvidí, že jste z vaší duše vyprázdnili veškerou faleš. Nebud'te v klidu a spokojeni, dokud se nestanete účastníky božské přirozenosti a neutečete zkaženosti, která prostoupila svět kvůli jeho žádostivosti. Běžte do Božího Slova, abyste zjistili, jaké máte jako zdravotní misionáři povinnosti, jinak nebudete hodni tohoto jména. Nemáte být neteční, ale horliví v duchu sloužit Pánu. Ti, kteří kombinují tyto tři vlastnosti, mají pevnou půdu pod nohama. *SpM 300.1*

Ať má každý služebník, doktor, každý zdravotní misijní pracovník na paměti, že nemá trápit svoje svědomí tím, že by se účastnil nějakých obchodních transakcí, které nejsou přímé, ať už z kterékoliv strany. Ať už má člověk jakékoliv povolání nebo profesi, není křesťanem, pokud nenásleduje Kristův příklad a díky Jeho milosti se pevně nedrží své bezúhonnosti a pokory, nechvástá se a neupozorňuje na sebe. Svým životem má ukazovat, že přijal pozvání: „*Pod'tež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na se, a uče se ode mne, ne-*

boť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem vašim. Jho mé zajisté jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.“ (Mt 11,28-30) SpM 300.2

Máme jednoho Mistra a tím je Kristus. Zavázali jsme se, že budeme žít k slávě Jeho jména. Bůh dá, že závoj, který nás od Něj odděluje, bude odhrnut a budeme jej moc přijmout jako našeho Společníka a Učitele. Nemáme se na sebe dívat jako na bohy, kteří jsou schopni naplnit svou vlastní vůli, své vlastní nápady. Máme si pamatovat, že abychom byli ve své práci úspěšní, musíte být živeni Bohem, musíme mít moc, kterou Kristus dává všem, kteří v Něho uvěří – moc stát se Božími syny. Máme věrně dostávat svým povinnostem, které nám přikázal ve Svém Slově a stranit se všeho, co by v nás vytvářelo charakter arch-podvodníka. *SpM 300.3*

(Podepsána) Ellen G. Whiteová

--- *SpM 301.1-498.4*